

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

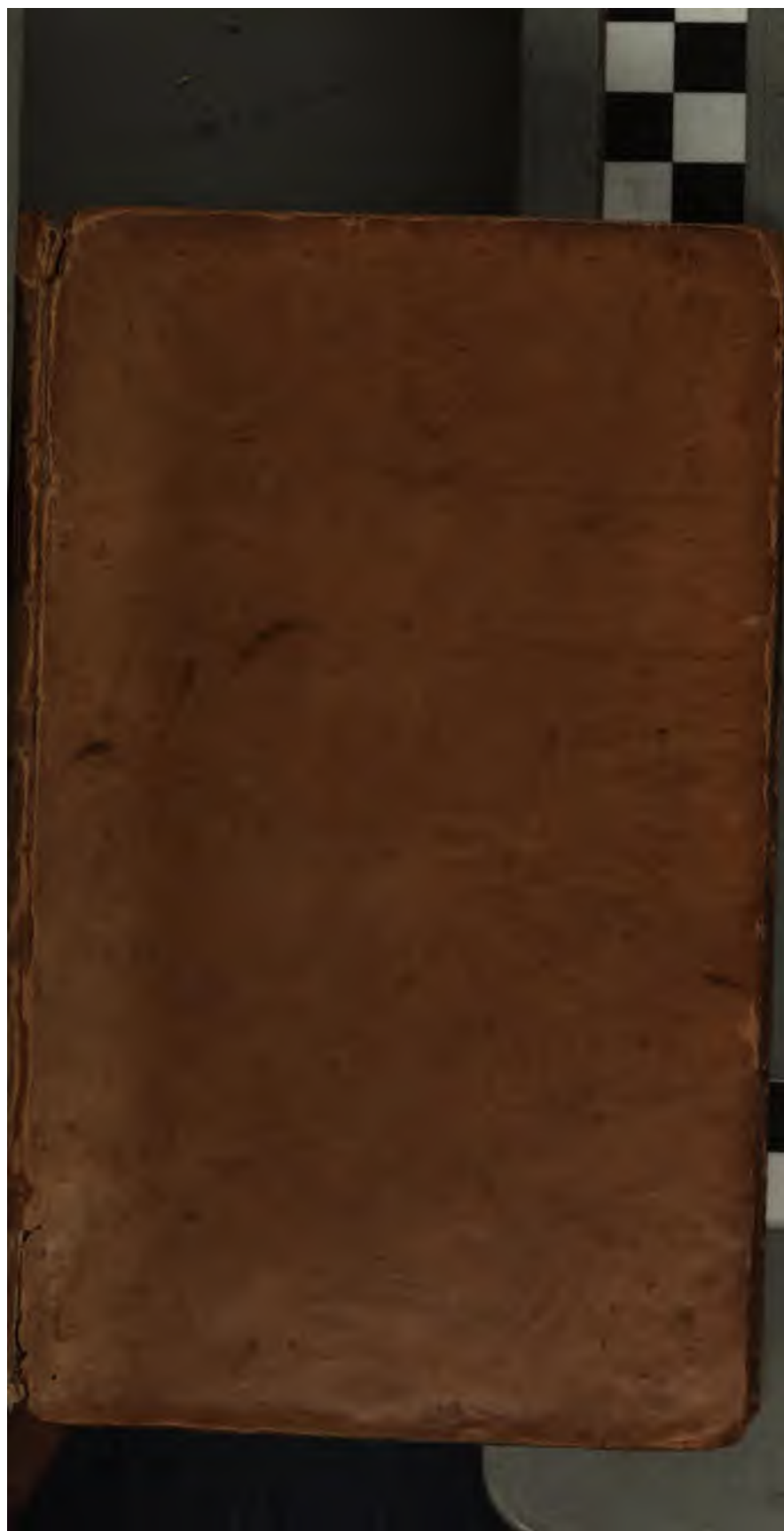
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

2584 .f.1

一、
二、
三、
四、
五、
六、
七、
八、
九、
十、
十一、
十二、
十三、
十四、
十五、
十六、
十七、
十八、
十九、
二十、
二十一、
二十二、
二十三、
二十四、
二十五、
二十六、
二十七、
二十八、
二十九、
三十、
三十一、
三十二、
三十三、
三十四、
三十五、
三十六、
三十七、
三十八、
三十九、
四十、
四十一、
四十二、
四十三、
四十四、
四十五、
四十六、
四十七、
四十八、
四十九、
五十、
五十一、
五十二、
五十三、
五十四、
五十五、
五十六、
五十七、
五十八、
五十九、
六十、
六十一、
六十二、
六十三、
六十四、
六十五、
六十六、
六十七、
六十八、
六十九、
七十、
七十一、
七十二、
七十三、
七十四、
七十五、
七十六、
七十七、
七十八、
七十九、
八十、
八十一、
八十二、
八十三、
八十四、
八十五、
八十六、
八十七、
八十八、
八十九、
九十、
九十一、
九十二、
九十三、
九十四、
九十五、
九十六、
九十七、
九十八、
九十九、
一百、

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

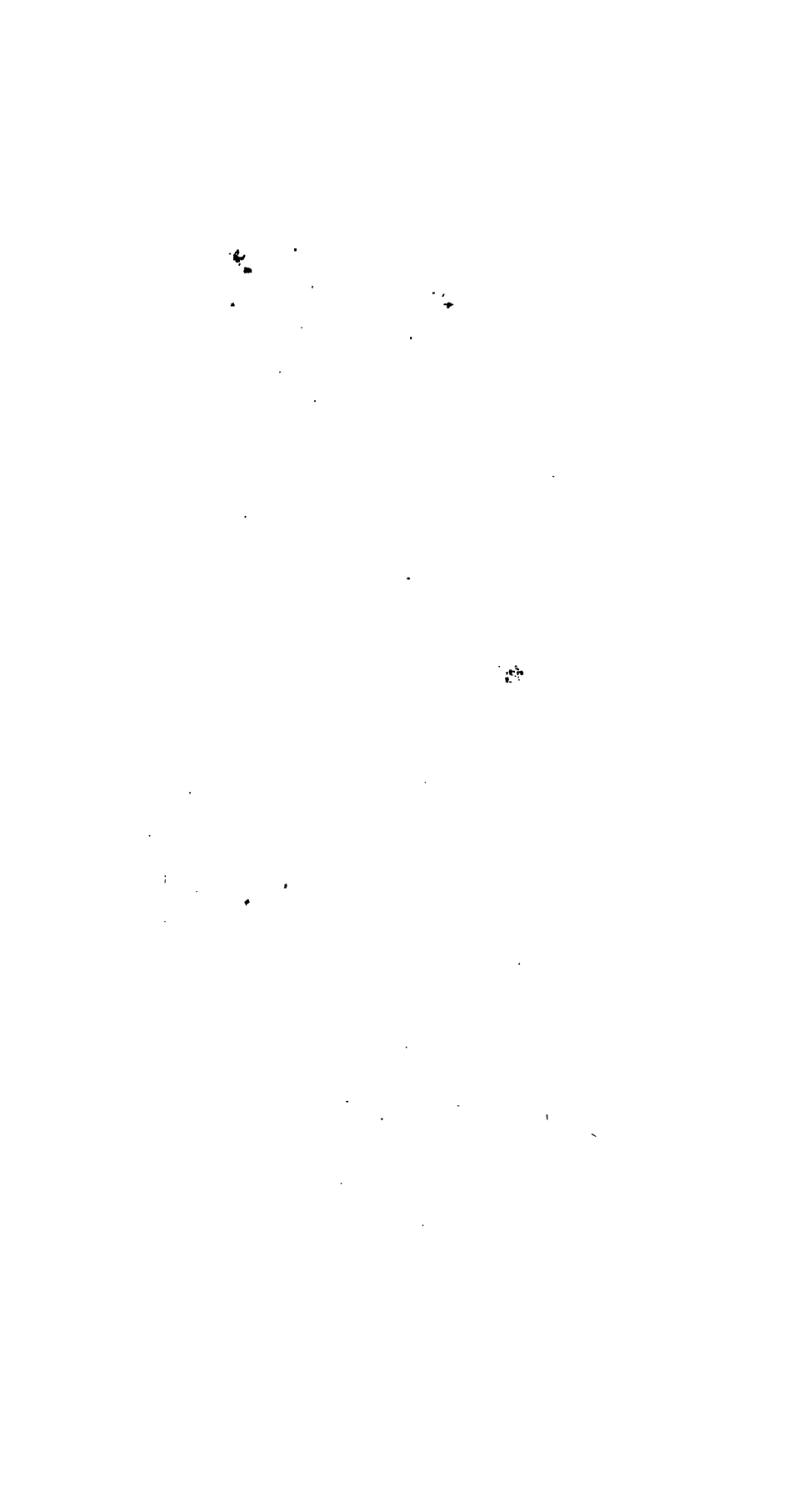
100

100

100

100

ADPARATVS IT TERARIVS

VBI

IBRI PARTIM ANTIQVI
PARTIM RARI RECEN-
SENTVR

COLLECTVS
A

RIDER. GOTTHILF FREYTAG
I. C.

TOMVS I.

LIPSIÆ
EX OFFICINA WEIDMANNIANA

1752.

~~258. c. 25~~
2581.

2751 1951

170

DATUM

22 . 3 . 822

PERILLVSTRI. ATQVE EXCELLENTISSIMO

D O M I N O

MERONYMO. FRIDERICO

a. STAMMER

POTENTISSIMI. POLONIARVM. REGIS

ET. SERENISSIMI. SAXONIAE

PRINCIPIS. ELECTORIS

IN. SVPREMA. QVAE. IN. SAXONIA. EST

AVLAE. AC. IVSTITIAE. CVRIA

CANCELLARIO. VICARIO

HVNC. LIBRVM

L. M. Q

DEDICAT

1. The first part of the document is a list of names and titles.

2. The second part of the document is a list of names and titles.

3. The third part of the document is a list of names and titles.

4. The fourth part of the document is a list of names and titles.

5. The fifth part of the document is a list of names and titles.

6. The sixth part of the document is a list of names and titles.

7. The seventh part of the document is a list of names and titles.

8. The eighth part of the document is a list of names and titles.

9. The ninth part of the document is a list of names and titles.

10. The tenth part of the document is a list of names and titles.

11. The eleventh part of the document is a list of names and titles.

12. The twelfth part of the document is a list of names and titles.

13. The thirteenth part of the document is a list of names and titles.

14. The fourteenth part of the document is a list of names and titles.

15. The fifteenth part of the document is a list of names and titles.

16. The sixteenth part of the document is a list of names and titles.

17. The seventeenth part of the document is a list of names and titles.

18. The eighteenth part of the document is a list of names and titles.

19. The nineteenth part of the document is a list of names and titles.

20. The twentieth part of the document is a list of names and titles.

21. The twenty-first part of the document is a list of names and titles.

22. The twenty-second part of the document is a list of names and titles.

23. The twenty-third part of the document is a list of names and titles.

24. The twenty-fourth part of the document is a list of names and titles.

25. The twenty-fifth part of the document is a list of names and titles.

26. The twenty-sixth part of the document is a list of names and titles.

27. The twenty-seventh part of the document is a list of names and titles.

28. The twenty-eighth part of the document is a list of names and titles.

29. The twenty-ninth part of the document is a list of names and titles.

30. The thirtieth part of the document is a list of names and titles.

LECTORI

S.

Exhibeo tibi, L. B. librum eadem, si ordinem alphabeticum exceperis, ratione conscriptum, & dispositum, quam, in *Analectis litterariis*, duobus abhinc annis, a me, editis, inuenies. In ea fane fueram sententia, fore, vt iste, quem vides, liber, secundam *Analectorum* partem constitueret: sed quia, eum titulum bibliopolae, qui imprimendo libro sumtus suppeditauit, minus placere, intellexeram,

PRAEFATIO.

ram, mutato consilio, *Analektorum* loco, a
paratum litterarium oculis tuis expono. I
expectato autem fauore, quo *Analecta lit-*
itaria, a viris doctis, accepta fuerunt, ex
tatus, me adductum fuisse, profiteor,
manum denuo admouerem telae, quam t
xere coeperam, &, siquid otii, a grauio
bus studiis, mihi relictum fuerat, id, euolue
dis recensendisque antiquioribus ac rariorib
libris, impenderem. Ita vero accidit, vt f
manu, quod aiunt, nasceretur liber, cui
primam partem, hoc tempore, in luce
emitto. Id autem omni adseueratione ti
L. B. confirmare possum, nullum, inter ec
quos recensui, libros, duobus duntaxat, q
p. 12. & 160. occurrunt, exceptis, reper
librum, quem non tractauerim ipse manibu
& quoad eius fieri potuit, studiose & di
genter euoluerim. Vsis meis, ad id, pra
ferim inseruiit, praeter librariam patris m
rektoris Portensis, supellectilem, bibliothec
Portensis publica, & bibliotheca, quae
templo vrbis Numburgensis praecipuo, ac
feru

PRAEFATIO.

seruatur, quam vir summe reuerendus, CHRISTOPHORVS LVDOVICVS STIGLIZIVS, S. Theologiae Doctor, & sacrorum, apud Numburgenses, antistes primarius, ea, qua et humanitate, mihi beneuole aperuit. Alios viros, meritis in rem litterariam celebres, KAESTNEROS, WALCHIOS, & FRANKIOS, honoris etiam causa, nomino, qui consilio & opera, nullo non tempore, mihi praesto fuerunt, & libros, scopo meo accommodatos, vltro libenterque, mecum communicarunt. Sed fortassis erunt, qui vitio mihi vertant, quod libros ego descripserim antiquos, e quibus, parum vtilitatis, ad rem litterariam, hac nostra aetate, redundare videtur. Sed ii hoc ideo, a me, potissimum factum existiment, vt, hac ratione, multorum veterum librorum, & illorum, qui eos conscripserunt, memoriae consulerem, & simul artis typographicae primordia, aliqua ex parte, illustrarem. Quid? viri, in omni litterarum genere, summi, SIGISMVNDI IACOBI BAVMGARTENII, Doctoris Theologi

PRAEFATIO.

gi celeberrimi auctoritatem, exemplum, consilium, ea in re, sequutus sum, qui non ipse modo, in describendis eiusmodi libris, huc vsque posuit operam, sed etiam iis, qui recensendis libris manum admouent, suaforsuit, vt veterum librorum rationem inprimis haberent. Haec vt scires, L. B. mea interesse putauit. Jamque vale, & vt coepisti, conatibus meis faue. Scribeb. in ipsis Lipsiensiū mundinis auctumnalibus, MDCCLII.

I.

Reuerendissimi in Christo Patris, PATRICII ADAMSONI, Sancti Andreae in Scotia Archiepiscopi dignissimi ac doctissimi, Poemata sacra, cum aliis opusculis. Studio ac industria Tho. Voluseni J. C. expolita et recognita. Londini, apud Joannem Billium, Anno M. DC. XIX. (1619) in 4.

Raram esse collectionem, testatur Vir Cl. David Clement. in *Bibliothèque curieuse historique & critique, ou catalogue raisonné des Livres difficiles à trouver* Tom. I. à Götting. 1750. in 4. p. 45. Editor illius Thomas Wilson, ADAMSONI gener, qui, sub Thom. Voluseni nomine latet, illam inscripsit nomine augustissimi & inuictissimi Monarchae Jacobo, Magno Britanniae, Franciae, & Hiberniae regis, fideique Propugnatoris strenui, eam potissimum ob causam, quod ADAMSONVS, non solum omnes suas, tum scribas, tum soluta oratione vigilas, & opera, vniuersis destinauerit, sed omnia insuper sua studia, industriam, labores, conatus, fortunas, vitam denique ipsam eidem consecrauerit, & non sine summo discrimine, sedius expoluerit. Epistolam dedicatorem excipit Thom. Voluseni, ad eundem Sereniss. Regem, carmen.

Tom. I.

A

men.

men. Sequitur illud Epigramma, quo, Jacobus Rex, ADAMSONI Jobum ornauit, quod hic, cum versione latina, adscribimus.

The Kingis most excellent Maiestie, in commendation of the Author.

In vandering wealth through burbling brooks and bewis,

Of tripping troupes and flocks on fertil ground,

In cattell great of syndrie shaips and bewis,

Vith hoifes all baill, or in a parted round,

In beapes of gold and riches in all vaies;

As Job exceld all others nicht befound

Of Monarchs great or Princes in his daies:

So this translatour merites no les praise

For giftes of spreit, nor he for giftes of geir,

And God in grace bath giuen such counterpaise,

As his translation to the work is peir;

He did in him his giftes so viselie mell,

Whose beauenlie wealth Jobs earthlie wealth doeth tell.

Latine.

Omnigenis gregibus, fuluo niueoque metallo

Regnorum dominis maior Jobus erat.

Sic cui nunc sacrum pandunt Heliconæ sorores,

Omnibus ingenii dotibus auctus erat;

Inclytus omnigenis animi virtutibus: ille

Ditior armentis, mente nec iste minor.

O quam Jona bonus lance hæc libauerit æqua,

Vt compar Jobo versio docta foret.

In quem prudenter confert sua dona creator,

Jobi ut terrenas carmine cantet opes.

Præmittuntur & alia anglica & latina epigrammata, quibus auctoris laus decantatur, a Thom. Voluseno, Thom. Morauio, Jul. Caes. Scaligero, & Georg. Barclaio, composita. Primum inter PATRICII ADAMSONI opuscula occupat locum, *Jobus, sive de Constantia liber*, versibus hexametris conscriptus. Præmitti-

mittitur illi a) *Prologus*, in quo, esse quaedam scripta biblica poetica, auctor ostendit. b) Thom. Volufeni *ad lectorem pium & beneuolum, praefatio*, qua libelli historiam exponit. Conscripsit PATRICIUS ADAMSONVS, Jobi librum, metro adstrictum, Biturigibus Galliarum, ubi iuri ciuili tunc operam dabat anno 1572 in ipso belli ciuilis furore & incendio, in coenaculo, ut ipse ADAMSONVS amicis retulit, apud hospitem biturigensem, quotidiano vitae periculo, septem menses delitescens, dum lanienae parisiensis rabies conflagraret, misitque Lugdunum, ad Rouillium, ut eum typis exscriberet, cum tragoedia, quam auctor de Herode Ascalonita conscripserat. Misit etiam Jobi exemplum ad Dionysium Lambinum, Parisius praelectorem regium. Cum vero persequutio in sic dictos Hugonotas, magis ac magis, omnem conturbaret Galliam, ADAMSONVS, relictis omnibus suis chartis, & vasis minime conclamatis, urgente necessitate, non sine summo vitae periculo, Galliam deseruit, & itinere accelerato, in patriam se recepit. Posteaquam interea uterque Rouillius & Lambinus discesserant, eorumque schedae passim communi calamitate disiicerentur, ADAMSONI Jobus sine omni dubio periisset, nisi multis, post Lambini mortem, annis, ab Henrico Blacuodaeo, medico scoto, inuentus, & ad auctorem in Scotia transmissus fuisset. Illud igitur exemplar, a socero acceptum, Thomas Wilson, prima vice, cum reliquis eius opusculis, in lucem emisit. Scripsit Th. Wilson praefationem, in qua, haec, quae narrauimus, retulit, *in Regia regni scotici Edinoduno Prid. Kal. Aug. 1617.* Excipiunt illam, *breviis libri summa; de patientia sacrae scripturae testimonia; Testimonia a Christo & Apostolis de Jobo citata*, nonnullaque excerpta, ad Jobi librum spectantia, e variis patrum ecclesiasticorum monumentis. Qualis ADAMSONVS fuerit poeta, hoc speciatim e capite Jobi xxxviii. desuntum lectores decere poterit.

*Sed quorsum aetherii curas speculamur Olympi,
 Fare mihi solum, quo docta Icaena magistro
 Insidias struit, ut catulos soletur hiantes?
 Vnde cibus manat coruis, cum flebile pulli
 Ingeminant, poscuntque suo clamore tonantem?
 Nostin' rupicaprae & ceruae quo tempore primum
 Concipiant, quotus absumat fastidia mensis?
 Illae vi multa partum nituntur in auras
 Edere, qui pinguis detondens pabula campi
 Luxuriat, missaque colit deserta parente
 Vincula quis soluit? qui sunt qui libera colla
 Restituere onagro? solus campestris inissi
 Tecta colat, sterilesque agros desertaque salsa;
 Delicias urbis ridet vocemque tyranni
 Non metuit, montana illi sunt pascua, gramen
 Sectatur viride, incultis per inhospita terris
 Rhinocerosne vlli domitus sub pondere aratri
 Ingemet, aut rastro glebas perstringet inertes
 Sulcabitue viam Cereri, aut spem colliget anni
 Plaustra ferens dorso, non hos robustus in usus.
 Ornasti pavonem alis, quibus ille superbit?
 Aut tibi depictis decorata ciconia pennis?
 Aut struthius pansis nequaquam inglorius alis
 Haec fatua est volucris mediis sua negligit aruis
 Oua, nec incertus metuit, ne forte viator
 Conterat, aut vacuos depascens ungula campos:
 Oua mihi curae: calidoque fouentur ab aestu:
 Dura illa est genitrix; sed rerum prouidus auctor
 Noluit esse piam; voluit cum surgeret alis
 Temnere equum cursu, & volucres fissoris habenas.
 Sed quis equo robur tribuit, qui hinnitibus auras
 Territat? accendunt rabidae spiramina nares,
 Insurgitque iubis, vastum quatit ungula campum,
 Voce ciens Martem? non illum spicula terrent
 Gnosia, nec rutilis ardens mucronibus ensis,
 Exardetque animis, & martia concipit arma
 Terribilis clangore tubae; num fecit Iobus,
 Accipiter calidos ut cursu inuaderet austros,*

*Et rabidos aquilae auderent contemnere soles?
Ille super celsas deserta cacumina rupes
Ardua tecta colit, notasque cadaveris auras
Haurit, & intentis praedam speculatur ocellis
Jam dudum crudos assuefcens sanguine natos. &c.*

Cum in recensendo Jobo, paulo prolixiores fuermus, reliquorum opusculorum, quae, in Thom. Volseni collectione reperiuntur, tantummodo adscribemus titulos. Secundum sibi vindicat locum *Threnorum sive lamentationum Jeremiae Prophetae* F. Elciae Libellus, latino carmine redditus, in. 1590. Tertiam constituit partem *Apocalypsis* S. Joannis *Theologi Latino carmine reddita*, Regique Jacobo dicata d. I. Maii 1590. Quarto loco invenitur *Ser. & nobilissimi Scotiae, Angliae, Franciae & Hiberniae Principis, Henrici Stuardi illustrissimi herois, ac Mariae Reginae amplissimae, filii, genetibliacon, a PATRICIO ADAMSONO Parisiis conscriptum, & ibidem typis audacius d. xxv. Jun. sexto a partu die, 1566. commissum*. Carmine illo auctor multam sibi contraxit molestiam. Ob titulos enim insolitos, quos Henrico Stuardo tribuerat, carmen, carnificis manu, Parisiis publice combustum, & ipse ADAMSONVS carceri arctiori per menses sex inclusus, nec nisi magnorum principum, & imprimis Reginae, Mariae Stuardae, precibus & intercessione, ab imminentibus grauissimis periculis liberatus fuit. Recusum fuisse hoc carmen, *Amstelod. 1637. in 8.* testatur quidem Niceron Tom. XLI. des *Mémoires pour servir à l'histoire des hommes illustres, dans la République des lettres* p. 205. & Auctor S.R. *der Nachrichten von einer halbschen Bibliothek* Tom. V. p. 397. sed eiusmodi editio propterea nobis suspecta videtur, quod carmen illud 176. versibus hexametris compositum, vix quatuor folia in 8. impleat, ac praeterea eodem anno 1637, prima pars *Delitiarum poetarum Scotorum hujus aevi illustrum, Amsterd. apud Jo. Blaeu in 12.* in lucem

exiit, cui Arturus Jonstonus, ADAMSONI *Genethlia* con p. 13-17. inseruit. Quinto loco repositus fuit *Catechismus latino carmine redditus, & in libros quatuor digestus*, P. ADAMSONI Scoti, poetae elegantissimi opera, atque industria: Ac nunc denuo per Th. Volusenum recognitus & expolitus. Sexto: *De Papistarum superstitiosis ineptiis*, carmen ad Papistas Abir donenses, scriptum d. xxviii. Aug. 1564. Septimo *Confessio Fidei, & Doctrinae per ecclesiam Reformatae Regni Scotiae receptae; Exhibitae Ordinibus Regni eiusdem in publicis Parlamento (ut vocant) comitiis & eorum communis consensu approbatae, uti certissimi fundamentis verbi Dei innixae, & consentaneae, per P. A. descripta, Anno salutis nostrae 1571.* Haec Confessio fidei, sermone soluto conscripta est. Vltimum in collectione occupant locum *Selectiora quaedam ex aliis permultis Auctoris epigrammata*, quibus alia Thomae & Florentii Voluseni carmina, nec non posterioris *Conclusio* prosaica de Animi tranquillitate adiicitur. Desumpta est haec conclusio, ex Flor. Voluseni dialogo, quem *de animi tranquillitate* conscripsit. Recusus fuit haud ita pridem *Edimburgi* 1751 in 8. Quilibet libellus, in collectione descripta obuius, nouo & singulari ornatur titulo, qui annum praefert 1618. quamuis titulus, ut vocatur, generalis annum 1619. in fronte gerat. Vitam PATRICI ADAMSONI, variis, & maxima ex parte, aduersis factis agitati, data, quod aiunt, descripsit opera Thomas Wilson, & praemisit P. ADAMSONI *de sacro pastori munere tractatus breui & adcurato*, quem adscribit etiam Thom. Voluseni nomine, in lucem emisit *Londin.* 1619. in 8. Contulit illa, Niceronus, cum iis quae, ab auctore anonymo, de vita Adamsoni, non quidem in eius fauorem, narrata fuerunt, eaque retulit Tom. XLI. des *Memoires pour servir à l'histoire des bon. illustr. dans la republ. des lettres*, p. 201 seqq. Cum in Scotia inter presbyterianos & episcopales grauissima exorirentur dissidia, & de Episcoporum dignitat

gitate ac munere, magna animorum contentione, agigaretur quaestio, ADAMSONVS, qui posteriorum ruebatur partes, & iussu Jacobi VI. in academia andrea, praesente Guilielmo Salustio Bartasio, contra Andream Meluinum, presbyterianorum tunc temporis insignanum, de legitima & orthodoxa Episcoporum auctoritate, quam defendebat, strenue disputabat, omnium in se concitauit odium, & dignitate, fortunisque omnibus euersus, vitam, miserandum in modum, tolerare coactus est. Tandem vxore, liberis, & familia, in summa egestate atque inopia relictis, Jacobi regis opem auxiliumque implorans, morbo & animi moerore correptus, diem obiit supremum anno 1591. Reliqua eius scripta recenset Nicero-
mus l. cit.

II.

AEGESIPPI *Historiographi Fidelissimi ac Disertissimi Et inter Christianos antiquissimi* Historia de bello Judaico. Sceptri Sublatione Iudaeorum dispersione & Hierosolymitano Excidio. A Diuo Ambrosio Mediolanen. Antistite e Graeca Latina facta. Cum eiusdem Anacephaleosi & Tabellis Congruentiarum Cum Iosephi Libris etiam de Gestis Machabeorum. in fol. folior. 83.

Editionem rarissimam, nomine reuerendi in Christo patris, Guilielmi Bricconneti, Lodouensium Episcopi, inscripsit Jodocus Ascensius typographus parisiensis. In epistola, quam *ex officina sua litteraria ad Nonas Julias 1510.* ad Bricconnetum scripsit, inter alia, haec initio leguntur: *Historiam AEGESIPPI eiusque Anacephaleosim: quas Jacobus Faber comparauit mihi suo merito cumprimis obseruandus: diligentia sua*

sua perquisiuit: & ad varia exemplaria collatas: ac
 quoad eius fieri potuit integritati restitutas: superio-
 ribus diebus ad nos dedit praelis nostris committen-
 das: dignas duxi praesul dignissimo, quae faustissimo
 tuo nomini nuncuparentur: ut aedes istas vnde emis-
 sae & ubi attenta cura recognitae sunt repetant: &
 te agnoscant tanquam patrem qui beneficentissimus es
 eius patronus: cuius laboribus ex diutino situ vetusta-
 rum bibliothecarum noua luce donatae sunt. &c.
 ARGESIPPVM postea ex Irenaei, Clementis alexan-
 drini, & Hieronymi testimoniis apostolicum fuisse vi-
 rum, & apostolorum temporibus vicinum, & scriptorem
 de rebus iudaicis esse fidelissimum, confirmare studet.
 Ita enim, nulla historia, ait, diligentius ostendit, re-
 gnum Iudaeorum defecisse ad alienigenas: & de Iuda
 sceptrum sublatum: quum iam aduenisset, qui mitten-
 dus erat Christus dominus: ut tempus Messiae iuxta
 prophetarum oracula designatum aduenisse cognoscere-
 tur: quum Iudaei ipsam Dominum operantem salu-
 tem, in medio eorum non agnuerunt: imo negauerunt
 & Caesarem sibi regem asciscentes, crucifixerunt: De
 Simone praeterea Mago: de Petro apostolorum prin-
 cipo: de Iacobo hierosolymitano: de Joanne baptista:
 deque vera hierosolymitanae euerisionis occasione: hic
 vnus omnium fidelissimum inter historiographos quidem
 offert testimonium: ab quod cum ab omnibus verae
 pietatis cultoribus avidissime legi meruit: habet tamen
 quamplurima quibus curiosissimum quemque lectorem
 abunde oblectauerit. Prologus libri I. his inchoatur
 verbis: Incipit Prologus EGESIPPI: inter scriptores
 nobilissimi, in Historiam de euerisione Iudaeorum.
 Quae in Vitionem Dominici Sanguinis a Tito & Ve-
 spasiano facta est. In fine libri V. de excidio hiero-
 solymitano, haec leguntur verba: Finis in aedibus
 Ascensianis ad Calendas Junias. M. D. X. (1510).

Jo. Ba. Ascensus Beato Rhenano Suo S.

Affuit Jacobo Fabro Compatri meo immortalium vni (ut
 nosti) studiofissimo: Michael tuus Hamelburgius homo

in litterarum studio vigilantissimus: in recognitione AEGESIPPEAE historiae: quam in capita distinxit & ad Josephum conciliauit: ut testimonio mox erunt eius tabulae post Anacephaleosin diſtae historiae subdendae. Quam rem scio tibi fore pergratam: quippe qui tantopere flagitasti opus ex officina nostra emitti. Non tamen (ut opinari videris) apostolicorum virorum gesia continens de quo opere sicer loquitur Hieronymus: & nonnulla interdum citat testimonia: sed quod Hierosolymitarum prosequitur euersionem: Judaeorum dispersionem & lamentabile (nisi sic meritorum) fatum: iuxta hieremiae apertissima super ea re vaticinia. Siquid igitur aliud AEGESIPPI in Germania natis, aut ad nos istuc excusum: aut a nobis excudendumque remittendum mittito. Vale.

Anacephalaeosis AEGESIPPI de excidio hierosolymitano, haec initio ob oculos ponit verba: *Anacephalaeosis desolationis Hierosolymitanae secundum AEGESIPPVM christianissimum apostolorum temporibus vicinum ad honorem resurrectionis dominicae. Iſtam Anacephalaeosin excipiunt quinque concordantiarum tabulae*, quarum in Ascensii epistola ad Beat. Rhenanum mentio facta fuit. In fine totius codicis haec leguntur verba:

Ascensius ad Lectores.

Habes itaque lector studiose historiam luculentam in quinque libros distinctam cum Anacephalaeosi: & Tabulis dexterrimo Lodonen. Antistitis aspicio & virgili Stapulen. ac Hamelburgii studio nostraque quantis est opella ad dei optimi gloriam: legentiumque utilitatem consummatam in aedibus nostris: quae sunt Parriliis in via regia ad diuum Jacobum supra aedem diui Benedicti: e regione Craticulae: sub tribus Lapis seu Lucis aquatilibus. Anno salutis humanae decimo supra M. D. (1510) ad nonas Junias. Quod ad AEGESIPPVM, siue ut rectius scribitur, HEGESIPPVM adinet, quis ille fuerit, adhuc sub iudice lis est.

Floruit seculo a Christo nato II. sub Adriani, siue alii volunt, sub Marci Antonini, Imperatoris, imprio quidam HEGESIPPVS, cuius Eusebius, Hieronymus, & Chronicon alexandrinum fecerunt mentionem. Illum ex Iudaeo, Christianum factum fuisse testatur Eusebius L. IIII. *Histor. ecclesiast.* Cap. XX. p. 115. & eodem libr. Cap. IIX. p. 98. edit. Henr. Valesii *Paris.* 1678. in fol. illum quinque libris ἀπλανῆ παραδοσιν τοῦ ἀποτολμαῦ κηρύγματος, exposuisse scribit. Idem fere testatur Hieronymus Cap. XX. *de viris illustribus*, in Jo. Alb. Fabricii *Bibliotheca ecclesiastica, Hamburg.* 1718. in fol. p. 89. ubi de illo refert: *omnes a passione domini usque ad suam aetatem ecclesiasticorum Actuum texens historias, multaeque ad utilitatem legentium pertinentia hinc inde congregans, quinque libros composuit sermone simplici, quorum vitam sectabatur, dicendi quoque exprimeret characterem.* Sed nihil de istis libris V. ad nostra peruenit aetatem, praeter fragmenta quaedam, quae ex Eusebio & Photio collegit Joannes Ernestus Griebius in *Spicilegio SS. Patrum ut & Haeticorum Sculi post Christum natum* I. II. & III. & quidem S. cul. II. Tom. I. *Axon.* 1699. in 8. mai. p. 205. sq. Petrus Halloix in *vitae & documentis Scriptorum Ecclesiae orientalis primi & secundi post Christum seculi*. Tom. II. *Duac.* 1636. in fol. p. 697. sqq. Conf. et isto HEGESIPPO, praeter scriptores iam citatos Gardard. Jo. Vossii *de Historicis graecis* L. II. Cap. XIIII. pag. 186. edit. *Lugd. Batav.* 1624. in 4. Guil. Cai. *Scriptor. ecclesiasticor. Historia litteraria, Londi.* 1688. in fol. p. 45. Louis Ellies Dupin *Bibliothèque des Auteurs ecclesiastiques* Tom. I. p. 55. Jo. Alb. Fabricii *Bibliotheca graeca* L. V. C. I. p. 188. sqq. Henric. Valesii *Annotat. ad Eusebii* II. cit. p. 56. & 61. Sine dubio ad hunc HEGESIPPVM respexit Ascherius, cum in epistola nostrae codici praemissa, uti iam memorauimus, HEGESIPPVM, qui, *de excidio hierosolymitano* scripsit, apostolicum virum, & apostolum

ram temporibus vicinum adpellat. Illum vero, si quoque HEGESIPPVM quemdam, istos libros compilasse largiri velimus, a vetere HEGESIPPO, plane esse diuersum, iam demonstrarunt Grabius, Dupin ll. citt. & Guil. Caue l. cit. p. 216. Sed verisimilis admodum est eorum sententia, qui illud HEGESIPPI nomen, e corrupto Iosephi seu Josippi nomine originem suam duxisse autumant. Extra omnem enim iam dubitationem positum est, istos *de excidio hierosolymitano* libros, liberiolem tantummodo Iosephi versionem, vel si mauis paraphrasin esse, quam temporibus recentioribus quidam contexuit, cum in illis pauca reperiuntur, quae in Iosephi libris *de Antiquitatibus hebraicis & de bello iudaico* non adlata fuerint. Quemlibet id docere poterunt *tabulae* sic dictae *concordantiarum* nostro codici adiectae. Huic praeterea sententiae nouum accedit pondus, vbi Paulus Colomelius, in nonnullis codicibus MSS. Josippi & Ioseppi nomen, inueniri ait. Vid. eius *Paralipomena de Scriptoribus ecclesiasticis*, in *Operibus theologici critici & historici argumenti*, quae edidit Jo. Alb. Fabricius *Hamburg.* 1709. in 4. p. 695. Sed alia adhuc de hoc libro, inter viros doctos agitur controversia, quis nempe istam versionem seu paraphrasin concinnauerit. Alii a S. Ambrosio episcopo mediolanensi, eam profectam adfirmant, alii ab auctore, qui Ambrosii tempore vixerit, eandem referunt. Vid. Scriptores iam memoratos, quibuscum conferri merentur, quae in D. Joannis Mabillon. *Museo italico, Lutet. Parisior.* 1724. in 4. Tom. I. P. I. p. 131 & 14. in Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. latin.* L. III. Cap. III. p. 440. in *Biblioth. med. & infim. latinitat.* L. IIX. pag. 502 seqq. hac de re adnotata leguntur. Sed in aliam plane abire conspiciamus sententiam Gerardum Jo. Vossium, qui, Lib. II. *de Historicis graecis* Cap. XIII. pag. 186 seqq. & L. III. *de Historicis latinis* p. 632 seqq. *Lugd. Bat.* 1627. in 4. librum neque e *pseco*, neque ab Ambrosio, neque ab eius aequali, in latini

latinum sermonem conuersum, sed ab infimae antiquitatis scriptore, qui sexcentis & forlasse amplius annis, Ambrosio sit iunior, latine scriptum esse statui. Consentire cum illo videtur Casimir. Oudinus, qui, in *Commentar. de Scriptoribus ecclesiasticis* Tom. II. cc. 1027 seqq. argumentis non sane spernendis, probavit, auctorem huius operis, quod sermone latino conscripserit, Seculo, a Christo nato XII. inclaruiss. Conf. ea, quae ex Iosephi Scaligeri *Elencho Triba. resum*, & Caspar. Barthii *aduersariis*, ea de re adual. Burcard. Gotth. Struuius in *dissertat. historico-litteraria de doctis Impostoribus* §. III. & V. pag. 10 sequit. edit. quartae in 8. *Anacephalacosin historiae de exordio hierosolymitano*, non eiusdem auctoris, sed punicus cuiusdam ac insulsi consarcinatoris opus esse, ait Gu. Caue l. cit. p. 217. Quod vero ad eam quam recensuimus editionem attinet, illa, quod nos quidem scimus, a nemine, si Michael. Maittaire exceperis, qui illius Tom. II. *Annal. typographicor. Hag. Comit. 1722.* in 4. fecit mentionem, hucusque memorat. fuit, nisi forte editio *parisina ex aedibus ascensianis* anno 1511. in lucem emissâ, quam Caue, Fabricius Struuius ll. citt. & Thom. Hyde in *Catalogo Bibliothecae bodleianae* Tom. I. p. 224. memorant, haec nostra, & vna eademque fuerit editio. De recentioribus editionibus vid. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. mæd. & inf. Lat.* l. cit.

III.

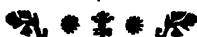
Libri Psalmorum Paraphrasis latina, quae oratione soluta breuiter exponit sententias singulorum, ex optimorum interpretum veterum & recentiorum rationibus. Addita sunt argumenta singulorum Psalmorum, & redduntur rationes paraphra-

III. pp. 173.

III. pp. 147.

V. pp. 3347.

e libro rariore, & eius auctore, nonnulla iam a
s prolata fuerunt, in *Analectis litterariis de libris
vitis* p. 794 sqq. Cum vero postea hic integer
titulus, nobiscum communicatus fuit, illum hic
nubere, & nonnulla supplementi loco, adnotare
quam dubitamus. In fine Partis I. liber *Gor-
eckius* legitur, in officina typographica Ambrosii
1581. Partis V. adiicitur *de ordine & collo-
catione Psalmorum ad reuerendum virum Iesaiam Coe-
m, ESROMI RÜDINGERI epistola*, vna cum
satione & defensione Davidis, quod cum cohorte
resulans apud regem Achim gathicum, in castra
teea, cum hoc profectus fuit pugnaturus aduersus
iam israeliticum. Inter primos referri solet
INGERVS Psalmorum interpretes, qui omni cu-
Psalmorum inquisiuerunt historiam, & Psalmos,
nis Psalmis interpretati sunt. Ostendere sane
et, varios errores, in quos illi incidere, qui eum-
susceperunt laborem. Refert autem ad illos er-

Jo. Bartholom. Lenzius in *Serie professorum n. Francorum, qui Wittenbergam illustrarunt.* 1702. in 4. §. XII. & Godofred. Ludouici, in *ria Rectorum, Gymnasiorum scholarumque celebr.* P. III. Lipsf. 1711. in 8. p. 165. Sed sibimet ipsi tradicere videntur, cum RÜDINGERVM *paraphrasi Psalmorum* in gymnasio Euanzizensium, morau quod anno demum 1574. commigravit, adfirmant. Omnia alia testatur titulus, quem a psimus, vbi omnia *primum edita* dicuntur. *παροράματα* Jacobi le Long Tom. H. *Bibliothec. crae.* Paris 1723. in fol. pag. 935. etiam referunt, quod *Paraphrasin Psalmorum* in 8. excusant & RÜDINGERVM *doctorem theologiae* nominant. nihil enim tale, scriptores, quos euoluimus, merant. Vtrumque igitur in *Analectis nostris litter.* p. 795. expungendum erit. Natus fuit ESRO RÜDINGERVS, vir doctissimus, Papebergae, quo etiam focer eius Joachim. Camerarius h adspexit, anno 1523. die xviiii. Maii. Studi patriam, & academia lipsiensi peractis, artium mag in eadem academia creatus fuit, & anno 1547. rectoris munus, in illustri Schola provinciali port obtinuit. Illi vero per breue admodum temp spatium praefuit, cum eodem anno, in serie Cc etorum portensium, successor eius Joachim. L mannus compareat, vid. Justini Bertuchii *Chron portense* L. II. p. 97. edit. Joan. Martin. Schan Lipsf. 1739. in 4. Causa abitus repentini ex lit eius, ad Wolfg. Meurerum, cui, tunc temporis, tatoris, siue Inspectoris, Scholae prouincialis pos sis, ab Electore Saxoniae demandatum fuit m cognosci poterit. Illas ex autographo biblioth portensis hic adscribimus.

Virtute & doctrina praeslantiss. Viro D. Vango Meurero dno. & Praeceptor S. colen
Leipzigk.

S. D. De quo nunc ad Te scribendum putavi est

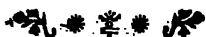

Novit T. Praest. esse me quem Graeci appellaverunt *μαλλόποσι*. Ita fit ut necessitas mihi adferatur, discedendi ex provincia, in qua alias non inivis fuisset perstiturus. Id cogito facere ad mercaturam Lipsensem prox. Quod tibi significare volui propterea ut cuius beneficio provinciam acceperissem, apud eum deponerem, simul ut *ἐπὶ τῷ χρόνῳ* illius tempori curare possis qui mihi succedat, nequid Res scol. detrimenti capiat. Hoc scit etiam Collega tuus Joach. Cam. D. Portae prid. Cl. IXbris (1547).

T. ESR. RÜDINGERVS.

Nulli enim praeceptorum, praeter Rectorem, in schola, habere uxorem, olim permittum fuerat. Discessit autem RÜDINGERVS munere suo, anno 1548. ad suam vergente. Sunt quidem inter viros doctos, & inter illos praecipue Jo. Burchard. Menckenius in *disserat. de graecar. & latinar. literarum in Misnia instauratoribus*, quae legitur inter eius *dissertationes academicae Lips.* 1734. in 8. p. 277. & qui illum sequitur, Godofred. Ludouici I. cit. p. 163. qui illum e schola cygnea, ad Conrectoris portensis munus euocatum fuisse contendunt. Sed id falsum esse ex eo patet, quod anno demum 1556. Cygneam, ad scholam regendam, a Philippo Melanchthone potissimum commendatus adcesserit, quod Christian. Daumius, in *Epistula ad Bosium* testatur. Conf. Tobiae Schmidii *Chronica cygnea*. Zwick. 1656. in 4. Sect. II. Cap. II. pag. 418. Scholam cygneam reliquit anno 1557. & Virebergam se contulit, ubi Professor graecae linguae & physices publicus, omnes philosophiae partes, summo cum adplausu docuit, & cum Philippo Melanchthone, collega & amico, admodum familiariter vixit. Cum vero anno 1574. mense Maio, articuli nonnulli, aduersus sacramentarios, iussu Augusti Saxoniae Electoris, a Theologis Torgam conuocatis, conscripti,

iis,

iis, ex academia lipsiensi & vitembergenſi, viris, q
 ſuſpectae erant fidei, proponerentur, & ſinguli, ſua
 de ea doctrinae parte, ſubſcriptione ſua, teſtari iu
 rentur conſenſum, ESROMVS RÜDINGERVS, c
 Caſpar. Crucigero, Henrico Mollero, Chriſtoph
 Pezelio, & Friderico Videbramio, multisque al
 ſubſcribere articulis propoſitis noluit, & ideo iu
 Electoris, Torgae captivus detentus fuit. Cauſſ
 quas praetexuerunt Theologi vitebergenſes, cur a
 culis torgentibus ſubſcribere non poſſent, legi po
 runt in Rodolph. Hoſpiniani *Concordia diſcorde
 origine & progreſſu formula concordiae berge
 Cap. VII. fol. 36 ſeqq.* vbi omnis hiſtoria motus
 ob articulos torgentes excitatorum, multis verbis
 ponitur. Cum res Theologorum vitebergenſum
 peius ire animaduerteret RÜDINGERVS, fuga
 conſuluit, quod Elias Hutterus in *Concordia con
 de origine & progreſſu libri Concordiae, Viteb. 1691*
 in fol. fol. 60. b his teſtatur verbis: M. ESROM
 RÜDINGERVS *Pabebergenſis, gener D. Joachimi
 merarii, qui primum arreſto principis, aliquamdiu
 tentus, ſed poſtea denuo ſubſcribere articulis tor
 ſibus recuſans, die Michaelis ſtatione ſua deſerta, &
 auſugit.* Illum, ad Cryptocaluinifmum, animo
 xime fuiſſe propenſum, teſtatur praeter alios Jo. An
 Quenſtedt in *dialogo de patriis illuſtrium doctrinae
 ſcriptis virorum, Viteb. 1691. in 4. p. 173.* & A
 nius Muſa in *ſingularibus de viris eruditione ſlor
 bus, ex ſcriptis tam latinis, quam externis, colle
 Viteb. 1728. in 8. qui pag. 109. ſcribit: ERASMVS
 (Eſromus) RÜDINGERVS Profeſſ. graec. lingua
 Academia Vitembergenſi, ſtetit a partibus Peucer
 valde perſecutus eſt theologos innocentes, ſigillum
 Selneccerum, qui, eum ad Dei tribunal citavit. &
 Selnecceri Hypomnemata & RÜD. Diſp. Gram
 aduerſ. explicat. diſti Petrini Act. III. 21. Tama
 RÜDINGERVS, in exilium miſſus vitam minus
 riſe egit. Exul vixit per aliquot annos in Mor
 ap*

apud Confessionis bohemicae fratres, & in eorum
gymnasio euanciztio docuit. Paralyti ibidem corre-
ptus, omnem pene pedum manuumque vsum amise-
rat, *uno pollice*, vt Ludouicus testatur Camerarius, in
praefatione Huberti Langueti *epistolis ad Joach. Ca-*
merarium patrem & filium, praemissa fol. 22. a. edit.
Lips. 1685. in 12. in dextra integro, per quem ad-
itu ad se calamo, & concanitati inserto, aegre li-
bra duxit, & complura, indefesso labore, eo modo scri-
psit. Consueuerat ex eo tempore, vbi nomen suum
charta subiiceret, haec duo verba adiungere *auxi-*
us meus. Ipse RÜDINGERVS, morbi, qui, a Ca-
merario, inter Morauos frequentissimus dicitur, ex-
hibet historiam, in *epistola* ad Jacob. Monauium,
adiecta est *Paraphrasi Psalmorum*, cuius exhibui-
mus titulum. Vitae apud Morauos pertaesus, admo-
do senex in Franconiam rediit, & Altorfii, in com-
munium suorum, vitam cum morte comiuta-
to anno 1591. aetatis anno LXIIX. Praeter Scri-
pturas, in *Analectis litterariis* l. cit. & hic memora-
re conf. merentur Jo. Fabricii *Historia bibliothecae*
Marianae P. IIII. *Wolfenbütt.* 1721. in 4. passim, &
primis p. 277 sqq. vbi nonnulla ex eius scriptis ad-
ducuntur, Jacob. Frideric. Reimmanni *Einleitung in*
Historiam litterariam der Teutschen Continuat.
H. Hal. 1734. in 8. Sect. III. p. 555 sqq. Conrad.
F. Schurzfleisch *dissert. de meritis Germanorum*
in sacras litteras Viteb. 1697. in 4. §. V. fol. 4. Jo.
C. Calonis *dissert. historic. de Cryptocalunianis*
lutherensibus, qui post obitum B. Lutheri Vitember-
ga orthodoxiae sedem turbarunt Viteb. 1714. in 4.
XVI. p. 29 sqq. Gottfr. Arnolds *Kirchen- und Ke-*
cherhistorie im II. Th. *Francof.* 1700. xvi. B. xxxii.
p. 383. Jo. Andr. Gleichii *Reformations- und*
prediger-Historie P. I. *Dresd.* 1730. in 4. p. 116
& Gregor. Bertsmanni *poemata* passim, P. inpri-
mum II. p. 240 seqq. edit. *Lips.* 1592. II. Tom. in 8.
I. legitur

legitur in RÜDINGERI obitum elegia, e qua, quentes versus adscribimus:

- - - patria quae carmina lingua
 Jessidae retulit Musa, canente Deo,
 Donauit Latii interpretes doctissimus usu
 Jessiden faciens Ausonis ore loqui.
 Defuit his fortuna bonis, quae, blanda sereno
 Ingenii dotes, lumine, rara videt.
 Namque freti, rabies Harmostica, saeuior aestu,
 Quae subito albiacam dispulit imbre scbolam
 Expertem frustra belli, Musisque vacantem
 Non tulit innocuum, coeca furore virum.
 Cedentem furiis, quas ~~in~~cula dira minantes
 Elusit cauti prouidus arte doli.
 Ex illo profugum, per quot discrimina rerum
 Sors tulerit, paucis est memorare labor.
 Dum fessum exilii curis, & tabe senectae
 Denas post messes sexta fatigat hyems.
 Orbatum consorte tori, casusque fugaeque
 Finitimi Turcis in regione soli. &c.

Adseruantur in Bibliotheca regia dresdensi, duo magna volumina epistolarum, a viris doctissimis fidelis caluinianae addictis, ad Joachim. Bergium, & alii scriptarum, inter quas Vol. I. nonnullae etiam ESROMO RÜDINGERO scriptae memorantur in J Christian Goetzens *Merkwürdigkeiten der Königen Biblioth. zu Dresden* Tom. I. Dresd. 1743. in pag. 265.

III.

Oratio metrica PRIAMI CAPOTIY *lilybite*.
 alma lipsensi vniuersitate habita. in
 folior. 8.

Rarissimum esse hoc scriptum, e scriptorum, quae
 euoluimus, conuicimus silentio. Vni Jo. Henr
 Leich

Leichio, illud innotuisse videtur, qui eius mentionem fecit in *Annalibus typographiae lipsiensis*, Lips. 1740. in 4. p. 63. Carmine complexus est *CAPOCIVS* elogium Friderici I. bellicosi, Friderici II. placidi, eiusque filiorum Alberti & Ernesti, quorum facta se canturum promittit

veniet cum grandior aetas

Et sua (mea) castalio frondescent tempora lauro.

Admit per prosopopoeiam poeta virtutem & voluptatem, quae blandis verbis, illecebrisque iuuenum principum, Georgii, Henrici, & Friderici, quos ex Zedena Coniuge, Albertus progenuerat, animos, in sua trahere partes student: sed superior tandem voluptate est virtus, & ut poeta canit

Virtutem iuvenes geminis cinxere lacertis

Implicuere Deae matris sua brachia collo

Huius innexa manet, virtus nexaque manebit.

Carminis, quod versibus hexametris 218. absoluitur, initium tale est:

Quam vereor generosa cohors, generosa iuventus

Ne tennes raucis prorumpam versibus auras

Aur mea stridenti suspiret fistula nervo:

Si tamen horrifono labuntur carmine versu

Sit voluisse satis, caeli consurgere ad axes

Phoebe veni, & comites doctissima turba sorores

Fate pedem: viridique comas innectite lauro &c.

Editio, quae nobiscum communicata fuit, sine loci, anni, & typographi indicio, litteris gothicis, & si conjecturae locus est, Lipsiae exscripta fuit. Conradus Gesnerus in *Bibliotheca* p. 706. eiusque abbreviator Jonas Simlerus in *Biblioth.* p. 586. & ex illis Mich. Maittaire in *Annal. typograph.* Tom. I. *Amstelod.* 1733. p. 503. Burchard. Götthelf. Struvius in *Biblioth. saxonica Hal.* 1736. in 8. P. II. Sect. III. §. X. p. 459. Georg. Christophor. Kreyfig in *der historischen Bibliothek von Obersachsen Dresd. & Lips.* 1732.

in 8. Sect. II. Cap. IIX. p. 76. Christian Schoet
in Continuat. *Biblioth. Fabricii med. & inf. Lau-*
Hamb. 1746. in 8. L. XVI. p. 28. carminis fac
mentionem, quod idem PRIAMVS CAPOCIVS
dericidos titulo contexuerit. Encomium esse
tendunt heroicum in laudem Friderici I. adr
Marchionis misnensis, ob victum Adolphum Imp
torem & sueuicum exercitum e ditione sua prol
tum, quod *Lipstae ex officina Mauricii Brant* I
in 4. in lucem emissum fuerit. Illud non vidimus
diuersum sine dubio a nostro, & forte illud est, de
Petrus Albinus, in *der meynischen Landbrc*
Dresd. 1589. in fol. Tit. xxiiii. p. 304. haec
nunciauit: *Sonsten hat eben von diesem Fürsten (*
derico dem frewdigen) PRIAMVS CAPOCIVS
libethanus Siculus etwas an Churfürsten Frideri
den III. zu Saohsen geschriben, welches im Jar I
zu Leipzig durch Mauricium Branes gedruckt, In
eben aber nichts sonders von Historien, nur das
derselben erscheinet, in was ansehen und reput
unsere Landesfürsten zu CAPOCII Zeiten, da er
einen vnter den geleertesten Leuten gehalten wor
und da man die studia auch höher als ietzo geac
gewesen seyen. PRIAMVS CAPOCIVS lilybaet
siculus, sine dubio, studiorum causa, per aliquod t
pus, in academia lipsiensi commoratus fuit. Po
iuris vtriusque doctor, & fisci regii patronus, in
tria constitutus, & anno 1517. a plebe, exorto
multu, interfectus fuit. Retulit haec Antonius A
gitore in *Bibliotheca sicula* Tom. II. *Panormi* I
in fol. p. 192. qui illum vocat *inris vtriusque d*
rem egregium, virum politioribus litteris excultissim
poetam lepidum & elegantissimum. De Theseo
pocio, PRIAMI filio, vid. Mongitore l. cit. p.
Schoettgen. l. cit. L. xviiii. p. 657.

V.

Epistola Cuiusdam PVELLE *Romane*.
Quendalinus Mellarius Reyserus sub nomine
libri ad lectorem.

Cum uicem nomen. queris tu nomina lector
Auroris. pudor hec dicere posse negat
M scripsit tenero viuens in amore puella
Cui dicenda fuit, parsque tacenda bona
Progredior lector claras nunc limen in auras
Mireris doctum tam muliebri genus.
Iouigiles musis, doctam superare puellam
Quam ingenio Pallas, fouit Apollo lyra.
in 4. folior. 5.

Quisquis opusculi auctor fuerit, dignus sane est,
qui inter praestantissimos poetas locum obtineat, &
cum ipso Ouidio aut Propertio comparari possit.
Quendalinus, siue ut in titulo nomen expressum con-
spicitur Quendalinus Mellarius, vulgo Honecker
Reyserus se editorem profitetur, & in epistolio ad
Antonium Reyserum *Kalend. Septembr. m. 1511.*
scripto, hanc *epistolam*, inter libros suos, se inuenisse
& in plerisque locis, ubi scribarum cura neglectum
fuerat, pro ingenii castigatam capacitate, impressori
tradidisse testatur. Initium carminis tale est:

Parce precor iuuenes placidas si forte per aures
Non castis veniet littera scripta notis
Cogor nam tacitos furiosi pectoris estus
Detegere. impatiens vulneris usque mei.
Ab premor infelix: nostro satis esse pudori
Credo datum. flammis nosce Catulle meas
Tu potis es solus pereunti ferre salutem.
Mens dolet & magnum saucia vulnus habet
Quod mihi fecisti vulnus medicare dolenti
Si pereo mortis maxima causa mee es.

Forte mihi dicas, non hec tibi tuta voluptas

Desine nullius causa doloris ero

Non is sum, nostro cur tu capiaris amore

Vana sibi demens somnia fingit amans

Somnia sint utinam sola venientia nocte

Dummodo curarum fit mihi pura dies. &c.

Elegos excipit *phaleucicum trochaicum* ad Phoebur
ut solem *reducere* moretur. Quo vero tempore opusculum rarissimum, litteris gothicis exscriptum, qua in vrbe prodierit, quisue ille Guendalinus Mellrius vulgo Honecker Reyserus, & Antonius Reyser fuerit, nulla prorsus ratione inuenire potuimus. Forte illo ipso anno, quo epistola dedicatoria scripta dicitur, anno nimirum 1511. opusculum impressum fuit.

VI.

Opusculum de mirabilibus nouae & veteris Urbis Romae editum a FRANCISCO DE ALBERTINIS Clerico Florentino dedicatumque Julii Secundo Pon. Max.

Andreas Fuluius Praenestinus

Brutis ac Deciis & quantum Romana Camillo Marcello, & Fabiis debuit ante suis

Albertine tibi: tantum Romana vetustas

Debet, ut ad superos semisepulta redit

Munere namque tuo, monumenta ac signa prae-
scorum

Resque reuiuiscunt: & loca ducta situ.

Singulaque Cous si depinxisset apelles

Non essent titulis tam manifesta suis.

Cum privilegio in 4. folior. 103.

Praemisit primae & rarissimae huic editioni Cornelius Cymbalus epistolam ad FRANCISCVM ALBERTINVM, in qua illum hortatur, vt libros etiam, quos conscripserit, *de urbis stationibus; de confessione; de modo recte viuendi; de sacramento; de expositione super orationem dominicam, & salutationem angelicam* in lucem prodire iubeat. Indici rerum, quae in *hmo* pertractantur, hoc praefixum est

Cornelii Distichon .

*Si priscam quis siue nouam vult cernere Romam
Is duce FRANCISCO, moenia cuncta videt.*

Antiquiorem quidem nostra, editionem Rom. 1508. in 4. Bibliothecae menckenianae p. 196. auctoritate adduxit Vir cl. David Clement Tom. I. de la *Bibliothèque curieuse historique & critique* p. 120. sed eiusmodi extare editionem, nulla prorsus ratione, nobis persuadere possumus, cum ipse FRANCISCVS ALBERTINVS die III. Mens. Jun. 1509. vltimam operi admouisse se manum testatur. Haec enim in fine nostrae editionis leguntur verba: *Ex urbe die III. Men. Jun. M. D I X. in die sanctiss. & indiuiduae Trinitatis in aedibus Reuer. Cardi. tit. sanctae Sabinae.* His verbis adiicitur

FRANCISCI ALBERTINI Disticon

*Si nunc errarem fateor me errare libenter
Nam sine censore nullus in orbe fuit.*

cui Vincentius Rauennas & typographus haec subscripserunt:

Vincentius Rauennas *ad libellum.*

Mirantur cuncti, ac omnis mirabitur aetas:

Quod rerum summam parue libelle tenes.

Sic te non capiet doctorum turba virorum

Et dicent omnes tu mihi gratus eris.

*Impressum Romae per Jacobum Mazochium Romanae
Academiae Bibliopolam qui infra paucos dies epythaphior. opusculum in lucem ponet. Anno Salutis*

B 4

M.D.X.

M. D. X. (1510.) die III. Febr. Emendatione igitur quadam indigent, quae in recentissima *lexici erditorum* editione Tom. I. col. 198. leguntur: *er schriben den Pabst iulium II. einen Brief den 3. Jun. 1509 unter dem Titel: descriptio veteris Romae & de laudibus ciuitatum Florentiae & Saonenfis, den man 1511 zu Rom in 4. gedruckt, worauf ihn der Buchdruck Jacob Mazochius, nebst Antonino, Vibio Sequestri zu andern gleicher Materie 1523. zu Rom in 4. wieder auslegen lassen; vorher aber hatte gedachter Mazochius diesen Tractat 1515. unter der Aufschrift Opusculum de mirabilibus nouae & veteris Romae zu Rom in 4. besonders herausgegeben.* Nam 1) *Opusculum de mirabilibus veteris & nouae urbis Romae* diuersum plane est ab illo, quod FRANCISCUS ALBERTINUS anno 1509. *de laudibus ciuitatum Florentiae & saonenfis ad Iulium II.* perscripsit. 2) posterius, in editione an. 1510. quam habemus praesertim, non inuenitur, sed demum editioni *Rom. an. 1515.* adiectum fuit. 3) editio libelli *de mirabilibus veteris & nouae urbis Romae*, anni 1515. non princeps est, quae apud Jacobum Mazochium in lucem edita fuit, sed vt ex iam dictis patet, editio anni 1510. a Jacob. Mazochio iam impressa fuit. Conf. David Clement *Bibliothèque curieuse historique & critique* l. ci. vbi & aliae vtriusque libelli, memorantur editione quae, omnes raritate se commendant. De FRANCESCO ALBERTINO siue DE ALBERTINIS florentino, qui, e Capellanis Cardinalis titulo S. Sabini fuit, & initio seculi XVI. inclaruit, vid. Jos. Simle *Bibliotheca* p. 199. Anton. Posseuini *Apparatus sicer* Tom. I. pag. 490. edit. Venet. 1606. Gerard. J. Vossii *de Historicis latinis* L. III. Cap. XII. pag. 60 Christoph. Hendreich *Pandectae brandeburgicae Brolin.* 1680. p. 181. Giulio Negri *Storia degli Scrittori fiorentini*, Ferrara 1721. in fol. p. 181. Jo. Alf. Fabricii *Bibliotheca med. & infim. Latinit.* L. VI. p. 58

VII.

Rationarium Euangelistarum omnium in se euangelia. prosa. versu. ymaginibusque quam mirifice complectens. in 4. folior. 18.

Liber rarus quidem sed oppido absurdus, opusculis adnumerari debet, qui adiuuandae memoriae causa vulgari fuerunt. Tales sane figurae sunt ligno incisae, quales reperiuntur in Jo. Bunonis *Neuer lateinischer Grammatic in Fabeln und Bildern* Dantzig 1651. in 4. in Iulii Winckelmanni *Caesareologia*, eiusdemque *Logica memoratiua peripatetica*, plus vice simplici edita. Quis figuras monitrosas, quae, in *rationario Euangelistarum*, oculis obiiciuntur, excogitauerit, non constat. In praefatione quidem ad lectorem exemplari, quod ante oculos versatur, praemissi Georgius Relmifius anipimius, vel qui sub hoc programma latet Georgius Simlerus wimpinas, eam se disertis verbis prodidit auctorem, cum scribit: *Igitur per imagines, variis insignitas rebus: & quidem placitura simulacra (quemadmodum speramus) tibi concessimus, quo memoriam huiusmodi formis emittas: quas cernis venuste prorsus effigiatas uti meliores fieri posse censere nequeas.* Sed dubitatio quaedam hic suboritur, cum Jo. Georg. Schelhornius editionem libri descripserit antiquissimam, sine auctoris nomine, haud ita longe post inuentam typographiam, in lucem emissam. Vid. *Amoenitates litterariae Francof. & Lips.* 1725. Tom. I. p. 1 seqq. David Clement *Bibliothèque curieuse historique & critique* Tom. II. p. 141. Nostra editione antiquiorem, anni nimirum 1502. etiam descriptam inuenimus in Christ. Goertzii *Merkwürdigkeiten der Königlichen Biblioth. zu Dresden* Tom. III. *Dresd.* 1746. p. 22 seqq. Editionem anni 1504. habuisse dicitur Büne-mannus, dans la *Bibliothèque* de Mr. Clement 1 cit. *Epigrammata* Sebastiani Brant, Jodoci Galli rubea-

quensis & Georg. Relmiffii, quae hifce editionibz praemiffa dicuntur, etiam in noſtra editione reperiuntur. Cuilibet imagini, praeter argumenta capituli Euangeliftarum proſaica adpoſiti ſunt Petri & Roſenheym numeri alphabetica ſerie per capita cobarrentes, dimiſſa neglectaque littera K conſulto: cuius ſpaciũ, J conſona ſupplet. neglectis quoque tribus noviffimis x. y. z. quae ad rem pertinebant. Coronide loco, haec libro adpoſita eſt peroratio. *Habes in hac nunc lector, quibus viis atque argumentis, quae ſunt textus euangeliorum diſtincte quaeſ appoſiteque reminiſciſta. Iſta tibi Thomas Badenſis, (in editione anni 1502. legitur phorcenſis) cognomento Anſhelmi tradidit ut magiſterio preditus inſolente. ſtudii vero quod reliquum erat exercitacionisue donare non potuit. Adipiſcerem autem ſi rationes preceptionis diligentia imitaberis uſu frequentioris. Vale 1505.* De editione anni 1511. vid. Cl. David Clement *Bibliothèque* l. cit. A figurarum deſcriptione nos plane abſtinemus, cum a Schelhornio vna alteraue, ſatis adcurate l. cit. deſcripta fuerit. Quae tamen in prima figura Schelhornii tria tintinnabula citharae adpenſa exiſtimauit, in figura, quae ante oculos verſatur, ſacculorum formam omnino referunt, quibus numularii, e templo hieroſolymitano, a Chriſto eieſti, designantur. Cum vero editioni, quam recensuit Schelhornius, Petri de Roſenheym verſus non fuerint adpoſiti, illos quae ad figuras a Schelhornio deſcriptas pertinent, hic adſcribimus.

*Alta docens aquila. verbum caro fit veniuntque
Vox teſtis. alii tres quoque Nathanael.
Bis tria vaſa replent noua vina fugat quoque fune
Vendentes. templum ſoluite ſignat eis
Coelica dogmata dat Nicodemo. tingit uterque
Praeſert Baptiſta. predicat atque Hieſum
Dum laſſus fonte reſidet. ſe Samaritanae
Pandit. curatur Regule filius hic*

Extra

*Extra piscinam iussit tibi languide surge
Nil sine patre facit. credite vel Moysi
Fœna iacent ubi millia quinque cibant. fieri vult.
Rex. mare calcat. amen est caro vita cibus.*

*Grandis murmur erat scæohpheque. bonus: est. non
Doctrinans clamat. scisina fit exit ab hiis.
Hic moecham saluat. lux. testis principiumque
Daemonio nati quem lapidare volunt
Illicit spūto Hiesus tangens. maledicunt
Cæco Judei. se manifestat ei.
Judeis loquitur. ego sum pastor bonus. unum
Cum patre. blasphemum ceu lapidare volunt.
Lazarus hic surgit meritisque fideque sororum.
Consilio Cayphas vaticinando praeest.
Martha ministrat. coenat Lazarus & soror vngit.
Hinc asinus. granum. luxque sequuntur ibi.*

*Recusa esse Petri de Rosenheim Disticha in singula
sacrorum bibliorum & librorum eorundem capita,
Stettini 1570. in 8. testatur Jo. Christophor. Wolfius
P. II. Bibliothecae Hebraeae Hamburg. 1721. in 4.
p. 355. Petrus de Rosenheim sue Rosenhaym, co-
gnomen adsciuit ex Bauariae superioris oppidulo Ro-
senheim dicto. Prior monasterii mellicensis ordinis
& Benedicti in Austria, singulari potissimum pruden-
tia & vitae integritate inclaruit, medio seculi XV.
tempore. Multa scripta composuit, quae tamen ma-
xima ex parte inedita sunt. Conf. de illo Jo. Tri-
themius *de Scriptoribus ecclesiasticis* Cap. Dccxxxviii.
in Jo. Alb. Fabricii *Bibliotheca ecclesiastica* pag. 171.
Jof. Simleri *Bibliotheca* p. 566. Antonii Posseuini
Apparatus sacer Tom. III. pag. 67. Casimir. Oudini
Commentar. de Scriptoribus & scriptis ecclesiasticis
Tom. III. col. 2305. Jacobi le Long *Bibliotheca sa-
cra* Tom. II. p. 933. Jo. Albert. Fabricii *Biblioth.
med. & infim. latinis*. L. XV. p. 820. die Merkwür-
digkei-*

digkeiten der Koenigl. Biblioth. zu Dresden I. cit. I
 Georgio Simlero wimpinensi, qui nescimus ob qu
 causam, in *lexico eruditorum* locum non inuenit, v
 Jos. Simleri *Bibliotheca* p. 232 sqq.

IIX.

Aurea opuscula *Celeberrimi Juris utriusque L*
ectoris & Equitis aurati dni PETRI Rau
natis Itali, in vniuersitate Grisualden, utrumque J.
ordinarie legentis. cum additionibus in fine posu
quae non sunt in prima impressione. Et cum a
uificiosa memoria. in 4. folior. 60.

Omnibus qui de *PETRO rauonnate* litteris aliqui
 consignarunt, haec editio incognita fuit. Litteris
 scripta est gothicis, & in duas dispescitur partes. In
 prima, inuenitur 1) *Sermo domini PETRI de Rau*
na Juris utriusque doctoris equitisque aurati, que
habiturus erat, de mandato religiosissimi patris & d
mini. dni Martini dignissimi Episcopi Caminen. D
cretorum doctoris consummatissimi. In synodo p
ipsum celebrata. Sed iusta causa impediendo. qu
tamen sibi est incognita illum recitare non potuit. E
cerptum quod ex illo dedit Christ. Schoettgenius i
Continuat. Biblioth. Fabric. med. & infim. Latinida
L. xvii. p. 165 sqq. reperitur in nostra editione fol.
vbi verbis: malui potius in matrimonio viuere cu
paucis redditibus, quam amplissimos beneficiorum rea
ditus possidere, additum est, & incontinenter viueri
 Miramur etiam, quod Schoettgenius hunc locum non
 dederit integrum. Post verba enim: *libenter erram*
 haec in exemplari, quo utimur, addita leguntur: *scie*
ham enim esse scriptum, quod grande patrimonium
grandis tentatio est. Et quanto quisque in superior

est constitutus loco, tanto in maiori versatur periculo. Cui enim plus committitur, plus ab eo exigitur, etiam cum usura penarum. Hoc eleganter scriptum reliquit Isidorus in III. de summo bono. Et non minus gaudeo meis canonibus & legibus cum paucis redditibus quam abundantes diuitiis, & me cum tali sorte natum fuisse gratulari & exultare. In fine sermonis satis prolixi, haec oculis obiciuntur verba: hunc sermonem recitasti praefatus doctor in duabus horis nullis omisis allegationibus volanti lingua. 2) Solutiones cum suis canonibus & legibus, ad argumenta & allegationes quae sunt in disputationibus & consistoriis iudicum. Hunc libellum PETRVS rauenensis, libellum florum appellandi voluit, quod haec eius in fine verba testantur: Nunc ista sufficiant charissimi mei auditores multa tamen alia non minus pulchra restant quae cum tempus dabitur vobis communicare polliceor si vos videro vigilantes in doctrina mea & ne libellus iste, sit sine speciali nomine, illum libellum florum appellabitis, quia tale nomen sibi convenire videtur. & si illum non contemnitis in theorica & practica est vobis & honorem & utilitatem allaturus. Explicit libellus Florum. Sequitur de artificiali memoria. Secundae parti hic nomen praefigitur titulus: Artificiose memoria clarissimi Juris utriusque doctoris & militis dni PETRI Rauenensis: per quam facillime multa memoriter teneri & dici possunt.

C. Lycinii decatonstichon ad Candidum
lectorem

Si memorem tentas fieri te candide lector
Asque inter celebres nomen habere viros
Perlege quod prisce specimen pregrande Rauenne
Edidit. & celo laudibus usque loca
Es potes. & debes merito censere magistrum
Artificis genii iudicii que simul.
Eia igitur cuncti nunen veneremur in eum
Et meritis laudes quisque poeta canat.

Grecia

*Grecia non similem vidit nec Romula tellus
Nec non posteritas est habitura. vale.*

Complectitur secunda pars 1) Lancelloti Decii iur.
utriusque Doctoris Epigramma

*Quid modo pyramides, quid iam babilona canama
Quid iouis & triuie templa superba dee
Non magis immensum mirabimur amphitheatrum
Nam summe facerent hoc quoque semper opes
Scipio non ultra iactet quod fecerat usus
Agnina qui proprio nomine tota vocat
PETRUM fama canat quam nobilis ille Rauennee
Gloria. qui plus quam docta Minerua potest
Quid magni fecere dei mirabile dictu
Nam retinet quicquid legerit ille semel
Effatur triplici quaecunque orator in horis
Protinus hic iterum nil minus ore refert.
Si reor hunc genuit doctarum quinta sororum
Cui pia musa nihil non meminisse dedit.*

2) ad Clarissimum & excellentissimum cesarei pontifi-
cique iuris doctorem mirabili memoria peditum equi-
temque splendidissimum PETR. Rauennatem Marci Pi-
cardi epigr. 3) PETRI Rauennatis memoria artifi-
ciosa. Inchoatur his verbis: Et cum una sit Fenii
& unus sit iste libellus. libello si placet Fenicis nomen
imponatis. Quoniam etate nostra paucos excellenti
memoria peditos fuisse cognouimus statui pulcherru-
m opus Italiae & toti orbi tradere. cuius precepta
si quis seruare voluerit huius artis altissimum culmen
paruo tempore mirabiliter attinget. nec fallor o lector
carissime. dum enim precepta mea per totam Italiam
experier cuncti diuinum potius quam humanum opa-
se vidisse affirmabant. aliqui etiam se cruce signabant
nec in artificiosa memoria praeceptorem habui, sed de-
mibi auxilium prebente regulas pulcherrimas maximam
tamen laboribus inueni. hunc ego libellum doctissimam
auditoribus legi. neque legente precepta huius artis
ore meo pendentes scripsere & qui doctrina mea v-
su

sunt & honorem & laudem sunt consecuti. hoc meum
inuentum excellentissimi viri laudauerunt. quorum no-
mina in fine huius operis inscribere placuit. ne solum vi-
deat quod est meum laudauisse quod profecto pulchrius
indicabitur si excellentiores habueris laudatores &c. E
regulis ad comparandam eiusmodi memoriam artifi-
ciale[m] propositis, quas P E T R V S rauennas conclusio-
nem nominat, tertiam, quae aurea ab illo vocatur, hic
apponimus: Quia pro litteris alphabeti homines habeo,
& sic imagines viuas. pro littera enim a. Anthonium
habeo, pro littera b. benedictum & sic personas, in quo-
rum nominibus prima littera est in illa quam collocare
uolo. & ego communiter pro litteris formosissimas puel-
las pono. ille enim multum memoriam meam excitans. &
frequentissimus in locis iuniperam Pistoriensem mihi
charissimam dum essem iuuenis collocaui. & mihi crede
si pro imaginibus pulcherrimas puellas posuero facilius
& pulchrius recito quod locis mandavi secretum. ergo
habeo utilissimum in artificiosa memoria, quod diu taceui
ex pudore. si cito meminisse cupis virgines pulcherri-
mas colloca. memoria enim collocatione puellarum mi-
rabiliter commouetur. & qui vidit testimonium perhi-
bit. hoc autem utile preceptum prodesse non poterit il-
lis qui mulieres odiant & continent. sed illi artis hu-
ius fructum difficiliter consequentur veniam tamen mihi
debuit viri religiosissimi & castissimi preceptum enim
quod in hac arte mihi honorem & laudem attulit tacere
non debui cum successores excellentissimos relinquere to-
tus viribus nitar. Quae de sua memoria in fine duo-
decimae conclusionis narrat, omnem propemodum su-
perare fidem humanam videntur. Pieraque excerptis
Jo. Georg. Schelhornius in *Annoenitat. litterar.* Tom.
XI. p. 16. not. (m). Ne vero ipse credulis impone-
re videretur P E T R V S rauennas, in omnibus, quae
de stupenda memoria sua memorat, ad testes, viros
in dignitate constitutos, maxima ex parte, cum talia
scriberet, adhuc viuos, & integrarum urbium & aca-
demiarum testimonia prouocat. Conf. Jo. Henric.
a Seo.

a Seelen *Selecta litteraria* pag. 678 seqq. De v
memoriae artificiosae editionibus vid. Francisci A
Cremona litterata Tom. I. Parmae 1702. in
 pag. 356. Michael Maittaire *Annal. typogr.* Tom
 pag. 535. *Bibliotheca telleriana*, Paris. 1693. in
 pag. 385. Christ. Schoettgenii *Continuat. bibl*
Fabric. med. & infim. Lat. l. cit. Editioni, quae
 te oculos versatur, adiiciuntur a) *Copia multarum*
legationum. Rauennatis in materia extensionis
Theodoricum Vresen filium suum charissimum, b
beatissimam virginem carmen, c) *ad inuictissimum k*
cipem Bugslauum & Pomeraniae (Pomeraniae) de
illusterrimum, d) *ad Senatum hamburgensem*, e
matronas Lubicenses, f) *ad Henricum Bockhol*
positum Lubicen. & Juris Doctorem clariss. g
 Jo. de Kitzscher *Prepositum Collebergen*. 3
veriusque Doctorem celeberrimum & Oratorem s
didiss. h) *ad Georgium Klast Serenissimi prin*
Bugslai Cancellarium, i) *ad Henning Stenwarden*
minen. Canonicum & excelsi Principis Secretar
nunc etiam Cancellarium, k) *ad Auditores studio*
mos, l) *ad sanctissimum Rochum carmen deuotum*
fati Doctoris PETRI ut nos liberet a crudeli pest
tia, m) *ad Theodoricum Vresen nobilem adoles*
tem & canonic. eccles. Bremens. Haec carmina or
 litteris romanis impressa, PETRVM *rauennatem*
 vltimae caueae fuisse poetam demonstrant. In
 libri haec typographus adposuit verba: *Finis au*
opusculor. una cum artificial. memoria PETRI Ra
veriusq. iuris doc. militisque aurati In officina fe
memorie Quentel. An. 1560. (1506). Michael M
 taire editionem in *Annalibus typographicis* non
 morauit. PETRVS, siue PETRVS FRANCISC
 aut PETRVS THOMASIVS utroque enim mo
 Guido Panzirolo scribitur, a patria Rauenna *ra*
natis obtinuit cognomen. Vtrumque ius non
 omnium admiratione, Patavii, Bononiae, Ferrar
 Ticiui, & Pistorii, quae Florentinorum vrbs est, doc

Cum Bogislaus X. Pomeraniae Dux, etruscas per-
 agraret regiones & PETRUM *rauennotem* Veneriis
 inueniret, illum cum filio Vincentio an. 1498. secum
 abduxit, & academiae gryphiswaldensi constituit Pro-
 fessorem. A Friderico III. Electore Saxoniae euo-
 catus, in academiam vitebergensem recens conditam,
 conuolauit, & ibidem per aliquot annos iura pro-
 fectus est. Inde vero quam ob causam nescimus, Co-
 loniam se contulit, e qua vero urbe, paullo post a Do-
 minicanis eiectus fuit. Testem illius rei habemus
 Henricum Cornelium Agrippam a Nettesheym, qui,
 L. II. Epistol. 60. Tom. II. Oper. edit. Lugduni per
 Francos fratres an. 1600. p. 105 seqq. ad Amicum
 scribit: *Intellexi hoc mane culendissime Caesar, quam
 mox a colonienfibus magistris nostris traductus fue-
 ro, - - quid potuit tibi contingere illustrius, quam
 tibi illi vituperari, a quibus nonnisi optimi & doctissi-
 mi quique semper odio habiti sunt? quorum calculo te
 numerari profecto non mediocris gloria. Quis enim
 ignorat, hos esse illos magistros, qui Joannem Campa-
 num, insigni doctrina & virtute virum scholis secluse-
 runt? qui PETRUM rauennotem celeberrimum iuris
 doctorem urbe exegerunt? &c. & Libr. VII. in epi-
 stola apologetica ad urbis Agrippinae Romanorum-
 que Coloniae Senatores & Consules l. cit. pag. 363.
 Atque vero, ait, vos penitus ignoraturos puto, Viri su-
 perstitissimi, neque ciuium vestrorum excidisse memoria
 ardeat, qui illa in hunc diem adhuc apud se deplo-
 rant, quae nostra recenti aetate apud vestram urbem
 perfidus Dominicanorum furor molitus fuerat, - - qua
 infelicitate Erasmus roterodamum, orbis christiani
 lumen, sorditiae eorum commaculati aggressi sunt, &
 quae nequitia Hermannum Comitem Nuenarium,
 illustrem & doctissimum virum, persecuti sunt, & qua
 inuersionis vestrae iactura PETRUM rauennotem,
 celeberrimum utriusque iuris doctorem atque lectorem
 praedidissimum pepulerunt, vos non puto obliros. Illum
 praeterea incertis sedibus esse vagatum, constat ex Or-
 tom. I. C tuini*

ruini Gratii *Criticomastige peregrinationum* PET
rauenatis, Lugduni 1511. Quo tempore, & qua
 regione diem obierit supremum, non constat. C
 dibile est illum in patriam rediisse & ibidem esse in
 tuum. Illum enim semper in votis habuisse, pati
 reuisere terras, patet ex eius carmine, *ad beatissim*
virginem, cuius supra fecimus mentionem, vbi in
 alia haec poeta precatur:

Sit mihi chara quidem felix Lucretia coniunx
Atque preces audi Virgo beata suas
Des quoque quod viuo mihi non sic viuis negetur
Que iacuit lecto frigida sola diu
Corpora nostra simul rapiat mors condita eodem
Et mea sint tumulo coniugis ossa mee
Non tamen hec iaceant peregrino tecta sepulchro
Sed precor in patria molliter ossa cubent.

Conf. de illo & eius scriptis editis Josias Simlerus
Bibliotheca p. 564. Anton. Posseuini *Apparat. sa*
Tom. III. p. 64. Jo. Micraelii *pommerische Chroni*
und Geschichte, Alt-Stettin 1640. in 4. L. III. p. 41
 Daniel. Crameri *pommerische Kirchen-Chronica, Stettin*
 1628. in fol. II. 49. pag. 136. Valentini ab Eickst
Epitome Annalium Pomeranie, Gryphisw. 1728. in
 pag. 114. Guid. Panziroli *de claris legum interpre*
 L. II. Cap. CXVII. p. 215. edit. Christian. Godofr
 Hofmanni *Lips. 1721. in 4. Cap. cxxxix. p. 2*
 vbi illum ob stupendam memoriam, *Petrum a Maria*
 fuisse cognominatum memorat. Marci Mantz
 Benavidii *Epitome virorum illustrium* pag. 468. e
 Hofmanni, Jo. Henr. a Seelen, Jo. Georg. Schelh
 nii, Christ. Schoettgenii ll. citt.

VIII.

artificiosa memoria in omni scibilium genere
 perficere volenti vtilissima per JACOBVM
 PHILIPPVM DE YSABELLIS *Tridentinum ar-*
tem magistrum congesta Abonhora.

Lucius Habelius Thuronensis

Ingens ingenium iuuenes (iuuenes) natura ne-
 gavit

Quo nequeant lectos mente tenere sonos
 Cecropie committere verba Miuerue
 Possunt, nec solito sensa referre modo
 Nova noui versent sedulo precepta magistri
 Helica quem summa misit ab arce parens
 Et vi optatam cunctis mortalibus artem
 Conferret: paruus quam tenet iste liber
 Sophie Studium & preclaras contulit artes
 Numinis hac verbum turba sacrata docet.
 His hec vires confert, lectorque labanti
 Consulit ingenio, suppeciasque feret
 Reuchius Langianus memorandi artem
 statem introducit.

Quibus Orbilii plagosam ducere vitam
 Contigit: & trepide cura sacrata scholae
 Penes explodor: sunt nam demortua Phebi
 Plectra & scutifera munera ceca deae
 Quos Cillenio prognatos sidere constat
 Omni me nimium sedulitate fouent
 Duce, nubifero iaculantur fulmina caelo:
 Atque tenent propria corda tremenda manu.

Sed quid opus verbis? Phoebō ceu cuncta
nident

Sidera: sic nostro munere cuncta nit
(micant)

Illa ego: quam gremio cunctas circumdare de

Quas tulit e patrio vertice Pallas: auent

Ast: ego laudatas videar ne vendere merces

Cuncta Tridenrinus lector amice dabit.

Dii bene vortant.

in 4. folior. 4.

Scriptores omnes, qui, de memoria artificiali
pserunt, frustra euoluimus, nemo eorum, istius
ris & opusculi fecit mentionem. Si pergame
quibus libellus inuolutus erat, fidem habere volui
mus, auctoris nomen fuit proprium D. Philip. Ri
necker. Illud enim nomen, manus coeua istis
gamenis inscripserat. In epistolio praemisso, quod
bellum Joan. Langio leMBERGIO, artium magistro,
manioris cultiorisque litteraturae Professori lipsi
dicauit, *lypsico in gymnasio XV. Calen. Januar. 15*
scripto, se *artificiosam memoriam profiteri scri*
Opusculum *Valentinus Schumannius Lypsick impr*
1516. Neque a Michaele Maittaire, neque a
Henric. Leichio adnotatum fuit. Praeter epigra
mata in titulo conspicua, Andreas Franck & Mel
or Rynchius HESSUS, in laudem artis memoriae &
belli, epigrammata addiderunt, quorum alterum in
epistolae dedicatoriae, alterum paullo prolixius
ultima libelli pagina legitur. Digna sunt Hen
Cornelii Agrippae a Nettesheym, quae hic legan
verba. Is sane de eiusmodi libellis qui, artis mem
ratiuae continent praecepta, haec pronuncia
Cap. X. *de vanitate scientiarum* Tom. II. Oper. p.
Scripserunt de ea (arte memoratiua) Cicero lib. R
toricorum nouorum, & Quintilianus, in institutio

lus. & Seneca: & ex recentioribus Francisc. Petrar-
cha, Marcol. veronensis, Petrus rauennas, & Herman-
nus Buschius, & alii, sed indigni catalogo, obscuri ho-
mines permulti, & multi hanc quotidie profitentur,
sed non reperitur, qui in ea multum proficiat, & ma-
gistri eius pro lucro infamiam saepe reportant. Solent
enim in gymnasiis, plerumque huius artis professione ne-
bulosi quidam scolariis imponere, ac rei nouitate
pamulam ab incautis emungere: denique puerilis
gloria est, ostentare memoriam: turpe & impudens
est, multarum rerum lectionem instar mercimoni-
um ante fores explicare, cum interim vacua domus sit.
De aliis artificialis memoriae scriptoribus vid. Georg.
Faschii *Tract. de Nouis inuentis, quorum accuratiore
cultui faciem praetulit antiquitas.* Lips. 1700. in 4.
Cap. II. p. 134 seqq.

X.

HENRICI CORNELII AGRIPPÆ, AB NET-
TESHEYM *Armatae Militiae Equitis Aurati,*
& J. V. ac medicinae Doctoris. Opera, Quaecum-
que hactenus vel in lucem prodierunt, vel inue-
ni potuerunt Omnia, in duos tomos concinne
legit, & diligenti studio recognita: quae pagi-
nae post praefationem proxima plenissime enume-
rantur. Lugduni per Beringos fratres. in 8. form.
minor. pp. 779. si praemissa 15. folior. exce-
dit.

H. C. AGRIPPÆ, *armatae Militiae Equitis*
Aurati, Vtriusque Juris Doctoris, & sacrae Caesa-
ris Maiestatis a Consiliis & archicamerarii iudicarii,
Opera pars posterior: Quorum Catalogum ex-
hibent tibi paginae sequentes Vna cum Rerum

& Verborum hoc tomo memorabilium Indice cuplete & certo. *Lugduni, per Beringos fratres* pp. 1139. si praemissa pp. 24. & indicem adiectum pp. 44. non numeraveris.

Huius editionis, quae, litteris, ut vocant, *cursivae* siue italicis, impressa est, mentionem iam factam conspicimus, in denen *Nachrichten von einer baltischen Bibliothek* Tom. II. pag. 318 sqq. not. *) quorum verba hic transcribimus: *diese Ausgabe ist un- denen (scilicet quae apud fratres Beringos in Lugdunum prodierant) die wir vor uns haben. die älteste, welches die Züge der Buchstaben deutlich anzeigt, doch aber nach 1562 herausgekommen. Es fehlen dieser Ausgabe verschiedene Stücke, als nach obiger Ausgabe das 12. Stück im ersten Theil, nebst den kabbalistischen Tabellen bey dem ersten Stück. Im 2. Theil den das 2. 4, 5, 15 und 16. Stück, wie aus dem bey dem ersten Theile befindlichen Verzeichnis erhellet. Wir haben diese Ausgabe 2. mal zur Hand, und in beiden Exemplaren fängt der 2te Band mit S. 593. des Bogens an, da die Briefe ihren Anfang nehmen. Wir mutmaßen daher, und vielleicht nicht ohne Grund, dass diese Ausgabe, was den 2. Theil betrifft, bis auf die Briefe AGRIPPA unterdruckt worden. Igitur exemplum quod ad manus habemus, id singulare habet, quod integer neque mancus sit Tomus posterior. Omnia scula autem, quae, in exemplaribus memoratis, denen *Nachrichten von einer baltischen Bibliothek* desiderantur, hoc ordine reperiuntur. Titulum excipit 1) *Opus hoc altero tomo contentorum eleuchus.* H. C. AGRIPPAE *epistola ad spectabilem virum D. Augustinum Furnarium, civem genuensem.* 3) H. AGRIPPAE *praefatio ad Lectorem.* 4) *Declamatio de incertitudine & vanitate scientiarum atque loci communes, seu capitulum argumentum.* 5) *Declamatio de incertitudine & vanitate scientiarum atque**

artium p. I-314. Epigramma in denen *Nachrichten von einer bal. Biblioth.* l. cit. p. 328. not. *) memoratum, in hac editione non reperitur. 6) H. C. A. &c. in *artem breuem* Raymundi Lullii *commentaria* p. 315-451. 7) H. C. A. *Liber de triplici ratione cognoscendâ Deum* pag. 452-481. 8) H. C. A. *Dehortatio gentilis Theologiae, ad amicos aliquos quondam perorata* p. 482-491. 9) H. C. A. *Expositulatio super expositione sua in sermone de verbo mirifico cum Joanne Catilineti fratris Franciscanorum per Burgundiam prouinciali ministro, sacrae Theologiae Doctore* pag. 492-498. 10) H. C. A. *Declamatio de nobilitate & praecellentia foemini sexus* p. 499-535. 11) H. C. A. *de sacramento Matrimonii declamatio* p. 536-549. 12) H. C. A. *de originali peccato, disputabilis opinionis declamatio* p. 550-565. 16) H. C. A. *Sermo de vita monastica, per venerabilem Abbatem in Browiler habitus* p. 565-575. 14) HENR. CORN. AGRIP. *Sermo de inuentione reliquiarum Beati Antonii Heremitaе, pro quo venerabili eius ordinis religioso* p. 575-580. 15) H. C. A. *Contra pestem antidota securissima ad D. Theodoricum Cyrenensem, Colonienfis Archipraefulatus a seipso, in sacris administratorem*, pag. 581-592. Haec sunt, quae, in Exemplaribus, auctoribus derer *Nachricht. von einer b. B.* obuiis, desiderantur, in nostro vero codice inueniuntur. Opuscula autem, quae, interea ab AGRIPPA composita, exstant, e recederer *Nachrichten von einer b. B.* l. cit. p. 333 facile cognosci poterunt. *Index*, qui, in aliis editionibus *epistolis* praepositus est, in hoc exemplari non exstat, quamuis in fine paginae 592. custos, ut a hypothetis vocatur, *Index* adpositus fuerit. Aetatem huius editionis, adcurate definire non possumus, illam vero ante annum 1586. & forte ipso illo anno, in lucem exiisse, ex eo coniicimus, quod possessor, cuius nomen libro nostro adscriptum est, isto anno, sibi eam comparasse scripsit.

XI.

HENRICI CORNELII AGRIPPAE AB NETTESHEYM, *Armatae Militiae Equitis Aurati & Juris Vtriusque ac Medicinae Doctoris*, Opera Omnia, in duos tomos concinne digesta, & nunc denuo sublati omnibus mendis, in *Philosophia* gratiam accuratissime recusa. Quibus post omnium editiones de nouo accessit Ars notoria, ut indicat Catalogus post praefationem positus *Lugduni per Beringos fratres, Anno 1600. in 8. p. 668. si praemissa folior. 12. excepta fuerint.*

H. C. AGRIPPAE, AB NETTESHEYM, *Armatae militiae Equitis aurati, & Juris vtriusque Medicinae Doctoris*, Operum Pars posterior Quorum Catalogum exhibebunt Tibi paginae sequentes. Una cum Rerum & Verborum hoc totum memorabilium indice & locuplete & certo. *Lugduni per Beringos fratres Anno 1600. pp. 440. 480. si praemissa folior. 8. & indicem folior. omiseris.*

A nemine, quod nos quidem sciamus, huc usque memorata fuit Operum AGRIPPAE editio, quae nunc 1600. in fronte gereret, si Thomam Crenium exceperis, qui nostram conspexisse videtur editione cum in *Animaduers. histor. philolog. Tom. II. pag. pontificis ad AGRIPPAM*, inueniri ait, *epistola Tom. II. Operum AGRIPPAE p. 33. editionis lugdunens. an. 1600.* tamen in illa l. cit. typosetarum titio, paginae numerus 43. adpositus fuit.

Is enim typosetarum error in nostra editione prodit. Adduxit praeterea V. Cl. David Clemens Tom. I. de la *Bibliothèque curieuse historique & critique* n. 94. editionem, cuius paginarum numerus, a

rarissime illi, quae ante oculos versatur, responder; sed illam ideo ab hac diuersam esse suspicamur, quod in titulo P. I. verborum loco: *quibus post uniuersum editionem, de nouo accessit Ars notoria ut sitis indicat catalogus post praefationem positus*, apud David. Clement. I. cit. legatur: *quibus praeter omnes tabulas nouiter accessit ars notoria, quam suo loco interpositam reperies*. Editionis praeterea annus, in Parte I. a Dauide Clement. omissus fuit.

Extare etiam editionem, cui in calce Partis posterioris, haec verba adiecta leguntur: *Lugduni per Beringas fratres Anno 1600*, quae tamen verba, in nostra editione non inueniuntur, memoriae iam prodidit Jacobus Fridericus Reimmannus in *Catalogo Bibliothecae theologiae Systematico-criticae, Hildesiae 1721*. in 8. p. 1108. C. Joannes Vogrius in *Catalogo Historico-critico Librorum rarior. Hamburg. 1747*. in 8. p. 14. Michael. Lihenthal in *der theologischen Bibliothek. Königsberg. 1741*. in 8. Tom. I. pag. 1043. In nostrae editionis P. I. titulo, comparet simulacrum feminae, veste super genua, recincta, indutae, quae, altera manu calicem scriptorium, hedera circumdatum, altera schedulam tenet, cui haec inscripta leguntur verba: *Defendit ab annis*. Pedibus adpositus est liber clausus, hieroglyphico aeternitatis signo, serpente nimirum, qui caudam mordet, & hedera cinctus. In titulo P. I. se offert caput Minervae galeatae. AGRIPPAE opuscula, eodem ordine posita sunt P. I. quo illa recensuerunt Auctores *derer Nachrichten von einer halbschen Bibliothek* Tom. II. p. 321-327. In P. vero II. desideratur 1) *Epigramma* in denen *Nachrichten* pag. 328 adductum. 2) *Nobilis viri H. C. AGRIPPAE Apologia aduersus calumnias, propter declamationem de vanitate scientiarum et excellentia verbi Dei, sibi per aliquot Ionanenses Theologos intentatas*. 3) *H. C. AGRIPPAE &c. Querela super calumnia ob idiam declamationem, de vanitate scientiarum, atque excellentia verbi Dei, sibi per aliquos sceleratissimos*
C 5 syc-

scycophantas, apud caesarem maieſtat. neſarii diſorie intentata, ad ornatiſſimum virum Euſcapuſium Caſar. Maieſt. apud Angliae Regeſorem. 4) H. C. AGRIPPAE *tabula abbreviatam breuem Raymundi Lullii.* 5) H. C. A. *tiſſimae Annae monogamia ac unico puerperitiſiones abbreviatæ & articulatae, iuxta diſſem Jacobi Fabri ſtapulenſis, in libro de tribu* 6) H. C. A. *deſenſio propoſitionum praenari contra quendam dominicaſtrum, illarum impug qui ſanctiſſimam Deiparae virginis matrem Ar natur offendere polygamam. Caeterum hae multis typhothetarum erroribus deprauata eſt. minis loco hic adſcribimus Clauſulam exorcif tuum aëreorum, quam e Petri de Abano H ſeu Elementis magicis excerpterunt die Nau von einer halliſchen Bibliothek l. cit. p. 323. iſta, in editione, quam deſcripſimus, P. I. p Venite ergo in nomine Adonay Zebaoth, Adonay ram: venite venite quid tradatis (tardatis)? imperat vobis Adonay Saday Rex regum, El, teip, Azia; Hyn, Jen, Minſel (Minſel) Vay, Vaa, Ey, Haa, Eye, (Ege) Exe, a El, Hy, Hau, Hau, Hau (Haeu) Va, Va, Va, V dem ratione haec particula expreſſa conſpi vocem tradatis exceperis, in editione ſupra rata. Index, qui, in poſteriore editione, To per duas digerit partes, multo breuior & cor eſt illo, qui in ſuperioris editionis calce in Qui plura, de aliis & variis Operum AGRIPP tionibus, & de AGRIPPA ipſo noſcere cupi ſcriptores iam a nobis hic, & in *Analeſis li de libris rarior.* p. 10 ſqq. memoratos, in *Nachrichten von einer halliſchen Bibliothek & Clement Bibliothek hiſtorique & critique* ubi plures produciuntur ſcriptores, qui de HE CORNELIO AGRIPPA, & eius Operibus co tati ſunt.*

XII.

CARDANI, Medici Mediolanensis, Metopos-
copii, Libris tredecim, & octingentis fa-
mine Eiconibus complexa: Cui accessit
opus de Naevis Corporis tractatus,
Latine nunc primum editus: Inter-
medio Martino Laurenderio, Doctore me-
dicensi. Lutetiae-Pariforum apud Thomam
Erarium Juratum, via Jacobaea, sub signo
Medici. M. DC. LVIII. (1658.) Cum pri-
mæ Christianiffimi. in folio. pp. 125.

¶ a nobis quidem in *Analeſis litterar. de li-*
terariis pag. 212. & 1130 ſqq. memorati, ſed
 ſuperioris nondum viſi, titulus hic integer eſt.
 Hierophori Vicecomitis imitationem, qui, pri-
 ma arte illa, quam Metopoſcopiam vocant, quæ-
 ſiverat, eamque poſt longum temporis ſpa-
 tium hominum reuocauerat uſum, HIERONYM.
 CARDANVS opus conſcripſit. Quam magni ipſe
 CARDANVS id æſtimauerit, ex eo patet, quod inter
 decem illud retulerit libros, præter quos, librum
 alium, ſuperſeſſe ex ſuis ſcriptis optauerat.
 eius liber *de vita propria* Cap. XLV. pag. 249.
 edit. *Parif.* 1643. in 8. Diu illud deſtruit, & a
 inter opera deperdita CARDANI reſtatum fuit,
 a Thoma Jolly Bibliopola pariſienſi, in itinere
 repertum, & in lucem editum fuit. Editor
 aſ Jolly, inſcripſit nomine Nicolai Fucquetii,
 in ſuprema curia, procuratoris, & gallici aera-
 reſecti. Præſationem ad Lectores præmiſit
 ius Martinus Laurenderius, cuius nomen in no-
 i *lexici eruditorum* editione fruftra quaefieris.
 hypotheſin Cardanus amplexus fuerit, iam enar-
 us in *Analeſis litterariis* p. 1130. Tredécim
 libroq-

librorum argumenta hæc sunt: I. de regulis generalibus necessariis ad Metoposcopia facilius animo explectendam. II. de lineis, diversis modis in frontibus virorum & mulierum figuratis. III. de figuris variis lineae Saturni. IIII. de variis figuris lineae Iovis. V. de variis figuris lineae Martis. VI. de variis figuris lineae Solis. VII. de variis figuris lineae Venere. VIII. de figuris variis lineae Mercurii. VIII. de variis figuris lineae Lunae. X. de lineis in fronte plurima possidentibus. XI. de linearum frontis mixtura. XII. de Observationibus linearum frontis mulierum. XIII. de novis faciei, & lineis, quae, cum iisdem peritur, in quatuor sectiones diuisus est, quarum 1) a. It. de novis, in dextra faciei parte, collocatis secundum signa Zodiaci, & eorum relatione, ad varias corporis partes. 2) de novis, in sinistra faciei parte, constitutis, secundum signa Zodiaci: eorumque alias corporis partes, relatione. 3) de novis, utramque in planetariis faciei lineis, quam in ceteris habuissent. 4) de novis faciei, tam unice, quam combinatis, qui varias etiam frontis lineas, comitantur. Thomam Jolly statutum habuisse animo, librum etiam lingua gallica indurum, edere, colligimus ex verbi privilegii regii, in calce libro adiecti, ubi talia leguntur: *Nostre cher & bien aimé Thomas Jolly - Il a fait tres humblement remontrér qu'estant en Italie il a resouvert un Manuscrit de CARDAN intitulé Metoposcopia auquel il y a huit cens figures qu'il a fait graver avec grand soin & despence, & même fait traduire en nostre langue, lequel Manuscrit desireroit faire imprimer. - Nous luy avons permis & permettons par ces presentes, d'imprimer ou faire imprimer tant en Latin qu'en François, &c.* Numquid editus fuerit, ignoramus, Nicéron sane dans les *Memoires pour servir à l'histoire des bons illust. de la Republique des Lettr.* Tom. XIII. p. 281. ea de re nihil adtulit. MELAMPÓDIS ΠΑΥΤΙΝΩ ΤΑΞΙ ΤΑΛΩΝ cum Laurenderii versione latina, vix tres implet pagina

gins. De prima editione graeca alio loco dicendum nobis erit.

XIII.

HIERONYMI CARDANI *Mediolanensis* de propria vita liber. Ex Bibliotheca Gabriellis Nodoci, Parisiis, Apud Jacobum Villery, in palatio si porticu delphinali M. DC. XLIII. (1643) in 8. p. 322. si praemissa folior. 40. non numerata continent.

Haud satis accurate Nicéron Tom. XIII. des *Mémoires pour serv. à l'histoire des bom. illustr. dans la republ. des lettr.* p. 259. editionem oppido raram, a Diodato in 12. editam esse scribit. Editor illam dicitur Aelio Diodato J. C. & philosopho doctissimo. CARDANI vitam praecedat Gabriel. Naudaei de CARDANO iudicium. Haec vero editio parisiensis, multis typothetarum vitiis deformis est, quo nomine melior censenda erit editio, quae, *Amstelodami apud Joann. Rauesseynium* 1654. in 12. pp. 288. in lucem exit. In ea addita sunt HIERON. CARDANI *praecipua ad filios*. Praemisit postea librum *de vita propria*, cum alio, qui, huc spectat, *de libris propriis*, Carolus Sponius, *operibus CARDANI*, quae iunctim *Lugduni* 1663. X. Tom. in fol. edidit. Conf. Nicéron *Mémoires* l. cit. Multa, de se ipso iactitat CARDANVS, quae ingenium portentosum & singulare produnt. Mediolanensis patricius, natus fuit anno 1508. & in arte medica, & mathematicis scientiis, illa aetate, maxime excelluit. Quamquam ingenio profus heroico fuit, & doctrina multos superavit, luculento tamen demonstravit exemplo, magnis ingenii permultum saepe admixtum esse amentiae. Tam mirificam enim de semetipso conceperat opinionem,

nionem, ut neminem sibi parem inueniri pro
 Mores praeterea, in libro, cuius titulum adsci
 ingenium, fortunam, fata denique omnia, &
 sibi euenisse commemorauit, qualia nemo m
 facile expertus est. Inter alia iactauit, se ab
 aetate per siderum influxum, diuinandi virtu
 cepisse, vid. Cap. II. p. 9. apertis oculis, & vig
 varia spectra vidisse Cap. XLIII. p. 227 sqq.
 suo vocem subinde audiuisse, qua, ad rem si
 dam incitatus, & ad omittendam impulsu
 Cap. XLVII. p. 261 sqq. carnem suam, redol
 phur, tus, & alia Cap. XXXVII. p. 170. & q
 reliqua nugarum, quibus omnis fere liber *de*
vita, refertus est. Stultitiae inprimis, de eo,
 mat opinionem, thema natalitium, quod S
 nostro, e rationibus astronomicis delineauit,
mentar. in Ptolemaeum *L. II. de Astror. iua*
VIII. Text. LIII. p. 369 sqq. edit. Lugdunen
in 8. quod quidem iam ante eum Abu Mo.
 Albumasar, Arabs, muhamedanus; Albertus
 scopus ratisbonensis; Becchai, Iudaeorum Ra
 trus de Apono, Italus; Petrus de Alliaco, A
 scopus cameracensis, Presbyter Cardinalis, &
 sii parisiensis quondam Cancellarius; Tyberit
 lianus Sextus, Calaber, qui initio seculi xvi.
 & e schola Augustini Niphi prodiit; Lucas C
 Neapolitanus; & alii, impio plane ausu, tent
 cuntur. Illum igitur inter plagiarios referre
 Gabriel Naudaeus, in *iudicio de HIER. CAR*
fol. 23. edit. paris. vbi ait: patet inde, quae
fuert CARDANVS: nam cum certo certius e
nam haberet, themata Christi natalitia, ab allia
 Tiberio Russiliano *exarata fuisse, nec illum lat*
sent, quae Picus, Albumasar, & Bacchonus,
dixerant, noluit tamen eorum vnquam memin
vulgo litteratorum, inuentum istud suum fuisse
deret, quod ei postquam ex voto cessit, - - nolu
ceps, quantumuis ab aemulis vrgeretur, & in

non capitis veniret, vel minimam de illis auctoribus,
 mentionem iniicere, maluitque de sua impietate tot ru-
 mores disseminari, quam ex opinione tam audacis fa-
 bi partem gloriam amittere. Vid. de his, quos no-
 minamus, viris, & imprimis de HIER. CARDANO
 Jo. Amk. Schmidt *dissert.* cui titulus: *Thema Christi*
natalitium, a nonnullis impie & absurde erectum, Fe-
 b. 1683. in 4. Vlrici Junii *Errores Astrologorum*
Thema Christi genetliacum, Lips. 1701. in 4.
 J. Tychonis de Brahe *progymnasmat.* p. 239 sqq.
 J. Francos. 1648. Sixti senensis *Bibliotheca san-*
ctae L. V. Annotat. LXXXI. p. 387. edit. Colon. 1576.
 fol. L. VI. Annotat. X. p. 468 sqq. Jo. Pici Mi-
 chelani *adversus Astrologos* L. V. Cap. XIII. fol.
 165 seqq. *Operum* edit. *argentinenf.* 1504. in fol.
 J. Caesar. Vanini *Amphitheatrum providentiae aeter-*
nae Exercit. VI. VII. IIX. Gregor. Michaelis *notae*
Jacobi Gaffarelli Curiositates inauditas, Hamb.
 1766 p. 337 seqq. Frideric. Spanhemii *dubia euan-*
gelica Tom. II. *Genev.* 1658, in 4. Dub. XXXIII. 12.
 p. 354 seqq. Georg. Paschii *Tract. de novis inuentis*,
quorum adcuratori cultui facem praetulit antiquitas
 Cap. VII. §. XVII. pag. 586 sqq. P. Baile *Dictionaire*
historique & critique Tom. I. p. 765. not. Q. edit.
Amsterdam 1720. *Observat. balenses* Tom. X. Obser-
 vat. VIII. §. VII. p. 221 seqq. Cl. Vogtii *Catalog.*
Chr. rar. p. 172. Inuenit vero recentioribus tem-
 poribus, absurdissimus eiusmodi conatus patronum, &
 HIERON. CARDANVS defensorem, in Jo. Baptista
 Morino, Medic. Doctore & mathematicarum Professore
 regio parisiensi, qui, in praefatione apologetica, *Astro-*
logiae gallicae, Hag. Comit. ann. 1661. in fol. editae
 pag. XXI sqq. CARDANI causam strenue agit, & ab
 omni dementiae & impietatis crimine, eum immunem
 esse sustinuit, propterea quod thema natalitium Chri-
 sti, non vt Christus vel Deus, sed vt verus homo est,
 composuerit. De tempore, quo, CARDANVS fati
 successit, inter viros doctos, adhuc discipatur, vid.
 P. Bai-

P. Baile *Dictionnaire* 1. cit. p. 263. not. F. Ad-
tatem proxime adcedere videntur, qui, cum Nic-
no aliisque, illum Romae an. 1576. aetatis anno LX
obiisse scribunt. Iis scriptoribus, qui, de HIERO-
MO CARDANO, & rebus ad eum pertinentibus
posuerunt, in *Analectis litterar. de libris* v. p.
211. adductis, addi poterunt *Naudasana* p. 15
it. pag. 150. *Patiniana* pag. 78. edit. *Amsterd.* 1
in 12. Jo. Henr. Behr *Dissert. de superstitione* 1
DANI in *rebus naturalibus*, *Lips.* 1725. in 4. Jo-
deric. Christij *Observatio, pro HIER. CARD.*
 censura P. Baelii *male habito*, quae legitur in
Noctibus academicis, *Hal. Magdeb.* 1729. in 8.
cim. I. p. 46 sqq. Gabriel Naudé *Apologie, pour*
les grands personnages qui ont été fausement soup-
 nez de Magie Chap. XIII. pag. 348 seqq. edit. P.
1625. in 8. Jaques George de Chauffepié *Non*
Dictionnaire historique & critique pour servir de
plement ou de Continuation au Dictionnaire histo-
 & Critique de Mr. Pierre Bayle Tom. II. à *Amj*
1750. lit. C. pag. 36 seqq.

XIII.

BERNARDI A BREYDENBACH, itinerar
in terram sanctam. in fol. folior. 69. si f
quibus vrbium schemata impressa sunt, fua
excepta.

Fuit BERNARDVS A BREYDENBACH, si
BRAITENBACH, e nobilissima BREIDENBACH
RVM stirpe, quae, hodiernum Burggraforum fric
gentium dignitate, & titulo eminet, oriundus, Ca-
rarius, & ecclesiae maguntinensis Decanus. Ite
lud in terram sanctam, cuius dedit descriptionem,
cepit ex vrbe oppenheimensi, dioeceseos mogi
nensis, anno MCCCCLXXXIII. ipso die S. N
e

eangelistae. Itineris socios habuit fratrem Felicem Fabri, ordinis praedicatorum, sacrae paginae lectorem, & praedicatorem vlmensem: Qua ratione soci- derit, ut Auctor goettingensis (quem Jacob. Guil. Feuerlein fuisse dicunt) *einer Abhandlung von* BERNHARD VON BREIDENBACH *Reise in das* gelobte Land, fratris Felicis nomen, in quatuor exem- plaribus itinerarii breydenbachiani diuersis, quae an- tiquos habuit, inueniri non potuerit, ut p. 7. not. (k) affirmat, dicere non possumus: id sane pro certo ad- firmare possumus, quod in nostro exemplari, inter so- cios itineris ille reperiatur. Reliqui socii fuerunt Joannes de Solms dominus in Minzenberg, Philip- pus de Bicken strenuus miles, & Erardus Rewich de Triecho inferiori, *ingeniosus*; ut ab ipso BREIDEN- BACHIO vocatur, *et eruditus pictor, qui, a venetia- ni portu et deinceps potiorum ciuitatum, quibus ter- rarum pelagique transitu applicare oportet, praesertim sacrarum, in terra sancta locorum, dispositiones, situs et spem, quoad magis proprie fieri potuit, artificiose expressit, transtulitque in cartam opus viso pulcrum et delectabile.* Illi praeterea comites se adiunxerunt, praeter famulos, cuique seruientes, Maximintis co- gnomento Smaismus de Roppelsteyn, & dominus in Hoinneck; dominus venerandus de Mernawe baro; Caspar de Bulach miles; Paullus & Thomas duo fra- tres Minores, multarum linguarum periti; Georgius Marx miles; Nicolaus, dictus Maior in Kurt miles; Henricus de Schawenberg miles; Caspar de Sienli miles; Sigismundus de Marszbach miles; Petrus Velich miles; Joannes Latinus Archidiaconus & Ca- misticus Ecclesiae transiluanensis in Vngaria: De- mum rediit BREIDENBACHIVS anno MCCC. LXXXVIII. & Venetias naue vestus perue- nit, die IIX, mensis Ianuarii. Quo tempore obie- rit, non constat, illum vero ad annum vsque 1490. peruixisse vitam, nonnulli scriptores existimant. Vid. de Jo. Gerardo Jo. Vossius *de historicis latinis* L. III. Tom. I. D Cap. VI

Cap. VI. p. 520. vbi Antonii Possseuini notauit eum rem, qui, Tom. I. *Apparat. sacr.* p. 224. illum, aetate vixisse scripserat, quamuis Possseuinus illo, Vossius calculum posuit; cxi. annis fuerit iuni Conf. Auberti Miraei *Auctarium de Scriptor. eccles.* in Jo. Alb. Fabricii *Bibliotheca ecclesiastica* pag. Casimir. Oudini *Commentar. de Scriptor. & scrip. eccles.* Tom. III. col. 2733 sqq. vbi insignem ad errorem, cum BERNARDVM A BREIDENBACH & Bernardum cognomento sapientem, monachum Anglum, vnum eundemque esse, sibi persuase Posterior anno circiter 970. terram sanctam peraguit. *Itinerarium* eius exstare inter Codices MSS. & veritatis oxoniensis Cod. 1376. & in MSS. codici Collegii lincolniensis Cod. 55. num. 4. adfirmat Vossius l. cit. p. 624. & Oudinus l. cit. Edidit il Joan. Mabillonius & Lucas Dacherius Tom. I. *Ad Sanctor. Ordinis S. Benedicti Paris.* 1668. in p. 523 sqq. Conf. de Bernardo sapiente Joannes I. seu in *Relationibus historicis de rebus anglis, seu illustribus Angliae scriptoribus, Paris.* 1619. in Centur. I. pag. 827. Carolus du Fresne dominus Cange in *indice Auctorum*, quem praemisit *Glossa med. & infim. Latinitatis* Col. xciiii. edit. Lugd. 1688. Jo. Alb. Fabricius in *Bibliotheca med. & infim. Latinit.* L. II. p. 836. BERNARDI BREIDENBACHII praeter scriptores nominatos, etiam mentem fecit, Nicolaus Serarius L. V. *Rer. moguntin.* Georg. Christ. Joannis *Scriptoribus rerum moguntinar.* Tom. I. *Francof.* 1722. in fol. p. 797. & Jo. Alb. Fabricius in *Biblioth. med. & infim. Lat.* L. II. p. 592 sqq. Vir S. R. Siegmund Jacob Baumgarten in der *Vorrede zu dem III. Th. der übersetzten allgemeinen Welthistorie Hal.* 1746. in 4. pag. Hodoeporici breidenbachiani exemplum, quod, & bibliotheca S. Wenceslai numburgensi, nobiscum communicatum fuit, litterarum charactere gothico, Sp. 1502. exscriptum est, quod typographi subscrip-

his verbis concepta docet : *Sanctarum peregrinationum in montem Syon ad venerandum Christi sepulchrum in Hierusalem atque in montem Synai ad diuinam virginem & martyrem Katherinam opusculum hoc contentium per Petrum drach ciuem Spirensen impressum Anno salutis nostre M. CCCCC. II. die XXIII Nouembris. finit feliciter.* Editionis mentione iam facta fuit a Michael. Maittaire Tom. II. *Annot. typograph.* p. 156. Exemplar, quod, ante oculos spectatur, pro more istorum temporum, titulo destitutum, & dedicatione *ad reuerendiss. in Christo patrem & dominum, dominum Bertholdum sancte magnitudinis sedis Archiepiscopum, sacri Rbmani imperii per Germaniam Archicancellarium ac Principem Electorem,* inchoatur. Totius operis, satis rari, quamuis plures illius extent editiones, de quibus, mox nonnulla dicemus, argumentum, ipsius auctoris, exponemus verbis, quae, statim post dedicationem leguntur.

Contentiam huius Operis subiecta monstrabunt.

In primis praefatio praemittitur, ciuitatis Hierusalem ac sancte terre finitime quondam promissionis appellatae commendaticiae. plures eius preclaras ostendendo praeter & supra ceteras excellentias & precipuas prerogativas. unde & ex ea veluti termino ad quem mota est profectio tum eminentior conuincitur & dignior merito comprobatur. Fructum etiam sancte huius peregrinationis quodam ipsa etiam praefatio persequitur. intentionemque explicat auctoris & operis diuisionem ut patet intuenti. Deinde processus Hierosolymitane peregrinationis de loco ad locum ordinate & ex annuuii communis & vulgus deducitur narratione. & tam litteris & scriptura tum imaginibus & figuris potiores ille ciuitates & loca quibus inter proficiscendum communis applicatur terra marique ad intellectum & sensum describuntur videlicet. Primum omnium inchoata ciuitas venetiarum inquam terminus a quo intrantibus mare. Deinde ciuitas parentina quae a Venetiis leucis communibus sine

miliaribus italicis distat centum. Deinde J
Japha quae bis millenis. Vbi peregrini
de mari egredientes. per Rama oppidum
rosolymam per XL Leucas in asinis pergu
Venetiis usque Hierusalem sunt bis m
italica & quadraginta. Cetero vero mino
insule omnes suis in locis, propriis duntaxa
designantur. Maxime vero insignis & pu
Ragusina quingentis distans a venetiis leu
non est hic effigiata. ad cuius portum etiam
solet applicari. Id cause est quod nimio ve
petu & vi inde proiecti ac celeriori cursu
illac nequiuimus propinquare. quo accidit ut
terfugerit oculos & obtutus. Inter insulas ve
quas pretergredi oportet, inter nauigandun
pue ceteris preclariores hic habentur figur
gnate. videlicet Candia quae a Venetiis mi
licis distat. Rhodum quae mille quadringent
quae mille septingentis. Reliquae duntaxat
& suis in locis nominantur. Porro loca
Hierosolymam & quae ciuitati de vicino
quibus crebrius in sacra fit pagina mentio.
queque memoratu digna patrata leguntur. sp
figiantur figuris cum notulis declaratoriis &
bus oportunis ad veteris vel noui testamenti
secunda parte prime huius partis principalis.
to de locis. agitur ordine congruo. de incolae
digenarum locorum eorundem & presertim si
ribus, ritibus, legibus, & sectis. Et prime
de sarracenis quorum ut magis pateat error
zissima secta. De eorum pseudo propheta &
ductore Mahumeto. longa & propria textitur
etans videlicet. De eius ortu & natiuitate.
aestabili vita & conuersatione. De eius p
gis initio & promulgatione. De eius in
& indubia damnatione. Et tandem compe
dam sed notabilis & matura annectitur t

se et perfidie improbatio. ubi multa haud contemnenda inferuntur dogmata potissimum contra illam epicurum paradisum quam ipse Mahumet suis predicavit sectatoribus et promissit. Inde agitur breuissime. de Iudeis. Grecis. Sirianis. Jacobitis. Nestorianis. Armenis. Georgianis. Indianis. Maronitis. Et eorum omnium erroribus ceremoniis et ritibus. Adiunguntur quoque cuiuslibet sue proprie littere siue characteres quibus leguntur vel scribendo vel loquendo ipse nationes. In fine eiusdem tractatus oratiuncula quedam additur miserum et miserabilem orientalis ecclesie statum moderatam deplorans. Sed et disputatio quedam seriosa et argutis contra eos qui unumquemque in sua fide vel secta. credunt posse saluari. Postremo de veris catholicis latinis qui perpauci sunt Hierosolymis fit memoria cum lamentatione quadam lugubri. super desolationem ecclesie Dei sancte. et exhortatione ad principes orthodoxos. eos ad ecclesie fidiorem contra perfidos defensum animando. Cuius rei gratia in calce visio quedam terribilis Carolo (scil. caluo) quondam imperatori oblata. Annotatur ex speculo historiali Vincentii beluacensis sumpta. In secunda huius operis parte principali de secunda agitur peregrinatione ab Hierusalem per vastam solitudinem in montem Synai. ad diuinam et inclitam sanctamque virginem et martyrem Kutherynam. Cui etiam commendaticia quedam assignitur prefatiuncula, sicut et priori. Deinde profectus ipsius ordo. et processus ab Hierusalem usque Gaza ciuitatem. et inde per desertum usque Syna describitur. ubi et loca sacra singula in montem Dei Oreb et Synai ex ordine explanantur et debitis notulis elucidantur. Tandem regressus ex monte Synai per hortum balsami in matherea villa existentem. et per Chayram babiloniam ciuitatem sarracenorum potentissimam et maximam ubi rex ipsorum Soldanus residet. et inde per Nylum paradiseum fluium nobilissimum usque in Alexandriam quondam gloriosam urbem. inde et Venetias reditur nauigio. ubi etiam de con-

constantinopolitanae urbis excidio & expugnatione agita
 digressionem. ordinata & oportuna explicatur narra
 tione. Et in fine omnium quedam ponuntur scitu ne
 cessaria his qui forte volent has in futuro deuotione
 gratia subire peregrinationes. quos fructu multipli
 spirituali haud dubium inde dotandos altissimus salu
 conducerat & reducat Amen. Praeter historiam expa
 gnationis constantinopolitanae, adicitur operi in fin
 1) index insularum a Venetiis usque Rhodum, 2
 quaedam communia vocabula de idiomate sarraceni
 in latinum translata. 3) historia de Nigroponti ca
 ptione, quae historia etiam inserta fuit a Philip. Le
 nicero Tom. II. *chronic. turcic. Francof.* 1578. in fo
 p. 102 sqq. vbi ab auctore anonymo conscripta dici
 tur. 4) Narratio de rhodiae urbis obsidione. 5) a
 captiuitate urbis idruntinae. Si Thom. Hyde in Ca
 talog. *Bibliothec. bodleianae* Tom. I. *Oxon.* 1674. i
 fol. p. 133. fides habenda est, obsidionis rhodiae urbi
 descriptio, & historia capti Hydruntii, minus recte
 BERNARDO A BREIDENBACH tribuitur, sed
 Guilielm. Canoerfin, de quo vid. *Analecta nostra li
 terar.* p. 202 sqq. conscripta fuit. Quod si verum ho
 fuerit, inter plagarios BREIDENBACHIVS refe
 rendus erit, eo magis, quod in praefatiuncula istis nar
 rationibus praemissa, disertis verbis se illarum iactat
 auctorem. 6) *Regimen peregrinantium trans mari*
quod Hali medicus scripsit. 7) *Cautela contra ped*
culos ac pulices & muscas in mari. Figurae, quibu
 opus ornatur, omnes ligno incisae sunt, & artificem
 haud ineptum produnt, inprimis urbium schemata
 quae satis magna, & e variis plagulis conglutinari
 composita sunt. Conspiciuntur vero vrbs Veneta, pa
 rentina, mutinensis, insula Candia, insula Rhodus, &
 vrbs hierosolymitana. Exhibentur praeterea non
 nullorum animalium exoticorum icones, figura sepul
 cri dominici, vna cum templo ibidem exstructo. Sa
 racenorum, Graecorum, Surianorum siue Syrorum, &
 Turcarum, pacis tempore equitantium, pro diuersis
 qu

quo vtuntur vestium habitu, delineationes. Litterarum, quibus Arabes, Iudaei in Palaestina, Graeci, Soriani, Iacobitae, Abasini siue Indiani, vtuntur, characteres, & alphabeta ligno incisa. Vtrum ipse BERNARDVS A BREIDENBACH itinerario conscribendo dederit operam, an alterius labore & studio vsus fuerit, non sinit constare. Vid. de dubitatione, quae ex quatuor exemplarium, latini, germanici, belgici, & gallici collatione suborta fuit die *Abhandlung von* BERNHARD VON BREIDENBACH *Reise in das gelobte Land* pag. 7. not. (d) (e). Primum hoc *itinerarium* edidit lingua latina BERNARD. A BREIDENBACH *Mogunt.* 1486. in fol. cuius editionis in fine haec leguntur verba: *Sanctarum peregrinationum in montem Syon ad deam virginem & matrem* (martyrem) Katherinam *opusculum per* Erhardum Reuwich de Traiecto *editioni impressum in ciuitate Moguntina. Anno salutis MCCCCLXXXVI. (1486) die XI. Februarii. finit feliciter.* (feliciter) vid. Mich. Maittaire *Annal. Typogr.* Tom. I. p. 472. Casimir. Oudini *Commentar. de Scriptor. & scriptis eccles.* l. c. Thom. Hyde *Catalog. Biblioth. bodleian.* Tom. I. p. 106. die *Abhandlung von* BERNH. VON BREIDENBACH *Reise in das gelobte Land* pag. 7. not. (i) error sine dubio typographicus est, cum ibidem pag. 6. prima editio 1484. produsse dicitur. Eodem anno versio euulgata germanica, cui haec verba in fine sunt adposita: *Dieses werck ynnhaltende die heyligen reysen gen Jerusalem zu dem heiligen grab vnnd furbasz zu der angelobten Jung frauen vnd mertrereyn sant Katherin durch* Erhart rewich von Vttricht *ynn der Statt Mayntz getrucket ynn Jar vnfers heyls tausend vierhundert vnd LXXXVI. yn dem XXI. tag des Brachmoneds. Endet sich seliglichen.* vid. Mich. Maittaire *cit.* not. 3. die *Abhandlung* &c. l. cit. Versio lingua germanico-belgica exarata, prodit *Mogunt.* 1488. in fol. quod verba in fine conspicua docent: *Dit werck houdende die heylighe beuarden tot dat heylighe graffte*

in iherusalem en va dapp. totten berob Synai totte
 heylighe maghet en marteralisse Sante Katherin
 druce doir Meyster Erhaert rewich van vtrecht in
 Stede van Mentzs int jaer ons heeren M.CCCC. en
 vnde. rochrich. opten. XXIIII. dach in Meye. Een
 salichliken. vid. Mich. Maittaire l. cit. p. 501.
 otomplures catalogi citantur, in quibus haec edi
 doctum inuenit. Eandem se habuisse testatur Ge
 Jan. Vossius Libr. III. de historic. latin. pag. 94
 Conf. Joannis Hallerward Bibliotheca curiosa Ro
 mont. 1676. in 4. p. 34. Valentin. Ernesti Loesc
 Sammatens Vicemb. 1724. in 4. p. 248. Jo. Albert
 trici. Biblioth. med. & infim. Lat. l. cit. die Abb
 d'ang. l. cit. Versionem gallicam, quae in Catalogo
 Bibliothecae hohendarsianae p. 150. hoc productum
 titulo: les saints voyages & pelerinages de la sainte
 té de Hierusalem, & du Mont de Synai a Mad
 Catherine Vierge & Martyre, composult quidam
 de Herfin, quod inter alia, haec praefationis
 testantur: - - fait & composé en latin par tres
 rable, & excellent seigneur maistre. BERNARD
 GREYDENBACH doyen & camarier de la noble
 metropolitaine de Magonce grant & espert theolog
 hyfforian & orateur, lequel - - les rediga en ce
 fins liure par escrit - - a l'instance & requeste de
 reuerend pere en dieu & tres noble & tres vertua
 seigneur monseigneur l'archeuesque de Magonce.
 a translaté de latin en françois - - par deuot religie
 frere iehan de Herfin docteur en theologie en la sa
 se & excellente vniuersité de paris humble prieur
 saint Augustin de la noble cite de lyon. In fine
 tionis in fol. excusae legitur: Imprimes le XV
 iour de frenier (fevrier) Lan mil CCCCLXXX
 (1489) Conf. Michael Maittaire Annal. typ
 Tom. I. p. 516. Eadem sine dubio editio est, q
 apud eundem Mich. Maittaire l. cit. p. 413. à l
 1480. excusa dicitur. vid. die Abbandlung pag.
 not. (i) (k). Versionis gallicae mentio etiam i

in der Vorrede zur *allgemeinen Weltbistorie* l. cit. (23). Anno 1490. recusa fuit editio *latina per am Drach ciuem spirensen die XXVIII. Jul.* al. vid. Mich. Maittaire l. cit. p. 523. *Catalogus bibliothecae bursianae* P. I. pag. 245. Jo. Halleruord *lib. curiosa* l. cit. Editio versionis *germanicae*, *postea* die, vt aiunt, & consule in fol. prodiit, *metu* in *Catalogo Bibliothecae Daniel. Sæthenii*, *Amst.* 1751. in 8. p. 126. & in der Vorrede zur *allgemeinen Weltbistorie* adducitur eiusdem versionis *anno* 1502. Inserta postea fuit versio *germanica* *Reyszbuch des Heil. Landts, aller deren. so* *in Zeiten daselbig besucht haben. Franckf. bey* *der Freyabend* 1584. in fol. p. 50 sqq. Non diu ab hodoeporico breidenbachiano opus esse *scimus*, quod sub Philippi de Bicken, militis, nomine *adducitur itinerarium in terram sanctam Spirae* in fol. a Christophor. Hendreichio in *Panidect.* *Leipzig.* p. 574. a Gerard. Jo. Vossio L. III. *de* *lib. latin.* Cap. X. p. 741. a Michael. Maittaire *Anal. typogr.* Tom. I. p. 529. a Jo. Albert. Fa- *bio* in *Biblioth. med. & inf. Lat.* L. XV. p. 856.

XV.

De Noui Orbis Historiae, Id Est, Rerum *Hispanis in India Occidentali hactenus* *com,* & acerbo illorum in eas dominatu, *Li-* *nes,* Urbani Caluetonis opera industriaque *licis* HIERONYMI BENZONIS *Mediolanen-* *si* eas terras XIII. annorum peregrinatione *commentariis* descripti, Latini facti, ac per- *notis,* argumentis & locupleti memorabi- *rerum* accessione, illustrati. His ab *eodem* *est,* De Gallorum in Floridam expedi- *tione,*

tionem, & insigni Hispanorum in eos facitiae exemplo, Brevis historia. *Apud Eustatium Vign*
M. D. LXXXI. (1581) in 8. pp.

GIROLAMO BENZONE, mediolanensis, adscens XXII. natus, & aliorum exemplo exteras videndi regiones cupidus, praesertim Americae haud pridem repertae, perlustrandae desiderio excitatus, anno 1541. Mediolano profectus, in Hispaniam contulit, & ibidem nauem conscendit, quae cursum Indiam occidentalem versus dirigere constituit. Per quatuordecim annos, ad annum nimirum 1556. in ea orbis terrarum parte commoratus, cum diligenter adnotauit, quae memoratum ibi conspicienda, & inprimis hispanicam crudelitatem, cuius numerabilia oculis conspexerat documenta, viuissimis pinxit coloribus, in libro, quem post reditum suum Europam, titulo: *La Historia del Mondo Nuovo de*
 GIROLAMO BENZONI Milaneſe, *laqual tratta dell' Isole & Mari nouamente ritrovati, e delle città da lui proprio vedute, per acqua e per terra quattordecim anni. Con privilegio dell' Illustrissima Signoria de Venezia per anni XX. In Venezia appresso Francesco Rampazetto 1565. in 8. cum figuris, cuius gaudet. Repetita istius libri editio con la giunta di alcune cose notabili dell' Isole di Canaria, prodita iterum 1572. in 8. Et ex hac posteriore editione historiam nouam, noui Orbis latina donauit ciuitas Vrbanus Chauveton siue Calueto Medicus & Theologus geneuensis, & illo, quem adscriptimus, titulum euulgauit *Geneuae apud Eustatium Vignon 1578. in 8. pp. 480. exceptis praemissis & indice. Librum nostrae aetate, satis rarum, dicauit Theodoro Beza quem in dedicatione libri, praeceptorem suum, & praesentem plurimum semper obseruandum, nominat. In praefatione vehementer in Hispanorum inuehit facitiam. Praefationem sequuntur, adpendicula*
*am**

Indiguo Indiae nomine, tria Urbani Caluostonis epigrammata, de aurea aetate, apud Indos occidentales, de ferream mutata, de Indorum conuersione; St. Tr. Epigrammata duo de Hispanorum in Indiam occidentalem nauigantium consilio, & de versione Urbani Caluostonis. HIERONYMI BENZONIS Historia ipsa verbis descripta fuit in den Nachrichten von der hollischen Bibliothek Tom. II. p. 182 sqq. Lib. III. adiicitur Breuis insularum, quae Canariae dicuntur, & rerum, in iis memorabilium, descriptio, quae etiam HIERON. BENZONEM auctorem habet. Huius BENZONIS libro adiunxit Urbanus Caluosto appendix, e gallico sermone conuersam, hoc titulum habet Gallorum expeditione in Floridam, & clade ab Hispanis non minus iniuste quam inhumaniter ipsis illata, anno 1565 breuis Historia. Cui adiunctum est, Breuis libelli & querelae, a viduis, liberis, cognatis Gallorum, ab Hispanis, in Florida, contra eorum fidem, caesorum, ad Carolum VIII. Galliae Regem delatae, Exemplum. Esaiæ Cap. XXVI. Ecce Dominus egredietur de loco suo, ut visitet iniquitatem gentium terrae contra eum: & reuelabit terra sanguinem suum, nec operiet ultra interfectos suos. Libro huius facit Georgii Buchanani carmen ἐν τῷ ποταμῷ τῶν ἐν τῇ Βραζιλίᾳ, & index rerum & verborum. Quam bibliopolae geneuensi Eustathio Vignon, nonnulla exemplaria editionis an. 1581. superessent, iunxit cum illis librum, qui inscribitur: Historia nauigationis in Brasiliam, quae America dicitur. Qua describitur Autoris navigatio, quaeque in mari vidit Americae prodenda. Villagagnonis in America gesta: Brasiliensium victus & mores, a nostris admodum alieni, cum eorum linguae dialogo: animalia etiam, arborum atque herbarum, reliquaque singularia & nobis penitus incognita. A Joanne Lerio, Burgundo gallice scripta, nunc vero primum latinitate donata, & variis figuris illustrata, Geneuae, ap. Eustath. Vignon. 1586. pp. 341. Vtrique vero libello, hunc nouum, &

ut vocant, generalem praefixit titulum: *Historiae Occidentalis, Tomis duobus comprehensa. Res ab Hispanis in India occidentali haecenus & acerbum illorum in eas gentes dominatum, insigne in Gallos ad Floridam insulam, sacnitia eorum describit. Alter vero, Brasiliae (quae & America citur) rerumque in ea observatione dignarum penitus incognita descriptionem continet.* HIERONIMO BENZONE, Italo, & Joanne Lerio, Budo, testibus oculatis, autoribus. Ex eorum idiomate in latinum sermonem Urbani Calueton G. M. studio conuersi: perpetuis notis, argumentis indicibus, & locupletis memorabilium persequente illustrati. Addita est totius Indiae occidentalis, seu orbis illius noui brevis descriptio; quae in hanc mundi partem uno velut intuitu percursum oculis subiicit. Excudebat Eustarchius. 1586. in 8. Desumpta est haec Americae descriptio Hieronymi Girauae tarraconensis Cosmographi Urbani vero Caluetonis epistola dedicatoria, & collectione eliminata fuit. HIERONYMI BENZONI librum ex versione Caluetonis, Geneuae anno 1682. in 8. esse recusum testatur Vir S. R. Sigm. J. Baumgarten in der Vorrede zu der *allgemeinen schiechte der Laender und Völker von America*. 1752. in 4. formae maioris fol. 6. b. not. 29. fratres de Bry corpus historiae americanae nomen tomis latine & germanice, in fol. euulgarent, Caluetonis versionem latinam parti III. V. & VI. inserunt. Idem Urbanus Calueto, HIERONIMO BENZONI librum etiam in gallicum sermonem transiit quod testatur Antoine du Verdier, dans la *Bibliothèque de France* Lyon 1585. in fol. p. 1189. hisce bis: Urbain Chauveton a traduit *Histoire nouvelle du nouveau monde, contenant en somme ce que les Espagnols ont fait jusques à present aux Indes occidentales, & le rude traitement qu'ils font à ces peuples traitté de l'Italien de HIEROSME BENZONI* lan

François qui a voyagé 14. ans en ce pays là. Et enrichi
 de plusieurs discours & choses dignes de memoire.
 imprimée par Eustace Vignon 1579. in 8. Extat etiam
 duplex libri versio germanica. Alteram dedit Ni-
 colaus Höniger siue Honinger, hoc titulo: *Der neu-
 en Welt vndt Indianischen Königreichs Neuwe undt
 merckliche Histori, von allen Geschichten Handlung
 vndt Thaten der Hispanier vnnnd anderer Völker, so sie
 dieser Zeit vnd gedechtnusz darinn begangen ha-
 ben. Deszgleichen von der Indianer wunderbarlichen
 vngewöhnlichen Sitten, Statuten, Religion, Glau-
 ben, Ceremonien, Gottesdienst vnnnd andern Gebräu-
 chen. Erstlich durch HIERONYMVM BENZON
 in Meilandt in welscher Sprache wahrhafft be-
 richtet, vnnnd selbs persönlich in vierzehnen Jahren
 vndt erfahren. Vorhin nie in deutscher
 Sprach deszgleichen gesehen. Erst jetz mit sonderm
 Fleiß, den Liebhabern der Historien vnnnd frembder
 zur Nutz aus dem Latein vertetzsch durch
 Nicolaum Höniger von Tauber Königshofen. Basel
 durch Sebastian Henricpetri 1579. in fol. it. *ibid.* 1582.
 fol. In corpore historiae americanae fratrum de
 S. Germanico, partem quoque constituit haec versio,
 V. & VI. Altera a Nicolai Höniger versione,
 die diuersa est, quam in lucem emisit Abel Scher-
 dinger, Pastor wasungenensis hoc titulo: HIERON. BEN-
 ZONIS nouae noui orbis historiae. Das ist, aller Ge-
 schichten, so in der neuwen Welt, welche Occidentalis
 genennet, vnnnd etwan 1492. von Christophoro
 Columbus gefunden worden, bey den Einwohnern
 selbigen vnd den Spaniern, mehrertheils bisz auff
 1556. sich zugetragen. Warhafftiger gründtlicher
 Bericht aus HIERON. BENZONIS in welscher
 Sprach beschriebenen Verzeichnusz, deszgleichen von
 den Frantzosen Meerfarth vnd Kriegsrüstung in das
 Floridam &c. durch Abel Scherdigern Pfarrh.
 Wasungen ins Teutsch gebracht. Helmstädt bey
 Lucio 1590. in 4. Excerpta ex HIERON. BEN-
 ZONIS*

ZONIS libro, anglica reperiuntur hoc titula: *Be Extracts out of JEROM BENZO's three Books the new world, touching the Spaniard's cruel bands of the Indians, and the Effects thereof, from his going to America in the Year 1541. in Samuel Purches Pilgrimes, containing a History of the World in Voyages and Land-Travels by Englishmen and out Lond. 1625. in fol. Tom. III. p. 1448 sqq. Conf. HIERON. BENZONE Christophor. Hendreich & de Ræ brandeburgic. p. 514. Philip. Picinelli *Ad dei letterati milanesi, in Milano 1670. in 4. pag. 3. Phil. Argelati Bibliotheca Scriptorum mediolanens. Mediolani 1745. in fol. Tom. I. Part. II. Col. 1. quibus vero in libris, nonnulla emendatione indige**

XVI.

ESOPVS moralisatus cum bono commento.
4. folior. 33.

In fine editionis, oppido raræ, & a Michael. M. taire non adductæ, hæc leguntur verba: *Finis ESOPVS fabulator preclarissimus. cum suis moralizationibus ad nostri instructionem pulcerrime appositis. pressus Anno salutis. M. CCCC. LXXXIX. (14 decimo Kalendas Augusti. Editionem anno recentem, excusam Dauentriæ per Jacobum de Breda in adtulit Vir Cl. David Clement Tom. I. de la Bibliothèque curieuse historique & critique p. 69. Quis bularum auctor fuerit, inter viros doctos non constat In codice regis Galliae 893. teste Philip. Labbeo noua Bibliotheca MSS. librorum siue Specimine antiquæ Lectionum Lat. & Gr. Paris. 1652. in 4. p. 66. a Etor vocatur HISOPVS (Aesopus). Jul. Caesar Sc liger Poetices L. VI. p. 304. edit. lugdunens. 156 in fol. illum ACCIVM, quo fundamento nesciunt appellat, & elogio adcurati & arguti poetæ orn*
Casp

Caspar Barthius in *Aduersariis Francof.* 1648. III. Cap. XXII. p. 150. se *codicem* habuisse testatur, in *obsoletissimas membranas exaratum*, in quo auctor quidem *magister ROMALIVS* dictus fuerit, BERNARDVM tamen verum esse auctorem existimat, cuius de *Castore fabulam* produxit Siluester Giraldu, quae insignem *typum* prodit similitudinem, cum illis, quae in hac *fabularum* collectione reperiuntur. Auctorem praeterea, quisquis ille demum fuerit, *fabularum poetam* *sed valde ineptum atque barbarum* vocat. Litterarum Gregor. Gyraldus dialog. V. de *poetar. bistoria* lib. II. *Operum Basil.* 1580. p. 223. de fabularum auctore haec habet : *Possit & inter hos poetas reponi Romulus ille : qui ad Tybertinum filium librum scripsit, quem ab imitatione Apologorum Aesopi illius Aegyptis, fabulas Aesopi nuncupavit : non ut aliqui quasi sum, transtulit. Mirum vobis dicam, quam antiqui Praenestenses quidam non Romulum huius libelli auctorem asserant, sed suum quendam SALONEM munusculum, qui poeta dum Athenis studeret, e graeco fabulas has nostris moribus (ut aiunt) optando, carmine transposuerit. Sed certe hoc ipso vel Romulo vel Salone quare puto nullus liber aeque trivialibus magistris terebatur post Alexandri ineptias. Romuli nomen, in initio commentarii, editioni quae ad manus est, adiecti, comparer, ubi haec leguntur : Liber iste primo grece conscriptus est ab Elopeo. Postea a Romulo Imperatore romano ad instruendum Tibarium filium suum, in latinum venit. Deinde rex Anglie Afferus in anglicam linguam eum transferri precepit. & paullo post. Causa efficiens dicitur fuisse Elopus. qui erat grecus, unde ut fertur praesens liber conscriptus erat in greco. Sed postea iussu Rhomuli imperatoris Romanorum fuit translatus in latinum. & hoc propter filios eius quos voluit instrui, per doctrinas huius libri. Conf. Nicolai Federici Nilant praefatio, *fabulis antiquis profaicae*, *et memorandis*, praemissa. Nicolaus Isaacius Neander istas fabulas nulli auctori certo tribuit, & sub nomine*

nomine ANONYMI, eas e palatino codice, & letis plane editionibus, vix alicui visis, emendata feruit, *Mythologiae aesiopicae Francof. 1610.* pag. 486-530. Ista fabulae sub anonymi nom passim, etiam insertae fuerunt aliis libris, qui ad rum doctrinam, & mythologiam spectant, v. c. *thologiae metricae & morali*, quae prodiit *Hamb. 1698.* in 8. In nonnullis editionibus antiquiori fabulae, in duas, in aliis in tres libros digestae, & spiciuntur. Illa vero distinctio, in nostra editione cum minus obtinuit, neque a Neueleto admittitur, qui in notis p. 673. hac ratione scribit: *haec est editio, cum neque in MS. palatino neque in editione compareat, a Rimicio quodam, qui has fabulas su oratione latina pariter & germanica vertit, fac arbitror. Verisimile quippe non est libellum tam exiguum, in tripartita duo partitam ab ant fuisse.* Conf. *Menagiana* Tom. I. pag. 72 seqq. *Amsterd. 1713.* in 12. vbi liber plus vice simplic Gallia & Italia cum commentariis, & iis omisi lucem editus, & ille iam a scriptoribus seculi XI citatus legitur. *Romuli fabulas aesiopias* a Rimio vel ab alio quodam ignoto homine, oratione sol expressas, praeter alios edidit Jo. Federic. Na cum *fabulis antiquis, ex Phaetro fere seruatis, & verbis desumptis, & soluta oratione expositis.* La Bat. 1709. in 12. Ὡς ἐν παλαιῇ hic adiicere lice quod in *lexico eruditorum* Tom. III. col. 2208. voce Romulus, ad Romalium quidem lector remittitur, ille vero non inueniatur in eo lexico.

XVII.

AESOP *Phrygis* Fabulae graece & latine, cum aliis quibusdam opusculis, quorum indice sequens pagella indicabit. *Antuerpiae ex officio Cbris*

Aristophori Plantini. M. D. LXVII. (1567)

12.

Ex hanc quoque editionem, inter editiones rariores
referte poterat Cl. Dau. Clement Tom. I. de la *Bibl.
curieuse historique & critique* p. 69 sqq. vbi AESOP
fabulantes, quae prae ceteris se commendat raritate,
adducuntur. A Jo. Alberto Fabricio illa non memo-
rata fuit, etsi recentior ex officina plantiniana 1574.
12. emissam adtulit. Inueniuntur autem in edi-
tione nitida 1) AESOP *Fabulatoris vita*, a Maximo
Planude conscripta, graece & latine p. 1 - 112. Fuit
Maximus Planudes, vt Antonius Posseuinus Tom. II.
de reppar. sacri p. 428 opinatur, monachus constan-
tinopolitanus, qui tempore concilii basileensis, quod
anno 1431. inchoatum est, inclaruit. Longe vero
probabilior est Raphael. Maffei volaterrani in *Com-
mentar. vrbau.* L. XVII. fol. 178. a. edit. *parisf.*
de reppar. sacri 1511. & Gilberti Genebrardi in *Chrono-
logia* p. 11. ex qua adducit Gerard Jo. Vossius L. I. de
histor. poetar. temporibus p. 83. sententia, qui il-
lum circa annum 1370 & sic duodeuigesimo post
AESOPVM floruisse seculo perhibent. Vir alioquin
non indoctus, sed litterarum & philosophiae studiis,
superque excultus fuit, qui latinorum inprimis
scripta diligenter legit, & plurima ex his in sermo-
nem graecum conuertit. In eo tamen meliori famae
prospexit, quod vel variis aliorum sermonibus
deceptus, vel vt insolita rei nouitate legentium per-
moueret animos, variis AESOP vitam fabulis ad-
spexit, & crassis nimium coloribus, eum talem depin-
xit, qualem forte in terrarum orbe vnquam existisse,
frustra tibi persuadeas. Quo factum est, vt alij, qui-
bus Planudes, bona fide scripsisse visus est, in eius in-
fiderent errores. Certe, vt alios taceamus, Ryn-
dus Thessalus, qui vitam AESOP, in sermonem la-
tinum conuersam, *Mediolani* an. 1480. in 4. edidit, &
Antonius Cardinali Presbytero titulo S. Chrylogoni
dicauit,

Tom. I.

E

dicauit, Planudem maxima ex parte sequutus
 Eius quoque vestigia pressit Cornes Giulio Landi,
 lus, cuius *vita di ESOPPO Frigo, tradotta & adori-
 ta* seorsum prodiit in Venezia per il Giolito 1545. i
 & 1619. in 8. nec non cum AESOPI fabulis, ab
 dem in italicum sermonem conuersis, semel ite-
 saepiusque edita fuit. Habemus editionem quae
 inscribitur titulo: *Vita e Favole di ESOPPO, trad-
 dal Conte Giulio Landi, illustrate con l'interpreta-
 ne & figure & diligentemente revise e corrette.*
Venezia per gli heredi di Gio Battist. Cestari It
 in 16. Joachim. quoque Camerarius, qui *Histo-
 vitae fortunaeque AESOPI*, more suo, nitide at
 eleganter descripsit, & *fabellis aespiciis* Lipsi. 74
 in 8. editis, praefixit, Planuden sequi minime
 tauit. Conf. de Maximo Planude Jo. Alb. Fabri
Biblioth. graec. passim, inprimis L. V. Cap. XI
 p. 533 sqq. Henr. Wharton *Adpendix ad Guil. G
 Hystor. litterar. Scriptor. eccles.* p. 33 sqq. edit.
 dinens. 1689. Casimir. Oudini *Commentar. de
 ptor. & scriptis ecclesiastic.* Tom. III. col. 760
 2) ΑΙΣΩΠΟΥ φωνες μυθοι. AESOPI Phrygis
 lae, graece & latine, Antwerp. ex officina Christ
 Plantini M. D. LXVII. (1567) p. 1-142. qui
 adiicitur particula ἐκ τῶν Ἀφθονίου σοφιστοῦ προση-
 σμάτων, & ἐκ τῶν φιλοστράτου ἐκόνων μυθοι. His tam
 accedit *fabularum index*. Ne cramben bis cor-
 lectoribus nostris adponere videamur, ablegamus
 los, qui plura de AESOPO & eius *fabulis* scire
 piunt, ad Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. graecam* L.
 Cap. VIII. p. 390 sqq. De quaestione, vtrum AE-
 PVS in rerum natura exstiterit, quod alii affirm-
 alii negare sustinent, vid. Christophor. Augusti H
 manni *Acta Philosophorum* Tom. I. Part. VI. *Hal.* 17
 in 8. Num. II. p. 944 sqq. Cum Maximus Planu-
 insignem AESOPI fuisse deformitatem, qua om-
 aetatis suae homines longe superarit, & Hor-
 Theritae simillimus fuerit, in *vita* illius prode-
 sent

memoriam istam Planudae sub examen vocavit Fri-
dericus Gotthilf Freytag, pater, in *dissertat. de insigni*
AESOPi deformitate Lipsi. 1717. in 4. Viram AESO-
PI e veterum auctorum monumentis collectam, & a
Planudae fabulis liberatam, gallice conscripsit, & edi-
dit cum: *Vie d'ESOPR, tirée des anciens Auteurs,*
à Bâle en Bresse 1632 in 16. Claudius Caspar Ba-
schius de Meziriac. Cum iste libellus admodum rarus
esset, non solum piures editiones, priorem sequeban-
tur, de quibus vid. Nicéron Tom. VI. des *Memoires*
pag. 30. sed insertus etiam fuit dans les *Memoires de*
l'Académie de Mr. Sallengre Tom. I. Artic. VII. p. 87
1704. Invenitur etiam dans les *Ouvrages de Mr. Me-*
ziriac, quae adiciuntur aux Commentaires sur les Epi-
ques d'Ovide à la Haye 1716. in 8. Tom. I. p. 57-68.
Latine donatum, & notis illustratum suae *fabula-*
rum aspicarum collectioni; quae prodit *Lipsi. 1741.*
in 4. form. mai. praemisit Jo. Godofred. Hauptman-
nus. In sermonem conuersus germanicum a Joanne
Pfefferkornio, legitur in Chr. Aug. Heumannii
Philosophorum T. II. P. II. p. 253 seqq. quam
versionem Heumannus notis suis illustravit. De con-
troversia ob AESOPi fabulas inter Richard. Bentle-
y, & Carol. Boilaem exorta, vid. illius *Dissertation*
on the Epistles of Phalaris, Themistocles, Socrates,
Scipides and AESOP's fables, quae legitur in Henr.
Watson's Reflexions upon the ancient and modern
Learning, Lond. 1697. in 8. Cum illi Carolus Bdi-
us opponeret Dr. Bentley's *Dissertations on the*
Epistles of Phalaris, and the fables of AESOP exam-
ined by Charles Boyle, London 1699. in 8. Ri-
chardus Bentleius suam dissertationem recudendam
curavit, *with an Answer to the Objections of the ho-*
norable Charles Boyle, London 1699. in 8. Cont.
er. eruditor. lipsiens. Supplement. Tom. III. Lipsi.
1711. Sect. XI. p. 480 seqq. L. Neocori *Bibliotheca*
variarum novarum, Traiect. ad Rhem. 1697. in 8. ment.
1714. & Jul. p. 269. An. 1698. Mart. & April. p. 284.
E 2 Mai.

Mai. & Jun. p. 445. Anno 1699. mens. S.
 & Octobr. pag. 625 sqq. das *Leben* Richard I
 quae adiicitur Jo. Petr. Nicerons *Nachric-*
den Begebenheiten und Schriften berühmter
 Tom. III. Halle 1751. in 8. pag. 403 seqq.
 George de Chauffepié *Nouveau Dictionnaire*
& critique Tom. II. Litt. B. p. 499. not. B.
 briae *Graeci Fabellae XLIII. ex Trimeteris*
praeter ultimam ex Seazonte, tetraſtichis
graece & latine, p. 1-25. De Gabria, quer
 briam, alii Babrium adpellant, vid. Jo. Alb.
Biblioth. graec. L. II. Cap. VIII. pag. 397.
 Homeri *Βατραχομυομαχία*, hoc est ranarum &
 pugna graece & latine, pag. 26-53. illi ac
 p. 54. duo epigrammata graeca a) *Ἐπιτάφιος*
ἐπὶ Ἀντιπάτρου σιδανίου, b) *Ἐπὶ τὸν αὐτὸν*. Pe
 duo leguntur Marci Musuri Cretensis epig
 graeca in Musaeum. 5) Musaei *Carmen d*
Leandro graec. & latine, p. 56-85. Inter d
 ros disceptatur, quis ille fuerit Musaeus.
 lis eorum est sententia, qui istius poematis
 rem, ad poëtam alexandrinum recentiori
 qualis Nonnus est, qui *Dionysiaci* scripsit,
 existimant. Haec sane sententia est Heinſi
 boni, Taneguidi Fabri, & Matthaei Röneri,
 ſaei carmen, *Lugd. Batavor. apud Theodo*
 1737. in 8. mai. edidit. Iſti vero ſententiae
 tum haud contemnendum accedit, quod in
 mine, integri reperiantur verſiculi, quos e
Dionysiaci deſcripſit, Conf. Jo. Alb. Fabricii
græc. L. I. Cap. XVI p. 105 ſqq. 6) *Ἐπι*
τάφιος παρακλῆσις, σχεδιασμένη κατὰ Ἀγαπητο
υς ἀγαπῶντος τοῦ Θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας gr. &
 125. Vid. de Agapeto, magnæ eccleſiæ c
 nopollitanæ diacono, cuius librum ab Anſel
 durio, ragufino, Presbytero ac monacho ben
 e congregationis melitenſi, inſertum deprel
ſcriptis orientali, ſine Antiquiſſimis conſtan

quas edidit *Paris*. 1711. in fol. Jo. Alb. Fabricius l. cit. L. V. Cap. V. p. 570 sqq. 7) Ἰπποκράτους ἰσως, gr. & lat. pag. 126-128. Editiones huius fabelli varias enumeravit Fabricius l. cit. Lib. II. Cap. XXXIII. pag. 853. 8) γαλεωνυμομαχία, graece tantum, p. 129-142. Quis carminis graecis versibus iambicis, et imitationem *batrachomyomachiae* homericæ, scripti, fuerit auctor, inter doctos viros nondum constat. Aristobulus Apostolius, Hierodionus, Mithras F. illi praefationem praemisit graecam, quae nostro exemplari, p. 129. legitur. Conf. Fabricius l. cit. Cap. II. p. 264. L. V. Cap. XLI. p. 222 sqq.

XIIX.

ISOPOVS graecus per Laurentium Vallengsem adductus

Lectorem in persona AESOPIS Fabulatoris clarissimi.

Quae qui princeps latiae fuerit reparator
si forte ignoras: me Phryge vis capies
si forte acceptum: quia nunc ciuitate latina
donatus: mores te doceo facile.
Et puer AESOPVM dilige. in 4. folior. 8.

In fine editionis, haec leguntur typographi verba: ISOPOVS graecus per Laurentium vallengsem traductus fuit foeliciter. Erphordiae impressus per Wolfgangum schencken. Anno 1500. Complectitur haec fabularum collectiuncula XXXIII. tantum fabulas, nimirum editionis Jo. Hudson, *Oxoniae* 1718. in 8. p. 4. 159. 169. 171. 24. 26. 250. 143. 142. 34. 43. 49. 5. 10. 11. 12. 14. 16. 124. 125. 126. 23. 25. 32. 33. 40. 46. 47. 48. 265. 284. Has fabellas in duorum dierum spatium, e graeco se transfulisse,

in epistola dedicatoria, ad Arnoldum Fouelledam, firmat Laurentius Vallenſis, his verbis: *Promiſer nuper me, tibi Coturnices: quas ipſe venatus eſſe miſſurum. Eas capere: ut homo inſuetus venandum non poſſem ad venationem meam id eſt ad litras me converteri: Et forte ad manus venit libellus græcus de præda navali tris & triginta AESOPi fabulas continens: Has omnes bidui labore venatus ſum. Mito igitur ad te ſue fabellas: ſive malis coturnicibus oblectare te poſſis ac ludere. - Tu ſi coturnices veras quam has fabellas malis: reſcribe. Mitam namque non modo coturnices veras ſed etiam perdis. Vale ex urbe Caieta Calen. Maiis 1438. Laure Vallæ verſionem ſatis raram eſſe, ex eo conſtat quod Jo. Alb Fabricius illam nunquam viderit, quæ verba eius reſtantur in *Biblioth. græca* L. II. C. VIII. pag. 399. Chriſtian. Schoettgenius in *Canuat. Bibliothec. Fabric. med. & infim. Latinæ* L. p. 790. Vallam AESOPi fabulas XXXIII. in quam tranſtulitſe latinam, quidem memorat, ſed illam iſtius verſionis adfert editionem. In Cornæ Beughem *incunabulis typographiæ Amſtelod.* 16 in 12. legimus hæc p. 4. AESOPi Tabulæ (Fabulæ per Laur. Vallum (Vallam) latine verſæ. Ext. quoque (niſi fallor) cum Bartholomæi Coronienſis (colonienſis) *epiſtola mythologica* (mythologica) quæ ut & Heſiodi *Georgica Latine prodierunt* Zwo 1499. in fol. Conf. Mich. Maittaire *Annal. typograph.* Tom. I. p. 707. Gaſimir. Oudin *Comment. de Scriptor. & ſcript. eccleſiaſticis* Tom. III. col. 27 ubi eiſdem editionis mentionem facit & col. 24 ubi Laurentium Vallam AESOPi fabulas XXXI. latinas feciſſe ait, quæ impreſſæ ſint Baſileæ, cæteriſque AESOPi & aliorum fabulis latinis. Arnold Drakenborchius, qui omnia, quæ ad Laurent. Vallam pertinent, multa ſolertia expoſuit in præfat. Tomi VII. *Hiſtoriarum T. Liuii patavinum*, Lugd. B. 1746. in 4. p. 2 ſeqq. de hac AESOPi verſione ni-*

plane cognitum habuisse videtur, cum alia opera, quae
in secessu caietano Laur. Valla composuisse dicitur,
p. 8 sqq. enumerauerit, illam vero omiserit. \

XVIII.

AESOPVS leben vnd Fabeln, mit sampt den fa-
beln Aniani, Adelfonfi, vnd etlichen schimpff-
en Pogii. Darzu auszzüge schöner Fabeln
vnd exempel Doctors Sebastian Brant, alles klär-
lich mit schönen figuren vnd registern ausze-
ichnet. in 4. form. minor. folior. 186.

Hæc versio raro hodie inuenitur. Auctor, vt ex
dedicatione patet, est Doctor Henricus Steinhöwel,
cuius *chronico* alio loco dicemus. Nostram non
est primam editionem, ex illo coniiicimus, quod Hen-
ricus Steinhöwel, iam anno 1531. nondum in viuis
fuit, hæc vero editio, vt verba in fine posita Ge-
druckt zu Friburg im Briszgaw durch Stephann Graff
für M. D. LV. (1555) multis annis sit recentior.
Nos primam esse putamus, quae titulo: *AESOPVS*
hochberühmt Fabeltichter, Augustae Vindelicor.
1577. in 4. in lucem prodiit, circa ea nimirum tem-
poribus Henricus Steinhöwel inclaruit. Figurae, cuili-
bus fabulae adpositae, ligno haud satis eleganter sunt
excisae. Innumerabilibus praeterea ista collectio fa-
bularum obscoenitatibus & inconditis narrationibus
mixta est, quae seculi istius genium satis superque
produnt. Praemittuntur fabulis praefatio; disquisi-
tio *was ein Fabel genannt seye; ein Register der schoe-
nen Fabeln, so aus diesen Fabeln genommnen werden nach
Ordnung des Alphabets zusammengeätzt.* Iste index
in locos communes dispositus est. *ein ander register,*
zeigend an welchem blad man jede Fabel finde. Prae-
fatio, quae paullo breuior est, nonnulla continet, quae

ad librum accurate cognoscendum salunt,
 integram hic adiciamus: Hiernach findestu, ge-
 fir, das leben der hochberümpften Fabelstichter:
 aus kriechischer zungen in latein durch F
 gemacht, an den hochwürdigen vatter, herr-
 nium des tytels Sancti Crisogoni, priester, c
 und furbas dasselb leben ESÖPI mit seiner
 die etwan Romulus von Athenis seinem sun I
 aus kriechischer zungen in latein gebracht h
 der mit weer etlichen fabeln Aniani, Doligay
 sonli, und schimpffreden Pögi, und anderer
 mit iren titeln oben verzeichnet, aus latein
 Got Henrich Steinhöwel schlecht und versten
 geteutschet, mit wort vñ wort, sonder synn an
 vñ morer luterung wegen des textes, offte m
 angelegit, oder abgebrachten wortz gezogen
 und zuerem dem durchleuchtigsten Fürsten
 von, herr Sigmunden Herzogen zu österreic
 ergötzlichkeits daraus zu empfaben, die auch
 ist, wä sie verständig werden gelesen, nach
 sancti Basilii, das der leser dieses Biechlin
 aus habe der binen gegen den blumen die d
 Farben nit acht haben sonder suchent sie die
 des bonigs, und dem nutz des wachs zu irem l
 nement sie binden und lassen das überig theil
 men ungelotzt. Also wer das biechlin lesen
 sol die farb der blumen, das ist, die mærlin od
 nit grosz achten, sonder die guten lere darin
 fen, zu guter sitten und tugenden zu lernen,
 ding anzuwenden, vñ zufugen und an sich neme
 rung und speisz des gemüts und des leibs. D
 che das wir thund, sonder die biechlin (biech
 lin von der mærlin wegen lesent, bringent nit
 von dann der han von dem edlen gestein, der
 gerstenkärnlin funden bet, als die erst fabel
 lere. Hie würt auch allein die gemein au
 nach schlechtem teutschn ungereimet gesetzt, n
 vor in teutschen reimen gesetzt sind, umb vil:

ant zu meiden, und auff das nechst bey dem text (wie
den stat) zubleiben. Ille qui in praefatione Rimitius
appellatur, Rynucius Theffalus est, cuius supra feci-
mus mentionem. Versio eius latina, vitae & fabulae
Aesopi, in variis linguis saepe edita fuit, vid.
Schoetgenii *Continuat. Biblioth. Fabric. med.*
infra Latinis. L. XVII. p. 262. Fabulae quae hic
in aliis editionibus latinis Rufo Festo Aue-
pocae seculi IIII. haud incelebri, tribuuntur, in
lingua versibus elegiacis conscriptae sunt, & vt
Cannegieter, qui eas, cum commentariis se-
Albini scholiastae veteris, notisque integris Isaac.
Neueleti & Casp. Barthii, quibus animaduer-
siones suas adiecit, cum dissertatione de aetate & stilo
in lucem emisit *Amstelodam*. 1731. in 8. pp.
opinatur, Flauium Auianum, qui sub Antonino
& qui eum sequuntur Imperatoribus, inclauit,
habent. Quis Doliganus, cuius in praefa-
tio & mentio, fuerit, nos ignorare fatemur. Adel-
phum vero eundem esse crediderimus, quem Po-
Leyserus in *Historia poetarum & poematum*
adoli, Hal. 1721. in 8. Adolphum nominat,
carmine elegiaco incomto fabulas quasdam con-
scripsit, quas is ex codice guelferbyitano MS. p. 2007-
inferuit. Illum vero initio Seculi XIII. has
posuisse fabulas, patet ex versibus quinque po-
apud Leyserum l. c. p. 2036.

Annis millenis elapsis, tri quoque centenis
Huc non quindenis, Adolphus fecit egenis.
Ut merces domini detur huic eius bona fini
Et post hanc metam det ei sedem bene laetam,
Iugeque solamen: Nunc dicat quilibet Amen.

Fabula Adolphi I. in nostra versione fol. reperitur
sq. fabul. II. omissa est, fab. III. extat fol. 104.
III. fol. 105. fab. V fol. 102. Reliquae fabu-
quae apud Leyserum leguntur, in nostra versione
comparent. Eae quae Poggio tribuuntur narra-
tiones,

tiones, ex eius Facetiis desumptae sunt. Sebastiani Brandi secundam libri nostri partem tuunt, quae hac ratione inchoatur: *Diesen A diss buch hat zusamen gesatzet der hochgelehrte Sebastianus Brand seinem sun Onophrio, das leben in guten sitten, und warneme vetterlich so er im vsszogen hat vss vil schönen fabeln, geschichten, und weiser menschen lere. Vnd fabeln oder bispil, lieblicher vnd angenehmer dann die andern.* Si coniecturae locus fue fabulas ex eo libro Sebastiani Brandi desum dixerimus, quem titulo *Facetus ex latino* g in 4. adduxit Christian. Schoetengenius in *C Bibliorb. Fabric. med. & infim. Lat. L. XII* Habemus huius fabularum collectionis editio centiorem, hoc titulo insignitam: *ESOPVS Das ist: Das gantze Leben vnd Fabeln ESOPVS sampt den Fabeln Aniani, Adelphonis vnd Schimpffreden Pogii, darzu Auszüge schön vnd Exempeln Doctors Sebastian Brand, alles vnd nützlich zusammen getragen, jetzund neuen vollkömmlicher, zu Truck verfertigt, schönen Figuren gezieret. Getruckt zu Franc Mayn, durch Wolfgang Richtern, In Verlegung colai Bassaei saemptlichen Erben 1608. in 8.* si praemissa & indicem exceperis. Eadem h in priore reperitur praefatio, vna cum disq de fabula. Fabularum vero ordo immuta Genus etiam dicendi antiquioris editionis, in & horridum, aliqua ex parte, emendatum figurae praeterea ligno incisae, multo eleg effictae sunt.

XX.

fabularum que hoc libro continentur interpre-
tes atque authores sunt hi. Guilielmus Gou-
marus. Hadrianus Barlandus. Erasinus Roteroda-
mus. Aulus Gellius. Angelus Politianus. Petrus
Joannes Antonius Campanus. Plinius
Nouocomensis. Nicolaus Gerbellius
Aescopi vita ex Max. Planude excerpta
in 4. folior. 35.

Hæc fabularum collectio paucis visa, ipsique Mi-
chaeli Maittaire, & Joan. Henr. Leichio incognita,
in litteris romanis, in aedibus Valentini Schu-
maueri Anno domini Millesimo quingentesimo decimo
septimo (1517) impressa fuit. Inuenitur in illa 1)
Aescopi vita breuissime, ex Maximo Planude. 2)
Aescopi vita breuissime, ex Maximo Planude. 3) Martini Dor-
piti, ad Joannem Leupe, Jacobum Papam, & Joan-
nem Niniuitam, eruditissimas in Flandria ludimagi-
strorum epistola. scripta Louanii ex nominatissimo Lilia-
norum gymnasio ad X. Kal. Decembr. in qua, se col-
lectionis editorem, adiuuante Nicolao Buscoducenti,
proficetur, quæ nos in eam inducunt sententiam, ve-
re credamus, hanc collectionem prima vice in Belgio &
Louanii, excusam esse. Conf. de Martino Dor-
piti. viro candido, & erudito Theologo louanienti,
quem an. 1525. in flore ætatis defunctum Erasinus
Roterodamus egregio ornauit epitaphio, Valerii An-
dræe *Bibliotheca belgica, Louan.* 1643. in 4. p. 648.
Jo. Franc. Foppens *Bibliotheca belgica, Bruxell.* 1739.
in 4. pag. 852 seqq. Anton. Possuini *Apparat. sacer*
Tom. II. p. 406. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. med. &*
infim. latinis. L. III. p. 185 seqq. Jean le Clerc *Bi-*
bliothèque Choise Tom. V. *Amsterd.* 1716. in 12.
pag. 210 seqq. & p. 241. vbi controuersie in primis
sentio facta est, quæ illi cum Erasmo, de *Moriae en-*
comium

comium intercessit. Vid. quoque Viri S. R. Sigm. Baumgartens *Nachrichten von merkwürdigen Büchern* Tom. I. Hal. 1752. in 8. p. 544 sqq. 4) *Guilielmi canonici diui Aurelii Augustini, ad Florentium Bonem Ifelsteynium epistola*, qua fabulas Aesopi, ex tione ligata, in solutam conuersas illi dedicat. C. de Guilielmo, siue Guiliermo Hermanno, Gaud. Gerard. Jo. Vossius *de Historic. latin.* L. III. p. 1. edit. Lugd. Bat. 1651. in 4. Jo. Alb. Fabricius *L. Bibliothec. med. & infim. Latinit.* pag. 435. Henr. Cannegieter in *dissert. de aetate & stilo Fl. Aui* editioni *fabularum Auianni Amstelod.* 1731. in 8. iecta, Cap. XVI. p. 290 seqq. vbi aetatem Guilielmi Hermanni, omnium optime ex Florentio Baronelesteinio, cui dedicauit suas fabulas Guilielmus digiscendam esse adserit, & Florentium hunc, eum suspicatur, qui sequutus est partes Archiducis Philippi, aduersus Carolum Egmondanum Gelriae ducem Guilielmum, Erasmi roterodami in monasterio nensi prope Goudam, fuisse commilitonem, & p. amicum, quem maxime dilexit, patet imprimis Guilielmi Hermanni Gaudensis, *Sylua odorum*, & Erasmus Paris. *opera atque impensa Guidon. Me* toris 1497. in 4. edidit. Recensionem vide in Si Jac. Baumgartens l. cit. p. 546 sqq. De Guil. Hermanno conf. Jo. Franc. Foppens *Biblioth. belgic.* p. 45) Petri Egidii *antuerpiani Endecasyllabon ad Le* res. 6) Guilielmi Goudani *fabulae aesopicae XII* 7) Aesopi *fabulae XXII.* Hadriano Barlando inprete, de quo vid. Niceron *memoires* Tom. X. pag. 245 seqq. 8) *Apologus ex Mantuano tradit* 9) *Fabulae XIII.* M. Petro Scoto viro ornatissimo *eidemque humanissimo scriptae a Barlando.* 10) *Ani fabulae III.* H. Barlando interprete. 11) *Faba* Aniani XXXIIX. Guilielmo Hermanno, diui Augustini *ordinis canonico interprete, mutatae.* Falli Henr. Cannegieter, qui l. cit. has fabulas prim *Lipiae 1530.* editas esse existimauit. 12) *Apologi*

*Chilindibus adagiorum Erasmi descripti, ad com-
muni puerorum fructum. 13) de Satyro & rustico
fabula, Erasmo interprete. Qui illam sequun-
tur apologi, ex variis & optimis auctoribus, ab eo col-
lecti dicuntur, qui emendandis iis fabulis praefectus
eris, ut a pueris quoque legerentur, quibus nunquam
fuit instructa atque copiosa bibliotheca. Sunt vero
etiam ex secundo notissimi atticarum Gellii apologus,
et iurgis, memoratu non inutilis. 15) Fabella ex
Politiani desumpta. 16) Apologus ex secundo
Petrì Criniti de honesta disciplina desumptus. 17)
fabula de corvo & lupis. Ex Jo. Anton. Campano
desumpta. 18) Altera de partu terrae, ex eodem. 19)
apologus de membris & ventre ex Plinio (Liuius) de-
scriptus. 20) de Arione & Delphino fabula elegantis-
sima Lib. XVI. Gellii. 21) Nicolai Gerbellii pbor-
um apologus lepidissimus de aranea & podagra. Et
alii, quae in collectione reperiuntur. Niceron
Lib. III. des Memoires pour serv. à l'histoire des
lettres. dans la republ. des lettr. p. 252. editio-
nem illius antiquiorem Argentinenf. 1515. in 4. Jo.
Fabricius vero L. II. Cap. VIII. Biblioth. graec.
p. 404. recentiore lipfensensem 1532. adducit. Sine
eadem collectio est, quae teste Cl. David. Cle-
ment. Tom. I. de la Bibliothèque curieuse historique &
pag. 70. ex officina Roberti Stephani, Paris.
in 8. prodiit. Conf. Mich. Maittaire Annal.
Tom. II. p. 724.*

XXI.

*Erasmii iurisperiti dñi. ANTONII DE EV-
RARIO cõsilia. in fol. form. maior. folior. 32.
fabula praemissa folior. 3. excepta fuerit.*

*Completitur editio, quae Michaeli Maittaire inco-
gnita fuit, cõsilia LXXXIII. quibus in fine haec
adscri-*

adscripta sunt verba: *Finis consiliorum exin*
que doctoris domini ANTONII DE EVT
pressorum uenetii per Dionysium de Berth
noniensem M. CCCC. LXXXIII. (12
XXVIII. Nouembris. Vix in omni hista
 si hunc exceperis ANTONIVM, reperiet
 plum Jureconsulti, & quod magis mirabile
 causarum patroni, qui unanimi scriptorum
 viri, aequitate animi, & morum sanctimoni
 cui, rulerit elogium. Ita enim, vt alios o
 scriptores, Guidus Panzirolus *de claris legi*
pretibus L. III. Cap. XXVII. p. 347. edit.
 eum ornauit hoc elogio: *Nullus ex iurium*
bus, aut vitae sanctitate, aut morum grauitate
 NIVM A BVTRIO *superasse creditus est, qui*
temporali studio parum moditate semel cont
praecepta respondisset, cognito errore, velut a
sponso additurus, consulentem renocauit, ac
honorario, hominem ad transfigendam cohort
rabundum dimisit; & Joan. Baptista de Gaz
lum in succincta historia interpretum & gl
uris p. 507. edit. Hofm. *virum excellentem*
tae vitae; & doctorem nominat, omni vener
gnum. Floruit Seculo XIII. ad finem vergi
 que pontificum primum Bononiae, deinde e
 mum tempore Ferrariae docuit, quo Theod
 za, ab Alberto II. Attestino, gymnasio fuerat
 ctus. Cum vero multa Ferrariae obuenire
 illi displicerent, Bononiam rediit. Testatu
 stola eius, quae fol. XXII. in calce *Consilii*
 legitur, ubi ad *patrem, & compatrem* inter
 scribit: - *nouissima autem litterarum nostr*
vicula ortatus sum, vt patriam petam, ac si
indigeat. plus ego illa, quam illa me indigeat.
clarus, hic degener, in illa montes clarissimos
que virentes, in hoc valles, nubes, paludes, ne
turbulentas conspicio, Illic cantus dulcis ani
cornicis garrulae, eade gratissimo ranarum sive

mentes illic religionis decus probatissimique viri spiri-
 tuales. hic omnis luxus & voluptas. nec unum quidem
 absteruantie monasterium reperitur. non vero hic me-
 traxit arbitrium & voluntas. sed necessitas inest &
 patrie status. nunc pater cessat hoc mater nostra sancta
 ecclesia. que tam paratamque patriam reddidit. cru-
 cem recipias loco. serpentis redire nempe desidero in
 sinu huius ad studii exordia presens adero domino
 dno. Lani deo. *Valete mi pater & compater.* Ferrar-
 die XXV. Aprilis. Cognomen BVTRI seu DE
 BTRIO, e consuetudine eorum temporum, a pa-
 tria castello, inter Bononiam & Ferrariam sito, ade-
 pus est. Eschola illius Iureconsulti celeberrimi, Pe-
 trus de Imola, Matthaeus Martesilanus, Dominicus
 S. Geminiano, Nicolaus Tudeschius, qui postea sub
 Adonis panormitani, & Nicolai siculi nomine incla-
 tur, aliique plures prodierunt. Quo tempore diem
 obierit supremum, inter scriptores nondum constac.
 Perulgata est opinio eum an. 1408. mortuum esse.
 Ibi enim annum illi fuisse emortuale produit
 Cudus Panzirolus l. cit. pag. 348. Jo. Richardus in
 vita Idor. recentiorum p. 420. edit. Hofman. Valen-
 tin. Forsterus in vitis Idor. III. 21. Henric. Whar-
 ton in Append. ad Guil. Caue Histor. litterar. scriptor.
 ecclesiasticor. p. 72. Jo. Albert. Fabricius in Biblioth.
 med. & infim. Lat. L. I. p. 325. Natalis Alexander
 in Histor. eccles. Seculi XV. Cap. IIII. Artic. V. Tom.
 III. Paris 1699. in fol. p. 177. Confirmare viden-
 tur suam sententiam epitaphio, quod in peristyllo
 monasterio Oliuetanorum bononienium S. Michaelis
 Nemore (S. Michele in Bosco) extare scribunt:

Qui legum ante alios interpres vixit acutus

Scaeuola pro iuris cognitione nouus

Et canonum Princeps, nulli pietate secundus

Traiano, & compar pietate fuit.

Consilio aequauit magnum, & grauitate Catonem

ANTONIUS BVTRIUS quanta sepulchra colit.

M. CCCC. VIII. XIII. Octobr.

Eadem

Eadem in sententia fuisse videtur Catellianus (in *Recensione Juris interpretum & Doctor.* pag. ed. Hofm. ubi scribit: hic (ANTON. DE BVT legatus missus est a Gregorio XII. ad Regem Francie propter schisma Benedicti: eoque anno mortuus, tum finem illius schismatis non vidit. Gregorius XII. legatus anno 1408. Lutetiam Parisiorum ve praeter alios testatur P. Daniel Tom. III. de *histoire de France* p. 795 sqq. edit. *Amsterd.* 1720. Sed contradixit illis, Marcus Mantua Benavidi *Epitome viror. illustrium* p. 437. ubi ait: *floruit domini (aliter se decepit Jo. Richardus in eiusd.* 1417. *legit Bononiae ubi etiam sepultus est in Eccl. S. Michaelis in nemore, in monachorum claustra que eius tumulum vidi, & epitaphium legi anno una cum Alexandrino Collega illuc profecti, solac. & ut non amplius visum urbem, tam vetustatem & claram spectaremus.* Eamdem fouent sententiam Jo. Trithemius *de Scriptor. ecclesi.* DCCXXXIII. p. 170. Antonius Possevinus *in parat. sacr.* Tom. I. p. 102. Nos eo lubentius rum subscribimus sententiae propterea quod in nostra editione fol. IIII. *Consilium* II. *An pater possit nunciare usufructui quem habet in bonis filie ad finem ut ipsa donet alteri causa mortis si ex illa renunciatio preiudicetur creditoribus patris quibus assignata sunt bona illorum.* annum prae se fert M. CCCC. (1412). Conf. de ANTONIO DE BVTRIO J. Simleri *Bibliotheca* p. 48. *Opera* eius omnia, vice simplici in lucem edita fuere. Jo. Alb. Fabri l. cit. editionem memorat *Venet.* 1532. & Antonius Possevinus l. cit. ANTONIVM DE BVTRIO J. alibi fuisse excusum, anno denique 1578. elegantibus typis Venetiis apud Iuntas recusum esse, scribit. *Catalog. Bibliothecae tellerianae* p. 149.

XXII.

Novella JOANNIS AN. (ANDREAE) super
sexto decreta. in fol. form. maior. fo-
l. 160.

Codex litteris gothicis impressus, in fine haec ad-
hibet verba: *Opus auctoris Novellae peritissimi viri*
JOH. AN. super sexto Decre. feliciter finit. Im-
pressum Veneriis a Philippo Pincio Mantuano. Anno
M. CCCC. XCIX. (1499) die primo Mar-
ti. JOANNES ANDREAE bononiensis, Jurecon-
sultus suae aetatis celeberrimus, patre Andrea presby-
tero, & matre concubina, nomine Novella, Mugelli,
viri florentini oppido, prognatus fuerat. In ma-
trimonium suae honorem, non solum filiarum alteri,
sed cum vxore Milancia genuerat, nomen Novel-
lae composuit, sed etiam postea in matris & filiae me-
moriam, *commentario, in sextum Decretalium*, a Bo-
nifacio VIII. compilatum, *Novellae* titulum praemisit.
Hoc docet Guid. Panzirus L. III. *de clar. leg. in-*
terpret. Cap. XVIII. p. 337. & P. Baile dans le *Di-*
ctionnaire historique & critique Tom. I. p. 227. ubi ex
gallico, qui inscribitur *la Cité des Dames de*
Florence de Pise, à Paris 1536. impresso, id ipsum
legimus. Verba, quae in hoc libro, imperante Caro-
lo VIII. rege Galliae, composito P. II. Cap. 36. legun-
tur haec sunt: *Pareillement à parler de plus nouveaux*
temps, sans querre les anciennes Histoires, JOHAN
FRANÇOIS solennel Legiste à Boulogne la Grasse, n'a
soixante ans, n'estoit pas d'opinion que mal fust
les femmes fussent lettrées. Quand à sa belle & bon-
nelle, que il tant ama, qui ot nom Nouvelle, fit ap-
prendre lettres, & si avant és loys, que quand il estoit
chargé d'aucune affaire, parquoy il ne pouvoit vacquer
aux autres legons a ses escoliers, il envoyoit Nouvelle
aller en son lieu lire aux escolles en chayeres; & fin
la biauté d'elle n'empeschast la pensie des oyans,
Tom. I. elle

elle avoit une petite courtine au devant d'elle : & celle maniere suppleoit & allegroit aucunes fois le cupations de son pere, lequel l'ama tant, qu'elle mettre le nom d'elle en memoire, fit une notable le d'un livre de lois que il nomma du nom de sa fi Nouvelle. Conf. Mr. Baile l. cit. not. (c).

XXIII.

Mercuriale JOANNIS ANDREE in fol. f maior. folior. 84.

Et hic liber charactere gothico exscriptus Caussa, ob quam *Mercurialis* titulo insignitur, ha sine adlata fuit : *Expletum est aureum commentum* JO. AND. *super regulis iuris, quod nuncupatur Mercurialis eo quia ipse auctor die mercurii insudabat vigilabat ad ipsum commentum explicandum quod merito aureum nuncupari potest. quia litteris auctoreretur imprimi. Quodque impressum fuit Ven per Bernardinum stagnin de Tridino de Montefito. M. CCCC. XCIX. (1499) die VIII. Aug.* Sunt qui aliam huius rei citant causam, quia nimis huic libro inferuerit *quaestiones, die Mercurii dictatas*. Vid. Guid. Panzirolus *de claris legum interpretibus* l. c. pag. 337. P. Baile *Dictionaire* Tome p. 227. not. (F). *Commentarium* autem hoc opus oculos ponit, in *regulas sexti decretalium libri*. Flores, qui vitam JOANNIS ANDREAE exposui adduximus in *Analectis litterariis* p. 1124. Or fere vitae austeritatem commemorant & contitiam, qua illum prae ceteris hominibus tam concuum fuisse ferunt, ut etiam annos XX. pelle & vrsina, citra lecti delicias, noctibus cubitaret, & quentibus ieiuniis, suppliciisque inuigilans, aetatis extaret consummatissimus. Vid. Catelliani *Co* Tract. *de Jurisperitis* pag. 523. edit. Hofmann.

Bap

Baptif. de Gazalupis *Historia interpret. & glossator.*
iuris pag. 505. Sed plurimum eorum fidei derogat
narratio, quam Bernardi de la Monnoye verbis retulit
P. Baile l. cit. p. 226. not. (B). Filium, quem habuit,
naturalem Baniconium, ex isto adulterio progenerum
esse, P. Baile l. cit. non sine ratione suspicari vide-
tur. Conf. Jacques Lenfant *Poggiana, ou la Vie, le*
condue, les sentences, & les bons mots de Pogge Flo-
rentin, à Amsterd. 1720. in 12. Tom. I. pag. 243. &
Avambatista Recanati Osservazioni critiche & apo-
logiche sopra il libro del Sigr. Jacopo Lenfant in-
edito Poggiana. In Venez. 1721. in 8. p. 219.

XXIII.

Concordantia siue Ambidexterium *famo-*
rum iuridoctoris JOHANNIS CALDERINI.
videlicet & iuris canonici. scienciarum omni
tori necessaria. theologo videlicet & iurido-
colligere volentibus & omni in iure studen-
tibus & vnicuique predicanti. que omnia
tangit textualia ac nomina propria, que bri-
Martinus & plures alii & idem JOHAN-
CALDERINI in suis repertoriis silent. Pre-
giatur materiam dictandi simul & variam au-
tem loquendi. a dextris & a sinistris. in fol.
minor. folior. 90.

Hac ratione inchoatur liber, incitiae & barbariei
litteris gothicis impressus, qui, nulla facta anni
tione, in lucem exiit. Per ordinem alphabeti dis-
positus, multisque & lectu difficillimis scribendi com-
endis refertus est. In fine haec leguntur verba:
uit feliciter preciosissima tabula JOHANNIS CAL-
DERINI Juris canonici doctoris famosissimi quae &

F 2

ambi-

ambidexterium non incongrue baptisatur multo la-
 ingique vigilantia correctum. Nam inter mille
 unum reperitur correctum. nam aliud intercisum. al-
 accurtatum. aliud transpositum aliud mendosum in
 vicibus suis in remissionibus inuenitur. Sicut & i
 quod nuper circa partes reni constat esse impress-
 quod mille & mille caret remissionibus. licet protul-
 in multis passibus allegationum. Quod etiam ut i
 mendosum luculentius pretendit in fronte illud Jer-
 A. a. a. dñe nescio loqui &c. quod potius locari de-
 in dictione loqui. quod principaliter huiusmodi si
 concernit. Cuius indubie corrector extitit gñi-
 psus (quae scribendi compendia correctorem, ni-
 limur, graui somno oppressum indicant) si saltem
 rectorem habuit. Librum emendatum a Thoma
 rimbergio, siue Dornibergio, Memmingo, spire-
 ciuitatis consule, Spirae excusum esse, a Petro Di-
 an. 1481. praeter Josiam Simlerum in *Biblioth.*
 p. 350. Anton. Posseuinum in *Apparat. sacr. Tom.*
 p. 127. Jo. Alb. Fabricius in *Biblioth. med. & bibl.*
 Lat. L. III. p. 884. Michael. Maittaire in *Annal.*
 pogr. Tom. I. p. 417. memorant. JOANNES CAL-
 DERINVS, siue vt ab aliis vocatur, CALDERINVS
 seu DE CALDERINIS, bononiensis, Iureconfu-
 lissimus seculo XIII. inclaruit. Ob vitae i-
 gritatem, morumque castitatem & elegantiam, a-
 gratus fuisse dicitur Joanni Andreae Icto, vt ab i-
 nonsolum filius adoptatus, sed collocata in matriri-
 nium filia Nouella, gener adscitus fuerit. Cum
 terum ritu pugnare hoc matrimonium contendi-
 Baile dans le *Dictionnaire historique & critique* Tom.
 pag. 227. not. (E) & Imperatoris Claudii sententia
 suam confirmat exemplo, qui, vt Leuinus Torrentius
 ex Xiphilino & Zonara, ad Suetonii *Claud. c.*
 XXXV. refert, Octauiam, antequam Neroni tradi-
 ne sororem is suam ducere videretur, cum Clau-
 dius filius esset adoptiuus, in aliam familiam adoptand-
 dedit. In eam igitur inductus fuit sententiam P. Ba-

et CALDERINVM non per adoptionem, sed per Nouellae tantummodo matrimonium, Andreae filium suum generum factum esse sibi persuaderet, *peut-être ne faut-il entendre autre chose par l'adoption de CALDERIN, si ce n'est que Jean André le fit son gendre.* Nouellum uxorem, inter doctas feminas locum obtinere, fillicae auctoris, Christinae de Pisis testimonio, supra comprobauimus. Idem testatur Guid. Pandectarum de claris Legum interpretib. L. III. Cap. XXI. §. 340. ubi de JO. CALDERINO refert, quod uirum velut eruditis parentibus ortam, prudentem nactus, saepe ob sapientiam, consulere consuevit. *Inter alia, inquit, semel interrogauit illam, an minutor bora prandii, ad conuiuas mittere teneatur, et teneant, illa non minus facete quam scite respondit, ad feminas & peregrinos, qui non facile se ingerunt, mittendum esse, ad alios vero non nisi essent iustae personae.* Qua ratione a Matagoni de Matagonibus, siue Francisco Hottomanno in *Monitoriali responsa Italogalliam* Antonii Matharelli, hoc Nouellae responsum, in ludibrium conuersum fuerit, vid. P. Baile l. cit. qui inter alia ait: *s'il faut juger des matieres, sur lesquelles CALDERIN reconnoit un oracle domestique, s'il en faut, dis-je, juger par nous n'y verrons rien qui reponde à l'idée que l'abbé de Pise nous a donné de Nouella: il n'y a point de femme, qui ne puisse passer, pour aussi habile que celle-là.* Conf. de JOANNE CALDERINO, Fichardi *Vitae Felorum recentior.* p. 411. Marci Benavidii *Epitome viror. illustr.* pag. 459. Jo. Baptist. de Gazalupis *historia interpretum & glossatorum iuris* p. 506. Jos. Simleri *Biblinthec.* l. cit. An. Possuini *Apparat. sac.* l. cit. Jo. Trithemii *de Scrip. eccles.* Cap. DLXXXIII. p. 140. Henric. Whar. *Adpendix ad Guil. Caue Histor. litter. Scriptor.* p. 55. Jo. Alb. Fabricii *Bibliotheca med. & in-lat.* l. cit. P. Baile l. cit. & Tom. I. p. 719. die *kwürdigkeiten der königl. Biblioth. zu Dreszden*

Tom. I. p. 544. Conf. Tom. III. p. 164. Hic filio praeterire non possumus parachronismum, qui peritur in *lexico eruditorum* Tom. I. col. 1560. JO. CALDERINO Jcto. bononienti tribuuntur *Discorsi di Regoli dello stato di Giov. Botero*. JO. enim CALDERINVS, vti iam diximus, medio Seulo XIII. floruit, Joannes vero Boterus anno demum 1608. mortuus est, & librum suum *della ragione dello stato*, prima vice in lucem emisit *Venet. 1589.* ille Calderini, qui contra Joannis Boteri librum, eundem strinxit, & *Discorsi sopra la ragion di stato* Giov. Botero in *Milano 1597.* & 1609. in 8. eum vit non JOANNES sed Apollinaris (*Apolinare*) Calderini dictus, & ex vrbe Rauenna oriundus fuit. Niceron *Memoires* Tom. XXIII. p. 309. Elo illius Celsus de Rosinis, Caesenas, in *Lyceo laurense*, scripsit.

XXV.

SASTERII, *Episcopi Amasae*, Homiliae Graece & Latine nunc primum editae Philippo Rubenio interprete. Eiusdem Rubenii carminum orationes & epistolae selectiores: itemque Actorum in vita functum pietas. *Antuerpiae ex officina Plantiniana apud Viduam & Filios Joannis Plantini 1615. in 4. pp. 284.* si praemissa exceperis.

Etiamsi in Belgio prodiit haec editio, raro tamen in ea regione, illam inueniri, nota nos docet marginalis, a Joan. Georg. Graeuio, *Bibliothecae heinsianae* p. 22. adscripta. Non ipse Philippus Rubenius editionem curauit, sed illo iam mortuo, istius in se suscepit curam Joannes Brantius senatui antuerpiensi: Actis. Cum Philipp. Rubenius Romae versaretur, Ascanio Cardinali Columnae ab epistolis & bibliothecae

theca effret, codicem in ista bibliotheca inuenit, qui quinque ASTERII *homilias*, nimirum 1) εἰς τὸν πλόουσι καὶ εἰς τὸν Λάζαρον. 2) εἰς τὸν Οἰκονόμον τῆς ἀδικίας. 3) κατὰ πλεονεξίας λόγον. 4) λόγον κατηγορικὸν τῆς εὐρετῆς τοῦ Καλαβιδαν. 5) Εἰ ἔξεστι ἀνθρώπῳ ἀπολῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κατὰ πᾶσαν αἰτίαν, nondum editas, complectebatur, secum in Belgium Roma adtulit, & latina donauit ciuitate. Jo. Brantius editionem consecrauit Confutis, Senatui, populoque antuerpiensi, quoniam ipse Phil. Rubenius, has lucubrationes suas, illis, si vita suppeditasset, consecrare destinauerat. In praefatione ad Lectorem, nonnulla de duobus ASTERIIS, altero arrianae sectae addicto, altero Amaseae Episcopo, eiusque *homiliis* differit. Illam sequitur Laurentii Beyerlinck Canonici antuerpiensis, & librorum Cenoris, ad Phil. Rubenium *Heudecasyllabon*. ASTERII *homilias* p. 77. excipiunt Philip. Rubenii S. P. Q. A. a secretis, *carmina selectiora, e tenebris & sche-
du eius eruta*. Praefationem praemisit Jo. Brantius. Post illa p. 129. lectorum oculis se offert *Amicorum in Philip. Rubenium, vita functum, pietas, soluta & ligata oratione expressa*. Complectitur 1) *Vitam* Phil. Rubenii J. C. S. P. Q. Antwerp. a Secretis, *Scriptore* Jo. Brantio eidem S. P. Q. ab Actis. Praemittitur Rubenii caput, monumento sepulchrali impositum, mira arte, miroque nitore, a Cornelio Gallaeo, re expressum. b) Joannis Wouerii antuerpiensis, *in consolatione, ad Petr. Paullum Rubenium Libr.* c) Laurentii Beyerlinck, Justii Rycquii, gandenensis. Ludouici Nonii, Francisci Sweertii, F. antuerpiens. Bernardi Bauhusii, e Soc. Jesu D. B. Ezandi Santheni, althaf. Moreti, *carmina*, quibus manibus Phil. Rubenii parentarunt, partim ad Jo. Brantium, partim ad patrem Petr. Paul. Rubenium perscripta. Pagina 77. inueniuntur Phil. Rubenii *Orationes, & Epistolae selectiores*, cum praefatiuncula Jo. Brantii. *Orationum* argumenta haec sunt: 1) *Laudatio funebris philippi II. Hispaniae regis.* 2) *Laus M. T. Ciceronis.*

3) *Encomion Anipabais*. 4) *ad Albertum archid.*
Austriacae Beliquae Principem, ex Hispania red.
gratulatio. 5) *de laudibus iurisprudentiae.* 6) *de*
stantia linguae graecae. 7) *pacem cum Butanis effi-*
cicandam. 8) *App. Claudius accusat Q. Fulvium*
cum quod Campanos contra iussu senatus sece-
rent mandauerit. *Epistolae* xxxv. ad Jo. Wener
 Jo. Hemelarium, Jacob. Timonium, Petrum
 lura fratrem, Erycium Puteanum, Justum Lip
 Hubert. Audetantium, Seraphin. Olivarium, G
 Vvenum, Petr. Peckium, Ludouic. Beccare
 Franc. Bartholinum, Petr. Pantium, Stephan. C
 rium, Maximil. Vrintium, Arnold. Boucopium
 Marc. Velferum, Louanii, Patavii, Romae, *ruri*
Antuerpiae ab anno 1599. ad annum vsque
 scriptae sunt. *Epistolis* adiecit Brantius p. 275
 Justi Rycquii, *gandensis pietatem in funere. An*
et al. V. Marci Velferi, R. P. Augustanae V.
Praefi Perp. ad Cl. V. Joannem Braatium S.
antuerpiensi ab Actis. Est vero Elegia paulle
 gior, qua Velfero Rycquius parentauit. Haec
 quae in libro satis splendido, & raro inueniuntur
 haec sine dubio occasionem dederunt errori, q
 recentissimam *lexici eruditorum* irrepsit. editor
 vbi Tom. III. col. 2279. Philip. Rubenius, *epil*
ASTERII homillas, epistolas, carmina, & orati
e graeco in latinum sermonem conuertisse dic
Nusquam enim relatum legimus, quod ASTER
praeter homillas, epistolas etiam, carmina & or
nes conscripserit. Omnia, quae hodie de S. ASTE
 nouimus, iis potissimum inniruntur, quae ipse re
 in *Homiliis*, & quae apud Photium Cod. CCL
 col. 1490 seqq. edit. Rothomag. 1653. in fol. le
 rus, vbi ex *homiliis* ASTERII reperiuntur exce
 Ita vero constat, quod in iuuenture a quodam Se
 ferio, quem antiochenus quidam ciuis emerat,
 bus & disciplinis innutritus fuerit liberalibus, &
 seae in Ponto, episcopus orthodoxus, Euladio su

terit, & post imperium Juliani apostatae, circa annum Christi CCCC. praecipue floruerit. Conf. Anton. Posseuni *Apparat. sac.* Tom. I. p. 135. Guil. Caue *Hist. litterar. scriptor. eccles.* p. 282. Casimiri Oudini *Comentar. de Scriptor. & scriptis eccles.* Tom. I. col. 892. Jacobi le Long *Bibliotheca sacra* Tom. II. p. 618. Louis Ellies Dupin *Bibliothèque des auteurs ecclésiastiques* Tom. III. p. 77. Jo. Alb. Fabricii *Bibliotheca graeca* L. V. Cap. XXIX. p. 607 sqq. Quintus *Homiliis*, a Rubenio, in latinum sermonem conversus, & ad codices, quos a Sirmondo acceperat, castigatus, notisque illustratas inseruit Fronto Ducaeus *Bibliothecae Veterum patrum, seu Scriptorum ecclesiasticorum*, Paris, 1624. in fol. Tom. II. p. 561 sqq. In eadem editione, exstant in *magna Bibliotheca Veterum Patrum & antiquior. Scriptorum ecclesiasticorum*. Mayrini de la Bigne, Paris. 1654. Tom. XIII. Hic quinque *Homiliis*, postea sex alias, quarum titulos videt Jo. Alb. Fabricius l. cit. p. 608 seqq. graece & latinae primum subiunxit, & cum quinque prioribus, addita versione rubeniana, quam vero ita interpolavit, ut nova plane videretur, edidit Francisc. Combesius Tom. I. *Auctarii novi graeco-latinae patrum Bibliothecae*, Paris. 1648. in fol. Dicuntur quidem in *lexico eruditorum* Tom. I. col. 600. ASTERII *Homiliae* editae, cura Theophili Raynaudi *Lugdun.* 1652. in fol. Nunquam vero Raynaudus ASTERII *Homiliae* graecas edidit, sed earumdem tantummodo translationem, a Combesio adornatam, suppresso illius nomine, cum Leonis magni, Maximi taurinensis, Petri chrysologi, Fulgentii Valeriani cemeliensis, & Amelii lausonienensis scriptis latinis, in lucem emisit, in *septade Praesulum christiana sapientia & facundia confusorum*, *Lugdun.* 1652. & *Paris.* 1661. in fol. Quod, ob quam Raynaudus, Combesii nomen suppresserit, vid. apud Fabricium l. cit. p. 610. De reliquis ASTERII *Homiliis*, earum editionibus, & fragmen-

fragmentis, consulendus est Fabricius l. cit. & longa serie recensentur.

Philippus Rubenius, patre Joanne Rubenio, & Matre Maria Pypelinex Coloniae 1574. V. M. natus fuit. Illum adolefcentem, ab episcopo esse voluit, Joannes Richardotus, Praefes consilii antuerpiensis, qui etiam filios suos, & bonis moribus imbuendos, illi commisit. Is postea Lotanium, in contubernium comitum Justii Lipsii, quem sibi reddidit coniunctissimum, quatuor annos, quos Lotanii transegerat, in Helmo, Richardoti filio, in Italiam profectus, Juriconsulti titulum, publica inauguratione est. Ex Italia anno 1604. reducem factum, quidem in docendi munere Iouaniensi, sibi adstatuerat, sed desiderio redeundi Romam capiens illud Rubenius recusavit, & Romam se contulit, ubi Ascanius Cardinalis Columna, Seraphinus Cardinalis Oliuarii, Justii Lipsii, & Beccatelli commendationibus permotus, illum Brantius in *vita* p. 137. scribit, *in cohortem famamque suam adscripsit, Bibliothecam eius fidei curae liberaliter permisit, ab epistolis denique & studiis bivit, insolito honorario.* Eodem tempore accidit, Justus Lipsius Senecae opera, commentario illius in lucem daret, & Pauli V. pontificis nominis scriberet. Igitur in mandatis dedit Rubenio, utrum Lipsii nomine Pontifici offerret, quod munus ille etiam exsequutus est, & insignem a Pontifice retulit gratiam. Cum Robertus Titius, Pisas, & Etruriae Duce arcessitus concessisset, Senatus Oliuarius, honestis conditionibus Rubenium ducere studebat, ut in Titii locum succedens, in Italiae bonas litteras, de superiori loco, profiteretur. Sed ad id etiam munus Rubenius se adducere passus est. Tandem a senatu, populoque antuerpiensi Roma euocatus, ut esset illis a secretis, eam urbem concessit, & ibidem ciuitate donatus, a

1609. cunctis suffragiis S. P. Q. antuerpiensi a se-
 cretis, esse coepit. Diem obiit supremum anno 1611.
 aetatis anno xxxiix. Praeter ASTERII *homilias*,
 e graeco translatis, *libros* in lucem emisit *Electorum II.*
 in quibus *antiqui ritus, emendationes & censurae*,
 Antwerp. 1608. in 4. quibus *nonnulla ad Justum Li-*
psum poemata subiunguntur. Haec omnia nos do-
 cuit Jo. Brantius Jctus, & S. P. Q. antuerpiensi ab
 aliis, Philip. Rubenii adfinis, coliega, & studiorum
 compar, qui anno 1639. e vita discessit. Conf. de
 Phil. Rubenio, Jo. Franc. Foppens *Bibliotheca belgica*
 t. II. p. 1043. de Jo. Brantio P. I. p. 590.

XXVI.

JOANNIS CHRYSOSTOMI Homiliae, in euan-
 gelium S. Joannis ex interpretatione Franci-
 scini Aretini, in fol. folior. 278.

Editio rarissima, litteris romanis paullo rudioribus,
 chartae purissimae impressa, omnia antiquitatis indi-
 cia ante oculos ponit. Per omnem codicem, qui pro
 illorum temporum more, titulo destituitur, nulla lit-
 tera comparet initialis typis expressa, sed omnes mi-
 nuto adpictae sunt; nullus reperitur custos, nullae ut
 typographi vocant, reclamantes. Codex praeterea
 innumerabilibus scribendi refertus est compendiis,
 quae lectionem paullo difficiliorem reddunt. In fine
 haec leguntur verba: *Omelie LXXXVII. Beati JO-*
HANNIS CHRYSOSTOMI super evangelio Johannis
Rome in S. Eusebii monasterio scripte & diligenter
correcte: Anno dni. M. CCCC. LXX. (1470.) die
lune XXIX. Mensis Octobris: Ponti. S. in Xpo ris
u dni nostri dni Pauli diuina prouidentia Pape secun-
di: Anno eius septimo: Expliciunt: Deo laus. Con-
scit ex his verbis Michael Maittaire in Annal. Ty-
 pograph.

92
 pograph. Tom. I. p. 287. typographum foris
 Georgium Lauer, herbipolitanum, qui tunc te
 Romae exercuit artem typographicam. Illi
 non monasterii S. Eusebii mentio facta fuit,
 tractatus de institutione simplicium Confessorum
 a patre fratre Antonio ordinis frat. praedica
 Romae 1472. in 4. his rhythmis:

*Studio correcta diligenti sepeque lecta
 Per Celestinum nomine sed re puluerinum,
 Sancto in Eusebio degentem Cenobio,
 Qui me scribebat, Ge. Lauer nomen habebat
 Romae versatur tunc. sed Herbipoli natus
 Anno milleno quater C. Sep. que deno
 Bis uno iuncto sed mense sub februo.
 Sub quarto Sixto pontifice Zeraphino.*

Vid. *Annal. typogr.* Tom. I. p. 312. Quod
 sci Aretini haec sit versio, verba testantur
 prologus in *Hamiliis* inchoatur: Paulo apostolo
 primum quam scribit ad corinthios epistole XI
 solo. Divisiones gratiarum sunt, unus autem sp
 Cuius veritas dicti licet in cunctis videatur bonum
 maxime tamen in ipsis duobus: interpretandi gra
 adeptis. In Francisco videlicet arietino (aretino
 alio quodam veteri. Omelias beatissimi JOHAN
 CHRYSOSTOMI. super Iohannem filium tonit
 de greca in latinum transferentibus. Francisco
 huic nostro: cuius translationem hoc praesens com
 volumen. meliorem partem dedit, ut clare patet
 bus utriusque dicta conferentibus. Quod enim pr
 confuso & generalibus transtulit vocabulis. hoc iste
 ster: tanquam ante oculos posuit: specialius, in
 singularius declarando: & stilo ornatiori lectorum
 da demulcendo. Quapropter amborum nobis ob
 prenominatorum operibus, placuit & haud dubium
 cebit & aliis. tanti viri per mundum dispergere la
 rem: ut & ipse nedum meritum. sed etiam apud De
 & sanctos eius habeat honorem. &c. Jo. Albert.
 brian

Fabricius in *Biblioth. graec.* L. V. Cap. XV. pag. 647.
 editionem versionis, quae ante oculos versatur, pri-
 mam vocat, & eius auctorem Franciscum aretinum
 fuisse negat, quod eo magis miramur, cum omnes fe-
 re scriptores, vnanimes quasi consensu, illum versionis
 nominent auctorem. Retulit illam Fabricius ad Bur-
 gundionem, iudicem & ciuem pisanum, qui anno Chr.
 1194. Pisis obiisse dicitur, illamque a Francisco are-
 tino tantummodo fuisse recognitam contendit. Sed
 duplices & diuersas *homiliarum* CHRYSOSTOMI ex-
 stant versiones, quarum forte prima a Burgundione
 confecta fuit, verba quae ex *prologo* excerpimus, satis
 superque testantur. Sed alia inter viros doctos agi-
 tatur controuersia, num Franciscus Accoltus, aretinus,
 qui inter Iureconsultos sibi vindicat locum, a Fran-
 cisco aretino, cuius nonnullae scriptorum graecorum
 sunt versiones, diuersus sit? Si stili spectauerimus
 puritatem, homines fuisse diuersos, facile quispiam
 dicat, cum opera iuridica incondito & barbaro di-
 cendi genere, versiones vero latinae multo puriore
 & concinniore stilo composita fuerint. Multa in
 utramque partem disputauit P. Baile dans le *Dictionai-*
re Tom. I. p. 297 sqq. e quibus, illum, cum Bernar-
 do de la Monnoye, in ea fuisse sententia, adparet,
 quod Franciscus Accoltus, aretinus, & Franciscus are-
 tinus, vnus idemque fuerit homo, qui de industria, in
 operibus iuridicis stili, adfectauerit barbariem, vt se-
 cundo adcommodaret seculi, vt quo barbarior eo me-
 ritior Iureconsultus videretur. *J'ai insinué, inter alia*
ceci, la raison, que ce Jurisconsulte avoit eue d'en user
de la sorte, qui est, que ses confreres, n'écrivoient, ni
ne s'exprimoient pas autrement. Son langage, s'il avoit
été plus correct, n'auroit pas été entendu des gens du
barreau. François Aretin ou Accolti; comme il vous
 paraîtra, eust pu mieux parler; mais il aimoit l'argent,
 & s'il se fust avisé d'employer un stile de Papinien, il
 se seroit morfondu dans son étude, on l'auroit généra-
 lement abandonné. La même barbarie regnoit alors
 parmi

parmi les Théologiens & les Médociens. C
 ceux qui voulurent les premiers introduire
 n'étoient disbin-on, ni Théologiens, ni Mé
 n'étoient que Grammairiens. - - C'a donc
 pée de nécessité à François Arétin Juris
 s'accommoder à l'usage de son temps; & j
 qu'il ne diffère de l'humaniste que par
 Quae Erasmi roterodami de eius version
 sententia, vid. Epistol. L. XXVI. Ep. LVII
 bezzum Tostallum col. 1478. L. XXIX.
 Christoph. a Stadio col. 1591. edit. Lon
 in fol. Vid. de Francisco Accolto, aretino,
 zirus de claris legum interpret. L. II. (1
 p. 200. sqq. ybi inter Jctos, subtilitatum p
 Professorum maximus, cognominatus fuit
 Marc. Mantua Benauidius in Epitome vi
 p. 464 sqq. Jos. Simlerus in Bibliotheca p. 1
 argumentum depromi poterit, ad corrobo
 Baile sententiam, cum nimirum Francisco
 tis, aretino, & Francisco aretino, eadem v
 buuntur scripta. Anton. Possevinus in App
 Tom. I. p. 490. Jo. Alb. Fabricius in Bibl
 & infim. Latinit. L. I. p. 9.

XXVII.

Omelie beati GREGORII pape super ei
 & Omelie ORIGENIS presbiteri qu
 rur in ecclesiis. in fol. form. minor. foli
 & 26.

In fine editionis oppido raræ, hæc legunt
 Expliciunt Omelie beati GREGORII pape
 GENIS presbiteri. Sub Anno domini Milli
 dringentesimo septuagesimoquinto (1475) in
 bato post conceptionis gloriose virginis Marie
 oias. Eadem sine dubio editio est, cuius Mich

ture Tom. I. *Annal. typograph.* p. 351. & p. 355. fecit mentionem. *Librum enim sermonum sancti Leonis primi papae doctoris floridissimi & eloquentissimi, a bibliopecto tantummodo isti exemplari, quod vidit Michael Maittaire, adiectum fuisse existimamus, cum neque in nostro exemplari reperiatur, neque in libri subscriptione, istius rei adpareat vestigium.* GREGORII homilias antecedit epistola sancti GREGORII urbis Rome episcopi, ad Secundinum Episcopum taunomitanum de omeliis suis super euangeliiis, cum indice qui titulos homiliarum ob oculos ponit. In fine illius tales leguntur rhythmī:

*Collige membranas pre cunctis gregorianas
Nam prebent vere cunctis solacia vite.*

Excipiunt initia Omeliarum ORIGENIS. Homiliae GREGORII XL. in euangelia, exstant in recentissima operum eius editione, quae opera & studio Monachorum benedictinorum e Congregat. S. Mauri, & imprimis Dionysii Sammarthani Paris. 1705. III. Tom. in fol. in lucem prodierunt, Tomo statim primo p. 1434 seqq. Conspectum editionis splendidissimae & optimae vid. in Casimir. Oudinī *Commentar. de scriptor. & scriptis eccles.* Tom. I. col. 1549 sqq. in *Actis Eruditor.* lipsiens. an. 1706. pag. 385 sqq. dans les *Memoires de Trevoux* an. 1707. p. 377 sqq. dans les *Nouvelles de la republique des lettres* an. 1705. Tom. II. pag. 582 sqq. In hetruscum conuersae sermonem homiliae S. GREGORII M. prodierunt 1) in Milano per Lionardo Pachel & Vdalric. Seinenzeler 1479. in fol. vid. Michael. Maittaire *Annal. typogr.* Tom. I. p. 399. Nicol. Franc. Haym *Notizia de libri rari nella lingua italiana, in Londra, 1726.* in 8. p. 30. 2) in Firenze, 1502. in fol. vid. Scipion. Maffei *Traduttori italiani o sia Notizia de' Volgarizzamenti d'Antichi Scrittori Latini, e Greci, che sono in Luce, in Venezia, 1720.* in 8. pag. 67. Nicol. Fr. Haym l. cit. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. med. & infim. Latinit.*

Lucian. L. VII. pag. 249. 9) in *Venezia* 1749.
 Franc. Rindani in 8. vid. Scip. Maffei Nicol.
 Hayn., Jo. Albert. Fabricius II. cit. Scriptores
 de rebus ad ORIGENEM L. MAGNUM. Quae
 exposuerunt, longa serie recensuit Jo. Alb. Fab.
 L. c. p. 241 seqq. Conf. François Bruys *Hist.
 Papes*, Tom. I. à La Haye 1732. in 4. pag. 331.
 Franc. Pag. *Brenarium, historico-chronologicum,
 cum illustrata Pontificum Romanorum gesta*
Ben. Tom. I. Antwerp. 1717. in 4. pag. 340.
 ORIGENES Homiliis addicitur Omelia Hieron.
 dubio Erii, monachi ordinis benedictini anti-
 tensis, de quo vid. Jo. Alb. Fabricius L. V. *Bi-
 med. & infim. Lat.* p. 325 199.) secundum Matth.
 In illo tempore dixit Iesus turbis Iudaeorum
 scribis sacerdotum Ecce ego mitto ad vos prophetas
 2) Omelia Haymonis, (Episcopi halberstadien-
 sis) quo vid. Fabric. L. II. p. 543 199.) secundum
 Irenaeum In illo tempore defuncto Herode esset
 domini apparuit in somnis Joseph dicens &c.
 quae ad ORIGENEM Adamantium, & opera
 edita atque inedita, imo ad deperdita spectant,
 lari studio atque industria congeffit Jo. Alb. Fab.
 L. V. *Biblioth. graec.* Cap. I. p. 213 199. quibus
 conf. merentur Jean le Clerc *Bibliothèque universelle*
 ubi Tom. VI. p. 31 199. legitur *la vie d'ORIGÈNE*
 quae in germanicum, cum aliis, Jo. Clerici patrum
 clericorum, & haeticorum vitis, sermonem
 versa, in libro legitur, qui inscribitur: *Johannis
 rici Unpartheyische Lebens-Beschreibung einiger
 eben-Väter und Ketzer, aus dessen Bibliothek
 versetzt ins Teutsche übersetzt, und nebst einer Vor-
 des Hn. Geh. Raths Thomasi &c. ans Licht ge-
 Halle 1721. in 8. pag. 106 199. Jo. Casimiri O.
 Commentar. de Scriptor. & script. eccles. Tom. I.
 231 199. P. Baile *Dictionnaire* Tom. III. pag. 6.
 Mémoires de Trevoux 1736. p. 1077 199. ubi leg.
 Examen d'un Raisonnement que Mr. Baile attribue*

ORIGENES, *dans son Dictionnaire*, par Mr. Merlin. Jo.
 Andr. Schnidii *Dissertat. de lapsu ORIGENIS*,
 Amst. 1704. in 4. Eliae Ehingeri *ORIGENES la-*
tius, seu de naevis ORIGENIS dissertat. quam Jacob.
 Bacherus adiecit *Commentationi de vita & scriptis*
celebrissimi quondam viri Eliae Ehingeri, Augustae
1724. in 8. pag. 151 seqq. Joach. Samuel.
 Schummi *de schola ORIGENIS sacra*, e Grego-
 rii Thaumaturgo *informata, Commentat. Viteb.* 1744.

XXIIX.

ARTII CELII de re Coquinaria libri decem.
 Coquinariae capita Graeca ab Apitio posita
 Epimeles: Artoptus: Cepurica: Pan-
 Osprion: Trophetes: Polyteles: Terra-
 Thalassa: Halieus. Hanc Plato adulatricem
 tinae adpellat. in 4. folior. 32.

Tantae raritatis editio est, cuius hic adscripsimus
 cum, ut Martinus Litterus, cum *APICIVM, de*
culinis & Condimentis, Londini 1705. in 8. in lucem
 exiit, nullum illius exemplar, per omnem Angliam,
 diligenter id quaesierat, inuenire potuerit.
 Martini Listeri *praefat.* p. 3. in edit. Theodor.
 Con. Almeloveen. *Amstelod.* 1709. in 8. Cl. Da-
 v. Clement *Bibliothèque curieuse historique & cri-*
tom. I. p. 406. qui iam obseruauit, Martinum
 errasse, cum hanc *venetam* editionem, omnium
 haberet primam. Tres enim ante illam lucem vi-
 derat, scilicet 1) *Mediolani per Blasium Lancilotum*
1610. in 4. 2) *Cum Censorino de die natali, tabula*
etris, Ludou. Odaxio interprete, Plutarcho de in-
odio, interprete Nicol. Perotto, & de vita so-
phiae interprete Franc. Philisso, Suetonio de claris
rom. I.

rhethoribus, Venetiis, per Bernardin. Venetum, no-
dito anni indicio in 4. Vid. Jo. Alb. Fabricii Bib
Lat. Tom. II. L. II. Cap. XXV. pag. 793. Mis
Maittaire Annal. typograph. Tom. I. p. 746. 3)
diolani per Guilermmum Signerre die 20. Januar.
in 4. Vid. Bibliotheca choisie de Jean le Clerc
XII. p. 322. In eo deceptus fuit Martinus
rus, & cum eo Jo. Clericus, alique, qui edicte
quae ante oculos versatur, anno 1504. euulgata
scribunt. Illam enim anno 1503. prodiisse, ha-
ba in fine codicis conspicua, testantur: Imp
uenetiis per Johannem de Cereto de Tridina
Tacuinum. M. CCCC. III. (1503) die tertia
Augusti. Vid. Jo. Alb. Fabricii Bibliothec. lat. T.
L. II. Cap. XXV. p. 502. Michael. Maittaire
typograph. Tom. II. p. 162. Praemittitur illi
Blasii Lancilotti subitaria, ad Bartholomaeum
lam, Magnifici Georgii Corneli gnatorum pr
sem. In fine codicis, caractere romano e-
duo, quae hic adscribimus, leguntur epigram

Antonius mota ad vulgus

Plaudite fartores: caetari: plaudite ventres
 Plaudite mystili tecta peruncta coqui
 Pila sit albanis quaecunq. ornata lagenis
 Pingue suum copolimen obesus amet
 Occupat insubres altissimus ille nepotum
 Gurges & vndantes auget & urget aquas
 Millia sex ventri qui fixit APICIVS alto
 Inde timens: fumpsit dira venena: famem

Johannes Salandi Lectori.

Accipe quisquis amas irritamenta palati:
 Praecepta: & leges: oxigarumq. nouum
 Condiderat caput: & stygias penetrauerat v
 CELIVS: in lucem nec rediturus erat:
 Nunc teritur dextra versatus APICIVS omni
 Urbem habet. & tectum qui peregrinus erat

Acco

*Acceptum mortae nostro debebis: & ipsi
Immortalis eris gratia: laus & honor
Per quem non licuit celebri caruisse nepote:
Per quem debinc fugiet lingua latina situm.*

Constatimus editionem cum illa, quam dedit ad Mar-
tini Literi exemplar, Theodor. Jansson Almelo-
nensis, insignemque, inter utramque, lectionis, inter-
preteprehendimus differentiam. Speciminis lo-
cus Caput III. adponimus:

Absynthium romanum

*Absynthium romanum sic facies. Conditi camerin-
i acceptis utiq. pro absynthio cessante: in cuius vicem
absynthii pontifici purgati terebintiq. unciam thebaicam
in masticeis foliis III. scrupulos senos. croci scrupu-
los III. vini eiusmodi sextarios XVIII. carbonem
quodlibet non exigit.*

XXVIII.

LVCRETII CARL. Libri sex nuper emen-
dati. in 4. folior. 107.

Hac ratione inscribitur, inter omnes LVCRETII
editiones, nisi fallimur, *tertia*, inter *aldinas* vero pri-
oraeque rarissima editio, litteris romanis impressa.
Emisit illam Aldus Manutius romanus, Alberto Pio,
apud principem. In epistola dedicatoria, inter
haec leguntur: - LVCRETIVS qui ante im-
mensus habetur in manibus, adeo est mensusus, ac muni-
tus, ut paucis in locis queat intelligi. Noster vero
emendatus & integer prodit in vulgum, ut perpau-
cas castigatione indigeant. Qua in re, habenda est plu-
rima gratia Hieronymo Auancio Veronensi, viro la-
tine linguae, ac disciplinarum liberalium non medio-
riter perito, quia multos annos LVCRETIO corri-
gendo,

gendo, in pristinumque restituendo integritatem
 ratissime elaboravit, tandemque eo ipso Tito
 correxerit, quia in eo non hemistichia solum,
 tegri versus, sed multa etiam carminum more
 inveniuntur. Cum igitur Auancius noster,
 TIVM memorat teneat, ut digitos, unguesque
 facile hemistichium hemistichio & carmen
 emendavit, idemque factum est eorum auxilio
 qui sparsim apud auctores latinae linguae habent.
 Aldi epistolam excipit Hieronymi Auancii
 rium Superchium pisaurensem, medicinae
 & mathematices professorem, epistola, scripta
 Martii 1499. ubi haec legimus: *diu fateor*
quum viro insigni obsequens emendare adni-
tullo, praepeias (priapeia) Ausonium, Plinii
ac Papynii (Papinii) filius, quas omnes cas-
nunc impressus adolescens publicavi, caeterum
adeo mutilata manea & lacera lucretiana
ut ante incundos labores meos, vix ulla pa-
maneret. occurrebant tot inaequali versus, tot
sae dictiones, ut iam (nisi Valerius adsit) ad-
borum monstra tollenda plures mecum Herc-
fiderarim. laetabor vel si ostenderis complures
 TII versus non depravatos, sed a me non i.
 Omnino nam, quod quaerebam, assequar, &
 LVCRETIVM latinorum poetarum scientissi-
 quem maxima aemulatione in plerisque ini-
 praecellentissimus Maro, in pristinum candorem
 lectionem restitutum conspiciam, ut iam ausp.
 virbius dici possit. - - Interim LVCRET
 cundissime Valeri opera mea iam se commodi-
 tem, ac ut arbitror conualescentem, ubi tu,
 musque Quirinus suaseritis, emittemus, paru-
 tes iniquam scrupulosae curiositatis conditio-
 les quasque potius labeculas, quam infinitas &
 cam emaculationes animaduersuram, quum p-
 hanc editionem imprimendam curavit Aldus N-
 homo latinis graecisque litteris eruditus, earum

ultor & instaurator. &c. Haec Aldi Manutii, ron. Auancii verba, ideo adscriptimus, quoniam uni & perulgatae omnium fere doctorum sententiae repugnare videntur, qui sibi persuadent, editionem primam, cuius in fine haec leguntur verba: *LVCRETII CARI Poetae Philosophique antiquissimae rerum primordia natura ad Memmium Liber & ultimus explicit foeliciter.* Paulus hunc in Fridenperger in Verona. *Qui genitus est in Italia (Passauii) Alae magnae (Alemanniae). Ab incarnatione Christi 1486. Die vigesimo octavo Senensis Calen. Octobris* in fol. iam cura & ex emendatione Hieron. Auancii in lucem exiisse. Vid. Jo. Fabricii *Biblioth. lat.* L. I. Cap. III. pag. 44. II. pag. 59. Michael Maittaire *Annal. typogr.* I. pag. 474. Jo. Nicol. Funccii *tract. de adolecentia latin. linguae Marburg.* 1723. in 4. Cap. III. III. p. 165. ubi editorem minus adcurate Hieronymum adpellat, *die Merkwürdigkeiten der d. Biblioth. zu Dreszden* Tom. I. p. 331. Hieronymus Auancius in *praefatione, ad lectorem*, quae loco, in nostra editione inuenitur, rationem sit, cur corruptissimum LVCRETII poema, sine exemplo exemplari emendare ac publicare fuerit ausus istam praefationem excipit, *Expositio eorum in singulis libris continentur.* In fine codicis haec sunt verba: Hieron. Auancii Veronensis ingenio vere. Venetiis accuratiss. Apud Aldum. mense .M. D. (1500) *Non licet sic alteri cuiquam ulta, in Oris Venetis.* Conf. Mich. Maittaire *typogr.* Tom. I. p. 713. Alia ex aedibus Aldi dreae soceri, LVCRETII editio, *ad Veterum Latinorum fidem castigata*, prodiit Venet. 1515. Januario in 8. Vid. Mich. Maittaire l. cit. II. pag. 270. Jo. Alb. Fabricii l. cit. Tom. II. *die Merkwürdigkeiten der königl. Biblioth. zu cit.* p. 332.

XXX.

MACRI, *Philosophi*, de virtutibus herbarum nouiter inuentis ac impressus in 4. lior. 48.

Fuerunt quidem inter doctos viros, inter quos nec Thomas Bartholinus in *dissert. de medicinali Herba* 1669. in 8. qui hoc carmen, AEMILIO GRO veronensi, Virgilii amico, & poetae sui temporis celeberrimo, tribuerunt. Illum enim opus de *Herba* conscripsisse, Quidii testantur versus L. III. Eleg. X. 44 seqq.

Saepe suas volucres legit mihi grandior aeuo

Quoque vetet serpens, quae iunat herba m.

Quidii, qui plerumque Catonis nomine inuenitur, versus in *praefat.* Libri II.

quod si magis velle

Herbarum vires, MACER tibi cormine dico

Corporis ut cunctas possis depellere morbos.

Sed hoc antiquioris, AEMILII MACRI carmen viribus herbarum interit, & illud quod eius nomine ornatum circumfertur, auctorem habet recentioris, quem Julius Caesar Scaliger L. VI. *poetis*. Cap. p. 317. edit. *lugdunens.* 1561. in fol. neque poetam neque bonum medicum, neque sincerum versificatum fuisse existimat. Eiusdem fere sententiae fuit L. Gregor. Gyraldus *Dialog.* III. *de poet. histor.* Tom. Oper. pag. 160. edit. *Basil.* ubi hunc MACRI librum *subditicium & adulterinum, carmine quidem conuatum, sed rudem & barbarum* adpellat, quem raptures & plagiares sub AEMILII MACRI nomine in vulgus dederint. Ita enim scribit: *praeterea quod in isto inapproprius est latini sermonis usus, aequa versus structura; in eo quoque C. Plinius inuenitur, obliti scilicet illi fuerant, quod MACER ipse inuenit in hac re adducitur, qui uno plus minus fecit.*

MACRI

MACRVM floruit, vt facile ex temporum ratione colligitur. Luculentum praeterea in ipso carmine exstat odium, auctorem, ad mediae aetatis scriptores, proxime accedere, cum Walafridi Strabonis, seu Strabi, in anno Christi 849. floruit, *Hortulum* se legisse inuenit, in capite *de ligustia*, nostrae edit. fol. 22. ubi in versiculi leguntur:

*Hanc oculis Strabus potuque & odore nocivam
Afferit antidotis eius tantummodo semen
Miseri iussit: hoc verbum dixerit a se
An a doctorum libris: non est mihi notum
Hoc scio quod veteres non parvis laudibus istam
Extollunt herbam: nec me legisse recorder
Vlum qui Strabi sermonibus astipuletur.*

Ita igitur quae diximus dilucide adparet, hoc opus scriptore, recentioris aetatis, esse compositum, quis non ille fuerit, non satis constat. Si Gaudenzio Medico fidem habere voluerimus, ab Odone, siue Odone quodam medico conscriptum est. Ita enim ille lib. I. *Antiquit. Gallorum cisalpinor.* Cap. XI. col. 79. in Andr. Schotti *Italia illustrata Francof.* 1600. fol. *Hanc urbem, (Veronam) tres maxime viri strarunt: Catullus scilicet, a quo & Julius Caesar scissus est: Vitruvius per tempora diui Augusti, historigrae scriptor: & AEMILIUS MACER, qui herbarum virtute elegantissime scripsit. Sed hic ille qui sub MACRI nomine circumfertur, non huius est, sed Odonis cuiusdam medici, ut ipse vidi in codice quodam antiquissimo. Verum ut gratior exiret nomen, MACRI titulo inscriptus est.* Conf. Caspar. Barthii *Adversarior. Commentar.* L. XVII. Cap. I. p. 860. Olai Borrichii *Dissertat. de poetis latinis* II. p. 15 sqq. edit. *Francofurt.* 1683. in 4. Paul. Coloniensis *historia litterar.* Cap. VI. in *Operibus* quae edit. Jo. Alb. Fabricius *Hamburg.* 1709. in 4. p. 283. in Brouckhuysen *Observationes ad Tibulli* L. II. p. VI. pag. 274. edit. *Amstelæd.* 1708. in 4. Jo. G 4 Albert.

Albert. Fabricii *Biblioth. græc.* L. VI. Cap. V. p. 36 sqq. *Biblioth. latin.* Tom. III. L. III. Cap. p. 879. sqq. *Bibliothec. mod. & infim. Latin.* p. 3. L. XIII. p. 468. Quod ad editiones variae exstant, quae tamen omnes nostra aetate ita obviae sunt. Jo. Alb. Fabricius *Biblioth. lat.* se editionem habuisse memorat titulo: *MACERI de viribus herbarum opusculum, cum Commentario* Guillelmi Gueroaldi, & rudibus herbariarum, ligno incisus, sine anni & loci indicio in 8. saeculi XVI. initio produsse existimavit. Tamen grauit illud ipsum Fabricii exemplum in splendide & instructissimam illustrissimam Comitis Palatini a Bünaui bibliothecam. Vid. Clariss. viri Joan. M. Franckii *Catalogus Bibliothecae Bünauianae* T. Vol. I. Cap. II. Sect. V. §. XIII. p. 416. ubi memoratae editionis sine, haec legi verba dicuntur: *betis iuuenes studiosissimi MACERI Floridi de herbarum opusculum, ab omni menda castigatum, cum interpretatione, luce meridiana lustrissimis.* Aliam editionem, quae sine loci, anni, pographi mentione facta, eiusmodi titulo: *MACERI Floridi, de viribus herbarum*, in 4. cum figuris aëncis prodit, hosque versiculos in fine adiectos habet:

Herbarum varias qui vis cognoscere vires

MACER adest, disce: quo duce doctus eris.

in bibliotheca regia dresdensi, adseruari referunt *Merkwürdigg. der koenigl. Biblioth. zu Dr.* Tom. p. 407. Editiones, quae ex officina Roberti Stoeni, & a Georg. Pictorio, editae fuerint, memorat in *lexico Eruditorum* Tom. III. col. 10. Editio cum Joan. Atrociani commentariis *Basileae*, & Jani Cornarii scholiis illustratam, *Francofurti* in aem extisse testatur Josias Simlerus in *Biblioth. p. Forte* posterior illa est, quam Jo. Alb. Fabricius, *biob. lat.* l. cit. titulo: *MACER de re medica, P. cof. 1540.* in 8. produsse scribit. Conf. Adrien

Jugemens des Savans sur les principaux Ouvrages
Anteurs Tom. III, P. I. *Amsterd.* 1725. in 12.
 1149. pag. 214. vbi & aliae editiones adducuntur.
 nostrae, quam ante oculos nunc positam habemus,
 rationi, & forte etiam aliis, quas non vidimus, adii-
 cimus *Tractatus de Speciebus*, qui hac ratione inchoatur:

Cum iam dictis aliquot vulgaribus herbis
Species illas, quas cunctas iam prope notas
scias videnti fecit: temptabo referre
quaeque prius piperis quia notius ipsa coquina
Quam medicina fecit vires puto discutiendas &c.

De vero species sunt *piper, piretrum, zinziber, ci-*
nam, galanga, zedoar, garofilum, cinnamum, costus,
aloe, thus, aloë. Herbae, quarum vires priore par-
 exponuntur, sunt *arthemisia, aprotanus, absinthium,*
aleum, ruta, apium, sauiua, isopum, enula, sul-
feniculum, lactuca, rosa, plantago, viola, aristolo-
marium, iris, altea, anetum, bertonica (betoni-
curus, camomilla, nepta, pulegium, accidula, por-
rea, lilium, tymbrus siue futureya, ligustia, estrochium,
consilium, atriplex, coriandrum, nasturcium, eraca,
cepe, buglossa, sinapi, caulis, borago, fenetio,
chama, centaurea, draguntea, quasido, eleborum, ele-
borum nigrum, pastinaca, origanum, serpillum, asarum,
mentha, cyperum, pionia, berbena, german-
ica, fringa seu morella, iusquiamum seu caniculata,
lupacium seu paratella, lolium seu nigella, cicu-
marinus, pimpinella, tormentilla, pentasilon, di-
gitalis, titimallus, rasanus, consolida. Typographus
 editioni, litteris romanis impressae, & admodum ra-
 haec adscripsit: *Liber MACRI philosophi de vir-*
tutibus herbarum, & qualitatibus specierum finit foe-
deris. Venetiis Impressus per Bernardinum Vene-
 de Vitalibus anno Domini M. D. VI. (1506).
 us editionis, quod nos quidem sciamus, a nemine
 usque mentio iniecta fuit, & ipsi Michaeli Mait-
 re incognita fuisse videtur. qui editionem *venetam,*

per eundem Bernardinum Venetum de Vitalibus
die X. Jun. in 4. excusam, adtulit Tom. II.
typograph. p. 188.

XXXI.

Q. SERENI. Samonici, Hexametri prece
dicine continentes

Ad Lectorem.

Prescripsit vire finem natura creatrix

Vnicuique fato: quem superare nequit

Ars dedit artificem sed: naturaq. ministrus

Finem contingas qua ratione docet.

in 4. folior. 32.

Quamvis hoc carmen saepissime sit editum
tamen editio, quam, nisi plane fallimur, duae
modo praecesserunt, e rarioribus est. Illa o
prima est, quae cum Auieno, Arato, Dionysio
orbis, Germanici & Ciceronis interpretation
nomenorum arateorum, Venetiis arte & inge
tonii de Strata cremonensis II. X. Kal. Nou.
pifano recognitore 1488. in 4. prodit. Vid.
Maittaire annal. typogr. Tom. I. p. 495. Ill
cepit editio Venet. aldina 1502. cum Celfo sir
eulgata. Nostrae editioni adiicitur RHEMNII
NII carmen, de ponderibus medicis, cuius in fin
leguntur verba: Lipsi in officina industrii Va
Dammandri (Schumanni) in regione equestre
partus virginis Sesquimillesimo - quintodecimo (
Ultimam libelli paginam haec verba complent:
QUINTI SERENI medicinam in fronte huius
promissam Candidissime Lector hic RHEMNII F
pondera medica tanquam dona auctoria offendi

Ad Lectorem

Diluerent medici sub certo pharmaca puncto

Indice natura pondera techna dedit

Egregie miseris consultum cernimus aegris

Quo nimis : atque minus sunt agitata procul.

Conf. Jo. Henr. Leichii *Annal. typogr. lipsiensis*, in libro *de origine & incrementis Typographiae lipsiensis*, Lips. 1740. in 4. p. 96. vbi vero haec verba paullo immutata leguntur. Praemittitur editioni narratio admodum brevis, *de caede & monumentis Q. SERENI*, vbi Q. SERENVS Samonicus, Gordiani iunioris praeceptor fuisse, minus adcurate dicitur. Istius enim SERENI Samonici, qui Gordiani praeceptor fuit, pater est, qui sub Septimio Severo & Caracalla inclaruit. Posterior cum in coena, Spartiano teste, in Caracalla, Cap. III. pag. 712. edict. *laetianae* 1671. in 8. occisus fuit, reliquit filio bibliothecam voluminum 62000. quae postea ad Gordianum iuniorem transiit. Multa opera mathematica, philologica & physica composuisse dicitur, quae tamen omnia, iniuria temporum perierunt. Neque illud carmen, quod hodie exstat, *de medicina*, omni ex parte integrum, sed e criticorum sententia, in fine truncum atque mutilatum est. Omnium optima censetur editio, quam Robertus Keuchenius, cum notis, *Amstelodami* 1668. & *ibidem* 1706. in 8. in lucem emisit. Variis etiam collectionibus illud carmen insertum fuit, e quibus Petri Burmanni *poetas latinos minores*, hic nominare sufficiet, vbi Tomo II. *Leidae* 1731. in 4. p. 185 sqq. *cum notis integris* Jo. Caesarii, Georg. Pictorii, villingani, Casp. Wolfii, Robert. Constantini, Roberti Keuchenii, ipsius P. Burmanni, & *selectis aliorum* observationibus, insertum reperitur. Vid. de Q. SERENO Sammonico Lil. Gregor. *Cyraldi de poet. historia dialog.* III. Tom. II. *Oper.* p. 189 sqq. vbi vero in eorum incidit errorem, qui patrem cum filio confundunt. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. lat.* L. III. Cap. V. pag. 540 seqq. Tom. III.

p. 80 sqq. Olai Borrichii *Dissert. de poetis la*
 pag. 67. Adrien Baillet *Jugemens des Savans*
principaux Ouvrages des auteurs Tom. I.
 §. 1170. p. 358. Omnium optime de illo
 Jo. Bapt. Morgagni, in *Epistolis in Aurel.*
Celsum, & Q. SERENVM Samonicum, in q
utriusque variis editionibus, libris manuscr.
Commentatoribus differitur. Lugd. Bataur. 17

QUINTVS RHEMNIVS FANNIVS PALA
 vicentinus, grammaticus, sub Tiberio &
 Imp. Romae docuit. Mulieris verna, primo
 runt, textrinum, deinde herilem filium, dum
 retur in scholas, litteras didicit, postea manu
 inter romanos grammaticos principem facile
 obtinuit. Teste Suetonio *de illustr. grammat.*
 XXIII. omnibus vitiis infamis, & imprimis in
 nes propensus, tantaque adrogantia fuit, ut d
 Varronem porcum adpellaret, secum & natus
 rituras litteras iactaret, nomen suum in bucol
 temere positum, sed praesagiente Virgilio, P
 MONEM fore aliquando, omnium poetarum
 matum iudicem. Conf. Jo. Alb. Fabricii *Bibli*
 Tom. III. p. 736. & 782. Olai Borrichii *de po*
sin. Dissert. II. p. 69. Adr. Baillet Jugemens
vans I. cit. §. 1175. p. 367 sqq. Carmen, de pon
& mensuris, quod nonnulli inter viros critico
 ni recentiori tribuere non dubitant, praeterit
 poribus, saepius cum Prisciano, & sub Priscian
 ne, editum fuit. Exstant etiam variae editiones
 RHEMNII FANNII PALAEMONIS, & Re
 vini nomine, in lucem emissae. Omnium
 censetur editio Eliae Vineti *Paris. 1565. in 8*
 peritur etiam in variis Scriptorum de ponder
 mensuris, nec non poetarum & medicorum co
 nibus. In Jo. Georg. Graevii *Thesauro anti*
romanar. inuenitur Tom. XI. p. 1693 sqq. not
 Vineti illustratum. Petrus Burmannus inferu

Jo. Caesarii, El. Vineti, & Robert. Constantini
latia. minor. Tom. II. p. 396 seqq. Alias edi-
vid. in *Catalog. Biblioth. Bünauianae* Tom. I.
Cap. II. Sect. III. §. XV. p. 390. In editione,
nonnullae oculis se offerunt lacunae, vl-
hemistichium, carmen non esse integrum,

XXXII.

ium Euangelicum. In quo Diuersarum
Ministri Euangelici Cum D. Augu-
Confessione Hilariter accumbunt, & Euan-
Philosophantur. *Auctore* CHRISTOPHO-
ANO *Augustano*, &c. Prouerb. XXIII.
Federis vt comedas cum Principe, diligen-
te, quae apposita sunt ante faciem tuam;
cultrum in gutture tuo, si tamen habes
care animam tuam, ne desideres de cibis
quo est panis mendacii, &c. *Monasterii*
apud Andream Rhem, Oenipont. An-
MDCII. (1602.) in 4. pp. 83. excepta
dedicatoria & praefatione.

ille CHRISTOPHORVS MARIANVS, vtrum
verum, an fictum fuerit, nos ignorare, vltro
terque fatemur. Duo alii libri, contra augusta-
Confessionis addictos, sub eius nomine prodie-
quorum alter inscribitur: *demonstratio vna de*
sanctitatis ministrorum verbi pseudeuangelici, In-
1598. alter *Trophaea mariana ob haeresin*
probatam. Vrsellis 1601. in 4. vid. Thom. Hyde
Biblioth. bodleian. Tom. I. p. 431. In *lexi-*
coditor. Tom. III. col. 176. isti tituli quoque ad-
ducti

ducti fuerunt, prior autem *Monasterii* 1598
pressus dicitur, & auctor perperam *Christi*
RIANVS adpellatur. De auctoris vita, &
ius adscripimus titulum, altum est silentiū
colligimus, illum vel suppressum, vel in cu
piperisque factum esse cucullum, & id qui
admodum verisimile est, propterea quod, C
Salig, sagacissimus eiusmodi rerum indagatē
prorsus illius notitiam, habuisse videtur.

CHRISTOPH. MARIANVS *Conuiuium es*
nomine Quirini Leonini, &c. Summae a
ponensis Praepositi amplissimi &c. Argum
tyrae absurdissimae, in euangelicos protesta
rifu, ut auctor ait, *ineptiis, lusciniā plenae*
magis quam paullinis *dictis distinctae*, expo
gum foret & superuacuum, qua de causa pe
colloquentium nomina tantummodo adici
vero ordine producantur:

ministri	{	Philippides	} Comites Phi-	{	Confessu	
		Harpax			lumenae	Concord
		Zabolus.			Lutheranus	Zelotes, f

euan- gelici	{	Gelasimus	Lutheranus mollis
		Acanthio,	Flaccianus
		Pseudolus	Caluiniānus
		Toxilus	Schwenkfeldianus aut Ana

Palaeologus	} Catholici
Oecumenius	
Eusebius	

Pamphilus Conuiuator

Cleostrata eius uxor

Stephanium	} pedissequae
Philaenium	

Sterops Legatus Concordiae.

Igitur nugis putidis obscenisque omissis, quae
conuiuio effutire solent adfidentes conuiu:
dicis mentionem facimus, quae *testimonja* e

ur, a Georgio Mylio, augustano, *publicis chartis*, ut
licetur, *consignata*. Talia autem sunt. I. *de multi-*
plici corruptela augustanae Confessionis; II. *quod nullus*
esset bodie in mundo arbiter seu iudex controuersia-
rum, quae de vero ac genuino sensu, & intellectu Con-
fessionis augustanae nascuntur.

XXXIII.

Epistola PAVLI ALBVTII ad Iesuitas. In qua
de rebus grauissimis & lectu dignissimis tra-
ctatur. *Lutetiae Parisiorum per Gottbardum Vilar-*
um. Anno M. D. LXXIII. (1573.) in 4. pp. 22.

Quis adsumto PAVLLI ALBVTII nomine, fictum
anim sine dubio nomen est, hanc scripserit epistolam,
illi disquirant, nos illi indagando irritam impendimus
operam. Quod exemplar, quod ab amico nobiscum
communicatum fuit, *Lutetiam Parisiorum* non viderit,
charta, litterarumque characteres satis superque do-
cent. Quisquis demum fuerit auctor, scribendi ratio,
& cetera omnia demonstrant, non inuita illum Miner-
va scripsisse satyram, modestam quidem & verecun-
dam, sed multo sale conspersam. Dicauit epistolam
integerrimis atque doctissimis viris omnibus, in societa-
te Iesuitarum existentibus. Laudat illos, quod soli
fuerint & iis tantum acceptum ferri debeat, quod e
sca & tenebris, in quibus litterae tamdiu, non minus
foede quam miserabiliter delituerint, in lucem reuo-
cuerint, pristinumque eis splendorem, ne maiorem
fuerat, restituerint. Insigni praeterea eos elogio or-
nat, ob tot linguarum peritiam, ob mores & honestum
cultum, ob pietatem, quam teneris animis imbiben-
dam curent, in adultis autem non desistant inferere.
 tandem eos his adloquitur verbis: *quod si meritum a*
vobis praemium vobis non datur, neque id fortasse ex-
pecta-

petatis, non est verendum, quin illud a Deo cum
fine accipietis. Vos modo pergite ut coepistis,
tenetque orbem terrarum sustinete. Sed quid
ut coepistis? immo melius quoque quam coepistis
deorū vobis aliquid absurdū dicere, sic loquens
libereque vobiscum agem, ut ratio ipsa postulet.
si vos ii estis, quos esse plane confido, id est docti
sti, iusti, & quod caput est, pii, quae vobis dicitur
in bonam vos esse partem accepturos. Atque eo
quum is ego sim, qui nulla privata causa ad hoc
lar. nisi tantum publica, immo ipsius Dei Opus
quem hic testem citatum esse volo. Nihil enim
quaero, nihil capio, nisi ut pax concordiaque
christianos nascatur, ex quo Dei bonos & glori
fedat. Itaque quae dicam, primum patienter
rogo deinde, ut dixi, in bonam partem.
Quae quidem si a vobis probabuntur, erit mihi
gnopere gaudeam: sin secus, non moleste feram.
tum vobis affirmo, omnia a sincera mente
proficisci, eodem Deo citato & teste, & iudice.
nonnulli, qui eas, quas nuper recensui laudes, non
ti vobis tribuant: unum duntaxat reprehendamus
mum scilicet vos esse addictos romano pontifici.
lis inprimis succenset, quod lutheranos peiores
beant arrianis, Judaeos, Afros, Turcas sufferant
theranos vero infensissimo prosequantur odio,
eos igne ferroque saevire, cum pontifice non
tent. Deinde paullo acerbius in romanum pon
cem, eiusque adflectas inuehitur, & tandem Jac
iterum compellat, suaeque epistolae eiusmodi ut
imponit finem: sed ad vos, ut saepe, redeo, vos
tri, vos sequestres estote: vos etsi haereticos repre
datis (ut sunt in multis reprehendendi) non ideo
rom. pontificem admonere sinatis. Estis, habet
vultis, ut dixi toties, sancti, iusti, docti, illud facite
tur, quod sanctos, iustos, doctos decet. Adulari,
diri, omnia ad voluntatem loqui, crescentem tum
inflare sermonibus utrem, addere oleum camino, &
sca

...ua virtutes appellare, alterius virtutes scelera, si
 ...um est proborum, vel si hominum solum est, vos
 ...tes adhibeo. Odium in haereticos, ut aiebam, nolo
 ...aquatis, sed potiora nolite negligere. Si pedes va-
 ...unt, nihil proderit capiti infirmo, at cum caput va-
 ...et pedes & caetera membra bene se habent. Si
 ...ssa cessabunt, quietius suauiusque regnabit rom.
 ...a, sed vitia sceleraque plus in dies augentur.
 ...u vobis bene cognita sunt, ita ut si nolitis curare,
 ...o, non aliorum culpa est, vosque Deo Opt. max.
 ...nam optis reddituri. Ad cuius tremendum formi-
 ...umque tribunal, vos, rom. pontificem, caeterosque,
 ...umque, his litteris citatos esse volo. Valete. Hoc
 ...culum, insigniter rarum ideo esse coniecimus,
 ...in instructissimarum bibliothecarum catalogis
 ...tra quaesiuimus. Adductum vero est, in Jo-
 ...leri *Bibliotheca* p. 543. & in *Thesauro biblio-*
 ...P. I. Norimberg. 1738. in 4. p. 135. editio
 ...atur *Colloquii iesuitici*, a Christiano Francken,
 ...bientensi, euulgati *Basil.* 1581. in 8. cui PAVLLI
 ...RTII, ad *Iesuitas epistola*, adiecta fuit.

XXXIIII.

PLYNII SECVNDI Naturalis Hystoria
 fol. formae maior. folior. 266.

...et libro, ut tunc erant tempora, nihil splendidius
 ...iusque typis excusum fuisse; facile nobiscum fa-
 ...atur, quibus illius libri exemplum, pari diligen-
 ...ernatum, in bibliotheca quadam obuium factum
 ...z. Non solum cuiuslibet libri littera initialis,
 ...spendendae magnitudinis, eximiis coloribus picta
 ...quibus purissimum aurum mira arte laeuigatum
 ...mitet. Quod liber varios habuerit possessores,
 ...atur notae criticae, vario charactere margini ad-
 ...ae. Quidam ex illis fol. 2. litterae initiali L.
 ...m. I. H qua

qua PLINII ad Vespasianum praefatio inchoa signia sua gentilitia adpingenda curauit, tanta hoc genere nihil pulcrius nitidiusque effingi Tenet nimirum homo siluestris, crine fuluo, tum corpus vrsi instar hirsutus, cana & promi ba conspicuus, manibus scutum rubrum, in qu aurea falcata conspicitur, cui gallus gallinacei insidet, aurea corona in capite ornatus. Hor vestris capilli, qui eundem, quem barba color ferunt, fascia alba redimiti sunt. Non solum in criticum, sed etiam medicum fuisse, qui marg seruationes luculentas adscripsit, variae emend in textu factae, & aliorum auctorum verbis o moniis confirmatae, nec non obseruationes n faris superque testantur. Cum PLINIVS L. Cap. IIX. refert, quod in *sanctuariis* Mithridat *ximi regis deuicti*, Cn. Pompeius inuenerit, in *ri commentario*, ipsius manu, compositionem ant *duabus nucibus siccis: item ficis totidem: & r* *liis viginti, simul tritis: addito salis grano, &* *ieiunus sumat, nullum venenum nociturum illo* *verbis, haec in margine adscripta leguntur: N* *Antidotum, ex Mitridatis, Regis Ponti secretissim* *io depromptum, aduersus praesentis diei venen* *quaesitum & praesentaneum. Et profecto, de be* *in vrbe Senarum, tempore pestis certior sum* *A. T. Francisco Sutrio, praeceptore meo: qui* *sefe, plerosque alios, ad multos annos, contra pe* *Epidymiae morbum, habuit comprobatum. J. R.* *ad obseruationes criticas adinet, vnam alteran* *addere licebit. Ad verba PLINII L. XI. Cap. XI* *Labra, quibus brochi labeones dicti, haec adnot* *guntur: Hermolaus Barbarus voluit hic esse leg* *labra a quibus, & non quibus. Brunci melius* *Brochi. Nonius, Brunci sunt, inquit, produ* *dentibus prominentibus, ex Lucilii Satyra: I* *nouit lanius dente eminulo hic est Rbinaceros,* *hoc obiter sciendum, quod in omnibus Nonii co*

eminulo, sed emulo corrupte legitur. Paulloque
a, Brochitate, inquit, dentium, senectus in equis &
ris veterinis intelligitur, hoc est prominentia & ma-
tutine, Bruncitate scribendum semper. Cum PLI-
VS L. XII. Cap. I. Arbores recenset, quae cuili-
deorum dicatae fuerunt, possessor nostrae editio-
is, fabulam Phaedri XVII. libr. III. adscripsit, quam
totum pro sua venditasse narravit Scriuerius ad
trial. III. Ep. 20. Cum istius fabulae lectio, in va-
riis locis, ab illa recedat, quae in editione Petr. Bur-
nani Leid. 1727. in 4. p. 157. inuenitur, illam hic
scribimus:

Olim quas vellent esse in tutela sua
Dini legerunt arbores: Quercus Foni
Et Mirtus Veneri placuit: Phoebo laurus (Burm.
laurea)

Pinus Neptuno (B. Cybelae) populus celsa Herculi
Minerva admirans: quare steriles sumerent
Interrogauit causam: Dixit Jupiter (B. Interro-
gavit. Causam dixit Jupiter)
Honorem fructu ne videantur (B. videamur) ven-
dere

At me Hercules inquit: (B. narrabit) quod quisque
(B. quis) voluerit

Oliva nobis propter fructus (B. fructum) est gratior
Tum (B. Tunc) sic Deorum genitor, atque hominum
factor.

O nata, merito sapiens dicere omnibus

Nisi utile sit (B. est) quod facimus stulta est gloria.

Arbo Platanus, in eodem capite, haec adposita le-
gitur: Nota latum a graeco deducitur, una littera
tracta: Nam graece Platus latus dicitur, unde pla-
tis latitudo vocatur: hinc Plato ille philosophus de
merorum latitudine nomen assumpsit. Quam antea
qui paterni nomine Aristoteles vocaretur. A pla-
tis platea hoc latior in oppido via, in qua conuenire
pulus solet. Eo pacto Platanus arbor a late spargen-
tibus

tibus se ramis. *Sub qua arbore Jupiter cum Eur concubuit. Et de hac arbore vid. Pandect. C. CCXX*
 Et eiusmodi observationibus omnes libri margi qui in nostro exemplari, amplissimi sunt, reperi spiciuntur. Sed redeamus ad editionem ipsam! P mittuntur illi PLINII ad Marcum (L. III. Ep. V ad Tacitum (L. VI. Ep. XVI.) epistolae, item Sui Trankuilli in libro *de viris illustribus*, Tertul in *apologetico*, & Eusebii caesariensis e libro *de poribus*, de PLINIO testimonia. Haec excipit PLYNII SECVNDI nouocomensis, ad Vespasii suum, praefatio, quam sequitur *Synopsis earum re quae summam inesse dicuntur singulis libris*. C bet libro subiicitur Auctorum catalogus, e qu PLINIVS res, quas memorat, excerptit. In fia bri XXXVII. haec typographi leguntur verba: PLYNII SECVNDI *Naturalis hystoriae Liber ti finis septimus & ultimus finit. Parmae impressus & impensa Andreae Portillae. Anno natiuitatis mini. M. CCCC. LXXXI. (1481) Octauo idu Regnante illustrissimo principe. Joanne Galeazoria Duce Mediolani.*

*Andreas prodesse volens portillia multis
 Gratum opus impressit PLYNION aere suo.
 Temporibus priscis hunc bibliotheca tenebat
 Principis: & magni diuitis: atque ducum.
 Nunc emit omnis eum ciuis: quem gloria tangit:
 Hunc emit argento pauper: & ore legit.
 Factis aere notis debet cum diuite pauper:
 His debet: quisquis discere multa cupit
 Arte tua gaudere potes portillia multum:
 Quae facit vt viuant omnia scripta: Vale.*

Rarissimae editioni finem imponunt Correctiones Auctoris anonymi, quas vero a Philippo Beroaldo pfectas esse, compertum habemus. Conf. Michael. M taire *Annal. typogr.* Tom. I. pag. 418. die *Merke digkeiten der königl. Biblioth. zu Dreszden* Tom.

pag. 569. De PLINIO, & aliis *Historiae naturalis* editionibus vid. Pauli Cigalini, de C. PLINII SECVNDI, *Naturalis historiae Scriptoris, vera patria, eiusdemque fide & auctoritate praelectiones*, in *Thesauro Antiquitat. & Historiar. Italiae* Tomo VIII. Part. VIII. & quem sententiae suae aduersarium nactus est Polycarp. Palermi de vera C. PLINII SECVNDI, *Patria, atque ea Verona Libr. III. quibus Paulli Cigalini, & aliorum sententia contraria confutatur*, in *Thesauro Antiquit. & Histor. Italiae* l. cit. Paulli Berti de *Vita & scriptis C. PLINII Dissertatio Viteb.* 1556. in 8. & in Philip. Melanchthonis *Declamationib.* Tom. III. Seruest. 1586. in 8. pag. 356 seqq. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. lat.* Tom. I. L. II. Cap. XIII. p. 401 sqq. Conf. Tom. II. p. 562 sqq. Jo. Nic. Funccii *Tract. de imminenti lat. linguae senectute*, *Marburg.* 1736. in 4. Cap. VIII. §. XLIII. seqq. p. 338 sqq. M. B. dl. *Vie de C. PLINIVS SECVNDVS* dans les *Memoires de Niceron* Tom. VII. p. 250 seqq. die *Merkwurdigkeiten der Koeniglichen Biblioth. zu Drezden* l. cit. & Tom. III. p. 11 sqq. p. 26 sqq. *Guedlingiana* P. XXV. p. 367 sqq. Jo. Harduini *Catalogus editionum PLINII praecipuarum, quarum collatione eius editio emendatior prodiit*, in edit. *Paris* 1723. II. Tom. in fol. Tom. I. fol. 13. De editione prima, quae *Venet.* 1469. in fol. prodiit, & tales in calce versiculos adscriptos habet:

*Quem modo tam rarum cupiens vix lector haberet,
 Quique etiam fractus pene legendus eram;
 Restituit Venetis me nuper Spira Johannes;
 Exscripsitque libros aere notante meos,
 Fessa manus quondam, moneo, calamusq. quiescat:
 Namque labor studio cessit & ingenio
 M. CCCC. LXVIII.*

Memoires sur la premiere Edition de l'histoire naturelle de PLINE dans les *Memoires de litterature de* de Sallengre Tom. I. P. II. p. 275 sqq.

XXXV.

Prima pars Plyniani Indicis editi per J. NEM CAMERTEM, *ordinis Minorum*, *Theologiae D.* In qua, tabellae pictae instar, litterarum connexionem dicuntur ea omnia, graphiam praeter, quae toto Plyniano volumine continentur. *Cum gratia, & privilegio ut in quatuor. in 4. folior. 167.*

Pars secunda Plyniani Indicis *eiusdem* J. NIS CAMERTIS, Geographiam, id est, Terrarum & in ea regionum. montium. promontorium. specuum. sylvarum. fontium. lacuum. fluminum. insularum. oppidorum populorum descriptiones continens copiose, secundum se seriem litterarum. *Cum gratia & privilegio principum ut supra. in 4. folior. 55.*

Prima & perquam rara, indicis haec est editio postea variis *Historiae naturalis* editionibus, v. gismund. Gelenii *Basil. 1535.* in fol. Jac. Dalepii *Francos. 1608.* in 8. ob insignem, qua se vitis, commendavit, utilitatem, subiectus fuit, Joannes Harduinus novum, & omnium fere, quae Plinio occurrunt vocum, indicem concinnaret. Spondet index editioni, quae ex castigationibus molai Barbari, *Veneriis per Bernardinum. Basil. an. 1497.* impressa fuit, quam ob causam Jos. J. lerus in *Bibliotheca* pag. 351. illum *mutatis, per Plinii editiones, foliis, inutilem esse coepisse, ad Privilegiis munitus est Leonis Pontif. rom. X. N. Similiani II. Imperator. Romanor. Vtramque* auctor dicavit Srephano Vercucio pannonio, rum artium cultori. Primae parti praemittunt J. O. CAMERTIS *Epigramma in C. Plinū laudat*

or. 20. 2) Eiusdem *in linidos*. 3) Theodori Can-
Ordinis minor. S. Theolog. Doctor. & Austriae
incial. Ministri *in plinianum indicem epigram-*
4) Joachim Vadiani, poetae, a Caesare laureati,
anima ad Lectorem. 5) Fratr. Benedicti Cheli-
i *Epigramma*. 6) Georg. Gemanii Ordin. Mi-
JO. CAMERTIS discipuli, *Epigramma ad Le-*
m. Quae in priore parte occurrunt, auctor ipse
verbis in fine adpositis, indicat: *Explicit prima*
indicis Plyniani edita primum per JOANNEM
ERTEM Minoritanae professionis. In quo dem-
bis quae ad Geographiam spectant, (nam haec al-
sequens Indicis pars plene complectitur) illa omnia
dine continentur quae sparsim & plerumque sub-
re Plynius toto opere complexus est. Ea autem
Coelum, Mundus ipse, ac mundi elementa, plantae,
usque, agriculturae disciplina, hortorum cultus,
rum genera, medicinae ex herbis, arboribus,
ulibusque, medicinae eiusdem primi inuentores, ac
ci veteres excellentes, magicae vanitatis redargu-
uri, argenti, aerisque metalla, colorum differen-
sculptores ac pictores nobiles, marmora reliquo-
que lapidum genera. Postremo gemmarum diuer-
s, vires, precia, rationesque quibus quae verae
et facticiis dignosci possunt. Habes insuper con-
io borum omnium historias nobilium actorum, quae
orum persecutionem, vitiorumque fugam plurimum
t. In secundae partis fine, haec oculis obiiiciun-
verba: Explicit pars secunda Plyniani indicis,
per reuerendum sacrae Theologiae Doctorem
strum JOANNEM CAMERTEM ordinis mino-
, ubi, optimo litterarum ordine, continentur ea
a, quae ad Geographiam pertinent, id est Terrae
iones, atque mensurae. Gentes quae terras acco-
Oppidorum Urbiumque insignium, montium
ontiorum, specuum, sylvarumque, marium, la-
i, fontium, fluminum insularumque orbis, ac alio-
dictorum nomina: descriptiones. situs. Impressa
H 4 Viennae

Viennae Pannoniae per Hieronymum Victorem, Jo-
nemque Singremium artis socios. Sumptibus Leon-
di, & Lucae Alantseae fratrum, ac civium Vienn-
sium optimorum: quibus idem JOANNES CAME-
apud quem tantum opus publicandi fuerat autori
hunc Plynianum indicem, facultatem tribuit imp-
mendi. Anno videlicet a Christi natali. M. CCCC. XL
(1514) Calendis Septembribus. In vltima libri
gina adparet bibliopolae Leonardi Alantsee insig-
Conf. die *Merkwürdigkeiten der königlichen Bibli-*
zu Dresden Tom. III. p. 27. Michael Maittaire-
nales typograph. Tom. II. p. 256. JOANNES RE-
TIVS VELLINVS, Ordini Minorum adscrip-
Theologiae doctor, ac princeps in conuentu E-
ciscanorum vindobonensi theologiae lector ordinari-
& Aultriae provincialis Minister, CAMERTIS,
DE CAMERINO, cognomen, more illorum secu-
rum vsitatissimo, a patria Camerino, Marchiae an-
nitanae oppido, adsciuit, quod in *lexico eruditorum*
alia ratione se habet, cum Tom. I. col. 1598. JO. C-
MERTEM, & Tom. III. col. 1506. JO. RICVTIVS
VELLINVM, veluti viros diuersos auctor adru-
Natus fuit anno 1448. multisque scriptis criticis,
ctus est celebris, quorum catalogum adtulit Jo-
Simlerus in *Bibliotheca* pag. 351. Diem obiit sup-
mum anno aetatis XCIIIX. anno seculi XVI. 46. Co-
de illo Anton. Posseuini *Apparat. sacer* Tom.
p. 128. Illi plerumque cum Jo. Alb. Fabricio Lib. I.
Biblioth. graec. Cap. II. p. 26. versio latina, soluta c-
tione *πρωτογενής διανοούμενος*, Dionysii alexandrini,
bui solet, sed praeter Jacobum Lestium in *corp-*
poetarum graecorum veterum heroicorum Graecae &
tine Geneuae 1606. in fol. edito, illam, a Jacobo
porino esse compositam, non spernendis argume-
docuit Auctor derer *Merkwürdigk. der königl. Bibli-*
zu Dresden Tom. III. p. 142.

XXXVI.

vs de Mirabilibus Mundi (Mundi) in
folior. 34. si praemissa folior. 9. exce-

mittuntur codici, litteris romanis satis nitide
o, index & Bartolini atrienfis, ad Lucam Pas-
lum excellentissimum epistola, cuius hic adscri-
clausulam, vbi, quid hac editione praestitum
exponit. Mitto itaque ad te. mei in te amoris
SOLINVM polybistora: qui cum antea mul-
tibus refertus circumferretur: ita a nobis mul-
tibus & nouis & vetustis exemplaribus: non-
e in illum Joannis Britannici praeceptoris no-
rruationibus: castigatus est: ut putemus: omni-
uae latinae cultoribus satisfacisse; Addidimus
tabulam ita capitulatim paginatimque graphi-
tam; ut nihil in toto sit opere: siue loca: siue
vel aues: vel lapides: vel arbores; vel cuius-
generis animalia requirantur: quod vel modi-
oris dispendio non reperiri possit: Labores igit-
tros ea frontis hilaritate accipies: qua a me
ssi sunt. Eos enim si tibi gratos esse probatos-
fero non dubitabo studium meum ad altiora gra-
e accommodare. Vale Bergomatium decus,
quod facis plurimum ama Iterum vale: Bri-
xto Kalen. Decembres M. CCCCIIC. (1498).
epistolam excipit SOLINI ad Autium, quem
Martinus Antonius Delrio in suis in CAII SO-
polybistorem notis, Antuerpiae 1572. in 8. in
1 vel Auitum, Claudius vero Salmasius in *pli-
Exercitation. in C. JVL. SOLINI polybistora*,
t. ad Rhen. 1689. in fol. Tom. I. p. 3. in Ad-
mutauit, epistola. Dispescitur liber SOLINI
ita LXIIX. In fine codicis haec leguntur ver-
LINVS de mirabilibus mundi Brixiae per Ja-
Britannicum impressus Anno M. CCCCIIC.

exiit. Sequitur in hac editione 3) Christophori N
carmen ad Jo. Francisc. Dandulum de miseria v
secularis distichor. 75. 4) Eiusd. *ad clariss. Ari*
cratiae Venetae censorem D. Antonium Boldum ec
tem auratum poetamque ac oratorem praecipuum c
mien distichor. 15. 5) Eiusd. *ad Berardinum anco*
ranum carmen distich. 19. 6) Eiusd. *ad praestab.*
Actum Michael. Bempensum carmen distich. 7. 7)
 Paul. II. *Pontificem max. Joannis Andreae, alerie*
Episcopi, epistola, in qua inuehitur in Georgium T
bezontium, quem Cenotimonem, id est nouum Timor
adpellat. Controuersiae huic occasionem dede
Georgii Trapezontii, siue Trapezuntii versio latina
brorum Platonis de legibus, quam Nicolai V. Pont
cis iussu confecerat, Joannes vero Andreae, Episc
pus alerientis, multis in locis, haud satis adcurat
esse pronunciauerat. Vid. Niceron Memoires To
XIII. p. 330. Giornale de' letterati d'Italia Ven
Tom. XVI. p. 415. & 429. Tom. XVII. p. 275.
Ad Nicolaum V. Pontif. max. Guarini veronen
in STRABONIS traductionem epistola. 9) Eius
Guarini in Absolutionem STRABONIS inchoati pr
hemium alterum, ad insignem ac patricium equest
ordinis virum, d. Jacobum Antonium Marcellu
venetum. Quod ad versionem ipsam, quae in hoc c
dice reperitur, adtinet, partim illa a Guarino Guar
veronensi, partim a Gregorio Tifernate confecta e
 Docet id nos Joannes Andreae Episcopus alerient
in epistola iam citata, ubi scribit: Christianitatis pr
cipis ac sedis tuae Romanae ecclesiae sanctissimi an
stites recte intelligentes: Et ante omnes Pontificum m
ximorum splendor ingens Nicolaus V. praedece
haud dudum tuus pater sancte miro studio egerunt:
Ptolemaeus, STRABO que cretensis, non minus bish
ricus quam Geographus atque philosophus, Et homer
cae maiestatis illustris expositor: Romanis vocibus au
direntur: demandata rei, mirae difficultatis promi
cia multi nominis viris: Jacobo Angelo Florentino

in mathematicis doctissimo, ab Alexandro V. transferendi in latinum Ptolemaei, STRABONIS vero a Nicolao item V. Guarino Veronenſi & Gregorio Tifer-nati. Quorum ego in manibus ſuntis exemplaribus, ex Gregorii Archetypis Aſiam atque Africam deſcribi fe-ci. Guarini autem Europa perleſta, quod in ea multa deſunt fragmentis: vs puto Graecorum: illius exem-plarium: amicorum ope addi omnia procuraui. In quo Theodoro meo Gaza: atque Andronico Lampo: ſum Birago graece latineque doctiſſimis viris non exi-gua gratia eſt habenda. Ipſe quidem Guarinus omnes XVII STRABONIS libros, e graeco in latinum ſer-monem conuertit, ſed nouem tantummodo priores impreſſi fuerunt. Cum enim Nicolaus V. roman. Pontifex, cuius iuſſu illi ſe adcinxerat negotio, diem conſeſſet ſupremum, a propoſito deſtitit Guarinus, do-ctus Jacobi Antonii Marcelli, patricii Veneti hortatu & munificentia permotus, STRABONIS libros reſu-meret, & ſeptem libros poſteriores, decem prioribus ſum translatis, & cum Gregorii Tifer-natis verſione continuata, in lucem emiſſis adderet. Teſtem illius rei habemus ipſam Guarini *epiſtolam* ad Marcellum, & inprimis verba id indicant, quae in illius ſine le-guntur: STRABO e Graecia in Italiam nuper aduen-tum triumphaturus eſt tam illuſtrem naſtus hoſpitem - - maxime cum tantum opus, quod Pontifex inchoarat, hunc imperfectumque reliquerat; magnanimus ſus Jacobus Antonius Marcellus, conſectum & ab-ſolutum ſua opera & cura addidit. Guarini vero verſio librorum VII. poſteriorum, quod nos ſciamus, nunquam edita fuit. Quae cum ita ſint, facili nego-tio, illa, quae apud Gerard. Joan. Voſſium L. III. *de Hiſtoric. latin.* Cap. VII. pag. 531. apud Niceronum Tom. XXVIII. des *Memoires* p. 125. & in *Nouveau Dictionnaire hiſtorique & critique* de Jaques George Chauſepié Tom. II. litt. G. p. 101. not. A. & apud alios leguntur, & primo adſpectu ſibi aduerſari-viden-tur, conciliari poterunt. In eo vero errorem admittit Nice-

Niceronus, & qui illum presso, vt aiunt, sequitur de Jacob. Georg. Chaussepé, cum versionem Gu-
librorum STRABONIS VII. posteriorum, cum libr-
decem prioribus impressam esse sibi persuadent. Et
etiam satis adcurate dicta videntur illa, quae apud
Albert. Fabricium Lib. III. *Biblioth. graec.* Ca-
p. 5. & 6. leguntur, vbi Jacob. Antonius Marce-
Guarini & Gregorii Tifernatis versionibus, *vel*
manum imposuisse, & reliqua adiunxisse dicitur.
dem emendatione indigent verba in *Biblioth. me-*
infim. latinitat. L. VII. p. 291. conspicua, cum
rini & Gregorii Tifernatis versionem, Fabricii
recensione Jacobi Antonii Marcelli *prodiisse* saep-
ait. Vid. de Guarino Guarini, veronensi, pra-
scriptores iam citat. *Giornale de' letterati d'It.*
Tom. XII. p. 352. Tom. XIII. pag. 406. Barthol-
Facii *Lib. de viris illustribus* ex edit. Viri Cla-
Laurentii Mehus *Florent.* 1745. in 4. p. 17. Scij-
nis Maffei *Veron. illustrata Veron.* 1732. in 8. Tom-
p. 131 seqq. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. med. & in-*
Latinit. L. VII. pag. 347 seqq. P. Baile *Dictiom.*
Tom. II. p. 1332. Paul. Jovii *Elogia doctorum vi-*
Basil. 1571. in 8. pag. 253. Carmine eius elog-
scripsit, Janus seu Joannes Pannonius, Episcopus qu-
quecclesiensis, cuius *Syluam panegyricam ad Gu-*
num veronensem praeceptorem, edidit Beatus Rh-
nus, *Basileae apud Jo. Frobenium*, 1518. in 4. L-
tur etiam in Jo. Philip. Parei *Delitiis poetarum*
garicorum, Francof. 1619. in 12. pag. 1 seqq. C-
anno 1460. Guarinus Guarini nonagenarius Ferr-
mortuus esset, Antonius panormitanus ei scripsit
gramma:

Quantum Romulidae sanctum videre Catonem

Quantum Cephenni volitantem Persea caelo

Alciden Thebe pacantem viribus orbem

Tantum laeta suum vidit Verona Guarinum.

De Gregorio Tifernate, siue Tiphernate vid.

Gregor. Gyraldus *Dialog. I. de poetis sui temp-*

Tom

Tom. II. *Oper.* p. 387. Paul. Jovii *Elogia doctor.* vii. p. 259. P. Baile *Dictionaire* Tom. III. p. 2750. *Primum* prima istius versionis editio est, quae cura Joannis Andreæ alerensis Episcopi prodiit *Romae in Curadum Sweynheinn & Arnoldum Pannarz* 1470. Vid. Michael. Maittaire *Annal. typogr.* Tom. I. Editioni, quam habemus, Typographus haec verba: STRABONIS amasini *Scriptoris illustratæ* *typographiae opus finit.* Veneriis a Philippo pin- Mantuano *impressum.* Anno dni. MCCCCCX. (1610) die XIII. Julii. *Serenissimi D. D. Leonardi Medici Venetiarum Ducis tempestate.* Vid. Michael. Maittaire *Annal. typogr.* Tom. II. pag. 216. *His* erroribus typographicis, illa deformata, neque a Alb. Fabricio in *Bibliotheca graeca* memorata. De aliis editionibus vid. die *Merkwürdigkeiten* *engl. Biblioth. zu Dresden* Tom. I. p. 446 sqq.

XXXIIX.

POMPONIVS MELA. in 4. folior. 38.

Sine dubio haec est editio, quam Jo. Albert. Fabricius Tom. II. *Biblioth. latin.* L. II. Cap. IIX. p. 476. Hermolai Barbari recensione ad Alexandrum VI. de loco & tempore in 4. prodisse scribit. Litteris Romanis illa exscripta est, & nisi fallimur, Italiae, natus refert acceptos. Praemittitur illi Hermolai Barbari in POMPONIVM MELAM, ad Alexandrum VI. *Pontificem max. praefatio*, quae postea in Abraham. Gronovii editione *Lugd. Batav.* 1722. in 8. mai. locum inuenit, vbi *trecenta loca* in POMPONIO MELA, se emendasse Hermolaus scribit. Edidit Hermolaus Barbarus etiam *castigationes*, in POMPONIVM MELAM, quae initio lucem viderunt, cum *secundis castigationibus* plinianis, *Romae formis Eucharit Ar-*
genti,

gentei, Germani, Idibus Febr. 1493. in fol. impr
 postea autem saepius, cum POMPONIO MELA
 tae fuerunt. Fuit Hermolaus Barbarus, Zacha
 filius, Francisci nepos, Pomponii Laeti discipulus
 tricius venerus, patriarcha & archiepiscopus aquile
 sis, a Pontifice Innocentio IIX. constitutus. Cum
 ro hoc aquileiense *sacerdotium, inconsulto, ut Pia*
Valerianus de litterator. infelicitate, p. 9. refert
natu susciperet veneto, exul factus, & de possē
eiectus, vitam inopem aliquamdiu traxit, Alexu
Pontificis sportula sustentatus: paucis vero post nu
bus, pestilentia contactus, desertus ab omnibus, infeli
simo mortis genere oppressus est, quique laudationi
eloquentia sua innumeros aetatis suae homines illu
verat, & funere & honore sepulchri ita defraud
est, ut ubi sepultus, quoque hominis cadaver coniec
fuerit, ignoretur. Errasse Pierium Valerianum,
 Hermol. Barbarum omnino fuisse sepultum, Paul.
 vii, Mr. de la Rochepozai, Oldoini, & aliorum te
 moniis demonstrat P. Baile *Dictionaire* Tom. I. p. 4.
 not. (L), qui cum Nicerono Tom. XIII. des *M*
moires p. 20. illum in ecclesia della *Madonna del*
polo conditum esse scribit. Paul. Jovius in *Elo*
doctor. viror. sepulchrum eius, hoc elogio ornat
 memorat:

Barbariem Hermolaus Latio qui depulit omnem
Barbarus hic situs est, utraque lingua gemit
Vrbs Venetum huic vitam, mortem dedit incl
 Roma

Non potuit nasci nobiliusve mori.

De tempore quo obierit, docti etiam viri discepta
 Laurent. Schraderus, Barthol. Burchelati, Fr. Sweet
 tius, Jo. Mabillonius &c. id d. XXI. Maii an. 149
 cum aetatis annum ageret XLI, accidisse memoran
 Trithemius vero, Jacob. Philip. Bergomas, Geor
 Merula, Angel. Politianus, Petr. Parenti & alii, a
 num 1493. mensemque Julium, illi fuisse emortuale
 conte

ant. Argumenta quibus vtraque pars sententiam confirmare studuit, exponuntur a Nicero-
n pag. 15 seqq. Multis operibus editis & in-
claruit. Catalogum eorum dedit Joannes
nicius in *Biblioth. med. & infim. Latinit. L. II.*
n. *Giornale de' letterati d'Italia Tom. XXIX.*
seqq. Niceron in *Memoires* l. cit. Conf.
n. p. 70 seqq. Petri Criniti *de honesta disci-*
n. I. Cap. 7. L. XV. cap. 9. Jacob. Philippi
n. *Supplement. Chronicor. Paris. 1535.* in fol.
n. b. Jos. Simleri *Bibliotheca* pag. 287 seqq.
n. J. Vossii *de Historic. latin. L. III. Cap. IIX.*
seqq. Antoin. Teissier *Eloges des Savans de*
n. Thou Tom. I. à *Vtrecht* 1696. p. 331. Tom.
n. *Paris* 1704. p. 200. Adrien Baillet *Jugemens*
n. Tom. II. Part. I. §. 314. pag. 389 seqq.
n. P. III. §. 816. p. 311 sqq. Nicol. Comne-
n. *poli Historia gymnasii patavinii Venet. 1726.*
n. II. p. 27. David Clement *Bibliothèque*
n. *& critique* Tom. II. p. 412 sqq.

XXXVIII.

p de Conspiratione a Comite Gouriae,
ra Jacobum eius nominis Sextum, Sere-
Scotorum Regem, Perthi, die Martis,
us erat Augusti anno M. D. C. intentata.
gas 1601. in 4. pp. 23.

ratione Joannes Comes Gouriae (John Carl
ry) & eius frater Alexander Ruthuenus
der Ruthwon) regi Scotiae Jacobo VI. stru-
nsfidias, & spe eruendi thesauri, in suam inui-
t domum, ut venatoribus quos secum duxerat
, omni auxilio destitutum interficere possent,
modo tandem rex a Lenoxiae duce, Comite
I. I Mar-

Marriae, Jo. Ramfæo, & Thom. Areski
legis eorum manibus liberatus fuerit, Th
Libr. CXXIII. p. 691 sqq. edit. *Francof.*
& Auctor Partis III. *mellicii historici*, qu
prod. 1649. in fol. p. 1061 sqq. exposuer
ro regis insidiatores Comitem Gauriam
drum Ruenum adpellant. Quamuis ha
separatim excusa rarissime inueniatur, &
lixior sit illa, quae apud scriptores citatos
borum tamen similitudo rerumque series
clarissime demonstrat, quod alter alterius
historia sequutus fuerit vestigia. Vtrum
nus auctorem anonymum, an ille Thuanur
rit, definire non possumus. Ut dictis nos
fides, initium *narrationis*, prout illa ab A
Thuano exposita fuit, adscribemus:

Anonymus

*Dum Falclandiae rex
ageret, seque quotidie
ceruorum venatione ex-
erceret (quo exercitii ge-
nere eo anni tempore, se
ut plurimum oblectare
solet) quinto Augusti, qui
in Martis diem incide-
bat, inter sextam & se-
ptimam matutinam, coe-
li serenitate inuitatus,
ut stabula praetergres-
sus, equum erat ascensu-
rus (venatoribus interim
eius aduentum in campis
expectantibus & aulicis
se ad equos accingenti-
bus) Alexander Ruthu-
enus, comitis Gouriae
frater germanus, urbem
in-*

Thuanus

*Jacobus forte
diam se cottidianam
venatione oblecta-
nis Sextilibus
cum aulico omni
consensurus, ut
stamenta repeter
drum Ruenum,
mitis Gauriae fi-
manum Pertho,
Joannis fanum
praecerat Gaurius
obuium habuit,
salutandi ratione
regis genua demis-
ductum, vultu dei-
lis perpetuo humi
pellat, & vesper
plebeium hominen-
nis caput pallio &*

Anonym.

effus, deque regis discer-
tior factus, eum
celeritate accessit:
salutatione satis humi-
liter ad regis genua
(qui salutandi mo-
dum prorsus inso-
luta, apud regem
statu nonnihil sedu-
litate deiecto, & ocu-
petuo in terram defi-
cile alloquium insti-
tuit. Accidit, inquit, ut
proxime elapsa,
Pertho, ubi in
cum fratre com-
muni animi relaxandi
prodeam, ambulan-
tibus quidam obuius
cuius ut caput pal-
lulatum animaduer-
tens propius, de
quidue negotii so-
lito solitario, & auio
aret, coepi inquirere.
minem tanta conster-
nata sit, ut nec lingua,
corporis membra
adescent officiis: hic ge-
stus agebat suspicionem.
dum singula accura-
tius obferno, aliquid sub-
patus, finem aliquanto
diutius video, inde re-
pallio ingentem & ca-
urnam auri ad ori-
refertam sub axilla

Thuanus

in loco solitario visum nar-
rat, & ad eum verba fa-
ciens cum tremere hominem
& inter respondendum ani-
mi vagum hallucinari
animaduertisset, aucta su-
spicione pallium reiecit, &
urnam ingentem auri
ad os usque plenam sub
axilla eius deprehendisse;
igitur eum in urbem secum
clam reduxisse, vinctumque
cum vase, conclavi, ad
quod nisi per multas fores
a se observatas, nullus patet
aditus, inclusisse, nemine
facti ne fratre quidem
conscio, & summo mane
ad ipsum venisse, ut secreta
participem faceret. Pro-
inde orare, ut quamprimum
conveniat & fortunae
beneficio utatur. Rex intro
laudata eius benivolentia,
se excusare, nec aequum &
honestum esse, huic ut se ne-
gotio immisceret; solos
quippe thesauros in terra
reptos ad fiscum pertine-
re; ad haec cum Alexander
rustico propositum fuisse
diceret, thesaurum in ter-
ram defodere, Rex retulit,
longa diuersa esse, animum
defodiendi habuisse, & de-
fossam inuenisse &c.

deprehendo: ut vidi, homi-
nem

nem sic onustum in urbem necum clanculum re-
 ibique vinctum, vase una relicto, nemine alio facti
 scio, conclavi, quo nisi per multas fores, iam a mu-
 seratas, nulli patet aditus, diligenter inclusi, & l-
 cum diluculo, ante quartam matutinam, Pertho
 ingressus, quanta potui celeritate, sicut ex officio i-
 bar, huc ad Celsitudinem Tuam me contuli; ideo
 iorem in modum Maiestatem tuam oro, ut quam
 mum omni adbibita tum diligentia, tum taciturni-
 eo proficisci Celsitudo tua dignetur, & priusquam
 fiat palam, aliquid de ea statuatur; hic enim pro-
 sancteque affirmo, me rem istam nemini mortu-
 imo ne fratri quidem, hactenus revelasse. Ad hae-
 cum gratias pro benevolentia egisset: nulla inqui-
 tione aequum aut honestum censeo, ut huiusmodi
 tio me immisceam: quando nullius liberi, ac si
 subditi thesaurus, nisi forte sub terra repertus, quo
 isto secus se habet, ad regem possit lege devenire.
 terum inquit, Alexander, ille mihi est fassus, eo se
 egressum, ut in terram defoderet: ut plura exequ-
 rem, nec temporis nec loci ratio sinebat. Rex, non par-
 inquit, factum ipsum a facti proposito distat: nec per-
 est animum defodiendi habuisse, & defossum inuenisse

Nisi plane fallimur, haec narratio, ab An-
 mo edita, iussu regis conscripta fuit, quam
 ea Thuanus, & qui illum sequuntur, in com-
 dium redegerunt. Praemittitur narrationi, ad J-
 bum Steuartum (Stuard) eius nominis sextum,
 nissimum Scotorum regem, carmen exhortatorium
 nominis Anagrammate ut Orsus, Sta: Jesus excu-
 desumptum, cui litterae G. D. subscriptae sunt.
 calce narrationis, adiectum est *Examen Testium*, I-
 landiae praesentibus Cancellario, Thesaurario,
 cretario, Aduocato, Georgio Homio a Spot, Rob-
 & Jacobo Meluillis Equitibus die 9. 20. & 22.
 gusti an. 1600. institutum. Fuerunt isti testes, J-
 bus Vemius a Bogy, Magister Gulielmus Rind, &
 dreas Hendersonus, qui Joannem Comitem Gou-

mag

icis artibus admodum deditum fuisse, derulerunt, etiam *mantica*, magicis characteribus ac vocabulorum cantatoriis plena, apud illum reperta, confirmata. Quid postea cum parricidarum cadaueribus, eorum familia, & bonis actum fuerit, in *narratione* ipsius non memoratur, id vero a Thuano, & auctore *medicii historici* II. citt. expositum est, qui scripsit. Conf. G. Camdeni *Annal. Rer. angl. & hibernicar. regnante Elizabetha P. III.* edit. *Elzevir.* 1677. in 8. Emanuel von Meibomius *Niederländische Historien, Arnhem* 1614. in fol. L. XXI. p. 112 sqq. Heinr. Anshelm von Ziegler *Klipphausen täglicher Schauplatz der Zeit Lips.* in fol. d. V. Aug. num. III. p. 928 sqq. Philip. abbauillaei S. J. Sacerdot. *Annales mundi,* 1727. in fol. p. 877.

XXXX.

Colinii Castellonii, Magni quondam provinciae Amirallii, vita. Pfal. CII. Justus memoria vigeat: neque vnquam abitur. MDLXXV. (1575) in 8. pp. 139.

Libellum rarum esse, cognouimus e *Catalogo* Heukelom Ackersloot. P. III. pag. 232. *Biblioth. selectioris gedanens.* 1748. pag. 116. *Bibliothec.* Salthen. p. 422. & 426. Diu libellus auctor, partibus reformationum in Gallia adductus, fatis cognitus fuit, quandoquidem Bernardus la Monnoye libellum Francisco Hottomanno, de Fourmy, in *l'Histoire des grands officiers de France*, Joanni Villierio Hottomanno, Francisci, alii aliis tribuerunt. JOANNEM tamen DE NICERON, Niceronus auctorem nominare non dubitavit. Tom. III. des *Memoires* p. 323. cum, in bibliotheca

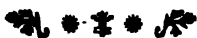

theca parisiensi regia, exemplar inueniatur, cui P
Putcanus, sua, auctoris nomen, adscripserit. n
Res Admiraliū, a prima iuuentute, praeclare &
fide & patria, fortiter gestas, oratione prosequi
tis elegante, sed illum nonnunquam partium
fuisse abreptum, inuectivae orationes passim, in
siorum, & aliorum, qui religionis catholicae rom
tunc temporis sequebantur partes, insperfae sat
perque produnt. Satis prolixus est imprimis in
randa caede, qua infelicissimus heros trucidatus
Habemus codicem nondum typis euulgatum, in
omnia, quae, in laniena sic dicta parisiensi, per on
Galliam, perpetrata fuerunt, longa verborum
narrantur. Auctor nobilis Germanus, J. N. a
heim ipse his moribus interfuit, & ideo inter sc
res fide dignos, locum sibi vindicat. Non abs
tut fore censuimus, si istius auctoris verbis Adm
caedem enarraremus, ut cum iis, quae J. O. D. E.
RES de illa prodidit, conferri queant. Ita vero
*Prima caede facta tintinnabulum pulsatum sunt
tres ordines seu turmae latronum & homicidarum
tea a Guilianis collectae atque ordingtae moneba
quorum prima pars Admiraliaū accessit, altera
num Theligny, Admiraliū generum, tertia hosp
domini Comitis de Roschefacault, qui omnes in e
te erant. Montgomeri enim in suburbio habita
minusque satis Guilianis fidere visus est. Cum ei
ba, quae Admiraliū aedes accessit, etiam dux G
coniunctus fuit cum omnibus suis aulicis & qu
dam Heluetiis, quorum alii totam domum circum
rant, alii impetu magno in ipsas aedes irruerant.
Admiralio dicitur, quod cum tumultum hunc pe
ret, domumque circumdatam videret, de leſo, q
vestrae proximus erat, aliquantulum se leuauer
postea recubuerit, fraxeritque somnum sortem &
fundum. Tunc omnes in cubiculum Admiraliū ir
cumque nobilis quidam Germanus eos alloquet
quam ob rem hoc tempore, cum dominus suus doi*

fortiterque aegrotaret, tali impetu irrueront, cum cum gallice loqueretur statim cecidisse. Haec enim verba pueri erant: Que faites Vous Messieurs, laissez dormir Monsieur, il est malade. Reliqui lectum Admiralii accesserunt, quorum aliquis his verbis Admiralium est allocutus: O Admiral, Admiral tu dors trop fort. O Admiral, Admiral nimis fortiter dormis. Alii sic: Behem: (Behemius, ut a JO. DE SERRES p. 130. nominatur, quidam Germanus in ducatu Wirtembergensi natus, patre, ut fertur tormentorum muralium magistro) n'est tu pas Admiral? Admiral: ouy je le suis. Mais Vous estes bien un jeune souldat pour parler ainsi avec un vieil Capitaine, pour le moins au respect de ma vieillesse. Behem: je suis assez aagé pour te faire ta reste. Et haec dicendo eum miserrime variis vulneribus confoderunt, occiderunt, trucidaverunt, quorum aliquis bombardam ori admovit, cuius globus caput transiit. Dicitur etiam quod Janwitez, ex ducatu Wirtembergensi oriundus, qui in aula Caesarii commoratus est, & adhuc commoratur, ei primum ictum inflixerit. Reliqui Admiralii pueri Germani se sub pavimento cubiculi occultarunt. Alii cines & arcas aperuerunt, omniaque, quae in aedibus erant, spoliauerunt, & omnes eos interficiebant, qui gallice alias loquebantur. Hoc pro certissimo quoque firmatur, quod pridie ante caedem 70000. coronatorum acceperit, quos in expeditionem Belgicam collocare voluerit, hos recepisse dicuntur Domini de Strozzi quidam sagittarii. Literas enim omnes & quicquid ei fuerat, diligenter collegerunt, ex quibus Admiralii secreta intellecta fuere. Dicunt in aedibus XXVI. milites interfectos fuisse, qui in Admiralii hospitio, tum temporis erant. Guisius interea ante aedes expectat, & num occisus sit, scire cupit, quod credere noluit, anequam per fenestram deiceretur. De fenestra igitur latrones eum praecipitare moliti sunt, sed tentantibus fortiter pedibus resistit haec verba subiiciens: O mes enfans ayez pitié d'un povre (pauvre) Souldat,

espargnez un petit à ma vieillesse. Mei filii, com-
veamini & misereamini hominis veterani militis,
necturis meae respectum habeatis. *Quae verba*
strema fuere, quae protulit, sed Helvetii bipenni
suis pedes illi concussere, & cum pedibus resistere u-
retur, capite versus fenestram verso, (quamvis
ebriis & humeris adhuc repugnabat) vi hastarum
pressum in plateam proiecerunt ante pedes G.
Quo facto animum suum sanguinolentum aliquant-
satiauit, quamvis corpus mortuum & nudum a
aulicis, partim etiam a praetereuntibus innumeris
ueribus confectum fuerit, adeo quidem, ut ne hom-
inagem fere ullam repraesentauerit. Reliqui ex
ex iisdem aedibus per fenestras omnes proiecti. &c.
linguam Germanorum vernaculam, JOANNIS
SERRES liber conuersus fuit an. 1576. in 8. Fi-
gallica libri versio est, quam titulo: *la vie de l'A-*
ral de Colignis, Amsterd. 1643. in 4. prodiisse
morat, Christian Gottlieb Buderus in *Bibliotheca*
historica struuiana p. 375. Quae vero fides vitae
nii gallicae tribuenda sit, quam notissimus ille
mentariorum fictitiorum compilerator Gatien San-
de Courtilz dedit *Coloniae* ut titulus mentitur 16
& 1691. in 12. verba docere poterunt, quibus
ctorem descripsit Mr. Voltaire in libro, qui inscri-
tur *le Siècle de Louis XIII.* Tom. II. Berlin 1751
12. p. 416 sqq. vbi ait: Sandras de courtils, nè a
targis en 1644. on ne place ici son nom. que pour a-
tir les Français & surtout les étrangers combien
doivent se défier de tous ces faux mémoires impr-
en hollande. courtils fut un des plus coupables
vains de ce genre. il inonda l'europe de fictions,
le nom d'histoires. il était bien bontoux, qu'un
taine du régiment de champagne allât en hollande
dre des mensonges aux libraires. lui & ses imitat-
qui ont écrit tant de libelles contre leur propre pa-
contre de bons princes qui dédaignent de se vanger
contre les citoyens qui ne le peuvent, ont mérité l'

*publique. il a composé - - - la vie de l'ami-
gny - - - & beaucoup d'autres ouvrages, qui
ont trompé les esprits faibles. m. à paris en
Viram JOANNIS DE SERRÆ pluribus ver-
puit Nicéron l. c. p. 316 sqq.*

XXXXI.

*ἡ Γραφή, Παλαιας δηλαδὴ καὶ νεας δια-
κρίσις, πάντα. Diuinae Scripturae nempe
ac Noui Testamenti, omnia, Recens a vi-
ssimo & linguarum peritissimo diligenter
q, & multis in locis emendata, variisque
his ex diuerforum Exemplarium collatio-
nis, & ad Hebraicam veritatem, in veteri
pro reuocatis aucta & illustrata. Franco-
niand Andreae Wecbeli heredes, Claudium
Joan. Aubrium. 1597. in fol. pp. 1098.
foliis prioribus non numeratis.*

eam librorum classē, elegantissima BIBLIO-
editio, omnino referenda est, qui, nostra aeta-
ris occurrunt. Sequuti fuerunt typographi,
nem basileensem BIBLIORVM graecorum, quae
1573. ex officina typographica heruagiana prodiit,
a primo exemplari prorsus congruit. Illa a men-
viro quodam doctissimo, & linguarum peritissi-
mum alii Franciscum Junium, alii Fridericum
gium fuisse existimant, antequam prelo subii-
er, diligenter recognita, a mendis purgata, &
huic aliis exemplaribus v. c. complutensi, ant-
werpiensi, argentinensi, ac romano adcurate collata
Praeterea variae lectiones huic editioni addi-
cum hebraeo textu collatae sunt, & quacumque ex
um veritate hebraea conueniant, proditum est.

Ad N. T. quod adinet, exemplar Robert patris & filii, typographi, exscripserunt, at lectiones, quae non tantum in eo exemplaribus regiis collectae continebantur, sed *plutensi* atque in aliis editionibus, & quorum notationibus, reperiri potuerunt, adiiciendo curavit. Nescimus quid Auctores *actor. lipfens.* an. 1688. p. 75. impulerit, ut scriberet editionem, cum fragmentis veterum inter Aquilae, Symmachi, Theodotionis, & reprodiisse. In praefatione quidem typographi omnium quidem versionum graecarum brevitur historia, & inter lectiones variantes, non istis interpretibus excerptae conspiciuntur, ita autem ipsa adlata non fuerunt. Conf. editione Jacobi Vsserii *de graeca Septuaginta tum versione syntagma*, Londin. 1655. in 4. p. 83. Jo. Morini *Exercitationes biblicae graecique textus sinceritate*, Germana LXX. tum translatione dignoscenda, illiusque cum collectione P. I. Paris. 1633. in 4. L. I. Exercap. I. num. 7. Jo. Millii *prolegomen. in N. cum* pag. 136. Wolfgang. Franzii *de inter. S. S. Liber, Viteb.* 1693. in 4. p. 30. Jo. All *Biblioth. graec.* L. III. Cap. XII. pag. 326. Long *Bibliothec. sacra* Tom. I. pag. 191 sequ. phil. Sinceri *Bibliotheca historico-critica. opusculorumque variorum & rariorum*, Norim. in 8. p. 4 sqq. G. L. O. Knoch *Historisch. Nachrichten, von der ansehnlichen Bibel-S. die sich zu Braunschweig, in der hochfürstlich. borsbibliothek befindet* P. II. Wolfenbüttel 17. p. 157 sequ.

XXXXII.

BIBLIA cum glossa ordinaria. Tom. IIII. in fol. formae maximae.

Tomus I. a libro Geneseos ad libellum vsque Ruth folior. 253.

Tomus II. a primo libro Regum, siue libro I. Samuelis ad Psalterium vsque folior. 326.

Tomus III. a libro prouerbiorum, ad Malachiam vsque folior. 301.

Tomus IIII. a primo libro Machabaeorum, ad apocalypsin vsque, folior. 328.

Omnium primam, & rarissimam editionem BIBLIOTHECA esse censemus, quae cum *glossa*, vt vocatur, *ordinaria*, in lucem prodierunt. Adseruatur exemplar antiquissimum in Bibliotheca portensi publica, litteris ethicis admodum luculentis, chartis impressum, quae transitiem spectaueris, membranis pergamenis proximè adcedunt. Per omnem codicem, littera initialis reperitur nulla, sed omnes minio & caeruleo colore adpictae, & interdum floribus pictis, adeo exornatae sunt, vt omnem folii marginem impleant. Neque typographi, neque loci, neque anni reperitur indicium, sed codicem ante annum 1483. & forte ipso illo anno, in lucem fuisse emissum, verba, primae parti, manu adscripta, satis superque docent: *Anno domini Millesimoquadringentesimo octogesimo tertio (1483).* In die sancti luce euangeliste Honorabilis dominus Ihoes Czeyszenner, vicarius & capellanus in Ecclesia sancti Michaelis parochiali In Ihen. ex hac luce migravit. Qui hanc primam partem BIBLIE glossa duplici ornatam, cum aliis tribus partibus monasterio be Marie vgis in suis extremis legauit. In Bosaw. Cuius anima requiescat in pace. Amen. Ex hoc monasterio bosaugienti, postea opus, in bibliothecam porten-

portensem transmigravit. *Glossae ordinariae* autem praecipuus est Walafridus Strabo, siue Strabus, Germanus, ab oculorum vitio ita dictus. Vixit Secula Christo nato VIII. & discipulus Rhabani Mauri monachusque fuldenfis, ordinis benedictini fuit. decano postea coenobii S. Galli, reichenauensis dioecesi constantiensi, factus Abbas, anno DCCCXXXVIII. obiit. Vid. de illo Polyc. Leyseri *historia poetarum & poematum mediæ* pag. 235 seqq. Christian. Schoettgenii *Continuatio Biblioth. Fabric. med. & infim. Latinit.* L. XXI. p. 8 seqq. ubi plures memorantur scriptores, qui illi partim Anglosaxonem, partim Germanum fuisse scribunt. Ex patrum potissimum ecclesiasticorum scriptis, & praesertim ex praeceptoris Rhabani Mauri commentariis, *glossam* compilauit, quae apud homines meliorum litterarum rudes, tantam obtinuit auctoritatem, ut *ordinaria* imo & *lingua scripturae* uocaretur. Petrus Lombardus illam plerumque *auctoritatis* nomine adlegat, & Thomas de Aquino, tam magni aestimat, ut in *Commentario* suo, in epistola Pauli, illius verba, subinde veluti ex ipso scripturae sacrae codice deprompta, explicet. Quae Richard. Simonii de illa fuerit sententia, vid. in *Historia critica veteris Testamenti* L. III. Cap. XI. p. 414. Accesserunt deinde ad *glossam ordinariam*, alia quaedam v. c. Hugonis de S. Caro, Cardinalis, de quo vid. J. Alb. Fabricii *Biblioth. med. & infim. Latinit.* L. II. p. 849 seqq. *postillae*, siue *breues commentarii in uersa BIBLIA*. Reperitur etiam in codice nostro breuior quaedam *glossa*, locis quibusdam obscurioribus illustrandis destinata, quae quoniam intra textus lineas scribi solebat, *interlinearis glossa* adpellatur, ab *ordinaria* distinguitur. Auctor illius est Anselmus scholasticus & canonicus laudunensis, in Gallia, anno MCXVII. mortuus dicitur. Vid. de illo J. Alb. Fabricii *Bibliothec. med. & infim. Latinit.* L. p. 305 sqq. de illius *glossa* vid. Richard. Simon. l. c.

Frid. Mayeri *Bibliotheca biblica Lips.* 1714. in 4.
 Mert. III. §. II. pag. 50. De variis BIBLIORVM
glossa ordinaria, editionibus vid. Richard. Simon.
Historia critica N. T. Cap. XXVII. p. 378. Jacobi
 Long *Biblioth. sacra* Tom. II. p. 1010. & quam
 Sch. Schoettgenius l. cit. p. 868. testem producit
litterariam Galliae Tom. V. p. 62.

XXXXIII.

BIBLIA cum concordantiis veteris & noui Te-
 stamenti & sacrorum canonum: nec non &
 canonibus in marginibus varietatis diuersorum
 scripturarum: ac etiam canonibus antiquis quattuor
 Evangeliorum insertis summa cum diligentia reui-
 ditata & emendata.

Scripturae atque Theodotion vel septuaginta
 Interpreto Aquilam & quorum nomina lata patent
 Translati per ab Hebreis ad grecos deinde latinos
 in Latinam linguam migravit: factaque digna legi est.
 Testatur nobis: me namque interprete solo
 Biblia ab hebreo fonte latina fuit.

Scriptura hic relegi per tot modo secula solum
 Hieronymum: & cunctos laude perire viros.
 Folior. 317. except. praemiss. & indicibus.

Litteris, quae ad gothicos adcedunt characteres,
 BIBLIA impressa sunt, *Lugduni*, quod haec verba, in
 e conspicua, testantur. BIBLIA cum concordantiis
 veteris & noui Testamenti nec non & iuris cano-
 nicis: ac diuersitatibus textuum: canonibusque euan-
 gelicis ac quibusdam temporum incidentibus, in mar-
 gine positis: per venerabilem patrem: fratrem Alber-
 tum Castellani veterum ordinis predicatorum stu-
 dio.

*diuissime reuifa correcta & emendata: & ad
 correctissimorum exemplarium tam antiquorum
 nouorum incontrata comparata & collata: ac per
 Jacobum Sacon Lugduni impressa. Expensis no-
 lis viri dni. Anthonii Koberger de Nuremburg
 liciter explicat. Anno domini M. D. XII. I. C
 das Augusti.* His verbis typographi insigne,
 etiam in titulo se offert, oculis subiicitur. Exi-
 tur etiam in titulo imaguncula S. Hieronymi,
 hac epigraphie: *Sanctus Hieronymus interpret*
B. L. I. E. Omnis codex biblicus, figuris ligno incis-
 fertus est, quibus nihil inconcinnius in illo ge-
 conspeximus. In praefatiuncula ad lectorem Im-
 sor & bibliopola, quae in opere praestiterunt, his
 bis exposuere: -- *Primo loco pulchram & sane*
lem accessisse totius operis diuisionem, deinde quat
non aspernenda indicia, seu repertoria: quorum
nam librorum nomina ac ordinem quo se consequu
metrice complectitur. secundum eadem sed litter
seu alphabetico ordine & soluta oratione persequit
tertium item metrica omnia que in singulis capit
totius biblie continentur singulis fere verbis indi
quartum autem ordine alphabetico optimam quan
ac desideratissimam materiam, ubi reperias demonst
Tertio loco concordantias (vt dicunt) aliorum loco
BIBLIE in marginibus annotauimus: & argum
seu summaria in frontibus capitulorum prenotauit
Omnia denum terse ac fideliter impressimus.
 Quod ad indices poeticos adinet, vtriusque hic
 scribimus specimen. Prior inchoatur hac ratione

Genesis. Exo. Leui Numerorum Deuteronomi

Post Josue Judicum Ruth. Regum. Paralip. Es

Tobias Judith Hester Job Psalteriumque &c.

Posterioris initium tale est

I.	II.
<i>dier. opera de ligno vite ne edant</i>	
Sex	Prohibet
III.	III.
<i>¶ ena. occiditur a Caym trans-</i>	
peccant	Abel
V.	VI.
<i>in paradysum a noe</i>	<i>noe ¶ filii eius</i>
Enoch	& archa fit intrant
VIII.	IX.
<i>de archa</i>	<i>nudatus coram filiis</i>
Egreditur	Dormit
X.	XI.
<i>¶ filie Noe</i>	<i>babel egreditur</i>
Variantur	Turris &
XII.	
<i>Terra</i>	
Abraam &c.	

excipit 1) ad diuinarum litterarum, vera-
 diuinarum amatores exhortatio. 2) narratio
 interpretibus BIBLIORVM graecis, & S. Hiero-
 3) de quadriformi ratione distinguendi siue
 di scripturam sacram, historica vel litterali,
 rica, anagogica, tripologica (tropologica) vel
 4) de diuisione totius BIBLIE. 5) Epistola
 Hieronymi ad Paulinum Presbyterum de omnibus
 historie libris. Haec omnia folia XIII. com-
 Cuilibet libro praefatio S. Hieronymi prae-
 munt. Initio Exodi verticuli leguntur de decem
 typti plagis. Nouo Testamento praemittuntur
 ues, qui inuenti fuerunt, ad cognoscendum, in qui-
 locis, sacri quattuor euangeliste concordauerint vel
 lia dixerint: & in quibus locis. omnes vel aliqui
 in idem scripserint, vel quilibet eorum aliquid
 iculariter posuerit. Figurae N. T. ligno incisae,
 iores sunt illis, quae in V. T. reperiuntur, alium-
 artificem produnt. Index, qui in fine codicis
 conspi-

conspicitur, interpretationes hebraicorum secundum alphabeti ordinem, complectitur BIBLIORVM illorum fecerunt mentionem Long Tom. I. *Biblioth. sacr.* p. 254. Michtaire in *Annal. typogr.* Tom. II. p. 226. Astellani, qui BIBLIORVM recognitionem pisse dicitur, inter Scriptores ordinis Prae- haud incelebre nomen est. Multis editis scriptis, quorum catalogum exhibet Jacobus in *Scriptoribus Ordinis Praedicatorum, notis & criticis illustrat.* Tom. II. Paris. 17 pag. 48. Illum circa annum 1522. admodum fuisse mortuum commemorant. Conf. Antvini *Apparat. sac.* Tom. I. p. 30.

XXXXIII.

BIBLIA sacra Ad optima quaeque uocant, translationis exemplaria summa, pariq; fide castigata. His Adieci- braicarum Graecarum, caeterarumq; prorum uocum, cum illarum uaria a nostra ne, interpretationem. Indices insuper- bus Res, ac Sententiae, Annotationes ex- toribus selectae, Locorumque insigniur- prio complectuntur. *Lugduni apud Se Gryphium Anno a Christo nato M. D. L.* Tom. II. in fol. form. maior. pp. 684. 67. 138. 44. 115. & 22. si ea quae Volu- mo praemittuntur, adpendicem, & indi- tulo memoratos exceperis.

Recte Jacobus le Long in *Biblioth. sacr.* Cap. III. pag. 261. sententiam de splendi-

ura editione exposuit, cum scribit: *Haec edisserum forma & nitore, nulli cedit, nisi illae anno 1642 e typographia regia prodierit.* In-
RES BIBLIORVM latinorum editiones, quae
de oculis nostris se obtulerunt, nullam depre-
ssae, quae chartae purissimae splendore, littera-
rumsularum nitore, & formae augustae magni-
ficentibus se magis commendare possit, quam
theatrorum cimelion. Dicitur Sebastianus
splendidissimum opus, reuerendissimo domi-
nanti Bellaio singulari totius ordinis purpu-
ratorum, dignissimoque Parisiorum praefuli.
Illa dedicatoria, duobus potissimum nomini-
ductum fuisse, scribit Gryphius. ut hanc in-
ti utriusque historiam, maioribus augustiori-
typis excusam illi consecraret: partim ut tan-
telut numinis cuiusdam tutelaris, nomine, in
limine praefulgente, nonnulla ex eo toti
gratias, & quaedam quasi maiestas accederet:
quod uniuersum, ita pergit Gryphius, quantus
erit, instituti huius fructum clarissimae ve-
miliae, atque adeo Guilielm. Langaeo fratri
tutissimo, fortissimoque Galliarum uniuersitatis
iure deberi intelligeremus. Is etenim, donec
ante commutauit, anrem vobis vellere non de-
valere iussit. insulsissimis aliquot Neotericorum
meris (vbi aiebat) piperis & turis cucullis,
diffusum quonque veterum, ea typorum ampli-
tuderemus, quae & nominis nostri dignitati
consulere, & summam optimi cuiusque gra-
tieficio nostro emereri. Quod quidem hominis
fimi consilium, quamuis etiam tum non inutile
r: fecit tamen temporum iniquitas, superio-
bellorum tempestas, ut commodius in tempus id
togeremur. Verum quando ita superis visum
tot tandem malis defungeremur, discussique
nubibus, mari aliquanto pacatiore, vela face-
visum est & nobis animum recipere, & pristi-
num.

num institutum, intermissum, omni animi
 repetere: idque eo libentius, quod ingrau-
 acetate, oculorumque acie iugi lectione nonni-
 ta, re ipsa sinus edocti, minutiores illae, &
 penodum fugientes litterulae, quantum luri-
 ram, & detrimenti. Porro cum probatissi-
 que veterum (modo vita diuturnior contige-
 typorum amplitudine statuerim excudere, a
 me tamen visus sum facturus si quemadmodum
 ille a suo Ioue, ita nos quoque a diuinis ex-
 vtriusque historiam, hoc est vniuersum fidei
 steriam, velut primum in aciem emittet
 Volumini I. praemittuntur 1) Librorum
 noui Testamenti ordo. 2) Hieronymi prologus
 3) Index Testimoniorum, a Christo & apos-
 T. citatorum, quae huc, in id congesta sum
 flores nativam quorundam intelligentiam,
 qui valeant, quae ab ipso Christo vero in-
 spiritu eius, per apostolos tradita: perspiciant
 usum ea adduxerint apostoli & Evangelista
 dex alter, in quo itidem Novi instrumenti
 ex vetere excerpta annotauimus, si non ad ve-
 ta sententiam, ex quorum collatione cum ii
 videntur desumpta, non parum lucis accede-
 nis lectoribus. 5) Epistola beati Hieronymi
 num presbyterum, de omnibus diuinae histo-
 Hanc excipit 6) Praefatio S. Hieronymi
 in Pentateuchum Moysis. Ceterum haec
 in octo distributa sunt partes, quarum qua-
 vum orditur paginarum numerum, nouum
 lum praefixum habet. Volumen I. duas
 tur partes, quarum 1. libros Pentateuchi
 vsque ob oculos ponit. 2. continet Psal-
 brum, prouerbia, Ecclesiasten, Canticum c
 Salomonis, librum sapientiae, & Ecclesiasti
 filii Sirach. Voluminis II. 1) pars per typ-
 errorem pagina inchoatur 166. & prophet-
 pta complectitur. 2) Machabaeorum lib

angelistas quatuor, 4) Acta Apostolorum, 5) as Paulli & catholicas Jacobi, Petri, Joannis, ae, 6) Apocalypsin B. Joannis apostoli. His us & in V. & N. Testamento Hieronymi praetur passim praefationes. Liber Nehemiae, in t & in aliis editionibus, Esdrae vocatur secundumque III. & IIII. comites habet. In titulo inis primi, nec non in fine apocalypseos, typoreperiuntur insignia, quibus ad nomen suum sit, saeuum scilicet id animal, a fabularum scriptus fictum, & gryphis nomine dictum, hoc adlemmate: *Virtute Duce, Comite Fortuna*. praeterea in Apocalypseos fine, verba adscripta ur: Sebastianus Gryphius excudebat Lugduni 550. Secundo volumini addita sunt. 1) *Hebaldaea, Graeca & Latina nomina, virorum, m, populorum, idolorum, urbium, fluuiorum, m caeterorumque locorum, quae in BIBLIIS n, restituta, cum latina interpretatione: addim BIBLIORVM locis, in quibus ita scripta le: qua in re interpretationem, quae in BIBLIIS uti excusis erat, fere secuti sumus, adiecta not, quorum proprii characteres ignorabantur, D. , quae dubiam esse interpretationem significet: vero G. littera, quae petitam esse a Graecis inisionem admoneat. folior. 34. 2) Index resententiarum V. & N. T. folior. 16. & dimid. x selectarum ex sacris Doctoribus annotationae studiosis maxime conferant veluti quaedam BLIORVM textus propugnacula, tum aduersantes in eundem errores antidota folior. 8. & Nonnulla errata typographica & e V. & e N. ento excerpta, in secunda tituli Voluminis I. , lectorum oculis exposita sunt. Quod nos sciamus, haec rarissima BIBLIA, a nemine re descripta fuerunt. Capita nondum in verdistincta, variantes vero & loca παραλλλη, i adscripta sunt. Verba quibus Jehouah Ser-*

penti maledixit Gen. III. p. 3. hac ratione est
sunt: *Inimicitias ponam inter te & mulierem, &
tuam, & semen illius: ipsa conteret caput tuum
insidiaberis calcaneo eius.* Vocula ipsa * notata
margine adposita habet, ipsum. Eodem anno
ex eadem officina typographica prodierunt *Bib
era, iuxta vulgatam editionem ad vetustissima ex
ria castigata* V. Voluminibus in 12. vid. die
würdigk. der Königl. Biblioth. zu Dr. Tom. I. p.

XXXXV.

DIS ALTE TESTAMENT deurtzsch. M
Luther. Wittenberg. M. DXXIII. (1524.)

Rarissimus codex, multis figuris, eleganter
incisus, ornatus, in tres partes distinctus est. I
cuius titulum adscripsimus, foliis 220. absolute
Pentateuchum ob oculos ponit, cuius in fine hi
guntur verba: *Gedruckt zu Wittenberg durch
chior Lotther den iungen M. D. XXIII.* Sec
partis titulus est: *Das ander teyl des ALTEN
STAMENTS. Wittenberg.* Constat fol. 275. &
plectitur *das Buch Josua, das Buch der Richte
Buch Ruth, das erst und ander teyl des Buch
muel, das erste und ander teyl von den Königen
erste und ander teyl der chronica, das Buch
das Buch Nehemia, das Buch Esther, cuius in
haec adposita sunt verba: *Ende des andern teyl
ALTEN TESTAMENTS. Gedruckt zu Witten
Melchior Lotter, der iunger. Im iar nach Cristlig
Tausent fünffhundert und vier und zwentzig.* (1524.)
*Das dritte teyl des ALTEN TESTAMENTS. Wi
berg M. D. XXV. (1525.)* continet *das Buch
den Psalter, die spruch Salomo, den prediger Sa
das Hobelied Salomo.* Hæc omnia fol. 136. im
sunt. Praefationes, quas Lutherus libris bi
praemisit, suo loco positæ conspiciuntur. Ex r*

e partis primae, quæ legitur in denen *Nachricht-
von einer ballischen Biblioth.* Tom. III. p. 10 sqq.
qua facile diiudicari poterunt. Conf. Viri Excel-
liff. Jacobi Burckhardi *Historia Bibliothecæ augustæ,
Wolffenburteli est*, P. I. Lips. 1744. in 4. Lib. I.
III. p. 135 sqq. Jacob. Frideric. Reimmanni *Ca-
sus Biblioth. theologic.* p. 246 sqq. Pars prima anno
15. recusa fuit, vt verba editionis, quæ ante ocu-
versatur, in fine conspicua, produnt: *Gedruckt zu
temberg Michel Lotther M. D. XXV.* Adiicitur
parti, quod in editione anni 1524. non inuenitur,
*beychtgebet D. Martini Luther, & Eyn ander
beychtgebet Manasse des Königes Judæ.*

XXXXVI.

PROPHETEN alle deudsch. D.M. Luther.
1544. in 8. folior. 382.

in fine editionis a Jacobo le Long in *Biblioth. sacr.*
17ae, hæc leguntur verba: *Gedruckt zu Erffurd
Melcher Sachsen in der Archen Noe. M. D. XLIII.
4).* Cuiuslibet prophetiæ initio, Martini Lutheri
ratio & figura ligno incisa conspicitur.

XXXXVII.

NEWE TESTAMENT. Doct. Mart. Luth.
*signadet mit Churfürstlicher zu Sachsen Frei-
Vittenberg Gedruckt durch Hans Lufft, 1579.
folior. 407.*

non adeo frequentes esse libros, qui anno 1579.
his sequentibus, ex officina Jo. Lufftii prodierunt,
vt Georgius Gustauus Zeltnerus in der *kurtzge-
Historie der gedruckten Bibel-Version und anderer*

Schriſtten Mart. Lutheri Norimb. 1727. in 4. p. not. (x). Jacobo le Long illa plane incognita fu- tio. Verba 1 Joh. V. ſuo jam loco inſerta ciuntur. Omnia præterea, quæ in den Nachr von einer halliſchen Biblioth. Tom. III. p. 16 ſq. editione an. 1546. adnotata fuerunt, de hac q. dici poterunt.

XXXIII.

EVANGELIUM Matthei, Marci, Luce, Jo-
hannis aus der Translacion Erasmii von Rote-
mund deſſelbe gebracht in 8.

Quis versionis fuerit auctor, quo anno, & typographo expressa fuerit, ignoramus, cum-
plari, quod ante oculos versatur, titulus & no-
folia in fine defunt. Librum initio Seculi XVI.
typis fuisse excusum, ideo credimus, quod in
Evangelio Lucae præmisso, ciuitatis lipſienſis
pareant insignia. Versionem a variis fuisse cor-
ram, verba præfationis, in euangelium Mat-
testari videntur, vbi hæc legimus: - - *Derhalb
ich Got zu Lob vñ ſurderung menſchlicher erkenntn
will und gutheit Chriſti der zweyen vornemlichſten
geiſten (vmb kurtz willen) Mathei und Johan-
zeugnis, in kleine form vorſuegt zu trucken,
auch durch hochvorſtendige, In clarer vñ vorſte-
deutſche Sprache dann vorhin ytzundt neulich ge-
ſein, Damit ſich ein itzlicher chriſtgleubiger mei-
allen ortern deſſer bequemer darin mag vhen, Go-
zu lob und ere, Amen.* Cuilibet euangelio ſin-
præſignitur titulus. Capitibus, in tribus eua-
poſterioribus, argumenta præmittuntur, quæ
Matthæi euangelio omiſſa ſunt. Versionis ſpe-
hæc eſſe poterunt: Luc. XII. legitur: *Es hatte
einem reychem manne ſeinn agker volligklich frue-*

nacht, vnd er gedachte in ym selber sprechende, was sol
ich thun, wen ich habe nicht do ich meine fruchte
insameln muge, vnd er sprach, das wil ich thun,
ich wil zubrechen meine schewnen und wil grossere
wen, vñ do wil ich alle die gutter, die mir gewachsen
insameln, vnd will sprechen zu meiner sehle, Sehle
hast vil gutter ym vorradt auff vil yar, hab ruge
the) ist, und tringk, vnd frewe dich, Es sprach aber
zu yme. Du thore in diser nacht werden sie deine
wider von dir fordern, Wozu werdenn wñ diese
seinn die du gesammelt hast, also geschieht deme
ym einen vorradt macht, vñnd ist nicht reych bey
m. Luc. XXII. vñ er ist ausgegangen, als er pblag
den oelberck, ym haben aber auch nachgefolgt seine
er, vñ als er kam, an den ort sprach er zu ym, Ret-
te dich nicht in eingehe in vorsuechunge, vñ er ist von
hinweg gegangen, leichte einen steinwurf, ist auf
wie gefallen hat gebetet vñ gesprochen: Vater so
wilt, so nim hinweg dis trinckgefesse von mir, - -
sein schweyß was als die Bluthropfen die ge-
ym haben auff die erde vñnd als er was von dem
ab aufgestanden vnd zu seinen iungern kommen,
wie sie schlaffende vor betruenisz, vñ er sprach zu
Waz schlaffet yr, stehet auff vñ bettet auf das yr
in eingehe in vorsuechunge, als er noch redte schet
in sebar, vnd der genanth was Judas einer aus dem
essen gieng yn fur, vnd er nahete zu Jesu das er ym
kuste. Jesus aber sprach zu ym. Juda mit dem kusse
verstehest du dem sohin des menschen. Es sahen aber die
welch bey yme waren, was zukunfftig was, vñnd spra-
chen zu yme, Herre solle wir nicht mit dem schwerte
töhlen. Vnd einer aus ym schlug den knecht des
vñnd den Priester, vñnd bib ym abe den rechthenn
wappen. Es antworte aber Jesus vñnd sprach zu
yem. Halteth ynne bis alher, Vnd als er hatte ange-
wrtb seinenn ohrlappen machte er yhn wider gesunt.
oh. XII. Lazarus aber was eyner von der zall der bey-
tzer am Tisch. Maria nam ein pfunt unguents von ed-
lem

lem probirten Nardo vnd salbete die fuesz Jhe
truckenet abe seine fusz mit iren haer. Dasz ba
ist erfüllet worden vbm ruche oder schmack desz
Haec sane specimina, versionem satis esse in
produunt. Α'ε'ε'ε'ε'ε'ε', qui in euangelio Matthaei
& Lucae der oberste Priester, it. der Fürste d
ster adpellatur, per omnem Johannem voc
Bischoff, quod etiam docet, versionem a diu
adornatam. Ille praeterea, qui Joannem ti
sape numero variis synonymis vñus est, e.g. Cap
Da er sollichz geredte, spey er aus auff die er
machete einen kot aus den speychel, vñnd stre
schmieret den kot auff die augen des blinden v
zu ym, Gee hyn wasche dich in der schwemm
oder weyer, Siloe, das deñt als vill als gesand
Jesús der weinete oder zehrete. Es was aber
oder speluncke. Cap. XII. Nun ist das geri
vrteyl der werlt. Nun wirt der Fürst diser we
getriben oder verbannet werden. Vñd wo ich
Erden erhobet oder aufgehencet werde, wil o
de ich alle ding oder alle Menschen zu mir zib

XXXXVIII.

Dat NYEUWE TESTAMENT ons heren
Christi, Als sinte Mattheus, sinte
sinte Lucas en̄ sinte Johannes, bescreuen
met alder naersticheit ouersien ende ve
Met sinte Pauwels Epistolen en̄ die wercke
stelen Ende dye openbaringhe Johannis
figueren. Noch siin hierbi geset die E
wten ouden Testamente, die men Jaerli
inder heyliger kerken. Christus spreek
int XVI. Capittel. Gaet in alle dye wer
predict dat Evangelium, alle creatueren v

dooft ende ghedooft is, sal salich syn. in 8.
392.

Editio, a Jacobo le Long, Mich. Maittaire, aliisque, qui in recensendis bibliorum vtriusque Testamenti, editionibus, operam collocarunt, non memoranda fuit. In fine, editionis tempus, hac ratione designatur: *Dyt NYEUWE TESTAMENT is gheprent op die alder correctste Exemplacren, dye met Gracie ende Preuilegie gheprent zyn, Ende is voleynt te Leyden in Hollandt Bymy Pieter Janzoon Int Jaer ons Heren MCCCCC ende XXXVI. (1536.) den IIII dach van Augusto. Lof. God. van. Al. Initium facit Almanack geduerende tot LXIII. Jaren.* Reperitur tabula cum ligno incisa, vt in fastis nonnullis hoc tempore dei conspiciamus. In illa duodecim Zodiaci signorum influxus describitur, quem quodlibet signum, in membrum aliquod humanum habere, vulgo existimant. Praemittitur insuper euangelio Matthaei *dye tafle, em te vinden dye Epistelen ende Evangelie, alsoen die binnen den geheel ende Jare in der Kercken houden.* Apocalypsi adiiciuntur *de Epistelen wt den ouden Testamente ghenommen, die men iaerlick in der Kercken leest op sommighe daghen.* Eas sequuntur *die Epistelen wt den ouden Testamente, die men binnen den iare houdt in der kercken van den beyligen.* Verba 1 Joh. V, 6. *Op 8. hac ratione leguntur: Dese is die daer coet met water en bloet Jesus Christus, en met water allene, maer niet water en bloet, En die geest is, die daer tuyget, want die geest warachtich is. Want drie zynder die daer getuych geuen wten hemel, die Vater dwouert, en die beylige geest, en dese drie zyn ee. En drie zynder die getuygenis geuen inder aerden, die geest dat water en daz bloet, en die drie zy ee.* Figuris satis eleganter, ab artifice ligno incisis, haec editio, & inprimis Apocalypsis ornata est.

L.

Συμφωνία ἢ σύλλεξις τῆς διαθήκης τῆς καινῆς
 ξαντος ΕΥΣΤΟΤΟΥ ΒΕΤΟΥΛΗΤΟΥ
 τῆς Αὐγούστης τῶν Βηδελικῶν γραμματοδιδασ
 Noui Testamenti Concordantiae graecae,
 magno vsui omnibus sacrarum scripturarum
 studiosis futurum: singulari nuper ΧΥΣΤΙ
 LEII *bonarum literarum apud inclytam Vin-*
rum Augustam doctoris, industria collectum
 lucem editum. *Cum Caes. Majest. gratia &*
legio ad quinquennium. Basil. in fol. folior. 2

Annus, quo editus est liber, in fine expressit
 Basileae ex officina Joannis Oporini, Anno salu
 manae M. D. XXXXVI. (1546.) mense Ja
 Quantae liber sit raritatis, haec verba testan
 Catalog. Biblioth. Salthen. p. 208. conspicua: *O*
primae, ac proinde etiam rarissimae sunt hae Co
dantiae, quas deinde secutae sunt Stephanianae
Schmidianae. Et quanquam allegatione versum
pote tunc nondum inuentorum, destitutae sint;
men prae sequentibus iam dictis habent peculiare
diuersas unius vocis significationes notauerit & d
rit ΧΥΣΤΥΣ, id quod Stephanus & Schmidius
re. Conf. Jac. le Long Biblioth. sacr. Tom. I. p.
& 545. Dicauit BETVLIVS opus suum, Jo
fero & Jacob. Herbröt, augustanae ciuitatis Co
illa, opus hortantibus in primis & impellentibus
Lycosthene, Ambrosio Blaurero, Sim. Grynaeo,
gang. Musculo, & Wolfgang. Weyssenburgo se
pisse profiteretur. In praefatione ad lectorem ce
morat, quibus potissimum modis haec Symphoni
ca a latinis differat concordantiis, quas tamen
exemplar ab initio sibi proposuerat. — Praefat
sequuntur Jacobi Cresslii, Joh. Cratonis, Seb
Castalionis, Andreae Dietheri, Conradi Gesf

Adolphi Gualtheri Carmina encomiastica, graeca
 inter & latina. Natus fuit XYSTVS BIRCK, siue
 BETVLEIVS, Augustae Drusi, quae hodie Memminga
 vocatur, anno 1500. vid. Viri celeberr. Samuel. For-
 tii *Ducatianna ou Remarques de feu M. le Duchat*
sur divers sujets d'histoire & de litterature à Amsterd.
 1722. in 8. Tom. II. p. 359. Studiis, in variis scholis
 & academiis, ad finem perductis, primum in officinis
 typographicis Cratandri, Frobenii, Behelii relegendis
 & mendandis plagulis, operam dedit & postea anno
 1538. in scholae basileensi S. Theodori praepositus fuit.
 Inde inde euocatus, in patriam concessit, & ibi
 in scholae, quae a S. Anna nomen adepta est, an-
 no XVI. praefuit. Obiit XIII. Kal. Jul. anno 1554.
 Huius anno LIIII. Vitam illius data, quod aiunt,
 conscripsit Joan. Nisaeus, quae editioni Laetantii
de rebus ac eruditis XYSTI BETVLEII commentariis
apud Henric. Petri 1563. in fol. editae praemittit.
 Conf. Jos. Simleri *Biblioth.* p. 689. Henric.
 Valeonis *Prosopographia* P. III. *Basil.* 1566. p. 254.
 Schior Adami *vitae germanor. philosophor.* p. 74 sqq.
 Baron *Memoires* Tom. XLII. p. 312 sqq. Philipp.
 Jacob. Crophii *Historische Erzählung von dem Ursprung*
der Schicksalen des Gymnasii zu S. Anna in Augspurg,
dem Leben und Schrifften der darinnen ehemals leb-
ten Professoren & Rectorum, Augspurg 1740. in 8.
 §. 7. p. 14 sqq. & alibi passim.

LI.

CONCORDANTIAE Bibliorum vtriusque Te-
 stamenti Veteris & Noui, perfectae & inte-
 grae, quas reuera maiores appellare possis. Opus
 harum literarum studiosis apprime utile, denuo
 omnes, quae praecesserunt editiones, multis
 in locis commodè restitutis & castigatis,
 summo

summo studio ac labore illustratum. *Antuerpiae ex officina Christophori Plantini* 1585. in 4. fol. 3

Quis istas CONCORDANTIAS compilauerit, quo tempore prima omnium editio prodierit, pro affirmare non possumus. Varias CONCORDANTIA-
RVM *latinarum* editiones recenset Jacobus le Long Tom. I. *Biblioth. sacr.* p. 456 sqq. ubi etiam J. Buxtorfii, Jo. Trithemii & Jacobi Echardi sententiae de primis CONCORDANTIA-
RVM *latinarum* auctoribus exponitur. Inter editiones impressas, propter plerumque censetur, quae Hugonis de Colonia mine prodiit *Basil.* 1479. in fol. vid. Michael Maittaire *Annal. typogr.* Tom. I. p. 403. Jacob. le Long l. cit. p. 457. qui istum librum *Bononiae* 1479. in lucem exiisse arbitratur. Conf. not. 5. apud Maittaire l. cit. ubi nonnulla dubia, contra ejusmodi CONCORDANTIA-
RVM editionem, proferuntur. Sed primum CONCORDANTIA-
RVM auctorem indidum relinquimus. Editioni satis nitidae & rectae quam hoc loco recensemus, praemisit Typographus praefatiunculam, in qua hanc alteram CONCORDANTIA-
RVM editionem, longe quidem prioribus, aliorum, quam suis emendatiorem & locupletius nondum omnibus tamen numeris suis restitutam & expurgatam scribit. Inprimis cum nemo sit ignoret, inter tot numerorum myriades, ipsos etiam qui operi castigando, praemio conducti, praefacile falli potuisse. Quaelibet pagina in *quatuor* vocant, *columnas* distributa est, quarum quaelibet centum lineas complectitur, e quibus, facile qui coniicere poterit, opus litteris minutissimis, non maximo typographi & correctoris labore exseruisse. Si Jacobo le Long l. cit. p. 458. fidem habeamus, anno iam 1581. *Antuerpiae ex officina plantiniana* CONCORDANTIAE *latinae* in 8. in lucem editae fuerunt.

LII.

Concordanz vnd Zeyger der spruch vnd histo-
rien, aller Biblischen Bücher alts vñ news
aments teutsch registers weisz verfasst vñ
amenbracht. Durch M. LIENHART BRVN-
ner verweiser des wort Gots zu Wormbs. Truckt
kaiserlicher Gnad vñ freyheit. Bey Wolff Köppbl.
Straßburg. Anno M. D. XXX. (1530.) in fol.
nr. 256.

Operis insignem raritatem produunt verba *Catalog.*
Bibl. Reimmann. P. I. p. 215. & quae apud Cl.
ppium in *Catalog. libror. rar.* p. 152. leguntur, vbi
BRUNNERVS primus nominatur auctor, qui *Concor-*
dantia biblicas, lingua germanica concinnare adgre-
ssus est, cuius proinde liber admodum rarus, in pau-
ciorum hominum conspectum venit. Conf. *Ca-*
talog. Biblioth. Salthen. p. 209. Editionem quidem
recentiorem *Argentorat.* 1546. adlatam conspiciamus
in Jacobi le Long *Biblioth. sacr.* Tom. I. p. 459. sed
memur vt eiusmodi editio vsquam inueniatur. In
uersa tituli pagina, haec ad bibliopolas & typogra-
phos legitur admonitio: *Ich will alle Buchfürer und*
drucker gewarnet haben: mir disse Concordantz: wöl-
le mit grossen kosten vnd arbeyt vollendt, nit nach tru-
cken wöllen, Bey verlierung der peen vund straff, inbalt
meines Priuilegiumbs, mir von keyserlicher gnad vnd
freyheit zugelassen vnd bestätigt. Also sey ein jeder ge-
warnet sich vor seinem schaden zu hütten. Dicauit li-
trum suum BRUNNERVS Dem Durchleuchtigen Hoch-
bornen Fürsten und Herren: Herrn Philipsen, Landt-
rauen zu Hessen, Graven zu Katzenelenbogen, zu
Dietz, Ziegenhain, vnd Nida. Caussam istius rei his
verbis exponit: *Vnd wiewol ich gläublich bericht binn,*
das E. F. G. pflege alle tag ein capitel im alten, vnd eins
im neuwen Testament zu lesen, das selbig mit iren Dienern
zu

zu handeln erwegen vnd zu bedencken, auff das geyst
 vrteyl fleissig Acht zu geben, also das der selbigen etz
 jbene nachuolgen müssen, so ampts vnd namens
 vor gön solten, Hat mir dennoch gefallen disse m
 Arbeit zuzuschreiben, auff das ich jr villeicht v
 gebe, sollichen weg deßler geßiffener zu wandlen,
 der gotsfürchtigen gemein, wie ich hoff, ausz gott
 berren, durch mich vorgeschriben ist, vnd etwan
 dissem buch die geschriff zu vergleichen, nach rech
 vnderseidung, vnd nach geystlichem vrteyl. Di
 sollich durch hüßf diser Concordantzen vil leichter
 scheben mag, weder so auch geleerte vnd musige
 die nichts thun dann die geschriff handlen allein
 ir gedechtnusz handlen solten. Dann durch übung
 gedechtnusz würdt freyheit vnd furgang des geists geb
 dert vnd matt gemacht, so sunst freydig und mutsam,
 züsamen geschriebnen spruch einmals ansibet, bedene
 vnderseidet vnd richtet, oder joeb sich selbs dadurch
 frischet zu ernstlichem gebett vmb gottsaligen verstant
 welches meiner hoffnung E. F. G. so von fürstlichen
 schestten sunst offt abgezogen, vilmer fürstendig
 vnd fürderen mag, zu gön den weg Gottes, vnd
 so grossen weltlichen sorgen, ausz der welt mit hertzen
 sinn zu wachsen, nemlich durch Christum in gott
 herren &c. Scripta est dedicatio zu Wormbs auff
 vierden Tag des Mertzens, des Tausent fünffbunder
 vnd Dreyßigsten Jars. Dedicationem excipit Can
 Regel vnd Bericht: wie man disz Buch brauchen v
 versün sol. BRVNNERVm bibliis vsum fuisse, non
 dum in versiculos distinctis, literae restantur A. B. C. D
 &c. quas capitibus distinctionum & numerorum loc
 adposuit. v. c. I Mose III. C. vnd du würst jm in di
 versen preysen (Lutherus stechen). Apocal. II. E. vnd
 will jm geben weissen sein. Jerem. XXXI. G. Bis
 zum hübel gareth, (hügel Gareb). Jehesf. (Hesekiel
 XXI. B. das Schwert ist gepalirt (gefezt) das es glitze
 (blinken). I Mos. XXX. B. Ruben fand Alrun (dudaim)
 vß dem Feld. ibid. B. lasz ihn disse nacht bey dir schlaf
 fe

die Alrun (dudaim) *deines suns*. Ho. II. VII.
Alrunen (lilien) *geben den rauch* (geruch). Jes.
D. jre heuser werden sein voller affen (vnd ihre
 voller Ohim seyn). Psal. XLIX. A. *Vnd auff*
rpffen mein retzel (vnd ein fein geticht auf der
 1). Jes. XVIII. A. *der herr reydt daher auf einer*
rigen wolcken (der Herr wird auf einer schnel-
 olken fahren). ibid. B. *ror vnd bintzen* (Schilf)
welck (verwelcken). Daniel. II. C. *Bey Arioch*
nigs prufen (dem obersten Richter). Jes. LX. A.
omodarien (die Läufer aus Midian). Jes. LV. A.
baum würt aufgeben anstat des Dorns (Es sollen
 für Hecken wachsen). Ex his, quae decer-
 s, prout nobis se obtulerunt, locis, quilibet
 ict, BRVNNERVM in primis in prophetarum
 a, versione fuisse vsum, quae a Lutheri versione
 opere discedit. Auguratur igitur ex hac di-
 ne, neque non sine ratione augurari videtur
 mannus l. cit. BRVNNERVM, in concinnandis
concordantiis, vna cum Lutheri versione, & qui-
 omnium prima, & Ludovici Hetzeri, famosi
 pristinae translatione esse vsum, qui prophetas
 apore, iam tum esermone ebraico, in germani-
 raduxerat, & Scripturam S. *Wormatae* 1530. ap.
 Wolfium Köphll, e cuius officina BRVNNERI
dantiae prodierunt, in lucem emiserat. Silen-
 ioque præterire non possumus, quod e libris,
 cantur apocryphi, nullum dictum, nullaue
 la aut phrasis, in hisce *concordantiis* adducta
 . Typographus modo dictus, haec in calce ad-
 verba: *Getruckt mit keyserlicher Gnad vnd Frey-*
der hohen löblichen frey Statt, Straszburg, *durch*
en Köphll. Anno M.D. XXX. (1530). LIEN-
 VM siue Leonhardum BRVNNERVM, e Pastore
 atienti, tandem fuisse factum Pastorem landa-
 m, e loco Petri Gedultig gerenrodensis, a Cl.
 o l. c. adducto patet, quae omnia sunt, quae de
 isto nobis innotuere. Miramur autem, quod
 iste

iste vir in recentissima *lexici eruditorum* editi
inuenerit locum, quem tamen mereri omni
detur.

LIII.

*) **C**ollectio quorundam grauium Auri
qui ex professo, vel ex occasione sacr
pturae, aut diuinorum officiorum, in v
linguam translationes, damnarunt. Quor
mina, pagina sequens, indicabit. Vna cum
tis summi pontificis, & cleri Gallicani, c
epistolis Sorbonae censuris, ac Supremi Par
Senatus Placitis. Jussu ac mandato eiusde
Gallicani edita. *Lutetiae Parisiorum apud
nium Vitre, Regis & Cleri Gallicani typog.*
1661. in 4. mai. pp. 122. 270. 109. & 81.

Opus in Germania perrarum, ac sapientior
ter Gallos inuisum, multa exhibet notatu dign
ram, quae heic in vnum corpus gelta sunt, du
genus. Alia sunt integri doctorum catholico
hoc argumento libelli: I) Stanislai quippe
sacro vernacule legendo: II) Petri Lizetii, J-C
cati regii in senatu parisiensi, eiusdemque
principis, *dialogus de sacris libris in vulgare e
minime vertendis* &c. III) Spiritus Roterus,
praedicatorum, sacrae theologiae Professor,
vertenda scriptura sacra in vulgarem linguam
Jacobi Ledesma Soc. Jesu, *de scripturis diuin
vis lingua passim non legendis* &c. V) *Dis*

*) Hanc libri recensionem acceptam referimu
stiano Guil. Francisc. Walchio P. P. J. amico
honoratissimo, qui eam beneuole nobiscum
nauit.

tois donné à R. P. en Dieu, Messire Pierre de
dy, Evêque de Paris, sur la Proposition, qu'il fit
theologiens, touchant la traduction de la sainte Bi-
n langage vulgaire, par Maurice Poncet, Do-
en Theologie. Alia vero fragmenta; siue po-
testimonia, diuersorum auctorum circa versiones
res S. Scripturae; vel diuinorum officiorum,
mis Gerfonis, Jodoci Clichtouaei, Ambrosii Ca-
mi, Alphonsi a Castro, Petri a Soto, Nicolai San-
Robert. Bellarmini, Joannis Baptistae Scottiae.
ta, communi hoc titulo ornantur: *Acta, decre-*
et epistolae summorum pontificum, conciliorum, et
um cleri Gallicani, scholae Sorbonicae, ac Senatus
senfis. Habentur ibi I) *Statutum concilii Tolo-*
ann. 1228. II) *declaratio S. Facultatis Sorboni-*
aduersus translationes vulgares sacrorum biblio-
et officiorum ecclesiasticorum. ann. 1661. d. 4. ian.
I, quum versio breuiarii gallica prodiiisset. III)
ptum ex censura in. 32. titulos partita, lata in
siones, quasdam Erasmi, die 17. Dec. an. 1527.
Excerpta ex registris Parlamenti Parisiensis
66. d. f. 107. Vol. 67. fol. 123. & Vol. 75. V)
res du Roi François I. à la faculté de Theologie
ris, pour corriger les bibles de Robert Estienne
. Oct. 1546. VI) *Censura facultatis in biblia*
rti Stephani. VII) *Lettres du Roy Henry II.*
aculté de Theologie de Paris pour censurer les Bi-
de Robert Estienne. IIX) *Advis de la faculté*
eologie sur la requeste présentée au Roy par les
imeurs et Libraires jurez tendant à fin, que les
rs contenus en certains livres, reprouvez par le
logue de la dite faculté, soient mis au commence-
des dits livres comme errata. Ceque doit faire
les raisons qui s'ensuivent. VIII) *Censurae di-*
e. X) *summa capita, quae observata in bibliis*
enati Benoist, doctoris Theologi. Adduntur
articulo, integra acta Sorbonici collegii contra
mem hanc Renati Benedicti, de qua vid. Jacob.
I. I. L. le Long

le Long *Biblioth. sacr.* Tom. I. p. 330. X) *Moment de Monseigneur l'Archevêque de Paris, pour la défense de lire la bible en langue vulgaire, fait le 27 septembr. 1650.* XI) *Extrait du Procès verbal de l'Assemblée générale du Clergé de France, tenue à Paris en l'année 1660. vbi singula cleri gallicani de pontificis Romani epistolae, & Regis Galliarum mandata, contra versionem missalis romani gallicanarum presbytero quodam Voyfin, Paris MDCLX. (1666) editam, promulgata exhibentur. Insigniter apta haec collectio, ad cognoscendam veram pontificum de lectione Scripturae S. laicis prohibendam, et recentiori aëuo ac nonnullis negatam. Quod de ea iudicauerit Arnaldus, notauit P. Baile *Dictionnaire historique & critique* Tom. III. pag. 2358. Poncet not. (G). Nicol. Lengletum du Fresnoy de eo memini ferre sententiam : *voilà un livre qui fait peu d'honneur aux François puisqu'il défend la Bible.**

LIIII.

Magistri PETRI COMESTORIS scholastica historia. in fol. folior. 252.

Nemini facile hoc opus incognitum esse potest, quod omni tempore in romana ecclesia, per omnes fere Europam, diurna quasi nocturnaue manu, usatum fuit. *Il n'y avoit rien, ait Richard. Simon Tom. II. de l'histoire critique du Nouveau Testament p. 320. en ce tems-là de plus grand ni de plus estimé pour l'Ecriture sainte, que le PIERRE COMESTOR qui a été traduit dans plusieurs langues de l'Europe. On ne lisoit la bible que de la manière qu'elle est dans ce compilateur, & avec ses gloses. Cet usage a duré longtems en France. Composuit PETRVS COMESTOR hoc opus ad Guilielmum ad albas montem dictum*

dictum, ab anno 1169. ad annum vsque 1175. Archiepiscopum senonensem, & postea Cardinalem & Archiepiscopum rhemensem. Causam suscepti laboris fuisse ait, *instantem petitionem sociorum, qui cum historiam sacrae scripturae in serie & glossis diffusam habuerent, breuem nimis & inexpressam, opus adgreffi illum compulerunt, ad quod pro veritate historiae insequenda recurrerent.* Varias editiones & versiones recenset Jo. Alb. Fabricius in *Biblioth. med. & inf. Latinit.* L. III. p. 1135 seqq. inter quas etiam haec, de qua sermonem instituimus, compareret. Litteris gothicis admodum luculentis & nitidis, chartae inscripta est purissimae, quae crassitie sua, ad membranas pergamenas proxime accedit. In fine haec leguntur verba: *Incarnationis dñice anno MCCCCLXXXIII. (1483) preclarum hoc opus Scolastice historie. factum a Johanne de Greningen. nec non Heinricho de Ingulher. impressorie artis magistris. in inclita Argentoratorum ciuitate possibili emendatione preuia impressum. Mensis Augusti die XXVIII. feliciter est consummatum.* Conf. Theophil. Sinceri *Neue Sammlung von lauter alten und raren Büchern*, I. Stück. Frankfurt 1733. in 8. mai. p. 31 sqq. Insignis raritatis codicem hunc esse censemus, cum non solum Michaeli Maittaire incognitus fuerit, sed per omnes etiam *anales typographicos*, nullus reperiatur liber, qui ab Heinricho de Ingulher impressus fuerit. Adseruatur hic codex in bibliotheca scholae prouincialis portensis publica.

LV.

Scholastica historia *magistri PETRI COMESTORIS* Sacre scripture seriem breuem nimis & positam exponentis. in fol. folior. 229.

Et haec editio, litteris gothicis exscripta, ab ea, de qua exposuimus, si chartae & litterarum nitorem spectauerit.

etaueris, longe discedit. In fine haec adposita h-
verba: *Explicit scolastica historia magistri PETRI COMESTORIS. Impressa Basileae. Anno dni. M. CC. LXXXVI. (1486). Finita post festum Kathe-*
Jo. Alb. Fabricius illam l. c. adduxit. Conf. Mich.
Maittaire *Annal. typogr.* Tom. I. p. 477. qui me-
rat, quod ex hac editione notatu digna citentur.
Auctario ad Flacii Catalog. testium veritatis n. 1.
p. 93. 94.

LVI.

Scholastica historia *magistri* PETRI COMESTORIS, sacre scripture seriem breuem nimis expositam exponentis. in folio, folior. 207.

Typographus *historiae* caractere litterarum go-
co exculae, haec adscripsit verba, in fine conspic
Scholastica historia magistri PETRI COMESTORIS
Impressa Argentine finit feliciter. Anno salutis no-
Millesimo quingentesimo (1500) XV. die mensis
Joanni Alberto Fabricio, & Michaeli Maittaire
tio incognita fuit. Omnium optima, & recentiss
quod nos quidem sciamus, est editio, quam iussu
nedicti XIII. Pontificis rom. adornauit eminentiss
& illustriss. Princeps ANGELVS MARIA R. E. C
dinalis Bibliothecarius QVIRINVS. Cum emi
tissimus Princeps, historiam istius editionis, omni
optime ipse exposuerit, in *Commentariis de rebus*
illum pertinentibus P. II. Libr. I. Cap. XVI. p. 2
edit. *tigurin.* 1750. in 8. insigne ornamentum rec
sioni nostrae, adcedere credimus, si ipsa illius ve
hic transferibamus. *Vix me brixianis insulis, inq*
eminentissimus Princeps, & *vna simul Consult*
S. Officii gradu auxerat Pontifex, quum desider
suum mihi exposuit, vt Venetiis typis rursus cadere
PETRI COMESTORIS *Historia scholast*
adu

addito Indice locupletissimo, seu potius alphabetica
eiusdem Historiae Synopsi, quam paulo ante adornaue-
rat, Romaeque imprimendam curauerat P. Angelus
Maria a Cruce, Ord. Clericorum, qui vocantur Scho-
larum piarum. Votis seu iussis Pontificis libentissime
obsequutus, curam suscepi, ut per Antonium Borto-
m, Typographum Venetum, nona ea editio perfec-
tur. Praecesserat iam Beneuentana a triginta ser-
uatis, eandemque bis verbis commendauerat idem
Pontifex in XII. Synodo sua Dioecesana tit. 2.
„Mandamus vt de libro huiusmodi (sacro Bibliorum
codice) vel eo saltem veteris, nouique Testamenti
narrationem complectente, a celeberrimo Schola-
sticae Historiae Magistro PETRO COMESTORE
clarissimis, ac sapientissimis interpretationibus ex-
plicatam, qui modo in nostra ciuitate ex antiqua,
et mendosa impressione, nouis, & purgatis typis
in lucem prodit, singuli supradicti, ac Clerici
omnes, ad superiores ordines alias non promouen-
di, infra mensem omnino prouideantur. Acce-
ptum autem ne seponant: verum ad Ezechielis in-
star, lectioni illius attendentes, volumen illud,
quod a Deo est, inexplebili auiditate comedant. „
„Editum autem Veneta an. MDCCXXIX. (1729).
„In ipso cum Benedictus XIII. Beneuentum iterum con-
fisset, tempus illud valde opportunum arbitratus sum,
eundem publicandi, & quidem cum epigraphe ista:

*Reuerendissimis & sanctissimis Patribus Praefide
Metropolitae*

V I N C E N T I O M A R I A

V R S I N O

Ord. Praed.

Pont. Opt. Max.

In Beneuentanae Prouinciae Synodo congregatis

P E T R V S C O M E S T O R

Se Sifist

L 3

Vt

*Ut qui olim eiusdem Sapientissimi Metropolitae cum
E gothicorum caracterum tenebris ereptus.
Priorem Beneventi vitam recepit
Nova nunc Venetorum typorum luce clarescens
Faustis Patrum acclamationibus
Excipiatur.*

PETRVS COMESTOR, qui & alio cognomine *ducator*, Gallis *le Mangeur*, adpellatus fuit, id accē-
teste Trithemio *de Scriptor. eccles.* Cap. CCCCLX.
p. 96. cognomen, quod scripturarum auctoritate
suis sermonibus & opusculis, crebrius allegando,
in ventrem memoriae manducavit. Conf. Jo. H.
a Seelen *Selecta litteraria* Lubec. 1726. in 8. p.
not. (14). Daniel. Georg. Morhofii *Polyhistor ph*
sophic. L. I. Cap. XIII. §. I. p. 84. edit. Lubec. 17
in 4. qui aliam cognominis adfert causam, &
COMESTOREM dictum existimat, quod omnes sa-
lasticos deuorauerit, quem elegantius latina lingua
Inonem librorum dicemus. Natione Gallus ac Ca-
nicus & Decanus fuit B. Mariae trecentis (Troy
Mortuus est Academiae parisiensis Cancellarius a
annum 1178. In Abbatia S. Victoris parisiensi
eius legi epitaphium:

PETRVS. eram quem petra tegit
Dictusque COMESTOR;
Nunc comedor; viuis docui,
Nec cesso docere.
Mutuus, ut dicat, qui me videt
Incineratum
Quod sumus iste fuit
Erimus quandoque, quod hic est.

praeter alios memorat Germain Brice, Tom. II.
la Description nouvelle de la ville de Paris, à Pa-
ris 1713. in 8. p. 188. Vid. de illo & scriptis eius H.
ric. Gandauensis *de Scriptor. eccles.* Cap. XXI
p. 123. Trithemius l. cit. & in *Annal. hirsaugien*
Tom

. I. *Monaster. S. Galli* 1690. p. 435. Philip. Lab-
de Scriptor. ecclesiasticis. Paris 1660. in 8. Tom. II.
 9. vbi ridiculum illi videtur, Trithemii de co-
 linis ratione, commentum. Robert. Bellarminus
riptor. eccles. Paris 1658. in 8. pag. 324 seqq.
 n. Possevinus in *Apparat. sacr.* Tom. III. p. 46.
 d. Jo. Vossius *de Historic. latin.* L. II. Cap. LIII.
 5. Guil. Caue *Histor. litter. de Scriptor. eccles.*
 2 fqq. Casimir. Oudinus in *Commentar. de Scri-*
ptis eccles. Tom. II. Col. 1526 fqq. Louis
 du Pin *nouvelle. Bibliotheque des Auteurs eccle-*
ues Tom. VIII. pag. 231. Caesar Egassius Bu-
 in *Historia uniuersitat. parisiensis* ad Ann. 1151,
 4. ad Ann. 1178. p. 443. Jacobus le Long in
tb. sacr. Tom. II. p. 683. Jo. Alb. Fabricius in
tb. med. & infim. Lat. Lib. III. pag. 1134. seqq.
 nonnulli tradunt PETRUM COMESTOREM
 n, Gratiani & Petri Lombardi Itatorum fuisse
 n germanum, tresque hos, vno puerperio, ex
 rio, aut alio illicito concubitu, esse progenitos,
 fabula, & ingenii commentum, hodie a pleris-
 ploditur. Conf. Guid. Panzirolus *de claris le-*
terpret. Lib. III. Cap. II. p. 318. Caspar. Zieg-
 n *Dissertat. de Juris canonici origine & incre-*
Jen. 1745. in 4. §. XXXVII.

LVII.

II WIMPHELINGI De Integritate libel-
 um epistolis præstantissimorum virorum
 bellum approbantium & confirmantium.
 manni Philefii Jambicum ad ephoebos
 ibellum tersiorem pressum habes
 er sequaris hunc procliuius.

Mores hic integros certe doceberis
 Pelleret ipsa extra Venus praecordia.
 Et excitabitur sacrae scripturae amor
 Refertur Augustinus vsus saeculo
 Et veritatem, & imbibes constantiam
 Legas precor, nec cura sit quod inuidie
 Integritatis hostibus nihil placet.
 Videbis & Frugalitatis mox librum:
 O quam mouebit ille auaros perditos,
 Ridemus istiusmodi cunctos viros.

in 4. fol. 37.

Omnia JACOBI WIMPHELINGI opuscula
 stra aetate, esse rarissima, Viri Cl. Gerdesii tes-
 nio iam comprobauimus, in *Analectis* nostris *libris*
de libris rar. p. 1099. Hoc autem quod iam ex-
 vione & situ producimus, vtilitate sua, prae se
 se commendat. *Le livre de la pureté, de integrité*
 ait Louis Ellies du Pin, Tom. XIII. de la *Bibli-*
que des Auteurs ecclesiastiques p. 117. *est un des*
beaux, des plus éloquens & des plus utiles traités
 WIMPHELINGE. Conf. Niceron *Memoires*
 XXXIX. p. 17. Scripsit librum JACOB. WIMPHE-
 LINGVS ad Jacobum Sturmum, quem Thomas Wo-
 junior primum in lucem emisit *Argentorat.* 1505
 & Joanni Gallinario budorino dicauit, qui apu-
 hotes in S. Petri templo, grammaticam, rhetori-
 & alias eius generis disciplinas docuit. Di-
 WIMPHELINGVS librum in capita XXXV. qui-
 quatuor posteriorum, hic adscribimus argumenta
 pterea quod illis monachorum & inprimis augu-
 norum, in se concitauerat odium, quod eo pri-
 vt rem etiam ad Pontificem deferrent, a quo
 WIMPHELINGVS citatus quidem fuit, sed nunquam
 paruit, & tandem adnitentibus amicis Pontifi-
 conciliatus fuit. Rem omnem pluribus verbi-

icéron I. cit. p. 10. Conf. Henr. Wharton *Ad-*
r ad Guil. Caue histor. litterar. Scriptor. eccles.
5. Capitulū argumenta haec sunt. 1) Augu-
neque frater, neque monachus cuculla indutus
m fuit, quod multis argumentis Cap. XXXII. &
II. confirmatur. 2) *Falsum & fictum est prouer-*
Scientia latet in cucullis excludende seculares.
ne thesin comprobendam luculentum catalo-
irorum doctorum Cap. XXXIII. adfert, qui de
phia, de Canonibus & legibus, de medicina, de
de oratoria, de historia, de grammatica scripse-
& cucullis nunquam fuerunt induti. 3) *Maxi-*
profundissimi theologi fuerunt seculares, nulla
m cuculla induti. Veritatem istius rei, magno
gni theologorum numero demonstrat, qui secu-
uerunt, librisque editis, in omni theologiae ge-
inclaruerunt. Catalogus eorum existat Cap.
, cuius in fine de Trithemii libro, cui titulum
de Scriptoribus ecclesiasticis, tale legitur iudi-
Non me mouet liber *de Scriptoribus ecclesiasti-*
cuius locis innumeris erratum esse: ad oculum
strare possem: si non illius auctori admodum mi-
o, deferendum arbitrarer: quod vel mendacis ti-
vel a variis fraticellis multos scriptores ex or-
io fuisse: cum non fuerint falso iactantibus faci-
sus falli potuit atque seduci. Ex Epilogo Ca-
XXV. adposita, adparet, quod WIMPHELIN-
librum *de integritate*, ex heremitorio S. Guil-
in suburbano friburgensi anno 1505. scripserit,
intelligimus librum an. 1503. vt editio a Ni-
o I. cit. p. 17. adlata, prae se fert, nondum eo-
re in lucem exiisse. Editio, qua, dum haec
nus, vtimur, secunda est, & Nicerono aliisque
ita fuisse videtur. Adiiciuntur illi Palladis
logi heidelbergensis, Georg. Zingelii Theologi
ionici eystetensis, Joannis Romani, vtriusque
doctores, Vlrici Zasii, legum doctoris, Henrici
ii, poetae, Beati Rhenani, fletstatini, Rudigeri,

ut reor Augustinus &c. Augustinum non esse ser-
monum ad Heremitas auctorem, hoc in primis argum-
to, euincere studet: *Sermones ad Heremitas, non
illius nostri Augustini, in plerisque locis euidenter op-
di potest. Ut de aliis innumeris nunc taceam pu-
me de splendore & patre eloquentiae Augustino pu-
dicari, quod ipse barbaris illis vocabulis: qualia
verbum chorilare, & nomen bursarius usus sit, quae
sermonibus illis reperiuntur, decem annorum puer
die nitidius loqueretur. Quid dicam de argumentis
acerrimis inuectiuis contra genium & morem pient-
ni mansuetissimique patris, Augustini? quid de in-
& rustica sententiâ? proferam vel unum absur-
& foetidum locum in sermone de coena domini, ubi
Judam loquens introducit Augustinus his ver-
Nunquid matrem cum qua concubueras a paralisi
berauit? sicut hoc in re ipsa apocryfum: ita in
ineptum & insulsum. Si utique urbanissimus Augu-
stinus ignominiosissimum hunc Judae incestum, de ipso sa-
bere voluisset, honestioribus nimirum verbis, & mo-
stiore periphrasi uteretur &c. In conclusione apo-
logiae, se, suasque lucubratiunculas omnes, & poti-
mum apologiam, pro republica christiana, de qua mi-
nonnulla dicemus, censurae sedis apostolicae, &
primis Iulii II. pontificis, submittit. Apologiam
cipit epistola elegantissima Johannis Keyfersbergii
modo praedicandi dominicam passionem & de nudita-
crucifixi. Causa, ob quam Keyfersbergius istam
pserat epistolam, haec est: Praedicauerat quidam Sa-
lassa, in dominica passione, coram omni populo, vi-
ginibus, & matronis, satis inconsiderate, inter alia
Christum ex omni parte nudum in Cruce pependisse
verbis Ambrosii Christus in cruce pependit sicut eu-
natura profudit, innixus. Quidam Keyfersberg
amicus, paullo post tam ineptum sermonem Salassa
moderaturus, rationibus & testimoniis, alio in lo-
contrarium sustinuerat. Id aegre ferens Salassa, co-
tra illum e suggestu acriter inuectus est, & in i*

LIIX.

Apologetica declaratio WYMPHELINGII in libellum suum de integritate: de eo. An actus Augustinus fuerit monachus. Cum epistolo Thome Wolphii iunioris. Keyferspergii pistola elegantissima de modo predicandi passionem domini. Oratio WYMPHELINGII metrica in 4. folior. 12.

Qua ratione JACOBVS WIMPHELINGVS monachorum augustinianorum, sibi contraxerit odium, iam exposuimus. Cum vero ab omni quasi latere impetum monachi in illum facerent, hanc *apologiam* conscribere, & eorum impetum reprimere coactus fuit. Nicerono & aliis de eiusmodi *apologia* nihil notuisse videtur, quod eius raritatem valde confirmat. Examinat & refellit, in illa, aduersariorum suorum obiectiones, nouisque argumentis sententiam suam, Augustinum neque fuisse monachum, neque sermones ad Heremitas conscripsisse, confirmat. *Apologiae* initio, Augustinum, hac ratione, verba facientem introducit: *Monachus non fui: praesertim non similis vestrum, nec vos similes mei, ingenium, mores, studium, vita: & omnis conuersatio longe discrepant. Ego post ingressum religionis scilicet christianae: id est postquam tricesimo anno baptisatus: cum illa id est veste illa, quae sacro fonte iam renatis imponitur, indutus sum, mundum, delicias & opes contemnere cepi, frugalitatem dilexi, heresiarchas vici, Foemina intra domum meam, nulla penitus unquam conuersata est, nec germana quidem soror, nec patruus aut patris filiae. Non quod de sorore & neptibus mecum commorantibus vlla nasci potuerit mali suspitio. Sed quoniam illae sine aliis foeminis esse non poterant, quin ad eas aliae a foris intrarent, de quibus offendiculum aut scandalum infirmioribus nasci potuisset. Sic diceret*

fuisse adfixum. Adducitur etiam testimonii
descriptio reliquiarum metrica, quas Carolus mag
e terra sancta ad Aquisgranum pertulisse fertur
ibidem in latere imaginis S. Mariae virginis, incl
fuerunt:

*Aduena fiste pedem locus hic tibi mira relatu
Christifere ostendet virginis indasium
Subligarem & pannum quo nostre membra sal
In cruce carnigeri tecta fuere Dei.
Panniculi & quibus est puer ad presepe volutus
Factus & immunis frigoris omnipotens
Adde etiam pannum baptiste morte sacratum
Septenni spatio haec cernere quisque potest.
Carolus a Graecis nostram huc adnexit ad urbem
Hoc posuitque loco, laus tibi summe Deus.*

Oratio WIMPHELINGI metrica, cuius in titu
mentio facta est, versibus elegiacis ad Christum,
remissione peccatorum scripta est. Illam sequitur ig
zi amici epistola, ad aemulum WIMPHELINGI.
habet illius auctor epitomen libri *de integritate*
amicum suum hortatur, ut cum reliquis sociis, W
PHELINGVM laceessere desinat. Coronidis loco
adponitur *Hexastichon* Philesii V. (Ringmanni
geligenae) in eum, qui scripserat, libellum, de inte
rate cum auctore suo, flammis egere magis, quam
fore. Editionis tempus huius collectiunculae
dem non indicatur, illam tamen an. 1505. Arg
tinae in lucem esse prolatam, coniecimus ex epis
Thomae Wolphii iunioris, Decretorum doctoris
JACOBVM WIMPHELINGVM, Theologum,
praemissa, quae eodem anno, prid. Kalend. Aug. li
pta dicitur.

LVIII.

Julium II. Pontificem max. Querulosa ex-
ultatio JACOBI WIMPHELINGII ad instan-
Fratrū Augustinensium ad curiam Ro-
mā citati: vt propria in persona ibidem com-
parere propterea quod scripsit diuum Augusti-
num fuisse monachum vel fratrem mendican-
tem 4. folior. 4.

Hanc elegiam hecatosticham praemissa epistola, di-
xit JACOBVS WIMPHELINGVS generoso clarif-
simo domino Philippo de Duno & lapide superio-
rissimae Argentinensis ecclesiae praefecto. Ex-
tra illam breue WIMPHELINGI, ad Julium II.
Pontificem max. epistolion: *Scripsi beatissime pater F. Au-
gustinus regulam & nomen ab Episcopo saeculari ac-
ceptum: nec id putabam eis stomachum mouere cum &
alii Pontifices qui ipsorum & alias claustralium regu-
larum confirmarunt (quod longe maius est) saeculares fue-
rent sacerdotes, Qualis & Tu es Juli Pontifex Optime
pater, cui me & mea dedo subiicio commendoque.*
Tum qua commotus, haec de Augustino verba,
de integritate infereret, hanc esse in Elegia
dixit:

*His schola brisgoici passim celebrata Friburgi
Clara politorum nobilitate virum
Inter diuersos istic discordia fratres
Conuentusque duos sex quasi lustra fuit
Hic Augustinum: Guilhelimum praedicat alter
Certat uterque prior dignior hincque fore
Dignior atque prior sacra in statione videri
Claustrocole plebis gestit uterque status
Hic sacramento iustum subducit honorem
Tam fuerant tepidis pectora dura viris
Rex rhomanus erit testis (tam corda tumbant)
Flectere nec precio ne potuisse prece*

Tum

Tum me Conradus Sturtzel clarissimus orat
 (Quo doctore usa est nostra iuuenta bono)
 Vt relegam historias: vt queram primus vter
 Vt voluam variis scripta probata libris
 Hoc ego dum facio mihi pagina multa reuelat
 Nescia cuius erant pectora nostra prius
 Augustine vsus quod nunquam veste cuculla es
 Nec mendicaris: religiosus eras
 Religiosus eras: christique ligatus amore
 Sed mendicanti nulla cuculla tibi
 Hanc praeceptori rem scripsimus ordine nostro
 Cui certe poteram iure negare nihil
 Haec summa, hinc omnis surgit certaminis ordi
 Hinc crucior: patior: caussa cuculla fuit:
 Quam male res fratres pia veraque torserit ipsi
 Nullus in hoc nostro climate nescit homo &c.

Exponit praeterea causas, quae ipsum impediunt,
 minus a pontifice quidem citatus, in curia roma
 comparere queat.

Argentinus adest praeful cum consule testis
 Et cum principibus clara caterua piis
 Quod iam sim variis morbis confectus & annis
 Et quod sim ad tantum non satis aptus iter
 Et labor: & studium: pituita: podagra: & or
 Jam pridem vires desitnere meas
 Quid quod me tenerum chari genere parentes
 Et macie affectum corporeque exiguum
 Hinc fit vt aut pedibus vel equo vel qualiter itu
 Non facient tantam languida membra viam
 Porro me iuuenem nemo quia vidit equestrem
 Esse senex possem qualis equester ego?
 Si mihi suppeterent vires inuisere Romam
 Quam cuperem pedibus oscula ferre tuis
 Cernere & antiqua monumenta & moenia Rho
 Atque acie vite facta piare mee. &c.
 Itaque rogat Pontificem vt
 Aequa libretur caussa bilance

concedatur patronus, & cum ipse comparere ne-
 cesset, rem omnem eo instruat, vt argentinensis Prae-
 fecto Pontificis, iudicis munus agat. Quo tempo-
 re JACOBVS WIMPHELINGVS hanc *elegiam* edide-
 rit, non satis constat. Niceronus l. c. p. 20. illam
 circa annum 1512. compositam esse estimat,
 & non commonemur causis, vt illam aliquot annis
 priorem, & anno circiter seculi XVI. septimo
 anno euulgatam esse censeamus.

LX.

DE WIMPFELINGII Apologia pro repu-
 blica christiana.

Ringmanni Philesi Tetraſtichon ad
 Lectores.

Quant aequa lectores mente libellum
 harum nec rabido virus ab ore vomant
 sed salutiferi iussis sunt Consona Christi
 Quae si quis damnet, damnat & ipse Deum.
 Melior. 44.

De JACOBVS WIMPHELINGVS, hanc *apolo-*
giā pro republica christiana, satyrae titulo in Jure-
 consulti, & causarum patronos inscribere poterat.
 Quae enim, quae inueniri potuerunt, in eorum
 animam & contemptum vnquam prolata, studiose
 perquisiuit. Dicauit *Apologiam* Jacobo Sturmio, Fran-
 co Paulo heidelbergensi, Jacobo Bruno, ac Seb.
 Ringmanno, friburgensis gymnasiorum philosophiae au-
 thoribus. Thomas Volphius iunior, in epistola
 praefixa, ad doctorem Albertum de Ratsamhausen
 Stein, quem Theseum suum adpellat, scripta prid.
 1505. Opusculi se profiteretur editorem, quod
 WIMPHELINGVS, fortasse criticorum censuram
 illo acerbiorum metuens, a discipulis suis cremari
 iussit.

iusserat. Sequuntur epistolam duo *epigrammata* thiae Ringmanni Ph. V. *hypponactia iambica ad res*. In prologo WIMPHELINVS, coram Deo retur, neque in facultatis iuridicae, neque sacra-
marum legum contemptum, neque in odium cuius, qui praeclaram legum & canonum artem profici-
ant exercet, se edidisse istam *apologiam*, sed
taxat vt comprimatur quorundam petulantia, qui
sint non solum nudi legistae; sed etiam gramm-
rudimentorum expertes, vt propria illorum
evidenter demonstrat, minus sobrie de theolo-
cunctis philosophis atque oratoribus locuti sunt,
logosque vocant *avaros hypocritas, beresum aut*
in concionibus suis steriles, largas conscientias hab-
cum multis aliis probris & contumeliis. Parum
abfuit, quo minus vniuersis theologis *vesperas*
las imprecarentur. Tam atroci, vt ait, *infama*
merito laceffit, coactus fuit, eis qui theologiam
primere cupiunt, utcumque respondere. Haud eo
vt studium aut exercitium iuris positiui, quod bo-
generi & utile & necessarium esse sciat, stoccifacere
theologos sacris litteris abutentes, excusare velit, si
divinam scripturam, theologicamque facultatem, de-
dere videatur. In *protestatione* prologo adiecta,
alia, *apologiam* omnibus doctis, & vere christianis
rimorem & amorem habentibus, ipsi potissimum
stolicae sedi & pontifici Julio II. discutiendam e-
gandamque, cum omnis subiectionis humillime
fessione submittit, denuoque libellum suum de-
gritate subiicit, & causam exponit, ob quam a
tribus mendicantibus, laceffit, & infamia &
lumnia adfectus fuerit. *Apologia* ipsa LI. absol-
capitibus, quorum argumentum tabula praemissa
oculos ponit. In fine quatuor reperiuntur car-
quorum titulos hic adscribimus. 1) *Theologia su-*
pientia inuitat adolescentes, sacris initiandos, ad stu-
dium, tum honestum, tum ad beatitudinem conda-
2) *Hexastichon ex heroico & alcaico* M. Ringm

genae phelesii. 3) Philomusus (Jac. Locher) us, in laudem sacrarum litterarum. 4) *Contra i cum sacris sint initiati, nihilominus tamen spe, quotidie replicant, latrant, rabulantur, ac intra eos, qui nil vel legunt vel sciunt, nisi ut infunderent sacerdotiis & praebendis, Elegia pasbeannis Gallinarii budorini.* Typographus haec verba, quae docent, contra quem potissimum HELINGVS calamum strinxerit: *Finit Apotimpe. pro repub. christiana, contra epistolam sci Schaczer de Rotuila doctoris.* Phorce in Thomae Anshelmi *Sexto Kal. Apriles Anno VI. (1506).* In vltima libelli pagina hae leguntentiae:

as odium parit. Theren.
sub iusto iudice vincit. Hesdr.

LXI.

WIMPFELINGII *Schlettstattenfis* Theo-
 Oratio de sancto spiritu. in 4. folior. 8.

it orationem Ringmannus Philesius, & nomine & generosi d. Philippi de Duno, baronis in la-
 periore, summae aedis argentinenf. praepositi
 ni inscripsit. In epistola dedicatoria scripta
 K. Septembr. A. 1506. prolixum exhibet cata-
 opusculorum, quae WIMPFELINGVS huc
 diderat. *Orationem* WIMPFELINGVS de
 sancto, ad inclytam vniuersitatem heidelber-
 , perorauerat. Edita est Phorcae in aedibus
 Anshelmi Anno M. D. VII. (1507.) Mense

LXII.

Adoleſcentia JACOBI WIMPHELINGII
 nouis quibusdam additionibus per Gal-
 rium denuo reuiſa ac elimata. Additiones he-
 Epiftola Enee filii de litterarum ſtudiis. Ex-
 ſtantio quedam pulcerrima. Epiftola WIM-
 LINGII Reſponſiua Volphii. Carmen Philo-
 de nocte vino & muliere. Moralitates WIM-
 LINGII. Sententie morales ex Franciſco Pe-
 cha. Epithaphia quedam in Joannem Dal-
 gium epiſcopum Wormenſem. Et alia quae
 paſſim inſerta:

Ad Ludimagiſtros, pedagogos & gymnoſoph-
 Gallinarii Exaſtichon.

Moribus indomitam tetricis frenare iuuent

Effle modus: medium: principiumque ſol

Siue quod intonſa eſt viciis obnoxia pubes

Siue quod in varias flexilis ipſa vias,

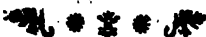
Aurea ſufficiet tibi pharmata (pharmaca)

NIPHELINGVS

Que ſuperant coi ſancta recepta ſenis

in 4. folior, 88.

Omnia, quae in editione *argentinenſi* anno 1505
 impreſſa, in *Analectis noſtris litterariis de libris ro-
 bus* p. 1096 ſqq. deſcripta reperiuntur, etiam in
 antiquiore, ſed aequae rara, ſubiiciuntur oculis.
preſſum eſt volumen, vt typographi verba, in
 conſpicua, reſtantur, Argentine *ſelici auſpicio*,
penſis & opera Jo. Knoblauch. Anno Salutis MCCCC
 (1505) XX. die Februarii. His verbis ſubiiciuntur
 typographi inſignia. Id vero ſingulare & ſibi
 prium haec editio habet, quod fol. 80. 81 & 83.

antur figurae, ligno satis eleganter incisae. Simulacrum mortis, secunda hominis toga in-
 medio in quo eminent plumae, ornati, qui sin-
 istrum argenteo refertum, gestat, & tertia tan-
 taminis in lecto expirantis, cui praeter sacer-
 dos nisi fallimur medicum, vxor, & quidam
 equis mœstus adstat, refert delineationem.
 WIMPHELINGI librum, adolescentibus valde
 in scholis argentinensibus, olim a doctori-
 bus annucleatum, testatur Joannis Gallinarii bu-
 chola, ad Conrad: Carolum diuac sedis Petri
 Argent. Canonicum & Scholasticum, Recto-
 rem parochialis ecclesiae Sletstatinae Id. Mart.
 1503, quam praemisit Baptista Mantuanus *ecle-
 siastica*. 1503. in 4. editis.

LXIII.

WIMPHELINGII *Schlettstatensis*, Ele-
 mentum medulla: Oratoriaque Precepta In-
 uentum facilem: copiose: clare: breui-
 ter. in 4. folior. 25.

Scriptum litteris gothicis *impressum* est, ut in
 Argent. Argentine *per* Matthiam Brant. Quo
 id factum fuerit, non constat. Prae-
 ter duas epistolae, altera JACOBI WIM-
 PHELINGII dedicatoria, ad Theodoricum Gresmund
 iunior, iuniorem, scripta XII. Junii 1493: al-
 tera, quo gratias WIMPHELINGO agit.
 Tom. XXXIIX. des *Memoires* p. 14. editio-
 nem 1508. in 4. pp. 42. adducit.

LXIII.

Isidoneus Germanicus Ad R. P. D. Georgium Gemmingen Spirensen prepositum *JACOBI Slerstatin*. Epistola eiusdem. Ad filios Phil. Com. Rhe. Pala. In Fridericum victoriosissim. Bauariae ducem oratio funebris. Ac ipsius grammata in eundem. in 4. folior. 34.

Librum, quem *JACOBVS WIMPHELINGVS* statinus, *suo socro & impulsore* Caspar. Murrhone, *fratre, & summo amico, obiter*, (ut in conde libri ait) *lucubrauit*, satis superque descripsimus illius editionem *Argentor. 1497. in 4. in Analec- terar. p. 1098.* produceremus. Haec, quae cum communicata fuit editio, sine die & conspectu lucem prodit. Titulus plura promittit, quam ille ipse complectitur. *Epistola enim JACOBI WIMPHELINGI ad filios Philippi Comitis palatini, Oratione funebris, atque epigrammata in Fridericum, Bauariae ducem non comparent.* Praemittitur epistola censoria Jacobi Han, argentinensis, ad Henricum mitem & Dominum in Hennenberg, cui ingentia Comitis, ligno incisa, adposita sunt, epistolam sequitur ea, quam *JACOB. WIMPHELINGVS* ad Georgium Gemmigerum ex Nemeto XI. Jul. an. 1499. scripsisse, in *Analec- tis* l. cit. dicitur. Illi etiam gentis Gemmigerorum insignia subiecta. Praeter nonnulla *epigrammata moralia JACOBI WIMPHELINGI*, huic editioni accesserunt. *Elegia WIMPHELINGI ad Christum, pro remissione animae & grauissimorum peccatorum, Elegiacum & Saecula J. W. ante summum sacrificium.* Forte et haec editio est, cuius Jacob. Burckhardus P. II. *mentar. de linguae Latinae quibus in Germania per Saecula amplius vsa ea est satis. Wolfenbuttel. 1728. p. 375. not. (x)* mentionem fecit.

LXV.

uisamentum de concubinariis non absoluendis
quibuscumque ac eorum periculis quamplu-
ris. A theologis Colonienſibus approbatum,
in additionibus ſacraſſimorum canonum.

Contra Venerem ſacerdorum pœta gentilis.

Hocce procul abeſſe iubeo. diſcedite ab aris

Quos tulit heſtèrna gaudia nocte Venus

Cuſta placent ſuperis. pura cum veſte venite

Et manibus puris ſumite fontis aquas.

ſi apud gentiles ſacerdotes ſacrificatiros im-

pedicia dereſtabilis fuit quando magis apud chri-

ſtos qui corpus Chriſti ſumunt. Sanctus Jhe-

ſus ait. O ſacerdos tibi licito de altari viuere

luxuriare permittitur. Therentius Veritas

parit. Heſdras ſed ſub iuſto iudice vincit.

folior. 8.

Niſi omnia nos plane fallunt, opuſculi litteris go-
ticis impreſſi, auctor eſt Jacobus Wimphelingus,
ſerius morum, illa, qua vivebat ætate, cenſor,
hocum, vt dictum a nobis iam fuit, iis circiter tem-
poribus, grauiffimæ cum monachis & inprimis fratri-
bus mendicantibus, intercedebant inimicitiae. Ver-
tituli ſubiicitur figura ligno incifa, quæ refert
meretricem, vel ſi mauis amicam, puluſari inſiden-
tem, cuius a tergo ſtat diabolus auribus aſininis or-
atus. *Ad Confeſſorem* opuſculum perſcriptum eſt, ex
Argentina anno 1507. In prima parte variæ propo-
nuntur *concluſiones*, quibus demonſtratur, quod *for-
carius ſeu concubinaris, ſeu notorius, ſeu occultus,*
ſe ſit laicus ſine ſit domicellus, ſue ſacerdos, nulla
orſus ratione poſſit absolui, niſi concubinam abiiciat.
cunda parte varia exponuntur *pericula, quæ incur-
re ſacerdotes concubinarii.* In tertia parte poni-

tur ob oculos aliud periculum nedum sacerdotum, omnium concubinariorum, quoad contritionem & confessionem. Hanc excipit exhortatio de concubinis sciendis & concubinariorum abiectioibus inualidis, quae sequuntur nonnulli canones ex decretalibus de cohabitatione clericorum & mulierum. Haec omnia multis rationibus & testimoniis e scriptura sacra, patrum ecclesiasticis, conciliorum decretis, utriusque libris, theologorum scholasticorum scriptis &c. confirmantur. In fine comparatur distichon de eligendo plebanatu qualis esse debeat.

Felix plebanus, felixque parochia sub qua

Nec Naaman, Abraam, nec Sem, nec viait Hel.

Distichi Expositio statim subiicitur: *Per Naaman intellige leprosos, per Abraam iudeos, per Sem nobilissimos aut tyrannorum officiales, per Heliam monachos, potius fratres mendicantes, a quibus parochie diuulsae fuerunt. Et indubie tum etiam floruit religio & christiana ecclesiaque ductu spiritus sancti directa fuit.*

LXVI.

CRATIS, Thebani Cynici philosophi, Epistolae aureis sententiis referte theologie confectae. in 4. folior. 8.

Opusculum litteris gothicis exscriptum est. Tituli libri imago duorum philosophorum cynicorum, pueri, cuculla, pera & baculo instructorum, ligno cisa subiecta est, sub qua hi leguntur versiculi:

Pallia non cynicum faciunt atrique cuculli

Non baculus curuus pera nec ipsa facit.

Ast animus recti semper seruator & equi

Et qui fortune spernere dona potest.

CRATETEM philosophum cynicum, epistolas composuisse, testatur Diogenes Laertius L. VI. segm. 98. 362. edit. Marc. Meibomii Amstelae. 1692. in quo vbi ait: *φίστεται δὲ τοῦ Κράτητος βιβλίον ἐπιστολαίων*

φιλοσοφῶν, τῇ λέξει ὅτι παρὰ Πλάτωνα. Aegidius in *Observat.* ad h. l. p. 266. & verba ad Hipparchiam referenda, & hac ratione legenda φέρεται τοῖς Κράτεια βιβλίοις ἐπιστολαί, esse existimat. Idem contra omnem codicum consensum fieri, iam Jo. Albert. Fabricius L. II. *Biblioth. graec.* p. 424. Quidquid illius sit, id pro certo con-
epistolas, quae hodie sub CRATETIS nomine
 transferuntur, esse supposititias. Jo. Alb. Fabri-
 cit. *quatuordecim* tantummodo CRATETIS *epi-*
stolas ait, quae in collectione *epistolarum diuerso-*
philosophorum, oratorum, rhetorum, &c. graeca,
ex officina aldina 1499. in 4. & in eadem col-
 lectione, cum versione latina, Jacobo Cuiacio, falso
 Colon. *Allobrog.* 1606. in fol. reperiuntur.
 Fabricio teste, versio latina *epistolarum CRA-*
etis, verbis incipit: *Redi cum summa celeritate.*
 Verba nos docent, versionem, quae ante oculos
 ponitur, ab illa, quae in collectione exstat cuiaciana,
 longe esse diuersam. Reperiuntur enim in nostro co-
 dice XXIII. CRATETIS *ad socios, adolescentes, Pa-*
trum, Macrodonum, Emnopolum, ad diuites, thessalo-
nenses, atbenienses, Hipparchiam coniugem, Aperum
Horionem epistolae, quarum prima inchoatur: *Fu-*
it non solum fines malorum iniustitiam & intemperau-
it. Per omnem libellum nulla reperitur, in cuius
 principio verba a Fabricio citata legantur. Forte illa,
 quae in Collectione a Fabricio memorata, ad *Orig-*
inem scripta dicitur, in nostro codice est, quae *Ho-*
tionis nomen in fronte gerit. CRATETIS *epistolis* in
 nostro codice subiicitur, *epistola Socratis ad Platonem,*
Heracliti philosophi ad vitam humanam, & Democriti
philosophi contrarium. Versio ab Athanasio constan-
 tinopolitano, Abbate archienfi, profecta dicitur, cu-
 ius epistola *ad diuum Principem*, Karolum Aragonum
rimogenitum, CRATETIS *epistolas* antecedit. Refert
 q̄ illa, quod, cum litteris Caroli commendatitiis Pa-

normum ad Siciliae proregem, pro capiendi monasterii possessione quidem se contulerit, possessionem tamen non habere potuerit, sed quorundam philosophorum & praesertim CRATETIS cynici inuenerit *epistolas*, quas, ob praestantiam earum latinis fecerit, eique dicauerit, ne vacuus ad illam rediret. Pollicetur etiam in fine epistolae, complura graeca, latina effecturum, si monasterio Caroli opera, adsequutus fuerit. Fecerunt istius A. nasii & versionis *epistolarum* CRATETIS, praeter Albert. Fabricium l. cit. mentionem Josias Simler in *Biblioth.* p. 75. Christophor. Hendreich in *Pand. brandeburg.* p. 319. qui illum *Abbatem arrbiensem* appellant. Editionem, quam nobis inspicere licet, curauit Joannes Stabius, austriacus, philosophus mathematicus, qui, illam, epistolio praemisso, in *Ingolstadio diuersorio litterario*, scripto, dicauit Jo. Gracco Pyerio vulgo Crachenberger dicto, *Chorographo* Austriae, Apollinis vicario. Isti epistolio addit *phaleutium carmen*, quo philosophum cynicum ab exteriori corporis, & interiore mentis habitu describit. In fine *epistolarum* reperitur *Carmen phaleuticum* Conradi Celtis, ad Joannem Tritemium *Dracum*, *Abbatem* in Spanhaim, quo eius laudes a poetis decantantur. Typographus haec verba adposuit: *pressum Nürmberge per Ambrosium Hueber. Anno domini 1501.* Conf. Mich. Maittaire *Annal. typogr.* Tom. II. p. 149. ubi vero, sicut & p. 144. typographus, nisi plane fallimur, minus accurate Ambrosius Nueber scribitur. Littera enim initialis N. in nostris exemplari, longe aliam prae se fert formam quam littera H. qua typographi nomen inchoatur. Editionem istius versionis *Viennae Austrinae* prodiisse, testatur Jos. Simlerus & Christophorus Hendreich l. cit. Omnium sine dubio editio prima est, quam in collectione *Epistolarum cynicarum* latina, cum Phalaridis nimirum *Epistolis*, a Francisco Aretino, graeco, latine redditis, & Marci Bruti *epistolis*, cum *Mithridatis ad eas rescripto*, a Raimutio (Rimicio

in latinum translatis, Paris. circa annum 1470. in 4. teste Andrea Chevillier in libro de *l'Origine de l'Imprimerie de Paris*, Paris 1694. in 4. p. 36. in lucem edita fuit. Jacobus quidem Mentelius in *Paraenesi ad Bernard. de Mallinckrot de vera origine typographiae*, Paris. 1650. in 4. hanc collectionem non Parisiis, sed Argentorati prodiisse existimat, sed vindicat illam *Lutetiae Parisiorum*, Andr. Chevillier l. c. p. 51. Adhucitur collectio a Mich. Maittaire in *Annal. typogr.* Tom. I. p. 294. a Jo. Alb. Fabricio l. cit. Longe diversa est ab Athanasii versione, illa, quam dedit Eilhardus Lubinus, qui *veterum auctorum graecorum Hippocratis, Heracliti, CRATE TIS Bruti, Anacharsidis, Theanus, Democriti, Diogenis, Phalaridis, Apollonii Tyanei, Euripidis, & aliorum epistolas, gr. & latin.* Hidelb. ex officina commeliniana 1601. in 8. in lucem tunc iussit. Editio anni 1609. in 8. memoratur in *Catalog. Biblioth. tellerianae* p. 409. Conf. de CRATE TIS philosopho cynico Diogenes Laertius L. VI. segm. 85-93. p. 354 sqq. Suidas Tom. II. p. 370. edit. Ludolph. Küsteri *Cantabrig.* 1705. in fol. Thom. Stanleii *Historia philosophiae* P. V. p. 536 sqq. edit. Lips. 1711. in 4. Jo. Jacob. Brucker *Histor. philosoph.* Tom. I. p. 742 sqq. & 888 sqq. Joh. Alb. Fabricii *Biblioth. graec.* l. cit. & alibi passim. P. Baile *Dictionnaire historique & critique* Tom. II. p. 1471 sqq. sub voce Hipparchia. De Joanne Stabio, austriaco, poeta laureato, Maximiliani Imperatoris I. historico & cosmographo, vid. Jos. Simlerus in *Bibliotheca* p. 417. e qua illa suppleri poterunt, quae ex Kœnigii *Biblioth. veter. & nova* nimis succincte in *lexico erudit.* T. III. col. 762. de illo, adlata fuerunt. Joannes Cuspinianus in *praefatione ad Lectorem, vitae Maximiliani praemissa*, in *Opere de Caesaribus atque Imperatoribus romanis* p. 601. edit. Basil. 1561. in fol. illi tale scripsit elogium: *Erat Joannes Stabius iudicii acutissimi vir, raraeque doctrinae, qui pluribus annis sub eo (Maximiliano) militarat, multa adiecturus allaturusque* quae

quae Cuspinianus de Maximiliano scripserat), posteritas fuisset admirata: utpote qui castra eius, semper lateri adhaesit annis iam assiduis. Et cum Austriam Carinthiamque graphice depinxit ac stemma domus austriacae ingeniosissime in lucem duxerat, deprompturus adhuc multa & speciosa signa, potissimum nunc aulicis liberatus tempestata tranquillitati redditus, ecclesiae viennensis factus unus. Sed eminentioribus omnibus invidet inuida mors hunc insperato, cum moliretur ingentia, quaedam, etiam in Sclavia nobis abstulit, Kalend. Januarii vi secundi anni post millesimum quingentesimum (1 cum Maximilianum scribendum suscepissimus ductu.

LXVII.

Epistole MAHMETIS Turcarum Imperatoris
gantissime multa prudentia acrimonia re-
in 4. folior. 18.

Raritatem istarum *epistolarum* testatur Joan. Iustinus Egenolfus, scholae crucianae dresdenis Rector, in epistola dedicatoria, nouae, quam ci editioni, *epistolarum* MAHMETIS, de qua mox dicemus, praemissa. In fine editionis, litteris go impressae, typographus haec adscripsit verba: *In sum Liptzk per Jac. Abiegnum (Thanner) Herlensem Ciuem liptzens. Anno domini M. CCCC. XL (1498.). penultima die Octobris.* Michaeli Mai & eius continuatori Joh. Henric. Leichio, editi cognita fuit, qua se usum esse profiteretur Egerl. c. Secunda est, quae Lipsiae, Joannis Maii, hiltensis, Professoris rhetorices, in Academia lipcura prodiit. Primam emiserat an. 1488. in 4. in fronte isti leguntur, teste Jo. Henric. Leich *Annal. typogr. lipfens.* p. 63. versiculi:

Jo. Maius *ad Lectorem*

*Sascepe quisque voles tibi sponte sua venientes,
Aequanimos ciues, magnanimosque duces.*

*Quidue vide, virtus, animus, sapientia, possit,
Et veteres illas nosse quid historias.*

*Hostibus insurgi, aut meritis bene gratia reddi
Debeat, aut populus qua ratione regi*

*Ergo age, qui magni cursus tibi contulit orbis,
Munera Laudini plena fauore legas.*

In editione, qua vtimur, nil tale reperimus; dicam illam editor Martino Polichio Mellerstatiensi, optimarum rerum, artium, medicinaeque doctore, illustrissimae Principis Friderici Ducis Saxoniae, & Electoris physico iurato. Ex syro, graeco, scythico atque turcico sermone *epistolae* dicuntur translatae a Laudino siue Laudino equite hierosolymitano, cuius *epistola* ad Francinum Beltrandum, Comitem, editionibus, quas vidimus, omnibus, praemittitur. Quo tempore istae litterae primum typis exscriptae fuerint, non constat. In denen *Merkwürdigk. der königl. Biblioth. zu Dr.* recensetur Tom. I. p. 463. editio in 4. folior. 22. cuius in fine haec leguntur verba: *Epistolae Magni Turci finiunt, a Laudino Equite Hierosolymitano editae G. F. T.* quas litteras Christianus Goetze interpretatur *Gerardus Flander Taruisii*. Editionis annus non additus fuit. Anno 1510. III. Id. Aug. prodierunt Symmachi Conf. Rom. *Epistolae familiares; item Laudini Equitis Hierosolymitani in Epistolas Turci magni traductio.* Argentorati ex officina Joannis Schotti, impensis Georgii Maxilli, in 4. vid. Jos. Simleri *Bibliotheca* pag. 444. Michael. Maittaire *Annal. typogr.* Tom. II. pag. 218. In *Catalogo Biblioth. tellerianae* pag. 409. memoratur collectio epistolarum, quae complectitur: *Epistolarum Symmachi Lib. II. Diui Ambrosii Epistolas in Symmachum II. & Epistolas Magni Turci a Laudino Equite Hierosol. lat. redditae, Basil. ex officin. Frobenii 1549. in 8.* Conf. Jos. Simleri *Bibliotheca*

theca l. cit. In Thom. Hyde *Catalog. Biblioth. be-
leian.* Tom. I. p. 460. occurrit editio *Marpurg. Ca-
torum* 1604. in 8. M. Jo. Augustin. Egenolfus illase-
dit hoc titulo: *Magni Turci i. e. MAHOMETI
cundi, Turcarum Imperatoris, Epistolae, in gratia
studiosae iuuentutis, cum breuibus notis, & diuersis
tionibus.* Anno MDCLXXX. (1680). denuo edi-
tae. *Dresdae typis viduae & heredum Melchjoris Be-
gen, Elect. Sax. Typogr.* in 8. pp. 71. Recent-
egenolfiana eiusmodi prodiit titulo: *Epistolae MAH-
METIS, Turcarum Imperatoris elegantissimae, mu-
prudentia acrimoniaque refertae.* Accedunt vita MA-
HOMETIS, breuis item historia, de Imperatorum
constantinopolitanis, Tyrannis turcicis, Regibus
Hungariae, & alia quorum index in fine subiectus,
ra & studio Simonis Goebelii, Romhildensis, *Fre-
cof. & Lipsiae apud Jo. Bielken, Bibliopol.* 1690. in 1.
Gilbertus Cognatus illas inseruit *Epistolarum lacon-
icarum atque selectarum farragini primae, quae Bay-
1554. ex officina Jo. Oporini in 16. prodiit.* vid. Je-
Simleri *Biblioth.* l. cit. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth.
graec.* L. II. Cap. X. p. 431. Habemus laconicarum
*Epistolarum Thesaurum bipartitum opera M. Joann.
Buchleri a Gladbach collectum & digestum.* Colo-
1606. in 12. in quo reperiuntur Magni Turci *episto-
lae* p. 623-651. Jo. Aug. Egenolfus in epistola de-
dicatoria ad Jo. Christophor. Schmidium Scholae tot-
gentis Subrectorem, originales, vt vocant, *epistolarum
bibliothecis in italicis, e quibus depromptas vertere po-
tuerit interpres, adseruari adhuc nequaquam dubitat*
sed nobis perplacet opinio Auctoris der *Merkwürdig-
keiten der königl. Biblioth. zu Dr.* l. cit. qui illas sup-
posititias, & a quodam exercitii causa, sermone sta-
tim latino, conscriptas esse existimat. In hetruscum
sermonem conuersae, exstant hoc titulo: *Lettere di
gran MAHVETO II. Imper. de Turchi, scritte
diversi Rè, Principi, Signori e Republiche, con le r-
sposse loro, ridotte nella volgar lingua da Lodovic
Dolce*

lice; insieme con le lettere di Falaride, Tiranno de-
Agrigentini, tradotte dal greco dal Medefino, In-
venia 1563. in 8. Vid. Nicol. Fr. Haym *Notizia de'*
ri rari nella lingua italiana p. 197. Niceron *Me-*
ires Tom. XXXII, p. 19. In Nicolai Bassaei *Col-*
lone in unum corpus omnium librorum, Hebraeo-
Graecorum, Latinorum, nec non Germanice, Ita-
licae & Hispanice scriptorum, qui in nundinis
infurtenfibus ab anno 1564. usque ad nundinas
annuales 1592. venales extiterunt, Francof. 1592.
P. III. p. 20. liber 1573. excusus dicitur. De
MYMETE II. PATIH, Amurathi II. filio, omni-
tere hominum, qui vnquam vixerunt sceleratissi-
qui patri an. Chr. 1450. in imperio successit, Co-
sue suae editioni adiecit Jo. Augustin. Egenolfus,
vide. Conf. praeter alios historiae turcicae
ores Demetrii Kantemir *Geschichte des osmani-*
Reichs, Hamburg. 1745. in 4. p. 99 sqq. Quis
ius, siue vt nonnulli eum vocant, Landinus fue-
non satis constat. Adseruatur in Bibliotheca re-
resdensi eius Exhortatio de laudibus sapientiae
virtutis, ad D. Malitiam Caraffam, in qua Laudius
Eques hierosolymitanus nominatur. Vid. die
würdigkeiten der königl. Biblioth. zu Dr. Tom. I.
10. Jo. Henric. Leichius adduxit in Supplemen-
taistairiano p. 136. sub eodem Laudii nomine
um ad Franc. Beltrandum Barchinonensem de
S. Hieronymi, Romae 1495. in 4. Ipse vero Lau-
us vel si mauis Laudius in epistola ad Francin.
randum Comitem, epistolis MAHVMETIS prae-
fi, mentionem facit Commentariorum, quos olim
sumum pontificem scribere adgressus sit, ob succe-
vero operis magnitudinem, in aliud tempus re-
ferit.

LXIIIX.

Legenda sanctissime matrone Anne genitricis virginis Marie matris & Hiesu Christi A
in 4. folior. 21.

In fine libri, charactere litterarum gothico exactum quem rarum esse docet *Thesaurus bibliothecarum* Tom. II. pag. 74. haec leguntur verba: *Inpre- Liptzk per Melchiorum Lotter. Anno dni MD (1502). XV. Kalendas Septembris. Editionem anno 1497. Lipsiae ex officina Melchioris Lotteri fuisse enulgamam, docet Michael. Maittaire Tom. I. Antypogr. pag. 651. Compilatoris legendae nomen compertum habemus: illum ex ordine Minorum esse, haec eius in praefatione testantur verba: ut in eam prodeat quod ignoratur. nec latere deceat non profuturum. Hinc inclinatus ego de observantia minorum minimus amore triam arborum Anne. Ma benedictae. atque fructus Hiesu prolis divinae. de re generatione salubri confusus. quamquam a nonnullis et desuper amorose pulsatus. quod utcumque ex diuinitati consonum laboriose licet non infructuose ceperi in unum simpliciter redigere curavi &c. C omnia quae de libro, figmentis fabulisque referto, poterant, iam in *Thesauro bibliothecali* legantur, puta XVII. e quibus legenda contexta est, tantummodo adscribimus. I. Capitulum est, de parentela S. Anne & parentibus eius, de genealogia & posteritate roris eius Esmerie. quarum mater Emerentia. pater vero Stollanus. II. de laudabili conuersatione sanctae Anne, in iuuentute, & quomodo matrimonialiter coniuncta est viro Joachim, & quomodo vixerunt in matrimonio. III. quomodo oblatio Joachim in tempore fuit reprobata. & de utriusque tristitia & frequentatione ac angelica securatione de nascitura filia. IIII. Quare Anna tot annis infecunda permanserit. & quomodo simul conuenerunt secundum dictam euangelicam*

*aurum portam in iherusalem, & oblata eius ac-
fuerant. V. Quomodo Anna concepit Mariam
& educauit. in templo presentauit & de morte
im. VI. Quomodo Anna viduata ammonitione
elica tradita est secundo viro. cuius nomen Cleo-
frater Ioseph nutritii domini. de quo etiam con-
Mariam matrem trium apostolorum & unius di-
domini. & de morte Cleophe. VII. Quomodo
viro tradita est Salome. ex quo terciam Mariam
it matrem duorum apostolorum Jacobi & Johan-
& quomodo filias docuerat & de morte Salome.
quo die nata sit virginis Marie puerpera. & quo
ortua. IIX. Quatenus non absurdum erat etiam
madum tertio nubere. & de quadam virgine. que
mirabilem visionem vidit antequam visa noluit
Anne seruire in deuotione. VIII. de quodam
pio doctissimo. postmodum heremita beate anne
& Archiepiscopo Pragensi qui valde predica-
nam Annam venerandam atque eius festum ce-
ndum. X. de quodam prodigio (prodigo) ado-
te qui per ammonitionem beati Jacobi. beate An-
note seruiuit. circa quem meritis Anna mira con-
unt. & de eius cultus ampliacione. XI. de quo-
episcopo in Anglia. impedire volenti cultum san-
anne & mirabiliter plagato. & quomodo deuotio
ad eius solennitatem & honorem succreuit. XII.
rabus beate Anne deuotis. quibus semetipsam in
presentauit. & de his. que eas pro sua reuera-
ac remuneratione docuerat. XIII. Quomodo
estauit s: duobus sibi deuotis videlicet vni Here-
& cuidam clerico. & de magnificis circa eos-
uer eam exhibitis. XVIII. de miraculis quibus
scat. nec choruscare desinit. & primo de naufra-
geratis & vidua pauperula in porco consulata.
le muliere multum infirma per ipsam in vocatam
i. & imagine sibi facta. & quadam pestilentia
coram ymagine sua liberata & suspicata. XVI.
urgaretha quadam religiosa beata Anne & Joa-
chim*

chim deuota. & ab eis docta. cui mirabil
Annæ affuit in morte. & de quodam febricit
ti vicino. curato. XVII. de digito sanctæ
Colonia agrippina & miraculis & osculation
& quomodo perseuerantibus in suo seruitio
assistit. & resiliens aut tepescens non
succurrit. Multa, quæ hic occurrunt figi
Euangelio de nativitate Mariæ, & ex Pro
Jacobi desumpta sunt, & ut alios iam libros
leguntur in Jo. Alb. Fabricii *Codices apocry
Testamenti, Hamburg. 1703. in 8. p. 1. sqq.*
Georg. Henr. Goetzii *Dissert. de cultu An
Christi in Misniam inuecto, in eius Meletem
naebergensibus varii argumenti, Lubec. 17
p. 1042 sqq.*

LXVIII.

De purissima & immaculata conceptione
nis Mariæ. & de festiuitate sanctæ A
tris eius. in 4. folior. 8.

Diuerfa esse videtur opusculi admodum ra
ab illa, quæ describitur in *Thesauro bibl*
Tom. II. p. 74 sqq. Scribendi enim comp
titulo conspicua, in nostro exemplari non i
tur. Tituli verbis subiicitur imago S. Ma
Annae, ligno incisa, quæ etiam in secunda
gina, oculis se obfert, cum his verbis: *Be
sancta mater Anna. Ex qua sine originali ma
cessit intemerata caro virginea.* Praeter epist
annis Trithemii Abbatis spanhemensis, quæ
Thesauro bibliothecali l. cit. inserta fuit, in n
emplari occurrit *Caput VII.* ex opere, quod Tr
de laudibus S. Annae, matris B. Mariæ virgi
1494. & 1512. in 4. ediderat. Inuenitur

*Incipit Opusculum Petri Blesensis, Joannis
mii, & Hincmari nuper Moguntiae editorum,
eodem Tractat. variis nouiter inuentis & nunc
editis per Joan. Busæum, Mogunt. 1605. in 8.
& Agrippin. 1624. in 8. Cum enim Triche-
pe opusculum confarcinaret, monachi nonnulli
fratrum S. Mariae semper virginis, de mon-
di illum rogabant, ne defensionem purissimae
virginis Mariae obmitteret. Eorum igi-
bus obsequurus, hoc caput VII. operi suo in-
quo sanctam Annam matrem, filiam suam bea-
Dei genitricem, sine originali macula con-
demonstraret. Caput illud, sequitur in nostra
ancula Statutum & determinatio sacre facul-
tatis theologiae studii Parisiensis, de immaculata conce-
ptionis gloriose. Et primo reuocatio facta pa-
pae dni. M. CCCC. XCVI. per fratrem Jo-
Veris ordinis predicatorum super predicta
Statutum facultatis theologiae. parisiensis,
tam est his verbis: Datum Parisius in congre-
generalis apud sanctum Maturinum tam sollem-
nitate. Anno domini Millesimo quadringen-
nonagesimo septimo. die decima septima mensis
bris. Vltimum locum occupant Nomina
III. magistrorum & doctorum sacre theologiae
studii, de rigore promotorum Statuto facultatis
theologiae studii Parisiensis. Puritati immaculate Con-
suevit virginis Marie adherentium. Occurrunt hic
monachorum ex ordine S. Benedicti, Mino-
Augustini, Cisterciensium, Praemonstraten-
Praedicatorum, Carmelitarum, & Seruorum.
aphus haec verba adposuit: Impressum Argen-
Matthiam Hupfuff. Anno. a natiuitate sal-
nostri Millesimo. quingentesimo. sexto. (1506).
bio opusculum eo tempore prodiit, quo con-
iae inter monachos, Dominicanos & ordinis
cisci, seculo potissimum XV. ad finem vergen-
tatio seculi XVI. per omnem fere Europam,*

non sine maxima animorum contentione, ob im-
 latam Mariae conceptionem, agitatae fuerunt. Qu-
 vis nemini lectorum Joannes Trithemius, poly-
 phus suae aetatis celeberrimus, incognitus esse po-
 rit, illos tamen scriptores hic nominabimus, qui,
 ceteris de eius vita, librisque editis legi merentur.
 Ipse Joannes Trithemius libellum conscripsit in
Nepiaci insignitum, in quo *de studiis suis & suis*
propriis, a pueritia repetitis, disserit. Joan. G.
 Eccardus illum inseruit Tom. II. *Corporis huius*
medii aevi, Lips. 1723. in fol. pag. 1825 sqq.
 Jo. Trithemii *polygraphiae* editionibus v. c. a-
tinensi 1613. in 8. praemittitur *Pinax siue index*
brationum Jo. Trithemii, *ex epistola discipuli*
 Joan. Duraclufii ad Nicol. Hamerium. *Vitam*
 terea Jo. Trithemii, data, quod aiunt, opera co-
 pserunt Joan. Busaeus & Wolfg. Ernst. Heide-
 Illius praefixa est Joan. Trithemii *Operibus spirit-*
libus quotquot reperiri potuerunt, a Joanne Busaeo
 unum volumen redactis, Mogunt. 1605. in fol. Hic
 themii *vitam ex eius chronicis & epistolis collectam,*
ganographiae Trithemii vindicatae, Mogunt. 1721.
 in 4. & Norimb. 1721. in 4. anteire iussit. Istius
 tae capitum, recentioribus temporibus, mutavit
 nem Ignatius Gropp in *Collectione nouiss. Script-*
Wirceburgensium, Francof. 1741. in fol. Tom.
 pag. 219 sqq. His auctoribus vsus est, in exponenda
 Trithemii vita Niceron Tom. XXXIIX. des *Mé-*
res p. 210 sqq. Conf. praeterea merentur Jol. S.
 leri *Bibliotheca* p. 421. Anton. Possseuini *Appen-*
dic. fac. Tom. II. p. 255 seqq. Henr. Wharton *Adpe-*
nd. ad Guil. Cave histor. litterar. Scriptor. ecclesi-
p. 168 sqq. Paul. Freheri *Theatrum virorum ex-*
itione clarorum, Norimb. 1688. in fol. pag. 1436.
 Alb. Fabricii *Biblioth. med. & infim. Latinit.* L. V.
 p. 451. Michaelis Maittaire *Annal. typogr.* Tom.
 p. 210 seqq. ubi exstat Caroli Bouilli *epistola*, co-
 nens varia scitu digna, de Trithemio Abbate,

aus mentionem in *Analect. litterar.* p. 149. De-
 trithemium, contra Caroli Bouilli aliorum-
 somnia, & a magiae suspicione liberauit Gabriel
 in *Apologie pour tous les grands personnages*
qui ont été faussement soupçonnez de Magie Chap.
 pag. 505 sqq. edit. Paris. 1625. in 8. Lectu-
 digna est *Lettre de Mr. Rich. Simon à M. F.*
Tom. III. des lettres choisies de Mr. Simon,
Paris. 1730. in 8. p. 131 sqq. vbi nonnulla refe-
 quae ad Joan. Trithemii historiam pertinent.

LXX.

us de Singulari Puritate & Praerogatiua
 ceptionis Saluatoris nostri Jesu Christi:
 titatibus Ducentorum Sexaginta Docto-
 rissimorum, Ad illustrissimum & Excel-
 lentissimum Ducem Dn. Dn. Herculem Esten-
 sium Editus per Fr. VINCENTIUM DE
 BANDELIS, DE CASTRO-NOVO, Terdonensis
 Ordinis Praedicatorum quondam Magi-
 strum generalem. Praefixa est, Eiusdem Episto-
 lae Disputationis Ferrariae factae, de
 Conceptione B. Virginis Mariae. Annexa Epi-
 stola Bernardi de Festo Conceptionis B. Virgi-
 nis. Cum Testium Catalogo, & Indice neces-
 sario. Ad exemplar Impressum Bononiae: Anno Do-
 m. MCCC. LXXXI. (1481). in 4. pp. 211.
 Praemissis & indicibus.

VINCENTIUS DE BANDELIS, siue BANDEL-
 LUS DE CASTRONOVO, Dioeceseos terdonensis,
 Ordinis Praedicatorum duos scripsisse fertur libros, quibus
 de Imaginibus pontificiorum, de immaculata S. Mariae
 Conceptione, & de eiusdem Virginitate tractat.

virginis conceptione, sententiam impugnauit. P
 sine nomine auctoris in lucem exiit, haecque in fi
 te exhibet verba: *Libellus recollectorius de veri
 Conceptionis B. Mariae. Incipit prooemium ad i
 tum generosumque Comitem Petrum de Gambara i
 bellum de veritate Conceptionis gloriosae Virginis
 riae ex auctoritatibus & dictis S. S. doctorum fide
 confectum per quemdam religiosum in doctrina
 non mediocriter instructum. Pr. Veritatem medicam
 guttur meum.* Fuit hoc volumen impressum Mi
 lani typis Christophori Valdarfer ratisponensis an. 12
 in 4. Quod autem VINCENTIVS DE BANDE
 istius libri fuerit auctor, ipse profitetur, in libro
 ius integrum adscripsimus titulum, vbi P. I. Cap. V.
 pag. 27. nostrae editionis haec leguntur verba: *tu
 (Augustinus) cum dicat: Omnes homines, per Con
 piscentiam generatos, habuisse originale peccatum
 asserat, B. Virginem, per concupiscentiam fuisse ge
 ratam: consequens esse voluit, quod B. Virgo fuerit
 peccato originali concepta. Expositionem autem p
 dictae auctoritatis diffuse posui in alio libello, q
 Comiti Petro de Gambara intitulaui, in ratione vi
 cima tertiae viae.* Secundus liber, quem VINCE
 TIVS, de immaculata conceptione conscripsit, pr
 vice prodiiit Bononiae apud Vgonem de Rugeriis de
 gio. 1481. in 4. Vtrumque vero librum praete
 iam temporibus, satis rarum fuisse, patet ex li
 quem Lucas Waddingus hoc in lucem emisit tit
 Legatio Philippi III. & IIII. Regum Hispaniae
 Paullum V. & Gregorium XV. Papas, de fine
 controuersia Antonii a Treio de immaculata concep
 ne B. Virginis, Louan. 1624. in fol. vbi in fine Te
 IIII. Sect. II. inter alia haec leguntur: *Cogitauit
 go Orator, non parum causae profecturum, si nouo
 to tolleretur e medio BANDELLVS, nec eo ita libe
 & absque timore vterentur aduersarii ad persuad
 dum quae volebant de mente sanctorum, quotidie
 omnibus obtrudentes, & pro probatissimo & omni*

*c re doctissimo commendantes. Voluit ergo ut ex
us eius libris, contra immaculatam conceptionem
(quorum utrumque inuestigare facile non est:
his habere licuit ex Bibliotheca illustriss. Cardina-
Treio optimis libris referta:) omnia colligeren-
quae grauiora erant, & duriora, & Apostolicis
antur Decretis contraire &c. Conf. Niceron
oires Tom. II. p. 396 sqq. Cl. David Clement
neque historique & critique Tom. II. p. 396 sqq.
lus recollectorius de veritate Conceptionis B. Vir-
Mariae, quod nos quidem sciamus, nunquam re-
fuit, ille vero, quem recensere instituimus, plu-
actus est editiones, quas memorat Cl. Dav. Cle-
I. cit. Sed veremur, ne vna alteraue, inter il-
cum inuenerit, quae nusquam reperiuntur. Il-
cuius adscripsimus titulum, omnium, nisi plane
ur, censemus recentissimam, & ipsam illam,
Joannes Rudolph. Wetstein, Theologiae Pro-
& Academiae basileensis Bibliothecarius instin-
oannis Eliæ Leriget de la Faye, in lucem emi-
licitur. Conf. la vie de Mr. Wetstein, par Da-
ncillon, in Nouvelles litteraires, Amsterdam chez
uzet 1719. in 8. Tom. VIII. p. 171. Niceron
& David Clement Bibliothecae historique &
ue I. cit. Haec editio in 4. impressa Cl. David.
ent incognita fuisse videtur. Adtulit ille e Ca-
bibliothecae bultellianae p. 72. quae in Cata-
tiam bibliothecae tellerianae p. 78. memoratur,
nem in 12. exscriptam, cuius titulus, cum illo,
adscripsimus, conuenire videtur. Praemittun-
litioni, qua utimur, Paulli Cortesii, Joan. Tri-
i, Auberti Miraei & aliorum, de VINCENTIO
is libris testimonia, & iudicia, quae excipit Ano-
editoris praefatio, in qua, inter alia, quid in no-
itione praestitum fuerit, his exponitur verbis:
palam testor, mihi summo studio fuisse, nil quic-
mutare aut variare a Codice bononiensi, qui
m propemodum seculorum est. Itaque si vel lit-
tera*

tera in eo variabat, ad marginem collocaui e
 dictionem illam. postea, cum & Operis id molestum
 nullius usus animaduernerem; manifesta quidem
 da typographica sustuli, ac si quae dubia man
 ea vel cruce apposita signaui ad oram libri, vel
 coniectanea nostra (praefixa lit. f.) denotaui.
 quid igitur in contextu deprehendes diuersi ty
 genere cum impressum, aliter legi, apud VIN
 TIVM in Bonon. editione memento, scil. sicut in
 gine adnotatum extat. Siquid autem vncis in
 occurvat: id, si eadem typorum genere prosset, r
 dat; atque a nostris hodie libris abest: sin diuer
 primatur, supplementum est, vel ex margine nost
 emplar, ante 150. annos iam annotatum, vel e
 gatis libris. Talia paucissima loca observabi
 tempus nobis fuisset, ista Notis in Calce ostendi
 Sed abrumpere telam cogimur, &c. Praefatione
 quantur Antonii Faurentini praeclariss. viri &
 mi philos & M. L. Jurisperiti carmina encom
 in Auctorem & eius librum. Praemittit Fr. VIN
 TIVS suo tractatui epistolam ad illustrissimum &
 cellentissimum Ducem D. D. Herculem Eistensem
 rationem disputationis, factae de Materia Concep
 B. Virginis Mariae. Tractatus ipse de singula
 ritate & praerogativa conceptionis Saluatoris
 Jesu Christi, in duas dispescitur partes. Prima a
 140. Capita complectitur XLI. Capite I. VIN
 TIVS statum proponit controuersiae, & pro vi
 sententiae suae adstruenda Conclusiones tres,
 Corollaria tria adfert. Cap. II. - XIX. praemittit
 quaedam necessaria. Cap. XVIII. - XXVI. addu
 tur testimonia CCLX. Scripturae S. & Doctoru
 ferentia, B. Virginem peccatum originale conti
 Cap. XXVII. - XXXII. sex proponuntur rationes
 quidem ex parte redemptionis, concupiscentiae
 nosae, poenalitatis, mortis Christi, praerog
 Christi, & ex parte remissionis peccati, quibus j
 tur, quod B. Virgo fuerit concepta in peccato

l. Cap. XXXIII-XXXVIII. Conclusio secunda, s. sex rationibus confirmatur. Cap. XL. tertia nitur conclusio, cum suis probationibus. Cap. tantum XLII. inueniuntur corollaria tria, cum suis probationibus. Secunda pars rationes contrariae opinionum dissoluit & quidem rationes variorum opponentium XXXV. a pag. 141-186. rationes Bartholom. mensis IIX. a p. 187-204. Secundae parti, imponitur finis pag. 205. epilogo, ad illustriss. Principem Carariae. Adiicitur illi a) *Epistola B. Bernardi de Conceptionis B. virginis* p. 207. b) VINCENTII protestatio ad detractores p. 211. c) *Catalogus Annus CCLX.* in ordinem alphabeticum redactus. *Tabula pro inueniendis materiis praecipuis in superiori tractatu.* Qui plura de VINCENTIO DE BANDELIS, eiusque libris, quos conscripsisse perueniunt, noscere cupit, euoluat Antonii Posseuini *op. sacr.* Tom. III. pag. 349. Jacob. Echardi *Scriptores Ordinis Praedicator.* Tom. II. p. 1. 2. Ambr. de Altamura *Bibliotheca dominicana, Romae* 1777. in fol. p. 226. Hippolyti Maraccii *Bibliotheca Mariana, Rom.* 1648. in 8. Tom. II. pag. 430. Christoph. Hendreichii *Pandectae brandeburgic.* p. 403. Louis Ellies du Pin *Bibliothèque des Auteurs ecclesiastiques* Tom. XII. pag. 113. Christian. Schoetengenii *Continuat. Biblioth. Fabric. med. & inf. Latinit.* L. XX. p. 830. VINCENTIVM DE BANDELIS in Calaneo an. 1506. mortuum esse, testatur Aubertus Migneus *de Scriptoribus ecclesiasticis Seculi XVI.* Cap. III. p. 118. edit. Jo. Alb. Fabricii.

LXXI.

tractatus DOMINICI BOLLANI de conceptione Gloriosissime Dei Genitricis Virginis Mariae
Sermo eiusdem in 4. folior. 47.

N 5

Ortum

Ortum est hoc opusculum e diffidio, quod maculatam Mariae conceptionem, non sine g animorum contentione, inter ordinis S. Don S. Francisci fratres seculo XV. ad finem verg initio seculi XVI. intercessit. Omnes qui d ci BOLLANI mentionem iniiciunt, nimiru Simlerus in *Bibliotheca* p. 172. Antonius Po in *Apparat. sacr.* Tom. I. pag. 414. Jo. Alt cius in *Biblioth. med. & infim. Latinit.* L. III Trithemii vestigia legisse, neque librum ipsu conspexisse videntur. Hic sane Cap. DCCCL de scriptor. eccles. p. 210. illum hoc elogio DOMINICVS BOLLANVS, natione Venetu diuinis scripturis exercitatus, & in secularibus egregie doctus, philosophus & rhetor non abii ingenio acer & vehemens, sermone compositus nonnulla, ingenii sui praeclara opuscula, quibu votum fidelemque christiani nominis cultorem & memoriam sui posteris commendauit. De ego tantum vidi opusculum insigne, contra puritatis detractores, quod dicauit Nicolao N primo & septuagesimo Duci Venetorum de Co ne S. Mariae Lib. I. Non paruo dolore. De nihil vidi. Claruit Venetiis sub Frederico I & Sixto Papa III. Anno Domini MCDLXX Audio adhuc eum haberi superstitem. Quae sint, causam inuenimus nullam, quae Antoniu mouerit Posseuinum, vt DOMINICVM BOLI cit. an. 1381. vixisse, atque eius opus Nicol cello dicatum fuisse perhibeat. Extra omne dubitationem positum est, Nicolaum Marcellu lo XV. vixisse, & an. 1473. reipublicae tenuisse gubernaculum. Vid. Amelot de l. saye *Histoire du gouvernement de Venise.* 1677. in 8. p. 72. De libri editionibus nihil legimus, & haec nostra, quod quidem raritat confirmat, neque a scriptorib. citat. nequ ehael. Maittaire memorata fuit. Exstat ta

Joann. Nicol. Weislingeri *Catalog. libror. impresso-
rum in Bibliotheca. S. Joannis hierosolymit.* Argen-
torati *adscriptorum*, Argentorat. 1749. in fol. p. 30.
Litteris gothicis impressa est, & in fine haec adscripta
typographi habet verba: *Finit Sermo de conceptione
sanctissime Marie virginis. In nobili Helueticorum ci-
uitate Argentina chalcographatum per Joannem Grü-
ninger. M. CCCC. Quarto (1504) Saluatoris an-
na in die Blasii.* In dedicatione auctor, se *artium &
philosophiae doctorem* hoc opusculum conscripsisse pro-
cur, cum e *florentissimo gymnasio paduano, ad pa-
triam reuersus* esset. Testatur praeterea in illo ope-
re quantum potuerit, inuitatum esse Aueclium Au-
gustinum & theologie principem atque monarchum
notum, a cuius fonte vberissimo multa praeclara sum-
pta, verissimisque rationibus atque excellentissimis san-
ctam auctoritatibus virginem gloriosissimam, in con-
ceptione sanctam, nec vnquam a macula peccati origi-
nem fuisse deturpatam demonstrauerit. Prooemium
telli, hac inscriptione ornatum est: DOMINICI
COLLANI *artium & philosophiae doctoris filii magni-
fici domini Landiani, in questionem de conceptione glo-
riosissime virginis Marie, Probenium.* Libello adici-
tur Bulla Sixti IIII. anno 1476. promulgata, in qua
omnibus fidelibus vtriusque sexus, qui missam & offi-
cium conceptionis virginis Mariae, iuxta piam deuo-
nem & laudabilem ordinationem magistri Leonardi de
Logarola, clerici veronensis, notarii apostolici, in die
conceptionis virginis Mariae, & per octa-
uas eius, deuote celebrauerint, & dixerint aut illis bo-
is canonicis intererint, quotiens id fecerint, eandem
versus indulgentiam & peccatorum remissionem im-
petrantur, quam illi consequuntur, qui iuxta Urbani IIII.
& Martini V. aliorumque pontificum constitutiones,
missam, officium, & horas canonicas, in festo corporis
inuinis domini, Jesu Christi, a primis vesperis &
per illius octauas, iuxta romanae ecclesiae institutionem
celebrant, dicunt, aut missae officio huiusmodi inter-
sunt,

*sunt. Bullam sequitur eiusdem BOLLANI sc
conceptione beatissime Marie virginis.*

LXXII.

Historia Vndecim Milium Virginum bre
atque faciliori modo pulcerrime col
cum nonnullis additionibus que in prima c
runt.

De diua Vrsula Exastichon.

Pulcror argento. rutilis formosior astris

Vrsula, regali clara potensque domo.

Mortali cecos, despexit coniugia. ignes

Atque maritales. mouit ab ore faces

Et secum tacitis. sic est affata querelis

Quid vir inepte furis. Sponsa tonantis e
in 4. folior. 4.

Prioribus seculi XVI. annis, opusculum nob
scriptum esse videtur. Litterarum character go
est. In titulo imago S. Vrsulae, cum nonnullis
nibus, crassa admodum Minerua conspicitur de
Quo tempore editio, quae in titulo memoratur
ma, prodierit, ignoramus. *Frater N.* legendae
compiler, inter impudentissimi oris homines, i
ri meretur, quandoquidem se *θεωδιδάκτορ* pronu
in *epistola ad virgines Christi super Historia nou
decim milium virginum celitus reuelata*, quam,
Etis fides constet, integram adponimus. *Vm*
Christi virginibus piis ecclesie sancte filiabus frat
salutem ad interminabilem perennis vite iocundit
Anno Millesimo centesimo octogesimo tertio. inspi
domino piaque ipsius genitrice cooperante cunct
regina nouem undecim milium virginum sacraru
storiā describentes ammonitioni persuasi sumus.

haec nostra charitate dedicati & sanctitate. Hec sunt verba regine celorum dicentis. Tu communis utilitati providere disponis. Hoc opus quibus dedicando. igitur eis ex parte mei scribas. que dicas: quatenus illas & castitate inittentur & castitate. Vos itaque venerande virgines atque in diligende animo letanti: cordeque deuoto sumamus vobis celitus transmissum scientes quam suum sacris virginibus debitam exhibueritis reuerentiam. Deuotoque honore & studio eas dilexeritis. suis illarum apud Deum suffragantibus. premio vos cari perpetuo. Porro & fratribus Praemonstratensium eandem quoque dedicari iussit historiam. dicentes illos amatores Undecim milium Virginum & venerandis esse precipuos. Beata quoque Virgula earum sacratissimarum domicellarum princeps & magistra. Hoc opere feruente peracto cuidam visibili specie apparuit dicens. Cunque idem hoc opus describeret quidam virginum milia coram deo stantes orantes quatenus ipse dominus pro labore huius opusculi tributionis illi mercedem restituat. Lectores igitur huius monumentis obsecramus ne subito mentis vulnere laedantur dicentes. Quis istis diebus & modernis antiquarum facta, personas, nomina, conditiones, genera scire poterit: aut stilo veraci depromere. O Domine Christi: cur super his ambigendo dubitas. Non enim Spiritus qui quondam patribus nostris ea que ipso mundi exordio acciderunt celitus inspirando manifestauit. Potest & nunc sancta sanctarum virginum suarum expeditionem sanctam & mirabilem illarum dilectoribus ad laudem & gloriam suam atque ad animarum edificationem pandendo reuelare. In prologo, quod epistolam sequitur, denuo hoc signum diuinitus reuelatum dicitur: Praeterea & dominus ipsarum (virginum) sponsus & amator ampliori modo adhuc volens gloria clarificare. Nuper anno millesimo centesimo octogesimo tertio, que huc usque super terrarum peregrinationis itinere latebant & gestis dignatur

tur reuelare. Omnis fabulae narratio, in capit
quot dispescitur, quorum I. inscribitur: quomodo
quidam paganus, beatam Vrsulam filio suo despo
rogauit. II. de principalibus reginis, ducissis, &
mitissis, quae huic virginum agmini interfuer
III. de cetu Episcoporum qui S. Vrsulam & socia
mitatus fuit. IIII. de nominibus principum regu
ducum & nobilium virorum, qui virgines sequuti
runt. V. de diuersis martyribus ex diuersis terr
communi. In hoc capite de reliquiis vndecim
virginum, quae adseruari dicuntur Coloniae, haec
guntur: Ostenduntur Coloniae in ecclesia virgin
quedam virgines, quarum due sunt de partibus U
lie, quarum vna vocatur Barthimia habens pulcerr
crines in capite multo sanguine perfusos. Altera
ror ipsius nomine Arthimia quae ultra secentis annu
terris iacuit, adhuc pulcerrimos crines in capite ser
cum pelle testudini inherendo. Etiam nomen vnus
nedicta. cuius caput ab vtraque parte penitus est abs
sum. Ostenditur etiam in eadem ecclesia virgo q
dam nomine Benigna. de partibus Mauritanorum p
cerremos crines in capite ferens Maurorum m
Habetur etiam inibi quidam nomine Pantulus, epi
pus Basileensis, qui habet vulnus maximum in ca
suo ita quod tota testa capitis est dilacerata. Pres
tatur etiam ibidem virgo quedam nomine Christi
habens roseum cruorem in suo collo acsi breuiter e
interempta. Ostenditur in eadem ecclesia corpus
iussdam virginis nomine Clementia, quae filia fuit
bilis comitis cuius caput fustibus contusum putatur
quod pili eius sanguine concreti ipsum caput con
vant. Etiam & alia virgo dicta Katherina sagitt
habens ad caput cum multis crinibus. Insuper m
stratur quedam nomine Sophia quae os habet patuli
in quo telum adhuc infixum videtur quae sagitta per
tiente ad dominum clamitans emisit spiritum ore ap
to vt pie creditur. Tandem ostenditur ibidem quid
Episcopus ex Antiochia nomine Iacobus cuius oculi

caput est multo sanguine perfusum. Quis ergo
 saevi esset cordis ut non demoliretur aut in sletum
 hauriret videns tantum thesaurum fidelium, tam
 vester martyrisatum. Multa ibidem cernuntur
 et, adhuc tela in capitibus ferentia & variis mo-
 cidata, quae omnia conscribere esset difficillimum
 et illic intuentibus. - - Has (virgines) si quis
 erit dum opus ei fuerit - - & legerit omni
 XXII. Pater noster & totidem. (totidem) Ave
 tunc in anno complebit undecies milies oratio-
 nificam. sine dubio obuiabunt ei sanctae virgi-
 hora mortis ipsum sub chlamide protegent & ad
 eternam deducunt, &c. Typographus haec ver-
 scripsit: *Finitur Historia de S. Vrsula cum suis*
comitibus (quarum sanguine atque sepulchro sancta
fulget Agrippinensis Colonia.) succinctioribus
& intellectus paucis ante diebus reportata.
Coloniae per Martinum de Werdena. Com-
positum est hoc opusculum, maioris operis de passio-
narum undecim millium virginum, duobus libris
scripti, quod insertum fuit Joannis Capgrauui,
ordinis Eremitarum, diui Augustini, monachi,
legendae Angliae, seu visis sanctorum Angliae,
per Winandum de Worde an. 1516. in fol.
 Ex illa legenda recudendum opus curauit
 Crombachius e Soc. Jesu, qui vitam & mur-
 Vrsulae & sociarum undecim millium virginum
 Agrippin. 1672. in II. Tom. in fol. edidit. In-
 Tom. II. L. VII. pag. 513-644. Liber pri-
 absolvitur capitibus XXV. secundus capitibus
 VIII. Auctor operis esse dicitur Richardus ordi-
 praemonstratensis, in Anglia, Abbas, qui seculo
 ad finem vergente, vixisse, & hoc opus compo-
 b dicitur, cum relicta Abbazia, & Anglia, in Ab-
 m arnsbergensem, agri coloniensem, anno circiter
 D. se contulisset. Vid. de illo Jos. Simleri Bi-
 beca pag. 603. Anton. Posseuini *Apparat. sac.*
 n. III. p. 131. Gerard. Joan. Vossii *de Historicis*
 latinis

latinis L. II. Cap. LII. pag. 399. Jo. Bale
Scriptor. illustrum maioris Britanniae Centur.
 Jo. Pitsei *Relat. histor. de rebus anglie. c.*
simir. Oudini Commentar. de Scriptor. & sc.
cles. Tom. II. col. 1521 seqq. Polycarp. L
storia poetarum & poematum medii aevi.
 Christ. Schoettgenii *Continuat. Biblioth. Fab.*
& infim. Lat. L. XVII. p. 236. Quae de il
 dextra, vigesimo a morte, & sepultura Richa
 tam viuida & illaesa reperta, memorantur a
 Hesterbacensi L. XII. *Exemplor. Cap. XLVI.*
 illum a Joanne le Paige in *Bibliotheca pra*
tensi, Paris. 1633. in fol. L. II. p. 514. vt
 animato corpore, praecisa videretur, & pro
 coenobio ansbergensi adseruata, & ad annu
 1583. quo Gebhardus Truchses illud coene
 staret, & monumenta ac reliquias sanctorum
 reret, auferret, vel alio modo e medio tolle
 giose culta fuit, explosa iam conspiciuntur a
 Oudino l. cit. Eodem fere tempore, circa
 mirum 1180. librum *de vndecim mille virgin*
loniae interfectis, teste Jo. Baleo Centur.
 Pitseo c. CCL. Jos. Simlero p. 611. Anton
 no Tom. III. p. 158. Christ. Schoettgenio
 p. 333. aliisque compluribus conscripsisse di
 gerus, Anglus, Cisterciensis, bernardinae se
 fessor, qui, vt Joan. Lelandus in *Commentar*
ptor. britannic. Oxon. 1769. in 8. P. I. Ca
p. 230. ait, Fordano, in monasterio propter
nis ripas, tum doctis artibus, tum pietati, in
dam animi ardore, noctes atque dies inuigila
 librum singularem *de vndecim mille virginib.*
 non esse conscriptum, hanc potissimum ob
 existimamus, cum ille etiam *reuelationes E.*
 monasterii schoenaugienfis Abbatissae, coll
 in vnum volumen rede gisse dicitur. Cum
 lacus Abbas monasterii S. Heriberti tuitien
 Coloniam, diuina, vt ferunt *reuelatione* ac

in corpora ex vndecim mille virginibus, in sub-
no quodam colonienſi, quod hodie intra mœnia
eſt, detegeret, & effoderet, quorum nomina,
non adſcripta erant ſarcophagis, ignoraret, com-
m nomina & dignitates ab illa Eliſabetha illi
e fuerunt per epiſtolas. Nomina vero ſibi di-
reuelata eſſe Eliſabetha adſcuerabat. Cum
as Eliſabethae reuelationes de vndecim mille
us, aliisque rebus colligeret Rogerus, facile
potuit, vt quispian re non ſatis intellecta,
praeter iſtas reuelationes, librum quoque de
millium virginum paſſione, conſcripiſſe ſin-
a, ſibi aliisque perſuaſerit, qui poſtea error
transcriptus & propagatus fuit. Joannes ſane
us, de eiusmodi libro, l. cit. plane ſilet. Conf.
Erithemii *Arnal. hirſaugienſ.* Tom. I. p. 450.
ethae reuelationes inueniuntur in Jac. Fabri
us *Libro trium virorum, & trium ſpiritualium*
us, *Paris. 1513. ex officina Henric. Stephani* in
il Mich. Maittaire *Annales typograph.* Tom. II.
hor. c). Cramben bis, & ſæpius coſtam lecto-
noſtris adponeremus, ſi ſcriptorum, qui fabu-
vndecim mille virginibus memorant, cateruam
ere vellemus. Id vero memorare iuuabit,
in enarranda hiſtoria mirifice inter ſe diſcre-
& hac re demonſtrent, quo loco illa legenda
debeat. Multis firmiſſimisque praeter alios,
impugnauit argumentis Giſbertus Voetius tribus
ationibus, *de Vrſula & 11000 virginibus*, quae
tur P. III. *ſelectar. diſputationum theologicarum*,
ſect. 1659. in 4. p. 472-509. Omnium optime
nobis tetigiſſe videntur, qui cum Jacobo Sir-
lo & Hadriano Valeſio, iſtius fabulae hanc eſſe
nem ſtatuant, quod primus illius auctor, in mar-
logiis quibusdam manuſcriptis verba ſs. VRSULA
NDECIMILLA V. M. legerit, & ex his vnde-
mille virgines effinxerit. *Il y a eu*, inquit poſte-
in *Valeſianis*, à *Paris 1695.* in 12. p. 48 ſqq.
om. l. O une

une sainte Vrsule Martyre suivant la commune opi
On ignore neanmoins de quel tems elle a été. M
suis tres humble serviteur des onze mille vierges.
fable est un peu trop manifeste, pour pouvoir la su
Voicy sur quoi cette erreur est fondée, suivant la e
cture du savant Pere Sirmond. Ceux qui ont forgé
belle bistoire, aiant trouvé dans quelques Martyr
manuscrits s. VRSULA ET VNDECIMILLA
Sanctae Vrsula & Vndecimilla Virgines Martyr
s'étant imaginez qu' Vndecimilla avec l' V. &
qui suivoient, étoit un abrégé pour Vndecim
Virginum Martyrum, ont fait là dessus ce Rom
nous avons aujourd' buy &c.

LXXIII.

Historia vite beatissimi Patris Petri de Mu
Celestini Pape quinti: institutoris sacri
nis Celestinorum abbreviata.

Abbreviator in vitam B. Petri Celestini a
transeuntes.

Celituum confors Petrus, quem litera sub

Indicat: est, obiter respice: volue: lega

Petri: qui quondam Petre coniunctus Ies

Claues ethereas tollere dignus erat:

Officium tenuit: sic rem perfecit abunde,

Celestinus enim papa beatus erat,

Virtutum frugem: sic appellatio prima:

Munia celorumque: altera prefert ei

Quidni tam sanctus subeat celestia regna?

Cui nil hic placuit preter amare Deum

Nempe hunc in terris celestem degere vitam

Celituumque chorus testis adesse sibi.

Mo

Mortali frequens compertum est. Ordinis &:

qui

Instar celicolum viuat: eo pater est,
quod celeste est sapiat: peragatque paterne
Virtutis cultor semper, & astra petat
Montibus est altis nunc accola munere Christi,
Quos dicat en Mariae concio sacra pie,
Patrum illustres dux hosque Georgius offert,
Vnde & ad celos gressus ei pateat Ad laudem
Dei.

folior. 8.

Non aliam ob causam, legendam oppido raram,
Nec emisit acerrimus dogmatum pontificiorum
Signator Hieronymus Dangersheimius, quam ut
fraternitatem in Monasterio Montis S. Mariae or-
dinis Caelestinorum a Georgio Barbato, Saxoniae duce,
condito consequeretur. Id ipse fatetur in epi-
tola dedicatoria ad Petrum Zoranum monasterii Cae-
lestinorum, modo memorati Priorem, ubi ait: *Beatissimi*
Patris sacri ordinis vestri primi institutoris atque patro-
ni Petri de Murone olim Celestini pape quinti: vi-
am ad impressuram; iuxta deuotionis vestre desiderium
me volens, quamquam compendio mihi missam, ad-
tamen non ab re ut arbitror, quo scilicet ad plures
modos perueniat: Et a fastidiosis libencius legatur,
quibus diei laborem eidem impendens: accurtandam ac-
cepti: curaque ut idoneo excusa sit caractere: oratio-
um suffragia: quo promerita sanctissimi illius viri vite
terrenis consors efficiam: avarus quidem exactor: vice
percedis: rependi mihi deposcens: simul ac (si dignamini)
fraternitatem nouelli cenobii prefati, quod illustrissi-
mus princeps Georgius dux Saxonie &c. pro sua in rem
Christianam pietate ordini vestro liberaliter contulit, at-
que hoc ipsum dotauit &c. In duos opusculum libros
diuiditur, quorum prior capita XVI. posterior XX.

complectitur. Natus fuit Petrus, Iserniae, in
liae oppido, patre Angeloto, (in *vita* quae ab
Caelestino conscripta dicitur, Angelerius nomen
& matre Maria. Adolescens aliquot annos in
incolis deserto transegit, & suadentibus amicis
mam se contulit; ibique sacerdos consecratus.
Relicta Roma, ad montem Muronis peruenit, &
ptam sine speluncam veterem repetens, ibi
coepit, vnde Petri de Murone cognomen illi
fuit. Concedens deinde a Monte Muronis, ad
desertio rem, cum duobus amicis in spelunca
Maiellae (alii Marcellae, non procul a Sul-
confedit, & adcedentibus aliis, ordinis Cae-
rum ibidem fundamenta iecit. In Concilio
nensi, sub Gregorio X. celebrato, istius ordi-
regulam sequitur S. Benedicti, confirmationem
trahit. Constitutio illius reperitur in *Laetii*
bini Ballario Tom. I. *Rom.* 1586. in fol. p. 186.
vero omnis aetatis, sexus, & conditionis
ad eum videndum confluent, turbarum per-
cum paucis fratribus in locum secretissimum
Bartholomaei de Legio, se contulit. Trans-
dem vno anno, post mortem Nicolai III. ob
sanctitatem, anno 1294 in eius locum, adscito
stini V. nomine, Pontifex susceptus fuit. Sed vi-
sex menses sedi apostolicae praefuit, cum in
pontificia die V. Jul. accepta, ipse sua sponte
Dec. eiusdem anni deponeret. Cum vero suus
eius Bonifacius IIX. vereretur, ne praecipitis
fieret poenitentia comes, illum in castellum Fum-
archiori custodiae tradidit, vbi senio, & moerore
fectus an. 1296. vitam cum morte commutavit.
credibile est, quot miraculis, quae per omnem
eius, quid? post ipsam illius mortem, accidisse
morantur, hoc opusculum refertum sit. *Abbronia*
in fine & impressum dicitur, (sine dubio Lipsiae) 4
no domini 1518. Ob miracula, ab ipso perpetrata,
sanctorum numerum relatus fuit a Clemente V. Co

sa, quae ab ipso illo conscripta, & in sua cella re-
ta fuisse dicitur, dum inde Pontifex factus, rece-
ret. Cum Caelestinus Telera, sipontinus, Abbas cae-
linus, S. Petri Caelestini P. P. V. *Opuscula omnia, & sa-
scriptura, canonibus ac Doctorum sententiis elaborata,
epoli, ex offic. Beltrani* 1640. in 4. ederet, istam vitam,
alia, quam ipse Telera conscripserat, praemisit.
que vita recusa fuit, cum Caelestini V. *opusculis,*
editione *Neapolitana in Bibliotheca maxima Patrum,*
XXV. p. 757 sqq. edit. *lugdunensis.* Scripserunt
Caelestini V. vitam data, quod aiunt, opera,
rus de Alliaco, quae *locupletata a Dion. Fabro,*
vis. *ex officina Franc. Stephani* 1539. in 4. edita
, & Jacobus Caietanus de Stephanescis, Cardi-
a Bonifacio IIX, creatus, & quidem ille soluta,
ligata oratione. Vtraque inserta fuit *Actis San-*
Tom. III. Maii, *Antuerp.* 1685. in fol. ad diem
III. Vid. praeterea Henrici Steronis monachi
ensis *Annales* ad an. 1290. & 1294. in Marquard.
Scripserunt. *rer. germ.* Tom. I. p. 552-596. edit.
mii, & in Henric. Canisii *Lectionibus antiquis* T.
I. p. 163-214 edit. Jacobi Basnage. Eberhardi mo-
chi altahensis *Annales*, ad annum 1290. apud Cani-
I. c. p. 215-234. Natalis Alexandri *Historia ec-*
clastic. *Seculi XIII.* Tom. VII. Cap. I. Art. XIII. p.
sq. Barthol. Platinae *vitae pontificum* fol. 100. b.
Venet. 1504. in fol. Franc. Pagi *Breuiarium bi-*
co-chronologico-criticum, *illustriora Pontificum ro-*
porum gesta complectens Tom. III. *Antuerp.* 1718.
p. 483 sqq. *Histoire des Papes, par Franc. Bruys*
m. III. p. 302 sqq. aliique, qui romanorum Ponti-
m vitas conscripserunt: Casimir. Oudini *Commen-*
de *Scriptor. & scriptis ecclesiastic.* Tom. III. col.
sq. Jo. Albert. Fabricii *Biblioth. med. & infim.*
mit. L. III. p. 870 sqq.

LXXIII.

AΡΑΤΟΤ Σολεως Φαινόμενα καὶ διοσημεῖα. Θ
 νος Σχολια. Λεοντιου Μηχανικου περὶ ἀρατ
 σφαίρας. Βασιλεῖ τ' ἀγαθῷ κρατερῷ τ' ἀνχα
Parisii M. D. LIX. (1559.) Apud Guil. Moreli
in Graecis typographum regium, in 4. pp. 132.
 ceptis duobus foliis prioribus.

Omnes editiones, quae, e *typographia*, seculo
 prodierunt *regia* parisiensi, rarissime hodie occurrunt
 & ob litterarum elegantiam atque nitorem, in
 bibliothecarum referri solent ornamenta. L
 non vidit Cl. David Clement, qui illius titulum
Bibliothèque curieuse historique & critique Tom. II.
 haud satis adcurate adtulit. Praemittitur ΑΡΑΤΟ
 graece, quam excipit ὑπόθεσις τῶν φαινομένων ΑΡΑ
 Carmini graeco, quod ΑΡΑΤΥΣ, Athenodori &
 trophilae F. solensis, e Solis, Ciliciae ciuitate ori
 dus, hortatu Antigoni Regis, composuisse dici
 Subiiciuntur Anonymi commentatoris *scholia* gra
 Tribui quidem illa solent a nonnullis, ut in no
 etiam editione factum est, Theoni alexandrino.
 Hugo Grotius in *syntagmate* Arateorum, *Ant*
 1600. in 4. p. 24. *sciendum est*, ait, *scholia* aratea
esse unius Theonis, *sed & aliorum*: nam & saepe
iteratur, quod *scholiastae* facere non solent, & con
trariae sententiae inferuntur. ΑΡΑΤΥΜ & eius com
 ratorem p. 127. sequitur Λεοντιου Μηχανικου, περ
 τασκευῆς ἀρατείας σφαίρας, dissertatio graeca, qua
 gratiam Theodori familiaris sui, conscripisse test
 Duo hemisphaeria globi caelestis, quae in hac
 tione reperiri testatur Michael Maittaire in *A*
typograph. Tom. III. p. 713. in nostro exemplari
 inueniuntur. Eodem anno, ex eadem officina
 relli, ΑΡΑΤΥΜ produisse *graeuum, sine scholiis*, i
 prodit Mich. Maittaire l. cit. Conf. de ΑΡΑΤΟ,
 eius ab incerto auctore, graece conscripta, &

latina versione inserta a Dionysio Petauio, *Vranologio*
Paris 1630. in fol. p. 268 sqq. Jo. Andr. Schmidii
Dissertat. de ARATO Phaenomenorum Scriptore, Jenae
1685. in 4.

LXXV.

ARATI *solenfis* Phaenomena & Prognostica. In-
terpretibus, M. Tullio Ciceronè: Rufo Festo
Auieno, Germanico Caesare, vna cum eius com-
mentariis. C. Julii Hygini Astronomicon.
vna partim e vetustis codicibus, partim e loco-
rum collatione emendata, & emendatorum ratio
praestita. Δεύτεραι Προπτιδες σοφώτεραι. *Parisius*
ALIX. (1559) *Apud Guil. Morelium, in Grae-*
cegraphum Regium. Ex Priuilegio Regis in 4.
155. & 56. non numerat. quatuor foliis prio-

Hic Liber, & litterarum elegantia, & raritate priore
inferior est. Mich. Maittaire l. c. & Jo. Albert.
Fabricius in *Bibliotheca latina*, passim illius fecit men-
tionem. Fallitur vero Cl. David Clement, cum in
Bibliothèque curieuse historique & critique Tom. II. p. 4.
titulum ARATI graecum, in hac editione reperiri
ibi persuadet, & illam ideo priori, quam recensui-
mus, praeferendam esse censet. Interpretes enim
tantummodo carminis aratei, omisso textu graeco,
illa editio refert. In secunda tituli pagina occurrit
priuilegium regium gallicum, in compendium reda-
ctum, quo cautum fuit, ne quis libros, a Morello
editos, recuderet. Sequuntur de Cicerone, Germa-
nico Caesare & Rufo Festo Auieno, Gregor. Gyraldi
& Petri Criniti testimonia. In fine *paraphraseos* Ci-
ceronis, conspiciuntur Morelli adnotationes, quarum

in fine p. 27. haec leguntur verba: *Describebat* (scribebat) Guil. Morelius *in Graecis Typographus*, Lutetiae Parisiorum M. D. LIX. (1559) Jun. *Paraphrasis* Rufi Festi Auieni, Morelli Adtationibus illustrata, exstat p. 29-100. cui coronato loco Morelius haec adscripsit: *Describebat & mandabat* Guil. Morelius *in Graecis typographus*, Lutetiae Parisiorum M. D. LIX. Cal. Jul. *Phaenomena* per Germanicum Caesarem, in latinam conuersa, & in eadem commentaria Anonymi scholasticae latina, quae Grotius, Scaligeri horratu, in *Arateorum syntagmate* omisit, reperiuntur, p. 101-104. Morelli vero observationes p. 148-155. ubi haec titula libri Cal. Aug. 1559. descripta dicitur. Huius iungitur C. Jul. Hygini *posticon astronomicum*, deinde *& sphaerae, & variusque partium declarationes* M. Fabium p. 1-52. Observationibus suis Guil. Morellus haec *ad lectorem* praemisit: Cum ARATI *Phaenomena* atque prognostica Graeco, Latineque eodem *& ad eorum intelligentiam non parum facere* Hygini *astronomica* perpenderem, una opera hunc quoque eundem putavi: qua in re quam optime possem, ut emendatus proferretur, vetustos codices undique conueniens, inter alios duos praestantissimos manu examinatus sum. Alter de duobus melior, e bibliotheca praeclearissimi viri D. Salignacei: Alter amici curam alterius, de cuius nomine nullam mihi hic mercedem facere passus est. Quae itaque in iis codicibus versa reperi, eorum te lector studiose, admonere ut in aestimando liberum tibi esset iudicium. Observationibus in fine adscripsit p. 56. *Describebat ac mandabat* Guil. Morelius Lutetiae Parisior. 1559. (August). De aliis horum opusculorum editionibus vid. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. graec.* L. III, Cap. XI p. 460 sqq. *Biblioth. latin.* Tom. I. L. I. Cap. XVI p. 300 sqq. it. L. II, Cap. I. p. 310 sqq. L. III. Cap. p. 592 sqq. quibuscum conferri merentur, quae leguntur Tom. II. p. 412 sqq. 417 sqq. Habemus co-

Etior

1, quae haud adeo frequens est, etsi duplex
 periat editio, in qua ARATI carmen grae-
 m versione latina, Germanici *paraphrasis*, &
Astronomicum reperiuntur. En titulum: C.
 lygini, Augusti *Liberti Fabularum Liber*, ad
 poetarum lectionem mire necessarius, & nunc
 excusus. Eiusdem *Poeticon Astronomicum Libri*
 . Quibus accesserunt similis argumenti, Palae-
 te fabulosis narrationibus *Liber I. F. Fulgentii*
idis, episcopi Carthaginensis Mythologiarum Li-
Eiusdem de vocum antiquarum interpretatione
Phurnuti, de naturq; deorum, siue poeticarum
um allegoriis, speculatio. Albrici philosophi de
q; imaginibus liber. ARATI φαῖνόμενον fragmen-
Germanico Caesare interprete. Eiusdem Phae-
graece, cum interpretatione latina. Procli de
libellus graece & latine. Index rerum & fa-
m in his omnibus scitu dignarum copiosissimus.
e, per Joannem Hervagium. Anno 1549. mense
in fol. pp. 261. except. praemiss. & indic-
ationem illi praemisit Jacobus Micyllus ad no-
7 generosum dominum Orthonem Truchsesa Wal-
spirensis ecclesiae canonicum. ARATI φαῖνόμενον
entum, Germanico Caesare interprete reperitur
 - 207. APATOT Σολεως φαῖνόμενα cum versione
 leguntur p. 208 - 233. Cl. viri C. Julii Hygini,
 ti *liberti poeicon Astronomicum L. IIII.* exstant
 205. variisque iconibus, ligno satis eleganter
 , quae signorum caelestium referunt figuras, or-
 int. Secunda vice ista collectio prodijt *Basilae,*
ina hervagiana, 1570. mense Augusto in fol.

LXXVI.

ANOT ποικίλης ιστορίας βιβλία, 1Δ', ἐκ
 ν Ἡρακλείδου περὶ πολιτικῶν ὑπόμνημα: Πο-
 ; Φισιογνωμονικῶν ἐγχειρίδιον: Ἀδμαντίου
 Ο 5 Σοφιστῶν

Σοφιστοῦ Φισιογνωμονικῶν, βιβλία, β. μελά-
δος περὶ παλμῶν μαντική: περὶ ἐλαιῶν τοῦ σα-
τος. AELIANI variae historiae libri XIII.

Heraclide, de rebus publicis, Commentari
Polemonis Physionomia. Adamantii Physio-
mia. Melampodis ex Palpitationibus divini-
De Neuus. ἐν Ῥώμῃ ἔτει α Φ μ ε, μηνὶ γαμ-
(Romae 1545. mense Januario) οὐκ ἄνευ προνο-
Non sine privilegio. in 4. folior. III. si praen-
folior. 4. & indicem graecum folior. 10. excep-
t.

Jam Clariss. Joan. Vogtius in *Catal. libr. rar.*
& David Clement in *Bibliothèque historique & crit.*
Tom. I. p. 60. librum ab insigni raritate laudat.
Quandoquidem autem neuter titulum libri, pro
exemplaribus legitur, adtulit, nos sane opera-
ros, minime credimus, si illum hic adscripserit.
Haud etiam satis accurate Cl. Clement librum cer-
& undecim *paginis*, absolui pronunciauit, cum
sint *folia*. Id non monendum existimaremus,
ipsum paginas a foliis sollicite distinguere consi-
remus. Omnium prima AELIANI est editio,
sione latina destituta, cui typographus nomen
non adposuit. Comparat in libri fronte icon τοῦ
δοῦ δαίμονος, hisce adscriptis verbis: ΑΓΑΘΟΣ
ΜΩΝ, EVENTVS BONVS. Praefationem graeci
Παῦλον τρίτον μέγιστον ἀρχιερέα praemisit Camillus
scus, cui AELIANI vitam, ex Philostrato & S-
nec non praefatiunculam ad lectorem graecam sul-
xit. Eius in fine hoc legitur epigramma:

Εἰς ΑΙΛΙΑΝΟΥ βιβλία, Καμύλλου Περσέσκου ἐπιγράμμη
Λάμβανέ μ' ἐς χάρας σοφὸς ἄν, ἢ νῆϊς ἀπάντως
Ἔσομαι οὐ μικρὸν ἀμφοτέροις ἔφελος,
Πᾶσι βατὸς πέλαμα μ. σὸς μὲν κῆπος ὁ πάρας
Παντοδαπῆς ἑυροῖς ἀτλὶκὸν ἔνθα μέλι.
Τούτομα καὶ γενεά μου πατρίδος ὕψος ἀμαυροῖ,
Ἦν γὰρ ἐμοὶ Γάμη Κυδιάνηρα πατρίς.

AELIANO, praenestino, vid. Jo. Alb. Fabricii
græc. L. III. Cap. XXI. p. 696 sqq. Conradi
 praefatio, *Operibus AELIANI Tigur. 1556.*
 editis praemissa, in qua vnum AELIANVM
 quae in eius *operum* exhibentur editione
 auctorem esse, demonstrat, & obiter
 de illo, eius scriptis, & nominibus disserit.
 Jacob. Perizonii praefatio de AELIANI aetate
 quae legitur in Perizonii editione *Varior.*
 AELIANI *Lugd. Bat. 1701. II Tom. in 8. &*
Gronovii 1731. in 4. Quis Polemon iste
physiognomonicorum auctor, non constat; Fri-
 dyburgius ob dictionem impuram, illum
semibarbarum fuisse existimat, vid. Jo. Alb.
 l. cit. *L. III. Cap. VI. p. 170. not. f.* La-
physiognomonica vertit Nicolaus Petreius,
 & edidit cum Meletii, tiberiopolitani
 & Hippocratis *de structura hominis* libris,
 carysui, *ad regem Macedoniae* Antigonum,
de valetudine, epistola, & Melampodis de mor-
bo, Venet. 1552. in 4. De Adamantio, So-
 qui in *physiognomonicis* suis, quae Constantio
 Polemonis se pressisse vestigia, fatetur, non
 Jo. Alb. Fabricius l. cit. p. 171. not. (g).
 Camillus Perdicus, in praefatione graeca, illum
 sed *αὐτὸν ἀρχαῖος οὐδὲ ἑρδῶς* impressum fuisse
 Ad eam sine dubio respicit editionem,
 Episcopi vaurensis bibliotheca, *Parisis, per*
Neobarium) regium in Graecis typogra-
1540. in 12. excusa memoratur a Mich. Mait-
 in *Annal. typograph.* Tom. III. p. 313. Egraeco
 sermonem conuertit *Μαρκίου περὶ Παλμῶν*
 Cornarius, & edidit *Basileae 1544. in 8.* Joh.
 Fabricius *L. I. Cap. XV. p. 99* sqq. *Biblioth.*
 isti tribuit Melampodi, qui sub Ptolemaeo phi-
 lopho, vixisse traditur. A Nicolao Petreio, ut
 diximus, in sermonem latinum, istius libellus
 versus fuit. De Claudii Martini Laurenderii edi-
 tione

tione graeco-latina, quae cum Hieron. C. *toposcopya*, Paris 1658. in fol. prodiit, diximus.

LXXVII.

ΑΠΠΙΑΝΟΥ Αλεξανδρεως Ρωμαικων
Λιβυκή ή Καρχηδονική Ιλλυρική Συρι-
δική Μιθριδατειος Εμφυλίων Ε APPIAN-
drini Romanarum historiarum Celtica L.
Carthaginensis Illyrica Syriaca Parthica.
datica ciuillis, quinque libris distincta. E
theca regia βασιλεῖ τ' ἀγαθῶ κρατερῶ τ'
Lutetiae typis regijs, cura ac diligentia C
phani 1551. Cum privilegio Regis. in fol. p

Titulus integer est, editionis nitidissim
a raritate iam laudauit Cl. David Clement
theque historique & critique Tom. II. p. 435.
tur illi locorum, qui aliter, quam impressi su
codicibus leguntur, aut legendi videntur an
Conf. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. graec.* L. III.
p. 390 sqq. APPIANVS alexandrinus, q
vixit, illustrauitque Traiani & Adriani temp
ipse vitam descripsisse perhibetur. Seculo I
tonino pio suam historiam composuisse vide
fere inter tot historicos scriptor est, qui Ro
prouincias, opes, exercitus, totiusque impe
descriptionem, velut in tabula, ad intuen
buit. Neque vero res romanas ordine pe
est vt Polybius & Dionysius halicarnasseus
per vitas, illustrium virorum eas descripsit
Plutarchus; sed secundum regiones & p
omnia, quae in Italia, Sicilia, Africa, Hispa
Gallia & Germania gesta sunt, sigillatim.
Dictione vsus est attica, conciones crebras,

iones locorum elegantes, conuenientesque adtulit; praeterita, diligenter adnotauit, & literis prodidit, quae Ciceroni explicando lucem adferre poterunt. Nonnulla ex Polybio, quaedam ex Thucydide, cuius fere aequalis fuit, desumit. In fide desiderant aliqua viri docti, maxime in *Syriacis*. Scaliger in *Animaduers.* in Euseb. n. 2140. Barthius paullo iniquior in eum esse videtur, L. III. *Epidorpid. Francof.* 1623. in 8. p. 136.

ut monebo, cantior vagum auctorem

est subinde versa dicta maiorum.

Gerard. Jo. Vossius L. II. de *Histor. graecis* XIII. p. 181 sqq. Martin. Hanckius de *romana-*

rum scriptoribus, Lips. 1669. in 4. L. I. C. XII.

ca censetur editio, Jacobi Tollii, qui, *utrum-*

que multis in locis emendauit, correxit, excer-

ptam de legationibus, Henr. Stephani, ac do-

ctorum quorundam virorum selectas adnotationes adie-

xit illa Amstelod. 1670. II Tom. in 8.

LXXIIX.

ΑΡΙΑΝΟΥ, περὶ Ἀναβάσεως Ἀλεξάνδρου, ἑσ-
οῦν Βιβλία ἡ. ARRIANI (*qui alter Xeno-*
crates vocatus fuit) de Expeditione Alex. Magni,
libri VIII. Ex Bonauent. Vulcanii
noua interpretatione. Ab eodem quam-
vis loci ope veteris exemplaris restituti. Cum
copiosissimo. Alexandri vita, ex Plut. Eius-
libri II. de Fortuna vel virtute Alexandri.
M. D. LXXV. (1575) excudebat Henr. Ste-
phani. Cum Priuilegio Caes. Maest. in decennium.
pp. 198. & 68. si praemissa & indicem fo-
12. exceperis.

Raram

Raram esse pronunciauit, quam non videmus Cl. David Clement in *Bibliothèque historique* Tom. II. p. 138. ubi illius titulus factus adducitur. Inscriptit illam Bonaventurinus nomine Thomae Redigeri, Silesii. Tunc epistola dedicatoria, se codicem accepisse manuscriptum, ab Henrico Stephano, aliquo mutilum, quem cum editione graeca basileocolai Gerbelii, non Gelenii ut Cl. Clement bit, contulerit. Constituerat quidem in graeco Bartholomaei Facii versionem latinam prima vice in aedibus Barthol. Zanetti, castae aere vero ac diligentia Joa. Franc. Trincaui 1535. in 8. in lucem exierat, addere, sed explorare coepisset, & statim in limine, & quot paginis, non ex vngue leonem, sed ex anum agnouisset, illam statim reiecit, & versionem confecit, quam etiam addidit. Per hanc dedicatoriam, reperiuntur loci aliquot in ARRIANO, ex veteri codice, Henr. Stephano scripto, restituti, & loci, in chartis, quae de coniectura Bonav. Vulcanii emendati. In quibus reperiuntur: 1) T. Liuii *Decadis* I. Lib. IX. de Alexandro, si Asia perdomita, arma in vertisset. 2) Philippi, Macedonum regis, & d. M. *Comparatio* ex Justinii historici Lib. 3) Q. Curtii Lib. X. de Alexandri M. vita, & morte iudicium. De aliis editionibus & vetustis imprimis editione omnium optima Jacobi Lugd. Bat. 1704. in fol. edita, vid. Jo. Alberti *Biblioth. graeca* L. III. Cap. IIX. p. 269 sq. Clement I. C. FLAVIUS ARRIANVS nicoe Bithynia historicus, & philosophus, Hadrianorum tempore celebris, Epictetum, in philosophia, praeceptorem habuit, & propter eximia sibi parauerat doctrinam, ab Atheniensibus Romanis, ciuitate donatus, & amplissimis largitus est. Hadriano praesertim Imperatori

nit, a quo Cappadociam prouinciam-administrandam cepit, & Xenophontis exemplo, contra Alanos seu lassageras, in bellum profectus est. Propter dictio-
is puritatem, atque elegantiam, qua Xenophontem imitari studuit, Νέος Ξενοφών dictus est, quod nomen ipse adfectauit, & Xenophontis exemplo, *res ab Alexandro M. gestas, VII libris* exposuit, *de rebus indicis* conscripsit *librum*, & ad Hadrianum Imperatorem epistolam exarauit, in qua *Ponti euxini Periplus* describitur, cui *maris erythraei Periplus*, ab eodem ARRIANO descriptus, plerumque adiungi solet. Lios, quibus argumentum *philosophicum* persequitur, *de instruenda acie*, & *de venatione* praecipit, Jo. Alb. Fabricius l. cit. recenset. Conf. Gerard. Jo. Vossius *Historic. graec.* L. II. Cap. XI. p. 174 sqq. De Bonaparte Vulcanio, cuius editio ARRIANI etiam 1575. *Constantina* Henr. Stephani in 8. prodiiisse dicitur, vid. Cunaei *Oratio, in obitum illius* habita, quae addita P. Cunaei *epistolis*, a Petro Burmanno *Lugd. Bat.* 1732. in 8. editis, p. 399 sqq. Melchior. Adami *vitae philosophor.* p. 243 sqq. edit. *Francof.* 1706. in fol. Ciceron *Memoires* Tom. XXXIII. p. 13 sqq.

LXXVIII.

ΠΑΡΗΜΕΝΤΟΣ Α'λεξανδρου τα Ευρισκομενα
απαντα. Ex Bibliotheca Medicea in fol.
347.

In fine editionis principis, graecae, rarissimae, quae tanquam codex manuscriptus hodie magni aestimatur, haec leguntur verba: *Cudebat* Florentiae Laurentus Torrentinus. *Cum* Iulii III. *Pont. Max.* Caroli V. *Imperatoris*, Henrici Gallorum *Regis II.* Cosmi Medicis Florent. *Ducis II.* *Priulegiis.* M. D. L. (1550.) Editionem curauit Petrus Victorius, qui epistolam dedicatariam latinam, ad Marcellum Ceuinum Cardinalem

dinalem S. Crucis, qui postea sedi apo-
XXII. dies nomine Marcelli II. praefuit, prae-
rent. V. id. Sept. 1556. scriptam. In *Stron*
vnico tantum codice, qui in medica biblia
seruabatur, se vsum esse testatur; quod ad-
autem ac *paedagogum* adinet, exempla
mum e bibliotheca Rudolphi Pii antistiti
secum communicatum esse memorat. In
leguntur verba:

L E C T O R I

*Dabimus propediem praestantissimi scriptor-
ra, conuersa in linguam latinam, a viri,
qui summo studio laboreque tibi naaauerunt
plenius ac vberius huiusce thesauri fructu
possis. Vale.*

Euentus hisce promissis respondit, anne
Florentiae, ex eadem Laurentii Torrentini
pographica *Protrepticus & Paedagogus* Ge-
veto, & libri *II. X. Stromatum*, Cyriaco Sti-
prete, in lucem exierunt. Conf. de hac
tione die *Merckwürdigk. der Königl. Bibl.*
Tom. II. p. 483 sqq. Omnium optima,
gianam, heinsianam, & Frontonis Ducae
Paris 1629. in fol. censetur hodie editio
Potterus, archiepiscopus cantuariensis, &
mas, *Oxon.* 1715. II. Tom. in fol. in lu
Conf. de TITO FLAVIO CLEMENTE, a
siue vt alii volunt, atheniensi, Pantaen
Alexandriae urbis doctore & presbytero
eruditione praeditus, & in omni antiqui-
ter versatus, sapientiaeque veteris summ-
tus, atque vnus inter patres sic dictos ec-
profanis doctrinae studiis, subsidiisque m-
tus, sed interdum opinione sua deceptus
rum praecipitia delapsus fuit, praeter scri-
historiam litterariam, scriptorum eccle-
patrumque bibliothecas condiderunt,
Nourry Apparatus ad Bibliothecam maxim

& scriptorum ecclesiasticorum, Lugduni edi-
 to quidquid ad eorum scripta, & doctrinam,
 scribendi modos, & docendi pertinet, disser-
 s criticis examinatur & illustratur, Paris.
 fol. Tom. I. Lib. III. p. 622-1362. Thom.
electa historiae eccles. capita Secul. II. Lips.
 n 4. p. 230 sqq. Jean le Clerc *vie de CLE-*
alexandrin in *Bibliothèque universelle* Tom. X.
 sqq. in germanicum sermonem conversa, haec
 vita, in Johannis Clerici *unpartheyischer Le-*
schreibung einiger Kirchenväter und Ketzer, aus
Bibliothèque universelle in das Teutsche über-
und nebst einer Vorrede des Hrn. Geh. Raths
aus Licht gestellt. Halle 1721. in 8. p. 22-
 Jo. Tribbechouii *dissert. de vita & scriptis*
MENTIS, alexandrini, Halae 1706. in 4. Jo.
 Bernholdi *hymnematata de TITO FLAV.*
ENTE utriusque in ecclesia cathedrae orna-
Altorf. 1725. in 4. Viri S. R. Jo. Georg.
chii Dissert. de CLEMENTE alexandrino, eius-
erroribus, Jenae 1737. in 4. Conf. Jo. Alb. Fa-
 Bibliothec. graec. L. V. Cap. I. p. 102 sqq.

XXX.

ΗΙΟΔΟΥ του Ασκραίου έργα και ημεραι.
 Θεογονια. ασπις Ηρακλεους. Απαντα δὲ με-
 των και καλίσων ἐξηγήσεων. HESIODI
 Opera & Dies. Theogonia, Scutum Her-
 Omnia vero cum multis optimisque expo-
 nibus. in 4. folior. 188. si quatuor folia priora
 peris.
 Inscriptit editionem hanc valde raram, & nitide
 pressam, Victor Trincavellus nomine Perri Victorii
 istola dedicatoria scripta est *Venetis pridie Calend*
 Tom. I.

Jun

Jun. Particulam insignem ex illa inseruit *Anna* suis *typographicis* Michael Maittaire Tom. III. p. 2. not. (a). In fine libri haec adposita leguntur verba: *Venetiis in aedibus Bartholomaei Zanetti, Castegensis, aere vero & diligentia Joannis Francisci Tencaveli. Anno a partu virginis MD. XXXVII. (15 mensis Junio.* Prima inter editiones graecas est, quae cum *scholiis graecis* Procli Diadochi, Joannis Tetzae, Emanuelis Moschopuli, & Joannis Protospatharii, in lucem prodierunt. Trium, quos nominamus priorum *scholia* textui statim adposita sunt. Posterioris vero *scholia*, fol. 113-117. in fine *ἑρμηνείας* adparent. Instrumenta, quibus veteres in colligendo utebantur, in hac editione fol. 112. b. luculentissime incisa sunt, adiectis nominibus graecis eadem sunt, quae in Jo. Clerici editione expressim aere inveniuntur. *Theogoniae* duorum commentarum adscripta sunt *scholia*; illa inscribuntur in *Ἡσίοδοῦ Θεογονίαν, σχόλια τινὰ μερικὰ, παλαιὰ.* Quod eorum fuisse Didymum, existimasse videtur talis Comes Lib. VI. *Mytholog.* Francof. 1584. in Cap. XII. p. 633. haec vero in nostra editione in titulo adlata sunt: *Εἰς τὴν τοῦ Ἡσίοδοῦ Θεογονίας ἀλληγορίας τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Ἰωάννου διακόνου τοῦ γαληνοῦ.* In poema de scuto Herculis *scholia* adlata sunt *paraphrastica* Joannis Diaconi Pessimi, quibus adiicitur eiusdem *τεχνολογία.* Conf. hisce Commentatoribus in *HESTIODI* carmina Alb. Fabricii *Biblioth. graec.* L. II. Cap. IIX. p. 373. 376. 378. Quale editioni, quam descriptimus, pretium statuendum fuerit, haec lectores nostros Jo. A. Fabricii verba docere poterunt, quae leguntur L. I. p. 382. *Editio HESTIODI cum scholiis graecis, prima Veneta, ex officina Joannis Francisci Trincavelli. An. 1537. in 4to. elegans & emendata, quam ex Codicibus MSto suppletam me memini videre in Bibliotheca gotorpientiensi, serenissimi Holfatiae Ducis, inter libros Werianos. In hac editione quaedam melius legi qu-*

*osterioribus, etiam heinsiana, notatum a Seldeno
varmora oxoniensia p. 36 sqq. Conf. Mich. Mait-
: Annal. typogr. l. cit. die Merkwürdigk. der k^u-
Biblioth. zu Dr. Tom. II. p. 348. vbi vocatur
rare sauber gedruckte und hochgeachtete Edition.*

XXCI.

πολογίαι παλαιωτάτων ποιητῶν. Θεόγνιδος,
Πυθαγορείου τινός, Σόλωνος, Τυρ-
, Ναυμαχίου, Καλλιμάχου, Μιμνέμμου, Εὐη-
ριανοῦ, Ερατοσθένους, Πανυσίδος, Λίνου, Με-
τους, Ποσιδίππου, Μητροδώρου, Σιμωνίδου.
ἃ τ' ἀγαθῶ κραιτέρῳ τ' αἰχμητῇ. Typis Re-
Parisii. M. D. LIII. (1553.) Apud Adrianum
bum typographum regium. Ex Priuilegio re-
in 4. pp. 44. 8. 3. 31. si titulus & vita Theo-
s graeca ex Suida non numerat. fuerit.

editio admodum rara minus cognita fuisse videtur
anni Alberto Fabricio, qui editionem *graeco-lati-*
Paris. 1553. in 8. & 1554. in 4. apud Fed. Mo-
prodiisse, L. II. Biblioth. graec. Cap. XI. p. 441.
porat. Sine dubio eadem est, cuius titulum lati-
versum adtulit Michael Maittaire Tom. III. *An-*
typogr. p. 627. Neque editoris praefatio, neque
horum gnomologorum versio latina, in nostro
emplari, characteribus nitidissimis exscripto, ad-
et.

XXCII.

EΥΝΑΠΙΟΥ τοῦ Σαρδιάνου, Βιο
 φων καὶ σοφιστῶν. E bibliotheca Jo
 buci Pannonii Tirnauiensis. *Antuerpiae,*
na Christophori Plantini. M. D. LXVIII.
 in 8. pp. 213.

EYNAPIVS *Sardianus*, de *Vitis Ph*
rum & Sophistarum: Nunc primum
 Larine editus, interprete Hadriano Junio.
 Cum indice & Graeci exemplaris
 ne. *Antuerpiae, Ex Officina Christophori*
M. D. LXVIII. (1568.) in 8. pp. 194. ex
 dice 3. folior.

Prima haec, quae graece prodiit, est ex
 ob nitorem & raritatem magni aestimatur.
 ni Junii Castigationes textui graeco adie
 Expressa fuit typis, ad exemplar, quod Joa
 bucus, pannonijs, beneficio Farnesii Card
 scriptum dederat. Illud quidem scitule a
 ctum fuisse, ait Junius, sed ita multis lacuni
 & infinitis iisque portentosis mendis sic re
 prope deplorata spe omni saepe abieceri
 consilium. Labori vero incepto institit, e
 hariolarum more diuinare, coniecturam in
 cere, supplere, quod tamen magna cum rel
 cit, coactus fuerit. Nonnusquam etiã,
 atque iterum transilire perfunctorie maluit,
 na & sua infarcire. Dicauit istam versior
 non anno 1572. primum, vt Joan. Alb. Fabr
Biblioth. graec. Cap. V. pag. 233. scribit, si
 quo graecus textus, anno nimirum 1568.
 prodiit, Elisabethae, Angliae reginae. Ded
 sequitur, ad eamdem Reginam Hadr. Jun
chon. In praefatione, ad Lectores, excusat

t, quod scriptorem ediderit, nominis christiani hominem, cum ait: *Quod autem in monachos, in quorum veteris religionis christianae fundamenta, temporis Constantini magni, iaciebantur, & tradebantur, quae acerbius paullo inuebatur, quis in pagano & veritatisque hoste non ferat? Quando & Porphyrii Christianismi perducem, Lucianum, obstinatum veteris nostri irrisorem, & Julianum parabatorem eorum, (ita Christum profectos vocabat) persecutorem, atque exterminatorem, si diuturnior obtigisset, toleremus, legamus, circumferamus, & manibus diurnique teramus? Itaque dictatam a nobis nominis christiani hoste iniuriam pro non dictam omnes habebunt, despuent, pensque non facient ludibrium in gloriam suam conuertent. Georgius Falkenburgus neomagus Hadrianum Junium, huius causae, hoc epigrammate ornauit graeco:*

ἄν φιλοσόφῳ ἡγεῖν ἢ δὲ σοφιστῇ
 ἐρέωσι· ἀρεκίως ΕἴΝΑΡΙΟΝ βίοντες
 οὐ σκότος δηρὸν τοῖν νῦν συμβαῖνος ἐπήτης
 καὶ σκότειος πρόφρων ἤγαγεν εἰς τὸ φῶς·
 ἀλλ' ἐρηγνέυσας πάντεσιν ἔθηκε ἰοητόν
 Ἰούνιος ἡγήτης φιλόσοφος τ' ἀγαθός·
 οὐκ οἶος οὐκ κείνοιν τίς ἐπαχέος ἐσὶν ἀμοιβῆς,
 ἢ ὁ παραφράσας βίβλοι, ἢ ἐισκομίσως;

de EVNARIO, Sardibus, Lydiae regia, oriundus, qui sub Theodosio M. floruit, *vita*, ab Hadriano Junio, e scriptis potissimum ipsius collecta, & versioni graecae praemissa, Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. graec.* t. 2. Jo. Jonslii *de Scriptoribus historiae philosophicae*, p. 1716. in 4. L. III. Cap. XVII. p. 93 seqq. Hadrianus Junius, siue ut sermone nominatur belgico de Waghe natus fuit Hornae an. 1511. Harlemi aegros sanandis operam dedit, & scholae latinae Rector refuit. Post expugnatum an. 1573. ab Hispanis Arnhemum Medioburgum se contulit, & medicinam exercuit. Moerore confectus, ob direptam & spoliatam,

tam, quam Harlemi habuerat, bibliotheca
cessit Medioburgi an. 1575. aetat. an.
Melchior. Adami *vitae Medicorum* p. 94.
quae praemittitur *epistolis* eius, *Dardi*
Vincentium Caimax 1652. in 12. editi
Memoires Tom. VII. p. 399 sqq. Paul. Fr.
trum virorum eruditione clar. p. 1270.
rium versionibus eius e graeco factis stat.
Baillet, verba illius docent, quae legun-
mens des Savans sur les principaux Ouvr-
teurs, Tom. II. P. III. p. 367. *Quoiqu-*
habile d'ailleurs dans les humanités, il n'a
grand service au public par ses Traductio-
ne valent rien pour la plupart. Car sou-
le seus d'un Auteur de travers, & y don-
application, & dans la seule version d-
d'EVNAPIVS, il se trouve un millier de f-
Petr. Dan. Huetius de *claris interpreti-*
pag. 174.

XXCIII.

ΕΤΣΤΑΘΙΟΥ, καὶ Ὁ Τριμνίαν καὶ Τ
μα. EUSTATHII de Ismeniae
Amoribus Libri XI. Gilbertus Gaulm
nensis primus Graece ex regia bibliot
& latine vertit. *Lutetiae Parisiorum.*
Hieronymi Drouart, via Jacobaea, sub
MDCXVIII. (1618) in 8. pp. 447.
octo foliis prioribus.

Gilberti Gaulmini Molinensis N
STATHIVM pp. 45.

Sunt inter viros doctos, qui *drama*
καὶ Ὁ Τριμνίαν καὶ Τριμνίαν EUSTATHIO S

hisse scriberet, *Geneuae*, 1571. cum professione
 iticam Tubingae exorsus esset. Joannes Alber-
 Fabricius enim L. III. *Biblioth. graec.* Cap. XVIII.
 91. nullam, ait, CALLIMACHI editionem frisch-
 am ante annum 1577. prodiisse, etiamsi ex *Actis*
editor. Lips. an. 1695. p. 487. aliquis possit suspi-
 cationem existare *tubingensem* 1571. propterea
 Geneuam ad Henr. Stephanum Tubinga suas
 Nicod. Frischlinus lucubrationes. Illos prae-
 falli perhibet, qui editionem an. 1577. non
 e, sed *Parisiis* prodiisse adfirmant. Epistolam
 ini sequuntur Epigrammata Jacobi Schegkii
 Jo. Posthii, germershemii, Martini Crusii, Er-
 Cellii, Leonhardi Engelhart, W. Virnii, H. Ni-
 Rudingeri, pifouernatis, Georgii Ostermarii, co-
 s Transylviani, Caroli Christophori Baieri, spi-
 Natina, si vnum Crusii exceperis graecum, in la-
 N. Frischlini CALLIMACHVM. Excipit illa
 is epigramma graecum, de CALLIMACHI
 bus, quae ex multis pauca supersunt, & Hen-
 Stephani epigrammata latina de CALLIMACHO
 CALLIMACHVM super his Nasonis versibus:

*Triades toto semper cantabitur orbe
 Quamuis ingenio non valet, arte valet.*

pro priora ex sex aliis adscribimus:

*Sed satis ingenio Nasone es indice promptus
 Summo inter vates, qui fuit ingenio.
 Quid nobis de te est aut de Nasone putandum?
 Judicium deest huic, ingeniumne tibi?*

* * * * *

CALLIMACHE, ingenio te Naso valere negavit,
 Siuit & a fera id posteritate legi
 Carmina non equidem tua legerat omnia Naso,
 Legerat hacc oculo vel properante nimis.

sendere Ouidii de CALLIMACHO effatum susti-
 it Daniel Heinsius, in *prolegom.* in Hesiodum fol. 4.
 edit.

edit Raphelengii 1603. in 4. vbi ait: *parum*
& hac aetate viri praestantissimi perceperunt
genium CALLIMACHO detraxerit Nalo
 nonnulli *litem ei intendere veriti non sint: ei*
inventionum facilitate, inquirunt, neque acumin
tum ratio scribendi admittit, destituatur poet.
quaedam apud eum talia sint, vt ingeniosissim
non inferiora videantur. Pro eo nos responde
 que ingenio destitutum fuisse poetam illum:
 esse, quod in eo desideramus: nisi quatenus ing
 destitui arbitramur, qui arte peccat. Summi
 poetarum Nalo, cum de reliquis poetis egisset,
 CALLIMACHVM recenset, non sine praefat
 hercule: neque enim debet, qui Grammatica
 adiungit. Ingenium vocat τῆς Ὀυμνῆς, quo saepe
 poetae: Grammatici ne hoc quidem possunt.
 itaque ex me quaerat, quem Graecorum poeta
 mym existimem: dicam primum esse, qui pe
 pissime, secundum, qui proximus esse audem
 ruit &c. Quia ratione illa Heinssii sentent
 quidem ingeniose excogitata, Basilio Kennet
 cuerit, vt in *the Livres and Characters of the*
Grecian poets, London. 1697. in 8. p. 162. e
 modo refelleret, sed CALLIMACHVM,
 etiam & arte, multum valuisse, argumentis ha
 temnendis ostenderet, legi poterit in Jaques
 de Chaussepé *Nouveau Dictionnaire historique*
que Tom. II. lit. C. p. 12. not. (D). Hymn
 LIMACHI graecis, in editione stephaniana e
 adponuntur *Scholia graeca* breuia, ab auctori
 to composita; textui vero subiicitur *versio*
 Frischlini *prosaica*, qua verbum verbo r
Hymnis adiecit Henr. Stephanus *poemation*
 Berenices, interprete Catullo, cum eiusdem
epistolio ad Ortalum, in quo CALLIMACHI
 na, a se expressa, mittere se ad eum dicit. I
 Antonii Mureri *Commentaria* adponuntur. *E*
mata CALLIMACHI ex variis auctoribus

cipion. Maffei *Traduttori italiani* p. 52. & qui
propter insignem raritatem, asterisco notavit
Franc. Haym in *Notizia de' libri rari nella li-
diana* p. 186. Ex sermone hetrusco, in galli-
ngnam, illum translatum fuisse, ab Hieronymo
de Laval *Paris*. 1582. refert François de la
du Maine in *Bibliothèque de France, Paris*. 1584.
p. 168. & 238. Aliam Joannis Loveau, aures-
fis, versionem gallicam, *Lyon* 1559. in 8. me-
Jo. Alb. Fabricius l. cit. Guil. Colletet aliam
titulo: *Les Aventures d'Ismene, & d'Ismenie,
des du Grec d'EUSTATHIUS*. Vid. *Histoire
l'academie françoise, à la Haye* 1688. in 12. p. 231.
Baillet *Jugemens des Savans* Tom. II. P. I. p. 324.
l. In Nicolai Bassaei, *Collectione omnium, in
corpus, librorum*, exstat Tom. III. pag. 305.
i von der Lieb des Jünglings Ismenii vnnnd der
frauen Ismene, ausz dem Griechischen vnnnd
nischben verteutscht, *Strasburg* 1573. in 8. Ea-
forte versio est, quam anno iam 1563. *Lipsiae*
emissam esse in lucem, adserit Jo. Alb. Fabri-
cit. Elogia, quibus viri doctissimi, Gilbertum
ninum, libellorum supplicum in Gallia magi-
Regisque consiliarium, an. 1667. cum iam an-
tatis LXXX. excessisset, defunctum, ornarunt,
it Paul. Colomesius in *Gallia orientalis, Hag* 1665.
in 4. p. 232 seqq. & 264 seqq. Insignem
linguarum peritiam laudavit Mr. Costar in
gie contre Paul Thomas Sieur de Girac, *Paris*
p. 139 sqq. vbi inter alia ait: *Et de fait quoy
n'y ait point de país estrange ou les enfans de dix
se s'expliquent mieux en leur langue, que ne feroit
rable Monsieur Gaulmin, qui possède parfaitement
celles que la confusion de la Tour de Babel a in-
vites sur la terre; ce n'est pas moins une belle
à ce rare personnage d'avoir une science d'une
tue si vaste & si approchante de l'infiny*. Conf.
Baillet *Jugemens des Savans sur les principaux*

ceria publicarant, noua, quae Spanhemius & B
 ius collegerunt, & digesserunt. Huius cura &
 quaedam quoque inedita Epigrammata CALL
 CHI nunc primum in lucem prodeunt. *Vltraiechi*
Franciscum Halmaam, Guilielmum Vande Water
bliop. MDCXCVII. (1697) in 8. form. n
cum figuris & numismatibus aere expressis P.
496. exceptis praemiss. adpenticibus & indi
P. II. pp. 758. non numeratis praemissis & indi
Recensetur a Jo. Alb. Fabricio l. cit. p. 491 seqq.
Neocoro in Bibliotheca librorum nouorum, Traie
Rhen. 1697. in 8. p. 163 seqq. in Actis eruditor
anni 1697. p. 487 sqq. CALLIMACHI, Batti &
fatmae filii, qui, ab vrbe Libyae Cyrene, cyre
vocatur a veteribus auctoribus, aetas incidit in
piad. CXXVII. Initio litteras docuit in vico Al
driae, Eleusine, postea a Ptolemaeo philadelp
Museum arcessitus, & in honore habitus est, sim
que Ptolemaei euergerae gratia floruit, & poeta
riterque grammatici laudem obtinuit, ac de se
Epigrammate XXII. p. 198. edit. Ezech. Span
praedicauit, quod καλοτατα Βαρυκωνος cecinerit.
de illo praeter scriptores iam cit. Anonymi g
vita, editioni spanhemianae praemissa, Lil. G.
Gyraldi Dialog. III. de poetis Tom. II. Oper.
Basil. 1580. pag. 112 sqq. Tanegui le Fevre Vita
poetes grecs en abrege, à Paris 1680. in 12. pag.
seqq. Olai Borrichii Dissert. I. de poetis p. 13.
Bailler Jugemens de Savans Tom. III. P. II. p.
seqq. Nicodemi Frischlini, balingensis viri qu
doctissimi, sed variis, iisque atrocissimis fortuna
sibus, ad vitae vsque exitum miserrimum iactati
tam plures dederunt, e quibus prae ceteris leg
rentur, Jacobi, Nicodemi fratris Frischlini, Fri
nus rediuius, Argentorat. 1599. in 8. Georg. I
geri, Vita Nicod. Frischlini, balingensis, Comit
latini caesarei, poetae laureati, viri clarissimi,
cum Rudolph. Agricolae, Jo. Capnionis, & E

sibus latinis N. Frischlinus reddidit, quibus *fragmenta* quaedam H. Stephanus adiecit. *Adnotationes* Frischlini in CALLIMACHI *hymnos*, comitatur Frischlii *versio latina*, numeris adstricta; cui subiuncta est CALLIMACHI *vita*, ab eodem graece conscripta, & Ioh. Christophori Baieri *versio latina*. In H. Stephani *adnotationibus & emendationibus*, in CALLIMACHI *hymnos*, potissimum de obscuriorum quorumdam locorum expositione agitur. Libro tandem finis imponitur, nonnullis *hymnorum* versionibus latinis metricis, quae ab H. Stephano, Bonaventura Vulcanio, Franc. Florido Sabino & Angelo Politiano prodierunt. Posterioris versionis, caput LXXX. ex *Miscellaneis*, praemittitur. Recusam editionem Frischlinianam *Bransvigenae* 1588. sed epistolam dedicationem esse omissam, testatur Carol. Henr. Langius in *Editionem Basil.* 1589. in 8. memoravit Jo. Fabricius l. cit. In Nicol. Bassaei *Collectione poematum in unum corpus librorum*, adducuntur Tom. I. 1568. CALLIMACHI Cyrenaei *hymni, epigrammata, & fragmenta*, quae extant, denuo edita, cum *polici interpretatione, & commentariis*. Praeterea Licinii Archiae *Epigrammata quaedam graeca, & latina interpretatione*; Omnia opera Nicodemus Frischlini. *Accesserunt eiusdem Frischlini aliquot epigrammata cum nonnullis aliis, & Hymnus graecus in Latinum proditum. Basileae impensis Wendelini Hom.* 1590. in 8. Omnia fere, quae in editione Stephana occurrunt, si versiones exceperis metricas, terra fuerunt editioni & splendidissimae & optimae, hoc euulgata titulo, inter libros rariores locum habere coepit: CALLIMACHI *Hymni, Epigrammata, & Fragmenta Ex recensione* Theodori J. G. Fabricii. *Cum eiusdem Animadversionibus. Accedunt* N. Frischlini, H. Stephani, B. Vulcanii, P. Voetii, A. F. Daceriae. R. Benthleii, *Commentarius, & Annotationes Viri illustrissimi, Ezechielis Spanhemii. Nec non praeter Fragmenta, quae ante Vulcanius & Daceria*

*braviis sese offerret, immenso sane pretio sibi con-
re libenter voluerunt.*

*Hoc in causa fuit - - - ut nouam huius
fissimi libelli editionem studiosae inuentutis usib;
prime adcommodatam, adornarem. Librum
legio Philippi Hispaniae regis, & Ducis Brab-
munitum, dicauit Fuluius Vrsinus, Alexand-
nesio Cardinali, propterea quod illi biblior-
suam, non modo inspiciendam, sed arbitrat-
tractandam permiserat. Vrsinum praeterea A-
der Farnesius, morte Ranutii Farnesii, Cardinalis
andri fratris, spe magna destitutum, non mo-
domum suam receperat, sed vltro etiam vo-
singulari studio ornauerat. Epistolae dedicato-
iecerunt Laurentius Gambara, brixianus, Joanne
zosa, & Matthaeus Deuarius carmina, illi latin-
graecum, omnia, in Fuluii Vrsini laudem cons-
Cum Joan. Christ. Wolfius, in sua editione, illi
ferit, Laurentii Gambarae in lectorum nostrorum
tiam hic adscribimus:*

*Alma parens natura nouem Telluris amore
Terrestres musas has caeli effudit in auras
Caelestium Musarum instar, quas candida part-
Mnemosyne ediderat: quae iam cum cantibus
Illustres, numeroque pares, cantuque Camoeni
Ira, odioque graui discerptae in frustra fuerunt
Non aliter Ciconum sparserunt Orpheia mat-
Per ripas pater Ebre tuas, perque humida pr-
Non sine Hamadryadum lacrymis, Phoebique
Tempore quo totidem sublinui carmine vates
Aeolii, Phoeho grati, celebresque per oras
Argolicas, aliique etiam pastoribus ipsis
Dilecti, & nymphis siluarum, & siluicolis Dis
Hanc iram Aonidum subiere, odiumque sororu
Fuluius ast horum variis Vrsinus in oris
Dispersas has reliquias collegit in vnum,
Atque manu veluti medica sarcire poetas
Jam longo laceros aeno est conatus, & illos*

*lucem dedit, antiquam formamque suam qua
 stituens decus; atque aliquos me vertere iussit
 in Latium: quos nunc tibi magne dicamus
 mensi. tuque hos vates velut alter Apollo
 mendas, ne iterum monumenta haec lecta tenebris
 pereant, aut Lethaeis mergantur in undis.*

Latiniuncula ad Lectores, Vrsinus causam expo-
 adductus, Pindarum, in hac lyricorum edi-
 niferit. Nemo, ait, est, qui nesciat, meliore
 conditione, cuius divini ingenii lumen quattuor
 atque iis integris libris eluceat, ac ceteros quo-
 cula haec de tot voluminibus miserabiliter depra-
 vata supersint, quas vero eius reliquias colle-
 sciebam illas ipsas ab aliis quoque & diligenter
 & iterum iam tertio editas, ut nihil prae-
 berem, quod magnopere communicandum iudi-
 casset. Praeter fragmenta, quorum in titulo men-
 fuit, in hac editione inveniuntur, nonnullae
 Cleanthis, Moschionis, Euripidis, Theodesti,
 Philae & Philetae reliquiae, quae omnia notis suis
 a Fulv. Vrsinus. Pagina 355 sqq. Bionis Smyr-
 Moschique, siculi, *eidyllia* reperiuntur *bucolica*,
 Giambara, poeta brixiano clarissimo, ex
 in latinum sermonem conversa, ita ut carmen
 non ad verbum, de graeco expressum sit, sed
 sententiarum servato lepore, & figuris, latinae quo-
 tionis, in eo, eluceat splendor. Speciminis loco
 Moschi hic adponimus epigramma, quod in edi-
 Theophrasti Theocriti, Moschi, Bionis & Simmii,
 Theopoli. Commelin. 1604. in 4. p. 198. reperitur
 scribitur: *us Egea negotiorum.*

*Amor sumsit habitum, formamque bubulci
 Et sua deposuit tela, faciesque suas.*

Manibus ferrum adripuit: sociosque laborum

Adiunxit properans ad iuga panda boues:

Et postquam curvo tellurem inuertit aratro;

Commisit verso grandia farra solo.

Tom. I.

Q

Atque

*Atque Jouem aspiciens fulua de nube tuenter
Terrarum tractus: sic ait, o genitor
Hos pingues campos foecundis frugibus imple:
Europae ne tu sub iuga taurus eas.*

Haec vero Gambarae versio Moschi & Bior
caussa fuit, quam ob rem Antonius Teiffier sil
suaderet, Laurentium Gambaram non solum
feminarum illustrium, sed & *reliquorum lyricoru
tarum carmina*, in latinum sermonem, ab ipsi
versa edidisse. Vid. de poetis & poetriis lyric
rum fragmentis & editionibus, praeter alios J.
Fabricii *Bibliotheca graeca* L. II. Cap. XV. p. 5.
Gottfridi Olearii *Dissert. de poetriis graecis*
1708. in 4. & in editione *poetriarum octo*, qua
Christian. Wolfius hoc edidit titulo: *Poetriarum
Erinnae, Myrus, Myrtidis, Corinnae, Tei
Praxillae, Nossidis, Anytae, Fragmenta &
Graece & Latine Cum virorum doctorum Notis*
dit Gottfridi Olearii *Dissertatio de poetriis Graec
torum Veterum Testimoniis & supplementis variis*
*Cura & studio Jo. Christiani Wolfii in Gymnasii
burgensi Professoris publici Qui notas & indicia*
iecit. Hamburgi apud Abraham. Vandenbergk
in 4. maj. pp. 191. except. praemissis & indicib
119-191. passim. Fulvius Ursinus, cuius nomin
tro Gassendo teste, in *vita Peirescii* L. I. p. 17.
Hag. Comit. 1655. in 4. inter viros antiquariae
diosos, maius, celebriusque nullum est, patria sui
manus, nobili genere prognatus, qui propinqu
minus gratus exstitit, quod e concubitu minus
natus fuerat. Vir fuit graeca latinaque fac
vtriusque antiquitatis notitia, & omni elegant
teratura clarissimus adeo, ut aevi sui oraculum
tus, cum in patria, tum per exteras gentes ce
rimus, apud Pontifices, & viros, in summa dig
constitutos, multum gratia, & aestimatione flo
Diem obiit supremum XIX. Calend. Jun. An
aetatis anno LXX. Vid. de illo Jan. Nicii Er

theatrum imaginum illustrium I. num. IIII. p. 9 fqq. it. Lipsf. 1692. in 8. Thom. Pope-Blount *Censura librorum auctorum*, Genen. 1694. in 4. p. 784 fqq. S. Simleri *Bibliotheca* p. 212. Jacob. Thomassii *diff. plagio litterario* Cap. II. §. 583 fqq. p. 257 fqq. edit. pet. Leucopetr. 1679 in 4. Christ. Weisii *Dissert. spurii in ecclesia & re litteraria claris* Sect. II. XXXI. p. 46. edit. repet. Viteb. 1735. Omnium nunc illius dedit vitam Josephus Castalio, *Romae, Varesii* 1657. in 8. qua ex editione illam recudam curauit Christian. Gryphius, & *vitis selectis* II. *eruditiss. virorum Vratisslau.* 1739. in 8. inseruit 555 - 580. Conf. Niceron *Memoires* Tom. XXIII. 45 fqq. Adr. Baillet *Jugemens des Savans des principaux Ouvrages des auteurs* Tom. II. P. II. p. 130. De Gentio Gambara, brixiano, & eius carminibus, *Romae* 1581. & 1586. in 8. *Antuerpiae, apud J. Plantinum* 1569. in 8. nec non *Basileae* cum *J. Zanchii carminibus per Joannem Oporinum* 1555. 2. euulgata fuerunt, vid. P. Baile *Dictionaire historique & critique* Tom. II. p. 1235. Adr. Baillet *Jugemens des Savans* Tom. III. P. II. p. 205. Gilles Menage *Bibliothec.* P. II. p. 365 fqq. edit. Amsterd. 1725. in 8. quod primo loco nominandum nobis fuerat, Eminissimi Principis Angeli Mariae, Cardinalis Bibliothecarii, Quirini, *Specimen Variarum litteraturarum, quae sube Brixia, eiusque ditione paulo post typographiae tabula florebat*, P. II. *Brixiae* 1739. in 4. form. 4. p. 270 fqq. vbi illum contra Mureti ineptias defendit, & vatem latinum fuisse elegantissimum, variorum scriptorum testimoniis confirmat, illius vero translationem Moschi & Bionis plane fileat. Quae Casp. Barthii, & Bernardi de la Monnoye, de illius versibus, auctorum graecorum, metricis latinis, fuerit praesentia, ipsis illorum exponemus verbis. Ita vero e in *Animaduers. ad Papin. Statii I. Achilleid.* 207. Tom. III. p. 1635. Gambara, ait, ita vertit (Bionis *Abalamion*, quod Deidamiae & Achilli scripserat)

ut plane inuerterit. Nec puto hominem intellexi-
monem Bionis; neque enim vel sententiam seruauit
leporum ullum loquendi expressit. Omnino famae hu-
intererat hanc versionem (ut loquimur) minime
cum videre; hic vero in *Observations sur l'Anti-
de Mr. Menage* l. cit. p. 370. Mr. de Thou, il
lui a fait plus d'honneur qu'il n'en meritoit. C'est
pauvre poëte que Gambara, languissant, & sans
agrément ni de pensée, ni d'expression. Avec une
médiocre connoissance de la langue Grecque il a eu
mérité d'entreprendre de copier d'après le Grec, &
a gâté tout ce qu'il a touché, comme par exemple
Idyles de Bion, & de Moschus, & sur tout les
gégies de Longus, qui ne sont pas reconnoissables
manière dont il les a défigurées. Nonnulla ex
poematibus inserta fuerunt a Jano Grutero de
poetarum italorum Tom. I. Francof. 1608. in p.
1174-1206. Habemus etiam illius librum, qui
alio tempore describemus, satis rarum, qui inscri-
bitur: Laur. Gambarae rerum sacrarum liber, argen-
tis Jacobi Pacti, seculi & figuris aeneis ornatus, &
verpiae apud Plantinum 1577. in 4. Diem obiit
premiū Laur. Gambara an. 1586. aetatis an. 80.

XXCVI.

ANICII MANLII TORQVATI SEVERINI
TII, Ordinarii, Patricii viri exconsulatus
consolatione Philosophiae, libri quinque. in
folior. 71.

Editio satis rara, pro more seculi, quo ex-
fuit, titulo destituitur. Litteris impressa est got-
& tabulam super libris BOETII de consolatione
sophiae secundum ordinem alphabeti, folior. 5.
missam habet. Typographi in fine haec sunt ver-
ANITII TORQVATI SEVERINI BOETII viri

Medicinae quam memorandi: textus de philoso-
phione: cum editione commentarii beati Tho-
mae ordinis praedicatorum: Anthonii Ko-
perle inchoate Nurenbergenſium urbis industria
ſua: ſignit feliciter. Anno a natiuitate Chriſti
MCCC. LXXXVI. (1486) in vigilia ſancti
Michaelis. Exierat iam anno 1473. hoc opus
linguae germanica, ex officina Antonii Coburgeri
in die Merckwürdigk. der Königl. Biblioth. zu
Bonn. I. p. 287 ſqq. De auctore Commentarii,
ſaque ſub Thomae Aquinatis nomine ſo-
letur in editionibus antiquioribus, inter
ſcribendum conuenit. Sixtus ſenſus L. III.
cap. p. 329. Anton. Poſſeuſus in Appar.
lib. III. p. 297. Nicolaus Creſcius, florenti-
ſus ciſterciensis, in epistoſa ad Antonium
ſuum, florentinum, quae reperitur in editione
ſancti BOETHII, Baſil. 1570: in fol. p.
ſequit. Caue in Hiſtor. litterar. ſcriptor. eccle-
ſiae. 728. Caſimir. Oudin in Commentar. de
ſcriptis eccleſiaſt. Tom. III. col. 330. vt
ſcribamus, Thomae Aquinatis, illum non
commentarium, ſed Thomae cuidam anglico,
ſcribere, contendunt. Indignum ſane commen-
tarium ſcribi ſapientiam, vt Poſſeuſus ait, non ſa-
piunt. Petrus Callyus, regius eloquentiae
ſophiae in academia cadomenſi Profeſſor, in
conſolationis philoſophiae, quae in uſum Del-
dit, Paris 1680. in 4. in praefation. varia
commentario ſpecimina excerptit, quae ho-
miſuſum & indoctum produnt. Vnum alte-
re adſcribimus. Quis quaerimus temperet a
modo haec Lib. I. prof. I. Eleys, eſt ciuitas
in qua ſtudit Ariſtoteles: unde ſtudia ſua
ſocratica. Academia autem fuit ciuitas vel
ſua ſtudit Plato; unde ſtudia ſua dicuntur
Lib. II. Metr. 3. ad verba Tyrio miſcere ve-
ſtirus, ait Commentator, eſt vermis venenofus,

in cuius sanguine intingitur purpura. Lib. II. Alcibiades, mulier fuit pulcherrima, quam quidam discipuli Aristotelis, duxerunt eam a telem, ut ipsam videret, qua visa dixit: *linceos oculos haberent: ut quaeque obstantia rent introspectis visceribus, corpus quod ap- cherrimum, turpissimum videretur.* Cum pra istis commentariis Libro II. metro I. citatu apertissime patet, illum Thoma Aquinate, n iuniorem, quandoquidem S. Thomas anno 12 Alanus vero, ut nonnulli opinantur, paullo Istum vero errorem scribarum vel negliger ihscitiae nonnulli tribuunt, qui forte pro I glico, in nonnullis codicibus substituerint *angelicum.* Quis vero Thomas anglicus il qui hunc prodidit commentarium, nondur extra omnem dubitationem positum est. Ali mam Jorzium, seu Jorsium anglicum, ex o trum Praedicator. & rom. Eccles. titulo S. Cardinalem, circa annum 1300. clarum, ali mam, anglicum, gualensem seu walensem, 1333. inclaruit in Anglia, illum referunt. (nostrum non sit, tantas componere lites, ad plura de Thoma Jorzio, & Thoma gualensi cupiunt, scriptores supra citat. in primis Ant- vinum Tom. III. p. 294. Casimir. Oudinum col. 683 sqq. & col. 906 sqq. vbi plures n tur scriptores, quos in hac controuersia licebit.

XXCVII.

BOETII viri celeberrimi de consolatione philosophiae liber cum optimo commen- Thome. in 4. form. minor. vel 8. form folior. 201.

tioni litteris gothicis impressae, eadem prae-
 ar *tabula*, nisi quod ea variis in locis, paullo
 & adpareat, idemque sancti Thomae adiicitur
notarius, qui ob causas modo expositas, in non-
 , operum omnium Thomae Aquinatis, colle-
 bus, cum aliis scriptis, quae Doctoris angelici
 a falso prae se ferunt, ab editoribus, sapienti
 so reiectus, & omissus fuit. Hoc singulare ha-
 bitio, quod in calce illi adposita fuerit, *com-*
po succinctaque resumptio dicturum in libros BOE-
ti consolatione philosophiae, quae veluti brevis &
 sta synopsis cuiusque metri & prosae argumen-
 to oculos ponit. Locus quidem & annus, quo
 editio in lucem exiit, adpositus est, hisce ver-
bi quinque de consolatione philosophiae BOETII
in consulis ac oratoris splendidissimi una cum com-
pta editione. Impressi imperiali in oppido Ha-
st sub anno salutis Millesimoquadringentesimo no-
vo primo (1491) Explicunt. Nono vero Ka-
Martias, quis autem typographus fuerit, nos
 re fatemur. Si coniecturae locus foret, illam
 nrico Gran impressam fuisse crediderimus, cum
 ri, qui eius nomen referunt, si litterarum spe-
 s characteres, ad nostram editionem proxime
 unt. A Mich. Maittaire illa omissa est.

XXCIIIX.

II MANLII TORQVATI BOETII *alias*
i SEVERINI: philosophi: oratoris: & poe-
lentissimi: Romani quondam patricii: opus
librorum de philosophica consolatione spe-
um: & adamussim (vti in prouerbio est)
um, iamque recentiori lima in Liptzensi
o ab innumeris mendis: quibus ante ma-

culatissimum circumferebatur; purgatum:
quam fideliter castigatum:

Ad Lectorem Saphicon

A. F. L.

Quod diu torpore graui sepulcrum

Plurimus scædauerat error ecce

Splendidum respirat opus BOETHII

Candide lector.

Illius nunc te capient decora

Verba: nunc sensus nitidi placebunt:

Vnde maiorem poteris legendo

Carpere fructum.

in fol. folior. 40.

In fine editionis admodum raræ, quam Michael Maittaire in *Annalib. typograph.* neq. Henric. Leichius in *Annal. typogr. lipsiens.* neq. Albert. Fabricius in *Biblioth. lat.* memorarunt leguntur verba: *Impressum Liptzk per Jacobum ner. Anno verbi diuini Millesimo quingentesimo tertio (1513).* Adtulit quidem Fabricius l. cit. p. 213. editionem *lipsiensem* anno 1513. in illam per *Baccalarium Martinum Lantzbergk, lensen*, impressam scribit, quapropter a nosse fuisse diuersam credimus, nisi forte catalogo Fabricius in eam sententiam adductus fuit, ut nem Martini Lantzbergio, herbipolensi tractatæ ex officina Jacobi Thanneri, herbipole lucem exiit. Haec vero editio, litteris latinis nihil prorsus singulare habet, textumque tantum BOETHII, sine omni commentario, ob oculis Litteræ initiales A. F. L. quæ in sapphici quod adtulimus fronte, conspiciuntur, designatio Andream Fabrum landauiensem, cui innumerabilibus mendis BOETHII *consolatio*

ipbiae purgatam, & in Jacobi Thanneri officina pressam fuisse scribit Jo. Henric. Leichius, in libro *origine & incrementis typographiae lipsiensis* Cap. III. 25. Id iam anno 1505. accidisse, testantur eiusd. sichii *Annal. typogr. lipsiens.* p. 84. vbi in not. (s) em sapphicon carmen adlatum conspicitur, idque pressis verbis Andreae Fabro adseribitur. Vitam BOETHII descriptam varii dederunt, inter quos emissa 1) Julius Martianus Rota, cuius *vita BOETHII* remissa est, *operum omnium BOETHII* editioni, hoc insignita est titulo: ANITII MANLII SEVERINI BOETHII, *Philosophorum & Theologorum incipis opera omnia, quarum alia ante impressa, nunc per doctos viros recognita: alia, quae hactenus* *perunt, nunc primum emendatiss. in lucem prodeunt.* quibus praeter uniuersae philosophiae exactissimam animam, plurimorum in diuinis mysteriorum, & diffisum locorum in Platone, Aristotele aliisque Graecis La. inis autoribus luculentissimae explicationes reperiuntur. Praeterea iam acceperunt, Jo. Murelii in *libros de Consolatione philosophiae commentaria, &* *indem Rodolphi Agricolae enarrationes.* Item, Alberti Porretae, *Episcopi pictauiensis, in IIII. Lib. Trinitate commentarii, ante nunquam aediti.* Praeterea reliquos doctiss. viros, Henricus Loritus Glareanus, *abmetica & Muscam demonstrationibus & figuris* *terem redditam, suo pristino nitore restituit: cui* *aplar aureum venerandaeque vetustatis fuit ex mon-* *terio S. Georgii.* Et Martianus Rota, *opus de tota* *ferendi ratione, hoc est, organum, dialecticae &* *mericae studiosis necessariam, illustravit.* Et huius *oris vitam, cum ex aliis, tum ex BOETHII monu-* *mentis collectam, bona fide descripsit. Basil. ex officina* *haricpetrina 1570. in fol.* Haec editio nostra aetate *tis infrequens, 1546. absoluitur paginis, si folia 23,* *iora excepta fuerint.* Francisc. Pagi in *Critica hi-* *rico-chronologica, in uniuersos Annales ecclesiastic. C.* *ronii, Tom. II. Coloniae Allobrog. 1705. in fol. ad*

ann. Chr. 526. num. VII. p. 530. Martianum a
rem *futilem ac recentem* adpellat. 2) Petrus Be-
cuius *vita BOETHII*, nonnullis editionibus *con-*
tionis philosophiae praefixa est, v. c. *Lugd. Bat.* 1
in 16. & 1671. in 8. vid. Niceron *Memoires* T. XI
p. 99. 3) Petrus Callyus, qui *BOETHII vitam*
consolat. philosoph. Paris 1680. in 4. quae
Analectis litterariis, p. 135. a raritate commendandi
anteire iussit. 4) Daniel Papebrochius, qui ser-
Commentarium historicum de S. Joanne Papa I.
quo simul agitur de Symmacho & S. SEVERINO
TIO, in *Actis sanctorum Maii* Tom. VI. Antwerp.
in fol. p. 702 sqq. Omnium vero optime in ex-
nenda *BOETHII vita*, versati sunt 5) l'Abbe
vaise in *Histoire de BOECE, avec l'Analyse de ses*
Ouvrages, des Notes & des Dissertations histor.
& theologiques, à Paris, chez Jean Mariette 1705 in
& 6) Jean le Clerc, cuius *Vie de BOECE avec la*
critique de ses Ouvrages, legitur in *Bibliothèque de*
Tom. XVI. p. 192 sqq. Conf. Jo. Alb. Fabricii
blioth. lat. L. III. Cap. XV. p. 641 sqq. Tom. III.
189 sqq. Jaques George de Chauffepié *Nouveau*
dictionnaire historique & critique Tom. I. Lit. B. p. 355

XXCVIII.

BOETIVS de disciplina scholarium, cum
tabili commento. in 8. mai. vel 4. form.
nor. folior. 67.

In editionis, charactere litterarum gothico
scriptae, haec oculis nostris se obtulerunt verba:
nitur BOETIVS de disciplina scholarium cum comm.
Fideliter nec non diligenter in alma Vniuersitate Co-
impressus. In domo Henrici Quentel iuxta Summ.
Anno incarnationis dominice. M. CCCC. LXXXIX. (14
die XVI. mensis Aprilis. Joannes Murmelius, ru-
munde

lis, in *praelibatione* in BOETHII SEVERINI
ipbiae consolatione opus, quae exstat in *Operi-*
THII p. 899 sqq. edit. *Basil.* 1570. in fol.
 opusculo, quod BOETHII nomen prae se
 sententiam suam exposuit: *Liber ille, qui vulgo*
II de disciplina s̄bolarium inscribitur, non est
'barbari nescio cuius, quod cum alia pleraque
ut, tum stilus facile indicat, & BOETHII cum
se tum elegantia, sane quam alienus. Non
nomen Pium Baptistam bononiensem, aliter sen-
d eum facile alias refellemus. Eandem fouet
am Jacobus Wimphelingus, qui in apologetica
ione, in libellum suum de integritate in 4. edita,
ic scribit: quis unquam qui vel paucas legit bi-
rederet BOECII esse illud opus, quod de scola-
tius quam de scholasticorum disciplina inscribi-
que enim stilus quadrat, nec argumentum, in
fiani sit mentio gymnasii, & id tamen post
I mortem, qui aetate Theodorici Gothorum
ris primum fuit erectum atque institutum. - Ve-
st huius opusculi scriptorem ut maioris esset au-
s, & avidius legeretur, a praecclaro auctore ti-
endicasse. Henricus Bebelius vero in Com-
is epistolarum conficiendarum fol. 66. edit. an.
14. ita ait: Circumfertur quidem parvus libellus,
ribitur BOETIVS de disciplina s̄olarium, non
etii apud indoctos, quamvis titulus sit barbarissi-
ls ita babeas lector BOETIVM in omni litte-
virum praestantissimum, nunquam edidisse hoc
um, quod ab omni veteris eloquentiae umbra est
num, & adeo barbarum, ut nefas sit BOETIO
mancipium adscribere, quod ne imperium qni-
manae linguae admitti unquam dignum fuit.
us autem in suis operibus est plane latinus, &
aemulator, is autem libellus est omnino barba-
b omni munditioris latinitatis observatione dis-
r seiunctus. Et quoniam barbarum est illius ope-
namque & durum orationis genus, nolo bonarum
artium

artium studiosos scholasticos in hoc versari, & ab eius lectione, tanquam a quadam labe in Varios praeterea, ad confirmandam sententiam excerpfit, ex opere inepto, & ob oculos perbarifimos. Multi quidem postea viri docti, fuerunt sententia, & recentiores in primis communi quasi consensu, illud opusculum, indignum esse pronunciarunt, sed vnus tantum ex illis Jean le Clerc, nobis hic nominare qui in *Bibliothèque choisie* Tom. XVI. p. 195 (de disciplina scholarium) ait, *est si impertinens barbare qu'il n'en faut pas beaucoup lire, & qu'il n'est nullement de BOECE.* Conf. p. eruendo autem vero auctore, viri docti, in vsque collocarunt operam, & alius alium virum, cui opusculum, incomto & inepto gendi exaratum, tribueret. Caesar Egassius in *Historia academiae parisiensis* id Joanni Sigenae, Philippus Labbeus *de scriptor. eccles.* p. 206. Dionysio Rickelio, carthusiano tribuit Bisciola in *Horis subsociis* Tom. II. Col. in fol. Lib. VIII. Cap. 2. col. 622. in aliam sententiam. Illi enim hic liber videtur esse partus, vel Petri blesensis, vel Vgonis Eterorum quidem scriptorum, ut ait, *sed paruum.* Antonius de Conceptione, siue fenebachus ord. Praedicat. in *Biblioth. frat. ord. l.* quae prodiit *Parisiis apud Sebast. Niuellium*, brum, ut ex illa Anton. Posseuinus Tom. II. *sacr.* p. 294. adnotauit, reulit ad Thomam gualensem, siue Jorzium. Conf. Casimir. Oucmentar. *de scriptor. eccles.* Tom. III. col. 68906 fqq. & Henr. Wharton in *Append. ad Gu. Histor. litter. scriptor. eccles.* p. 10. & 29. vbi Jorzium & Thomam gualensem homines fuifos demonstrant. Alia fuit Jacobi Thomastia, qui in *programme* Lips. 1662. in 4. eciuit verum auctorem esse Thomam brabantium

ratanum, vel ut ab aliis vocatur cantimpraten-
qui clarus circa annum 1250. librum suum mo-
e & maioris auctoritatis causa BOETHIO ad-
erit. En ipsa Thomae verba: *Illud de disciplina
rimum opus per κισθηλια suppositum fuisse diser-
i scriptori, vix quisquam hodie dubitabit facile:
ut in manibus, ea de re iudicia doctissimorum bo-
n. Veram & γρηγορι eius libri Auctorem, quando
in hunc diem ignorari ab eruditis video, operae
me fuerit fortasse hic indicare. - - Ne diu more-
Lectorem, exstat Libellus Autoritatum Aristotelis,
orum philosophorum, Coloniae in Chalcographo
nteliano, superioris seculi nono anno impressus, in
ibi ab hoc opus BOETHII peruentum est, disertim
admonentur, quae in aliis auctoritatum istarum edi-
bus, quas quidem inspicere nobis datum fuit, mi-
legas: Sequuntur Autoritates Thomae Braban-
ex libro de institutione scholastica praetitulato,
n humilitatis & maioris auctoritatis causa BOE-
o ascriptit. Huius ergo Codicis fide illum subdi-
m partum rescribemus imposterum germano suo
uti Thomae Brabantino, seu ut alius vocatur,
ipratano, quem ante annos admodum quadringentos
isse constat. Humilis, an arrogantia fuerit, quod
ieni nominis celebritatem ille scripto furtim se in-
, hic non disputo. Conf. Theophili Sinceri Bi-
beca Historico-critica librorum opusculorumque va-
um & rariorum p. 313 sqq. Jo. Alb. Fabricii Bi-
beca latina L. III. Cap. XV. p. 650. & Tom. III.
18. Quae de BOETHIO Epone, libelli auctore,
col. Hieronym. Gundlingio prolata fuerunt, iam
utata leguntur in denen Merckwürdigkeiten der
st. Biblioth. zu Dr. Tom. I. p. 290. Quae vero
anis Clerici de auctore fuerit sententia, e verbis
1. c. p. 237. On a depuis decouvert le nom du Moi-
à qui il appartenait, elicere non possumus. Conf.
1. George de Chauffepié Nouveau Dictionnaire bi-
que & critique Tom. II. litt. B. p. 355. not. A. &
p. 357.*

atque in patria, summa cum ingenii laude, argumentum admiratione profitebatur, vid. *vita*, discipulus eius Joannes Pinus, tolosanus Bon. 1505. die 22. Septembr. in 4. in lucem emisit, ita pridem vero Jo. Gerhard. Meuschenius, *vita ditor. viror.* quas edidit Tom. I. Coburg. 1735. p. 123 sqq. inseruit. Bartholomaei Blanchini, boniensis *vita* PHIL. BEROALDI ad Camillum Perottum, variis Suetonii editionibus, quae cum BEROALDI notis prodire, v. c. *Venetae* 1506. in *Parisi*. 1512. in fol. & *Lugdun.* 1548. in fol. mittitur. Inuenitur etiam in Jo. Fichardi *vita virorum Francof.* 1536. in 4. p. 55 sqq. Conf. Pirgrino Antonio Orlandi, *Notizie degli scrittori bolognesi*, in *Bologna* 1714. in 4. p. 112. Adr. Jugemens des Savans Tom. II. P. I. p. 406 sqq. Nis. Memoires Tom. XXV. p. 374 sqq. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. med. & infim. latin.* L. XV. p. 851 sqq. plures adducuntur scriptores, qui illius memoriam transmiserunt ad posteros. Diem obiit super anno aetatis LI. Bononiae d. XVII. Jul. an. 1505.

XCI.

MARCI TULLII CICERONIS Tusculaneae Questiones in fol. folior. 51.

Joannes Grunenbergius siue Viridimontanus, mus fuit typographus, qui Virebergae, in monasterio augustinianorum, artem exercuit typographicam, Frideric. Christiani Lesseri *Typographia inbilitant*, 1740. in 8. Cap. III. § LVII. p. 85. Jo. Andr. Boeckl. *Antiquit. Prof. publ. virebergenfis*, *Gedächtnis auf die vor dreybundert Jahren erfundene Buchdruckkunst*, in Ephraim Gottlob Eichsfelds *Relation der Wittebergischen Buchdruckeriubileo Wittenb.* 1740. in 4. p. 37. qui vero cum Mich. Maittaire Tom.

ual. typograph. p. 233. non antiquiorem, ex illius
icina typographica, proferunt librum, quam *bis-*
on Daretis phrygii *de excidio* Troiae anno 1512.
pressam. Haec *tusculanarum quaestionum* editio,
obus annis antiquior, & ideo inter libros rariores
erito collocanda est, cum tot virorum doctissimo-
um, qui data, ut aiunt opera, incunabula typographiae
bergensis excusserunt, notitiam & consuetum ef-
fecit. Adducitur quidem in der *historischen Nach-*
richt von allen wittenbergischen Buchdruckern, quae
Joachim Gottlob Eichsfeldi libro citato adlicetur,
1. liber, qui inscribitur *dye Zaigung des hochlob-*
lichen Heilighthums der Stifft Kirchen aller Heili-
gen Wittenburg in 4. cuius in fine haec leguntur
in: *Gedruckt in der Churfürstlichen Stat Witten-*
berg Anno tausent funffbandert und neun (1509),
in libro Grunenbergii nomen non est adpositum.
Auctores qui librum descripserunt, vid. in der *histori-*
calischen Nachricht von allen wittenbergischen Buchdr-
uckern l. cit. pag. 92. Minime nos fugit a Valentino
Loeschero in Stromateo pag. 261. cuiusdam
Mannei Trebellii mentionem factam esse, qui anno
1505. & 1506. libros Vitebergae excuderit, sed
narratio satis idoneo destituitur fundamento.
In Gustav. Georg. Zeltneri *kurtzgefasste Historie*
der gedruckten Bibelversion und anderer Schriften
Martin. Lutheri, Nürnberg und Altorf 1727. in 4.
3. not. (g), ubi de raritate librorum, qui ante re-
formationem Lutheri, typis Vitebergae exscripti fue-
runt, hoc legitur testimonium: *Gewiss ist es, dass in*
Wittenberg man wenig vor der Zeit der gesegneten Re-
formation gedrucktes heut zu tag antrifft, &c. Conf.
l. 10. not. (z). Editio *tusculanarum quaestionum*,
ante oculos versatur, litteris romanis satis lucu-
tis impressa est. In fine haec leguntur verba: *Im-*
pressum Wittenburg per Joannem Grunenberg Anno
D. X. (1510). IX. Cal. Mar.

XCII.

MARCI TVLLII CICERONIS & *Con-*
mani: ac Oratoris principis: ad Mar-
 ceronem filium suum Officiorum liber inc
 Extemporale Ricardi Sbrulii Tetraſtic
 ad Studioſos.

Has CICERONIS opes ſtudioſa capeſſe ca
 Quas omni penitus labe carere ſcias
 Hinc poteſ & mores & grammata diſce
 illud

Eloquium quod nil pulchrius. Vale
 in fol. folior. 64.

Typographus, huic editioni, litterarum et
 gothico exſcriptae, haec verba cum ſcutis ſui
 nidis loco adpoſuit. *Finem librorum officio-*
quentiſſimi CICERONIS candidiſſime lector
lique ipſi libri nunc optime emendati A bac
Martino Herbipolenſi in Liptzk, iam denuo
preſſi. Anno a reconciliata diuinitate 1507.
 Henr. Leichii *Annales Typogr. lipſienſ.* pag. 1
 Richardo Sbrulio, Italo, & Professore Acade
 tebergenſis recens conditae, infra plura dicen

XCIII.

M. T. CICERONIS Officiorum Libri
 ſumma cura nuper emendati, com
 tribus Petro Marſo Franciſco Maturantio, &
 ſio. Dialogus de amicitia cum Commenta
 tri Marſi, Omniboni & Aſcenſii. Dialogus
 neſtute commentantibus eodem Petro Marſ
 tino Philetico & Aſcenſio. Paradoxa omni

itariis Omniboni, Francisci Maturantii &
. Annotationes aliquot doctissimorum ho-
in omnia CICERONIS suprascripta ope-
rii Nizolii Brixellensis defensiones loco-
quot CICERONIS contra Disquisitiones
ini, in quibus multa CICERONIS loca
explanantur. Cum duplici indice tam
capitum, quam rerum adnotatione digna-
Quae omnia prius erroribus plurimis, cor-
summa cura, atque diligentia emenda-
lar. *Venetis apud Franciscum Bindonum*
III. (1554) in folio folior. 222. excepto
indice folior. 4.

per virorum doctorum, qui in titulo nominan-
orationes, editioni nitidissimae, & nostra aeta-
rarum, adcesserunt, ea quae Erasmus roteroda-
Philippus Melanchthon in hisce libris notatu
censuerunt. Cuilibet sectioni praemittitur
i roterodami *argumentum*. Marii Nizolii *de-*
us aliquot CICERONIS locorum, in libro de Of-
contra disquisitiones Coelii Calcagnini, ferra-
ultimo loco politae sunt. En! controuersiae
am. Cum Coelius Calcagninus anno 1540. mo-
r, Antonius Musa Brafsuolus, nonnulla illius
collegit, & titulo: Coelii Calcagnini, ferrarien-
otonvtarii apostolici, *Opera aliquot, ad Ill.*
pem Herculem II. Ducem Ferrariae III. *Basil.*
in fol. pp. 657. edidit, & p. 252 sqq. *Disqui-*
aliquot in libros officiorum CICERONIS in-
in quibus Calcagninus XXV. errores producti,
n *officiorum* libris, se deprehendisse putat. Quo-
re prima *disquisitionum* editio prodierit, igno-
. Id aegre ferebant sic dicti ciceroniani, qui
RONEM impugnare grande nefas existimabant.
haeus inter eos fuit M. Antonius Maioragius,

qui *decisiones* XXV. quibus M. TVLLIVM
 NEM, ab omnibus Coelii Calcagnini crim-
 liberat, paullo post edidit, in quibus Ca-
 vnum omnium audacissimum CICERONIS
 rem vocat, & tanta stili acrimonia infecta
 morte abreptus iam fuisset Calcagninus, in
 stomacho, ut aiunt, exarisset. Prima *dec-*
 tio, sine dubio Ferrariae 1544. in lucem pr-
 vis P. Baile in *Dictionaire* Tom. III. p. 18
 epistola dedicatoria, quae IIX. die Jul.
 est, adductus, illam anno iam 1543. eum
 existimet. Eodem anno 1544. *Lugdun-*
phium in 8. pp. 124. recusa fuit. Ista
 nes cum Calcagnini *disquisitionibus* &
 confutatione, de qua postea loquemur
 in 8. excusas esse refert P. Baile l. ei
 Graevius haec tria scripta inseruit edit
 CICERONIS elegantissimae *Amstelod.*
 pis exscriptae p. 171 sqq. Non satis
 zolio, defensione sua, M. Anton. M
 prooemio sane *defensionum*, disertis
 bis, cum scribit: Celius Calcagninus,
 fuit aetate sua, a multis quidem va-
 matus, sed posteaquam mortuus est,
 eum fuisse non dico indoctum, ne cum
 deat, sed certe parum consideratum
 querit cum multa alia opera, iudici-
 optima, tum etiam libellum quendam
 RONEM, in quo viginti quinque lo-
 in *disquisitionem* vocavit, & ea o-
 tanquam falsa, vel explanare, tanq-
 ra conatus est. Qua quidem in re
 atque imperite iudicio meo se gess-
 quod vir ille, alioqui non vulgariter
 tantos inciderit errores. Adversus
 Maioragius, mediolanensis, suscepti
 trocinio, scripsit totidem responsi-
decisiones, in quibus totis viribus t

ab ineptis Calcagnini ineptiis liberet, & recte
dem ille talem prouinciam suscepisse videri posset, si
rectam defendendi rationem, esset ingressus, etsi
pluribus in locis CICERO non peius ab eo defen-
tum, quam a Calcagnino oppugnatus esse videretur.
Nam ob rem ego quoque nunc tanquam novus quidam
ad CICERONEM, ut spero rectius
atque ad ostendendum eum non solum a Calca-
gnino iure reprebensum, sed etiam a Maioragio,
ex parte non vere, neque recte defensum fuisse.
tamen quam breuissimè potero sum facturus, ne in
audis imperitorum nugis, nimis multa verba in-
prodigam, & studiosos a melioribus, & utilio-
rum scriptis lectitandis, ambitiose ac prorsus
auertam. Impugnauit vero Nizolius in pri-
II. III. IIII. V. VI. VII. IIX. VIII. X. XI. XII.
I. Calcagnini disquisitionem. Tertius qui con-
Calcagninum insurrexit, & CICERONIS, aduer-
sus criminationes, in se suscepit defensionem,
Jacobus Grifolus, siue vt ab aliis scribitur Grif-
seu Grypholus, lucianensis, Gallus, qui defen-
CICERONIS, contra Coelii Calcagnini dis-
tiones, in CICERONIS officia, Romae, siue vt
scribunt Venetiis apud Aldum 1546. in 8. in lu-
edidit. Omnem controuersiam, inter viros do-
mos, insigni prorsus animorum contentione agi-
m, pluribus verbis narrat Vir Cl. Jo. Petrus Koh-
in praefat. de stilo scriptisque Maioragii, *Deliciis*
olicis Lips. 1731. in 8. editis, praemissa p. 38 sqq.
55 seqq. Conf. Hieronymi Wolfii *Commentar.* in
I. *Officior. CICERONIS* col. 77. edit. *coloniens.*
73. in fol. Viri omni laude maioris Godofredi
lielm. Leibnitii praefatio, Marii Nizolii *Antibar-*
philosophico Francof 1674. in 4. praefixa; Con-
i Samuel. Schurzleischii *introduc tio in notitiam*
ptorum Vitemb. 1736. in 8. P. II. pag. 236 seqq.
philosophischen Bücher saal P. II. *Lips.* 1741. in 8.
13 seqq. Recusa fuit *officiorum* editio, cuius re-

cessionem exhibuimus, *Venetiis ad Jo. Marianellum* 1563. in fol. vid. Hieron. Wolfii epistolae lectorem, in fine libr. III. *Officiorum CICERONIS* Colon. 1593. conspicua p. 741.

XCIH.

TVLIVS de Oratore cum commento, & opera, in fol. form. minor. folior. 181.

In collectione, charactere romano exscripta, a chael. Maittaire in *annalibus typographicis*, non morata, inveniuntur 1) *Clarissimi & eloquentissimi Rhetoris Omniboni Leonici Oratio de laudibus eloquentiae*. 2) *Eiusdem praefatio in MARCI TULLII ORATOREM*. 3) *M. TULLII CICERONIS Liber de Oratore, cum Omniboni Leonici commentariis*. 4) *M. TULLII CICERONIS de perfecto Oratore sine omni commentario*. 5) *M. T. CICERONIS de Partitionum orationum liber*. 6) *Eiusdem partitionum orationum liber*. 7) *Eiusd. de claris oratoribus liber*. 8) *Qu. Ciceronis de petitione consulatus liber, ad M. CICERONEM fratrem suum*. 9) *M. T. CICERONIS de optimo genere oratorum liber*. 10) *Aeschinis contra Ctesiphontem de Demosthenis coronatione per Leonardum Aretinum (aretinum) in latinam orationem interpretata Oratio*. 11) *Oratio Demosthenis in Aeschinem pro Ctesiphonte, per Leonard. Aretinum latinum conversa*. 12) *Aeschinis ad Senatum per Leonardum atheniensem epistola*. In fine codicis haec leguntur verba: *Vniuersi operis finis. Impressum Venetiis per Albertinum Vercellensem. Anno ab incarnatione domini M. CCCCCL. (1501) Die III. Martii*. Libri CICERONIS de Oratore cum Omniboni Leonici commentariis prodierunt *Vicentiae* prope anno 1476. in fol. Eius in fine haec legitur verba: *Quod Vicentiae non minus accurate est emen-*

quam diligenter impressum; anno saluatoris
CCCC. LXXVI. undecimo Cal. Jan. Xisto sum-
ponti. atque Andrea Vendramino Veneriarum
scipe optimo, testatur Michael Maittaire Tom. I.
vol. typogr. p. 361. Illam postea variae sequuntur
editiones, vario tempore, variisque in locis im-
ssae. Vid. de Omnibono Leonicensi, siue ut pa-
vocatur lingua Ognibuono, qui a patria Leonico
nigo) ditionis vicentinae oppido, leoniceni co-
mnen adsciuuit, grammatico, philosopho, & rhetore
e aetatis celeberrimo, Jo. Trithemius *de Scriptor.*
les. Cap. DCCLIII. p. 174. Pellegrino Antonio
landi *Origine e progressi della Stampa e Notizie*
le Opere stampate da 1457. sino al 1500. Bologn. 1721.
4 p. 356. Jos. Simleri *Bibliotheca* p. 532. P. Bai-
Dictionnaire Tom. III. p. 2120. Jo. Albert. Fabricii
Verb. med. & inf. Latinit. L. XIII. p. 482.

XCV.

torices ad C. Herennium libri quatuor, quos
M. T. CICERONE *doctissimo rhetore & ora-*
mnium eloquentissimo scriptos esse non pau-
nodum graues & docti viri testantur. Ve-
eteri rationibus haud omnino futilibus du-
alio quodam studio Tulliane professionis
contendunt. Sed vndecunque venerint
li certe sunt & candido lectori non medio-
fructum suppeditare poterunt. Hos etiam
i ac frequenti inscriptione nouam rhetori-
ominant.

Epigramma A. F. L.

ne dicendi gestit comprehendere munus
peque pro populo: verba diserta loqui

Attonitosque hominis in se conuertere vultu

Eloquio: & plenis laudibus vsque coli
Huic placeat libris: ars hec digesta quaternis

Hanc vigili tractet: nocte dieque manu
Culmina rhetorices facili se scandere gressu

Senciet: & voti postmodo victor erit
in fol. formae minor. folior. 58.

Epigramma conscripsit, & editionis in se sui
curam M. Andreas Fabanus, landauiensis, quod
stola dedicatoria, *ad ornatissimum virum, Geon.*
Brunstorfium, lipsiensem, artium liberalium magis-
testatur. In epistola nihil memoratu dignum
erit, praeterquam quod commemoratur, qua
Brunstorfii pater rempublicam lipsiensem, pruden-
tissimo omnino, vt nihil supra, curauerit, fonerit, &
tum potuit, semper duxerit plurimumque orna-
tum quamvis prole tam multa beatus fuerit, vt etiam
gulum herculaneo nodo vinctum soluisse videtur
M. Andream Fabanum, landauiensem, eundem
censem, qui sibi M. Andreae Fabri nomen su-
& iam adductus fuit, cum Boethii librum *de con-*
solatione philosophiae, ab illo editum recenseremus,
sine editionis litteris gothicis impressae, haec le-
tur verba: *Presens opus* Jacobus Thanner
Lipsensis exarauit & finiuit ad nonum kalenda-
ruarias Christiane salutis anno quarto supra mi-
num quingentesimum (1504). Protestamur: &
diffime lector: tam exemplarium quae velut arci-
huius operis transcribendi erant diuersitate quae
mane mentis in omnibus rebus dispicienda calig-
calcographorum precipiti labore singulos errores
ri non potuisse. Tuum est facili & benigno id
ferre, & seueriore lima, quod scabrum adhue
dumque apparet expolire. Editionem praetere-
adeo frequentem esse, ex eo coniciamus, quod
chaelis Maittaire, & Jo. Henric. Leichii solter
illius notitia effugerit. X

XCVI.

TULLII CICERONIS, Orationes, in fol.
• folior. 124.

• Editio satis nitida, litteris impressa romanis, Mi-
• cheli Maittaire, & Joan. Albert. Fabricio incognita
• viderur. In fine haec typographi subscripta le-
• verba : M. T. C. *Orationes foeliciter expli-*
• *Venetis per Bartholameum de Zanis de Por-*
• *summa cura atque diligenti studio impraesae*
• *bene emendatae. Die. XIII. mensis Aprilis. cur-*
• 1499. Orationes CICERONIS in ea editione
• aguntur ordine: 1) *Oratio pro Cn. Pompeio*, 2)
• *Annio Milone*, 3) *pro Cn. Plancio*, 4) *pro*
• *Sylla*, 5) *pro Aulo Licinio*, 6) *pro lege agraria*,
• *M. Marcello*, 8) *de lege agraria contra P. Rul-*
• 9) *pro Q. Ligario*, 10) *pro rege Deiotaro*, 11)
• *Cluentio*, 12) *pro P. Quintio*, 13) *pro Lucio*
• 14) *oratio, qua gratias agit populo de reditu*
• 15) *Oratio, qua senatui gratias agit post reditu*
• *suum.* 16) *Oratio ad equites romanos pridie*
• *iret in exilium.* 17) *ad pontifices pro domo sua.*
• *in Vatinius testem.* 19) *pro Marco Caelio.* 20)
• *Sexto Roscio Amerino.* 21) *pro Lucio Muraena*
• *pro Lucio Cornelio Balbo.* 23) *de responsis haru-*
• *um in P. Clodium.* 24) *de prouinciis consularibus*
• *iso. & Gabi.* 25) *pro Publio Sextio.* 26) *de lege*
• *aria contra P. Seruil. Rullum.* 27) *pro C. Rabi-*
• 28) *pro Aul. Caecinna.* 29) *in L. Pisonem.* 30)
• *Caelio Rabirio Posthumus.* 31) *Inuocatio C. Sallu-*
• *in CICERONEM.* 32) *Responsio contra C. Sallu-*
• *um.* 33) *pro M. Fonteio.* 34) *pro Roscio Comoedo.*
• *Orationes in Catilinam.* Ex hoc igitur indice ad-
• ret, omnes in hoc volumine non inueniri CICE-
• RONIS orationes. Praeter variantes lectiones, quae
• men non magni momenti sunt, CICERONIS tex-
• , satis adcurate exscriptus est.

XCVII.

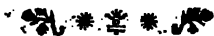
Orationum. M. T. C. Accusationum. in. C. V.
rem libri VII. in fol. folior. 49.

Ex eadem officina typographica hic codex prod
eodem anno, quod haec typographi testantur ve
*Explicit Opus. M. T. C. contra Verrem. impri
sum Venetiis accuratissime per Bartholameum de
nis. de Portelio. Anno nostri saluatoris 1499.
XIIII. mensis Maii. Michael Maittaire & J.
Alb. Fabricius editionem silentio praeterierunt.
CERONIS vero tusculanas quaestiones, cum com
tario Beroaldi, ex ista officina typographica in
emissas esse testatur Michael Maittaire Annal.
Tom. I. p. 687.*

XCVIII.

M. TULLII CICERONIS Epistolae ad A
cum, ad M. Brutum, ad Q. Fratrem.
Bibliotheca Petri Victorii, Excusum in fine
est vetustissimum S. C. Romae inuentum: cum
Latini primum facti, maxima pars interiit.
Graecum autem idem sermonem conuersum,
ne integrum seruatum est. Cum licentia &
vilegio. Florentiae apud Juntas c'v 'o LXXI. (1571)
in 8. pp. 657. except. praemissi. & append. fol.
& dimid.

Rarissimam esse editionem testantur verba Jo
Georg. Graevii, in praefat. *epistolarum ad Atticum*
quas *Amstelod. 1648. II. Tom. in 8. in lucem emi*
vbait: Ipsum CICERONIS contextum maxime con
posui ad Petri Victorii, cui CICERO prae caeter
salutem debet, editionem postremam, quae Florentia
prodi

rodiit apud Juntas c'o'o LXXI. Hanc, cum rarissima sit, & a paucis in his terris visa, necum communicavit magnum illud non Etruriae solius, sed Europae decus, omnium eruditorum amor ac deliciae Antonius Magliabekius &c. Dicauit editionem Petrus Victorius Francisco Medici Magno Principi Etruriae, Florent. IX. Cal. Jul. 1571. In praefatione ad lectorem P. Victorius egregium, quo usus fuit, *epistolarum* ad Atticum describit codicem, quem Petrarchae olim esse existimat. Dono postea illum dedit, cum libris omnibus antiquis & graecis & latinis, quos longo studio ac diligentia sibi parauerat P. Victorius, Cosmo Medici. De fato istius codicis pluribus verbis diffinit Angelus Politianus *Miscellaneor.* Cap. LIII. In L. XVI. *Epistolar. ad Atticum* p. 525 sqq. addi conspicitur T. Pomponii Attici *Vita per* Cornel. Nepotem. S. C. Romae *inuentum*, cuius in titulo librum mentio facta est, in nostro exemplari non exstat, libro finem imponunt *Verba graeca latinis expressa*, nonnulla *operarum Errata*.

XCVIII.

MARCI TVLLII CICERONIS *Familiarium* epistolarum Libri XVI. Cum Hubertini Accentinatis, Martini Philelici, Jodoci Badii Casnii, Joan. Baptist. Egnatii, & Pauli Manutii commentariis. His accesserunt perutilissimae annotationes, sparsim appositae, quibus difficillima quaeque CICERONIS loca explicantur: & Aethores earum hi sunt Aulus Gellius, Alexander Alexan. Philippus Beroaldus, Georgius Melan, Angelus Politianus, Petrus Crinitus, Coelius Rhodiginus, Gulielmus Budaeus, Luc. Joan. Sco-

pa Parthenopæus, Marinus Bechichemiscus Robortellus, Vtinenfis. Adiectis argumentis & Lemmatibus Giberti Longolii fronte singularum epistolarum. Nunc lucem editi, & exactiori, quam antehac mendis, quibus scatebant repurgati, C. D. Borgarutio a Borgarutiis. *Venetis, Apud Antonium Zalterium Patavinum. 1589. folior. 244.*

Omnia, quae in editione *veneta, apud Jo. Bonellum 1560.* in fol. euulgata, cuius mentio fit in *Analectis litterariis* pag. 1061. reperiuntur hic quoque occurrunt. Prior tamen editio, et litterarum nitorem lectorum magis seducit oculis, eoque potissimum nomine, meliorem est, quod Hieronym. Ragazonii, siue, qui puli sui nomine latere maluit, Caroli Sigonii *plectitur commentarium in epistolas CICERONIS familiares*, ubi breuissime, quo quaeque ordinata sit epistola, ex ipsa potissimum historia, demonstratur qui *Commentarius* in editione 1589. non exstitit in utraque editione facit, brevis *M. CICERONIS vita*, Sequuntur: *index epistolarum* *M. T. CICERONIS*, quo epistolarum omnium genera facile cognoscuntur; Jo. Scapulae *de genere M. T. CICERONIS*. Hoc in editione anno 1560. inserta sunt, ex Bechichemiscis *lectaneis excerpta*, quae in secunda editione dantur. Vltimum inter praemissa occupat locus *epistolarum M. T. CICERONIS ad Lentulum* *per Georgium Merulam alexandrinum*. fere epistolae praeter *argumentum* modo longius breuius, Giberti Longolii *lemma* praemittuntur autem doctorum commentarii, & *explanatio*, singulis epistolis subiiciuntur. Alias

set Jo. Alb. Fabricius in *Biblioth. latin.* L. I. IX. p. XII. sed vtraque, quam adtulimus, omisit.

C.

CI TULLII CICERONIS Opera omnia, quae extant, a Dionysio Lambino monstrata Codicibus Manuscriptis emendata, & auctorum ordinem & numerum altera pagina addita. Eiusdem D. Lambini Annotationes, seu rationum rationes, singulis tomis distinctae, rerum & verborum memoria digniorum & locuples, singulis tomis adiectus. Et opera omnia, quae extant, a viris doctis non semel undique collecta. *Parisius, Ex officina du Puy, sub signo Samaritanae c'v' LXVI.* Cum privilegio Regis, in fol. formae maioris. I. pp. 384. exceptis praemissis foliis.

Secundus Operum M. TULLII CICERONIS, omnis eius orationes complectens, a f. Lambino ex fide codicum manuscripto emendatus: quarum indicem versa pagina tenet. Eiusdem Lambini annotationum rationes. Index locupletissimus ac verborum, quae memoriae mandentur, rum. *Lutetiae, Ex officina Jacobi Dupuy & Collegii Cameracensis, sub samaritanae insigni XV. (1565).* Cum privilegio regis pp. 852.

tertius Operum M. TULLII CICERONIS omnis eius epistolas complectens. Epistolarum

dum id ferebant nonnulli eruditi, istius temporis clamabant CICERONEM, mirum in modum, alibi, esse deprauatum, sibi coniecturas Lambini Cicerone obtrudi, quid? quod illum cogitari aliorum in CICERONEM, pro suis venditare, habent, propterea quod nusquam quempiam ex CICERONIS commentatoribus nominauerit. Inter enim inter Lambini obrectatores, Janus Gebhardus & Janus Gruterus, qui in *Adnotationibus*, in editione operum CICERONIS, quam curarunt Hamelmannus apud Frobenium 1618. in fol. Lambinum mirifice agitarunt, quasi in eo essent omnia, neque esset aliud agendum, illustrare CICERONEM commentis, quam proscindere Lambinum. Gebhardus etiam so nomine illum saepe vocat *monstrolienssem*, quamvis pius fuerit nasci Monstrolii quam Antwerpiae antuerpiensem vocari sit honestius, quam monstrolienssem. Gruterus vero eo processit audaciae, ut illum veluti plagiarium notaret. Sed liberauit illum a plagii crimine, praeter alios, Isaacus Verburgius praefas. in CICERONIS opera fol. 3. b. edit. Lugdun. 1724. in fol. Alios viros criticos, qui Lambinum ingenio nimis indulgisse, existimarunt, refert Jo. Alb. Fabricius Tom. I. *Biblioth. latin.* Cap. IIX. p. 143. Sunt vero alii inter viros doctos qui Lambinum, ob emendatum CICERONEM, multis extulerunt laudibus. Vnum hic nominandum erit Iustum Lipsium virum *peritiorum*, qui lib. *Var. lect.* Cap. XX. Tom. I. *Operum* pag. 435. Lugdun. apud Horatium Cardon 1613. in fol. *Opera*, ait, CICERONI nauata est, a D. Lambino singulari viro, qui, plurima, in hoc genere, mendaciter & ingeniose sustulit. Conf. L. III. Cap. I. p. 4. Quae aliorum virorum doctissimorum, de Dionis Lambini, laboribus criticis fuerit sententia, vid. a Thom. Pope-Blount in *Censura celebrior. auct.* pag. 715 seqq. in Jo. Clerici *arte critica* Tom. I. p. 728 sqq. edit. 1697. in 8. in *Menagianis* Tom. I. p.

223 sqq. edit. *Amstelod.* 1713. in 12. in Jacob. Masii *Dissert. de plagio litterario*, Cap. II. §. 448. 228 sqq. §. 480. p. 213. in Adr. Baillet *Jugemens Savans* Tom. II. P. II. p. 73 sqq. Conf. Tom. III. P. p. 361. Natus fuit Dionysius Lambinus, vir egregie doctus, & graece & latine in primis Monsitrolii ad Oceanum in Piccardia (*Monsitrol Mer en Picardie*) Galliae prouincia. Si quae in litteris aliquid videre coepisset, incredulum amore, vt ipse in praefatione in CICERO testatur, ita flagrauit, vt rei familiaris cura neglectibusque vendibilibus & quaestuosis speris ac rebus, eas potissimum sequutus fuerit, quae propter fructum aliquem, experuntur. Itaque in optimo quoque scriptore & graeco & latino legendo, ac legendo, aliquot annos in Gallia commoratus, in Italiam profectus est, acerrimis ingeniis florantem, ibique plures annos, in Francisci Cardinalis, R. E. Cardinalis, comitatu vixit. Ex itinere redux factus, in schola regia parisiensi litterarum maiores docuit, & optimos quosque graecae, & linguae auctores, vel praelegendo vel commentando explanauit. Vid. Scaeuol. Sammarthani Gallorum L. II. pag. 103 sqq. edit. Christoph. Heumanni *Isenaci* 1722. in 8. Illum an. 1572. temporum taedio periisse sex tantum & quinquaginta annos, paullo post indignam, Rami colli in laniena parisiensi, necem, testatur Sammarthani l. cit. p. 106. In *Commentariis de Statu religionis & reipubl. in Galliae regno* P. III. 1577. in 8. fol. 42. b. de morte eius haec relata leguntur: *Lambinus, & Forcadellus viri celeberrimi, ille linguae graecae & graecae: hic mathematicarum disciplinae professione ingenti metu confecti, licet relig. restant nunquam essent profecti, & in ipso lanienae caestu, missis audiendis nihil facerent reliqui, intra aliquot dies moriuntur: veriti easdem aduerberum artes, Ramo exitiosas.* Conf. Joan. August. *ms. l.* S Thuani

Thuari *Historiar.* L. LII. pag. 1060. edit. F.
1614. in 8.

CI.

JUSTINI ex Troio Pompeio historiae cum
tis memorabilibus in margine. Addito
per indice: quo facilius notari clariora re-
possint: nuper emendatae. in fol. folior. 86.

Neque a Maittaire, & qui eius *Annales typ-*
hic. continuavit Leichio in *Anal. typogr.* in
neque a Fabricio, memorata fuit editio, e qua
gularem illius colligimus raritatem. Charac-
mano satis luculento & nitido exscripta est, sola
JUSTINI textum exhibet, nondum in capita-
sum. Margini, litteris gothicis, argumentum
libet libri paucis verbis adpositum est. *Index*
qui in titulo adscripto memoratur, in hoc ex-
non invenitur. In fine illius haec leguntur
Impressum Liptzk per Jacobum Thanner Her-
tanum. Anno dni. M. CCCCC. XIII. (1514).

CII.

JUSTINI ex trogo pompeio historiae cum
tis memorabilibus in margine: Addito in
indice, quo facilius notari clariora reperiri po-
nuper emendatae. in folio. folior. 53.

Quamvis haec editio priore, quam adduximus
ptem annis sit vetustior, illi tamen, si nitorem
rarum & chartae spectaveris pulcritudinem, lo-
me postponenda erit. Argumenta libris in m-
adposita eadem sunt, quae supra memoravimus.

codicis XXXVIII. JUSTINO finis imponitur, & VCII FLORI Libri III. inchoantur. Praemisit illis Philippus Beroaldus, bononiensis, ad magnificum patrem Petrum Mariam Rubeum, parmensem, epistolam, in qua, se rogatu Henrici coloniensis, Senis praefessoris solertissimi, L. FLORVM curiose diligenterque emendasse profitetur. In fine FLORI hoc le-
gitur epigramma:

*Carca JUSTINI LVCICAEque epitomata FLORI
Aere tibi modico candide lector eme,
Contrahit iste Titi numerosa volumina liui.
Pompeii hystorias colligit ille trogi
Quam bene coniuncti: namque hic ubi desinit: ille
Incipit: atque vnum pene videtur opus
Iste recognouit quos Iustinianus ad vnguem
Romanus. Felix lector amice. Vale.*

In versiculi leguntur, vna cum Beroaldi epistola, in
Bione JUSTINI & FLORI antiqua, quae nulla
ratione typographi, loci, & anni facta in folio pro-
est, vid. die Merkwürdigkeiten der königl. Biblioth.
Dresden Tom. III. p. 68 seqq. Versiculos excipit
epistola Antonii Sabellici ad Jo. Matthaeum Contare-
num, virum patritium, epistola. Conqueritur libra-
rium siue infcitia, siue incuria, FLORI & JUSTINI
nomen, mendosum, claudam & corruptam, ad po-
steros, transmissam esse. Scio ego, pergit, virum uo-
bis temporis ingenio: & eruditione florentem in hoc
volumine operis adhibuisse, ut FLORVS ipse quam tunc
eruditissime legeretur. Sed vel suo ipsius iudicio; vel
magis credo librariae officinae vitio parum quod
laesit effecit. Quod tu vir eruditissime ita esse facile
prehendes: si recentia exemplaria (nisi ego quoque
vi fraude sum deceptus) cum veteribus illis contula-
ris. Nihil enim quod ad eam recognitionem attineret:
non diligentissima esse potuit: a me praetermissum pu-
ta: nec Anthonius Morettus vir summa diligentia:
supra quam dici possit accuratus: gerendae rei de-
fuit:

fuit: sed sic ego euenire arbitror: ut nihil quod lentibus: & inuitis fiat recte fiat. Tu vero hac parte profecerimus vide: ac boni consulti His verbis typographus adscripsit: *Impressum* tiis per magistrum Joannem Tacuinum de M. CCCC. VII. (1507) die XVII. Maii. A Maittaire haec editio omissa fuit. Reperit iam Sabellici epistola, in editione JUSTINI RI, quae Venetiis 1497. in fol. in lucem em vid. die *Merkwürdigkeiten der königl. Bibl. Dresden* l. cit. p. 69.

CHL

PAVLI OROSII, viri doctissimi, historiarum
Libri VII. in fol. folior. 79.

Codex satis rarus, qui titulo & praefatione tuitur, & OROSII praefatione ad Augustinum choatur, memoratus iam fuit a Mich. Maittaire *Annal. typogr.* Tom. I. p. 713, a P. Baile in *Maittaire* Tom. III. p. 2131. a Casp. Barthio in *Ad Lib.* XXXVI. Casp. XVII. col. 1662 sqq. In quentes leguntur versiculi:

Vt ipse titulus margine in primo docet.

OROSIO nomen mihi est.

Librariorum quicquid erroris fuit.

Exemit Aeneas mihi.

Quodsi situm orbis sique nostra ad tempora.

Ab orbis ipsa origine.

Quisquam tumultus: bellaque & caedes veli

Cladesque nosse: me legat.

Maittaire l. cit. in nota subiecta 1) quattuor t modo versiculos priores adtulit, iisque haec addidit: *hoc tetraстichon pars est ultima epigramatis dodecastichi, quod in OROSII editione sin postea habebitur.* Quam ob rem haec scripserit

conspicimus nullam. Si enim *annal. typogr.*
I. p. 747. euoluimus, hoc inuenimus in not. 3.
Decastichon:

*Et ipse titulus margine in primo docet,
OROSIO nomen mihi est.
Anteriorum quicquid erroris fuit,
Exemit Aeneas mihi:
Huc imprimendum tradidit non alteri,
Hermanne, quam soli tibi;
Hermanne, nomen huius artis & decus
Thaeque laus Coloniae.
Quandam situm orbis, sique nostra ad tempora
Ab orbis ipsa origine.
Quisquam tumultus, bellaque & caedes velit
Cladesque nosse, me legat.*

elucet, epigrammatis, quod e nostro exemplari
sumus, versus quatuor priores, non *ultimam do-*
cti, sed *primam partem* esse. Tempus, quo
quam describimus, in lucem exierit, verba do-
typographi, epigrammati cum eius insignibus
graphicis subiecta: PAVLI OROSII viri clarif-
Aurelium Augustinum episcopum & docto-
imum Libri septimi ac ultimi. Finis. Impressi
tiis: opera & expensis Bernardini Veneti de
ibus. Anno ab incarnatione domini M. CCCC.
p). Die XII. Mensis Octobris. Regnante Domi-
Augustino Barbadico. Aeneas iste, cuius in epi-
amate mentio iniicitur, fuit Aeneas Vulpes, vi-
inus, Prior sanctae crucis, qui, Adiutore Lauren-
brixienti, PAVLLI OROSII historias castigauit.
et nos haec, particula praefationis, quae editioni,
anni indicio, ab Hermanno Lichtenstein, colo-
si excusae, praemittitur, a Michael. Maittaire
it. excerpta. Vox *Hermesda*, quae tot critico-
protulit suspensiones, in hac editione non reperi-
sed eius loco inscriptio hac ratione concepta le-
ur. *De miseria hominum per peccatum ab initio.*

Conf. Casp. Barthius 1. cit. Gerard. Jo. Voss *storic. latin.* L. II. Cap. XIII. p. 203. eiusd *pelagiana* p. 63. Thom. Reinolus L. III. *V. Altenburg.* 1640. in 4. Cap. III. pag. 386 sq Bongarsius in praefatione, ad *gesta Dei per Hanou.* 1611. in fol. Edmund. Martene. Durandus in *veterum scriptorum & monu collectione* Tom. II. *Paris.* 1727. in fol. p. Isaac. Pontanus in *Epistola* ad Gerard. Jo de voce *Ormesda*, quae reperitur Andr. Alclae *de vita monastica*, ab Anton. Matthaeo. *rau.* 1695. in 8. editae, adiecta, pag. 247 rolus Dufresne dominus Ducange in *Glo. & infim. Latinit.* Tom. III. *Paris.* 1733. i 1190. Tom. III. col. 1392. Jo. Georg. in *dissertat.* singulari inserta *Bibliotheca* Tom. I. *Brem.* 1713. in 8. p. 235 sqq. N ron. Gundlingius in *den Gedanken über de Hormesta*, quae leguntur in *Gundlingianis* p. 439 sqq. Christoph. Aug. Heumannus in *mate*, ubi PAVLLO OROSIO nomen terti misdae restituitur *Goetting.* 1732. in 4. Jo. A cius in *Biblioth. med. & infim. Latin.* L. XI sqq. Jo. Nicol. Funccius in *Commentar. de sinae linguae senectute*, *Marburg.* 1744. i IIX. §. LXXXVI. p. 818 seqq. Contulime nostrum cum excerptis, ex OROSII libris dit Daniel Clericus, & quae leguntur in Jo ci *arte critica* P. III. Sect. I. Cap. XIII. p. edit. *lipsiens.* 1713. in 8. illumque multi cum antiquissima illa basileensi editione, quae cum codice MSto bibliothecae publicae contulit, congruere, in variis autem abdere, & codicis geneuenis referre lectionem hendimus. De PAVLLO OROSIO, Preslspano, qui circa annum Christi 416. vel 4 riam suam scripsisse fertur, & variis *hystoribus*, & versionibus, vid. Jo. Alb. Fabric

de L. III. Cap. III. p. 736. Tom. III. p. 735. *Bi-*
med. & infim. Latinis. L. XIII. p. 514 seqq.
 Nibol. Funcii *de vegeta latinae linguae senectute*
mentar. Cap. IIX. §. LXXXIII sqq. pag. 812 seqq.
 Anton. Possevinus in *Apparat. sacr.* Tom. III.
 26. Guil. Caue *Histor. litterar. scriptor. eccles.*
 P. Baile *Dictionaire* Tom. III. p. 2130 seqq.
 Ellies du Pin *Bibliothèque des Auteurs ecclesia-*
 Tom. III. p. 156 seqq. Nicol. Antonii *Biblio-*
hispana vetus Tom. I. Rom. 1696. in fol. p. 181.
 Guil. Molleri *dissertatio circularis de* PAUL-
 ROSIO, *Altorf.* 1689. in 4.

CIII.

Prestantissimum Juris Vtriusque doctorem
 Vittenburgensisque Academie moderatorem:
 Sphorum Scheurlum Extemporale RICAR-
 DVLII, *Itali* Carmen in 4. folior. 2.

Omnia RICHARDI SBRVLII, foroiulienfis, Itali,
 vnae academiae vitebergensis Professoris, scripta
 aca rarissime hodie inueniuntur. Catalogum eo-
 contexuit Christian. Schoettgenius in *Continuat.*
esthec. Fabric. med. & infim. Latinis. Lib. XVII.
 238. Cum autem id, quod ad manus habemus,
 men, litteris gothicis exscriptum, in illo catalogo
 inueniatur, quamuis in *lexico eruditorum* Tom.
 L. col. 184. illius mentio facta fuerit, illud inte-
 m hoc loco adferimus, vt ab interitu aliquo mo-
 vindicetur.

Cernimus etheream rector genere Minervam
Vittenburgenses nunc habitare domos.

Cernimus & phebum : Charitesque : nonemq; so-
rores :

Hanc urbem niris condecorare modis

Conf. Casp. Barthius 1, cit. Gerard. Jo. Vossius *de Historic. latin.* L. II. Cap. XIII. p. 203. eiusd. *Historia pelagiana* p. 63. Thom. Reinesius L. III. *Var. lectioe Altenburg.* 1640. in 4. Cap. III. pag. 386 sqq. Jacob Bongartius in praefatione, ad *gesta Dei per Franc. Hanou.* 1611. in fol. Edmund. Martene & Valer. Durandus in *veterum scriptorum & monumentorum collectione* Tom. II. *Paris.* 1727. in fol. p. 1377. Isaac. Pontanus in *Epistola* ad Gerard. Jo. Vossius de voce *Ormesda*, quae reperitur Andr. Alciati *epistolae de vita monastica*, ab Anton. Matthaeo *Lugd. Batav.* 1695. in 8. editae, adiecta, pag. 247 seqq. Carolus Dufresne dominus Ducange in *Glossario & infim. Latinit.* Tom. III. *Paris.* 1733. in fol. p. 1190. Tom. IIII. col. 1392. Jo. Georg. Eccardus in *dissertat. singulari inserta Bibliothecae Bremensis* Tom. I. *Brem.* 1713. in 8. p. 235 sqq. Nicol. Gundlingius in *den Gedanken über des orosii Hormesta*, quae leguntur in *Gundlingianis* P. XII. p. 439 sqq. Christoph. Aug. Heumannus in *programme, ubi PAVLLO OROSIO nomen tertium Hermisdæ restituitur* Goetting. 1732. in 4. Jo. Alb. Fabricius in *Biblioth. med. & infim. Latin.* L. XIII. p. 111 sqq. Jo. Nicol. Funccius in *Commentar. de vegetianae linguae senectute*, Marburg. 1744. in 4. Cap. XIX. §. LXXXVI. p. 818 seqq. Contulimus codicem nostrum cum excerptis, ex OROSII libris, quae dedit Daniel Clericus, & quae leguntur in Joan. Clerici *arte critica* P. III. Sect. I. Cap. XIII. p. 206 leg. edit. *lippsenf.* 1713. in 8. illumque multis in locis cum antiquissima illa basileensi editione, quam Clericus cum codice MSto bibliothecae publicae genevensis contulit, congruere, in variis autem ab illa discrepantibus, & codicis genevensis referre lectionem deprehendimus. De PAVLLO OROSIO, Presbytero, Hispano, qui circa annum Christi 416. vel 417. hystoriam suam scripsisse fertur, & variis *hystoriae* editionibus, & versionibus, vid. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. latin.*

ins L. III. Cap. III. p. 736. Tom. III. p. 735. *Bi-
stb. med. & infim. Latinis*. L. XIII. p. 514 seqq.
Nicol. Funccii *de vegeta latinae linguae senectute
mmentar*. Cap. IIX. §. LXXXIII sqq. pag. 812 seqq.
inf. Anton. Possevinus in *Apparat. sacr.* Tom. III.
g. 26. Guil. Caue *Histor. litterar. scriptor. eccles.*
304. P. Baile *Dictionaire* Tom. III. p. 2130 seqq.
mis Ellies du Pin *Bibliothèque des Auteurs ecclesi-
ast.* Tom. III. p. 156 seqq. Nicol. Antonii *Biblio-
theca hispana vetus* Tom. I. Rom. 1696. in fol. p. 181.
mel. Guil. Molleri *dissertatio circularis de PAUL-
BOROSIO*, Altorf. 1689. in 4.

CIIII.

Prestantissimum Juris Vtriusque doctorem
Vittenburgensisque Academie moderatorem:
Rophorum Scheurlum Extemporale RICAR-
BRVLII, *Itali* Carmen in 4. folior. 2.

Omnia RICHARDI SBRVLII, foroiulienfis, Itali,
louae academiae vitebergensis Professoris, scripta
rica rarissime hodie inueniuntur. Catalogum eo-
a contexuit Christian. Schoettgenius in *Continuat.
Bibliothec. Fabric. med. & infim. Latinis*. Lib. XVII.
p. 238. Cum autem id, quod ad manus habemus,
men, litteris gothicis exscriptum, in illo catalogo
inueniatur, quamuis in *lexico eruditorum* Tom.
I. col. 184. illius mentio facta fuerit, illud inte-
m hoc loco adferimus, vt ab interitu aliquo mo-
vindicetur.

*Ternimus etheream rector generose Mineruam
Vittenburgenses nunc habitare domos.
Ternimus & phebum: Charitesque: nonemq: so-
rores:*

Hanc urbem miris condecorare modis

de Colloquio wormatiensi ad A. O. R. inter protestantium & pontificiorum Theologum sed non consummato plenae & succinationi ex MS. Ebneriano factae & elaboratae 1744. in 4. p. 170 sqq. sed cum Roederum quod a Cl. Schelhornio communicatum hunc fuisse videatur, propterea quod in epigrammatibus, quae doctorum pontificiorum oculos ponunt elogia, lacunae inveniuntur, praetium facturos duximus, indicare unde lacunae expleri poterunt. Adparet talogo satis dilucide, numero plures adfuisse quo theologos, quam e Phil. Melanchthon adduxit Christoph. August. Salig in *der Historie der Augspurgischen Confession & Apologie* Tom. I. Halle 1730. in 4. L. p. 506 sqq. Ex elogio, quod poeta Jo. N. psit, nisi plane fallimur, illum iam tum pontificiis suspectum fuisse elucet. Ita v

*Sedis apostolicae supremus ab urbe legatus
Principium debet carminis esse mei.*

*De quo, virginea quae fronte modestia l
Non sinit ut quicquam suspicer ipse n*

Vid. de Joanne Morono, R. E. Cardinale propterea quod in Lutheranismi venerat iussu Pauli III. Pontificis, in vincula, ab officio coniectus fuerat, Petri Pauli Vergerii rarissimus, qui inscribitur: *Articuli, contra Joannem Moronum de Lutheranismi accusatum, a procuratore fisci & cancellariae, & nomine officii sanctae inquisitionis in scholiis Anno domini 1558. in 8. folior. 1 articulos istos, omisis tamen Vergerii scilicet Jo. Georg. Frickius, Observationi de Jo. S. R. E. Cardinali, articulisque, quibus ab officio, iussu Pauli III. olim tanquam suspectus & in vinculis detentus accusabatur*

*Wittenburgensi Gymnasio, Ex tempore. Anno a re-
siliata diuinitate M. D. VII. (1507). XIII. Cal.*

RICARDVS SBRVLIVS. Refert de RICHAR-
SBRVLIO lepidam historiam, Joan. Agricola in
Auslegung gemeiner deutscher Sprüchwörter n. 118.
54. b. edit. *Vitzberg*. 1592. in 8. quam ipsi Agri-
colae verbis narrabimus: *Es war zu Wittenberg, ein
Walhe (italiener) der biese SPRVLIVS, der
an einem Ort funden, da er billich nicht sein
Der ander der in fand, scherzet mit jm vnd
mete ein armbrust, eilete im nach, SPRVLIVS
ft vnd schreiet: Non timeo te, sed illam bestiam,
in habes in manu. Ich soerchte mich vor dir nicht,
dern vor der bestien, die du in der hand fürest. Er
ehet das er im Henden hatt, das Armbrust, darauff
er, vnd nicht auf seine füs. Plura de illo vid. ap.
pistianum Schoettgenium l. c. & scriptores ibidem
datos.*

CV.

*atalogus Doctorum tam Catholicorum, Quam
protestantium, Wormatiae praesentium.
ELI. (1541) in 8. folior. 8.*

Inter eos libellos, qui ad colloqui wormatiensis
loriam spectant, hic insigni se commendat rari-
e, cum certissime constet, paucorum foliorum
ipta facile doctorum virorum se subducere ocu-
manibusque. Inveniuntur in isto *catalogo* no-
ina eorum virorum, qui partim a pontificiorum,
rim a protestantium partibus, ad colloquium
rmatiense conuenerant. Singuli singulis ornan-
epigrammatibus, quae auctorem, quisquis ille
erit, non infelicem quidem poetam, pontificiis
nen addictum partibus, demonstrant. Opusculum
idem adferimus, quod Jo. Paull. Roederus inseruit

propter carminis suauitatem, sed praecipue ob
gestarum veritatem, cuius poetae alioquin
adeo studiosi esse solent, magni aestimantur, &
nostra aetate inueniuntur. In secunda rituli p
Georgii Sabini legitur *epigramma*, quod etiam in
Petri Lotichii *Bibliotheca* l. cit. p. 52. adlatum
Exstat etiam in Georg. Sabini *poematibus* p. 305.
Lips. 1563. in 8. Dicauit carmina sua JOAN.
CERVS Andreae, lubecensi Antistiti, Joanni
sio, Regis Daniae supremo Cancellario, & Petro
sio, Consiliario. Libro primo, a Dano, Daniae
primo, historiam suam poeticam incipit, & cum
mone, Harald filio, rege XXXXVIII. finem im
Liber secundus inchoatur cum Gottico, Gorm
filio, Caroli magni coetaneo, Rege L. & finitur
Margareta, Valdomari filia, trium regnorum Sue
Daniae, Noruagiae, regina potentissima. Liber
tius exhibet Ericum VIII. Pomeraniae, a regina
gareta adoptatum, regem LXXXIX. quem alii de
sequuntur, ad Fridericum vsque Ducem Holst
Regis Daniae Christiani III. Fratrem, Episcopum S
vicensem, & electum & confirmatum Hildeshem
sem, qui in hoc libro est ultimus. Liber quartus
ducit Adolphum de Salingsleuen, primum Comi
Schouuenburgium; Agmen autem in hoc libro
dit Adolphus Dux Sleswitia & Gerhardus fratres
XVII. Liber quintus res Comitum exponit, qui
Gerhardum Coecum, semper in terra Schouuen
geni permanferunt. Primus est iam dictus Ger
dus cognomento coecus, Comes Schouuenburgi
primo Adolpho de Salingsleuen, totius generis
decimus. Ultimo loco laudes cecinit BOCCERVS A
lielmi, Exici, & Ernesti, qui Jodoci fuerant filii, in
ne Comites Schouuenbergenfes XXV. XXVI. XX
Libro quinto adiecta sunt varia virorum doctoru
Joanhen BOCCERV. & eius opus carmina enco
stica, nimirum Joan. Codicii, Joan. Schofferi, p
laureati, Bernardi Holtorprii, Joan. Chesselii, A
Bar

rethii, annaebergensis; Haec excipiunt *Aliquos loca opere explicata, quae non facile intelliguntur a le-
ve, rerum, & regnorum aquilonarium imperio.
in nomina & loci auctorum, ex quibus defunxit res,
ut tractavit BOECERVS, indicati, ne quis sine aucto-
ris, & historiarum testimoniis, eum de rebus arduis
magnis, leniter aliquid dixisse, aut scripsisse existi-
t. Quae omnia vice Adnotationum, ut ait, benemlo
peripdu lectori esse possunt. Prodiisse liber in fine
latur Lipsiae Ex officina Georgii Hantzsch Anno
D. LVII. In lectorum nostrorum gratiam carminis
exhibemus specimen. Selegimus elogium Chri-
stiani II. Joannis filii, Regis Daniae XCII. tyranni
delissimi, fol. 69 sqq.*

De quoque ventaris transmittam carmine seclis?

Sub merito pressus rex violente iugo:

At semper stygiis sine laude premere sub undis?

Ab tibi quae laudem stella maligna negat?

Dic Dea quae toto lucet clarissima caelo,

O virtus summi filia pulchra Jouis:

Faciles vltro penetrare facillima mentes?

Eligis & donis has cumulare tuis?

An pater omnipotens stimulis te cogit honestis?

Pectora iudicio flectere celsa tuo:

Tu nisi sola tuo desertas numine terras

Ornares, priscum verteret omne chaos:

Ipsa taos comites aeternis vivere seclis,

Et facis aetherei scandere tecta poli.

Infelix, vitiiis si quis te deditus odit

Pro caelo, stygios incolet ille lacus.

Hic aderit, sacrum violat qui legis honorem

Cuius & immani pectora felle scatent.

Hic aderit patrio peperit qui tristia regno

Damna, tot innocuos & tulit ense viros:

Forstian hic esset, patriis sed captus in oris

Rex luit hic sortis praemia digna suae

Cuius ego referam si singula carmine facta,

Nescio quid pretii garrula musa feret?

Quid

Quid moror at pretium, turpi non illita fuc-
 Si bene quae fuerint, & malefacta canet:
 Vicit hic, enormi domuitque tyrannide Suec
 Et diris stygiam caedibus auxit humum.
 Omnibus & magnos furiata mente patres
 Iniecit, laqueis, ensibus, igne nocens.
 Horret adhuc animus, sortisque prioris imag
 Indigenas terret Suecia lata tuos.
 Dii quibus imperium curae regnique potestas
 Quosque piis precibus subdita turba colit;
 Vos o vos tales sceptris auerite pestes,
 Et nolint tantum fata sinistra nefas.
 Nam quamquam valido gens Suetica noxia b
 Visa fuit poenas promeruisse graues:
 Quis tamen has iras, tantaque tyrannidis at
 Laudabit stygia factaque digna domo?
 Scilicet haec aequa soluentes praemia lance,
 Et Deus & Nemesis peruigil ulta fuit.
 Sex quoque dum pressit damnis inimitibus urbi
 Olim vandalici quas coluere viri:
 Arma parant, Suecos & classe feruntur ad ag
 Vlturae caedes dire Tyranne tuas:
 Pulsus & urbano possesso milite regno,
 Finibus excessit Suecia culta tuis.
 Quin etiam patriis exosus turpiter oris,
 Deseruit merita danica sceptrum fuga.
 Exul & occiduas cum coniuge tendit ad vrbes,
 Auxiliumque tuum Carole quante petit.
 Huins caesareo nam coniux stemmate nata,
 Summa fuit patriae gloria, lausque domus.
 Quae se cum potuit meliori sorte tueri,
 Illa comes pulso maluit esse viro.
 Huius ego meritas aequarum carmine laudes
 Cum nullus fluuiis in mare cursus erit.
 Cum rex occiduis robur contraxit ab oris,
 Spes illi patriae, quae fuit ante, subit.
 Captus at Asclouia regni Maioribus vrbe,
 Jam quoque captiuum sustinet usque iugum

In sinet usque ingum, male ductae pluraque vitae
 Facta tuis, tristes sentit & ire dies.
 Is vos e Smidei, diuina potentia, Reges,
 Quos terrae dominos, iussit & esse maris:
 Tuius ab exemplo tristes cognoscite casus.
 Et vos quid deccat discite, quidne minus.
 Et sibi Dii quales voueam turpissima poenas,
 Vnica tam magni caussa Siburga mali?
 Hinc potes tantum quoniam impellere Regem,
 Sine veneficiis blanditiisque tuis?
 Et sibi pro scelere hoc Niobae, vel praemia Scyllae,
 Es mala quot tellus, quot senet vnda precor.
 Scripsit idem JOANNES BOCERVS de origine &
 gestis Ducum megopolensium Libros III. Lipsiae
 apud Valentini Papae 1556. in 8. Recensionem
 vide in der hamburgischen Bibliotheca histori-
 cal. 1716. in 12. in Centur. II. p. 280 sqq. in
 bibl. thecali Part. I. Norimb. 1738. in 4.
 15 sqq. Friburgum in Misnia Lips. 1677. in 4. vid.
 libr. bibl. thecal. I. cit. Obiit anno 1565. die
 Octobr. quod testantur graeca & latina epitaphia,
 Paris & memoriae caussa scripta, quae exstant in
 scriptis academiae rostockiensis publice propositis, Ro-
 stock. 1567. in 8. p. 351. Conf. Jos. Simleri Bibliotheca
 1246. Etwas von gelehrten rostockischen Sachen An-
 29. p. 695 sqq. Joan. Caroli Opitz Programma de
 JOHANNES BOCERO, Mindae 1750. in 4.

CVII.

Beschreibung einer Chronic, Von anfang der
 Welt, bisz auff Keyser Friderich den Dritten,
 vtz Sumirt vor Jarn durch den Hochgelerten
 HEINRICHEN STEINHÖWEL Doctorn,
 startzt zu Vlm, ausgezogen, vnnd gemacht.
 vnd jetzo durch den Erfarnen H. Jacob Köbeln,
 Statt-

Stattschreiber zu Oppenheim, an etliche
gemeret, vnd auff Keyser Carlen den V.
Mit anhang Beschreibung der Zeit Hie
Franckfurt am Meyn, bei Christian Egeno
folior. 51.

Ignorabamus auctorem *chronici*, cum pri
editionem in *Analectis* nostris *litterariis* p
describeremus. Accidebat etiam, vt verba
quod in Bibliotheca portensi ad seruat
scripta: *Huc usque* HENRICVS STYNHOW
typothetarum vitio, in *Analectis* l. cit. defor
Posteaquam autem secundam nacti eramus e
Jacobi Kœbelii, Syndici oppenheimensis,
cum Steinhöwel, Canonicum S. Victoris m
legebamus epistolam, quae de auctore no
certiores, quam ob causam illam cum Ste
responsione hic adscribimus:

Dem wirdigen und Wolgelerten, Herrn H
Steinhöwel, *unser lieben Frauen und San*
Stiftkirchen zu Meyntz Chorherren &c. L
Jacob Köbel, *Stattschreiber zu Oppenheim,*
geflissenn freundlich dienst allezeit zu voran.

Gunstiger lieber Herr vnnd Freund, Ich bin
fel, jr seind noch ingedenck, wie wir vor jare
sumari Chronick (die weilant der Hochg
Vetter seliger, auch b. HEINR. STEINHÖW
zur zeit Stattartzt zu Vlm, aus andern mi
seleisz gezogen, vnd neben etlichen mehr, als a
Esopi, Boccacii, von den erleuchten Fr
Chronica, von Hertzog Gotfrids hörart zu
lige lande, sampt einen schönen Regiments
grawsam Pestilentz, vnd anderen seinen Wer
er verteutschet, gemacht, vnd da zumal in
gebracht) gespräch und red gehalten, Auch se
für gut vnnd nütz angesehen haben solich Ch
jr Exemplar zu bekommen) widerumb zu e

(darmit vnserer vorältern fleisz, vnd vns zu vnder-
 sung vnd wolffart, gebappte mühe gespürt, auch dar-
 ob manigklich laster zeflichen, zugen vnnnd guts ze-
 n gereyzt würden) durch den widertruck in frische
 lechtensz zu bringen, Derobalß ich mit sonderer Ar-
 solich Exemplar bekommen, gelesen, vnd so gar
 hebbar, kurz summir, vnd lustig befunden, das
 entschlossen bin, daz selbig ferrer bisz auff
 Keyserlicher Maiestät, Carlen den V. vnser
 gnedigsten Herren, zu erlengern, Auch etlichen zu-
 vnd artlichen figürlin zu zieren, inn den Truck
 zügen. Darmit auch selbige mein zusätze von
 eben erkent, vor vorgemelteu euwers Vetteren se-
 machte vnd arbeit, abgesündert erscheinen, Vnnnd
 geacht, als wolte ich mein sichel in eines fremb-
 aufschlagen, Wil ich zu iedem meinem zusatz
 am anfang disz zeichen ☞, vnd zu dem ende der-
 eins zusetzen, Wölches aber alles ich nit sonder
 rath, gutbeduncken, vnd vorwissen hab thun
 Darumb schick ich euch hiemit vilgemelte Chro-
 wie ich sie mit jrer Ordnung, zusetzen vnd figu-
 stellt, freundlich bittend, jr wölle sie besichtigen,
 des Verstandes mehren, mindern vnnnd bessern, damit
 statlicher hernach in Truck gebracht vnd aus-
 werde. - Vnd wiewol mir nit zweifelt, jr werdent
 hierinne gemeynen nutz zu fürderenn, gutwillig er-
 en, Bitt ich doch euwer freundlich antwort, mieb
 zu euern diensten erbietend, vnnnd vnns beid
 almechtigen Gott befelhend. Geben zu Oppenheim
 Montag nach Trinitatis, Anno M. D. XXXI.

Dem wolgelerten, Fürgeachten, vnnnd Kunstreichen,
 Job Kæbeln, Rathsverwandten vnnnd Stattschreiber
 Oppenheim enbent ich Heinrich Steinhöwel, vnser
 Frawen vnnnd Sancti Victors Stifften zu Meyntz
 geberre &c.

Freundlich grusz vnd dienst, vertrauter in sonder gu-
 freundt, dein schreiben (die summi Chronick,
 Tom. I. T fo

so du mir zugeschickt, vnd weilant der Hochgel
rümpt der Artzney Doctor, Herr HEINR. S
HÖWEL, mein Vetter seliger, mit sonderm fleis
gezogen, gemacht, vnd im Jar nach der
M. CCCC. LXXIII. (1473) inn den Truck gefert
ausgehen lassen) betreffend, hab ich inbales v
men, auff dein flehlich bitt selbige Chronick be
vnd dermassen geordent, geschickt vnd geziert
den, das (ich wolt dann ein sawe, wie man spricht,
namleren) ich nichts daran zu endern, oder bessern
sage dir darumb dises deines loblichen fürne
vnd das du meins, mit dir vor lang gehabt
schlags (dise summari Chronick betreffend, inn
gewest bist, freundlich danck, Frewe mich auch zu
(doch ein gering) vrsach zu sein, das vor gemei
Vetter Doctor, HEINRICH, der mein lieben vati
gen Jacob Steinhöwel, etwan Raths und Sten
zu Eszlingen erzogen name, auch zu seiner zeit
fleisz, arbeit, vnd kunst, durch dein mühe wid
als ich hoff, manigen zu nutz, an das liebt ka
Du wirst auch onzweifel dardurch nit ringe danck
von vilen, vnd insonder bei den Fürsichtigen, Ehrge
Mattheo vnd Georgen, den Krafftten, Gebrüder
germeister vnd Burgern zu Vlm, vilgenants D. e
RICHS STEINHÖWELS Tochter sönen, meinen
Vettern erfolgen, Bit dero halb gar freundlich, das
in diser sache dein surgenommen meynung (wie d
alwegen nebenn taglichen, mercklichen Rathsgese
gemeinen nutz, vilfaltig zupfordern gewon, men
nutz vnd niemant schad bist, vnd keinen tag son
linig, als man vonn Appelle dem Maler schreibt, b
lessest) fürderlich volenden. Das will ich berwin
freundlich verdienen. Datum Meyntz am X
Brachmonats. Anno M. D. XXXI.

Huic editioni variae in margine adpositae
ciuntur icunculae ligno haud adeo eleganter i
In titulo adparet & auctoris & editoris imago
rum vterque arma gentilitia manibus tenet.
scripta leguntur verba:

Henricus Steinhöwel
Vtriusque Medici. ac phⁱe doc
tor. vixit An^o. Xpi M. CCCC. LXXIII.

mic:

. JACOB. KOBEL ETC.

. An^o. M. D. XXXI.

Jacobi Koebellii Additiones non adeo magni sunt
momenti, produxit tamen *Chronicon* ad Ann. 1523.
que indicem adiecit. Dicendi quoque genus paullo
tius & orthographia emaculatio est, quod vnicum
specimen testari poterit, fol. XXII. *Die Frau*
ist, die sich Johannes von Engelland nennen ließe,
3. iar. 5 monet, Anno 854. Da ward sie schwanger,
auff ein tag beschwur sie einen besessenen menschen,
als der teufel nit anschwolt, sprach sie zu jm. Sag
büßer geyst, wann wilt ausz diesem leib faren, Ant-
te er mit disen Latiniſchen Versen:

Papa pater patrum, Papissae pandiro partum.
Tibi tunc aedam quando de corpore recedam.
ist so vil, Wann du Babstin dein geburt wilt offen-
ren, so wil ich dir sagen, wann ich usz will faren,
gebar auff dem weg zwüschen dem Colosso vnd sant
pers kirchen, vnd starb alda, In die selben gassen sol
bab? mer kommen. In fine Chronici haec con-
tinemus typographi verba: Zu Franckfurt am Mayn
Christian Egenolph Anno M. D. XXXI. (1531).
HENRICO STEINHÖWEL apud scriptores al-
im est silentium, quamuis, vt ex Koebellii epistola ad-
ta patet, variis scriptis in vernaculam linguam trans-
tis inclaruerit. Josias Simlerus in *Bibliotheca* p. 281.
rec pauca de illo retulit: HENRIC. STEINHEYL
tripsit librum de curatione pestilentiae. De fabularum
topicarum versione, quam ille curauit, vid. quae
pra diximus. Memorauimus in *Anakeis litterar.*
132. quod Mich. Maittaire in *Anal. Typogr.* Tom. I.
322. not. 8. Joan. Boccaccii opus *de claris mulieri-*
is, in germanicam linguam translatum esse, a medico
ciuitatis

ciuitatis Vlmae, & nuncupatum Ducissae Austran, 1473. impressum Louanii, typis antiquis rudibus, effigie parturientis papissae dixerit. Intelligit his vbis Maittaire sine dubio STEINHÖWELIUM, ciuitatis vlmensis medicum, qui, vt ex epistola Koebelii patet, Boccaccii librum in sermonem transtulit germanicum. Recentior istius versionis editio hoc ducitur titulo in *Catalogo Bibliothecae Bünauianae* Tom. I. P. II. L. VI. Cap. II. p. 1716. Gio Boccaccio *Chronica oder History Buch von den fürnemlichsten Werbern &c. durch D. HEINR. STEINHÖWEL in die Teutsch gebracht. Augsp. durch Haynrich Stayner 1514.* in fol. cum figuris ligno incis. Quod ad Jacobum Koebelium ciuitatis oppenheimensis syndicum attinet, ille non ipse libris imprimendis operam dedit, quidem per errorem scripsimus, cum in *Anale litterar.* p. 910. Joannis Stoesleri *Calendarium romanum magnum Oppenbeym 1518. per Jacobum Koebel Michaellem Maittaire sequuti*, diceremus, (nisi factus typographus & syndicus oppenheimensis diuersi fuerunt homines, cognatione quadam inter se iuncti, sed suis tantummodo sumtibus libros imprimendos curauit, variaque ipse edidit scripta, quae narrantur a Josia Simlero in *Bibliotheca* pag. 318. Possidemus *Ein new geordenet künstlich Rechenbuchlin*, Jacob Köbels, *Stattschreiber zu Oppenheim, der den Linien vnd Spacien, mit Rechen:spfennungen. Den angehenden Schülern Rechnens gantz leichtlich zu lernen vnd zu Kellereien, Ampten, Kauffmannschafften vnd Krämereien dienlich vnd bräuchlich. Mit vielen erklerungen, Lernen, Regeln vnd Exempeln. Mehr dann vormalts ie getruckt, gebessert vnd zugesetzt. Im J. M. D. XXXI. (1531). Visir Büchlin Den Jungen angehenden Leyschen Visirern gantz leichtlich zu lernen, vnd stehn vnd Rechnen. Wie mann ein Visirrut mach vnd darmit ein iedes wasz visirenn solle, zu ende des Rechenbuchlins angebenckt*, in 8. folior. 112. Dicitur libellum Christiano Egenollfo typographo. In f

is *Visir Bücklins*, haec leguntur verba: *Hiemit wollen wir unsere Riemen einziehen, vnnnd das Schifflin annuden zu Oppenheim lauffen lassen, Den ancker einmaen, vnnnd vrlaub nemen. Vff Donnerstag nach Oculi mo M. D. XXXI. Beschlusz vnd Warnung an die hüler Visierens:*

Ich han gelert den Leyen gutt
 Nach art machenn ein *Visir Rutt*
 Clar, verstantlich, auff *Rechnens Zal*
 On groesse arbeyt überall
 Befinden iedes *Vasx* inhalt,
 Vonn *Fuder*, Om, wie es gestallt.
 So du dich fleiszst in alle *Sach*.
 Keyn *Puncten*, lüg, nit vnrecht mach.
 Ob dich wol dunckt du wiszts gerecht,
 Bedenck es wol, und eil nit schlecht.
 Ob du gelernst, wilt meyster sein,
 Lüg das dein kunst nit sei ein schein.
 Zu schanden werdest vnd zu spott
 Vor Herren, knecht vnd gantzer roth.
 Damit wil dich gewarnet han,
 Dann du durch Fleisz magst wol bestan.
 Nimm disz mein *Leer* vnd *Vnderricht*.
 In guttem an, das nit vernicht.
 Bisz du am end das würdest verston
 Davon all Ding jrn namen han.
 Vnd spar vns Got alsampt gesundt
 Zu Seel vnd Leibs Heyl alle stundt.

druckt zu Franckenfurt am Meyn. In Verlag vnnnd meynschafft des Ernhaftten und Fürnemen Herrn *Jaben Koebels*, *Stattschreiber* zu Oppenheim. Bei *ristian Egenolffen*. Im *Mertzen*, Nach der geburt *risti*. M. D. XXXI. Jar.

Joachimi von Alexandria zeugnis' *Graff* 1
 ren von Lewenstein gegeben, anno 1561.
 Joachimus Alberto, quod sancta & venera
 ca, nempe montem Sinai h. e. sanctum c
 in quo Moses legem accepit, item sanct. rub
 S. semper virginis deiparae praefiguratum fui
 rium, & S. Catharinam, sapientiae & marty
 praestantem, & omnia alia, quae adorari
 peregrinantibus, adorauerit, vid. M. Crusi
graezia L. III. p. 279 sqq. 6) Simeon Cabal
 Aarnia in Griechenland Schreiben von der Staat
 und der Griechischen Sprach daselbst, dem Hoch
 und treuen Vorsteher der Griechischen und Late
 sprach, in der hohen Schuel zu Tübingen Martin
 Compendium est tantummodo litterarum Co
 nopolit. d. XIII. Febr. 1578. scriptarum, qua
 & latine leguntur in Mart. Crusi *Turcograecia*
 p. 460 sqq. 7) Schreiben aus Constantinopel v
 ceslao Budowitz, des keyserlichen Oratoris Ho
 dis 1580. Jar D. DAVIDI CHYTRAEI zu
 darin, was in obengesetzter Oration (CHY
 von zustande der Kirchen in Griechenlandt und
 erzelet, als warhafftig bestetiget, und von den
 in Persia und Georgianern auch andern Sache
 det wird. Verdeudschet durch Christoffer Firis
 Wenceslaus Budowez a Budowa, infelicissimi
 consensus inter euangelicos, & fratres, in B
 & Moravia proxeneta, qui a Friderico palati
 dicii adpellationum in Bohemia Praefes, & I
 constitutus, post infaustissimum, in albo m
 Pragm praelium, a militibus Imperatoris
 captivus abductus, & anno 1621. d. XXI. Jun
 percussus fuit. Dum haec die VIII. & XII.
 an. 1579. ad DAVID. CHYTRAEVM scriber
 chimi a Sinzendorf & Goggitscha, legati Imp
 romani in aula constantinopolitana, aulae fu
 ster. 8) der nebesten König in Persia, sampt ir
 rien kurtze Verzeichnis derer in vorgehenden S

venet wird. 9) *Genealogia der Könige in Persien.* choatur a Caloiohanne trapezuntio rege, & finitur
um Muhamede Hodabendi, qui anno 1576. ad im-
erium peruenit. 10) *Extract aus einem Schreiben*
ephani Gerlaci des wolgebornen Freybergn H. David
agnaden, Hufsprediger zu Constantinopel den 1. Jun.
1578. an Doctor DAVID CHYTRAEVM. II) *Ex-*
aus dem Bekandtnus des Glaubens und christlicher
tion in Priester Johans Land. Christianorum
Habessinia Confessionem litteris consignauerat
ristophorus Licanati, regis aethiopici Davidis, ad
annem III. Lusitaniae regem Legatus, *Olyssipone*
24. Adiecit illam Damianus a Goes, cum litteris
esbyteri, vt vocatur, Johannis, ad Pontificem ro-
num Clementem VII. Emanuelem I. & Joannem III.
itaniae reges, libro, quem hoc edidit titulo: *Fides,*
rio, moresque Aethiopum, sub imperio Pretiosi Joan-
quem vulgo Presbyterum Joannem vocant, degen-
in; cum enarratione confederationis & amicitiae in-
ippos Aethiopum Imperatores & Lusitaniae Reges
hae. Accesserunt aliquot epistolae Helenae, auiae
uidis Pretiosi Joannis, ac ipsius etiam Davidis ad
ntificem romanum & Emanuelem & Joannem Lusi-
iae Reges, Paulo Jouio interprete, ad Paullum III.
ntificem max. Louanii 1540. & 1544. in 4. Adje-
s postea fuit liber Petri Martyris *de rebus oceanicis*
Noua Orbe Decadibus III. Colon. apud Gerninum
leuium 1574. in 8. Inuenitur etiam in Andr. Schotti
spania *illustrata* Tom. II. Francof. 1603. in fol.
1286 sqq. De DAVID. CHYTRAEO seniore, siue,
patrio vocabatur sermone, DAVID. KOCHHAFEN
d. vita DAVID CHYTRAEI, memoriae posteritatis
rationibus & Carminibus amicorum, iustisque Encomiis
ufecrata, quam edidit David. Chytraeus fil. Rostoch.
101. in 4. & qui ex isto fonte suas hauserunt narra-
mes Melchior Adami in *vitis Theologorum germanor.*
323 sqq. Paul. Freherus in *Theatro viror. erudit.*
vor. p. 314. Auctores der *bamburgischen Bibliothek*

Te BIN HARDE, bederae doctorum p
frontum

Spernunt a populo, Dis superisque dant.
Te, qui fata per humanas pernoscere fibras
Succis perniciem Et nosse salubribus
Pellere lethiferam gaudes: Hinc doctus Apoll
Inuentor medicae qui canitur manus
Et nomen medici legat &c.

In fine elogiorum conspicitur effigies auctoris
1612. aetatis anno XLVIII. ligno incisa, hoc a
disticho.

Tyrgietum annales quo tempore promo BIN
DVM

Me facie talem lector amice vides.

In Bibliotheca historica Struuio-buderiana pag.
BINHARDI chronicon thuringicum, antiqui
Zachariae Riuandri & Joan. Bechereri chroni
teponitur. Georg. Michael Pfefferkorn in der
würdigen vnd auserlesenen Geschichte von der b
ten Landgraffschaft Thüringen, Frankf. und
1684. in 4. Cap. I. pag. 14. hanc de illo tulit se
tiam: Endlich hat auch in diesem Seculo einen Th
ringischen Chronisten abgegeben Herr IOH. B
HART, welcher, ob er gleich vnter denen von Wa
heim nur ein Schulmeister war, doch darinnen no
loben ist, dasz er gleich von der Beschreibung der Th
gischen Länder vnd Städte, den Anfang seiner Se
macht. Wiewol nun bei ihm der Spruch eintrif
Chronologus achtet 10 Jahr nicht, er auch sein
chen meistens theils aus dem Rivander geschriebe
vielen irrgelenden Vorgängern folget, viel Co
die über vnserm Horizont nicht gesehen, anführe
in den Nahmen der Fürsten vnd Oerter oft irrei
ich doch nicht viel von ihm vrtheilen, damit ich
in dem Verdacht komme, als wolt ich mehr bösem
als bessern. Sein Chronicon gehet bis 1613. in w
Jahr er es auch denen in Thüringen berühmte

Wangenheim, Wizleben, Buttlar, und Hanstein
deren etlicher Unterrichter in ihrer Jugend er ge-
hen, zugeschrieben, und zu Leipzig durch Nicol.
tlichen drucken lassen. Incredibile propemodum
est, quot portenta, prodigia, atque ostenta, in
singula conspecta, & audita fuisse, auctor commemo-
rat, quae omnia, primum facilemque ad creden-
dum animum produunt, fidemque scriptoris ma-
nifestant.

CX.

Quaestiones theologicae & philosophicae CAE-
SARII, S. Gregorii Nazianzeni fratris,
& latine nunc primum editae ab Elia Ehin-
gustano; Beneficio manuscripti Codicis
illis bavarici & augustani. *Augustae Vinde-*
typtis Joannis Praetorii, Anno Christi
1626. (1626). *Cum gratia & privilegio*
Majest. in 4. pp. 229. except. dedicat. &
pp. 10.

Librum esse rarum, nota docet marginalis MSra,
Georg. Graevii, *bibliothecae heinsianae* p. 58. ad-
notat. Exemplar illius ante oculos versatur, quod
Elia Ehingerus, augustanus, an. 1630. cum iam
scholae portensi praefectus esset, illius intulit
bibliothecae. Continet haec editio LXXIX. tan-
tmodo CAESARII *quaestiones*, etiam si in aliis
in editione Gregorii nazianzeni *latina*, quam
Joan. Leunclavius *Basil.* 1571. & in *latina* eius-
dem Gregorii editione, quam Jacob. Billius *Paris.*
1633. in fol. in lucem emisit, nec non in *graeco-la-*
тина Frontonis Ducae editione, in *Auctar. Bibliothec.*
Parisiensis 1624. CXC. *quaestiones* inveniuntur.
Quas, enim, quae in bavarico codice exstiterunt,
Ehin-

Ehingerus, Photii potissimum & Anton. Possessio-
 auctoritate permotus, ex Gregorii nysleni libello
opificio hominis, aliisque scriptoribus graecis, desu-
 misse existimat. Fuerunt inter viros criticos
 nonnulli, & praesertim Jacobus Billius, qui in-
 fat. ad *Orat. X. Gregorii naz. Tom. II. Operum*
 gorii p. 546. omnes *quaestiones* CAESARIO
 carent, sed illos suo abundare sensu, Photii,
 testimoniis, & auctoritate veterum Codicum
 Petr. Lambecius L. IIII. *Commentar. de Bibli-*
vindobonensi p. 31. ubi Billii argumenta, satis
 tantur. Elias Ehingerus praeter codicem bavar-
 quem ab Electore Maximiliano impetrauerat.
 Raderus, vñs est codice bibliothecae augustanae
 tunc temporis praefectus erat. Verbis CAESARIS
 graecis, adiecit versionem latinam Leunclau-
 brum dicavit Hieronymo Imhof & Bernardo
 lingo S. Caesar. maiest. a consiliis, & reipub-
 licanae Collegio Septemviri. In fronte lib-
 lis obiiicitur Eliae Ehingeri imago, quam Lucas
 nus an. 1618. aetatis Ehingeri XLVII. ad vi-
 lineavit, & aere expressit. M. Jo. Hartmannus
 Caes. hoc adscripsit elogium:

*Talis Ehingerus facie sub imaginis umbra
 Germana spirans integritate virum
 Hancce comam hos oculos, hanc frontem, hoc
 & hoc os
 Suada, Minerua, Venus, Gratia, Phoebus
 Hancce comam, hos oculos, hanc frontem, hoc
 & hoc os
 Quando vides docti, scito videre viri.*

Cum CAESARII exemplar obtulisset Ehingerus
 variae Duci, ille, exponente Raderio, hoc vnum
 sibi displicuisse professus est, quod eum *acath-*
 ediderit. Rem e Georg. Serpili *Epitaph. The-*
sueuic. p. 136. narrat Jacobus Bruckerus in *vita*
Ehingeri, mox memoranda, pag. 115. not. (r). De

210, Gregorii nazianzeni fratre, domus augustae
 iatro, Comite rerum priuatarum, & Quaestore
 syniae, A. C. 369. mortuo, vid. praeter oratio-
 nem a fratre Gregorio, *in funere recitatam*, Photius
 CCX. col. 539. & 540. edit. rothom. 1653. in
 Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. graec.* L. V. Cap. XIII.
 22 sqq. Guil. Caue *Hist. litterar. Scriptor. ec-*
cles. 201 sqq. Petri Lambecii *Commentar. de Bi-*
bliotheca vindobonensi L. III. pag. 31 sqq. Casimiri
 Commentar. de Scriptor. & scriptis ecclef.
 I. col. 542 sqq. Louis Ellies Dupin *Bibliothhe-*
que Auteurs ecclesiastiques Tom. II. p. 232 seqq.
 Godofred. Zeiske *Programma, de CAESARIO*
orthodoxo, Budis. 1745. in fol. Eliae Ehingeri
 Theologi & philologi celeberrimi, anno 1573.
 nobio oettingensi, cui nomen Christgarten, na-
 anno 1653. Ratisbonae mortui, munera varia,
 praefectus, & fata, quibus agitarus fuit, aduer-
 nosci poterunt ex memoria Eliae Ehingeri re-
 & translata ex concione funebri germanica,
 a M. Andr. Steinero, in Henning. Wittenii
 riis philosophor. Decad. VI. p. 160 sqq. Excer-
 ex illa dedit Paull. Freherus in *Theatr. viror.*
claror. pag. 1542. Illi autem in exponenda
 geri vita praeripuit palmam Vir Cl. Jacobus
 erus, qui cum orbe litterario communicavit:
 & scriptis celeberrimi quondam viri Eliae
 geri *Commentationem, qua haud pauca, hist. or.*
praeferunt augustinianae, illustrantia adducun-
Accedunt ex schedis eius nondum editis quat-
Augustae Vindelicor. 1724. in 8. pp. 196. *Ad-*
menta ad istam vitam inueniuntur in Jo. Georg.
 thornii *Amoenitatib. litterar.* Tom. IIX. p. 646

CXI.

BRVNONIS, *Carthusianorum Patriarchae*
etissimi, Theologi Parisiensis scholae doctissimi
Remensis ecclesiae canonici moratissimi: Opera &
ta post Indicem serie litteraria indicanda. Ven-
dantur a Jodoco Badio Ascensio, sub gratia & p-
legio post vitam explicandis. in fol. folior. 520.
cept. praemiss. folior. 8.

Omnium operum, quae S. BRVNONI vulge-
 buuntur, prima & minus obuia haec est collectio
 teris romanis admodum nitide exscripta. In *Mss.*
Maittaire Annalibus typogr. nulla illius facta est
 tio. Jodocus Badius Ascensius illam dicunt La-
 rio Alamandi Gratianopolitanorum *Episcopo &*
cipi, diuique Saturnini apud Tolosanos antistite
magnae Carthusiae Conseruatori & tutelari praes-
 Opera quae euulgauit Ascensius a Gulielmo Biba-
 carthusiensi, se accepisse testatur, in epistola de
 toria, *apud Parrhisios sub Pascha 1524.* scripta.
 stolam sequitur *tabella atque index serie litteraria*
opera B. BRVNONIS carthusianae religionis
catissimi institutoris. In hac operum collectione
 periantur 1) *Liber expositionum CL. Psalmorum*
 vid. fol. 1-248. eius in fine haec leguntur ver-
Finis expositionis luculentissimae & eruditissimae
 B. BRVNONIS *Carthusianorum patriarchae &*
logiae in schola parisiensi professoris doctissimi. In
pographia Jodoci Badii Ascensii, ad Calendas Fe-
M. D. XXIIII. Calculo roma. Deo gratiae. 2)
ber expositionum omnium epistolarum beati Pauli
 432. ubi haec adposita conspiciuntur: *Finis com-*
tariorum non vulgariū B. BRVNONIS carthusi-
religionis patriarchae & theologiae in schola quon-
Parisiensi professoris doctissimi. Quae vero ex b
 Johanne Chrysostomo, *de diu Pauli laudibus, bis*

et solent, quia nihil ad B. BRVNONIS opera fa-
 ct, & ad collectanea Venerabilis Bedae in eiusdem
 folas apposimus, his non duximus apponenda.
 Incipit epistola, Pauli ad Laodicenses nuper in an-
 tica bibliotheca inuenta: sed quia inter catholicos
 non legitur, non est a BRVNONE elucidata.
 Opuscula B. BRVNONIS nimirum a) Liber de
 rebus ecclesiae continens capit. IIX. fol. 433-440.
 b) Liber de ornamentis ecclesiae Cap. XII. 441-453.
 c) Liber de nouis Cap. X. 453-462. d) Liber de fe-
 minibus festiuitatum seu de festis domini comple-
 tus Sermones XIIIX. 463-477. e) Sermones V. de
 uirgine 477-481. f) Sermones V. de martyri-
 bus 481-485. g) de Sale & luce, ex verbis domini
 in monte posita, de apostolis, de caeteris do-
 ctis ac confessoribus Sermones XI. 485-495. h)
 de virginibus, i) de sancto Michael archangelo,
 de contemptu diuitiarum 495-497. Omnia haec
 opuscula, iam Ascensii aetate S. BRVNONI fuisse ab-
 scripta, testantur verba initio libri de laudibus eccle-
 siae conspicua, vbi haec leguntur fol. 433. B. BRV-
 NONIS Carthusianorum patriarchae eruditissima opu-
 scula, quae suspecto titulo, quia neoterica manu, se-
 cussendimus, Brunoni Signen. episcopo ascripta;
 minus sunt, bona sunt, & BRVNONIS sunt. &
 ex vetere inscriptione adducor, Carthusiani. Ea-
 dem etiam pluribus verbis confirmata conspiciuntur,
 epistola dedicatoria, supra memorata, vbi inter alia
 legimus: haec opuscula, ut est mortalitas ad dis-
 ciplinam propensa nonnulli aliis potius addicunt: quo-
 rum argumenta omnia conuincunt, venerandae vetusta-
 tis indices, quorum vnus ad nos missus, hunc habet in-
 titulum, eadem manu ac littera, qua reliqua, exaratum
 est. Incipit liber magistri BRVNONIS, qui
 Carthusiam instituit; quem librum & titulum hic mul-
 ti ostensum, ut ipse quoque videas, istuc integrum re-
 sto. Alter est in Carthusia magna, habens omnia
 opera, BRVNONI nostro adscripta: nec dubito
 eum. I. V alicubi

alicubi extare alios. Verum refellamus istos. Est alius inquit stilus. Est quoque Horati Odis, quam in sermonibus & epistolis: quia decorum exigit. nec una convenit phrasıs exp speluncis & cellis a minus literatis plerisque & concioni, ad quam literati conveniunt, Praescribitur inquit episcopo Signensi: quia in dedicatione Carthusiae (ut opinor) scophum negat. Sed Benedictum inquit peccat, eum quem immodice laudat. Vocat & patrem, quia eum imitandum hortatur & Be praecipue sibi proposuit imitandum, prius ex deinde coenobitam monachum. At scripsit i & Apocalypsin? Nihil prohibet BRVNON in easdem scripsisse, licet forte non extent. omnia respondit, ea confutavit, & argum fallimur, idoneis demonstravit, non S. BRV carthusianum, sed S. Brunonem, ex monach ordinis benedictini in Liguria, Abbatem ca & deinde Episcopum signiensem, anno 11 tuum, verum opusculorum esse auctorem, Machesius, panormitanus, Congregationis casin nachus, in *dissertatione historica, de S. Brunon atque ab eo conscriptis libris*, in *Bibliotheca patrum* Tom. XX. edit. Iugdunens. 1677. p. Eadem opuscula, titulo *Sententiarum Brunon is, Libri VI.* eidem Tom. *Bibliothec. max* inserta leguntur p. 1739 sqq. Disertis prae bis Brunoni astensi tribuuntur, a Petro Dia nacho, ac bibliothecario sacri casinensis arch Opusculo *de viris illustribus casinensibus* Cap. p. 58. edit. Jo. Baptist. Mari, Lutet. Paris. 1 & ab Augustino Oldoino, in *Athenaeo ligu rus*. 1680. in 4. p. 121. Conf. Jo. Alb. F: *blioth. med. & infim. Latinit.* L. II. p. 786 s veniuntur denique in editione *Operum BR ascensiana*, 4) *Vita B. BRVNONIS*, oratic conscripta, multisque figuris, ligno incisi

o fabula illa depicta conspicitur, quam causam
 ut nonnulli, qua sanctus BRVNO permotus, in
 um secesserit. Raimundum nimirum Diocrum,
 torem parisiensem, mortuum, & iam feretro im-
 tum, veluti de somno expergestum, & se ad-
 tum, iudicatum, & damnatum pronunciasse, me-
 not. Legebatur quidem eadem fabula, in breuia-
 um romano, sed sapienti postea consilio expun-
 tit. Inuenti tamen recentioribus temporibus
 ut nonnulli, ecclesiae romanae doctores, qui ve-
 titae fabulae, nouis argumentis adstruere sustinue-
 runt. Eminent inter illos Polycarpus de la Riviere,
 asianus, qui fabulam defendit in libro, qui inscri-
 bitur *L'Angelique des excellences & perfections in-
 nées de l'ame*, Lyon 1626. in 4. Theophil. Rai-
 mondus in *Antenuarali*, quod praemittitur libro, hoc
 est: S. Joannes Benedictus, *Pastor & Pontifex*
 ane an etiam Lugduni? *lucubratio ex qua iudi-
 cest, an sanctus Benedictus, inter sanctos lugdu-
 recenseri merito possit*, Auenione 1643. in 8.
 Andreas du Saussay, in *epistola didascalica, de*
conuersionis S. BRVNONIS Carthusianorum
archae, Colon. 1645. in 8. quam editionem cu-
 ra Barthold. Nibulius, qui *epistolam* praemisit, in
 eandem fabulam defendendam suscepit. Recu-
 sit A. du Saussay *epistola didascalica Paris. iuxta*
colonienf. 1646. in 8. pp. 51. Strinxit con-
 bulae patronos calamum Jo. Launoius, & edidit
*causam secessus S. BRVNONIS in eremum, dif-
 fensionem: seu defensam romani breuiarii correctio-
 nis circa historiam S. BRVNONIS*, Paris. 1646.
 Recusa fuit cura Joan. Portneri *Argentorati*
 in 8. *Tertia editio auctior & correctior* prodit
 1662. in 8. ad quam illa exscripta est, quam
 Georg. Serpilius *Francof.* 1720. in 4. Inserta
 legitur Tom. II. P. II. *Operum* Jo. Launoii
 ium. Id admodum aegre tulerunt Theophilus
 aldus, & Joannes Columbi e S. J. qui Launoium
 V 2 editis

editis impugnarunt scriptis. Prior euulgauit non
 Honorati Leotardi adsumto, *Herculem Commode-
 num Launoyum repulsum, pro Breuiario romano,
 stigmatibus S. Francisci, pro translatione aedis la-
 tinae, Aquis Sext. typis Monerianis 1646.* in 8.
 tyræ mordacissimæ argumentum Nicéron T.
 XXVI. des *Memoires* pag. 285. his expressit
*De tout les livres qu'on a de Raynaud, il n'y en a
 qui soit plus rempli d'emportemens & d'inuives
 celui-ci: c'est une Satyre depuis le commencement
 qu'à la fin. Il y représente M. de Launoy sous le
 sonnage de l'Empereur Commode, qui quoique le-
 lâche des hommes, croioit se rendre formidable es-
 billant en Hercule; & comme un homme qui avoit
 sans aucune raison les anciennes traditions des*
 Idem paullo post, litem denuo mouit, & in
 prodire iussit *Trinitatem Patriarcharum, S. BRV-
 NEM Stylitam mysticum, S. Franciscum Paulanum
 Oromasdem reuigiosum, ex luce & veritate compo-
 S. Ignatium Loyolam, animam mundi, Lugduni 1668.*
 in 8. Posterior emisit contra Launoium *disserta-
 nem de Carthusianorum initiis, seu quod BRVNO
 actus fuerit in Ereum vocibus hominis rediuiui,
 siis, qui se accusatum, iudicatum & damnatum enu-
 mabat; quae legitur P. I. Opusculor. eius Lugdun.
 1668. in fol. editorum. Conf. de hac
 trouuerfia Jo. Launoii *elogium Londini 1685.* in 8.
 feqq. Nicéron *Memoires* Tom. XXXII. p. 106
Obseruat. halenses select. Tom. VII. pag. 380
*Vita ista BRVNONIS, cuius fidei parum esse
 buendum, Launoius l. cit. Cap. II. §. 4. monuit,
 anno 1508. cum expositione in epistolas Pauli
 prodierat. In editione ascensiana illi subiiciuntur
 5) Epigramma paraeneticum ad caelestia capeffe
 beati BRVNONIS Confessoris & Carthusian. patri-
 chae, 6) Epitaphium**

*Laudandus BRVNO fuit in multis sed in vno
 Quod fuit aequalis vitae, vir in hoc specialis*

semper erat festo vultu, sermone modesto:
patris terrore patris, monstravit viscera matris:
Nullus cum magnam, sed mitem sensit ut agnum
versus in hac vita, verus fuit Israelita
Hinc Deus a poenis rape: sedibus infer amoenis.
Epistola Sodalium carthusianorum Sanctae Ma-
ris Eremitae, quae dicitur Turris in Calabria, ad
regem religiosorum & ecclesiasticorum virorum col-
legii pro iustis patri suo de more soluendis, scripta
Anton. Octobris an. 1101. 8) Vita B. BRVN-
onis Zacharia Benedicto, Italo, patria vicentino,
carthusiani, in coenobio S. Andreae de littore,
scripsit, circa annum 1508. claro, carmine hexame-
tris terfo conscripta. Praemittuntur illi Anto-
nius, tergestini, poetae laureati, sacerdotisque
consulti; Marci Antonii Caballii, romani, poetae
et Petri Calcidii, capuani; Dominici Palladii,
carmina encomiastica. Inscriptis Zacharias
Brutus, poemation suum, nomine Francisci a Pu-
erthufiensis. Ordin. general. Prioris. Errant qui
in B. BRVNONIS carmine conscriptam, & poe-
tionem de sacratissima ordinis carthusiensis origine ac
efflu, opuscula esse diuersa sibi persuadent. Conf.
Zacharia Benedicto, Gerard. Jo. Vossius de Histo-
riae. L. III. Cap. X. p. 583. Anton. Posseuinus
operat. sacro Tom. III. pag. 379. Theodor. Pe-
rus in Bibliotheca carthusiana, siue illustrium sacri
carthusiensis ordinis Scriptorum catalog. Colon. 1609.
p. 297. Carol. Jos. Morotius in Theatro chro-
nico ordinis carthus. Turini, 1681. in fol. p. 116.
ant. Schoetgenius in Continuat. Bibliothec. Fabric.
& infim. Latinit. L. XXI. p. 919 sqq. Vltimum,
Collectione Operum S. BRVNONIS, occupat lo-
9) Hecatoestichon apologeticum, D. Jacobi Hie-
ymy, carthusianam Religionem, in valle viridi, ad
seria parilina professi, quo phrasin B. BRVNONIS
ris sui, quod nasutus hominibus humilior videatur,
damna defendit, & sententiarum pondera lance
V 3 iusta

*iusta appendit. In fine Operis haec tantum
guntur verba: Sub Pascha MDXXIII. (i
typographia ascensiana. His verbis subiiciu
ba; ex privilegio regio in quadriennium & e
sione Prioris Carthuliae magnae, ne dicto
nio durante, quispiam religiosorum suorum al
imprimenda opera BRVNONIS, aut impi
uat, sub solita religiosi poena. Recentissim
S. BRVNONIS editio est, quam Theodori
ius, Coloniae ex officina Bernardi Gualth
III. Tom. in fol. euulgavit. Conspectum i
in Joan. Alb. Fabricii *Biblioth. latin. med.
Latinis*. L. II. p. 786 sqq. Praeter auctore
tam S. BRVNONIS, Germani, e Colonia
oriundi, in eremo Calabriae, anno 1101. i
sanctis an. 1514. a Leone X. adscripti, ex
a Fabricio l. c. memoratos, conferri merent
nii Possseuini *Apparat. sac.* Tom. I. pag. 252
Bellarmini *de Scriptor. eccles.* Liber p. 294
Paris. 1658. in 8. Guil. Caue *Hist. litter.
ecclesiasticor.* p. 623. Anton. Pagi *Critica i
Baronii* Tom. III. p. 294 sqq. 323. 346 sec
Alexandri *Hist. ecclesiast.* Secul. XI. & XII.
Cap. V. Artic. IX. p. 509. & Scriptores ab*

CXII.

*Venerabilis patris, fratris JOHANNIS
PISTRANIS, ordinis minorum & iur
que doctoris, Tractatus de Cupiditate, in f
minor. folior. 83.*

In indicibus operum, quae Henricus W
Casimir. Oudin, aliique JOANNI CAPI
adscribunt, nullum reperitur, quod *de cup.
scribitur*: Robertus tamen Bellarminus *de
ecclesiast.* p. 391. Lucas Waddingus *de Scr.*

morum Röm. 1650. in fol. pag. 196. opus illum *de cupiditate* composuisse memorant, quod Josias Simus in *Bibliotheca* p. 352. & Anton. Possevinus in *parat. sacr.* Tom. II. p. 130. libris tribus absolui debunt, quamvis in exemplari, quod ante oculos positum est, ddo tantummodo *tractatus*, vel, si mauis, tria reperiuntur, quorum posterior in tres diuiditur partes. Librum seculo XV. litteris gothicis impressum, non vulgaris esse raritatis, ex eo coniicimus, quod non e scriptoribus, qui JOAN. CAPISTRANI opere recensent, illum editum fuisse perhibet. Sed fortius recentior libri est editio. Cum enim apud nonnullos v. c. Henr. Whartonum in *Adpendice ad Guil. dei Histor. litterar. Scriptor. ecclesiastic.* pag. 121. ammir. Oudinum in *Commentar. de Scriptor. eccles.* Tom. III. col. 2462. JOANNIS CAPISTRANI *de iuris & contractibus* librum Venetiis an. 1583. impressum legimus, in eam inducimur sententiam, ut librum esse *de cupiditate* credamus, qui, mutato titulo, aliter editus fuerit. Per omnem enim fere librum, nil aliud, praeter materiam de foenore, vfuris, & de eo spectant, deprehendimus. Sed aliis id discernendum relinquimus, cum librum *de vfuris, Venetiis* impressum, euoluere nobis non licuit. Initium *tractatus* suae libri I. tale est; *Tractatus de cupiditate venerabilis patris fratris JOHANNIS DE CAPISTRANIS ordinis Minorum & iuris utriusque doctoris. In quo de variis criminibus per quae aliena usurpantur. Nec non de usura. plenissime societateque mercatorum licita & illicita. de comparatione reddituum perpetuorum & vitalium in pecunia aut rebus cum pacto redemptionis & sine. Materia etiam veteris. & complura utilia. & quotidie occurrentia continentur. feliciter incipit.* Secundi libri pars prima, inscribitur *casuum declaratio*, quoniam in illa vadducuntur casus, in quibus *usura sit licita*, quibus licet *ultra sortem exigere vel accipere.* Secunda s nominatur *specierum distinctio*, in qua ponitur

sem distinguitur usura in quatuor species, in
mentalem, manifestam & palliatam. Tres
sicco, quod aiunt, pede transit, & per omni
partem secundam de palliata usura loquitur.
tiae parti titulum fecit figurationis, ubi vst
septem turpissimas & horribiles figurationes
ait in se ipso, quippe qui figuretur, 1) per in
2) per mortem, 3) per mare, 4) per flumen,
canem, 6) per talpam, 7) per araneam. Qu
pore & ex qua typographica officina, liber it
exierit, non constat, cum in calce illius nihil
peritur. JOANNES CAPISTRANVS S. A
STRANO S. DE CAPISTRANIS, Italus, n
spanus, vt a Petro Ranzano in *Epitome rerum
ricar*. Indice XXV. in Jo. Georg. Schwandtn
ptor. *rerum hungaricar*. Tom. I. Lips. 1746.
perperam vocatur, cognomen a Capistro, vic
tino adeptus est. E nobili Chiolorum stirpe
dus, anno 1385. in lucem editus fuit. S. B
senensis discipulus, Minoritarum regularis ob
tiae, in conuentu florentino sodalis, & ordi
in cismontanis partibus bis vicarius generalis,
reticae prauitatis per Germaniam, Hungariam
miam, & regiones adiacentes inquisitor, eor
ecclesiae romanae aduersabantur, infensissimu
exstitit, & non solum concionibus eos ad frug
credidit, reducere conabatur, sed etiam igne
que, quibus renitentes prosequutus est. In
nia & Piceno, id experti fuerunt sic dicti fra
quorum oppidula octoginta sex combussit. Cu
fitis in Germania, & Bohemia grauissimum
gessit Tandem ad Turcas conuersus, colle
tum, & rusticorum cruce signatorum copiis i
bus, Tauruno, vrbi Hungariae munitissimae
vrbs Belgradum hodie vocatur, a Muhamete,
rum Imperatore obsessae, anno 1456. suppeti
ipse crucem vexilli loco praeferens, in pri
constitit, magnaue clade Turcas repressit, vlt
ot

idione liberauit. Vid. Aen. Syluii *Histor. bohém.* LXV. p. 137 sqq. edit. *Oper. Basil* 1551. in fol. Jan. de Thwroc *Chronica Hungarorum* Cap. LV. 1. Georg. Schwandtneri *Scriptor. rerum hungaric.* I. p. 272 sqq. Petri Ranzani *Epitome rerum hungar.* indice XXV. & XXVI. apud Schwandtner. p. 384 sqq. Petri de Rewa *de Monarchia & S. regni Hungar.* Centur. V. apud Schwandtner. III. p. 669 sqq. Anton. Bonfinii *rerum hungar.* III. Libr. IIX, p. 487 sqq. edit. *Wechel.* 1581. in animis hominum eius valuisse conciones, latino semper pronunciauit sermone, verba responderunt Alberti Krantzii, qui *Histor. eccles.* Cap. 39. p. 313 sqq. edit. *Wechel.* 1576. in fol. *post duos annos venit ex Italia religiosus pater* JES DE CAPISTRANO, ordine Minor. reformationis excitator acerrimus, Bernardini discipulus, qui primus de reformatione eius ordinis curauit in *Venit* (inquam) in magdeburgensem provinciam. *Ipsius viri* (ut ferebant) *aspectus mouebat ad-* *ipse dicentis adparatus*, (nam vernaculae non *expers*, latina lingua utebatur) in populo energiam habuisse mirabilem, cum post illum ex fratribus, multi & praestantes viri sequebantur, aliquis *pretaretur populo*, quae ille ante enunciaisset, utriusque sermone in quintam horam extracto, cum prior *in tribus*, & qui sequebatur, per reliquum *dissereret*. Commouit usque adeo populum, ut *in vana ludorum genera*, scacos, aleas, quidquid id *vis est*, conferrent in forum, fœminas toralia, & struus capitis, ac alia redimicula vana, uno igne, *in-* *ente populo concremarent*. Obiit Villaci, in diœquinqueecclesiensi, mœrore, ob Matthiae Hunniatoruini mortem, teste Bonfinio l. cit. p. 494. cor. 13, anno 1456. aetatis suae LXXXI. A Gregorio V. pontifice, ob praeclara in ecclesiam romanam, nam XII. millia infidelium, pluresque schismaticos reuocasse dicitur, merita, *beatis*, ab Alexandro

dro IIX. vero, anno 1690. *sanctis* adscriptus f
JOANNIS CAPISTRANI, data, quod aiunt
scripsit Amandus Hermannus. monachus fra
titulo CAPISTRANI *triumphantis*, Prag. 1.
Conf. de illo, praeter scriptores iam citat.
Joannis Cochlaei *Historia Hussitarum*, ap
Victorem prope Moguntiam, 1549. in fo
366 sqq. Jo. Dubrauii *Historia bohémica* L.
p. 237. L. XXXI. p. 240 edit. Marqu. Freh
cesl. Hagecii *bohmische Chronica, übersetzt*
Sandel Prag 1596. in fol. Tom. II. fol. 15
Weichard Valuassors *Ebre des Herzogthums C*
bach 1689. in fol. Tom. I. Libr. IIX. Sect. I.
Joan. Dlugossi *historia polonica* passim, in prin
col. 74 sqq. edit. Lips. 1712. ubi illum prae
suas, signis & operibus stupendis confirm
tuis vitam, coecis visum, multis linguae vi
dis gressum, paralyticis membrorum sanita
verbo, in nomine Jesu Christi contulisse,
spiritu domini prophetico, omnes languo
iactitat. Eadem ex Aeneae Syluii *Vita Fr*
refert Jaques Lenfant in l' *histoire de la gueri*
sités, & du Concile de Basle Tom. II. L. X
254 sqq. Anton. Mongitore in *Bibliotheca*
Panorm. 1714. in fol. p. 22. Antonium S
normitanum, prelo parata habuisse s. JOA
CAPISTRANO ordinis Minorum Obseruant
omnia, diuturno labore viginti annorum
notis illustrata, & in Tomos XVII. digest
scribit.

CXIII.

Canones Penitenciales ex variis sanctoi
tificum decretis collecti, quorum r
ris ecclesiasticis non minus utilis quam r
in 4. folior. 8.

li (Lipsiae) *impressit* Jacobus Thanner Herbi-
mus. Anno nostrae salutis Millesimo quingentesimo
o (1507) opusculum litteris gothicis. Editio-
natum est Matthiam Weysman, Cuickanium,
i in academia lipsiensi, liberalium professorem,
pistolam dedicatorem ad Joannem Czeydler
animum, artium Philosophie Magistrum, sacra-
e litterarum expositorem, praemittit. Quamquam,
romanae ecclesiae doctores, de *canonum poeni-
tum* numero & ordine non convenit, & alii
Patre Angelo de Clauasio, eos ad numerum vi-
um referunt, alii cum Henrico de Bartholomaeis
Cardinali & episcopo hostiensi XLVI. *canones*
atque; editor tamen Athanasium sequitur &
is XLVII. ex *summa* fratris Astesani excerptit.
Addidit excerptum, ex Augustini libro, *de pa-
is*, in quo agitur, *de iis, quae in poenitentia, pec-
s considerare oportet.*

CXIII.

latus *sancti* BONAVENTURE, Breuilo-
nium, itinerarius mentis in Deum, Paruum
(*sive*) regimen conscientie, (*sive*) Fons
Soliloquium siue de quattuor exercitiis de-
m. Lignum vite. Centiloquium. Apologia
um. Epistola eiusdem eliminans errorem cu-
magistri circa regulam beati Francisci. Epi-
ures. Epistola eiusdem dans regulam omni-
Christo viuere volentibus. Viginti passus
utibus bonorum religiosorum. De redu-
artium ad theologiam. De tribus ternariis
ous. Expositio orationis dominice. De
gradibus contemplationis. Laudismus (*sive*)
onus de sancta cruce. in fol. folior. 274.

Codex

Codex litterarum charactere gothico exstans. Quamvis in fine, nec loci, nec anni, nec tamen indicium exhibetur, editionis tamen annus, inuenitur. Septimae enim parti *breuiloquii* adiecta sunt: *Finit hic breuiloquium Fratrum VENTVRE ordinis Minorum Deo gratias Anno Dni M. CCCC. LXXXIII.* Et in fine haec leguntur verba: *Et sic est Finis Centile rabilis BONAVENTVRE duce & generalis fratrum Minorum Cardinali episcopo titulo al sacre theologie doctore eximio. Finitique anno M CCCC. LXXXIII. (1484) in vigilia Petri apostolorum &c.* Mich. Maittaire haec collinnotuisse videtur. Voculam *sive* in titulo, scripsimus, vncis inclusam, addidimus, ne plures in collectione exstare existiment, qui in illa inueniuntur, *tractatus.*

CXV.

Egregium opus, subtilitate & deuotoprecellens paruorum opusculorum. *seraphici sancti BONAVENTVRE.* Prima fol. formae minor. folior. 355. excepto & tabula folior. 26.

Secunda pars folior. 349. si prologum lam foliorum 20. exceperis.

Vtriusque voluminis litteris gothicis exaramentum ex exemplari Bibliothecae sancti Gerpratis parisiensibus (*S. Germain des Près*) Casimir. Oudin. Tom. III. *Commentar. de & scriptis ecclesiasticis.* col. 386 sqq. In primis calce haec leguntur verba: *Finium quamplurimi sancti BONAVENTVRE de prime partis. Impressi Argentine. An. dui M. C.*

secundi voluminis fine, haec se offerunt oculis verba:
vixit tractatus quamplurimi sancti BONAVENTURAE
volumine secunde partis. Impressi Argentine anno
i. M. CCCC. XCV. (1495) Finiti sexta feria ante
Idum, sancti Thome apostoli. Sine dubio eadem edi-
*o est, quam Mich. Maittaire Tom. I. *Annal. typogr.**
596. adtulit, sed quatuor ibidem volumina com-
positi dicitur opus, quod tamen duobus tantummodo
*his absolvitur. In splendidissima omnium *Operum**
BONAVENTURAE editione, quae iussu Sixti V.
Constantio Buccafoco, Cardinali Sarnano,
Agelo Rocca, Francisco Lamata, & Petro Galefinio,
haec ex typographia vaticana 1588 - 1596. VII. To-
lus in fol. prodiit, haec opuscula duobus voluminibus
superioribus comprehenduntur. Cum vero editio
primae s. BONAVENTURAE romana opuscula ob-
olitos ponat LXXIII. & in prima, quam adtulimus,
editione argentinenfi, LXVIII. tantummodo rene-
scitur, id potissimum Casimiri Oudinus l. c. col. 383.
emulationi, inter fratres ordinis Minorum, & Prae-
*dicatorum tribuit. En! ipsa illius verba: *Nouerunt**
historiis eruditi, quam aemulationem ab antiquo in-
ter sese habuerint, ambo ordines Fratrum Minorum &
Prædicatorum: unde quemadmodum Pius V. Domini-
cus, S. Thomam Aquinatem inter Ecclesiae Do-
ctores accensuerat, ita etiam Sixtus V. Franciscanus
BONAVENTURAM sodalitii sui alumnus, sextum
Ecclesiae Doctorem instituit. Et quemadmodum etiam
alios Dominicani in editione romana anni 1570. omnium
Thomae Aquinatis opusculorum ad LXXIII. opuscula
dique emendicata peruenierant: ita Franciscani an. 1596.
editione romana omnium s. BONAVENTURAE
opusculorum, ad opuscula LXXIII. assurgunt, ne posteri-
orem Thomae Aquinate s. BONAVENTURAM cre-
derent. Multi quidem. data, quod aiunt, opera, S.
BONAVENTURAE, balneoregionensis (Bagnarea) He-
scii, Doctoris seraphici, Ordinis Minorum genera-
Episcopi albanensis, Presbyteri cardinalis, & sexti
ecclesiae

ecclesiae latinae doctoris, qui graece siue Eustachius, patrio vero nomine, Joan adpellabatur, vitam litteris consignarunt ceteris legi merentur Anton. Pöfseuini *Ap. Tom. I. p. 245 sqq.* Guil. Caue *Histor. litter. eccles.* p. 728 sqq. Casimir. Oudini *Comm. scriptor. & scriptis eccles.* 1. cit. vbi dissertur de vita & scriptis S. BONAVENTURAE. Theophili Rainaldi *Indiculus Sancto-* nens. T. IIX. *Operum* p. 37 sqq. Dominiquia *Histoire litteraire de la Ville de Lyon* 7307 sqq. Joan. Alb. Fabricii *Biblioth. me- Latinit. L. II. p. 690 sqq.* Jo. Henr. a Se de BONAVENTURA *scholastico doctore, i Eclogario, Lubec. 1745. in 8. p. 51 sqq.* An nachi franciscani *Histoire abregée, de la vie, & du culte du St. BONAVENTURE de l'O Mineurs, Cardinal Evêque d' Albano, Docteur & Patron de la ville de Lyon, écrite par u. Cordelier, à Lyon 1750. in 8. quibus in lit quae Petrus Galesinius, Octavianus de Ma cas Waddingus, Claudius Floridus, Adrianu allique plures, de S. BONAVENTURA p lixius narrauerant, in compendium redacta*

CXVI.

Corpus vniuersae Historiae, praeserti-
tinae. JOANNIS ZONARAE Anna-
additionibus GEORGII CEDRENI NICE-
MINATI CHONIATAE lib. XVIII. NIC-
GREGORAE lib. XI. LAONICICHALCO
lib. X. historiae Turcicae. In fine etiam
est locupletissimus rerum Index. *Lute*
Gulielm. Chaudiere, via Jacobaea, sub insigni

in privilegio regiae Maestatis. in fol. folior.
pt. praemiss. folior. 34.

scribitur pars prima Collectionis latinae, aliorum, qui in exponendis Imperatorum inorum rebus gestis, operam posuerunt. Ex eodem tempore, quo *historiae byzantinae scriptores*, & *Venetis*, graece & latine in lucem prodierunt eiusmodi collectiones latinae neglectae, raro esse solent, & in bibliothecis instructissimis, amodo delitescunt. Typographus Guilielmus ricius, siue Chaudiere, in epistola dedicatoria ad eum a S. Andraea, *praefecturae libellorum suppli-*
ca curia Parisiensi, *Praefidem*, Francisci Balduini, clarissimi, instinctu factum esse adfirmat, quod icina libraria, quam, eo tempore, instruxerat, minis loco, hoc *byzantinae historiae corpus*, quod rmania, per partes, editum erat, vno volumine rehensum ederet. Post epistolam dedicatoriam iae Parisiorum 1566. id. Nouembr. scriptam, iuntur duo G. Genebrardi Theologi parisiensis imata, alterum latinum, *ad studiosos historiae*, um graecum *de ZONARAE & ceteris historiae by-*
zinae scriptoribus. Versio ZONARAE ipsa Hieron. Wolfii est, cuius & hic reperitur dedicatio, ad n. Fuggerum, Kirchbergae & Weissenhorni dom, Caesareae Maestati a consiliis. Is sane praeproposito Hieron. Wolfium excitauerat, ut hunc ieret laborem, & JOANNIS ZONARAE *Anna-*
x viennensi MSto, & aliis quatuor codicibus, *cum ne & notis Basil.* 1557. in fol. in lucem emitteret. ersionis suae rationem ipse exposuit, in epistola nton. Fuggerum, memorata. Cum GEORGI RENI *Chronicon Basileae apud Jo. Oporinum & iopios fratres* 1566. in fol. prodiret, Guil. Calis, eo praesertim spectavit, ut Joannes Aymis, e CEDRENO repeteret, & ZONARAE infel, quod magis desiderabatur, sicuti id in primis in

in tertio ZONARAE tomo factum esse conspi-
 Omnium optima ZONARAE nostris temporibus
 editio, quae hoc in lucem emissâ fuit titulo: *ΙΙ*
ΝΟΤ του Ἀσκητου του ΖΩΝΑΡΑ γεγονотος του με
δρυγγαριου της βιγλας, και πρωτοασηκητης χρονικοι.
 ZONARAE Monachi, magni antea vigilum Prae-
 & primi a secretis Annales. Carolus du Fresne
 du Cange Regi a Consiliis, & Franciae apud An-
 nos Quaestor, Wolfianam editionem, cum scriptis
 eibus contulit: latinam versionem recensuit, Annales
 illustravit, Parisiis e typographia regia 1686. in
 formae maior Tom. I. pp. 648. except. praefat.
 Tom. II. pp. 362. & 163. non computatis indicibus
 Displacuit Carolo du Fresne, Hieron. Wolfii de
 in tres tomos, & idoneam olim adhibitam, in
 duas, & libros XIX. restituit, librosque capitulis
 finxit, subiuncto brevi summario chronologico
 nymi, ab Adamo, ad Alexium Comnenum, quos
 ante illum Dionysius Petavius, cum Nicephori
 stantinopolitani breviario historico, graece & la-
 Paris. 1618. in 8. euulgauerat. Repetita fuit e
 ZONARAE parisiensis, quae partem Corporis his-
 byzantinae constituit, Venetiis in typographia Ba-
 Jauarina 1729. in fol. formae maior. cuius rec-
 vid. in denen Nachrichten von einer hallischen Bi-
 theek Tom. V. p. 422. De JOANNE ZONARAE
 stantinopolitano, qui sub Alexio & Joanne Com-
 floruit, vid. Caroli du Fresne praefatio ad An-
 Jo. Alb. Fabricii Biblioth. graec. L. V. Cap. III. p.
 Cap. XLII. p. 241 sqq. vbi variae Annalium editi-
 memorantur. Conf. Gerard. Joan. Vossius de li-
 ricis graecis L. II. Cap. XXVII. p. 230 sqq. edit. l.
 Bat. 1624. in 4. Bibliotheca hamburgensis histori-
 VIII p. 91 sqq. Guil. Caue Hist. litter. scriptor-
 clesiastic. p. 748. Pars collectionis latinae sec-
 hoc inscribitur titulo:

STAE ACOMINATI CHONIATAE, *Matthaeae secretorum Inspectoris & Judicis velli, & sacri cubiculi*: LXXXVI. Annorum hidelicet ab anno restitutae salutis circiter I. in quo Zonaras desinit, vsque ad annum . Libris XVIII. descripta, quorum hic : I. Liber de rebus gestis Joannis Comneni filii, quem vulgo Caloioannem. VII. Libris gestis Manuelis Comneni, filii Joannis de Alexio Porphyrogenito, Manuelis i filio. II. Libri de rebus gestis Andronici i. III. Libri de imperio Isaaci Angeli Comneni. IIII. Libri de imperio Alexii Angeli Comneni post fratrem Isaacium caecatum & eiectum. de Isaacio, & filio eius Alexio, post recum, Germanorum & Venetorum ope, Imperio quo etiam de Alexio Duca, cognomento bo, seu supercilioso, & confusione status & Constantinopolitano excidio agitur. de initiis imperii Balduini & Herrerici fratri Flandriae Comitum. Opus Lectu iucundum & utile, primum liberalitate magnifici & gerendi D. Antonii Fuggeri &c. Caesareae Mathematici consilii, &c. Latine Hieronymo Wolfio nsi interprete editum, cum indice copioso. Nunc autem denuo cum graeco diligenter collatum, ac proinde pluribus in locis, itea correctum & emendatum. *Lutetiae in aedibus Chaudiere, via Jacobaea, sub imperio M. D. LXXVI. (1566) Cum privilegio Caesaris* in fol. folior. 77. non numerat. folior. 7.

Comparauerat sibi Antonius Fuggerus, Conopoli, per Joannem Dernschuuan, ab Ale Chartophylace, Diacono constantinopolitano *riac byzantinae libros XXI.* a NICETAE ACOMI compositos, quos Hieronym. Wolfius, cum aliis MS. graecis, conlatos, adiecta versione, & siue castigationibus, edidit *Basil. ex officina opus* 1557. in fol. Dicaui illos, vt edito Zonara erat, patrono suo Antonio Fuggero, epistola etiam huic editioni praefigitur. Auxit vero typus parisiensis editionem suam *Michaelis Chonodias, in funere NICETAE fratris, a Petro rellio, e graeco sermone in latinum conuersa.* P. Morellus, nonnullos libros e NICETAE CHONIATAE thesauro orthodoxiae, suadente Joanne Andrea transfulerat, quibus hanc orationem funebrem & epistolam ad Joannem a S. Andrea qua obiter vitam NICETAE CHONIATAE praefixit. Inserta postea fuit haec monodia *Mic Bibliotbec. maximae patrum T. XXV. Lugd. p. 11.* Finis imponitur huic parti secundae *indici verborum* satis copioso. Quae Leo Allatius in Wolfii versione castigauerit, vid. in praefatione quem, hoc, in lucem emisit, titulo: *Excerpta graecorum Sophistarum ac Rhetorum, Heraclitii antiocheni, Nicephori Basilacae, Seueri adriani, Adriani tyrii, Isaaci porphyrogennetae, dori cynopolitae & aliorum. Annexa sunt carmina diuersorum, & Leonis Allatii ad Vrbanum Ennedecaëtericus, Carmine iambico, ex primum nondum edito, variorum antiquorum eiusdem ab eodem nunc primum vulgata graece & latine Romae 1641. in 8. Anno 1593. Simon Goulouaneftensis, NICETAE CHONIATAE byzantinam, ab Hieronymo Wolfio adornatam neuae in 4. recudendam curauit, illique chronica praemisit, singulis libris breuiaria praefixit, & morales ac politicas, margini adposuit. Ita*

repetita fuit, inter *scriptores historiae byzantinae* titulo: ΝΙΚΗΤΟΥ ΑΚΩΜΙΝΑΤΟΥ Ιστορικῆς ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΑΚΩΜΙΝΑΤΙ ΧΩΝΙΑΤΑΙ *Magni Lo-*
gis, Secretorum Inspectoris, & Judicis veli, praefecti
Cubicali, Historia: Hieronymo Wolfio, Oetina-
 , interprete. Editio glossario graeco-barbaro au-
 cura & studio Caroli Annibalis Fabroti, J. C.
 is & typographia regia 1647. in fol. form. maior.
 1. excepta epistola dedicatoria ad Julium R. E.
 dem Cardinalem Mazarinum, Goulartii epistola,
 riantum Junium Tyongium, Hieron. Wolfii
 melone, NICETAE chronologia, glossario graeco-
 , & variis lectionibus paucissimis, e codice re-
 excerptis, quae omnia folia 19. complent. In
 addicitur index copiosissimus folior. 16. Recen-
 sio in Biblloth. hamburgensi historica Tom. VIII.
 159 sqq. Editionis repetitae venetae recensio exstat
 in *Nachrichten von einer hallischen Biblloth.* T. V.
 159 sqq. Miramur, quod editioni venetae, fragmen-
 tum referendum sub extrema Cap. III. Lib. de Balduino
 160, quod Jo. Alb. Fabricius L. V. *Biblloth. graec.*
 161. p. 405 sqq. cum versione latina, adtulit, non
 suum fuerit. Conf. de NICETA CHONIATE
 per Michaelis Choniatae monodiam, & P. Morelli
 162, de vita NICETAE iam memoratam, Jo.
 Fabricius l. cit. Martin Hanckius *de scriptor. by-*
 163. L. I. Cap. XXXI. p. 522 sqq. Gerard. Joan.
 164. *de Historic. graecis* L. II. C. XXVIII. p. 234 sqq.
 165. *Caue histor. litterar. scriptor. ecclesiast.* p. 702.
 166. hae partis titulus hic est:

ΕΥΦΟΡΙ ΓΕΓΟΡΑΕ, Romanae, hoc est
 Romanae historiae libri XI. quibus res a graecis
 moribus per annos CXLV. a Theodoro
 priore, vsque ad Andronici Palaeologi po-
 tis obitum gestae, describuntur, & Nicetae
 mti Choniatae παραλειπόμενα suppleuntur:

Primum quidem liberalitate Magnifici & ge
 Viri D. Antonii Fuggerii &c. & Hieronym
 fii labore, graece latineque editi, cum indi
 piofo nunc autem latine tantum, sed adhibito
 cum graeco diligenti collatione, qua cer
 pauca fuerunt emendata. His adiunximus
 NICI CHALCONDYLAE Turcicam histe
 Conrado Clausero Tigurino interprete: &
 cognitam ab eodem & ad D. Philippi G
 exemplar emendatam. Ita quatuor his scri
 bus, ZONARA, CHONIATE, GREGORA,
 CONDYLA coniunctis, integrum Byzantin
 storiae corpus, a Constantino Magno ad Co
 tinum postremum, & Constantinopolim a
 occupatam & possessam, habituri sunt st
 lingua latina expositum: vt etiam rudibus g
 carum literarum, maiore commoditate quan
 ptu consuleretur. *Lutetiae apud Guil. Cha*
via Jacobaeae sub insigni Temporis. MDLXVII.
Cum priuilegio reg. Maieft. in fol. folior. 17
cepto indice folior. 18.

Eadem fere ratione inscribitur editio *graec*
Basil. per Joan. Oporinum an. 1562. in fol. for
emissa, de qua & de recentioribus editionibus
 PHORI GREGORAE mox pluribus verbis di
 Antonius Fuggerus codicem NICEPHORI a
 Dernschuuan acceperat, LAONICI autem
 COCONDYLAE codex, a Philippo Gundeli
 viennenfi, cum Hieron. Wolfio communicatus
 Dedicauit librum Wolfius patrono, quem sa
 minauimus, Antonio Fuggero. In calce e
 dedicatoriae legitur carmen hexametrum satis
 Hier. Wolfii, quod inscribitur: *Epilogus Bys*
t

NICEPHORO adiecta est, e codice reipugustanae, alicubi carie confecto, & aliquot assim exsectis mutilo, *Adnotatio locorum quorum Georgii Pachymerii historia*, quam a tyrannichaelis Palaeologi auspiciatus, usque ad Catechum ab Andronico defectionem perducit. Illam et Jo. Oporini *epistola* dedicatoria, ad Marcum Fuggerum, Antonii, iam mortui filios, LACONCHALCOCONDYLAE praemissa, in qua conatur, quod istius scriptoris graecum codicem non re potuerit, & ideo coactus fuerit, eius historiam partim ab ipso eius interprete, Conr. Clausero, a quodam, in hoc scripti genere exercitatissimo emendatam, partim cum doctissimi J. C. Philippi helii etiam versione conlatam, neque poenitendis variationibus, ac temporum notatione illustratam habere. Vtrique scriptori amplissimus adiicitur. Omnis collectio quinque scriptorum historiae latinae latinae repetita fuit *Francofurti ap. Sigism. Tabernum* 1568. & 1587. in fol. Posteriori adiicitur et Modii *Auclarium, quod continet commemoratio-nerum gestarum, toto orbe, ab exordio constantino-tano, fere usque ad annum 1587*. Adiutorem non. Wolfius, in conuertendis hisce graecis scripto-ribus praecipue habuit Hieremiam Martium, medicum istarum celeberrimum. Ipse Martius id fatetur, *praefatione* Noni, medici, cuius librum, *de omnium secularium morborum curatione, sic ut febres quoque febres praeter naturam, complectatur, primus vice & latine, e codice augustano edidit, Argentorati* 158. in 8. Particulam istius praefationis suae in-uit praefationi, ad JOA. ZONARAE *Annales*, Ca-us du Fresne fol. 4. b. edit. *Paris*. E nobili stirpe cognatus fuit Hier. Wolfius Oettingae d. XIII. Aug. 1516. Doloribus nephriticis correptus, & vitae fractus, quam inter multas turbas peregit, obiit 1580. Ipse vitam suam, & fata, quae expertus litteris consignauit, quod autographon nunquam

editum a Jacobo Bruckero adseruatur. Eius dedit paullo amplius, in *dissertatione exhibente magni polybistoris Hieron. Wolfi ipso consecratae, necdum editae synopsin Augusti* 1739. in 4. Inserta postea fuit haec *dissertatio Bruckeri Miscellan. Histor. philos. & litterar.* Exstat etiam in libro, qui titulum gerit *Tonica* Tom. III. Sect. III. p. 503 sqq. In eam redacta fuit ab auctore de *la Nouvelle bibliomanie* Tom. III. P. I. p. 127 sqq. a Phil. phio, Bruckeri socero, in *der historischen von dem Ursprung, Einrichtung und Schicksal des Gymnasii zu St. Anna in Augspurg.* Augsp. 1741. P. II. p. 138 sqq. ab ipso Bruckero, in *dem 1. Theil deutscher Gelehrsamkeit* Dec. II. p. 59 sic cum hisce meretur Matth. Dresseri *Oratio, Wolfio*, inter eius *Orationes*, Lips. 1606. in 8 Melchior. Adami *vitae philolog. & philosoph.* p. 141. Paul. Freheri *Theatrum viror. erudit.* p. 1474. Adr. Bailler *Jugemens des Savans* P. III. p. 375 sqq. Quae ibid. Tom. II. I leguntur, nullius plane sunt momenti, & a Wolfio pertinent. De Conrado Clausero tigurino, vid. Jos. Simleri *Bibliotheca* p. I

CXVII.

NICEPHORI GREGORAE, Romanae Byzantinae Historiae Libri XI. qui Graecis Imperatoribus per annos CXLV doro Lascari priore, usque ad Andronico posterioris obitum gestae, describitur Niceetae Acominatae παραλειπόμενα. Nunc demum liberalitate Magnifici & viri D. Antonii Fuggeri &c. & Hieron.

re Graece Latineque editi, cum indice copioso. adiunximus LAONICI CHALCOCONDYLAE cicam historiam, Conrado Clausero Tigurino prete: sed recognitam ab eodem, & ad D. Ippi Gundelii exemplar emendatam. Ita quae his scriptoribus, Zonara, Choniate, GRE-
A, CHALCOCONDYLA coniunctis, integrum
ptinae historiae corpus, a Constantino Magnò
stantinum postremum, & Constantinopolim
rcis occupatam, & possessam habituri sunt stu-
l, utraque lingua expositum, ut & de fide in-
retum constaret: & tam rudibus graecarum
arum, quam doctis maiore commoditate quam
tu confuleretur. *Cum Casf. Maieft. & Chri-
f. Gallorum Regis priuilegiis ad decennium.
ae, per Joann. Oporinum An. salutis M. D. LXII.*
2) in fol. form. maior. NICEPHOR. pp. 273.
pt. praemiss. fol. 8. LAONICVS col. 534. non
erat. praefat. & indicibus in utrumq. scriptor.
r. 21.

Ea, quae in hoc libro satis raro inueniuntur, hoc
line occurrunt: 1) Hieronymi Wolfii in NICE-
ORI GREGORAE *Annales praefatio* ad Antonium
ggerum. 2) *Epilogus byzantinae historiae*, versibus
tametris per Hier. Wolfium. 3) *ad* Ludouicum
rinum Kiel, lucernanum, & Jo. Oporinum, H.
olfii *Carmina*. Is Ludouicus Carinus est, qui Wol-
n Jo. Jacobo Fuggero commendauerat, ut eum
liothecae suae praeficeret. Vid. H. Wolfii *Elegia*
Carinum, Zonarae praemissa. In *carmine*, quod
CEPHORO praefixit hexametro, idem testatur his
sibus:

*Quid loquar innumeros, tibi qui debere fatentur
Vel quod doctrina, meritisue quod auxeris illos?*

Wolffius hos inter quoque grato pectore nomen
Sponte suum desert. Per te solatia fortis
Prima suae vidit spe candidiore foueri
Inde tuis patrociniis euectus in urbem
Augustam, heroas Fuggeros nouit amicos,
Fundamenta sui qua texit prima peculii
Et patrias reparauit opes, quas aegra inuenta
Casibus afflictas variis exhaurerat omnes &c.

- 4) imagines Theodori Lascaris iunioris, Mi
Palaeologi, Andronici senioris Palaeologi, &
Pachymerii, constantinopolitani sacerdotis, P
dici, & Dicaeophylacis honore insigniti. Ista
gines, vt Jo. Oporinus, in *praefat.* ad LAON
CHALCOCONDYLAM, testatur, velut ad
vetusti exemplaris, quod in bibliotheca augu
positum fuerat, opè, expressae, & mira arti
incisae, referunt iam memoratos quatuor viri
stibus sic dictis ceremonialibus ornatos, e quib
puluinaribus, insunt. Cum Andronici Pal
puluinari, vna tantummodo aquila. reliquis ver
adpictae fuerint, id fortassis propterea factu
imaginis subscriptio testatur, quod Andronici
imperium totum amisit, vrbe Constantinop
conseruata, quam tandem nepos Andronicus
puit, & miserum senem in monasterium se
coegit. 5) NICEPHORI GREGORAE *Histor*
manae *Libri XI. graece cum* Hier. Wolfii *ver*
tina. Quilibet libro succincta praemittuntur *ar*
ta. 6) *Annotatio locorum quorundam e Pachym*
storia, quam a tyrannide Michael. Palaeologi a
tus, ad Catelanorum vsque ab Andronico dese
perducit. 7) *Annotationes in loca NICEPHORI*
GORAE suspecta. 8) *Praefatio Jo. Oporini a*
cum & Joannem Fuggeros. 9) LAONICI
GOCONDYLAE, atheniensis, *Historiarum de*
ac rebus gestis Turcorum L. X. 10) *Rerum &*
rum in GREGORAE historia memorabilium
11) *Rerum & verbarum in LAONICI historia*

12) Basil. Joannis Heroldi *tabulae*
 XIX. quae cunctorum totius imperii
 principum stemmata, & successiones ob-
 tat. Ista tabulae, multo labore conse-
 ctas Maximiliano II. Imp. romano conse-
 ctas sunt, quae in editione satis rara re-
 conf. omnino possunt, quae de versione
 & Conradi Clauseri supra diximus. Mar-
 cus de *Scriptoribus byzantinis* P. I. C. XXXV.
 lem putat esse editionem, quam rescissis
 duo foliis, novisque in eorum locum
latinae planicianae 1616. in fol. produsse,
 citur. Exstat etiam editio graeco-latina
 I GREGORAE *Genevae* 1615. in fol.
 tiones omnes libros tantummodo XI. com-
 a capta per Venetos & Balduinum A. C.
 untiopoli, & auspato a Theodoro La-
 ip Nicaeae, ad Andronici vsque Palaeo-
 an. 1341. obitum. Tredecim autem
 & omnium optima est editio, quam
 ivin hoc titulo, inter reliquos *historiae*
scriptores, in lucem emisit. ΜΙΚΗΦΟΡΟΥ
 ΠΑ, *εμπαιτην ιστορια*. NICEPHORI GRE-
 autina *historia*. Tomus I. Libri XI. Hieron.
videm latine facti, & in lucem editi: iidem
iores & auctiores quam antea. Tomus II.
ne primum e codic. MSS. erusi ac typis man-
is libros fere XI. latine vertit Jo. Boivin,
regiae custos alt. r; idem codices contulit,
& alias appendices, Paris. e typographia
 non 1711. vt, per errorem apud Fabri-
 , qui recensionem exhibet L. V. *Biblioth.*
 V. p. 319 sqq. Conf. *Bibliotheca hambur-*
ca Tom. VIII. p. 146 sqq. Repetitae edi-
 o, recensio exstat in den. *Nachrichten von*
ten Bibliothek Tom. V. p. 456 sqq. Pro-
 XIII. a Joanne Boivin additi, *historiam*
que 1351. Vndecim priores ipse Boi-
 X 5

nus e graeco in latinum sermonem con-
 & XIII. vero Claudius Capèronerius tran-
 miserat quidem Jo. Boivin III. & IIII. To-
 rum alter libros XIII. *hystoriae* posterio-
ria NICEPHORI opuscula complecti d-
 nihil eorum adhuc lucem vidit. *La sèche*
de GREGORAS, ait Nicéron Tom. XVI.
res p. 366. *ses declamations froides, & en*
repetitions frequentes, & toutes ses figures
ont rebuté vraisemblablement un Interprète
cieux que lui, sur tout quand il a fait res-
morceau de l'histoire Byzantine étoit avan-
remplacé par celle de Cantacuzene & de que
auteurs. Ce qu'il y a de certain, c'est qu'on
entendu parler depuis, & qu'il ne s'en est
dans ses papiers. Idem fere testatur emi-
 Princeps Angel. Maria R. E. Cardinalis I-
 rius, QVIRINVS, in egregiis *Commenta-*
ad illum pertinentibus P. I. L. II. Cap. 3. p.
 Tigur, 1750. in 8. Vitam NICEPHOR-
 RAE omnium optime conscripsit Joanne
 cum *elogiis, & catalogo LXXXVII. opuscu-*
 praemisit Tomo I. Communicauerat istur-
 cum Boiuino Bernardus de Montfaucon, &
 commoraretur. Jo. Alb. Fabricius eum
blioth. graec. I. cit. p. 300 sqq. Conf. pra-
 res iam nominatos Gerard. Jo. Vossius
graecis L. II. Cap. XXIX. p. 233 sqq. Her-
 in *Append. ad Guil. Caue Histor. litterar.*
elestastic. p. 39 sqq. Casimir. Oudinus in
de Scriptor. & scriptis eccles. Tom. III. p. 7
 pleraque ex Boiuini vita, NICEPHORI
 decerpit. LAONICVS, siue vt ab aliis vo-
 laus CHALCOCONDYLAS, atheniensis
 annum seculi XV. septuagesimum inclaru-
 suo patre & gente sua quaedam narra-
rebus turcicis p. 169 sqq. edit. *Paris.* 1650
 conf. merentur Gerard. Jo. Vossius L. II

p. XXX. p. 236 sqq. Henr. Wharton *Ap-
 Guil. Caue Histor. litter. scriptor. ecclesiast.*
 Jo. Alb. Fabricius in *Biblioth. graec.* L. V.
 p. 474 sqq. *Biblioth. hamburgens. histor.* I. cit.
 q. *Historia eius turcica* X. absolvitur libris,
 turcicarum seriem, ab Oguziarum, qui Otho-
 ne postea dicti fuerunt, origine, ab anno cir-
 94. ad annum vsque 1462. exponit. Latine
 i prodit in lucem, a Contr. Clausero e graeco
 sa, *Basil.* 1556. in fol. quam editio castigata
 sequuta est. De aliis editionibus latinis vid.
 supra diximus. Omnium prima graeco-latina
 aae cum Nicephoro Gregora, & Georgio Acro-
 i *Geneu.* 1615. in fol. edita fuit. In *Catalogo*
librorum, per Joannem Oporinum excusorum,
 ielectus est Andr. Jocisci *Orationi, de ortu, vita*
 i Oporini p. 673. inter Christ. Gryphii *vit. select.*
 o graeco-latina *oporiniana* memoratur, sed id
 in esse, iam adnotavit Jo. Alb. Fabricius I. cit.
 96. Omnium optima editio hoc inscribitur titulo:
 ONIKOT XAAKOKONATAOT A9ηταιου αρω-
 i *οργων δεξα.* LAONICI CHALCOCONDYLAE,
 enientis, *Historiarum libri decem, interprete Con-*
 i Clausero tigurino. *Cum Annalibus Sultanorum,*
interpretatione Joannis Leunclauii. Accessit index
larum LAONICI CHALCOCONDYLAE, studio
 i *opera* Caroli Annibalis Fabroti J. C. *Parisiis e typo-*
bia regia, 1650. in fol. form. maior. pp. 506. except.
 i *emissis & indice.* Repetitae editionis *venetae* re-
 i *ssio* inuenitur in den *Nachrichten von einer halli-*
ten Biblioth. I. cit. p. 439 sqq. In *lexico eruditorum*
 om. I. col. 1827. hic LAONIGVS CHALCOCON-
 YLAS *scholia* in Homeri *Batrachomyomachiam* con-
 i *scripsisse* dicitur, sed ea de re dubitatio quaedam, in
 i *nimo* nostro suborta fuit, propterea quod Michael
 i *laittaire* in *Annales typogr.* Tom. I. p. 474. Homeri
 i *atrachomyomachiam graece cum graecis scholiis, Ve-*
 i *etiis per Leonicum Cretensem,* quem p. 154. inter
 typogra-

typographos retulit, 1486. euulgatam fu
historiae vero *byzantinae* scriptor se *Ath*
dixerit. Conf. Jo. Alb. Fabricii *Bibli*
Cap. II. p. 264. vbi etiam *LAONICV*
CONDYLAS cretensis adpellatur.

CXIIX.

BLONDI FLAVII *Forliuensis*, de Ro
phante Libri Decem, priscorum
lectoribus vtilissimi, ad totius Romana
tis cognitionem pernecessarii, Romae
Libri III. Italia illustrata. Historiaru
nato Rom. imperio Decades III. Or
quam ante castigatiora. *Basileae, in off*
niana. Mense Martio. Anno M. D. XL
in fol. pp. 422. & 578. non nume
folior. 6.

¹Raritatis testes habemus Bünemanni *C*
& libror. rariss. p. 43. Gregorii *Biblioth.*
rolin. 1737. p. 33. *Catalog. Biblioth.* Sal
Primam in collectione occupant parte
triumphante libri decem, Pio II. pontifici
In quinque opus diuisum est partes. Prima
II. complectitur, *res* Romanorum adfert,
gionem spectant. Parte secunda siue L. II
administrationem reipublicae romanae. desc
tertia siue L. VI. & VII. *militiae disciplin*
L. IIX. & VIII. siue parte quarta, *mores,*
vatae instituta, ob oculos ponit, & p
quinta siue L. X. *triumphos* Romanoru
Ediderat hoc auctor opus, prima vice
Bartbol. Vercellensem 1482. in fol. impr
Mich. Maittaire *Annal. typogr.* Tom. I. p

1482. in fol. memoratur. Recensum
 1503. in 8. Hanc excepit editio, quae in
 quam describimus, invenitur. Anno
 editio *parisiensis apud Simon. Colinaeum*,
 Mich. Maittaire *Annal. typograph.* Tom. II.
 boentissima, quod nos sciamus, exstat in
reperum BLONDI, *Basil.* 1559. in fol. A
 te inethruscum sermonem translatus liber,
 i. *Roma Triumfante di BIONDO da Forli*,
 per Michael Tramazzino 1548. in 8. pp. 736.
 No dictam gioia XII. della *collana latina*,
 Franc. Haym, *Notizia de' libri rari*, nella
 no p. 30. His decem BLONDI libris, ad-
 nantibus fere editionibus, libellus de Roma
 ad Eugenium III. pontificem L. III. Lucius
 ha, cum Italia *illustrata*, emisit in lucem
 in *ristaurata*, vel *Italia illustrata di BION-*
di in Venezia per Michael Tramazzino 1543.
 or. vid. Nicol. Franc. Haym *Notizia de'*
ella lingua italiana l. cit. Latine reperitur
 Allectione admodum rara, quae inscribitur
rata, Augustae Taurinor. 1627. in 4. BLON-
 di forliuensis, *de origine & gestis Veneto-*
ranciscum Foscarum ducem, inclutumque se-
eterosque reipublicae venetae patricios,
 i, hanc primum vidit, cum Roma *inflan-*
ae impressa per Boninum de Boninis de Re-
vigilia sancti Thomae apostoli 1482. in fol.
 Maittaire Tom. I. *Annal. typogr.* p. 422.
 sam opusculam esse censemus, cuius codi-
 cit. BLONDI *consultatio, an bellum vel pax*
is magis expediat reipublicae venetae, in Bi-
 oxoniensi, adseruari testatur Niceron in
 F. XVI. p. 281. quamvis ille id non FLAVIO
 , sed Michaeli Angelo Blondo tribuat. In-
 e in eam sententiam verba BLONDI, quae
 sculi leguntur p. 273. edit. nostr. *Magnam,*
Foscarum, princeps serenissime, vosque amplissimi
senatoris,

senatores, ac viri patricii negotium, ac
 quae excogitari possint, venetae reipub
 cumbit, utrum ne gestum diu in Turcos
 nuare, an potius praesidii ab vniuerso
 offerendi desperatione, pacem cum illis con
 consultatio anxium animisque suspensum
 fertum fuit addita effigie & epitaphio
 tro Burmanno Tom. V. *Thesauri Scr*
 Primae collectionis parti finem facit It
 quae in hetruscum sermonem, a Lucio
 versa fuit, ut iam memorauimus. Sec
 tionis partem constituunt, *Historiarum*
romani imperii Libri XXXI. siue Decad
 cadis III. liber I. Longius narrationis
 ducere constituerat BLONDVS, sed m
 hoc opus perficere non potuit. Hist
 fecit ab anno 412. quo Roma a Got
 filumque narrationis pertexuit, ad annu
 Silentio hic praeterire non possumus,
 l. cit. p. 280. Gerardum Jo. Vossium er
 quem Vossius non admisit. Scribit ei
Cette histoire commence non pas en 400.
 Vossius; *mais en 412. puisqu'elle commene*
Rome par les Goths, qui se fit cette année
 Vossii Lib. III. Cap. VII. *de Historic.*
 & ibi omnia alia inuenimus. Ita e
Scrpsit historiarum decades tres ab inclin
rum imperio, hoc est anno CCCCVII. (4
annum Chr. MCCCCXL. (1440) non a
(1400) ut est apud Dauidem Chytraeu
dum, & Bellarminum &c. Prima edi
exiit, Venetiis per Octavianum Scotum,
XVII. Kal. Aug. Joanne Mocenico Ven
 1483. in fol. vid. Mich. Maittaire Tom
 pograph. p. 442. Pontifici romano Pio
 placuit, utin compendium illum redige
 runt BLONDI *Historiarum decades, vi*
uatione Pii Pont. Max. Venetiis per Tl

III. Col. Jul. 1484. in fol. vid. M. Maittaire *al. typogr.* Tom. I. p. 452. Lucius, quem saepius nihauimus, Faunus, Pii II. compendium, in hec- cum conuertit sermonem, & edidit titulo: *Le- rie del BIONDO da Forli dalla declinazione del- l'orio di Roma infino al tempo suo, che vi corsero circa le anni, ridotte in compendio da Papa Pio, & tradotte* Lucio Fauno. In Venezia per Michel Tramezino 44. II. Tom. in 8. Tom. I. pp. 457. Tom. II. pp. 606. Nicol. Franc. Haym *Notizia de' libri rari, nella* sua italiana p. 28. In fine collectionis, quam de- scripimus, tria leguntur *epigrammata*, e quibus hoc scribimus:

Epitaphium.

*Hic situs est BLONDVS, Priami cui forma, Catonis
Vita, Titi Liui fama decusque fuit
Coniuncta est sancto coniunx pia Paulla marito
Foeminei sexus gloria, vt ille virum.*

pographi haec verba adiecerunt; Basileae in officina
obeniana, per Hieronymum Frobenium, Joannem
eruagium, & Nicolaum Episcopium: An. M.D.XXXI.
In se Martio. FLAVIUS BLONDVS, siue vt a non-
nullis etiam adpellatur BLONDVS FLAVIUS, foro-
iensis, e nobilissima Raualdinorum familia anno
1388. prognatus fuit. Eugenio III. Nicolao V. Ca-
ro III. & Pio II. Pontificibus, romanis, ad vitae
sue exitum, ab epistolis scribendis fuit. Mortuus
an. 1463. aetatis anno LXXV. Conf. praeter scri-
tores iam citatos, Jo. Trithemius *de Scriptor. eccles.*
cap. DCCLXXXV. p. 383. Jos. Simlerus in *Biblioth.*
102. Martin. Hanckius *de rerum romanar. scripto-
ribus* L. I. p. 201 sqq. L. II. p. 341 sqq. Jo. Alb. Fa-
ricius in *Bibliothec. med. & infim. Latinitat.* L. II.
n. 679 sqq. P. Baile in *Dictionaire historique & criti-
que* Tom. I. p. 574. Paul. Freherus in *Theatro viro-
rum eruditione claror.* p. 1426. Thom. Pope-Blount
in *Censura celebrium auctorum* p. 465 sqq. Conr. Sam-
schurzfleischius in *introductione in notitiam Scriptorum*
P. III.

P. III. Viteb. 1737. in 8. p. 223 sqq. *Giornale de
terati d' Italia* Tom. XII. p. 370 sqq. In *Lexicon
ditorum* Tom. I. col. 1138. e verbis BLONDI
recte intellectis, irrepsit error. BLONDVS nim
in Italia illustrata, p. 346 sqq. scripserat: Gaspar
a Bergamo, id maximo adiumenti studiis eloqui
adtulit, quod repertus Laudae a summo viro Ger
landriano, tunc ibi episcopo, multis maximisque in
deribus, codex Ciceronis peruetustus, & cuius lit
vetustiores paucissimi scirent legere, ad eius peruen
manus, interitum euasit. Continebat is codex pro
rheticorum nouos & veteres, qui habebantur,
quonque de oratore integerrimos, Brutum de orator
claris, & Oratorem ad Brutum M. Tullii Ciceron
- - Et quum nullus esset Mediolani repertus, qui
vetusti codicis litteram sciret legere, Cosinus qui
egregii ingenii cremonensis tres de oratore libros,
mus transcripsit, multiplicataque inde exempla in
Italiam desideratissimo codice repleuerunt. Nos
cum publicis patriae tractandis negotiis, adulescentes
diolanum adiffensus, Brutum de claris oratoribus,
mi omnium, mirabili ardore ac celeritate transcrip
mus, ex quo primum Veronam Guarino, post Leo
do Justiniano, Venetias misso, omnis Italia ex
pariter est repleta. Ex his sane verbis adparet, BLON
DVM primum fuisse, qui codicem Bruti MStum, Lau
dae repertum, transcripserit, nemo vero propter
iure elicere potuerit, BLONDVM, Ciceronis Brutum
e latino, in hetruscum conuertisse sermonem.
enim verba: *er hat auch Ciceronis Brutum, de cl
oratoribus, übersetzt*, interpretamur.

CXVIII.

in Britannicarum, id est, Angliae Scotiae
 cinarumque insularum ac Regionum: Scri-
 vetustiores ac praecipui. 'GALFREDI Mo-
 nasterii, cognomento Arturi: de origine & gestis
 Britanniae, Libri XII. PONTICI VIRVN-
 itannicae historicae Libri VI. quibus Mo-
 nasterii libros sex priores in Epitomen redegit.
 sapientis de excidio & conquestu Britan-
 nicae gentis Anglorum libri V. Continua-
 dem historiae, incerto auctore, libris III.
 nensis, ac iam primum publicata. GVLIEL-
 mbricensis de rebus anglicis libri V. JOAN-
 OSSARDI Historiarum Epitome, in qua
 inter Anglos & Gallos gestis, praecipue
 Quid a nobis in hac editione praestitum
 Lectorem epistola docebit. *Heidelbergae*
 LXXXVII. pp. 580. except. praemiss. & in-
 er. & verbor. folior. 6.

per scriptorum, qui res britannicas litteris con-
 terant, collectiones, haec prima & admodum
 est. Hieronymus Commelinus Catuac. typogra-
 heidelbergensis illam hac inscriptione dicauit
 VSTRISSIMO. PRINCIPI. ET. DOMINO. D.
 DERICO. PALATINO. AD. RENV. ELECTO-
 LIS. PALATINATVS. HEREDN DVCI. BAVA-
 E. HEIDELBERGENSIS. ACADEMIAE. RE-
 ORI. PERQVAM. MAGNIFICO. DOMINO. GLE-
 NTIS. RERV. BRITANNICARVM. SCR-
 ORES. MOSCE. VETVSTIORES. A. ME. COL-
 OTOS. AC. EDITOS. INSTITVTI. HEIC. NOVI.
 ROGRAPHI. CEV. PRIMITIAS. QVANTVLAS.
 M. I. Y QVAN-

QUANTVLAS. MERITO. AC. L. D. CON
 MIER. COMMELINVS. CATVAC. I
 Lectorem *rerum britannicarum* scriptore.
 exaratos, partim typis excusos, in variis
 nibus se collegisse restatur. In iis ede
 mum curauit, vt historiae series, non a
 quo auctor quisque vixit, seruaretur.
 ab Iuone Cauellato, *Parisiis ap. Ascen*
 prius editum, & multis in locis, pr
 muratum, cum MS. Paulli Knibii
 reddidit. Vid. de differentia, quae
 & *commelinianam* GALFREDI edit
 Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. med. & inf*
 p. 28 sqq. vbi scriptores, qui de
 numerenti, Archidiacono, postea
 circa annum 1151. claro, egerunt

LVDOVICVS PONTICVS vi
 sis, vir seculo XV. ad finem prop
 culi XVI. in Italia celebris, in g
 rissima Venetorum familiae, e
 dae, sex priores GALFREDI,
 omisissis iis, quae fabulosa videb
 redegit. Jo. Alb. Fabricius l. c
 res Tom. IIX. p. 41. *Christ. S*
Biblioth. Fabricii med. & in
 p. 15. primam memorant e
Vindelic. per Alexandr. Weissen
 emissa fuit. Illam variae sect
 ll. citt. enumerantur. Co
 PONTICI VIRVNII, *phil*
ditissimi, quae cura Ouidii
pis Jacobi Montii, 1655. in
 Jo. Vossii *de Historic. lat.*
 Nicéron l. cit. & Tom. X
de' letterati d' Italia Tom
 GILDAE, badonici, f
 cognomine sapientis, i

lari, *epistolam*, siue *libro quernum*, de exci-
questu Britanniae, in qua, in Britannorum
 corruptosque mores, vehementissime in-
 ximum euulgauit, & Curtheberto Tunstallo,
 londinensi, dicauit Polydorus Vergilius,
 ;26. in 8. vid. Mich. Maittaire *Annal. typogr.*
 p. 680. Ad hanc Polydori editionem, illae,
monumentis SS. Patrum orthodoxographis T. II.
 3. edit. Jo. jac. Grynæi, *Basil.* 1569. in fol.
veca maxima Patrum, Tom. IIX. p. 707 sqq.
mens. 1677. leguntur, aliaeque plures, quae
 Alb. Fabricii *Biblioth. med. & infim. Latin.*
 172. exscriptae fuerunt. Cum vero Joan-
 inus, Matthæi, Archiepiscopi cantuariensis
 3, GILDAE *epistolam*, cum duobus codici-
 conferret, & perfectiorem ederet *Londini*
 2. Hieron. Commelinus repudiata Polydori
 ditione, Josselini recudendam curauit. Sed
 itionem, noua, de loco, quem occupaue-
 deiecit, optima & adcuratissima, quam e
 untabrigiensi dedit Thom. Gale Tom. I.
 ritannicae, saxonicae, Anglo-danicae, *scri-*
indecim Oxon. 1691. in fol. Conf. de GIL-
 lor. Vergilii anglic. *hisor.* L. I. p. 16 sqq.
 l. 1570 & scriptores a Jo. Alb. Fabricio
 usti. Guil. Caue *hisor. litterar. Scriptor.*
 125 sqq. Burcard. Gotthelf. Struuii *Dissert.*
mpostoribus §. IIX. p. 15 sqq. edit. *quartae*

vera BEDAE venerabilis, quorum editiones
 censet Jo. Alb. Fabricius L. II. *Bibliothec.*
sim. Latinitatis p. 496 sqq. & Clariss. David
 n *Bibliothèque curieuse historique & critique*
 p. 26 sqq. & quidem in editione, quam alio
 lescribemus, oppido rara, *Colon. Agrippin.*
 ol. Tom. IIX. emissâ, *Historiae ecclesiastic.*
 florum *ad Ceolulfum regem Libri V.* extant
 col. I-151. Contexit BEDA *rerum*
eccle-

✻ ✻ ✻ ✻ ✻

ecclesiasticarum, in Anglia gestarum,
 Julii Caesaris in Britanniam aduentu
 Christi 731. & ab Aduentu Anglor
 anno 285. Hieron. Commelinus,
 vsum fuisse Codice MS. Nicolai I
 Changobert, fatetur. Inter edi
 inprimis tres principem facile occ
 ma; prodiit *Cantabrigiae, cum ver*
anglosaxonica Alfredi regis, &
notis 1644. in fol. Secundum Petu
tius, hoc titulo in lucem emisit
& Fredegarii scholastici concord
berti desiniendam monarchiae pe
mae totius Regum Francorum fl
hiliendam. Opus bipartitum, &
historiam ecclesiasticam gentis
 BEDAE, longe quam haecenus
 rem, cum notis ad eandem h
 de autore huius historiae; post
 nis Dagoberti Francorum
 Cum Adpendice de S. Dionys
 noueua Paris. Patronis. Par.
 via Jacobaea sub sole aureo.
 des Savans 1681. p. 316 f
 p. 330 sqq. Tertiam der
 Canonicus dunelmensis,
 qui BEDAE venerabilis
 Anglorum Libri V. cum
 Cantabrig. 1722. in fol. &
 recensionem vid. in A&E
 in *Memoires litteraires d*
 p. 520. in Joan. Alb F
Latinitat. l. cit. p. 519
bili, Dei famulo, vt f
riae ecclesiast. Tom. II
 1612. & Presbytero r
 & Paulli, quod est
 Antonii Posseuini Ap

1. *Caue Histor. litterar. Scriptor. ecclesiast.* p. 473 sqq. imir. Oudini *Dissert. de scriptis venerabilis BEDAE abbyteri & monachi* Tom. I. *Commentar. de Scriptor. scriptis ecclesiast.* col. 1681 sqq. Petri Franc. Chiffii *Dissertatio de Auctore Histor. eccles. gentis Anglor.* it. p. 3 sqq. Joannis Mabillonii, *Elogium BEDAE hronicum*, in eius *Actis Sanctorum Ordinis S. Benedicti Secul. III.* Tom. I. *Paris.* 1672. in fol. p. 539 sqq. anonymi *epistola ad Nicol. Hieron. Gundlingium, de BEDAE aetate, ac cognomine venerabilis*, in Gundlingii *seruation. selectis* p. 161 sqq. Praeter viros modo citatos, *vita* venerabilis BEDAE, etiam conscripta est, partim a Cuthberto ipsius discipulo, partim alio seculi XI. auctore, quam inseruit Mabillonius & p. 534 sqq. & Joannes Smith praemisit l. cit. p. 1. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. med. & infim. Latinit.* it. De illis, qui, vt nobis quidem videtur, praerem, venerabilem BEDAM, Ligurem existimant, Augustin. Oldoini *Athenaeum* ligusticum p. 97.

Quis auctor fuerit *Anonymus*, qui BEDAE *histor.* III. libris, a natiuitate Christi ad annum 1160. duxit, non constat. In Codice MS. & bibliothecarum belgicarum vastatione forte seruatus, & a Knio, cum Hieron. Commelino communicatus, auctoris nomen nullum, ipseque Codex, vt Commelino videtur, primo libro mutilus fuerat. Hoc praeterea is Commelinus, Baleo nec lectum nec visum existat. Auctorem vero, quisquis demum fuerit, ex carnis esse oriundum, historia ipsa manifestat. Pro enim l. Cap. I. p. 281. Britones *suos* vocat, & lem Libro Cap. X. p. 287. Gallos *suos* nominat. Commelinus praeterea illum, eiusdem cum L. D. A., & BEDA fuisse ordinis, virum, sibi persuasit, qui tempore Guilielmi Normanni Conquestoris, filii eius vixerit, cum l. III. Cap. XXVII. p. 342. imundi, Episcopi aduersari, qui aduersus Beronium haeresiarcham turonensem, *de veritate corporis*

*& sanguinis in eucharistia tres libros scrip-
Analecta nostra litteraria p. 410 sqq.) tamq-
nos mentionem facit. GILDAM etiam &
in conscribenda continuatione, & quiden
miraculis recitandis, illum in vitiis repre-
imitari, ait Commelinus, in *Excerptis, de
suae collectionis.**

De GVILIELMO LITTLE, seu PET
PARVO, Canonico augustiniano, neubrigie
que rerum anglicarum libris V. & optima e-
tione, nonnulla iam diximus in *Analectis
libris rarioribus* p. 419. quae vide. Conf. *(
Hisor. litterar. scriptor. ecclesiast. p. 691.*

JOANNES FROISSARDVS, siue FRC
patria valencenensis (*Valenciennes*) Hannor
annum 1337 natus, Canonicus ac Thesaur
macensis (*Chimai*) in dioecesi leodienti, fu-
gnum opus conscripsit, titulo: *Histoire &
contenant les guerres de France & d'Angle
autres lieux*, ad Eduardum II. Angliae. Re
aano 1326. ad annum vsque 1400. cuius
stant editiones, variorum continuationib
Inter illas teste Jacobo le Long in *Biblioth
rique de France, Paris* 1719. in fol. num
plus bella & la plus rare est, quae hoc pro
*Histoire & chronique de JEAN FROISSAR
lencienne, Tresorier & Chanoine de Chir
nant les guerres de France & d'Angleterre
1326. jusqu'en 1400. & continuee par un Ante
me jusqu'en 1408. revuee & corrigee, par D
vage, Lion* 1559-1561. III. Tom. in fol.
Alb. Fabricii *Biblioth. med. & infim. Latin*
p. 632 sqq. Burcard. Gotth. Struuii *Bibliot
rica selecta* Cap. XIII. §. XII., p. 357. edit
Cl. Jo. Vogtii *Catalog. libror. rar.* p. 291.
Dufresnoy *Tablettes chronologiques* Tom.
1744. in 8. p. CCIII. Jean le Laboureur, de

uvage cura; in edendo FROISSARDO adhibita, vid Jacob. le Long l. cit. p. 368. hanc tulit sententiam: Denis Sauvage qui a remis sous la presse plusieurs vieux livres, & plusieurs autres, qui ont travaillé vers lui, ont plutôt disgracié qu'illustré notre histoire, n'ont servi qu'à rendre les originaux & les premières éditions plus rares & plus chères, de la vieille chronique Flandres, de FROISSART &c. & d'autres excellents historiens. Confirmat suo id effatum suffragio Etob. Kranzius, qui in Bibliotheca elisabethanavratlaviensi Codicem FROISSARDI MStum, quatuorcentibus voluminibus, & nitidissimis picturis ornatum evolverat. Describit illum in *Memorabilibus Bibliothecae publicae elisabethanae vratlaviensis, Vratlavi*. 1699. in 4. p. 87. vbi inter alia haec leguntur: ut orbis eruditus, se textum FROISSARDI egregie fidere; quem Dionysius Saluagius, regis Henrici II. 6to, quinquagesimo nono superioris seculi anno, Lugduni publicavit, sed foede decipitur, dum Codex bibliothecae displicebant, deleta, vixque deoimam historiae integram relictam esse, manifestum reddidit. Ex maiore FROISSARDI opere gallico, epitomen incinnavit latinam, Joannes Sleidanus ad Joannem laium Episcopum parisiensem, & rom. Ecclesiae cardinalem, quae prima vice *Parisis ex officina Silvii Colinaei* 1537. in 8. prodiit, vid. Mich. Maittaire *Annal. typograph.* Tom. III. p. 268. Nicéron *moires* Tom. XXXVIII. p. 38. Et haec epitome, cum in hac *scriptorum rer. britannic.* collectione locum inuenit, & postea saepissime, cum Philippi Comaei *historia rerum gestarum a Ludouico XI. & Carlos IX.* a Sleidano, e gallico sermone, conuersa, in eam emissâ fuit. Habemus editionem admodum raram, hoc titulo insignitam: FROSSARDVS & ninæus, duo nobilissimi gallicarum verum scriptores, *fordami apud Joannem Blaeu* 1656. in 12. pp. 664. ept. indice. Alias editiones enumerat Jo. Alb.

Fabricius I cit. p. 634. Sleidanum autem mala fide egisse, & in Anglos fuisse iniurie pridem obseruarunt viri docti, vid. Willia-
son's english *historical Library*, London 17 p. 184. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. med. & l.* cit. p. 634. Vid. de JOANNE FRO Gerard. Jo. Vossius *de Historic. latinis* L. III p. 497 sqq. Valer. Andreas in *Biblioth. bel.* Casimir. Oudin in *Commentar. de Scriptor. eccl.* Tom. III. col. 2224 sqq. Isaac Bulla-
demie des Sciences & des arts Tom. I. p. 12 ne Pasquier in *Recherches de la France* 16 L. VII. Chap. V. p. 612. P. Baile in *Dictio-
rique & critique* Tom. II. p. 1220 sqq. N *Memoires* Tom. XLII. p. 210 sqq. qui v
praeuentus, Catalogum operum, quae scrip-
sARDVS, adicere non potuit. Omnium illo, eiusque libris egit Mr. de la Curne
Palaye in *Memoire sur la vie de FROISSA-
tur* in *Memoires de litterature tirez des Reg Academie royale des Inscriptions & belles letz*
p. 486 sqq. edit. *Amst.* 1741. in 12. p. 288 sqq. & in Jaques George de Chau-
veau *Dictionaire historique & critique* Tom p. 87 sqq. Conf. de hac prima *Scriptorum
rum collectione* Burcard. Gotth. Struuii *Bib-
storica* Cap. XV. §. VI. p. 571. edit. Buderii
Fabricii *Bibliotheca med. & infim. Latin.* I.
Habemus eiusdem collectionis, ipsiusque
exemplar, ad manus, in quo, sine dubio i
fraude, primum folium mutatum fuit, lib-
duni apud Renatum Potelerium 1587. ex-
citur.

CXX.

WILHELMUS BRITONIS *Aremoricæ* Philippidos
bri Duodecim. Caspar Barthius recensuit,
inaduersionum Commentario illustrauit.
us huius Operis Titulus sit, speculum Boni,
e Et Bello, Pii, Cordati, & Fortunati Prin-
Qualis describitur, & reuera fuit, Franco-
x Philippus Augustus A Deodatus, qui
rab Anno Christi. MCLXXX vsque ad A.
MIII seminclusum. In Animaduersionibus
ecce quaedam Auctorum sequiorum tem-
comiter illustratur. *Cum Gratia & Priui-
et. Saxon. ad Decennium. Cygnæ excu-
Melchior Göpnerus suis ac Johannis Scheibii
Lips. Sumtibus Anno MDCLVII. (1657.)
p. 367. & 760. except. indice duplici
31.*

io tempore **WILHELMVS BRITO**, aremoricus,
s, natus fuerit, con constat, illum tamen iam
XII. ad finem vergente, in Gallia fuisse cele-
, admodum verisimile est, quoniam Lib. III.
o sqq dixerit:

*pratum tibi ne me nutrinisse queraxis
denis tibi quem cano iam vertice lustris
tria Britigenum duodennem misit olendum
m tunc castali sitientem pocula fontis.*

is verbis anno ætatis LV. librum se com-
te faretur, quod intra annum 1218. & 1224.
n fuisse, ex versibus *conclusionis bartatoriae*, ad
uicum IIX. L. XII. 839 sqq. patet:

*vocat iste labor, tibi iam post pascha paratus
ngarum cum finis adest, supplicamine multo
as iterum obtinuit, a vestro patre Johannes.*

6
Id etiam conicit Mr. de la Curne de St. Palay
Memoire concernant la vie & les ouvrages de
LAVME le BRETON, in Memoires de l'Academie
des sciences & belles lettres Tom. XII. p. 265 sqq. Adillas
potissimum inducias siue treugas his veribus rel
GVILIELMVM, existimat Mr. de la Curne, qu
Philippum Augustum, & Henricum filium, & f
rem Joannis Angliae regis, in quatuor annos, i
te ann. 1220. ad ann. 112. vsque 1224. factae
Induciarum formulam adseruauit J. du Mont
Corps diplomatique. Ex his igitur GVIL
BRITONEM iam circa ann. 1170. natum fi
de la Curne suspicatur. Illum fuisse pra
Petri Carlotti, quem Philippus Augustus, C
ex amica progenuerat, ipse testatur in co
XII. ad istum Carlottum thesaurarium,
regis filium, vbi versu 300. ait:

Dogmata quem docui primum puerilia,
Tam dociles habilis facundat gratia sen
Vt mihi iam dignus, habearis doctor hai
Quintus adhuc decimus tibi vix licet ai
Quod in istius etiam Carlotti laudem,
poema, adparet ex adloquio, quo li
vers. 9 sqq. Carlottum compellauit:

Si tibi totius animi virtute dicaui
Exhaustum subite tenui de fonte libell
Imposuique tuo Karlotida nomine nom
Vt tua lectoris laus perpetuetur in ore
Et virtus etiam post mortem nescia n
Famaque Karlorum viuat post fata
Verba, quae in lexico eruditorum T.

de hoc poemate leguntur, paullo ob
quamdam ambiguitatem prae se ferri
lippidos libris XII. carmine heroico
Philippo Augusto Adeodato, ab ann
1223. laudabiliter gestas persequun
da historia, maxima ex parte, Rigori

professione physicum, Regis Francorum Chron.
 n. & Beati Dionysii Areopagitae monachum,
 Philippi Augusti conscripserat, sequitur,
 ebus gestis praesentem sese adfuisse saepius
 . Ad imitandum praeterea sibi proposuisse
Alexandreida, non solum initio statim, sed
 per poematis locis, ipse fatetur poeta:
 huius in *Animadvers.* in BRITONEM p. 7.
 logio ornauit poematis certe nulli ab ostin-
 o abnatis postponendi, quod facilitate sermonis
 uidianum maxime repraesentet, demitis aetatis
 et motis, & in *Aduersar.* L. XLIII. Cap. VII.
 poetam vocat suo aetate longe eloquentissimum,
 at ea quae seculi vitio aliter proferre non po-
 rabilem poetam videas. Conf. L. VIII. Cap.
 34. L. LIII. Cap. XI. col. 2497. Mr. de la
 Harpe p. 268. de illo hoc tulit iudicium: on re-
 voir tout dans la *Philippide* un poète du pre-
 mier, mais tout se ressent aussi du mauvais goût qui
 régnait de l'Auteur; & ce défaut ôte souvent
 à aux endroits d'ailleurs les plus dignes d'ad-
 miration, les récits, les portraits, les descriptions, tout
 est & animé; la versification aisée, semble
 source, elle a du nombre, & de l'harmonie;
 ne si ce n'étoit pas assez pour notre Auteur de
 ce que la nature lui présente, il court sans
 des pointes & des jeux de mots qui dégénèrent
 en bas romique &c. Conf. Adr. Baillet *Ju-
 ris Sapiens* Tom. III. P. I. p. 461 1799. Quod
 res adinet, iam anno 1534. *fragmentum*
 erat Jacobus Meyer, balliolanus, quod com-
 bellum Philippi cum Ottone gestum. Edidit
 titulo: *Bellum, quod Philippus, Francorum*
Orthone Augusto, Anglis, Flandrisque gessit,
inc 300. conscriptum, nunc autem fideliter re-
ctum & mendis repurgatum, Antwerp. 1534.
Niceron Memoires Tom. XXXVIII p. 21.
 ategrum inseruit Petrus Pithaeus *Scriptor.*
Histor.

✻ ✻ ✻ ✻ ✻

Histor. Francor. veteribus XI. Francof. 1596.
 editis. Deinde editionem illius curavit ad
 recognitam Andreas du Chesne in Scripto
 Tom V. Paris. 1649. in fol. p. 93 fqq. I
 cuius titulum adscripsimus, Caspar. Barthii,
 ad exemplar Pithoei recusam dedit. Ill
 esse editionem, Bibliothecae salthenianae
 p. 109. confirmat. Inscriptit illam Barthii
 Augusti ducis brunsvicensis & luneburgeni
 Barthii commentarium doctissimum ipsi G
 efferunt laudibus. Mr. de la Curne l. cit.
 ratione de illo loquitur: Le Commentai
 enrichie, renferme une erudition immense,
 les Ouvrages de ce critique: il y rapport
 de l'histoire même en prose de G VILLAS
 TON, de celle de Rigord, & des autres
 peuvent jeter quelque lumiere sur les f.
 parlés dans ce poëme: il tire souvent del ne
 vains des explications de plusieurs mots &
 nité, dont du Cange a même fait usage.
 Glossaire: il y fait sentir en Critique
 beaux & les défauts de cet ouvrage, &
 souvent les vers des Auteurs Grecs & l
 imitez on copiez: il corrige ou supplé
 sont corrompus ou défectueux; en sort
 taire peut être d'un grand usage pour
 bien entendre ce poëme; qui n'est pas j
 sine duplicis indicis, quorum prior a
 adversionibus laudatorum, illustrator
 nomina; posterior res & verba me
 titur, exstat: Ad inclutum seculi.
 Barthium S. R. I. Equ. summo cu
 per Triennium iam Hemiplecticum,
 nibiloninus valetudinis rationem G
 TONEM restitutum & illustratum
 von der Lage purus Jambus, f
 G VILLEMO BRITONE Gera
 Histor. latin. L. III. p. 632. (

professione physicum, Regis Francorum Chro-
m, & Beati Dionysii Areopagitae monachum,
& Philippi Augusti conscripserat, sequitur,
rebus gestis praesentem sese adfuisse saepius
t. Ad imitandum praeterea sibi proposuisse
Alexandreida, non solum initio statim, sed
que poematis locis, ipse fatetur poeta:
thius in *Animadvers. in BRITONEM* p. 7.
elogio ornauit poematis certe nulli ab octin-
ro annis postponendi, quod facilitate sermonis
iudicium maxime repraesentet, demtis aetatis
se notis, & in *Aduersar.* L. XLIII. Cap. VII.
poetam vocat suo aetate longe eloquentissimum,
tas ea quae seculi vitio aliter proferre non po-
irabilem poetam videas. Conf. L. VIII. Cap.
34. L. LIII. Cap. XI. col. 2497. Mr. de la
it. p. 268. de illo hoc tulit iudicium: on re-
ar-tout dans la *Philippide* un poëte du pre-
s, mais tout se ressent aussi du mauvais goût qui
u tems de l'Auteur; & ce défaut ôte souvent
is aux endroits d'ailleurs les plus dignés d'ad-
les récits, les portraits, les descriptions, tout
ant & animé; la versification aisée, semble
source, elle a du nombre, & de l'harmonie;
me si ce n'étoit pas assez pour notre Auteur de
ex que la nature lui présente, il court sans
des pointes & des jeux de mots qui dégèrent
us bas comique &c. Conf. Adr. Baillet *Ju-
es Savans* Tom. III. P. I. p. 461 sqq. Quod
nes adtinet, iam anno 1534. fragmentum
erat Jacobus Meyer, balliolanus, quod com-
bellum Philippi cum Ottone gestum. Edidit
titulo: *Bellum, quod Philippus, Francorum
Othone Augusto, Anglis, Flandrisque gessit,
hinc 300. conscriptum, nunc autem fideliter re-
& a mendis repurgatum, Antwerp. 1534.*
Niceron *Memoires* Tom. XXXVIII. p. 21.
integrum inseruit Petrus Pithæus *Scriptor.
Histor.*

✱ ✱ ✱ ✱ ✱

tantur versiones, quas recenset Nicéron in
 Tom. XXIII. p. 104. vbi praeterea librari-
 gio ornauit : l'Ouvrage de CAMDEN fa-
 applaudissement, & il faut avouer, qu'on n'a
 ter cette matiere avec plus de jugement &
 d'exactitude, ni avec une plus grande ne-
 Quelques uns ont prétendu que le Roi J.
 fait ôter & ajouter diverses choses à la
 tie en faveur de la Reine d'Ecosse, sa Me-
 ne Wood est de ce sentiment ; mais c'est
 on n'apporte aucune preuve. L'envoi
 Dupuy du second volume de son histoire
 verité faire naître quelque soupçon à l'e-
 crainte seule qu'elle ne fût altérée eût
 cet envoi. Mais CAMDEN pouvoit a-
 qu'on ne la supprimât entierement, &
 ne s'en emparât après mort ; ce qu'il
 la mettant entre les mains de Mr. Dup-
 ment la donna au public après la mo-
 en la faisant imprimer à Leyde. Co-
 tionnaire historique & critique To-
 not. F. & G. Scriptores, qui ex
 DENI vitam exposuerunt, nomina
 litterar. pag. 418. Iis adcenferi
 Whear Parentatio historica, mani-
 nis oblata, & dedicatio imaginis
 in schola historica: Eiusdem episto-
 rum fasciculus, & eucharisteria, (C
 Turner 1628. in 8. Guil. Batesi
 nem inseruit Vitis selectorum ali-
 seqq. Ludouici Molinaei Ora-
 CAMDENI habita, in Acad. ox-
 cum inuenit in Henning. Witte-
 phor. Dec. II. p. 130. Cum I
 a partibus semper steterit Oli-
 distorum independentium, non
 quae gloriae & famae CAMDE-
 tur, sub examen vocauit, T

amentar. de Scriptor. & scriptis ecclesiast. Tom. III. 42. Olau Borrichius in *Dissertat. de poetis latin.* p. 88. Jo. Alb. Fabricius in *Biblioth. med. & in. Lat.* L. II. p. 771. Nicéron in *Memoires* Tom. III. pag. 91 seqq. Jaqu. George de Chauffepié in *nouveau Dictionnaire historique & critique* Tom. II. 1 G. p. 111 sqq.

CXXI.

males rerum Anglicarum & Hibernicarum regnante Elizabetha auctore GVIL. CAMDEN. Prostat Amstelodami apud Dan. Elzevier anno MXXVII. (1677) in 8. pp. 908.

Complectitur hoc opus, quod rarum esse dicitur in *Bibliotheca saltheniana* p. 434. res, in Anglia, Scotia, Hibernia, regnante Elisabetha regina, ab anno 1558. annum vsque 1604. gestas. Suasore Guilhelm. Cei opus CAMDENVS inchoauit, cum anno 1596. italiam princeps (*Roi d'Armes*) declaratus esset. Itaque Tomum I. primum *Londini* 1615. in fol. Tomum II. cum Tom. I. iterum, mortuo iam CAMDEN, typis exscripto, *Lugd. Batav.* editum fuisse nomen anno 1625. in 8. quam editionem sequuta est 2^a editio *Londin.* 1627. in fol. Vterque Tomus reperitus fuit *Lugduni Batav. ad Elzeuirijs* 1639. 8. Eandem, editionem esse illam, cuius titulum scripsimus, illique nouum tantummodo titulum adfixum censemus. *Illustris in Francia vir*, cuius lei tanquam depositum, CAMDENVS Tomum II. nem ipse in lucem edere non sustinebat, commissus citur in typographi *praefatione*, fuit Petrus Puteanus, qui CAMDENO, per mortem iam extra periculum posito, fidem praestitit, & secundum illum Tomum, ad Elzeuirijs prelo subiiciendum transmissit. Quo adplausu liber exceptus fuerit, variae illius restantur

Scoriae, a viris doctissimis, ornata fuit, co-
riuntur, in *Bibliothèque choisie* de Mr. le
p. 197 seqq. Recensionem satis exactam
huit l. cit. p. 174 seqq. Conf. *Bibliotheca*
sis historica, Centur. I. Artic. II. p. 27 seqq.
quo nos vivimus, editionem, *Operum* GE-
CHANANI omnium, in lucem protulit
splendidam, hoc insignitam titulo: GE-
CHANANI, Scoti, *Poetarum sui saeculi*
cipis: Opera omnia, ad optimorum Cod.
summo studio recognita & castigata: nunc
unum collecta, & innumeris pene mendis, quae
omnes editiones antea scatebant, repur-
vis insuper notis, aliisque utilissimis Acces-
strata, & quæta, curante Thoma Ruddim
Edimburgi apud Robertum Frebairn 1710
in fol. Hunc quidem annum prae se fert
illam ante annum 1721. non fuisse diu-
tissime constat. Recusa postea fuit, cum
manni praefatione *Lugd. Bat. 1725. II.*
Vitam suam ipse GEORGIVS BVCHANA-
nio, ante mortem, conscripsit, quae *cum* T-
dimanni *notis, & supplementis, Operu-*
praemissa conspiciuntur. Conf. praeterea
GEORG. BVCHANANI *vita*, a Jo. Cleri-
pra, in *Bibliothèque choisie* l. cit. p. 106-202
burgische Bibliotheca historica l. cit. *Nicer-*
res Tom. VII. p. 212 seqq. Tom. X. p. 17
Dictionnaire historique & critique Tom. I.
Adr. Baillet *Jugemens des Savans* Tom.
p. 301 seqq. Thom. Pope-Blount *Censura*
tor. p. 654. Paul. Freheri *Theatr. viror.*
claror. p. 1475. Jo. Petr. Loricchi *Biblio-*
ca P. III. pag. 20 seqq. ubi tale in eum
gramma:

Arte BVCHANANVS Cicero, sed carmi-
Illustrat scriptis scotica regna suis

didicos raris dum miscet ab ordine Psalmos
Versibus, hac vatem vix habet arte parem.

elm. autem Nicols in poemate, quod de litteris
tis composuit Londini 1711. in 8. hoc illum L. II.
h. ornauit elogio:

x priscis cedens BUCHANANI musa vigebit,
Aequales rapiet cum Libitina suos,
qua vulgari qui carmina scripta dederunt,
vicinis solis forte legenda suis.
est ille suum, quem Scotia iactat alumnum
e quem vel summis vatibus annumeret.

CXXIII.

akuk prophetam V. FABRICII CAPITONIS
enarrationes. Argent. apud Wolphium Ce-
nse Martio Anno MDXXVI. (1526)
lior. 50.

OLFGANGI FABRICII CAPITONIS scripta
a rariora esse, nec nisi in vetustissimis, iisque pro-
buctis bibliothecis inueniri, verbis Daniel. Ger-
n Florileg. libror. rar. p. 17. Cl. Vogtii in Ca-
libror. rar. p. 169. pronunciauimus in *Analectis*
p. p. 207. vbi succinctam vitae CAPITONIS
imus notitiam, & nonnullos, quos conscripsit,
protulimus. Auctoribus, qui vitam illius con-
tinent, ibidem nominatis, addi poterit dat *Leven*
OLF. FABR. CAPITO, in *de Levensbeschry-
an beroende en geleerde Mannen Amsterd.* 1732.
p. V. p. 225 sqq. In *lexico quidem eruditorum*
I. col. 1645. ille mense decembri anno 1542.
ntia correptus, mortuusque dicitur, id vero iam
1541. euenisse, vt l. cit. diximus, praeter scri-
citatos confirmat Jo. Sleidanus in *Commentar.*
tu relig. & reipubl. L. XIII. fol. 218. b. edit.
1. 2. Argan-

Scoriae, a viris doctissimis, ornata fuit, collectantur, in *Bibliothèque choisie* de Mr. le Clerc p. 197 seqq. Recensionem satis exactam idem buir l. cit. p. 174 seqq. Conf. *Bibliotheca hampsis historica*, Centur. I. Artic. II. p. 27 seqq. S quo nos vivimus, editionem, *Operum GEORGE CHANANI* omnium, in lucem protulit, ad splendidam, hoc insignitam titulo: *GEORGE CHANANI, Scoti, Poetarum sui saeculi facipis: Opera omnia, ad optimorum Codicum summo studio recognita & castigata: nunc primum collecta, & innumeris pene mendis, quibusque omnes editiones antea scatebant, repurgata, viis insuper notis, aliisque utilissimis Accessionibus strata, & aucta, curante Thoma Ruddimanno Edimburgi apud Robertum Frebairn 1715. I in fol.* Hunc quidem annum prae se fert editionem ante annum 1721. non fuisse divulgatissime constat. Recusa postea fuit, cum Peimanni praefatione *Lugd. Bat. 1725. II. To Vitam suam ipse GEORGIVS BVCHANANVS nio, ante mortem, conscripsit; quae cum Thomae dimanni notis, & supplementis, Operum praemissa conspicitur.* Conf. praeterea *de GEORGE BVCHANANI vita*, a Jo. Clerico scripta, in *Bibliothèque choisie* l. cit. p. 106-202. *de burgische Bibliotheca historica* l. cit. Nicéron. res Tom. VII. p. 212 seqq. Tom. X. p. 176. *Dictionnaire historique & critique* Tom. I. p. 6 Adr. Baillet *Jugemens des Savans* Tom. III. p. 301 seqq. Thom. Pope-Blount *Censura censor.* p. 654. Paul. Freheri *Theatr. viror. eruditior.* p. 1475. Jo. Petr. Lotichii *Bibliotheca* P. III. pag. 20 seqq. ubi tale in eum scriptum grammata:

Arte BVCHANANVS Cicero, sed carmine

Illustrat scriptis scotica regna suis

regno Babyloniae, quam ipsi prophetae *enarr-*
ipit. Conf. Jacob. Frideric. Reimmanni *Ca-*
lioth. theologic. p. 430. Jacobi le Long *Bi-*
sacra Tom. II. p. 666. qui littera nominis
ANGI initiali V. in titulo conspicua, sine
ductus fuit, vt *quinque enarrationes in pro-*
Habacuci, a CAPITONE conscriptas esse
iaderet.

CXXIII.

INT BVGERI Scripta

enimque in Germania, ipso auctore curante
auid facile obuia, & prae ceteris editionibus,
sententia Caluini castratae prodierunt, aesti-
sse, adserit Jo. Georg. Schelhornius Tom. V.
at. litterar. p. 161. & Clar. Jo. Vogtius in
libr. rar. pag. 154. vbi etiam hoc effatum
estimonio Gerhard. Jo. Vossii comprobant.
s, ex eiusmodi BVGERI operibus ad manus :

sis in Epist. D. Pauli Apostoli ad Roma-
nibus singulatim Apostoli omnia cum ar-
tum sententiae & verba, ad auctoritatem
scripturae, fidemque ecclesiae catholicae
de quam praesentis, religiose ac paulo
cutiuntur. Et vt Apostolus praecipuos
us theologiae tractauit quam exactissime
ime, ita maxima pars totius, non tam Pau-
m vniuersae sacrae philosophiae explica-
Per D. MARTINVM BVGERVM. Dis-
in speciem locorum scripturae, & prima-
ie in religionis doctrina controuersiarum

*Argentorat. 1555. in fol. Vitus Ludouic. a Sedorf in Historia Lutheranisui L. I. Sect. XX. §. p. 54. edit. Lips. 1692. in fol. Testantur id praeterea Michael. Toxitae manes WOLFGANG. FABRICII CAPITONIS, Simon. Grynaei, & Jacob. Bede qui libello adcessere, qui inscribitur: Jo. Sturm gymnasii argentoratensis luctus, ad Joachim. Carium, Argentorat. 1542. in 8. Quod ad librum antè oculos iam versatur, adinet, a CAPITONATUS fuit Jacobo Sturmio, ciui & Senatori argentinensi. Epistolam dedicatorem Argentin. XIII. M. 1526. scriptam, sequitur Ratio enarrandi prophetarum. Requirit praesertim in illo, qui sibi sumit prophetas enarrandos, *historiarum illius temporis exactam notitiam, linguarum, in primis hebraeae, vel mediocreruditionem, & cognitionem Christi, fideique, carumque experientiam.* Haec omnia variis exemplis illustrat & confirmat. Inuehitur in primis in illos, linguam auctoris, quem enarrare cupiunt, non intelligunt, & illum ex versionibus tantummodo interpretantur. Quo pacto, inquit, auctorem, quaeso, prophetam viuide enarrabis, cuius ne verba quidem ipse intelligis? Audio, interprete, inquis, fideli nitor; at non felicitate, minutias atque idiomata huius in aliena lingua refert, vel callentissimus interpret. A re quae exigua, pondus vniuersae sententiae saepius dependet, sicut est aut tropus, aut schematismus, aut minutia, aut in vna dictione emphasis &c. Dicitur quod verborum copia hebraeae linguae suppetit, & remota quendi quaedam forma. Quod latine vno modo vtrique dicitur, id multifariam variatis vocibus synonymis, hebraice elegantissime & cum epitasi intermiscitur. Omitto enim errata illa crassa. Nam ex pellatione nomen, ex Calan proprio viri, vastissimum Aethiopiae regnum, ex facies verbo personae secutus facies hominis, ex arbore hominem, & id genus multa monstra, audaci isti inscitiae plerumque nascuntur &c. Huic tractationi subiunxit succinctam*

de regno Babyloniae, quam ipsi prophetae *enarratio* excipit! Conf. Jacob. Frideric. Reimmanni *Catalog. Biblioth. theologic.* p. 430. Jacobi le Long *Bibliotheca sacra* Tom. II. p. 666. qui littera nominis *WILFANGI* initiali V. in titulo conspicua, sine bio adductus fuit, vt *quinque enarrationes in prophetiam* Habacuci, a *CAPITONE* conscriptas esse i persuaderet.

CXXIII.

MARTINI BVGERI Scripta

sim sensimque in Germania, ipso auctore curante *lusa* haud facile obuia, & prae ceteris editionibus, *ne* ex sententia Caluini castratae prodierunt, aestimanda esse, adserit Jo. Georg. Schelhornius Tom. V. *noenitat. litterar.* p. 161. & Clar. Jo. Vogtius in *alog. libr. rar.* pag. 154. vbi etiam hoc effatum *im*, testimonio Gerhard. Jo. Vossii comprobant. *t nobis*, ex eiusmodi *BVGERI* operibus ad manus:

*sphra*sis in Epist. D. Pauli Apostoli ad Romanos in quibus singulatim Apostoli omnia cum *argenta*, tum sententiae & verba, ad auctoritatem *hae* scripturae, fidemque ecclesiae catholicae *prisc*ae quam praesentis, religiose ac paulo *is* excutiuntur. Et vt Apostolus praecipuos *is* totius theologiae tractauit quam exactissime *lenissime*, ita maxima pars totius, non tam *Pau-* *is*, quam vniuersae sacrae philosophiae explicat. *st.* Per D. MARTINVM BVGERVM. Disputum in speciem locorum scripturae, & primam *hodie* in religionis doctrina controuersiarum

conciliationes & decisiones XLII. Cum ind
verborum & sententiarum copiosissimo. *Basil*
apud Petrum Pernam MDLXII. (1562) in
pp. 595. si praemissa & indicem folior. 13. ex
peris.

Consecrauit MARTINVS BVCERVS opus fi
Thomae Granmero, Archiepiscopo cantuariensi, I
mari Angliae, Argent. IIX. Calen. April. an. 15
Metaphrasi & enarrationi praemittitur: Praefati
enarrationem epistolarum D. Paulli apostoli, cum
uniuersum, tum peculiariter eas, quae est scripta
manis, quibus ad doctrinam Apostoli rite intelligend
Lectori via munitur. Diuiditur ista praefatio in
capita. I. agitur de laudibus Paulli. II. de ordina
stolarum, a tempore, quo scriptae sunt. III. de ordi
epistolarum, quo ex dignitate & argumento earu
vulgo digestae habentur. IIII. Quae prima in epist
ad Romanos sit quaestio; quodque generale caput, q
omnia referuntur. V. Argumentum epistolae, & e
plicatio, quid Apostolus singulis capitibus differat. VI
Quid patres de quaestione epistolae huius & causa e
senferunt. VII. Summa primae rationis, qua pri
cipem quaestionem expedit. IIX. Quo D. Paullus sig
ficatu usurpet verbum iustificari, & iustificatio. VIII
quid Paulo venit verbis fidei & credere. X. qu
Paullo lex, & opera legis. XI. An insit in philo
phia, quod cum doctrina Paulli congruat. XII. an
Paullus adhibuerit artem dicendi.

CXXV.

Praelectiones Doctiss. In Epistolam D. P.
Ephesios, eximii Doctoris D. MARTINI B
CERI, habitae Cantabrigiae in Anglia, An
MDL. & LI. Ex ore praelegentis collectae, & nu
primu

BVCERI, *ad Vrban. Regium epistola, ex sacro-*
grapho, nunc primum edita, Coburg. 1709.
Melch. Adami vitae theolor. Germanor. p. 102
Paul. Freheri Theatr. viror. eruditione claror.
155. P. Baile Dictionaire historique & critique
I. p. 682 sqq. vbi illum in primis not. F. a Ju-
i suspicione, contra Sanderi, Lindani, Prateoli,
ini, Surii, aliorumque figmenta, liberare studuit.

CXXVI.

rosancta Quatuor Jesu Christi Euangelia
NCISCI LVCAE Brugensis Ecclesiae Cathedra-
maropolitanae Theologi & Decani Com-
us. Alia eiusdem Auctoris ad S. Scriptu-
em opuscula. Antuerpiae ex Officina Plan-
apud Joannem Moretum MDCVI. (1606)
Tom. I. & II. pp. 1124. si praemissa folior.
aperis.

acrosancta Quatuor Jesu Christi Euangelia,
ISCI LVCAE Brugensis Ecclesiae Cathedra-
maropolitanae Theologi & Decani Commen-
Tomus III. Antuerpiae ex officina Plan-
Apud Viduam & Filios Joannis Moreti
I. (1612) pp. 317. exceptis praemissis fo-

acrosancta Quatuor Jesu Christi Euangelia,
GISCI LVCAE Brugensis Ecclesiae Ca-
s Audomaropolitanae Theologi & Decani,
nteriorum Tomus IIII. & vltimus. conti-
plementum Euangelii secundum Johan-
Antuerpiae ex officina Plantiniana apud vi-
duam

duam & filios Joannis Moreti MDCXVI. (1616) pp. 192. si praemissa & additamenta folior. 9. numerata fuerint,

Cum libri mentionem faceremus, in *Analeſiſ terariis* p. 542. titulus illius veluti integer, ab am nobiſcum communicatus fuit. Sed cum nobiſ librum iam inſpicere liceret, titulum haud ſaris late deſcriptum fuiſſe conſpicimus, id quod noſa motit, vt illum hic denuo repeteremus. Primae ſecundum Tomum dicauit FRANCISCVS LVC Alberto, & Iſabellae Clarae Eugeniae, Infanti Hſnariarum, Archiducibus Aultriae, Belgii Ethozae Adprobationem & priuilegium ſequuntur 1) *Præſentia ad Lectorem de totius operis ratione.* 2) *Præſentium Jeſu Chriſti Filii Dei, ex quatuor Euangeliis iuxta ordinem rerum geſtarum, opera FRANCISCVS LVCÆ collectum.* 3) *Euangeliorum ſecundum Matthaeum & Marcum, ſenſu hiſtorico ac primo tractatio a p. 1-727.* 4) *Similis tractatio Euangeliorum ſecundum Lucam & Johannem, iis maxime, quae ſunt illis, cum Matthaei aut Marci euangeliiſ communia, p. 728-1017.* 5) *Notarum ad uerbalectiones in quatuor Euangeliiſ occurrentes libellus duplex, quorum vno graecae, altero latinae varietates explicantur pag. 1019-1092.* 6) *Tractatus de chaldaica S. Scripturae paraphraſi, quo & oſtenditur, quae paraphraſeos illius uſus, & plurima S. Scripturae uerba enodantur pag. 1093-1119.* 7) *Index locorum S. Scripturae & paraphraſeos chaldaicae, quae in Tractatu explicantur.* 8) *Index verborum & rerum quae cum frequenter occurrant, ſemel hiſ, in euangeliiſ, commentariis explicantur p. 1120-1124.* Hiſ ſunt, quae in Tomo I. & II. reperiuntur. Tomus I. nomine Jacobi Blaſaei, brugenſis, Epiſcopi audomacopolitani inſcriptus eſt, & complectitur *Commentarii ſanctum Jeſu Chriſti euangelium ſecundum Lucam ſupplementum, continens propria huic euangeliiſtae, quae*

vrii loco, aliquot capita, ex Evangelio secundum adiecta sunt. Tomum III. consecra-
r Mutio Vitelleschio, Societatis Jesu Prae-
teriali. Iste Tomus perficit ea, quae resta-
o hanne edisserenda. Illi adicitur index &
uor evangeliorum, his quatuor Tomis ex-
1: & tandem quaedam in primis Tomis mu-
recognitione Auctoris leguntur. Reliqua
electis litterar. de libris rarior. 1. cit.

CXXVII.

us Plonicus

inis Jocarri Antropolensis

n in Kathalogon Plonicum.

fonte irriguo. De principio orbis
 ro. ex arce hausto ab altiuolante aquila,
 ro diuinus vates. que achedemia vatis
 cla crediderit Xpi. fidelis habe.
 :. 6.

pusculum litteris gothicis impressum, rarum
 io facile in dubium vocabit, qui non igno-
 l eiusmodi opuscula, quae pauca tantum mo-
 estuntur folia, doctorum virorum manibus
 subducere soleant. Quo auctore illud fuerit
 am, indagare non potuimus, forte cuipiam
 us nostris tam felici esse licebit, vt illum e
 initio eliciat, quod ideo hic adscribimus:
 athalogus plonicus *de concordia diui Moi-*
uini Platonis ex achedemia; per euangelium
tis aquile sulubriter confirmata.
cho aut vrbe lunari. eliconiadum flos
iri Iohannes. que cano digne bere mi.
ius transfert. Translata aquilonipolensis
rificat. Domine metrificatum habeas.

Numenium pictagoricum *presert* origenes
Sollers. philosophis omnibus antelocat
Cum moisea volumina legissetque platonis
In platone inquit nosse sacrum moisen
Ergo achademea disciplina est moisee
Concolor Est utraque sancta salute valens

Hac ratione poema inchoatur, quis vero Jos. Thurius, & Marsilius fuerit, quorum sit mentio, rare nos fatemur. Poeta vero *aquilonipolensis*, omni dubio, Henricus iste a Nordheim, siue aliis opusculis nominatur, *aquilonipolensis* est, de in *Analectis* nostris *litterariis* p. 439 sqq. iam nulla adtulimus. Joannes Jocius, qui *Tetra* in titulo auctor est, *antropolensis* quidem dicitur, emendauit quidam atramento hanc vocem, in *emplari*, quod utimur, & pro *antropolensis* substituit *stropolensis*. In prima poematis parte, nonnulli philosophorum, qui ex academia prodierunt, enarrantur principia, quae similitudinem quamdam christianae fidei dogmatibus habent. Secunda hac ratione inscribitur: *Confirmatio christianorum per socratica contra lucianum, nostrae fidei, morum tamquam nimis simplices deridentem*. Tertia titulus habet: *Reuersio ad propositum*: quarta, *confirmatio platonicorum ex fide & religione christiana*, quae de Platone solenniter *kathegorisato*, sexta *supradictorum* epilogus perbreuis, septima *Conclusio*, quae talis est:

Non hec barbati deliramenta Platonis
Sunt achedemie heri principis ymmo ducis
(Hermes que Trismegistus tacta ante platonem
Theologus autor mercurius cecinit.)
Pectore toto. anima tota. vi tota ut amemus
Verbigenam inprimis philosophia monet.
Quippe bonum est lex. sed melius non philosophia
Hec vim non facere cogit: at illa docet.
Preualet arbitrium rei opportune modo quantum
Tantum legi pre philosophia valet.

-acedemiam ut ingressus misteria sancta
heroibus acceperis intus homo

¶ *Et plura (que cincta thalya nequibis
dere) clamabis forsitan ore petri
bonum hic esse tria milia nos faciamus
tabernacula. sit decus usque Deo.*

¶ Erphordie per Wolffgangum Schencken.

CXXIIX.

o titulorum. Expositiones siue decla-
es omnium titulorum iuris, tam ciuilibis
nici, per *celeberrimum ac diligentissimum*
ANVM BRANT collecte et reuise. Et
studendi in utroque iure: cum nomini-
um scribentium in iure 1538. *Venun-
gduni apud Jacobum Giuneti in vico Mer-
3. folior. 137. excepta Annotatione alphi-
ium titulorum iuris tam ciuilibis quam ca-
1 quotatione foliarum ad eorundem exposi-
1 declarationem nuper apposita, folior. 10.*

STIANI BRAND, s. BRANT, s. TITIONIS
omnia, hodie admodum raro reperiuntur.
ius titulum adponimus, saepius impressus fuit,
mis ob *adpendicem*, de qua mox dicemus, in-
ait. Prima editio, quam Christian. Schoett-
n *Continuat. Biblioth. Fabric. med. & infim.*
CXX. p. 433. adtulit, est *Basileae* exculi 1504.
llam exceperunt *basileensis* 1515. in 4. *lugu-*
quam describimus, *lugdunensis apud Sebastian.*
m 1543. in 8. qua se usum fuisse testatur Chri-
stodofred. Hofmannus in praefatione *viri clari*
Istor. praemissa. Sine dubio eadem est,
hoettgenius 1. cit. *Lugduni apud Gryphium*

Numenium piëtagoricum *presert* origenes

Sollers. philosophis omnibus antelocat

Cum moisea volumina legissetque platonis

In platone inquit nosse sacrum moisen

Ergo achademia disciplina est moisee

Concolor Est utraque sancta salute valens

Hac ratione poema inchoatur, quis vero Joa-
Thurius, & Marsilius fuerit, quorum fit mentio, i-
rare nos fatemur. Poeta vero *aquilonipolensis*,
omni dubio, Henricus iste a Nordheim, siue v-
gliis opusculis nominatur, aquilonipolensis est, de-
in *Analectis* nostris *literariis* p. 439 sqq. iam n-
nulla adtulimus. Joannes Jocius, qui *Tetrabiblos*
in titulo auctor est, *antropolensis* quidem dicitur,
emendauit quidam atramento hanc vocem, in est
plari, quò utimur, & pro *antropolensis* substituit
stropolensis. In prima poematis parte, nonnulli
philosophorum, qui ex academia prodierunt, enu-
rantur principia, quæ similitudinem quamdam
christianæ fidei dogmatibus habent. Secunda
hac ratione inscribitur: *Confirmatio christianorum*
per socratica contra lucianum, nostre fidei, mar-
tamquam nimis simplices deridentem. Tertia titulu-
habet: *Reuersio ad propositum:* quarta, *confirmatio*
platoniorum ex fide & religione christiana. quæ
de Platone solenniter *kategorisato*, sexta *supralibro-*
rum epilogus perbreuis, septima *Conclusio*, quæ
lis est:

Non hec barbati deliramenta Platonis

Sunt achedemie heri principis ymmo ducis

(Hermes quæ Trismegistus tacta ante platonem
Theologæ autor mercurius cecinit.)

Pectore toto. anima tota. vi tota ut amemus

Verbigenam inprimis philosophia monet.

Quippe bonum est lex. sed melius non philosophia

Hec vim non facere cogit. at illa docet.

Preualet arbitrium rei opportune mō quantum

Tantum legi pre philosophia valet.

Almam-achedemiam ut ingressus misteria sancta

Hiis heroibus acceperis intus homo

Maiores & plura (que cincta thalya nequibus

Pandere) clamabis forsitan ore petri

Nempe bonum hic esse tria milia nos faciamus

Ergo tabernacula. sit decus usque Deo.

Impressum Erphordie per Wolfgangum Schencken.

CXXIIX.

Expositio titularum. Expositiones siue declarationes omnium titularum iuris, tam civilis canonici, per *celeberrimum ac diligentissimum* SEBASTIANVM BRANT collecte et reuise. Et modo studendi in utroque iure: cum nominum omnium scribentium in iure 1538. *Venerunt Lugduni apud Jacobum Giuneti in vico Mercalli in 8. folior. 137. excepta Annotatione alphabetica omnium titularum iuris tam civilis quam canonici cum quotatione foliarum ad eorundem expositionem siue declarationem nuper apposita, folior. 10.*

SEBASTIANI BRAND, s. BRANT, s. TITIONIS excusula omnia, hodie admodum raro reperiuntur. Liber, cuius titulum adponimus, saepius impressus fuit, et in primis ob *adpendicem*, de qua mox dicemus, in pretio fuit. Prima editio, quam Christian. Schoettgenius in *Continuat. Biblioth. Fabric. med. & infim. Lat. L. XIIX.* p. 433. adtulit, est *Basileae excusula 1504. in 4.* Illam exceperunt *basileensis 1515. in 4. lugdunensis*, quam describimus, *lugdunensis apud Sebastian. Gryphium 1543. in 8.* qua se usum fuisse testatur Christianus Godofred. Hofmannus in praefatione *viti clarissimor. Ietor.* praemissa. Sine dubio eadem est, quam Schoettgenius l. cit. *Lugduni apud Gryphium*

1544. prodiiſſe ſcripſit. Recentiſſima, qua
memorauit, eſt *veneta* 1564. Recentioreſ il
dunenſem 1578. in 8. produxit Jacob. Fi
Reimmannus in der *Einleitung in die Hiſtori*
rariam der Teutſchen P. VI. p. 241. Sed
bus in lucem prolatis nulla Michaeli Maitt
uiſſe videtur. Editio, quae ante oculos
litteris gothicis exarata eſt. In praefatione
rem Andream Helmou, iuris eloquentiae m
praeceptorem ſuum inprimis obſeruandum
ANVS BRANT, inter vtriusque iuris doct
linus, librum hunc ſe conſcripſiſſe ait,
ſcens nullius peritiae aut artis bonae ignari
ponuntur tituli digeſti veteris, digeſti in
geſti noui, codicis, authenticorum, codi
praelectionis, librorum feudalium, dec
decreti. Appendix de modo ſtudenti in
quam SEBASTIANVS BRANT libro
ctorem haber JOANNEM BAPTISTA
CIALVPIS, ſive vt plerumque ſcribi ſ
ZALVPIS de ſancto Seuerino. Libel
ce Senis vidiffe lucem, teſtatur SEBAST
commendatio elegiaca in tractatum, de
in vtroque iure, editum, per celeberr
iuris doctorem, dominum JOANN
STAM DE CASALVPIS de Sa
ad clariffimum virum dominum Arno
vtriusque iuris doctorem: officialem
Baſileenſis: eiſdemque inſignis ecc
preſtantiffimum:

BAPTISTE pridem tractatum op
NIS

(Quem CASA producit ſtirp.
PIS

Te faciente) quidem perlegimus
Is labor eximii doctiloquique
Nempe modum tradis pueris in
Iure: queant quam diſcer

rea dat documenta decem: mox plura notatu
Digna & adiungit: dicta venusta refert.
stantesque: iurisque calumnia ponit
Quos etas potuit forte videre sua.
in etiam quaedam inueniet hic docta ceterua
Vnde animos poterunt fors recreare suos,
prima nam illustrat propter quae iure libellum
Duximus hunc dignum prorsus ubique legi.
igitur titulos iuris quos lusimus olim
impressis placuit ferre characteribus
ferre praeterea haec statui incunabula iuris
Dans primum (ut decuit) tantopere esse locum
ae tua dum coleret Senas praestantia pulchras
Exscribi impensis fecerat inmodicis
et etiam cernes impressa: dabisque iuuentae
Tu primus nostrae: hoc munus & officium
Vnde tibi: pueri atque senes: studiosaque turba:
innumerasque grates perpetuasque feret:
imis motus (meus) tibi gnatus Onophyrus: of-
fert
Unnimodas grates: perpetuasque canet.
impressa Bononiae, per Benedictum Hectoris an-
1493. die III. Jul. in fol. formae maioris, re-
per in den Merkwürdigkeiten der Königl. Bi-
zu Dresden Tom. II. p. 172. Libellus inde-
disperditur capita, quae auctori documenta vo-
placuit. Ab vberiore eorum recensione nos ab-
us, cum id iam a Christ. Godofr. Hofmanno fa-
l. cit. fuerit. Non integrum is, vitis clarissi-
ae Iureconsultorum, inseruit librum, sed quin-
tantummodo documentum recudendum curauit,
et sqq. Quae in Bibliotheca Struuiobuderiana
selecta, & in Bibliotheca iuridica Lipenio - ieni-
ana, in recensendo libro, se produnt nupquam
iam adnotata, & emendata conspiciuntur in
würdigkeiten der königl. Bibliothek zu Dresden
 SEBASTIANVS BRANT, argentinenfis, na-
 uit, anno 1458. Orator, poeta, & iuris vtrius-
 que

que Doctor, suae aetatis existit celeberrimus
ciuile docuit primum Basileae, deinde in patri-
reipublicae initio aduocatus, & Syndicus, de
Paullus Langius refert in Chronico citizenli,
Jo. Pistorium, in Scriptoribus rerum german-
Tom. I. pag. 1268 edit. Burc. Gorth. Struui-
sisb. 1726. in fol. Archicancellarius, & Impe-
rom. Consiliarius fuit. Multa edidit opera,
pariter & ligata oratione conscripta. Lilius
dus in *dialog. II. de poetis sui temporis* Tom. II.
p. 406. illum infinita paene poemata conscripsi-
libet. Qualis vero existeris poeta, Georgius
cius hocce expressit disticho:

Culta satis nondum scribebas carmina BRAN
Sed virium potius temporis illud erat.

Diem obiisse dicitur VI. Id. Maii anno 1521.
de illo Ios. Simleri *Bibliotheca* p. 619. sqq. A
Posseuini *Apparat. sacer* Tom. III. p. 199. A
Miraei *Auctar. de Scriptor. eccles.* p. 96. Gerar-
Vossii *de Historic. latin.* L. III. Cap. X. p.
Melchior. Adami *vitae Istor. germanor.* p. 5.
Freheri *Theatrum viror. erudit. claror.* p. 805.
cob Wenckeri *Apparat. Archivor. Argentor.* 17
4. p. 15. 16. 22 sqq. Christ. Schoettgenii *Cont.*
Biblioth. Fabric. med. & infim. Latinit. l. cit.
go illius reperitur in Nicolai Reusneri *Iconibus*
imaginibus virorum litteris illustrium Argem.
1590. in 8. p. 29. hoc epigrammate ornata:

Juriconsultus poteram, & simul esse poeta:
Barbaries seculi ni vetet ipsa mei.

JOANNES BAPTISTA DE CACCIALUPIS,
Iouerinum, Campaniae oppidum, patriam, me-
culi XV. tempore, nactus est. Posteaquam Jo-
Petrucii, & Angeli Perilli Juris doctorum, se-
diligenterissime frequentauerat, & ipse legum d-
declaratus fuerat, Jura, Senis, insigni cum ad-
docuit, & primus, consistorii romani aduocatus

5. fuit. Quo tempore obierit, non constat; edidit scripta, quorum titulos exhibet Josias rus in *Bibliotheca* p. 341. Guid. Panzirolus de *legum interpretibus* L. II. Cap. CXV. pag. lxx.

CXXVIII.

usque iuris tituli & Regulae a *Doctore* THOMAE MVRNER *Argentinensi, or. Minorum* in hunc traducti eloquium. *Basileae, Anno* X (1520) in 4. folior. 125.

ber litteris gothicis exscriptus, nullius quidem momenti, atque exiguae nostris temporibus haberi vtilitatem, nisi forte in cognoscendis vobis linguae reutonicae, quibusdam obsoletis, eius rerum indagatoribus; & aestimatoribus inseruiat; in censum tamen librorum rariorum omnigenit, cum omnia THOMAE MVRNERI, ingententoli scripta, nostra aetate disparere coeperit. Libro praefixit Auctor hanc praefatiunculam.

Furis Studiofis Basileae S.

pite quaeso sacratissimarum legum & canonum suorum titulos simul & regulas Furis utriusque quos in vobis vtilitatem (ut reor) non sine fructu sumus interpretati, ac in alemanicum traduximus eloquium: nullius dissidentes plurimum vos inde commodum deporres, quippe quod ex noto vobis & materno eloquio, incognitos & difficiles alioqui titulos breuibus plexi fuerimus. Non ignorans plerosque id antea is circumitibus & ambagibus, nescio si tentauisse me, an expleuisse & quidem proluxa dicendi copia hos ob id graues aedidisse: Quid ignoto sermone, aeque non cognito, magis ignotum docere temeramus. Quam nostram Germanicam interpretationem,

nem, etsi quibusdam displicuisse cognouerimus, ait nos nobilissimas iuris utriusque margaritas, porci vorandas tradidisse, potius quam interpretem extitisse & prodidisse secreta, quae propalanda non fuerant. Velim id unicum respondeant huiusmodi iuris filii & regalis studii suffossores, quo titulo stipendii hactenus sint meriti, ut illa declarent, quae est tibi tegere non erubuerunt. Ego quod feci, inter se facere non possum, nec facti poenituit. Docere cuius perdoctioris primum ego gradum existimo, ut qui ut intelligamur, non ut nebulam oculis offeramus nobilem facultatem praestigiantes obscuremus. *De te felices.*

Coronidis loco typographus libro haec verba contulit: *Finis traductionum titulorum ac Regularum iuris utriusque, tum Canonici, tum Civilis, in Germanicam a D. THOMA MURNER linguam. Basileae ex aedibus Adae Petri, Anno dominicae incarnationis M. D. XX. mensis Octobri. Liber complectitur titulos institutionum, digesti veteris, Infortiati, digesti codicis repetitae praelectionis, Autenticorum, lib. XXI. & XXII. codicis repetit. praelect. Feudorum extraneantium, aureae bullae Caroli III. Decretalium, & sexti decretalium, latinos, cum translatione teutonica. Iis subiunguntur regulae iuris civilis, decreti, decretalium, & VI. decretal. in utraque lingua. Qualis autem THOMAS MURNERUS sit interpretis, ex speciminibus, quae adscribere non dubitauimus, lectores probe perspicere poterunt. Ita vero Tit. Cod. XII. 50. de numerariis, actuariis & chartulariis, & adiutoribus, scriniariis, & exceptoribus sedis excelsae, ceterorumque iudicum, tum militarium quam civilium, his verbis exposuit: *schuldschreiberen, vnd entpföhren des gemeynen fruchtgelts iren helffere vnd bewareren der richtlichen buchel des keyserlichen stuls das keyner dem andern in ampt trag.* Eod. Cod. XII. 64. Publicae laetitiae consulum nuntiatores, vel insinuatores constitutionum.*

Et al

*r aliarum sacrarum vel iudicialium litterarum, ex
 escriptione, vel ab inuitis, ne quid accipiant immedi-
 um: das die die frölich mår, oder der fürsten gebot,
 erbot, brieff verkünden, daruon nit zu grofse schencken
 ummen soellen. Distinctionis XXXIII. P. I. Decreti
 contenta hac ratione interpretatur: Distinct. XXXIII.
 scendit, quod bigami, corpore viciati, usurarii, pu-
 blice poenitentes, lufores, in scena ludentes, furiosi,
 prepticii, accipientes meretrices in uxores, & concu-
 pas habentes, promoueri non possunt: Die zwo
 srawen hant gehabt, des lybs bresthafftig, wucherer,
 heffentlichen gebüfset hant, spiler, vnd die in gemach-
 te offentlichen spectaculen, oder spilen gewesen sind,
 bellige, mönige, vnd die burn zu der eenemmen, vnd
 schlaesserin hant, soellent nit gewyhet werden. Quæst.
 II. Cauf. XXVI. L. II. Dt. hac ratione expressit:
 prima an sint sortilegi, qui sub fido religionis nomine,
 cura promittunt. Responsio: sic. Ob die mit beg-
 ery vngand die mit erdichten glouben zukünfftigs sa-
 men. Ant. Ja. Secunda: An sit peccatum esse forti-
 gam? Responsio: sic. Ob Zoubery ein sünd sey.
 Ant. Ja. Tertia. A quibus genus diuinationis sum-
 fit exordium? Resp. a Persis. Von welchen die Zou-
 ery anfangklich harkumpt. Ant. von den Perlieren.
 quarta: Quot sunt genera diuinationis? R. qua-
 tor secundum numerum: & duo secundum formam.
 Sic mancherley ist Zoubery. Ant. Fiererley in der
 al. vnd zweyerley in der form. Quinta: An forti-
 gi sint excommunicandi? R. Sic. Ob die Zouffe-
 ry mögen gebannet werden. Ant. Ja. Sexta: An ex-
 communicatus ab episcopo, possit reconciliari a presby-
 tero? R. Non, episcopo inconsulto, nisi in necessita-
 tis articulo. Ob ein verbannter von dem bischoff, von
 inem priester mög wider versünct werden. Antw.
 nym ungefragt den bischoff, on in nöten. Septima:
 an morientibus sit poenitentia imponenda? R. non:
 man est eis innotescenda. Ob man den sterbenden
 last geben soll. Ant. Neyn. man sol sy aber inen an-
 Tom. I. A a sagen*

sagen und verkünden &c. Nuptiae per omnium MVRNERO sunt *broutlouffte*. Neque Waddingus in *scriptor. Ord. Minor.* p. 325. Christian. Schoettgenius L. XVIII. p. 722. *nuat. Biblioth. Fabric. med. & infim. Latinit.* Auctor *Lexici eruditor.* Tom. III. col. 766. r quos ideo euoluimus scriptores, huius libri n habuisse videntur. Conf. quae de THOM. M RO in nostris *Analectis* p. 621 sqq. diximus, in Jacob. Wenckeri *Collect. Archiu. iur.* p. 1 leguntur. Expectamus singularem, de T MVRNERI *vita. & scriptis*, commentatio Viro Cl. I. M. Franckio illustriss. Comitis Bi Bibliotheca, qui per litteras amicissimas in e spem adduxit.

CXXX.

CATHO in latin durch Sebastianum Brant
teutsch.

Ad CATHONIS Lectorem
Sebastianus Brant.

Aspice diuinum praeclari dogma CATH

Quo pueros mores cum grauitate docet

Instruit infantes materno in lacte decore

Haurire, & mores, indolem & inde b

Hunc lege, non propter vim carminis :

que verba

Sed decus vnde tibi prodeat atque sal

Vt postquam instructus sis moribus: inde

Vergilium: atque alios: historicosque

Eccè CATHONIS enim vernarum ca

lingua

Vertimus: hos rithmos edidimusque

verbum verbo curavi reddere: quantum
 l' rithmus tulit: & præcipitantis opus,
 n bene dum pueris statui facere atque iu-
 vente,

apposui leuibus versibus ecce manum.
 que aliquem in tenui contriui melle laborem
 qui tibi si placeat, dic mihi, Thaeda Vale.
 folior. 18.

rarissima Sebastiani Branti, scripta, hæc perti-
 CATONIS versio, quod omnes, quos ideo euolu-
 scriptores, nullam illius fecerunt mentionem.
 tamen eius editio anni 1498. in Martini Opi-
 DIONYSII CATONIS *disticha de moribus,*
reptis & notis, a Christiano Daumio interpolatis,
hæc 1672. in 8. p. 154. 182. & 202. Inuenitur
in den Beitrægen zur kritischen Historie der
selben Sprache, Poesie und Beredsamkeit Tom. II.
13. CATO zu Dursch: 20 Quellen by S. Lupus
sine mentione anni facta, & Tom. I. p. 453.
HO zu dnytsch. Gedruckt zu Colln vor sant Len-
n Jahr 1530. in 4. sed istam versionem a Bran-
osfectam esse, dicto loco non inuenies. Editio,
ipsi possidemus, Lipsiae impressa est anno 1512.
verba in fine illius posita, docent: Impressum
et per Jacobum Thanner Herbipolitanum Anno
Millesimo quingentesimo duodecimo. Neque vero
uel Mairtaire, nec qui ad eius Annales typogra-
s Supplementum scripsit, Jo. Hentricus Leichius,
habuisse videtur notitiam. Qua ratione Seba-
us Brant suum conuerterit auctorem, lectores
ligere poterunt e præfatione, quam hic inte-
adscribimus:

um animaduertentem quam plurimos homines gra-
errare in via morum; succurrenaum & consue-
tu eorum opinioni fore existimaui: maxime ut
se viuerent: & bonorem contingerent.

A a 2.

Nach

Nach dem ich eigentlich nam war
 Das vil leuth schwerlich irrthen gar
 Vnd ab dem weg der sitten giengen
 Gedacht ich hülf vnd rath in zu bringen
 Vorausz damit löblich sie lebten
 Das sie nach ere vnd tugent strebten.
 Nunc te fili mi charissime docebo:
 Quo pacto mores animi tui componas.
 Nun wil ich allerliebster sun
 Dich lernen was du solt thun
 Womit du richtest wol vnd sein
 Die sytten des gemutes dein.
 Igitur precepta mea legito: ita vt intelligas:
 Legere enim & non intelligere est negligere.
 Darum so vollest lesen hie
 Mein gebot das du verstündest die
 Dan lesen vnd das nit verston
 Ist scumnusz vnd gibt kleinen lon.

Inter breues sententias DIONYSII CATONIS,
 libro primo praemitti solent, haec, quae in om-
 nialiiis fere editionibus leguntur, Sebastianus
 omisit:

Itaque Deo supplica.	Nibil temere credideris.
Parentes ama.	Litteras disce.
Cognatos cole.	Nibil mentire.
Blandus esto.	Bonis benefacito.
Neminem irriferis.	Maledicus ne esto.
Vino te tempera.	Existimationem retine.
Pugna pro patria.	Vtere virtute.
	Patere legem quam ipse
	Pauca in conuiuio loquere.

Secundi libri praefationem hac ratione compos-
 Telluris si forte velis cognoscere cultus:
 Vergilium legito: quod si mage nosce (nos-
 beras

Herbarum vires Macer tibi carmine dicit:
 Wiltu vielleicht kennen vnd leren
 Den bau der erd wie man sol eren

So lysz Virgilium dar von,
 Wiltu zu wissen underston
 Lieber der kreuter krafft villicht
 Das sagt Macer in seym gediecht.
Sic romana cupis & punica noscere bella
Lucanum queras qui Martis prelia dixit.
 Ob du begereſt wissen zu zeyt
 Der Römer vnd Carthago streyt
 Such Lucanum der ſagt dar von
 Wie Mars zu streyten iſt gewon.
Siquid amare libet vel discere amare legendo
Nafonem petito: ſu autem cura tibi hec eſt
Vt ſapiens viuas audique discere poſſis
Perque ſemotum vitiis deducitur eum
Ergo ades: & que ſit ſapientia diſce legendo.
 Ob dich geluſt zu lieb dich keren
 Oder du Narr buſſchafft wilt leren
 Such Nafonem ob aber dir
 Diß ſorg zu ſynn ſey vnd begir
 Wie du lebſt weiße ſoltu hören
 Was du hie von mir mögeſt leren
 Dar durch von mir mögeſt volbringen
 Dein Zeit vnd tag on laſtermol
 Darumb kum ber ler leſen frey
 Das du erfaſt was weysheit ſey.

ſtio carminis latini, variis in locis, ab illa differt,
 iam ſequitur Otto Arntzenius in editione, quae
 in ſcholiis Eraſmi, Notis Scaligeri, Opitii, Barthii,
 aumii, Wachii, & Metaphraſi græca Planudis,
 aligeri, Zuberi & Mykii, prodiit Traiecti ad Rhe-
 num apud Iurianum a Paddenburg 1735. in 8. Omis-
 ſum præterea in Sebaſtiani Brant eſt editione Libri
 I. Diſtichon II.

Fortunae donis ſemper parere memento
Non opibus bona fama datur, ſed moribus ipſis.
 t Libri IIII. Diſtich. XIIX.

Quum ſapias animo, noli ridere ſeneſſam
Nam quicumque ſenet, puerilis ſenſus in illo eſt.

Prius epigramma in paucissimis editionibus vetustissimè periri, iam monuerunt Joseph. Scaliger, & Chr. Daumius in *Adnotat.* p. 162. edit. Arntzenii, quod etiam accidit, ut Maximus Planudes illud, cum: DIONYS. CATONIS distichis, in graecum haudè verterit sermonem, quod tamen recentioribus temporibus, a Joseph. Scaligero & Matthaeo Zuberetum est. Caussam vero quam ob rem Sebastianus Brant, posterius omiserit, conspicimus nullam, omnes aliae editiones, quas euoluere nobis licuit referant. Libro III. Sebastianus Brant in fine versiculos addidit:

*Iam CATO finis adest tuus ingeniosè magister
Qui pueros mores cum gravitate doces
Te multum prius & mancum lanauimus (fama
mus) isto*

Codice: apollineam contulimus vel opem.

Illis adiiciuntur medii versus pro iuuenibus confectum alphabeti seriem dispositi. De auctoribus, & tempore, quo is vixerit, adhuc subdilectum est. Vid. Marci Zuerii Boxhornii *Dissertatio de distichis, quae sub CATONIS nomine circulerentur*, Henrici Cannegieteri *rescripta* Boxhornii de CATONE, in quibus de nominibus, aetate, & loco CATONIS, quae omnia Otto Arntzenius in editioni adiecit. Joannis Beenii *dissertatio philologica, probare contendens, quod disticha & precepta moralia, quae CATONI ethnico vulgo tribuntur, nunquam ab ipso profecta sint*, Hafniae 1702. Conf. Aug. Buchneri *Oratio de CATONIS distichis*, quae legitur in Buchneri *orationibus* in unum volumen collectis Lips. 1727. in 8. p. 742 sqq. Alb. Fabricii *Biblioth. latin.* Vol. I. L. III. Cap. 682 sqq. Vol. III. p. 279 sqq. Olai Borrichii *serm. I. de poetis latinis* p. 49. Adr. Baillet *Journ. des Savans* Tom. III. P. I. p. 60 sqq. G. Ephr. Müllers *historisch-critische Einleitung zu neuer Kenntniss und nützlichen Gebrauche der alten*

iben Schriftsteller Tom. II. L. I. Cap. II. p. 60. s in primis Henricus Cannegieterus demonstragentis, *distichorum moralium* auctorem, quis ille demum fuerit, aetate Constantini magni fuissioem. De variis libri editionibus, vid. Fabril. citt. & Otto Arntzenius in praefatione.

CXXXI.

tationes GVILIELMI BVDAEI, *Parisen-*, *Secretarii regii*, in Quatuor Et Viginti arum Libros Ad Joannem Deganaium Canm Franciae. *Accuratius nitidiusque ab Jo-*
dio *Ascensio nuper impressae.* in folio, fo-
4. si epistolam dedicatorem, & tabulam
& verborum praemissam folior. 8. exce-

amquam hoc volumen nitidissime impressum IELMI BVDAEI *adnotationes* in libros tando *XXIII. Tl. priores* complectitur, ob infitamen raritatem, & rerum quas complectitur tem, magni aestimari solet, a Juris doctoribus, n solis *rerum meditationibus*, vt quidam nuper umbraticus, dicendi stribiginem vocare ausus elestantur, sed litteras politiores, cum iuris sturctissimo quodam vinculo coniungunt. Quo re haec editio prodierit, pro certo adfirmare sinemus, cum illius rei nec vola nec vestigium o ipso exstat. Niceronus in *Memoires* Tom. . 326. GVIL. BVDAEI *Adnotationes in Pan-*
priores, prima vice *Parisiis* 1508. prodiisse . Nostram esse illam ipsam, facile nobis per-temus, nisi verba tituli, *accuratius nitidiusque*
Tae, dubitationem quamdam apud nos commo-
t. Interea apud Michaellem Maittaire, & alios,

quos ideo euoluimus scriptores, non aliam in editionem, quae annum 1517. praecesserit. enim, ante istum annum, prodiiſſe in lucem, coniiicimus, quod primus libri poſſeſſor, volu- iſto anno, ſe comparafſe, in libri fronte adnot. **GVILIELMI BVDAEI** epiftola dedicatoria, a ſtriſſimum virum Ioannem Deganaum, Cancell. Franciae, ſcripta eſt Pariſiis, pridie Nonas nouo anno milleſimo quingentefimo octauo (1508). Cum hanc editionem cum recentiore editione, in **GVILIELMI BVDAEI Operibus**, cum praene Coelii Secundi Curionis, *Baſileae* 1557. III. in fol. editis, Tom. III. exſtat, illasque miriter ſe diſcrepare deprehendimus, id quod nos in eam adduxit ſententiam, omnium primam editionem, quam nunc recenſemus, quoniam *M. vin. in Memoires pour la vie de GVILLAVME B. premier Bibliothecaire du Roi, Tom. III. de l'E. de l'Academie royale des inſcriptions, & belles l. p. 530. edit. Amſterd. chez Franc. Changuion* in 12 ſcribit: *il publia dans la ſuite, & en diſ temps, ſes remarques ſur les Pandectes, dont il puis deſavoué en quelque maniere la premiere e.* De *Adnotationibus GVIL. BVDAEI, in libros deſtarum poſteriores, earumque editionibus, v. ceron Memoires pour ſervir à l'hiſtoire des hon- lufres dans la Republique des lettres, l. cit.*

CXXXII.

De Aſſe & partibus eius Libri quinque **GVILIELMI BVDAEI Pariſienſis Secretarii.** Venundantur in aedibus Aſcenſianis folior. 172. ſi praefationem, & rerum, vocu ſententiarum inſignium, indicem ſerio litterari- lior. 7. non numeraueris.

credibile est, quantum nominis famam, apud vi-
ctos, hoc opere BVDAEVS sibi conciliauerit.
Istius illius praeconem Ludouicum Regium, qui
Guil. Batefium, in *vitis selector. aliquot viror.*
j. hac ratione scribit: - - *Post cum & Plutar-*
translationibus iam celebris, & Annotationibus in
illas clarissimus euasisset, diuinum opus de Ass: in-
l. In quo aegram ac prope comploratum rei liti-
partem suscepit, atque a nullo dum prae difficul-
tateuatum, animaduersione multa, ingenii singula-
ritate, industria mirabili, instaurauit. Nam pon-
& mensuras veterum, nomismatis graeci latinique
rem, & aestimationem, tum numerandi modum, &
modi res, densissimis tenebris obscuritatis obductas,
errorum anfractibus, implicatas, corruptis ex-
tribus propemodum comploratas, incuria temporum
itas, & non modo a quoquam scriptorum, nostrae
uorum memoriae, sed ne ab his quidem, qui intra
omnes ac longe plures fortasse fuerunt, intellectas,
us vestigiis indagauit, explicuit, illustrauit, resli-
pristinum nitorem. Priscam quoque mundi opu-
um, atque omnium gentium diuitias in aerarium
a dicam) ciuitatis romanae, iam plane tot secu-
baustum intulit. Quo nomine posteritatem omnem
rtali beneficio deuinxit. Quid enim erat, in quo
sis hoc tempore plus prodesset? quid erat quod aus
vi gallicae honorificentius? aut exteris nationibus
us? aut tuendae dignitati litterarum accommoda-
aut ad intelligendos auctores totiusque antiquita-
interpretationem magis necessarium asserre posset?
rum, sesterium, talentorum, totiusque rei numma-
poderum, mensurarum, numeri, modi, vocabula
ia iuxta ac romana propter vetustatem obsoleue-
Hermolaus, Politianus, & alii complures viri
ia & doctrina praestantissimi, rem tantam infelici-
lerti, propter obscuritatem tam bono conatu de-
ant: vnus ad extremum BVDAEVS huic parti-
sae ac prope desideratae reperit medicinam. Quam

ob rem quis illum non iure miretur, summeque laudandum arbitretur, quia quo vno adhuc ea quod iacuerat ad hanc aetatem, nec habuerat illum, in eo illustrando & excitando omnes nervi industriaeque contenderit? nullo emolumento, quam plurimis prodesset, inuitatus &c. Omnis tem prima & rarissima editio est, quam ad Quo tempore prodierit, subscriptio lectorem poterit, quae in fine libri legitur: *Finis libri & ultimi de asse & partibus eius*, GYLLIE DAEI, Parisiensis, a secretis regis: *In obale ascensiana ad Idus Martias MDXIII.* (1514) autem BVDAEVS opus euulgauerat, cum darentur homines, qui gloriae partem, quod DAEVS illo conscribendo adeptus fuerat, vindicare, studio laborarent. Alter Leonartius, Italus, vir alioquin in iuris disciplina vniuersus, & morum probitate integerrimus, ad potissimum Jo. Baptistae Egnatii, Veneri, qui in Suetonium *adnotationibus*, mox BVDAEI clari inuenti laudem, mox Portio tribuerat, a sua esse omnia, quae BVDAEVS, *de asse, & partibus*, protulerat, gloriari non erubuit. Quod esset ad BVDAEVM perlatum, *grauiter*, ut ait Regius, apud Baresium l. cit. p. 226. ait *sit, & vehementissima animi, ingenii, virium concupiscentia, ius suum defendit, atque hoc ipsum palam est, a nullo se vnquam homine, duntaxat qui vide de rebus, quas tradidisset, quicquam didicisse vel legendo: tantumque abesse ne quid a Portio erit, ut omnia quae sub nomine Portii ad eam per illa vno eodem continuato, perpetuoque furto suo asse translata.* Et haec certe controuersia diutius, paulloque seuerius fuisset agitata, si interuenisset tempore Joannes Lascaris comes Portii & BVDAEI amicus, qui suo consilio effecit precibus, ut *digressio in Portum contra quam remouendae suspitionis, suiue purganc*

adae libri *de asse* editioni inferere constituerat
 IAEVS, inde eximeretur, omnisque hac ratione
 poveria dirimeretur. Conf. Nicron l. cit. pag.
 531. Mr. Boivin de Villeneuve l. cit. pag. 531.
Dictionnaire historique & critique Tom. I. p. 691.
 G. Alter gloriae eius obtrectator fuit Georgius
 cola, Germanus, qui eamdem se rem pertractasse
 BVDAEVM gloriabatur; sed nulla prorsus ra-
 BVDAEVM commouit, vt illi responderet.
 Ludouicus Regius, Nicron, Boivin, & Baile
 Conf. Scaeuolae Sammarthani *Elogia Gallo-*
saeculo XVI. illustrum L. I. n. II. p. 8. De re-
 scribibus, libri *de Asse*, editionibus vid. Nicron
 Ipse GVIL. BVDAEVS illum in compendium
 & gallice versum edidit. BVDE *prit lui-*
 ait Nicron l. cit. pag. 385. *le soin de faire un*
de son livre en françois, & cet abrégé a été
né plusieurs fois, il est cependant rare. Une edi-
orte ce titre: Sommaire ou Epitome du livre de
par GVILLAVME BVDE, Paris 1522. in 8.
autre est intitulée: Extrait ou Abregé du livre de
de feu Mr. BVDE, auquel les monnoyes, poids
esures anciennes sont réduites à celles de main-
nt. Revu de nouveau, corrigé & additionné.
 1550. in 12.

CXXXIII.

amentarii linguae graecae, GVLIELMO BV-
 AEO, *Consiliario Regio, Supplicumque libel-*
Regia magistro, auctore: ab eodem accu-
 recogniti, atque amplius tertia parte aucti:
 Index subiectus est duplex, tam Graecas
 Latinas voces & phrasas demonstrans.
επιμελείας δοῦλα πάντα γίνεται. Basileae,
apud

apud Nicolaum Episcopium iuniorem anno MD
(1556) in fol. col. 1560. si praemissa, epistola
DAEI graeca, in fine adiecta, & indices folio
non numerati fuerint.

Omniū praestantissima haec est editio, nequ
nus rara, operis, quod Niceron in *Memoires*
IIX. p. 387. hoc elogio ornauit. *Ces Commen
sont très-savans, & on y remarque, sans peine un
vail immense & une lecture prodigieuse, mais ap
ce n'est qu'une masse informe & indigeste, sans ord
sans methode.* Ipse id fateri viderur BVD AEV
scribit: *Quoniam vsus scribentium est multiplex
quae in mentem mihi venient, in hos commentarios
potero explicatissime referam, & ad iuuenum a
appositissime: ita tamen ut si iam forte prouecti
legerint, nonnulla inuenturi sint; ob quae nec o
operam lusisse se dicant, nec nos in rebus trans
tantum laboris exhaustisse.* Prima editio prodier
rists e chalcographia hadiana 1529. in fol. vid
chael Maittaire *Annual. typograph.* Tom. II. p. 7
cunda *Basil.* 1530. in fol. vid. Niceron I. cit.
eadem & vna est editio, quam Joan. Ludolph
mannus in *Catalog. MS. & libror. rariss.* p. 46.
niae 1530. prodiisse adfirmat. Tertia ab aucto
curate recognita atque amplius tertia parte auc
cem vidit in officina Roberti Stephani, *Parif.*
VIII. Calend. Jan. in fol. vid. Mich. Maittai
nal. typogr. Tom. III. p. 411. *Catalog. Biblio
then.* p. 181. Ad illam quartā, cuius adtulimu
lum, exscripta est. Praemittitur GVILIELM
DAEI epistola dedicatoria graeca, ad Fran
Franciae Regem; Excerptum de GVIL. BVD
Paull. Joui *Elogiis claror. viror. & e bibliotheca
radi Gesneri; duoque epigrammata Jani Vitali
monii.* Ille BVD AEV tali elogio ornauit:

Qui sanctum simul, & simul disertum

*quis sapientiae magistrum,
ra quid petis? hic iacet BVDAEVS.*

*AEVS voluit media de nocte sepulchro
erri, & nallas protsus adesse facès
factam ratione caret, clarissima quando
e sibi lampas, luxque corusca fuit.*

imate gallico, in hanc BVDAEI ultimam vo-
m lusit, Melin de Saint Gelais, quod vt Mr.
l. cit. p. 534. memoravit, insigni adplausu ex-
fuit:

*est ce corps, que si grand peuple suit?
c'est BVDE au cercueil étendu!
ne font donc les cloches plus grand bruit?
ruit sans cloches est assez épandu:
n'a-t-on plus en torches dépendu
ant la mode accoutumée & sainte?
qu'il soit par obscur entendu,
des François la lumière est éteinte.*

Franc. Garasse *doctrine curieuse, de beaux Esprits
ms, ou prétendus tels, Paris. 1624. in 4. p. 920.*
imae voluntatis GVIL. BVDAEI, verba le-
P. Baile *DiCTIONAIRE historique & critique*
I. p. 693. not. N. In fine *commentariorum ad-*
BVDAEI epistola graeca τῶν νέων τοῖς τῶν ἑλλή-
νων ἐπιμύνοις dicata. Finem operi imponunt
indices copiosissimi, alter graecus, alter latinus.
ribus GVIL. BVDAEI omnibus, *Commentarii*
e linguae Tomum constituunt quartum. Conf.
enr. Boecleri *dissertat. de lexicis*, Tom. I. *Dis-*
on. academicar. Argentorat. 1701. in 4. p. 652.
Bibliographia critica §. XII. pag. 29. edit. Jo.
eb. Krausii Lipsf. 1715. in 8. Jo. Fabricii *Histo-*
riothecae fabrician. Tom. III. p. 255 sqq. Contr.
l Schurzfleischii *introducchio, in notitiam Scripto-*
ariar. artium atque scientiarum P. I. Viteb. 1736.
pag. 221 sqq. P. III. *ibid.* 1737. pag. 102 seqq.
Adc.

Adr. Baillet *Jugemens des Savans* Tom. II. P. pag. 146 sqq. Ludouici Regii *vita* GVIL. BVDAE l. cit. pag. 227. vbi hoc legimus opetis laudati em mion: *scripsit commentarios linguae graecae, valde illos profundos. Continent enim omnes prope dia orationis graecae, & ostendunt sermonis latini, cum eo cognationem, opus immensi ac prope infiniti laboris, & a nemine quod sciam prius tentatum, vbi omnia Graecorum mysteria enuncianit, & cuius ediscipulus proposuit, quae vix antea solertissimis aperiebantur.* Georgius Buchananus L. II. *Epigrammat.* p. 157. *poematum commelinianae* 1609. in 8. laudes BVDAE hoc epigrammate, ob editos graecae linguae commentarios, complexus est:

*Gallia quod graeca est, quod Graecia barbaram
Vtraque BVDAEO, debet vtrumque suo.*

CXXXIIII.

Commentarii explicationum in M. T. Ciceronis Tusculanarum Quaestionum libros V. JOHANNES CAMERARIO, *Pabergensi autore.* Quorum primo & secundo ad Julium Pflugum copiose est inserta disputatio de Imitatione, defensionis utilitas atque bonitas, & ratio quaedam quatuor via demonstrata illius: vna cum epistola ad Joannem Oporinum, qua Apollonii Tyanei de imitatione quoque sententia declaratur. Reliquis quocunque in posterioribus quatuor Tusculanarum quaest. libris obscuriora, magisque memorabilia occurrunt loca, lucidissime simul atque eruditissime explicantur, Ad Danielelem Stibarum Canonicum Wirceburgensem, virum praestantissimum. *Ad cum rerum & verborum in hisce omnib. locis*

dice. *Basileae*, in 4. pp. 277. si praemissa,
fices folior. 31. exceperis.

Omnia fere scripta, viri doctissimi JOACHIMI
CAMERARII, rarissime inueniri, iam adnotauit
Henric. Boeclerus in *Bibliographia critica* p. 96.
Adrian. Baillet in *Jugemens des Savans* Tom. II.
p. 79. vbi ait: *Tous les Ouvrages de CAMERARII
sont presque universellement estimés & la plu-
part sont devenus assez rares, parce que les Connaiss-
sances en saisisent aussi-tôt qu'ils les rencontrent &c.*
Nulla recensentur a Cl. Jo. Vogtio in *Catalogo*
rerior. p. 165. a Daniel. Gerdesio in *Florile-*
br. rar. p. 46. in *Analectis nostris litterariis* p.
149. in *Bibliotheca Saltheniana* & alibi passim.
Collectitur haec pars prima *Commentariorum* in tu-
mas quaestiones explicationes in librum I. & II.
Hæc est, vt in fine legitur, *Basileae in Officina Ro-*
Winter Anno 1538. mense Martio. Praemitti-
illi, "Chalcographi, ad Lectores, epistola, qua er-
typothetarum, quae irreperant, emendantur.
in locorum ex aliis auctoribus, quae in hisce Com-
mentariis vel citantur vel explicantur, vel denique re-
feruntur. Eorum item omnium, quae de illis ipsis ob-
servanda dicantur. In calce voluminis, reperitur re-
pertorium verborum, in hisce commentariis memorabilium
&c. Conf. Georg. Summeri *Catalogus omnium li-*
brorum, & scriptorum tam editorum quam edendo-
rum JOACHIM. CAMERARII *Dantisc.* 1646. in 8.
qui librum in 4. impressum, forma 8ua pro-
scribit. Exemplari, quo utimur, manu cuius-
dam adscriptum est carmen JOACHIM. CAMERA-
RII graecum distichor. 9. Γεωργίου ἡμεῶν διδασκάλου γενο-
μένου ἀπὸ τῆς καὶ ὑπερβούτου nuncupatum, quod
adnoton esse credimus.

CXXXV.

Commentarii Explicationum in reli-
quor M. T. Ciceronis Tusculanarum
stionum libros, Ad praestantissimum viru-
lum Stibarum Canonicum Wircepurgen-
CHIMO CAMERARIO *Pabergense* autori-
ctus est quoque rerum & verborum in l-
morabilium locupletissimus index. Cum
privilegio Caesareo ad quinquennium.
apud Joannem Oporinum, in 4. pp. 91. si-
sa & addita epistola ad Stibarum non fu-
merata.

Posterioris partis *Commentariorum in*
nes Ciceronis tusculanas, hic titulus est.
in fine memoratur anno 1543. Conf. Gi-
merus l. cit. Niceron in *Memoires* Tor-
p. 97. Initium voluminis constituunt *episti-*
RARII ad Stibarum dedicatoria: & *rerum*
rum in hisce Annotationibus memorabilium i-
ronidis loco, libri adponitur CAMERAR-
ad Stibarum, Id. April. scripta, in qua illi
gratias agit, quod vinum illi & poculum d-
rit. En! ipsa CAMERARII verba: Vino
delector, & incorruptum ad me, ut videatur,
de quo nuper gratias aegi tibi, sed plane v-
homo, ut vosti, simplex. Cum enim plurimu-
do huius, sed innumerabilium beneficiorum n-
me debere confiterer, Ciceronianam sentent.
ESSE ANIMI INGENVI, CUI MVLTVM
EIDEM PLVRIMVM VELLE DEBERE.
tibi notum esse certe scio, & sic te accipere
dicuntur, id est in optimam partem omnia.
men parcemus, sed ἀπὸ θεῶν ἢ ἀπὸ πέτρης siq-
pi poterit, eo utemur, de quo tu videbis.
quidem fuisti plane μεγαλοπρεπὴς, de quo &

tibi aegimus. *sculptura autem ostenditur a me-
vratu amicis nostris, in qua cum alia omnia,
um, tum hoc, PROBATAE FIDEI ERGO,
ifice delectat. Sed de his satis, ac plus fortasse
n velis &c.* Vtraque pars huius *Commentarii*
in volumen redacta fuit, teste Georgio Summe-
t. & Nicerono l. cit. p. 97. *Basileae* 1548. in 4.
si *tusculanarum quaestionum, quae cum Commen-
scholiis, & variis lectionibus, Georgii Vallae,
i. Beroaldi, Erasmi roterodami, Jani Pagnini,
lli Manucii Paris. 1549. in 4. eumlgata fuit,
ernenda Commentariorum JOACHIM. CAMER-
i particula inserta fuit. Vid. Niceron l. cit.
L. Maittaire *Annal. typograph.* Tom. III. p. 579.*

CXXXVI.

IMI CAMERARII *Papeberg.* *Commen-
vtriusque linguae, in quibus est διασκευή
ἡ τῶν ἐν τῷ ἀνδρὶ πῖνα σώματι μερῶν.* Hoc
ens exquisitio nominum, quibus partes
humani appellari solent. *Προσεθεισῶν καὶ
ρξίας ἐκάστων ὀνομασιῶν καὶ παρεπομένων
ταῖς.* Additis & functionum nomenclatu-
liis his accedentibus. *Παραλλήλως σχε-
ίνων τῶν τε καὶ τῶν ῥωμαϊκῶν λέξεων.* Po-
contra se graecis ac latinis vocabulis.
*illegio peculiari ad quinquennium, cuius ex-
ad libri calcem reperies. Edebantur Basi-
Joannem Heruagium, Anno Chr. MDLI.
in fol. col. 498. excepto prooem. fo-
indice vocum latinar. fol. 14. & grae-*

Librum praeceteris JOACH. CAMERAR esse rarum, testatur Daniel Gerdesius in *Fr. bor. rar.* p. 47. & *Catalog. Bibliothec. saltz. Prooemium* scriptum est, ad nobilem ordinem in Misnia, adolescentem, Bolgangum The Werterensem, in quo, hoc opus, hortatu & in primis Georgii Sturcii, medici, & Simon cuius etiam in fine *prooemii* legitur epist CAMERARIUM, editum esse confirmat. *I nus* copiosissimus opus praecedat, *graeus* v ce subiicitur. Quae praeterea in libro in titulus satis superque prodit.

CXXXVII.

Narratio de H. Eobano Hesso, compr mentionem de compluribus illius ac ctis & eruditis viris, composita a JOACH MERARIO *Pabebergensi*. Epistolae Eob ad CAMERARIUM, & alios quosdam, fa genere, cum lepidae ac facetae, tum er literatae: Cum quibusdam CAMERARI rum scriptis. Quorum nihil ante hunc hunc modum editum fuit. *Exprimebat Norimbergae a Joanne Montano, & Vlrico Anno salutiferi Christi Jesu. partus. MDLII in 8. folior. 200.*

De insigni libri raritate, vid. Joan. Ph chenbeckeri *Analecta hassiaca Collect. VI. Cl. Vogtii Catalog. libr. rar.* p. 340. Jacob. *Ehrentempel der deutschen Gelehrsamkeit* pag. 132. not. (a). In altera tituli pagina c *signum eobanicum*, cum hoc elogio:

bila scandentem Lauri de stipite cygnum
Hessio stemma suum libera Musa dedit.
tionem de Eobano Hessio CAMERARIUS, ad
um Cratonem, fuldensem, qui auctor illi fue-
rt istam componeret vitam, perscripsit. Episto-
ebani Hessi, ad CAMERARIUM, & alios, scri-
CAMERARIUS epistolam praefixit dedicati-
ad Petrum Suauenium, Equ. Ord. gentis Pome-
JOACHIMI CAMERARII epistolae, quae vl-
in collectione, occupant locum, omnes metro,
ium primam ad Eoban. Hessum, & vitimam ad
pp. Becchium exceperis, conscriptae sunt. In-
tar etiam, inter CAMERARII epistolas, Joan-
gelii epistola, qua illi gratias agit, ob commu-
um secum Narrationem de Eobano Hessio, illique
pbium mittit, elegis conscriptum, quo puer ad
ebani Hessi complexus fuerat laudes. Consti-
to epistolarum haec collectio, partem primam,
larum Eobani Hessi, quas JOACHIM. CAME-
ys -III. Tomis in 8. euulgauit. Duo volumi-
teriora non possidemus, illorum tamen situ-
ex Georgii Summerti Catalogo & Niceroni Ma-
1. cit. p. 104 sqq. hic adscribere non pigebit.
idum volumen hoc prodiit titulo: Libellus alter
las complectens Eobani & aliorum quorundam do-
orum virorum, nec non versus varii generis &
renti, Lipsi. 1557. ex officina Valentin. Papae
Tertium volumen inscribitur hac ratione:
us libellus epistolarum Eobani Hessi & aliorum
nam virorum auctoritate, virtute, sapientia, do-
que excellentium, editus auctore JOACHIMO
ERARIO Papebergensi, Lipsiae apud Voegeli-
1561. in 8. JOACHIMI CAMERARII narra-
de Eobano Hessio, ob insignem illius raritatem,
ne 1696. impensis Martini Theodori Heybey in 8.
l. Benedictus Carpzovius recudendam curauit.
Narratione, in describenda Eobani vita, postea
lere Melchior Adami in vitis philosophor. germa-
B b a
hor,

nor. p. 49. & Nicéron in *Memoires* Tom. 303 sqq. Conf. cum hifce Eobani Hefli vitis tur Christoph. Frideric. Ayrmanni *Programma de Helii Eobani ortu, nomine, & coniugio*, 1739. & 1740. in 4. Jacobi Bruckeri *Lebensbung Helii Eobani Hefli*, in dem *Ebrentempſcher Gelehrſamkeit* I. cit. Adr. Baillet *Juge Savans* Tom. III. P. I. p. 165 sqq. De litterario, quod Eobanus Erfurti instituit, Christophori Haymanni *Gefchichte von den ſchafften der Gelehrten*, Lipsf. 1743. in 8. Tom. XVI. p. 390 sqq.

CXXXIIX.

JVLII OBSEQUENTIS Prodigiorum libri vrbe condita, vsque ad Augustum Ca cuius tantum extabat Fragmentum, nunc Historiarum beneficio, per Conradum Lyce Rubeaquentem, integritati suae restitutus.

DORI VERGILII, *Urbinate* de Prodigiorum III. JOACHIMI CAMERARII *Paberg.* de tis Libri II. *Lugduni*, apud Joan. Tornaes Guil. Gazeium M. D. LIII. (1553) in 12.]

Raram editionem esse intelligimus, e *Catalog. Chr. Frid. Schmidii* p. 615. e *Catalog. falthen.* p. 363. **J**VLII OBSEQUENTIS, ius aetate nihil certi pronunciare audent viri fragmentum libri, quem de *prodigiis in orbe visis* conscripserat, a consularu L. Scipionis filii ab V. C. 505. ad aetatem vsque Imperatoris Augusti, cum P. Fabius, & M. Aelius consul essent, Jucundus veronensis, cum Aldo romum communicauerat, a quo cum Plinii *epistolae panegyrico*, & (Aurelio Victore) *de viris ill.*

onio *de grammaticis*, Venet. 1508. in 8. editio & Aloisio Mocenico, Equiti & Senatori veneto sum fuit. Vid. Mich. Maittaire *Annal. typogr.* t. II. p. 191. Hanc editionem insequentibus temporibus, multae aliae sequutae fuerunt, quas enumerat Jo. Albert. Fabricius L. III. *Biblioth. latin.* t. III. p. 536 seqq. Joan. Nicol. Funccius in *Antiquar. de vegeta latinae linguae senectute* Cap. t. XIII. p. 707 seqq. Franc. Oudendorpius in *Prologo editionum OBSEQUESTIS*, quem suae editionis praemisit. Partem postea libri primi, quae priorum iniuria perierat, restituere Titi Liuii, Di. Halicarnassei, Orosii, Eutropii, aliorumque, ut ait, *probatissimorum auctorum auxilio, ita ut nihil deesse videatur*, adgressus est Conradus Lyones, rubeaquentis, qui JULII OBSEQUESTIS *prodigiorum librum, integritati suae restitutum*, Polydori Vergilii L. III. *de prodigiis*, & JO. CAMERARII L. II. *de Ostentis* in lucem emississe ex officina oporiniana 1552. in 8. & ea addidit OBSEQUESTI capita, praefixo asseruit. Ad hanc editionem, illa cuius titulum expressimus, *quam nitidissime & adcuratissime*, ut Fabricius l. cit. ait, expressa est. Niceron, qui in *Biographis* Tom. XXXI. p. 339 sqq. Lycosthenis fuit vitam & opera, quae ab illo edita sunt, relict, illius nullam habuisse videtur notitiam. Illam a Gerardo Joan. Vossio, non fuisse conspecta verba produnt L. III. *de Histor. latin.* p. 636. pro prolata, ubi ait: Jo. Tornaesius, *typographus Lugduni OBSEQUESTIS libellum, a Lycosthene suppletum, edidit cum praefatione quidem Lycosthenis, verum (quae res pessimi est exempli) sine ostentis. Vnde nunc fieri videas, ut gravi errore, Lycosthenes passim, pro OBSEQUESTE legatur; et etiam pro eo, ab eruditis viris, ad partes aduocatus*. Falsa enim haec, quae Vossius prodidit, esse, heriscos in margine adpositos esse, non solum

conspēctus nos docuit, sed id iam Fabrici-
cius ll. citr. obseruarunt. Nostro exemplar
tuntur 1) Conradi Lycosthenis, rubeaquen-
gulinum Bagut, *praefatio*. scripta 1552.
ni Cotmanni, Gandavi, *ad* D. Conradum
nem *carmen sapphicum*. 3) *Elegia Libri*.
rem, per eundem. 4) *Catalogus Regum, C*
tribunorum rom. sub quibus prodigia visa)
JVLII OBSEQUENTIS *prodigiorum libe*
De editionibus recentioribus, quae cum I
supplemento, in lucem exierunt, vid. F.
Funccius ll. citr. Conf. Tom. III. *Biblioth*
65 sqq. Editio, nostra hac aetate, censet
quae cum *Animadversionibus* Jo. Schefferi,
mentis Conradi Lycosthenis, *curante* Fra-
dendorpio, *Lugduni Batavor. apud Sam*
mans 1720. in 8. pp. 215. si praemissa,
indices exceperis, prodit. Conf. *Acta*
lipsiens. 1721. p. 118 sqq.

De Conrado Wolfhart, siue Lycosthe-
quenli (Ruffach in Alsatia) Professore gr
& dialectices, nec non Diacono basileensi,
nato, & anno 1561. aetatis anno XLIII
apoplexia correpto, vid. praeter Niceroi
Joh. Simlerus in *Biblioth.* p. 143 sqq. Mel-
mi, in *vitis Theologor. germanor.* p. 173
Freherus in *Theatro viror. eruditione clar*
Adr. Baillet in *Jugemens des Savans* Tor
pag. 15.

De POLYDORO VERGILIO alio loc
verbis dicemus. Conscriptit *de prodigiis*
cum in Anglia, apud Regem Henricum II
dri VI. pontificis iussu, ageret Quaestorem
dini anno 1526. factum esse, docet eius
dicaroria, ad Franciscum Mariam, Verbu
Qua tempore, omnium prima, prodierit
constat. *Londini* anno citato, id eueniss
Gerard. Jo. Vossius l. cit. p. 607. sed Josi-

ibibliotheca p. 583. & Christ. Schoettgenius in *Iconat. Biblioth. Fabric med. & infim. Latinit. L.* . p. 6. editionem anno 1531. antiquiorem, non cunct, quae *Basileae ex officina bebeliana* prodiit. F. P. Baile *Dictionnaire historique & critique* Tom. p. 2832. not. D. Errant autem, qui in isto *diaprodigiorum* inueniri historiam existimant; id sibi negotium existimauit esse datum POLYDO- VERGILIUS, vt illos impugnaret, qui arti di- di nimium dediti sunt. Haec enim, verba illius *Epistola* dedicatoria, illico produnt. Cuius (Chris- *este quoque doctrina instructus, confidenter veni,* *utameu, cum hariolis, auguribus, haruspibus,* *har, sortilegis, quos partim diuinis, partim natu-* *is debilitatos, imo atque adeo denictos rationi-* *ficere, cum suis pestiferis artibus, videre iam li-*

DACHIMVS CAMERARIUS *Norica sua, siue de* *uis libr. II.* perscripsit ad Andream Fuxum. Pri- *ditio*, cum praefatione Phil. Melanchthonis, ad *uicum Gauricum, astrologum, suae aetatis ce-* *rrimum, prodierat Vitebergae 1532. apud Geor-* *Rban in 8. Editiones basileensis 1532. & lugdu-* *1533. in 8. cum IULIO OSSEQUENTE a* *rono in Memoires Tom. XVIII. p. 86. prola-* *nullibi exstant, & typothetarum errori, originem* *mt. Legendum est 1552. & 1553. Liber Italis* *i placuit, vt illum in linguam suam vernaculam* *slatum, & hoc titulo: GIVLIO OSSEQUENTE* *rodigi, e POLIDORO VIRGILIO dell'istessa Ma-* *libri III. assieme con i due libri di GIOVAC-* *NO CAMERARIO degli ostenti, il tutto tradutto* *Domenico Maraffi. In Lione per Tournes 1554.* *figure pp. 340. in 8. editum, dignum censerent,* *in sic dicta collana latina, la III. gioia constitue-* *Vid. Nicol. Fr. Haym Notizia de' libri vari,* *lingua italiana, p. 29. Scip. Maffei Tradustori* *ni o sia Notizia de' Volgarizzamenti d' Antiohi*
B b 4 Scrit-

Scrittori Latini, e Greci che sono in luce p.
versionis auctorem, Damiano Maraffi adpellat
ceron l. cit.

CXXXVIII.

Commentatio Explicationum omnium Tragicarum Sophoclis, cum exemplo de conversionis, JOACHIMI CAMERARII Pagenfis. Accessit rerum & verborum in hiscipue notatu dignarum copiosus index. Curae regiae Maiestatum gratia & privilegio ad decem. Basileae per Joannem Oporinum, in 8. maioris pp. 515. si indicem pp. 37. excepe

Jam anno 1534. Hagenoae, ex officina si prodierant in 8. *Tragoediae* Sophoclis grae JOACHIM. CAMERARII notis in Oedipum, Oedipum coloneum & Antigonem. In JOACH. CAMERARIUS notas, in Aiacem, Iphigeneiam, Electram, Trachinias, & Philoctetem adiunxit, quo diximus, titulo, edidit. Factum id est M. D. LVI. (1556) mense Augusto. Haufatis accurate Sophoclem, cum Commentario CAMERARII Basileae 1556. in 8. editum et Joan. Alb. Fabricius L. II. *Biblioth. graec.* Cap. p. 632. & Nicéron in *Mémoires* Tom. XVIII. Enoluimus quidem *catalogum librorum, ab Censorum*, quem Andreas Joiciscus, *orationi vita & obitu* Joannis Oporini adiecit; sed in Sophoclem, cum Commentario CAMERARII quaesivimus. Sine dubio, igitur viri doctissimi istro libro, quem non viderunt, in istum erroducti fuerunt. Titulum sequitur JOACH. CAMERARII, *epistola* ad Joan. Oporinum, quam cum illi MStam commentationem expli-

tragoediarum Sophoclis, imprimendam com-
ret. In illa, inter alia legimus, quod CAME-
VS quidem coeperit interpretari bifariam So-
is *tragedias*, vt & verbis conuersio inhaereret,
sum liberius exprimeret. Sed quum cognouisset,
tam conuersionem *tragoediarum* Sophoclis edi-
sse, a Vito Ortelio, vinfemio, duarum tantum-
nimirum Aiakis *flagelliferi*, & Electrae inter-
ionem, diuersimodi quasi specimen, non tam
riae suae, quam consilii, voluit adiungere ex-
lari, reliquarum vero *tragoediarum* versiones in
proferendas esse non putauit. *Epistolam* exci-
plicationes ipsae, quibus praemittuntur quae-
relegomena, in quibus de consilio auctoris Tra-
vum; de genere scripti; & de Sophocle agitur.
plicationem Aiakis *flagelliferi*, interpretatio, ad
expressa, Electrae vero liberior collocata est.
rerum & verborum satis prolixum collegit,
pus Becchius, quod verba in fine indicis con-
testantur. Libro coronidis loco, post in-
adpositum Caroli Vtenhofii *μελῶδες ἐκδι-
κασίης Ὁπαρχῆς τῆς Τυπογραφίας τῆς πόλεως*, dicatum.
Georgii Summeri *Catalog.* ad ann. 1556, vbi
minus recte in 4. excusus dicitur. Editionibus
iclis Henrici Stephani, *Geneuae* 1568, in 4. &
Stephani, *Geneuae* 1603. in 4. & *explicationes*
B R A R I I, & *versio* Electrae, & Aiakis *flagelliferi*
insertae fuerunt.

CXXXX.

riae Jesu Christi Filii Dei Nati in terra, ma-
e sanctiss. semper virgine Maria summatim
xpositio: Itemque eorum quae de Aposto-
Christi singilatim commemorari posse recte
er visa sunt, auctore JOACHIMO GAME-

RARIO. Additis aliis quibusdam, non indig-
 pietatis religiosae studio. *Cum privilegio in*
 pp. 215. excepta epistola dedicatoria pp. 11.

Jacobus Frider. Reimmannus P. I. *Catalog. Bibli-*
theologic. p. 159. libellum ornauit elogio *opusculi*
iniucundi, & utilitatis eximiae, in quo emendata
Etio, distributio chronologica, & res non nugatoriae
selectae, ex S. S. & scriptoribus ecclesiasticis, grae
praeferim, iudiciose excerptae. Auctor librum insi-
 psit nomine Joachimi Friderici, illustriss. principi
 Domini Joannis Georgii F. Marchionis branden-
 genis. Lipsiae die brumali anni instantis 1566.
 anno etiam libellum impressum esse putamus,
 & confirmat Georg. Summerus in *Catalogo omni-*
librorum & scriptorum JOACH. CAMERARII ad-
 citat. Nicéron in *Memoires* l. cit. p. 110. Ex *Offi-*
Ernesti Voegelini, constantiensis, illum produsse, ve-
 testantur in fine adposita. Pag. 187 sqq. legunt
 nonnulla carmina graeca & latina, quibus duodecim
 apostolorum, quatuor Evangelistarum, & septem dis-
 cipulorum Christi Jesu nomina JOACH. CAMERARII
 complexus est. Pag. 191. ad finem vsque, adiecta
Historia de Christi Jesu ad mortem pro genere humani
accessione, dierum ante pascha sex, & alia inde
tempora, resque praeterea quaedam narratae, oratione
quam recitatione solenni pronunciauit M. Martin. Cal-
rus, plauensis, Instituto communitatis studii bonarum
artium in Acad. Lipsica 4. Id. April. Anno Christi Jesu
 1563. Hic titulus sine dubio Jacobum le Long eod-
 duxit, ut in *Biblioth. sacra* Tom. II. p. 663. editione
Historiae Jesu Christi, a JOACH. CAMERARIO
positae, anno 1563. quae nullibi exstat, euulgata
 esse proderet. Vtrum editiones duae recentior
 ab eodem Jacobo le Long l. cit. memoratae Lips. 158
 & 1619. in 8. inueniantur, alii viderint, nostris oc-
 lis, nulla ex iis se obtulit, & Georgius Summerus
 Nicéron

on II. cit. alique, quos euoluimus ideo scri-
& bibliothecarum catalogi, de illis plane

CXXXXI.

Graecis Latinisque Numerorum notis, &
aeterea Sarracenicis seu Indicis, cum indi-
elementorum eius, quam Logisticen graeci
nt (quae est methodus conficiendarum ra-
) & vocabulorum artis interpretatione, &
ibusdam ad hanc pertinentibus. Additae
nt γνῶμαι graecae, serie litterarum expo-
l vsum puerilis institutionis. Studio JOA-
CAMERARII *Pabenpergensis. Exprimeban-*
imbergae in officina Helleriana. Anno Christi
VII. (1557). Cum privilegio Caroli V. Cae-
ſ Augusti Electoris Saxoniae, ad decennium.
ior. 56.

o tempore libellus primum prodierit, ignorā-
Georgius Summerus, hac antiquiorem non ad-
ditionem, sed in Thom. Hyde *Catalog. Biblioth.*
ianae Tom. I. p. 129. editio memoratur Augusti
lor. 1554. in 8. expressa, & in Catalogo biblio-
bergerianae p. 325. & 327. praeter illam, qua
r, editio adducitur Norimb. 1556. CAMERARII
r, ad magnificum D. Joan. Vlrich. Zasium de-
ria, scripta est V. Calend. Decembr. 1556.
on I. cit. p. 104. editionem recentiorem *Viteb.*
Joan. Cratonem 1569. in 8. excusam esse adfir-
cui primum adceſſerunt *Explicatiunculae Arith-*
s doctrinae Nicomachi, & alia quaedam, ad con-
tionem scientiae istius pertinentia, quae in edi-
anni 1557. non reperiuntur. Conf. Georg. Sum-
Catalogus ad ann. 1569.

CXXXXII.

CXXXXII.

Conuersa ex Thucydidis historia quae
 latinum sermonem, & de autore illo,
 scriptis ipsius exposita, nec non explicata
 IOACHIMO CAMERARIO *Pabepergensi.*
bergae Excudebat Johannes Crato Anno M.D.
(1565) in 8. folior. 78.

Libellum dicauit Camerarius Henrico St
 epistola scripta Id. Jul. Lipsi. 1565. Particulae
 cydide conuersae sunt, 1) *Prooemium* Thu
 2) *Oratio* Schenelaidae Ephori lacedaemonii. 3
 seu *Concio funebris dicta a Pericle, & occasio*
libro II. Thucydidis. His adiecit CAMER
Commentat. de Thucydidis eiusque historia &
ationes eorum, quae ex graeco conuertit. Libel
 tio facta est, a Georgio Summario in *Catalog.*
 1565. a Nicerono in *Memoires* l. cit. p. 109. a
 Fabricio in *Biblioth. graeca* L. II. Cap. XXV. p.

CXXXXXIII.

Commentatiuncula: Non esse ex Euentis
 filii actionibusque Hominum pronuntia
 de exordio versus Ouidiani; *Exitus acta* 1
 JOACHIMI CAMERARII. *Lipsiae, typis*
Vogelini M.D.LXXII. (1572) in 8. folior.

Ludouicus, JOACHIMI F. Camerarius, a
 tris valetudo admodum infirma esset, opu
 euulgauit, & Joanni a Cracaw, tunc tempor
 lescenti adhuc, dedicauit Lipsi. XI. Cal. Januar
 Precibus vero potissimum adductus fuit typop
 vt *commentatiunculam* prelo committeret, sic
 ille, specimen quoddam dare volebat, quot
 ty

orum, qui recēter fusi erant. Litteris exscripta *commentatiuncula* italicis, quas *currentes* vocaret, minutissimis sed nitidissimis. Epistola dedicata praecipue Georgii Fabricii, Chemnicensis, qui usque & Ludouici Camerarii, & Joannis a Cracaw, schola prouinciali misenensi, fuerat praeceptor, impletur elogium. Cum non compleret omnes *commentatiuncula*, adiungere ei placuit Ludouici Camerario, *scholion de Congiario*, a parente suo, quando perscriptum, petente hoc praecipua dignitatis, quasi ipsum quoque congiarii loco, ad eruditae vitae studiosos. Conf. Georg. Summeri *Catalogus* ann. 1572. & Niceron *Memoires* l. cit. p. 114. qui libelli titulum, haud satis adcurate protulit.

CXXXXIIII.

ACHIMI CAMERARII *Bapenbergensis*, Epistolarum Familiarium Libri VI. Nunc primum ipsius obitum, singulari studio, a filiis editi. *Postfati, apud haeredes Wecheli, M. D. LXXXIII.* in 8. pp. 562. non numerata epistola dedicata, & indicibus folior. 8.

Duplex exstat *epistolarum familiarium*, quas scripsit ACHIM. CAMERARIUS, collectio, utraque illi duo edita. Haec prior a Joachimo, medicinae, Philippo, iuris DD. J. F. F. Camerariis, nomine Achimi Ernesti, Principis anhaltini, Comitis Ascaniae, Domini Zerbesti & Berenburgi inscripta est. *Bapenbergae aequinoctio autumnali*, anno 1582. Epistolae dedicatae duo subiciuntur JOACH. CAMERARII *carmina*, alterum latinum, alterum graecum, suis scriptis, paullo ante obitum composita. Prius est:

Cogitavi multa, tentavi aliqua, feci paucula, inchoata sunt relicta generis omnis plurima.

Otium

Otium neque suppetiit, nec tanta vis fuit in
 Ut liceret instituta corrigendo absolueret
 Aut caput quasi corpori informato adhuc im
 Nunc quod est reliquum, videbunt ista forte q
 Numquid emendatione digna forte existiment
 An putent vel supprimenda vel abolenda esse
 Epistolis duplex praefigitur index, quorum i
 na eorum, ad quos epistolae sunt scriptae, hic
 eorum, potissimum, quorum in epistolis, passim
 facta fuit, ob oculos ponit. Epistolis adiel
 graecarum sententiarum, in epistolis occurrenti
 terpretationes. Nicetion in *Memoires* l. cit. p
 hac epistolarum collectione talem protulit sen
 Ces lettres sont écrites avec beaucoup de politesse
 y peut apprendre bien des choses curieuses sur
 litteraire de son temps. Collectio epistolarum
 rior, titulo ornata: *Epistolarum ad diversos*
secundum, libros V. posteriores complectens,
Francofurti, impensis Petri Fischerei ex officina
niana 1598. in 8. Vid. Georg. Summeri cat
annum citat. Niceron Memoires p. 118. Inue
etiam nonnullae JOACHIM. CAMERARII
in Decadibus III. Epistolarum Huberti Langu
ACH. CAMERARII, Jo. Cratonis & Casp. J
ex Museo Immanuel. Weberi edit. Francof. ad
1703. in 4. Sed multae adhuc in bibliothecis
virorum nondum editae delitescunt. Vid.
Jacob. Apini dissertat. epistolica, de quibusda
dum editis epistolis JOACH. CAMERARII, A
Altorf. 1724. in 4.

CXXXXV.

Politicorum & Oeconomicorum Aristote
 terpretationes, & explicationes accuratae
 primum a filiis in lucem editae. *Autore J.*
CAMERARIO Bapenbergensi. Subiecto re

in indice, *Francofurti apud Andream We-*
M. D. LXXXI. (1581) in 4. pp. 332. &
si prior epistola dedicatoria, & indices non
numerati.

er, qui, ut omnia JOACHIM. CAMERARI
1, a viris doctis in pretio habetur, a Georgio
ero, in *Catalogo Scriptor.* JOACH. CAMERA
c a Nicerono l. cit. p. 117. iam anno 1580. pro-
dicatur: sed exemplar, quod in manibus est,
1581. prae se fert. Non omnes *politicorum*
telis libros, CAMERARIUS latina donavit ex-
one, sed *libros tantummodo septem*. Nam morte
ntus auctor, operi supremam manum imponere
otuit, & *librum IIX.* intactum reliquit. Edidit
explicationes, mortuo patre, Joachimus J. F.
rarius Doctor, & Georgii Ludouici a Sens-

Equitis aurati, Consilarii caesarii, & Principis
ii Friderici Marchionis brandeb. & Ducis Bo-
e &c. Onolzpachii supremi praefecti, nomine
sit. Adiiicitur *politicorum libris duplex index*,
latinus rerum & verborum explicatorum, alter
us, graecarum vocum explicatarum. Errant vero,
itegram *politicorum* versionem latinam, in libro
iri existimant, qui nihil praeter *Commentarium*
los complectitur. *Oeconomicis* talis praefigitur
s: *Oeconomica scripta, quae extant titulo Aristo-*
in sermonem latinum conuersu & explicata, ad-
que eis interpretatio Oeconomici libri Xenophon-
udio & opera JOACH. CAMERARII Paberg.
ofurti apud Andream Wechelum MDLXXXI.
1). Istum librum, qui praeter *commentarium in*
telis & Xenophontis oeconomica scripta, eorum
ob oculos ponit *interpretationem latinam*, JOA-
h. CAMERARIUS ipse, iam anno 1564. *Lipsiae*
cima voegeliniana in 8. prodire iusserat. Docet
stola dedicatoria, ad Henricum iuniorem, Prin-
i plauensem, Burggrafum Misniae, Lips. Cal.
Marr.

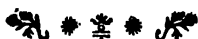

Mart. 1564. scripta. Conf. Georg. Summerus ad dictum annum & Niceron *Memoires* L. Haec CAMERARII *versio*, postea in nonnullis editionibus graeco-latini, locum inue. Jo. Albert. Fabricii *Bibliotheca graec.* L. III. p. 159 sqq.

CXXXXVI.

JOACHIMI CAMERARII Decuriae XI
 μίκτων Προβλημάτων. Seu Variarum
 arum Quaestionum, de Natura, Moribus
 ne, In quibus Allegoriae & etymologiae
 insunt, Graecae & Latinae expositionis,
 etiam in Latina conuersis: studiosis bonatium, hac prima editione, a filiis comm
Geneuae apud Hieron. Comelinum. M. D. 2
 (1594) in 8. p. 312. exceptis praemissis.

Liber, mortuo iam JOACHIMO CAMERARII curantibus Joachimo & Philippo, quos iam vivimus, CAMERARII filiis, in lucem exiit. illum esse voluerunt Richardo Baroni a Sta Domino in Wildperg & Riedeck. Varia in iurum auctorum, graecorum & latinorum, ex loca. Niceron Tom. XVIII. *des Memoire.* & Georgius Summerus in *Catalogo*, librum an prodiisse scribunt, sed exemplar, quo utimur haec scribimus, annum 1594. in fronte gerit. etiam isto anno prodiisse, ideo credibile est epistola dedicatoria iam anno 1593. die XXI scripta fuit. In Jani Gruteri *Lampade, sive tium liberalium Προβλήματα* CAMERARII le venerunt Tom. III. *Francof.* 1604. in 8. p. Pertinet ad illa *Appendix Problematum D. JO CAMERARII, varias & diuersas quaestiones*

des, mathematicas, poeticas & mythologicas com-
Apud Comelinum 1596 in 8. vid. Niceron l. c.
Georg. Summerus l. cit.

CXXXXVII.

SANDRI, *Gracci auctoris*, De Re Militari,
 commentarius in Latinum sermonem con-
 JOACHIMO CAMERARIO *Pabepergensis*,
 primum a filiis editus. Cum prooemio ad
 trum Swendium, & epistola ipsius lectu-
 ha: Praeterea FRANG. PETRARCHAE,
 io & virtutib. Imper. *Noribergae 1595. in 8.*
 si praemissa folior. 20. non numerata

usus fuit liber, quem Georgius Summerus in
 go omisit, & rarum esse nos docuit Jo. Georg.
 ius; not. marginal. in *Catalogo Bibliothec. hein-*
 p. 168. adscripta, *Noribergae in officina gerla-*
per Paul. Kaufmannum. Illius editionem,
 iam mortuo, curarunt Joachimus & Philippus
 rarii DD. qui, praemissa *epistola* illum dedica-
 Vito Vlricho & D. Sigismundo Mareschalkis,
 nit, *fratribus, praecipui ordinis equestris franco-*
 Miserat JOACH CAMERARIUS ONOSAN-
 M. e graeco conuersum, ad Lassarum a Swendi,
 so Imperatoris rom. Maximiliani II. *copiarum*
is christiani ductorem in Pannonia, cum epistola
longa, quae hic cum Lazari a Swendi responsione,
mae XX. Nouembr. 1566. scripta, & alia JOACH.
 ERARII *epistola* ad eundem, Lips. XXV. Mai.
 scripta, in qua illi ob munus transmissum gra-
 tit, exhibentur. Caput indicem sequuntur
 go *vetusta Callimachi. (ut putantur)* latine red-
 a JOACHIM. CAMERARIO. Vfus fuerat
 v. l. C c IOACH.

JOACH. CAMERARIUS *codice graeco*, ut in *epistola ad Swendium*, male ac mendose non etiam nullis in locis mutilo. Nicolaus igitur, in *praefatione ad lectorem*, ONOSANDRICO Paris 1598. in 4. & Heidelb. 1604. in praefixa, hoc de CAMERARII versione tunc. CAMERARIUS *vir admodum quam unicuique, eumque corruptissimum librum natum, quo valebat plurimum, ONOSANDRUM felicius* (quam Nicolaus Saguntinus, quae exemplari usum, sed versione sua, quae *Basileae* 1541. 1558. & 1570. in 8. scriptoris ac stilum, minus adsequutum esse, paullo nunciaverat Rigaltius) *expressit, sed ita ut res & membra, quae in graeco codice deessent, quoque versione non semel desiderantur, inde opinor, ut neque Nicolaus Saguntinus, neque CHIMVS CAMERARIUS graeca verba publicaverit.* Conf. Jo. Alb. Fabricii *Bibliothec. graecae* Cap. XXX. p. 766 sqq.

Orationem vel si mauis *epistolam de Officiis* *Imperatoris* ONOSANDRO adiectam CISCVS PETRARCHA, ad Luchinum Veronensem, tum Veneti exercitus Ducem Factum id esse nouimus, eodem tempore, chinus Vermius, aduersus Creteneses mitrebitur circa annum Christi 1366. a quibusdam seditionibus persuasi, imperium Venetorum excutierunt. Quae tamen seditio senatus veneti & Luchini Vermii virtute, breui tempore, fuit & insula, ad pristinam obedientiam, rediit. *Oratione* PETRARCHA Imperatoris laudabili virtutes, ob oculos ponit, miraque brevis singulari artificio, ex omni antiquitate, in hoc exempla illustria repetit. In *Operibus* PETRARCHAE, quae *Basileae ex officina Henrici* 1581. IIII. Vol. in fol. prodierunt, intuen-

Tomo I. FRANCISCI PETRARCHAE vita, & descripta fuit, quorum nomina inuenies in *ex de Niceron* Tom. XXII. p. 395 sqq. in *Jo. Pricii Biblioth. med. & infim. Latinitat.* L. XV. qq. Omnium optima & luculentissima illius est vita, quam Ludouicus Anton. Muratorius edit, & libro praemisit, qui inscribitur: *Le rime PETRARCHA, riscontrati coi testi a penna della libreria, e coi frammenti dell'originali d'esso* Aggiungono le considerazioni riveduti e ampliate andro Tassoni, *le anndtazioni di Lodouico Ansuratori Bibliotecario del sereniss. Duca di Modena per Bartolom. Soliani, Stampat. ducal.* n. 4. Conferri merentur additiones, quas : vitae descriptionem dederunt Auctores del *re de' letterati d' Italia* Tom. IIX. p. 186 sqq. i l. cit. p. 366 sqq.

IOACHIMI CAMERARII, viri, inter criticos Germania protulit, celeberrimi, & facile is, vita prae caeteris legi merentur Andr. vii & Matth. Dresseri *Orationes, in Obitum JOACHIMI CAMERARII* conscriptae: Vtraque *Lipsiae 174. a Joam. Rhamba* in 4. excusa fuit. Posteam inserta fuit Matth. Dresseri *orationibus* in volumen *Lips. 1606. in 8. collectis pp. 235 sqq.* potissimum Freyhubii *oratione*, & *Jeremiae narratione, de CAMERARII vita*, vsus fuit in *vida eius vita* Melchior Adami in *vitis philo-Germanor.* p. 119 sqq. Eadem scripta in *ex CAMERARII vita*, in auxilium vocauit *Nin Memoires* Tom. XVIII. p. 76-121. Conf. *noterunt* Jos. Simleri *Bibliotheca* p. 330 sqq. *cheri Theatrum viror. eruditione claror.* p. 1300. *loppelmayers historische Nachricht von nützn- ben Mathematicis und Künstlern, Nürnberg. 1730.* p. 64 sqq. Jacob Bruckers *Ehren-tempel der ren Gelehrsamkeit* Dec. III. p. 89 sqq. *Jo. Alb. i Biblioth. graec.* Tom. XIII. p. 1506 sqq. *Adr.*

*variorum & rariorum, Norimb. 1736. it
non inuenitur, hic adscribimus:*

*Arma coronauit tibi quod phoebeius ale
O CAMERARIADVM gloria, fama
Maximus effecit scribendi carminis vs.
Cui daret aonia Phoebus in arce lo
Nam tantum graiaque uales & voce la
Conficis & gemino carmina tanta si
Qualia vix vnquam doctum prope Pho
Edidit aurata clarus Apollo ebely.
Quid mirum, si plectra tibi citharamq
Ac sibi praelatum te IOACHIME ?*

CXXXXIIX.

Orationes BONACVRSI oratoris
vera nobilitate magis a virtute, q
orta. in 4. folior. 12.

Opusculum litteris gothicis impressum
sine die & consule quidem in lucem e

licatoria, *orationes*, quasi ab adolescentibus duobus, Publio Cornelio, & Flamineo, vter nobilior sit, Romae, apud patres conscriptos peroratas, ista lucubratione, cum non integrae ad illum pervissent, fuisse emendatas, ait. Auctor BONACORSI, seu BONACVRSVS DE MONTEMAGNO, non solum inter Jureconsultos, & Oratores italos, sed primis inter poetas eminuit. Vixit medio tempore saeculi XIII. & filius Jacobi de Montemagno, Principis Senatus reipublicae pistoriensis (*Gonfuloniera di Pistoia*) fuit; Tanti aestimabatur ab Imperatore Sigismundo, ut ab illo eques, ritu veteri, stricti gladio percussu crearetur. In componendis carminibus suum Cinum pistoriensem (Cino de Pistoia) imitandum sibi proposuerat, quem tanta felicitate fecit, ut a plerisque, illi haud impar censeretur. Prae Jo. Baptista Casotti, *opera* illius, necnon alterius Bonacursi de Montemagno in lucem edidit. *Le Opere di BONACORSO DA MONTEMAGNO*, iam a Nicolo Pilli cum Adnotationibus euulgauerat Roma 1559. vid. Nicol. Franc. Haym *Notizia de' Letterari nella lingua italiana* p. 128. Perscripsit BONACVRSVS hoc opusculum, cuius exemplum in bibliotheca portensi publica vidimus, ad Guitondotum, Montisferrati comitem. Josias Simlerus in *Ursbecca* p. 102. illum minus accurate Bonagarsum pistoriensem adpellat.

CXXXXVIII.

solae MARSILII FIGINI *Florentini*. in 4. minor. 243. si titulum & tabulam folior. 10. non numeraveris.

Immodum rara est, haec *epistolarum* MARSILII FIGINI editio, cuius meminit Michael Maittaire in I. *Annal.* p. 636. Niteron in *Memoires* Tom.

V. p. 221. Jo. Georg. Schelhornius *Tom. nitat. litterar.* p. 102. & Summe reuerenderer *Nachrichten von einer hallischen Biblioth.* p. 547 seqq. In XII. diuiditur libros. Etere litterarum romano, satis nitido ex Typographus in fine haec adposuit verba: *OFFICINI Florentini Eloquentissimi Viri epistolares Per Antonium Koberger impraess. incarnate deitatis. M. CCCC. XCVII. (1497. Februarii finiunt Foeliciter.* Quo tempore prima prodierit editio, pro certo adfirmari sustinemus. Adfert quidem Pellegrino Anlandi, in libro, qui inscribitur: *Origine della Stampa, e Notizia dell' opere stampate fino al 1500. in Bologna 1722. in 4. pag. 13 nem florentinam 1495. in 4. sed Cornelius in incunabulis Typographiae p. 60. illam 1497. retulit. Conf. Michael. Maittaire. typogr. Tom. I. p. 591. & l. cit. Multo antequam quidem prolatam inuenimus, Venet. 1458 Joannis Arenholdi *Conspectu bibliothecae epistolarum* p. 78. sed illam inter libros, existant, referendam esse, iam monuit S. R. *Nachricht. von einer hallischen Biblioth.* L. titio omnium sine dubio prima est, quae induit, & cuius in fine haec leguntur verba: *rentini eloquentissimi viri, Epistolae familiariter finiunt. Impensa prouidi Hieronymi Barentini, Venetiis commorantis, Opera veratitia Matthaei Capcauae Parmensis: imprestis, aequinoctium vernale Phoebus introeunt (a signo Leonis, Leonem enim rudis figurat, cisa, non arietem, ut Maittairius quidem *Annal. typogr.* p. 591. existimauit, refert) ra Mercurii, Vigilia diui Gregorii; an. M. CCCC. LXXXV. (1495) vid. J. Schelhorn, Niceron II. cit. die *Merkwürdigen koenigl. Biblioth. zu Dresden* Tom. I. p. 45**

te annum 1495, nulla editio in lucem exierit, non solum ipsae testantur, quae ab anno d. annum vsque 1494. scriptae sunt, sed id MARSILII FIGINI *epistola* confirmare vide-
epistolas suas, Florentiae XV. Decembr. 1494. quam ex editione *norimbergensi*, in cuius inscripta est, hic adscribimus:

SILIVS FIGINVS Florentinus
scribis semel Epistolis suis S.

et aepistolae meae amicis meis (me iubente) scribitis: totiens amicissimo vestro Hieronimo immortales salutes dicite. Vos enim ego morueram. ac nescio qua fortuna propediem mori. (sine dubio moribundas). Hieronimus auius pietate vir regeneravit vos nuper (ut spei immortales. Latebatis enim iam diu lucis cuius quisquam adhuc e tenebris eruebat. Fato vel genio nondum volente. Roscius autem noster & vobis Roscius. qua pietate semper erga vestrum MARSILIVM se gessit eadem nunc caritate quadam hereditaria foeliciter est prodiligentia simul & opera curans ut vestre faciam oppressae prorsus exprimerentur. Hunc tum. piumque restitutum vestrum: haecenus tristes nunc hylares salutate atque pro ingenti utilitatis munere, immortales gratias agite.

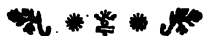
Decembris MCCCCXCIII. Florentiae.

*d. epistolas ipsas adtinet, quae maxima ex philosophici & astrologici argumenti sunt, Nice-
 t. sententiam suam de illis hac ratione exponit. y a peu à apprendre dans ces lettres, on n'y rien de l'histoire littéraire de ce temps. Les philosophiques qui y sont traitées sont enve-
 d'une obscurité qui rebute le lecteur; ajoutez à l'Auteur y parle trop souvent des folies de
 ogie judiciaire dont il étoit entêté. C'est un
 qui se trouve dans plusieurs de ses autres ou-*

orages, entre autres dans celui de Vita. Il
parmi ces lettres une piece intitulée: Orat
Christiani ad pastorem Sixtum III. qui a été
separement à Basle en 1510. Optime, cum
conspirant J. G. Schelhornii, & auctoris d
würdigkeiten der koenigl. Bibliothek zu Dr.
quae II. cirt. legi poterit. Minime vero i
mento fuit Felici Filiuccio, quo minus ill
MARSILII FIGINI, in sermonem Etrusce
verteret vernaculum, & hoc ederet titulo:
vine lettere del Gran MARSILIO FIGINO
te per Felice Figliucci, fanele, nuovamente
con le tavole copiosissime in Venezia per Gab
to 1563. II. Tom. in 8. De insigni versio
te vid. Nicol. Franc. Haym *Notizia de' libr
la lingua italiana* pag. 197. In *Operibus M
FIGINI*, quae *Venetis* 1516. *Basileae* 1561
& *Paris* 1641. II. Tom. in fol. in lucem e
runt, *epistolarum Libri XII.* locum inueni
mo I. & quidem in editione *basileensi* prio
segg.

MARSILIVS FIGINVS, Canonicus flor
philosophus platonicus, sua aetate celeberr
rentiae anno 1433. patre chirurgus natus f
Cosmum & Laurentium de Medicis, tan
gratia valuit, vt ab iis honestis aedibus, f
ecclesiae cathedralis florentinae canonicat
que & splendidis stipendijs donaretur. Q
autem corpore, eo maior animo & doctrin
lerudinem diligenter curavit, illiusque cor
praecepta, in libro in primis *de triplici* &
alio tempore describemus, tradidit. Vtri
guae fuit peritissimus, philosophiae platon
rator, neque Platonem duntaxat, sed multo
philosophis platoniciis scriptos latina ciuitat
v. c. Plotinum; Jamblichum, Proclum, Sy
Pfellum. Diem, febris correptus, aetatis ann
anno 1499. dum in villa coregiana, haud

florentina, rusticaretur, obiit. Illius memoriam,
 ad posteros transmittere studuerunt. Legi me-
 r. Jacob. Gaddius *de Scriptoribus non ecclesiasti-*
Tom. I. Florent. 1648. in fol. p. 115 sqq. Henr.
 urton in *Adpendice ad Guil. Caue Histor. litterar.*
Ecceles. pag. 166 seqq. Petrus Lambecius in
mentar. de Bibliothec. vindobonensi Tom. VII.
sq. Giulio Negri in *Storia degli Scrittori fio-*
noi p. 398 seqq. qui vero multos admisit errores,
 ducendis de vita, & laudibus FICINI, scripto-
 quos emendavit Jo. Albert. Fabricius in *Bi-*
h. med. & infim. Latinit. L. VI, pag. 496 seqq.
 Adr. Baillet *Jugemens des Savans Tom. II.*
p. 317 sqq. Inter omnes autem, qui historiam
 SILII FICINI dederunt, eminent Jo. Georg.
 rhornpius, qui l. cit. p. 18 - 136. *de vita. moribus,*
criptis MARSILII FICINI Commentationem, &
logiam pro MARSILIO FICINO, unagiae postu-
dedit. Niceron in Memoires Tom. V. p. 214-225.
 b. Bruckerus in *Historia philosophica Tom. III.*
p. 7. 40. 362. Conf. eiusd. *Fragen aus der phi-*
lophischen Historie Tom. V. p. 1428 - 1443. Visam
SILII FICINI, a Dominico Mellino scriptam,
 nunquam vidisse auctoritate Julii Nigri, addu-
 diximus iam in *Analectis litterariis pag. 587.* In
 elai Reusneri *Iconibus, suo imaginibus vinctis literis*
Virorum, Italiae, Graeciae, Germaniae, Galliae,
liae, Vngariae ex typis Waldkirchianis in lucem
actis, Basil. 1589. in 8. hoc eius legitur epit-
um:

HOSPES, HIC EST MARSILIUS SOPHIAE
 PATER:
 ATONICVM QVI DOGMA CVLPA TEMPQ-
 RVM
 SITV OBRVTVM, ILLUSTRANS, ET ATTQ-
 CVM DECVS
 SERVANS, LATIO DEDI: FORES PRIMVS
 SACRAS

DIVINO APERIENS MENTIS AC
MINE

VIXIT BEATVS ANTE, COSMI MVN
LAVRIQVE MEDICIS NVNC REVI
BLICO

S. P. Q. F.

ANNO M. D. XXI.

Ea, quae Caesar Baronius Tom. V. *Annal.* 411. col. 438 sqq. edit. *Mogunt.* 1601. in *plurarium*, ut ipse ait, *eruditorum & religiosorum* & ipsius Michaelis Mercati, miniater Protonotarii, *fide* retulit, quod nimirum FICINVS, post obitum suum, Michaeli Mich. Mercati, qui rem Baronio narrauerat visendum, prout viuis promiserat, obtulerit antea de animarum immortalitate, cum illorarat, expertus iam confirmauerit, ea inquam i cerono l. cit. pag. 219. in dubium vocata Conf. Schelhornii *Amenitat.* l. cit. p. III. Frideric. Maieri *progr. de pacto adparitionis tem*, quod subiungitur Jo. Alb. Fabricii *Dij augural. de recordatione animae humanae, superstitis*, Kilon. 1699. in 4.

CL.

Epistole FRANCISCI PHILELFI *equit Oratoris atque poete laureati* breuiorestiores & adulescentibus magis conducentest. Epistolarum eius volumine conquisite. etiam supraposita sunt argumenta seu titulste declarantia ipsarum materias. Ideoqgium opusculum hoc imprimi curauimus. diosi & facilius & sepius lectitent. quo

ipsis accommodatius fuerit. Addita praeter-
st tabula. ut facile quisque possit inuenire
n desiderauerit materiam. Praeterea familia-
Epistole ANGELI POLITIANI ad viros illu-
conducenter prenomatis ad calcem adiecte
in 4. folior. 49.

Niceron in *Memoires* Tom. VI. p. 87. & Tom. II.
II. p. 187 seqq. varias *epistolarum* FRANC. PHI-
LELFI editiones recenset, inter quas tamen haec non
currit, quae etiam Michaeli Maittaire incognita
it. Leguntur in illius sine haec verba: *Epistolio bre-
ui eloquentissimi viri FRANCISCI PHILELPHI.
iunctis aliquot illustris viri epistolis terminus arte
pressoria imponitur exoptatus Coloniae per honestum
Martinum de Werdena prope domum consula-
ri in vico burgenfi (vel die burgerstraes) commoran-
ti. Anno a natali christiano Millesimo Quingentesi-
mo septimo (1507). Inueniuntur in editione, litte-
gothicis exscripta, raro obuia, 413. tantummodo
ANC. PHILELFI & 15. ANGELI POLITIA-
epistolae, quae stilo laconico conscriptae sunt, v. c.*

ANGEL. POLITIAN. Jacobo Modesto suo Sal.
*Doles quod non rescribam dolere desine iam re-
scribo. Vale.*

ANGEL. POL. Pico Mirandule Sal.

*ne vellem corrigeres, tu laudas. Hoc vero facile
fis, quod semper facis Vale.*

ANGEL. POLITIANVS Amico Sal.

*Mai vehementer. letatus sum vehementer, quod egro-
ti, & quod conualuisti. Vale.*

ANG. POLIT. cuidam Sal. dicit

*isto lilia. non ut gratum faciam tibi. quamquam tibi
oque. sed ut ipsis liliis, hoc est ne marcescant. Vale.
xxix. Idib. Aug. an. 1494.*

Scripto-

1741. in 12. Conf. Bartholom. Facii
sribus libri, quem primum ex MS. Cod.
tum recensuit Laurentius Mehus, etrusci
cortonenlis Socius, Florentiae 1745. in
Reusneri Icones ex typis Waldkirchianis
ductae, ubi hoc lepidum P. Myrtei
gramma:

Nunquid sat tibi non fuit PHILELP
Linguae gloria nobilis latinae?
Ni graecas quoque peruagatus vrbes
Dignus coniuge nuptiisque graecis,
Ferres Timothei nouum triumphum?
Cui, dum una super ille dictione
Tecum pignore certat, atque barbam
Abradi sibi ferre pollicetur,
Victus: aut postquam pecuniam abs te
Victor auferat: abnegasti eadem
Barbam posse pecunia obtinere
Victor: atque nouacula expedita
Barbam illius habere maluisti:
Jam nunc non Italiae PHILELPHE,
Graecae gloria nobilis palestra.

CLI.

ANTONII BONCIARII, *Perusini, Academici Insensati*, Epistolae. Ad Reuerendiss. Olionem Comitolum Perusiae Episcopum. Secunda. Marpurgi Cattorum Typis Pauli Typogr. Acad. MDCIV. (1604) in 8. 27. excepto indice pp. 5.

Le MARCVS ANTONIVS BONCIARIVS, *perusinus*, epistolas suas primum in vulgus edidit *Perusini* 1603. in 8. *ad iudicia hominum exploranda*, ut Augustinus Oldoinus, in *Athenaeo augusto*, *Perusini* in 4. p. 230. *quae quidem ista fuerunt, ut prius tale opus, per manus hominum transmissum, leuiter dilaudatum, tandem in Germania paullo post uiderint Typographi Maspurgenses (Marpurgenses)*. Haec secunda editio, in quatuor diuisa est partes. *Epistolae*, nonnulla interseruntur *epigrammata*, a BONCIARIO, composita. Nouam & auctiorem editionem, in XII. libros diuisam, cum *epistolarum argumentis, singulis epistolis*, a Floramonte Floramontio *typis, Perusiae* euulgauit an. 1614. in 8. pp. 783. Nullo quidem adparet, volumen tantummodo prius esse, sed secundum nunquam in lucem exiit. Exstat quidem alia *epistolarum* a BONCIARIO, exaratarum collectio, sed haec ad illam non pertinet. Inscribitur: *Idyllia & selectae epistolarum Centuria noua, cum decuriis duabus consculis decem varii argumenti*, *Perusini* 1607. in 12. *Paron de litteris* posterioribus, eiusmodi tulit iuramentum in *Memoires* Tom. XXXII. p. 167. *les lettres* *écrites avec élégance, mais elles sont entierelement* *ides de choses, & il n'y a presque rien à apprendre.* *De* vero, quas recensemus, ad doctissimos Italiae homines perscriptae, omnes fere litterarii sunt argumenti, & historiae illorum temporum litterariae, non medio-

mediocrem lucem adfundunt. Non omnes BONCIARIVM habent auctorem, sed occurrunt plurimae a viris doctissimis, & in summa dignitate scriptis, & ad BONCIARIVM, & ad eius artiscriptae sunt. Conf. die *Nachrichten von einer leuschien Bibliothek* Tom. I. pag. 444 sqq. vbi praeter viri nominantur, quorum *epistolae* in hac collectione reperiuntur.

Natus fuit MARCVS ANTONIVS BONCIARIVS Aretinae suae Aintriae, ditionis perusinae operis an. 1555. M. Antonii Mureti discipulus, a Cardinali, scholis perusinis in Seminario praeterfuit, quod officium bis, mortuo Corneo deposuit bis Antonii Mariae Galli, Cardinalis precibus petitus, in seminarium perusinum, ad pueros instruendos, reuersus est. Inter haec a senatu bononiensi, ut Bononiae eloquentiam profiteretur, vocatus, deinde a Friderico Borromaeo, mediolanensi archiepiscopo, inuitatus, ad primarii bibliothecae munus, in bibliotheca ambrosiana, sustinendum demum Pisas, ad docendam eloquentiam, in administrationis vrbis, amplissimis praemiis adlectus, prout vltro oblatus, caecitatis causa, repudiavit, antea duplicato stipendio, retenta. Id memoria dignum est, quod patrem tutorem, habuerit discipulum, cum annos quadraginta natus, vxore amissa, se societati Jesu adiungere vellet, ne ob latinae linguae ignorantiam repelleretur, breui temporis spatio, a litteris imbutus est. Rem narrat Dominicus Pagninus, in *epistola* ad Scipionem Barnabaeum, Fratrem natum, quae legitur inter BONCIARII *epistolae* p. 396 seqq. edit. Marburg. Variis operibus et inclaruit BONCIARIVS, quae omnia, si *grammaticam latinam*, in usum scholarum perusinarum, composcriptam, & semel, iterumque, & saepius editam ceperis, admodum raro hodie reperiuntur. Mortuus est anno 1616. aetatis anno prope LXI. extra Qui

as fatis, per omnem fere vitam fuerit agitatus
pitaphium testari poterit:

n ego, *Hospes deslendus tibi, ne erres, tu a me
vandus. Mibi aduersus perpetuas hostes, poda-*
gram

*ragram, caecitatem, paupertatem, inuidiam
uper stetit inuicta hilaritas. Diuae illae caele-*
stes.

*nabant pugnanti auxilium, vincenti triumphum.
rs ipsa est mihi, quam fuerat vita liberalior;*
ista

um soli pedem non concessit, haec quatuor indul-
get,

res pollicetur; istic diurnos, alibi aeni aeter-
nos.

andem vixerim quaeris? hoc ego ut viuus scie-
bam,

ignita duos annos, & vnā noctem; abi, obi,
felix.

a illius multis verbis exposuit, Augustin. Oldoi-
i *Asbenaeo augusto*, & Niceron. II. citt. Conf.
teus Jani Nicii Erythraei *pinacotheca* I. num.
p. 98 sqq. edit. *lipsiensis* 1692. in 8. P. Baile
nair: *historique & critique* Tom. I. p. 595.

CLII.

epistolicum, Exhibens JOANNIS CASE-
i Epistolas, ad Principes, Nobiles, Viros
s, propinquos, ciues, ac familiares, in
na & Vegetiana Editionibus non compa-
ex ipsius Autoris aduersariis & manuscri-
ximam partem adornatum, & in XVI. li-
scriptum: accurante Justo a Dransfeld.
ta est Herm. Conringii epistola de scriptis

CASE-

CASELIANIS, & annexa lucubratiuncula
tificio & imprimis caractere Epistolico, ex
ris Phalereo deprompta. *Francofurti Sion*
Bartholdi Fuhrmanni, Bibliopolae Osterodan
1687. in 8. pp. 1136.

JOANNES CASELIVS sue CHESSE
enobili in Geldria familia, oriundus, Goerting
no 1533. natus fuit. Perfectis in patria, Vi
gae, Lipsiae, Rostochii & Francofurti ad Vi
litterarum studiis, & peragrata Italia, an. 156
losophiae & rhetorices professor Rostochii con
fuit. Cum vero Rostochii grassaretur pestilen
no 1565. iterum in Italiam abiit. In academi
na, iuris utriusque Doctor renunciatus fuit.
lia, anno 1567. ad finem vergente, ad mun
rediit Rostochium. Paulo post a Joanne
Duce megalopolitano in aulam arcessitus, ut
principem, litterarum doceret studia. Tand
quatuor annos vitae aulicae pertaesus, Rostoc
recepit, & anno 1599. in academiam helm
sem tunc temporis conditam abiit, ibique
phiam & eloquentiam ad annum vsque 1613.
vita decessit, publice professus est. Vid. Jo.
programma de vita, obitu, atque origine JO.
LII. Justus a Dransfeld illud *epistolis* CA
praemisit, & Reinh. Henr. Rollius *Memoriis*
phor. Rostoch. & Lips. 1710. in 8. Decad. I.
199. inferuit. Excerptum dedit Melchior Ad
vitis philosophor. germanor. p. 239 sqq. Ch.
Heidmannioratiuncula in funere JO. CASELI
Helmstad. 1613. in 4. Jacob. Burckhardi *de* JO.
LII *praeclaris erga bonas litteras meritis, eia*
cubrationum editione, Epistola ad Justum Chri
rum Boehmerum, Wolfenb. 1707. in 4. a Roll
ea inserta fuit l. cit. p. 218 sqq. Conf. *Nar*
JO. CASELII *vita*, quae legitur in *prae fat.* 7

germanicar. Ernest. Joachim. a. Westphal. Lips. 1740. in fol. p. 72 seqq. *Etwas von gem. rostockischen Sachen* An. 1739. p. 49. 89. 151. 380. 382. 644.

Inter alia opuscula, multas JOAN. CASELIVS, immo principes, & viros, suae aetatis doctissimi scripsit *litteras*, quarum multae editae fuerunt, & ineditae, in scriniis bibliothecarum delite-

scunt. Varias *editarum* collectiones recenset Polycarp. Lyserus in *Apparat. litterar. societat. Colligen-*

Collect. I. Viteb. 1717. in 8. p. 240 seqq.

Inter illas praecipue, quas Joan. a Fuchte

ß. 1619. in 8. & Henric. Vaquetius *Hamburg.*

& 1643. in 8. in lucem emisit. Iusti a

Esfeld collectio, cuius titulum adscripsimus, in

libros diuisa est. Complectitur liber I. *Epi-*

ad Principes, II. ad Adam. Krausen in Borch-

III. ad Nobiles ab Hoim, IIII. ad Nobiles a Bas-

z, V. ad Petrum Victorium nobilem florentinum,

VI. ad CASELIVM, VI. ad Barones & nobi-

lioribus diuersos, VII. ad Jagemannos, IIX. ad

Ryhmman, VIIII. ad Propinquos & ciues, X. ad

celebres, XI. ad Andr. Cludium, XII. ad L.

laeum, XIII. ad J. Peparinum, XIIII. ad Alb.

pium, XV. ad Matthiam Ouerbecium, Belgam,

VI. ad R. Diepholdium. Collectionis dransfel-

se raritatem, testatur *Theaurus bibliothecalis*

I. p. 84 seqq. & ex eo *Catalogus Biblioth.* sal-

an. p. 488. Repetita quidem exstat editio *Ha-*

1719. in 8. sed multis typothetarum mendis de-

fecta fuit. Prior igitur *Frautofurti* 1687. edita,

& doctis praecipue aestimari, & posteriori solet

ferri. De JOANNIS CASELII *epistolis inedi-*

ta. Polycarp. Lyseri *Dissertat.* citat. p. 246 seqq.

olae CASELII X. leguntur inter Marquardi Gu-

epistolas, a Petr. Burmanno *Ultraiect.* 1697. in 4.

s. Alias *ad diuersos* inseruit Rudolphus Auguft.

plus *Commercio litterar. claror. viror.* Tom. I.

p. I.

Dd

Brun-

Brunswig. 1737. in 8. p. 13 sqq. Epistola
 quas, cum aliis, Marquardus Gudius anno 11
 nae loco obtulerat Samuel. Sciasio, inserta
 tur in dem *gesammelten Briefwechsel der*
Hamburg. 1751. in 8. passim. De aliis J
 CASELII operibus legi poterit Herman. C
Epistola de scriptis CASELIANIS, collectio
 feldianae praemissa, & qui plenior & p
 est Henrici Ernstii *Catalogus Scriptorum C*
 NORVM, in certas classes distributorum, 1
 1651. in 4.

CLIII.

CASSIODORVS SENATOR de anima.
 CASSIODORI ad lectorem Barbascul
 gramma

Sum de te meritis bene tu vero male de
 Nam laceras nomen corripis atque me
 Sermonis lacii si me dignabere in albo

Fac mediam extendas CASSIODORV
 in 4. folior. 24.

Editio litteris satis luculentis exscripta, ha
 nostra aetate obuia est. Praemittitur illi, br
 GNI AVRELII CASSIODORII SENATO
storia, ex Helinandi & Graciani narrationibu
 simum composita. Sequitur capitum XIIIX. c
 liber compositus est, elenchus. In fine legun
 verba: Phorce in *aedibus* Thome Anshelm
 M. D. VII. (1507) *mensē Junio*. Insignia t
 phi hisce verbis subiecta sunt. In Ioan. Gar
 tione; omnium *operum* CASSIODORII in
 iste libellus ad MSS. codices S. Audoeni rotho
 sis & Abbatiae de Noa collatus, marginalibusq
 & animaduersionibus Francisc. Jureti eme

L. p. 594 seqq. edit. *Venetis* 1729. in fol.

N MAGNI AVRELII CASSIODORII SEN-
 118, Viri patricii & Consularis rom. viuarien-
 castelliensis monasterii, Fundatoris & Abba-
 medio seculo VI. inclauit, data, quod aiunt,
 escriptit F. Denys de Sainte Marthe, & edi-
 titulo: *La vie de CASSIODORE, Chancelier*
vier Ministre de Theoderic le grand, & de
s autres Rois d'Italie, ensuite Abbé de Viviers,
Abregé de l'histoire des Princes, qu'il a servis,
Remarques sur ses Ouvrages. A Paris chez
d, 1695. in 12. Praemisit etiam Joannes Ga-
 ditioni suae CASSIODORII vitam, in duas
 iuisam, a pag. I. 26. & p. 27-35. *disserta-*
te CASSIODORII vita monastica. Conf. An-
 ssevini *Apparat. sacer* Tom. I. p. 302 seqq.
ae Histur. litterar. scriptor. ecclesiasticor. p.
 . Casimir. Oudini *Commentar. de Scriptor. &*
ecclesiast. Tom. I. col. 1462 sqq. Daniel.
 lolleri *Dissertat. de MARC. AVREL. CAS-*
RO Altorf. 1686. in 4. Jo. Albert. Fabri-
otb. latin. Tom. I. L. III. Cap. XVI. p. 651
 m. III. p. 618 seqq. Jo. Nicol. Funccii *Com-*
de inerti ac decrepita latinae linguae senectu-
zon 1750. in 4. Cap. III. §. XXIII. p. 319 sqq.
 §. VIIII. p. 343 sqq. Cap. IIX. §. XIII. p.
 . Cap. VIIII. §. IIII. p. 522 sqq. vbi libelli
 a recensio exstat, & tandem Cap. XI. §. XXX.
 qq. Gabriel. Barrii *de Situ & antiquitat. Gala-*
notis Thom. Aceti Rom. 1737. in fol. L.
 . XVII. XIIX. XVIII. M. Gibert *Jugeniens*
ms, sur les Auteurs qui ont traité de la rheto-
 449 sqq. edit. quae P. I. Tom. IIX. des *Ju-*
des Savans d'Adr. Baillet Amst. 1725. in 12.
 it.

CLIIII.

ARETAEI *Cappadocis medici* Libri IIX. *¶*
Ephesii de hominis partib. li. III. Junio
 Crasso Patauino interprete. Accessere quae
 sus non vertit ARETAEI aliquot capita.
 FI liber de Vesicae ac renum affectib. Eit
 de Medicamentis purgantibus. Adnotation
 eorum in quibus ab interprete Graeca discere
Parisiis M. D. LIIII. (1554) apud Guilielmum
relium, & Jacobum Puteanum. in 12. pp. 55
 dedicat. & indicem folior. 14. non numerauerunt

ARETAEI περί αἰτιῶν καὶ σημείων ὀξείων καὶ
 παλαιῶν βιβλ. IIII. & ὁρίων καὶ χειρῶν τοῦ σώματος. *¶*
 βιβλ. IIII. e graeco sermone, in latinum, conuer-
 Junius Paullus Crassus, medicus patauinus, et
 ut ipse ait, in epistola dedicatoria, ad Albertum
 niorem, Marchionem brandenburgensem, lib-
 quem recensemus, praefixa, *graeco manuscripto*
rimo & curioso, non sano, non integro, sed in
mendis inquinato, multis magnisque vulneribus co-
so, & lacerato. Ex tribus tam conlatis exemplaribus
 multa, quae deficiebant, restituit, quae erant de-
 vata, castigauit, quae confusa erant, in ordinem re-
 git: per coniecturas etiam ab artis medicae per-
 defumtas, non paucos locos librariorum incuria
 riatos, antiquae & sanae, ut sibi persuasit, lectio-
 stituit. De quibus autem ambigebat, neque sine
 veritatem eruere, sibi quae penitus satisfacere poterat
 eos asterisco notauit, aliorumque iudiciis pen-
 dos, castigandosque reliquit. Emiserat hanc ve-
 nem, addita versione RVFI ephesii, de partium
 poris humani adpellationibus, quem librum graeco
 a Francisco Frigimelico, medico acceperat, la-
 primum *Venetis 1552. in 4. vid. Jo. Alb. Fab*
Bibl.

Not. graec. L. III. Cap. III. p. 101. Editio, in hęc tenemus, versionis Crassi, secunda, admodum rara est. Quis illam in lucem prodire iusserit, constat. Ut virorum doctissimorum fert sententia Jacobo Goupylo, medico parisiensi, id factum. In eam potissimum adducuntur ii sententiam, his, quae *Adnotationibus locorum, qui in ARETAEI codice graeco, ab interpretatione Crassi discre-* pag. 528. adiecta, leguntur: *haec cursim latina graecis coniungentes obseruauimus, hęc adnotas, non ut aliquid interpreti bono detrahereamus, meditatio docta non mediocriter in edendis Graecis fuit, sed ut ipse his pauculis admonitus, in suam gratiam, dum vita superest recognoscat, & quam quiuisset inchoatum opus, tandem ab eo emittat.* Haec autem verba, ad Jacobum Goupylum spectare, ideo sibi persuadent, quod eo anno 1554. Paris. apud Adrian. Turnebum ARETAEI Cappadocis, de acutorum ac diurnorum morbum causis, ac signis libri III. & totidem de eorum curatione, & RVFI ephesii libri de vesicae &que morbis, de purgantibus medicamentis, de vitiis corporis humani, & Sorani de vtero & muliere pendendo, graece e bibliotheca regia in 8. editi sunt, quibus Jacobus Goupylus, epistolam praefatam, ad Odonem Castilionaeum, Cardinalem qua, se adiutum fuisse, regiae bibliothecae exhibuit, & duobus aliis, quorum alterum, a Cameracensi medico, obtinuerat, alterum suis sibi comparauit. Eorum praeterea sententiam ipse etiam Paullus Crassus confirmare videtur, qui in rebus, & curis secundis recognita, versione, quam anno 1555. cum viris doctis communicauit, istam editionem disertis verbis, quae apud Fabricium l. cit. habent, medico cuidam Gallo tribuit. Conf. Herman. Haue praefatio, ARETAEI cappadocis editioni, memorandae praemissa, vbi de hac versione ita dicit: *Versio latina quam Henric. Stephanus edi-*

dit, in Principibus medicorum est illa ipsa
 quae prius prodierat ab Anonymo, quem G
 eruditi alii suspiciantur, sed Celsum Crassu
 Crassi filium, ex Goupyli editione vertente
 Peritus adserit. Sed haec omnia nos non in
 quo minus in aliam plane discedamus senten
 tiamque a Goupylo, neque a Cello Crasso, sed a C
 Morelio Tiliano hanc editionem curatam e
 memus. Cum enim *Adnotationes locorum*
 ARETAEI codice graeco ab interpretatio
 discrepant, auctore G. M. T. conscriptae
 Morelium hisce litteris initialibus nomen i
 culasse, & forte cum Goupylo, vniro studi
 que labore, editionem *turnebianam* graeco
 nasse, nobis persuasimus. Quo minus aut
 suspensionem cuidam obtrudimus, eo minus
 adfirmare sustinemus, quid aut quem litt
 gnent initiales R. C. F. quae in fine *fragm*
de medicamentis purgantibus p. 553. cons
 De aliis huius versionis ab Anonymo recog
 tionibus vid. Jo. Alb. Fabricius l. cit. ubi
 ARETAEI cappadocis, & RVFI ephesii a
 rumque operibus, varia lectu digna adnota
 plex nostra aetate existat ARETAEI cappa
 tio, admodum splendida; Alteri hic praefi
 lus: ARETAEI, cappadocis, *de Causis & J*
torum & diuturnorum Morborum Libri IIII
ratione acutorum & diuturnorum Morborum.
Graece & Latine. Cum MSS. duobus, Har
 Vaticano contulit, novamque versionem dedi
 Wigan A. M. Aedis Christi Alumnus. Acc
 fusio, *dissertationes in ARETAEVM, variae*
notae & emendationes. Tractatus de ioni
TAEI dialecto. quodque difficiiores huius A
ces exponit Lexicon. Oxoniae e Typograph
 doniano 1723. in fol. form. maior. In p
 omnes ARETAEI editiones enumerantur, i
 autem DISSERTATIONIBVS, de ARET.

*in rebus anatomicis scientia, & curandi ratio, quam tenuit ARETAEVS, agitur. Recensio-
operis splendidissimi, cuius tantummodo tercen-
tantur exemplaria, typis expressa, vid. in Actis
itor. lipf. An. 1728. p. 97 sqq. Conf. die Merk-
lichkeiten der königl. Biblioth. zu Dresden Tom. II.
15. Clar. Dau. Clement Bibliothéque historique
isque de Livres difficiles à trouver Tom. II. p. 24.
rius editionis titulus talis est: ARETAEI, Cap-
cis, de causis & signis acutorum & diuturnorum
orum Libri IIII. De curatione acutorum & diu-
orum morborum Libri IIII. Graece & Latine.*

*Commentariis integris Petri Petiti medici Pari-
s. atque clariss. Jo. Wiggani doctis & laboriosis
, & celeberrimi Maittairei Opusculis in eundem,
emque eruditissimi atque celebratissimi Danielis
velmi Trilleri Observationibus & Emendatis.
ionem curavit Herm. Boerhaave. Lugduni Bata-
sumptibus Petri van der Aa 1731. in fol. form.
r. pp. 604. Huic editioni, Junii Paulli Crassi
o latina, e recognitione G. M. T. subiecta fuit.
Ad. Eruditor. lipf. an. 1732. pag. 393 seqq. &
ores supra citat. II. citt.*

CLV.

ΣΙΟΤ Ιατροσοφιστου, και Θ Ε Ο Φ Τ-
ΑΚΤΟΤ του ΣΙΜΟΚΑΤΟΤ Προβλημα-
Απορηματα Φυσικα περι ζώων παθών. H. e.
I, *Iatrosophistae, & THEOPHYLACTI SI-
TI Naturales quaestiones, circa animalium
cipue hominis naturam, atque affectiones
m. Ad V. N. Ampliss. Excell. & Experien-
n Dn. Wendelinum Siebelistium, Doctorem
m, antea quidem Magni Moscouiae nunc*

Dd 4

vero

vero Brunsvic. & Lunaeburg. nec non H
Ducum Sereniss. & Celliss. Archiatrum f
mum, Dominum Ciuem atque Amicum su
terem & propriissime dicendo Consalaneu
mittebat Editor, Andreas Riuius Halis-Sa
los. & Med. D. ac PP. C. P. Caesareus,
Principis in Acad. Lips. Subsenior, Paulin
& philosophici p.t. Decanus. *Lipsiae aera
na MDCLIII. (1653) Typis Wittigian*
pp. 82. except. praefat. folior. 3.

Librum rarum esse, nemo facile in dubi
verit, qui editoris in fronte conspexerit nome
Jo. Vogtii *Catalog. libr. rar.* p. 582. vbi d
opusculorum, quae suis sumtibus, excudend
Andreas Riuius, pluribus verbis agitur,
inter machaoniae artis professores conuenit
CASSIO *Προβληματα* tribui debeant. Pleri
Hieronym. Mercurialis III. *Var. lect.* 11, 8
Gerard. Jo. Vossius *de philosophia* p. 94. Da
ricus in *Historia medicinae* Tom. II. p. 120
ad CASSIVM medicum, illa referunt, qui
Tiberii temporibus floruit, & a Cello in pr
ingeniosissimus seculi sui medicus adpellatur
autem ideo non fuisse *problematum* auctores
Andr. Riuius, in *praefatione*, quod ille com
munitates medicorum faciat, CASSIVS aut
sophista methodicus fuisse videatur, Herm
gius in *introduc. in Medicinam* p. 53, CA
LICI tribuit, qui sub Imperatore Claudio
artibus inclaruisse dicitur. Forte codicis
auctoritate, qui hunc auctorem prae se tulit
sententiam amplectendam permotus fuit,
Phil. Labbeus, in *Bibliotheca-noua MSS.* p.
tur, in Co.lice 1125. regis Galliae extit
CASSII FELICIS *problematum* versio, ad

are, & Asclepio siue Callepio Coss. Anno Chr. 474.
 ianus Junius, qui *problemata* CASSII, e graeco
 latinum sermonem conuersa, Paris. 1541. cum grae-
 coplularis castigatione, ad finem adiecta, in 4.
 digauerat, in praefatione ad Cornel. Rhemnum, de
 ore nihil certi pronunciare audet. Posteaquam
 in varios recensuit CASSIOS, medicos graecos,
 tandem addidit verba: *quis vera huius sit auctor*
- - malim dubium silentio transire, quam temere
errando ineptiae notam incurere. Certe quisquis
idem sit, ut non infimae in re medica classis, ita le-
ge non persunctoria sed saepius itorata dignissimus
adderem & aequali, cum veterum multis, naminis
meritate, ni aliorum censurae praeiudicium dicta gra-
eus formidarem. Conf. Andr. Riuii praefat. &
Alb. Fabricii Biblioth. graec. Lib. III, Cap. VI.
 159, not. (c) ubi quoque variae *Problematum* edi-
 tiones & versiones recensentur. Prima editio grae-
 cuspiis Jacobi Tullani, ex vauensis Episcopi bi-
 theca, hoc titulo, haud satis adcurato: ΚΑΣΣΙΟΥ
 ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΙΑΤΡΙΚΑΙ ΑΠΟΛΟΓΑΙ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΚΑΙ
 ΑΝΘΡΩΠΩΝ, Paris. Emondas Tusanae viduae Conradi
 Marti regii typographi impensis 1541. in 12. in lu-
 men exiit. Vid. Mich. Maittaire *Annales typograph.*
 t. III, p. 324. Recentiores editores, verba καὶ
 ἀνθρώπων, quae etiam in Bonauentur. Vulcanii edi-
 tione Lugdun. Batavor. an. 1595. euulgata, compa-
 re, veluti spuria reiecerunt, cum alius praeter ho-
 minem, animalis, aut quadrupedis, mentio nusquam
 in CASSIO in *problematibus*, quae hodie exstant
 in XIII. Sed forte pars illa, quae ad quadrupedes,
 καὶ τετραπόδα spectauit, ad nos non peruenit, aut
 potius, adhuc delitescit, quae etiam Conradi Gesneri
 esse videtur sententia, qui in *Bibliotheca*, Fabricio
 cit. teste, notauit vnum duntaxat προβλήματα CASS-
 II, librum excusum esse, alterum autem, ut audie-
 re, Venetiis quoque haberi. Idem igitur Gesnerus
 titulum suum, Tiguri 1562. hoc promulgauit ti-
 tulo:

tulo: προβλήματα φυσικά περί ζώων πάντων, Andreas Riuinus sequutus fuit, qui textum cum versione latina Conradi Gesneri, e Bon Vulcanii editione exscribendum curauit, Linii, & Conrad. Gesneri castigationes & notae, Syllburgii coniecturas, & suas denique παραρτήματα, in calce subiecit.

De THEOPHYLACTO, Aegyptio, siue SIMOCATTA, ἀπὸ ἐπαρχῶν καὶ Ἀπὸ extremis Heraclii Imperatoris temporibus citur, eiusque operibus, vid. Jo. Alb. Bibliotheca graeca, L. V. Cap. V. p. 280 secundum Pontani e S. J. praefatio, eius historiae *de rebus Mauricii Imperatoris*, praefixa. historia constituit *Corporis Scriptorum Byzantinae*, & ad Jacob. Pontani exemplar, & glossario graeco-barbaro auctior, studio Caroli Annibal. Fabroti JC. edita fuit *Paenographia regia* 1647. in fol. form. maioris Joan. Vossii *de Historic. graecis* Lib. II. Cap. p. 218. Martin. Hanckii *de Scriptor. byzantina* Cap. VIII. p. 186 sequq. die hamburgische *ca historica* Centur. VIII. p. 26 sequq. γὰρ περί διαφορῶν φυσικῶν ἀπορρημάτων καὶ ἐπιλογῶν e Bonauenturae Vulcanii editione, Lugd. Bat. CASSII *problematis* 1596. in 12. vulgata Riuinus recudendum curauit. - Versio latina Kimedoncium habet auctorem, qui iuuenalium annorum, praeter *dialogum* THEOPHYLACTI SIMOCATTAE, *Epitomen quoque librorum philosophiarum* e Photii *Cod. LXV.* & *excerpta de philosophis*, & *epistolas* eius, e graeco in latinum conuerterat; sed quia in aetatis flore decessit, adiectionem textu graeco, haec omnia, praefatione Jani Gruteri, Andreas Schottus in hunc locum fit *Heidelbergae apud Comelinum* 1599. in 8. bric. I. cit. Nicéron in *Memoires* Tom. XX.

CLVI.

ΨΕΥΔΕΙΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ἢ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
 ΚΥΝΟΣΟΦΙΟΥ ἄριστον ἢ βιβλίον
 τῶν κυνῶν ἐπιμελείας. H. e. PHAEMO-
 PHILOSOPhi, seu potius DEMETRII constan-
 tiani Cognomento PERAGOMENI, Liber de
 Canum singularis; e III. MSS. Rhodio, Au-
 p., & duobus Mediceae bibliothecae colla-
 tius versus, & notis quibusdam ac variis
 libris, ut & isagoge quadam de auctoris
 nomine & aevo mactus a III. Viris D. Rud-
 olpho Moshaim, D. Andrea Aurifabro, Dn. Nic-
 colao atque D. Andrea Riuino. A quo postre-
 miam illustri nominis generosi honori V. N.
 Conradi ab Einsidel, Aulae Arichiep. Parthe-
 nicae Magistri, & Praefecturae Gibichenstei-
 Capitanei strenuissimi, Herois vere littera-
 rum & literarum literatorumq. Maecenatis Opt.
 Datus L. M. Q. Consecratus fuit. *Lipsiae Ae-
 rist. MDCLIII. (1654) Typis Wittigianis*

Quis *Cynosophii* sit auctor, inter doctos viros non
 conuenit. Codicem graecum primus in Germa-
 niam intulit Joannes Treslerus, dantiscanus, Medi-
 cine Doctor, qui illum in Italia, haud magno pretio
 ab a milite, qui anno 1522. ex direptione Rho-
 deni in Italiam aduexerat, variaque eius exem-
 pla descripta, cum viris doctis communicauerat. Tres-
 lerus istum codicem, qui praeter *κυνοςόφιον*, libros duos
περί ηρώων continebat, amico suo Andreae Au-
 rifabro, medicinae doctori, eo potissimum nomine
 dedit dono, ut in plura exempla latine quoque ver-
 ba, transfundi curaret. Omni, quidem codex grae-
 cus,

cus, auctoris indicio destitutus fuit, cum vero
 antea illius versionem dedisset Rudbertus a Mosha
 Decanus passaniensis, e codice, qui PHAEMON
philosophi, prae se ferebat nomen, Aurifaber illas
 sione usus, PHAEMONI *κρυσοφιος*, adscribere, &
 lius nomine insignitum *Vitebergae apud Io. B.*
 1545. in 8. in vulgus edere non dubitavit. Cf.
 Gultau. Georg. Zeltneri *kurtzgefasste Historie der*
druckten Bibelversion und anderer Schriften D. M.
Lutheri, in der Beschreibung des Lebens, und Fats
Hanns-Luffs p. 98 sqq. not. d. & f. Cum Nieh
 Rigaltius, e bibliothecae regiae gallicae & medic
 codicibus, collectionem *de re accipitraria, & z*
tica, Paris. 1612. in 4. ederet, *κρυσοφιος*, ἢ *κρυ*
φίον *ἰππιου λείας*, quod in codice regio, auctoris nomi
 destitutum inuenerat, cum Aurifabri versione la
 praefixo PHAEMONIS nomine, illi inseruit.
 Io. Alb. Fabricii *Biblioth. graec.* L. I. Cap. XXV.
 155 sqq. Codicem auctoris nomine destitutum
 Bibliotheca laurentiana medicaea titulo: *Libellu*
canum cura, descriptus Venetiis 1554. adseruam
 morat Bernardus a Montfaucon in *Bibliotheca*
thecarum manuscriptorum noua Tom. I. Paris 1717
 in fol. p. 349. Quae postea causae impulerint
 dream Riuium, ut *κρυσοφιος* DEMETRIO PE
 GOMENO, Medico constantinopolitano, qui sub
 peratore Michaelae Palaeologo floruit, quam PHA
 MONI philosopho, adscribere maluerit, ipse ex
 fuit in *praefatione* libro praemissa, quam vide. No
 dum vero Riuius, ea in re, omnem virorum doct
 rum dubitationem, rationibus suis, quas in medi
 protulit, remouere potuit, praecipue cum stili dis
 rentia, quae in *κρυσοφίῳ*, & libro, quem DEMET
 VS PEPAGOMENVS conscripsit *de podagra*,
 prodit, maxima. sententiae ipsius obitare videretur
 Conf. Joan. Stephani Bernardi *praefatio*, quam a
 METRII PEPAGOMENI libro, *de podagra, graecae*
& latine, ope MS. Bibliothecae Lugduno-Baratae,
 conscripsit

et notis illustrato, Lugd. Batav. 1743. in 8. it. p. 6. *Κνωρόφιον*, quisquis illius demum auxit, cura Thom. Johnson, cum Gratio, Neco, Hieronymi Fracastorii *carmine pastorizio*, scribitur Alcon, & Joan. Cali, Angli, libello *bus britannicis*, Londini 1700 in 8. denuo in editum fuisse; testatur Jo. Alb. Fabricius l. c. ic, *ὡς ἐν παρῶν, παρῶν* memorare licebit, n adducenda editione *κνωρόφιου riniana*, in b. Fabricii *Biblioth. graec.* l. cit. occurrit, ubi editio, quae in 4. prodit, in 8. excusa scri-

CLVII.

imus liber perstringens isagogas JOANNICII, ad Tegni Galeni. in 4. folior. 16.

JOANNICIVS medicus fuit Arabs, qui seculo, a nato, decimo innoruit. Nonnulli eum deperistimant, qui Humain, aut Human dicitur. inae enim *Canon* praemittuntur, in editione *veneta* 1608. in fol. *Tabulae isagogicae in universam medicinam, ex arte Humain id est JOANNICII arabis, auctore Fabio Paulino, vtrinenfi, collectae, a Fabricio Raspano D. chirurgico*, vid. Jo. Fabricii *Biblioth. graec.* L. VI. Cap. VIII. p. Praeter *isagogen* in *τεχνῇ ἰατρικῇ*, siue *artem* u, Galeni, quae in nostri libri titulo, vocatur Galeni, multa alia scripta composuit, quorum u, Rasis, medicus, apud Arabes celeberrimus, in *as* suis, passim citat. Conf. J. A. Fabricii *Bi-graec.* l. cit. p. 300 sqq. Quis JOANNICII *en*, ex arabico transtulerit, ignoramus. Versiorinae, quam ante oculos positam habemus, edition, litteris gothicis excusam, procuravit Henricomer, aurbachensis, *artium liberalium magister*.

ster, *medicinis Baccalarius*. Illi adlicetur Hippocratus iusiurandum, e greco, in latinum conuersum, et trum Paullum Vergerium, faciatur; In fine huiusmodi verba: *Impressum Liptzk per promidum Jacobum Thanner Anno domini Millesimo quingentesimo octauo (1508)*. Conf. Ios. Simleri *Bibliotheca* 428. ubi JOANNICII *introductio, in artem per Galeni, impressa dicitur, in Italia, cum Theophrasti virinis, et aphorismis Hippocratis, a Constantino Nacho translatis, &c. & Argentorati apud Hebenbold*. In libro, qui titulo: *Articella cum plurimis tractatibus superadditis, Venetiis, per Bergomensem de Quarengiis 1507. in 8. prodit* JOANNICII *Isagoge* primum occupat locum. *lipsiensis* neque Michaeli Maittaire, neque Joann. Leichio innotuisse videtur.

CLIIIX.

Homerus Ἑβραϊζων: sue Comparatio Homerum cum Scriptoribus Sacris quoad normam sequendi. Subnectitur Hesiodus Ὀμηρίζων. *re ZACH. BOGAN. e Coll. C. G. Oxon. Propertius* 3. El. 1.

- - - - - **Homerus**

Posteritate suum crescere sensit opus.
Oxoniae, Excudebat H. Hall, Impensis T. Robt. M. DC. LVIII. (1658) in 8. pp. 439. exceptis missis & indicibus pp. 53,

Liber non facile obuius, vocatur a Jacobo Reimmano, in *Catalogo Biblioth. theol.* 760. In Gerardi Croelii *Ἑβραϊζὼν* siue *Hebraeorum ab Homero Hebraicis nominibus contentis conscripta in Odyssæa & Iliade*, cuius titulus

*Dordraci apud Theodor. Goris. 1704. in 8. in
rediit, hanc in Introduct. Cap. XI. p. 171. de
sti opere, prolatam conspicimus sententiam:
mo seculi quod nuper viximus quinquagesimo
Oxonii Liber ZACH. BOGAN e Colleg. C. C.
inscriptus: Homerus ἑρμηνεύων, siue Compara-
meri cum Scriptoribus sacris, quoad normam
di. Scribit auctor in titulo verba Propert.
El. I. Homerus posteritate suum crescere sen-
ti. Illam Propertii sententiam, per virum hunc
nte multos litteratissimum veracem esse, adco-
merum magnum ab eo incrementum gloriae ac-
facile admitto. Et agnosco libenter, magnam
lustriam, magnamque diligentiam, qua reñtam
ultam latentemque indagavit, & tot manifestis
niis ostendit ac declarat. Nihilominus quan-
tinet, ad viri doctissimi lucubrationes in Home-
n bis iuste duo desiderari videntur. Primo ut
identus vir multa allegauisset, quae cum dictis
rae sacrae, quae hic refert, vix ullam connexi-
onem habent. Deinde ne plurima omisset occur-
apud Homerum maxime similia dictis in S.
ra. Atque hoc quilibet non inexercitatus in S.
deprehendet, si necum vel horam unam impen-
sioni ac meditationi vnius libri Homeri &c.
tero Croelius variis exemplis, ex BOGANT li-
r medium prolatis, illustrat, & confirmat, & de
m Auctoris Hesiodo homerizante; hac ratione
it sententiam p. 173. Adiungit vir, cui in sua
tia magna concedenda est & scribenda laus, suo
ro Ebraizanti Hesiodum ἑρμηνεύων. In quo
ostendit, Hesiodum sic passim locutum esse, ut
um locutus erat Homerus. Veram de Hesiodo
cesse habemus loqui. Illud noto, liquere e prae-
i viri, quam is nihil de eo cogitavit, Homerum
mo habuisse sequi & imitari Scripturam Sacram
describendis rebus, atque exinde sua exempla
, ut cuius verba in ea praefatione haec sunt. In
titulo*

titulo primi libri ἑρμῆζω non erat, qui Hel-
 ens imitatur, sed qui sic loquitur, vt Hel-
 locuti; ita hic Ὀμηρίζω, non est qui scribi-
 mo imitandi Homerum, sed qui sic loquitur
 quebatur Homerus. Itaque ergo ab huius
 tentia, nostra longissime abest. Nihilomi-
 nus in ea aliquod adiuumentum ad nostram
 tiam confirmandam. Quae illis Jacobus
 Reimannus addiderit, legi poterunt l. cit.
 fatione, genere dicendi admodum poetico, &
 BOGANVS lectores docet, quod hunc librum
 varios morbos, quasi per saxa, per ignes, &
 cum deduxerit. Praefationi, quam rursus de
 patrem suum deuoniensem XL Kal. Octobr.
 iecit Indicem scripturarum, quae in hoc libro
 plicantur vel illustrantur. Non solum autem
 libros, cum Homero contulit, sed etiam i
 foederis libros, & Homerum instituit compa-
 quae exstat pag. 321-378. Ea loca, quae s
 Deum, posuit auctor seorsum pag. 379-408.
 rei causam, in praefatione hanc adtulit, ne
 animos offenderet. Hesiodus Ὀμηρίζω occurri-
 436. Illi addidit breuem Homeri & Hesio-
 riam, quam e Lillii Gyraldi de poetarum hist-
 logo II. desumpsit. Libro finis imponitur i
 dicibus, hebraico, graeco, & latino.

ZACHARIAS BOGANVS, natus in Deu-
 go, qui Anglorum lingua vocatur *Little-Hen-*
 tre Gulielmo BOGANO, nobili Anglo ann
 In collegio S. Albani, & Collegio corpori
 oxonienti, ad litterarum studia, ad annum vsq
 incubuit. Illo sane anno, liberalium artium
 laureus, mox anno sequenti Collegii corpori
 socius, & tandem anno 1650. artium mag-
 lemni ritu renunciatus fuit. Puritanorum i
 rum partes, insigni animi feruore sequutus es-
 que scriptis, quae insignem linguarum & ar-
 tum cognitionem produnt, inclaruit, quam ob

a Wood, in *Historia Antiquitatis uni-*
versitatis oxoniensis, Oxon: 1675. in fol. L. II. p. 243.
diſci & linguarum peritiſſimi elogio, ornat.
 lucubrandi studio, in grauiffimos & pertina-
 ces morbos incidit, quibus per aliquod tempus
 tandem anno 1659. die I. Sept. fato functus
 librorum, quos conſcripſit, catalogum ex John
 's *Worthies of Devon* London 1701. in fol.
 . & 119. adtulit Jacques George de Chausépé
veus Dictionaire hiſtorique & critique Tom. II.
 pag. 360. not. A. Conſ. Antonii a Wood
 e Oxonienses London 1721. in fol. Tom. II.
 7. Eiusd. *Faſti oxonienses* qui Tomo II. *Hi-*
& antiquitatum vniuerſitatis oxoniensis repe-
 , col. 52. & 94.

CLVIII.

VI. Decretalium BONIFACII IX. *pape.*
 n commentar. Joannis Andree. in fol. for-
 ior. folior. 162.

iae quidem *Libri VI. Decretalium*, auſpiciis
 FACII IX. a tribus eccleſiæ romanæ Car-
 bus, Guilhelm. de Mandagoro, Berengario Pre-
 , ſiue vt ab aliis vocatur Stredelio, & Richardo
 nis compilati, exſtant editiones, ſed hæc edicio
 s gothicis, admodum luculentis exſcripta, inter
 rariores, ſuo iure, ſibi vindicat locum. Ibi ty-
 phus coronidis loco, hoſce adſcripſit verſiculos,
 impreſſos:

ſſos ſepe vides lector ſtudioſe libellos
us etiam gaudes connumerare tuis
ſuerint nitidi terſi ſi dogmata digna
uinent. & ſit litera. vera. bona.
peream niſi inuenias hec omnia in iſtis
us preſſit Wenzlers ingenuoſa manus

. I.

E e

Nam

Nam quaecunque fuit hoc toto codice pressa
Littera, sollicito lecta labore fuit.

Insigne & celebratissimum opus BONIFACII
quod sextum Decretalium appellant In precla-
rissimae Basiliensis ingenio & arte Michaelis Wer-
theimpressum, glorioso fauente deo suis consignata-
tis, feliciter est finitum Anno domini septuagesimo
nono post millesimum & quadringentesimum
quarto idus Decembris. Vid. Jo. Sauberti
Bibliothecae reip. Noribergensis, Noriberg. 16
12. p. 131. Michael. Maittaire *Annal. typogr.* T.
p. 373. Joan. Nicol. Weislengeri *Catalog. libr.*
pressorum in Bibliotheca Ordinis S. Joannis hi-
lymitani asseruatorum, Argentorati 1749. in fol.

De BENEDICTO CAIETANO, BONI-
FACII. nomine Pontifice romano, anno 1303. d.
Octobris mortuo, & de contentionibus infel-
icibus Philippo pulchro, Galliae rege, agitata-
rum praeter scriptores a Jo. Alb. Fabricio L. II. *Bibli-*
med. & infim. Latinitat. p. 706 sqq. citatos, Jo-
seph. Rubei BONIFACII IX. Romae, ex officina C.
Lezzy, 1651. in 4. Antonii Posseuini *Apparat.*
Tom. I. p. 250. Guil. Caue *Hist. litterar. scrip-*
tae eccles. p. 752 sqq. Augustini Oldoini *Athenaeum*
manum Perus. 1676. in 4. pag. 114. François
Histoire des Papes à la Haye 1733. in 4. Tom.
p. 310 sqq. Francisci Pagi *Breuiarium historico-*
chronologico-criticum illustriora Pontificum rom. gesta
complectens Tom. III. Antu. 1718. in 4. p. 502.
Natalis Alexandri *Historia Eccles. Secul. XIII. T.*
VII. Artic. XIII. pag. 35 seqq. & Dissertat. V.
p. 479 seqq. P. Daniel *Histoire de France* Tom.
Amsterd. 1720. in 4. p. 267 seqq. Dom Bernard
Montfaucon *Monumens de la Monarchie franc.*
Tom. II. Paris 1730. in fol. p. 191 sqq. Carol.
Linnaei, *Commentarius ad edictum Henrici II. I.*
Galliarum p. 238 seqq. Conf. praeterea Script-
ores, qui historiam ecclesiasticam, vitas pontifi-

Horum Seculi XIII. & historias iuris pontificii
runt.

Lielm. de Mandagoto, siue Mandagozzo, Archi-
us nemaufensis, Episcopus ebrodunensis, aquen-
tandem Cardinalis Episcopus praenestinus, fa-
ncessit anno 1321. De scriptis eius vid. Anton.
nini Tom. I. Appar. sacr. p. 616. Augustin.
ni Athenaeum romanum p. 296. Georg. Josephi
gs Purpura docta Tom. I. Francof. 1714. in fol.
3. Stephani Baluzii vitae paparum auenionen-
Tom. I. Paris 1693. in 4. pag. 666 sqq. Joann.
c. Fabricii Biblioth. med. & infim. Latinit. L. VII.
155 seqq.

Berengario Fredello, seu Stredelio, siue Stedel-
terensis Ecclesiae Succentore, Episcopo & Car-
vid. Anton. Posseuini Appar. sac. Tom. I.
. Augustin. Oldoini Athenaeum roman p. 119.
lb. Fabricii Biblioth. med. & infim. Latinit. L. II.
77.

Richardo Petrono, senensi, V. J. D. Eccles.
Vicecancellario, & Diacono titulo S. Eustachii
ali legi poterit Anton. Posseuini Appar. sac.
III. p. 131. Augustin. Oldoini Athenaeum ro-
man p. 580. Guid. Panziroli de claris legum in-
stibus L. II. Cap. XLVIII. p. 134 sqq. Christ.
stegenii Continuat. Biblioth. Fabric. med. & in-
atinit. L. XVII. p. 243.

Joanne Andrea vid. quae in Analectis littera-
1124 sqq. & supra p. 81 sqq. diximus.

CLX.

in Bull, CAROLI der vierden, weilant Rö-
yschen Keyser. Reformationn Statuten, Her-
n vnd Ordenungen aller Oberkeit des h.
ien Reichs, vnd Teutscher Nation belan-

E e 2

gend.

gend. *Keyser* FRIDERICH'S Refort
 Ständ, gmeynem nucz zu gut vnd I
 Jar. M. CCCC. vnd zwei und viertzig
 Zu Franckfurt, am Meyn, Bei Christ
 in 4. folior. 31.

Editio satis rara expressa fuit, vt ver
 spicua, restantur zu Franckfurt am M
 stian Egenolpb. Im Heumon, des M
 Jars (1531). Cum versio nonnullis in
 discedit, quae in recentioribus legitur
 illius initium, Speciminis loco, heic
 Wir GAROLVS der vierd, von Gots
 scher Keyser zu alln zeitten merer des K
 nig zu Behem, zu ewiger gedachtnus de
 ain ieglich Reich, das in ihm selb getail
 losz, wann die Fürsten sölicher tailung si
 dieb. Darumb hat Got en mitten vnd
 den gäist des schwindels, das sie zu Mitta
 gleich als in der finstere, nit befinden, v
 ter von rechter stat bewegt, das sie blind
 den fürer werden, auch die also in der l
 len, die schadenn vnd sein blinds gemü
 die missethaten, so in der thaylung besch
 du Hochfart, wie woltestu in Lucifero g
 du die hülff der tailung nit gehabt hettest
 bestiger Sathan, wir (wie) wöchtestu de
 Paradise geworffen, wo du ihn nit vonn
 gethailt hettest? Sag an du zorn, wi
 Römischen gemeinen nutz zerstöret, wo
 vnd Julium, mit grimmigen schwertern
 bestigen kriegern erweckt hettest? Sa
 keuscheit, wie du Troi zerstöret, du het
 lenam von ibrem man getheylet? Auch
 basz das Christenlich Keiserthumb, das v
 der heiligen vnd unzertailten dreiheit, v
 chen tugenten des Glaubens, der Hoffi

ie gesterickt, des grundtfeſt auff das aller Chriſten-
 eſt reich ſeliglich geueſinet iſt, mit aller giſt als die
 ange in des Keyſerthumbes aſt und nächſte glider, mit
 enötigter miſſerthat, verunreynigt, auff das, ſo die
 en zerſchlahen, der gantze baw zuſammen gericht.
 baſtu zwifchen des heiligen Reichs ſiben Cburfür-
 durch die, als ſiben leuchter, das bailig Reich in
 gkeit des ſibensförmigen gaists ſolt erleucht werden,
 rmal in zertailung geſtellt, &c. Conf. de variis
 REAE BVLLAE editionibus latinis pariter atque
 iaculis Chriſtian. Godofred. Hofmanni *Bibliothecae
 publici Francof.* 1734. in 4. n. 294-351. *Hil-
 am* AVREAE BVLLAE conſcripſit Jo. Chriſtian.
 alle *Lipſ.* 1696. in 4. Vid. etiam Theophili Sin-
Nachrichten von lauter alten und raren Büchern
 III. p. 198 ſqq. vbi etiam editionis, quam de-
 ſimus, mentio facta fuit.

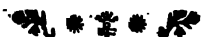
CLXI.

cellentiffimi ac famoſiffimi tempeſtate noſtra an-
 te alios Jura ciuilia Padue legentes dñi. JO-
 S CAMPEZII, Bononiensis Juris vtriusque
 is tractatus de dote nūperime ab ipſo caſti-
 atque dilucidatus. in fol. form. maior. fo-
 59.

tractatus anno 1461. a JOANNE CAMPEZIO
 criptus, Venetis per Bernardinum Stagnin de
 lino de Monteferraro MCCCCLXXXV VIII.
 19) die VII. Septembris, litteris gothicis expreſſus
 Vid. Michael. Maittaire *Annal. typogr.* Tom.
 . 697. Antiquior editio veneta 1491. in fol. re-
 etur in den *Merwürdigkeiten der königl. Biblioth.*
 Dresden Tom. II. p. 171. Infertus poſtea fuit *Tra-
 ti-Tractatum* Tom. VIII. fol 274 ſqq. . J. H. A. N. I. S.

adhuc illum conscripsit CAMPEZIVS, q
mine conicit Guid. Panzirolus L. II. *de*
gum. interpretibus Cap. CXXXII. p. 23;
enim proeclior, CAMPEGIVS nomini
Filius fuit Bartholomaei Campegii, bononi
celeberrimi, Mantuae anno 1449. natus. I
primum ticinensi; iura, summo cum adpla
mox vero a Venetis, maiore stipendio eu
tauium concessit. Narrat Marcus Antoni
Sabellicus L. VII. *Exemplor.* Cap. V. Tom
rui col. 130. edit. quam Coelius Secundu
fil. 1560. in fol. euulgavit, quod, cum ei
pinquaret, *ob excellentem eruditionem non*
lebritatem a magistratibus urbis, (quod nisi
summis principibus dari consueverat) a g
Et annisariani professoribus, ingentique of
quentia, illi itum fuerit obuiam, ut nulla b
moria Professore honorificentius acceptum
tauina ciuitas. Ciuium precibus sollicitat
Jasone Maynum superiorem ferre nor
gymnasio patauino Bononiam se contulit,
post Patauium rediit, cum ad eum dedu
mnatii Rector, & cum eo circiter L. leg
Bononiam concessissent. Tunc stipendiur
tea oztinentorum aureorum erat, ad
ctum ei fuit. Iterum, posteaquam per de
in prima cathedra, ius caesareum docuera
triam contulit, ibique summis honoribus
magistratibus, maxima cum laude functus
tum apud summos principes valuerit grat
bus, ad mortem vsque, agitatus fuerit fat
verbis exposuit Gaidus Panzirolus l. cit.
moerore unani confectus, & dysenteria
diem obiit supremum anno 1512. aetatis:
Insigni inter alia, quo Ennius Cicero, el
ornauit Panzirolus p. 238. & *virum haud*
fidei plenum fuisse ait, & Marcus Mantua
in *Epitome viror. illustrium*, illum *iuris per*

nam; & eloquentium iuris peritissimum exst-
it p. 472. Conf. Jos. Simleri Bibliotheca
 E liberis eius eminuerunt Rudolphus, mili-
 tatorum dux summus; Joannes Baptista epi-
 natoricensis; Alexander episcopus bononien-
 sis vicarius auenionensis, & romanae Eccle-
 siæ cardinalis; Laurentius, Professor iuris ticinensis,
 & totæ, & episcopus feltrensis, rom. eccle-
 siæ, & Leonis X. ad Anglos, & ad Germanos
 iuribus augustanis anno 1530. celebratis, lega-
 tus tandem Thomas Campegius, Parmæ & Pla-
 cæ Gubernator, Episcopus feltrensis, & rom. Ec-
 clæ cardinalis, qui cum aliis pontificiorum doctori-
 bus colloquio wormatiensi interfuit. Auctor *Catalo-*
gorum tam catholicorum, quam protestantium,
matiae præsentium, cuius supra fecimus mentio-
 nem hoc in posteriorem scripsit epigramma:

ico se nobis feltrensis Episcopus offert,
Non animo inferior nec quoque laude minor (scil.
 Jo. Morono)

respicias in mento canescit ut alba senili
Barba? quod & præstet sic grauitate, puta.

CLXII.

ANNIS BOCATII, *de Certaldo, Historiogra-*
phus clarissimi, de casibus virorum illustrium,
 nouem. Hic liber iam olim etiam, sed an-
 tiquis incultisque characteribus impressus, &
 primum ab innumeris, quibus passim scate-
 rendis, studio & opera Hieronymi Ziegle-
 ottenburgensis, repurgatus, adiectisque pau-
 culis eiusdem, in lucem nunc denuo editus
 Huc accessit, historiarum, fabularum, &
 aliarum scitu dignarum index copiosus.

*Augustae Vindelicorum. Cum gratia & p
Caesareo singulari. Anno MDXLIII. (15
Tol. pp. 273. si praemissa non numerauer*

Inscripsit Hieronymus Zieglerus, rotent
apud diuam Annam Augustae Vindelicorum
gisser opus, cuius editiones omnes, satis r
intelligimus ex *Merckwürdigkeiten der könig
bibliothec zu Dresden* Tom. I. p. 89. nomine
Beckh a Beckhstain, sacrae Caesar. Maieft. a
cuius etiam insignia, ligno nitide incisa, &
leri *decasticho* decorata, in fronte libri co
tur. Praefatiunculam ad Lectorem, in qua
se, in hoc BOCCATII opere expurgando,
fere consumfisse scribit, sequuntur Georgii I
chigrammatei, Aug. Vindelic. Xyfti Beruleii,
Rofeti, Wolfgang. Martii, Andr. Dieteri,
Pontani carmina, quibus Ziegleri operam
tiam, quam in emendando BOCCATII opi
cauit, summis efferunt laudibus. *Indicem o
floriorum & rerum notatu dignarum* excip
BOCCATII, ab incerto auctore conscript
Christophorus Wurfung, augustanus, ex it
teutonicum sermonem, & ex illo, in latina
rus linguam transtulit, Illi subiicitur Exce
Jo. Trithemio de Scriptor. eccles.; ex Pauli
Libro I. *de rebus gestis* Francorum; e V
L. XI. & e Donati Bossi *chronicis ad annum* 1
visit JOANNES BOCCATIVS de Certaldo
suum, in quo virorum in summa dignitate
torum, & aliorum illustrium hominum, v
vitia, quibus prae aliis mortalibus eminuit
variam, quam experti fuere fortunam, ex
storia excerptis, in VIII. libros, & Machi
clara Caulcantium familia, consecrauit. 1
pore omnium prima in lucem exierit editio,
stat. P. Baile in *Dictionnaire historique & cri*
p. 576. not. H. de editione loquitur, qu

Thierry, bellouacensis, in fol. in lucem exierit, exo illa, editione *augustana*, sit antiquior, se igno-
scitur. Editionem *parisiensem* apud *Jo. Gorman-*
in fol. excusam; memorat Thom. Pope-Blouët
conspectus celeberrimorum auctorum p. 439. edit. *genevensis*
in 4. In *Catalogo Bibliothecae Hulsianae* T. I.
16. occurrit 10. BOCCACCII *liber de Casibus viror.*
Hieron. Editio per antiqua, sine dubio prima, carente
et loco Impr. Liber tanti praeteritis tempori-
testimatus fuit, ut in omnes fere linguas visitatio-
nistratus fuerit. Versionum titulos & editiones
ut Niceron Tom. XXXIII. p. 38 sqq. Idem Hier.
erus librum in vernaculum transtulit sermonem,
idit figuris, ligno incisus, ornatum, *August. Vin-*
er. 1545. in fol.

riptores, qui IOANNIS BOCCACII vitam lit-
consignarunt, iam enumeravimus in *Analectis*
4. Iis autem ad censer merentur Filippo Villani
iuseppe Betussi *Vita del BOCCACCIO*, quarum
a praemittitur *Decamerone del BOCCACCIO*; in
ra 1727. in 8, altera libro del BOCCACCIO,
Donne illustra, in *Vineggia* 1558. in 8. Conf.
a. Massoni *Elogior.* P. II. Paris 1656. in 8. p. 185 sq.

ditorem Hieron. Zieglerum poeseos postea pro-
rem in academia ingolstadtensi, factum fuisse,
docet *Lexicon eruditum* Tom. III. col. 2200.

CLXIII.

liquae Tabulae Marmoreae Solis effigie, Sym-
bolisque exculptae accurata Explicatio. Quae
re quaedam Mythologiae ac nonnulla praeter
era monumenta, Marmorum gemmarum
arum illustrantur. Auctore HIER. ALBAN-
iunior. Accessit non absimilis argumenti

tabulæ ene, nos docuit *Græcæ et
æque historice & critique* Tom. I. p.
Istam descriptionem, antiquæ tabulæ
more, magnitudinis pedum sesquitrū
que latere, quæ Romæ olim existit
Hasdrubalis Matthæi, Marchionis
HIER. ALEANDER, Odoardo Farn
dinali amplissimo. In tabula heliaca,
primendam curavit, conspicitur Soli
circumdatum, e cuius humeris arcus &
minent. Sub capite efficta est lyra
magno, ansato, & hedera cincto impe
& laeva monumenti parte adposita sūt
Mercurii insignia, binæ nimirum clau
leonis pelle, & toridem caducei, qui
pidum cumulis innituntur. Dextram
clauam, coniungit ex implexis frond
pomis, frugumque spicis, in sese pen
tum lemniscatum, quod Vitruvius L. II
edit. Jo. de Laet, *Amstæd.* 1649. in
nominat, Herusci autem *ghirlanda* s.
lare solent. Alterum monumentum v
ALEANDER describit, statuae zona e

ns, duaeque Cerëris comites, quae Plu-
 igam sequuntur, conspicitur, ALEANDER,
 sis, terrænaeque foccunditatis, ac spei ori-
 ngum, esse symbolum existimat. Haec
 lem titulo, si verba addideris: *Editio II.*
 (scil. ALEANDRO) *aucta & recognita Lau-*
torum, Ex officina Niuelliana, sumptibus
ramoyji, via Jacobaea, sub Ciconiis 1617.
gio Regis in 4. pp. 136. si praemissa & in-
 ilior. non numeraueris, denuo edita fuero.
 que conspiciuntur Jo. Georgii Graeuii *The-*
quitat. romanar. Tom. V. col. 701-762.
 monumentum etiam aere exprimendum
 descripsit Dom Bernardus de Montfaucon,
 é *expliquée*, & quidem statuæ zonam T. I.
 1722. in fol. Tab. XLI. ad pag. 82. tabu-
 um in *Supplement au livre de l'antiquité ex-*
 m. I. Paris 1724. Tab. XXXII. ad pag. 84.

uit supremum HIERONYM. ALEANDER
 roliuensis, Jureconsultus suae aetatis non
 & Francisci R. E. Cardinalis Barberini Se-
 unno 1631. cum morbum e frequentibus com-
 us computationibusque, cum amicis & con-
 s aliquot suis, vt Janus Nicius Erythraeus
 beca I. p. 47. scribit, sibi contraxisset.
 iatus est, Academicorum Humoristarum
 atque in ea academia Francisci Barberini
 ruque, amplissimo funere cohonestatus fuit.
 im in illius funere, eiusdem Cardinalis iussu
 iit Gaspar de Simeonibus, qui postea hoc
 us fuit: *In morte di GIROLAMO ALEAN-*
ione di Gasparo de Simeonibus; detta in
Academia degli Humoristi à 21. di Dicembre
rigi 1636. in 8. Conf. Nicéron Memoires
III. p. 270 sqq. Leonis Allatii apes urbanae,
in 8. p. 122. P. Baile Dictionnaire bistori-
que Tom. I. p. 153.

De Romanorum Gentibus & Familiis
Duo Praestantissimi. ANTONIVS
NVS ET FVLVIVS VRSINVS C. R. C
necessaria Nobilissimi cuiusdam viri P
Lugduni, apud Franciscum Fabrum M.
(1592) in 4. pp. 156. si titulum & pr
4. pp. non numeraueris.

Libri hic titulus integer est, quem a
dat Cl. David Clement Tom. II. de la
historique & critique p. 260. Quis vir ill
bibliomus, qui praefationem libro anteire i
non possumus. Liber prodierat *Romae a*
zinum, 1577. in fol. hoc titulo insignitu
Romanae, *quae reperiuntur in antiquis nu*
ab urbe condita, ad tempora diui Augusti
theca FVLVII VRSINI, adiunctis famili
libro ANTONII AVGVSTINI, cum fig
David Clement *Bibliothèque* I. c. p. 259. 8
ibidem not. 74. citat. Editio romana l
puum habet, quod FVLVII VRSINI inte
exhibeatur liber, in *lugdunensi* vero Catal
& recensensus familiarum romanarum, ex m
excerptus, adscriptis omnibus veteribus
nibus, ab VRSINO prolatis, inueniatur.
VII VRSINI. postea integrum in lucem de
accessionibus & commentariis auctum Caro
Parif. 1663. in fol. Insertum etiam cum
AVGVSTINI libro exstat Tom. VII. *Thesa*
rom. Jo. Georg. Graevii col. 1143 sqq.
autem optime hoc argumentum pertracta
tioribus temporibus Jo. Foy Vaillant, in
tiquis Familiarum romanarum, *perpetuis in*
nibus illustratis, *Amstelod.* 1703. II. To
Conf. Niceron *Memoires* Tom. VIII. p.
XXIII. p. 345 sqq. Tom. II. p. 217. T. III
Vid. & Scriptores a David. Clement. not.

GLXV.

ONII AVGVSTINI, *Archiepiscopi Tarra-*
ensis, de Legibus & Senatusconsultis liber.
 tis Fulvii Ursini, multo quam antea emen-
 additis etiam locorum quorundam notis,
 lobus indicibus locupletissimis: *Lugduni,*
in aedibus Fabrum MDXCII. (1592) in 4.
 exceptis praemissis & indicibus folior. 8.

IC ANTONII AVGVSTINI liber, ut omnia
 quae conscripsit Opera, raro hodie, etiamsi
 illius exstant editiones, occurrit. Prima omnium
 editio *Romae, apud Dominicum Bafa* 1583.

Illam excepit editio *parisiensis, apud Joannem*
ium 1584. in fol. de cuius insigni raritate vid.

. Clement *Bibliothèque historique & critique*
 II. p. 252. ubi recentiores quoque editiones
 s. memorantur. Conf. Niceron Tom. VIII.

Jo. Georg. Graevius librum inseruit Tom. II.
vi Antiquitat. romanar. col. 1142 sqq. Fulvii
notae, ad leges & SCta, quae in veteribus tum
n aerisque, tum scriptorum monumentis, repe-
 r, exstant in editionis, quam adtulimus, fine
 -272.

CLXVI.

culum perutile de cognitione animae & eius
 tentiis AVGVSTINI *de Anchona*, cum
 Questione PROSPERI *de Regio*, in 4.
 52.

hilipi Elssii tantummodo *encomiastico* augustinia-
ruell. 1654. in fol. p. 102. hic liber, eiusque
 , Jo. Alb. Fabricio L. I. *Biblioth. med. & infim.*
 2. p. 404. innotuit. Inscriptit illam Augustinus
 de

de Placentia, Fratrum Heremitarum, diui Aug-
Lector, nomine magistri Gratiani, fulginatis,
dem Ordinis Prioris generalis. Inuenerat illi
dicem in bibliotheca placentina oblitum pulue-
ricque exesum, illumque castigandum & elimina-
tradidit, M. Joanni de Ripis. In secunda titu-
gina tales leguntur versiculi:

Baptistae Philaretæ *ad Lectorem*

Hunc eme: qui flagras animam cognoscere led

Hoc animam: hoc eius nobile posse scies

Hic est AVGVSTINVS *sacri Anchona magi*

Eloqui tellus, quem tulit eximium.

Doctus hoc nullus logicos nudauit elenchos

Hinc tenuit quicquid curctæ Sophia tenet

Sed quid opus verbis: opere hoc testatur eme

Hunc: quoniam lecto doctus abibis ab hoc.

Questio REGINI *nec non præclara magistri*

PROSPERI in hoc lector dulcis habetur: em

Haec latebris educta placentinate relucet

Nunc Augustino, Lector Amice Vale.

AVGVSTINI tractatus in quatuor dispescitur
tes, in quarum prima, quæ XII. habet capita, *mi-*
minatur modus cognitionis & apprehensionis, on
potentiarum sensitiuarum, & sufficientia ipsarum
secunda parte, quæ capita IIX. continet, *man-*
tur modus cognoscendi, & intelligendi potentia
rellectiuæ. In tertia parte, quæ Capita VI. con-
tinetur, *declaratur diuersitas actus intelligendi &*
dicandi ipsius intellectus, & quomodo circa primas
cundas intentiones negociari habet. In quarta
capitibus IIII. ostenditur *diuersitas scientiarum &*
scientia earundem. Illi parti subiicitur, *Questi-*
titulus præfert, dignissima & perutilissima, de se
interioribus reuerendi & eximii Doctoris ma-
PROSPERI de Regio ex ordine fratrum heremi-
sancti Augustini, eiusdemque ordinis generalis-
tissimi, excerpta & sumpta ex questionibus, ab a-
rifius disputatis, supra prologo primi magistri s-

In illius calce haec legimus verba: *Per dis-*
ceptum opusculum de cognitione anime: eiusque po-
etissimi Virtutis summi philosophi: ac sacratissi-
ae vlogie perspicui Doctoris AVGVSTINI Antho-
quod Opus ab eo in primo libro suae expositionis
aphysicorum Capite undecimo adducitur: Floruit
salutis M. CC. XXI. Finit foeliciter. Et cum eo
quedam doctissimi Viri PROSPERI Reginensis
Augustino dicati Generalis dignissimi: Opere
maximoque labore: et diligenti cura castigatum:
et Joannis Ripani Theologi Agripiceni eidem
ino dicati. Et accuratissime reuissum per Ex-
stimam artium: et medicine doctorem Alexan-
achilinum Bonon. Ex arte: et officina Joannis
de Benedictis Cuius Bononienlis: Jo. Benti. II.
gubernante. Anno salutis M. D. III. (1503)
ma Maii Bononiae. Omnis liber, si duo priora
ceperis, litteris gothicis exscriptus.

AVGVSTINO TRIVMPHO, anconitano, eius-
riptis, vid. praeter scriptores, a nobis iam in
is litterariis de libr. varior. p. 26. citatos, Guil.
listor. litterar. Scriptor. ecclesiasticor. p. 748.
; Oudini Commentar. de Scriptor. et scriptis
8. Tom. III. col. 599 sqq. qui cum Antonio
no in Apparat. sacr. Tom. I. p. 149. librum
TINI TRIVMPHI, a nobis descriptum, inter
illius scripta retulerunt, unde insignem illius
nus raritatem.

PROSPERO reginensi, prouinciae Romandio-
ano, Theologiae Doctore parilino, in comi-
teralibus ariminentibus, studentium examina-
vid. Phil. Elssius in encomiastico augustiniano
Christ. Schoettgenius in continuat. Biblioth.
med. et insim. Latinis. L. XVI. p. 49. ubi eius
de sensibus interioribus, etiam Caesariae 1626.
icitur.

CLXVII.

Commentariorum CAESARIS Elenchus.
 bello Gallico libri IIX. De bello civili
 peiano libri III. de bello Alexandrino liber
 bello Africano liber I. de bello Hispanienfi
 Ad haec. Pictura totius Galliae, diuisae in
 tres, secundum c. CAESARIS Commen
 Nomina locorum, vrbiumque, & populoru
 liae, vt olim dicebantur latine, & nunc di
 gallice, secundum ordinem alphabeti. I
 pontis, in Rheno, item Auarici, Alexiae, V
 duoi, Massiliae. Atque haec omnia ex D
 rici Glareani Poetae laureati castigatione, &
 liis eiusdem. *Friburgi Brisgoiae* in 8. pp. 54
 ceptis praemissis folior. 10. & Marliani
 pp. 69.

In C. IULII CAESARIS *Clarissimi Rom.
 ratoris* Commentarios de bello gallico ac
 HENRICI GLAREANI *poetae Laureati* A
 tiones. *Cautum est regiae Maiestatis aedictu*
quisquam alius hasce HENRICI GLAREANI
tationes in CAESAREM intra VI. annos, a
primat, aut alibi impressas in Rom. imperii fin
dendas importet. *Friburgi Brisgoiae* pp. 114. e
 praefat. indice & errator. catalogo fol. 7.

Prima, nisi fallimur, editio est, quae cum
 REANI *adnotationibus* in lucem exiit. Nar
 quiozem neque apud Fabricium, neque apud
 quempiam inuenimus. Impressa est, vt in *ha*
mentariorum CAESARIS, *indicis* Marliani,
notationum GLAREANI memoratur, *per Jo*
 Fabrum Emmelium, Juliacen. *M.D.XXXVIII.* (

b. Fabricius in *Bibliotheca lat.* L. I. Cap. X.

Annotationum GLAREANI, quae singularem
um habent titulum, mentionem quidem fecit,
ESAREM ipsum eodem anno prodiiſſe, inco-
illi fuiſſe videtur. Praeter ea, quae in titulo
antur, praemiſſa conſpiciuntur 1) Aldi *prae-*
ſeſtorem, ex editione *veneta* 1513. in 8.
ſeſtorem codicum *leſtore*, & errata; quae in
is de bello gallico ſeſtorem, poſt vero *releſtore*
ſeſtore per Antonium Krummenſtoll, Nuithonem,
ſum a Wähingen Athelinum, *optimae indolis*
ni iudicii adoleſcentes, deprebenſa ac emendata

3) Joannis Jocundi veronenſis *epiſtola ad*
in Medicen & 4) Joannis Emmei, iuliacenſis,
phi, ad leſtorem praefatiuncula, in qua GLA-
ſeſtore & amici ſingularis hortatu & ad-
me, ſe adductum fuiſſe ſcribit, vt omnium
um in CAESARIS *commentariis* oppidorum ci-
ique *indicerem* adiiceret, quia Marliani *catalogus*
faſſa, multa ſuſpecta habeat, in populorum
Galliae nomenclatura, ita vt leſtore ei neutri-
uto conſidere queat. Relegit igitur typogra-
ſe totum codicem *commentariorum belli gallici*,
ntentus, ſemel atque iterum, nominis admo-
leſtorem, ſed quotiescunque CAESAR ciui-
diquam nominat, eam breuiſſimis numeris per-
; vt ex variorum locorum comparatione leſtore
ſitum, longitudinem, fines, breuiter omnia,
ud hunc auctorem ſunt, ſcire poſſit. Iſte in-
inque paginis abſolvitur. In fine editionis
ix *index eorum, quae in commentariis C. JULII*
ris habentur per ordinem alphabeti, per Rai-
n Marlianum, *hominem ſui temporis erudiſſi-*
In quo diligenter quidem, ſed curſum recognito,
n emendata ſunt, quaedam vel demta, vel mu-
ulta addita uſque ad haec tempora. Adnotatio-
HENRICVS GLAREANVS, inſcripſit nomi-
nidonis atque Proſperi, *generoſorum Baro-*

L

F f

num

num a Gebennis, *epistola*, *Calend. April.* Friburgi goiae anno 1538. scripta, in qua earum redditum nem, & Aeneae Syluii, aliorumque errores, qui veteri geographia admiserunt, perstringit. *Epistola* excipit *index* eorum, quae in *adnotationibus* clera deprehenduntur. Adiectae postea fuerunt *notationes* multis CAESARIS editionibus, & Alb. Fabricius l. cit. testatur, seorsum Lugduni in 8. recusae prodierunt.

Natus fuit HENRICVS LORITVS, *vir*, vt Gerard. Jo. Vossius nominat, *undequaque doctus* Glaronae in pago Heluetiorum, anno 1488. Cuiusmen GLAREANI, illi inditum fuisse dicuntur tria domo, quae *zum Steinacker* (*glarea*) adpertur. Cum in coronatione Maximiliani I. Imperatoris in confessu omnium fere Germaniae principum *men* pronunciaret *panegyricum*, annulo ab Imperatore donatus, & laurea poetica, coronatus fuit. Primum in professorum philosophiae numerum coactus fuit, cum vero religionis ibidem fieret institutio, anno 1529. Friburgum concessit, & historiam atque poeticam professionem obtinuit. Domus *optimarum artium officina* dicta fuit, ex qua omnem fere Germaniam, viri doctissimi, de eius, prodierunt. Festiuius eius ingenium eluxit tempore, cuius rei luculenta adlata specimina, a Melchior. Adami, in *vitis germanicae philosophorum*. p. 110 sqq. a Jo. Burc. Menckel. Declamat. I. *de charlataneria eruditorum* p. 110 edit. *Amstelod.* (Lipsiae) vt titulus mentitur datae, 1747. in 8. & Declam. II. p. 154. Maestimauit ob singularem in omni scientiarum eruditionem, Erasmus roterodamus, qui in illum passim egregiis condecorauit elogiis. v. ep. V. ad Stephan. Poucherium col. 16 sqq. *ed. dinens.* 1642. in fol. L. XIIX. Ep. XXXV. ad Virg. Regium col. 800. L. XX. Epist. XXXIIX. ad C. Heresbachium col. 1000. L. XXI. Ep. XVII.

nuil col. 1068. L. XXIII. ep. XXII. ad Bernar-
piscopum Cardinalem tridentinum col. 1323.
concessit Brisgoiae anno 1563. aetatis anno
'. Conf. de illo, & scriptis eius Jos. Simleri
hec. p. 277. Thomae Pope-Blount *Censura ce-
n auctorum* p. 584 sqq. Gerard. Jo. Vossius L. III.
usq. artium & scientiarum p. 93. 148. 204. edit.
id. 1696. in fol.

CLXIIIX.

LII CAESARIS Commentarii, Nouis
mendationibus illustrati. Eiusdem Libro-
ri desiderantur, fragmenta. Ex Bibliotheca
rsini Romani. Quae praeterea in hoc libro
ntur, sequens pagina indicabit. *Antuer-
fficina Christoph. Plantini MDLXX. (1570)*
ceptis praemissis, & iis quae adiciuntur

orum editiones, quae ex *officina plantiniana*
re, in librorum rariorum venire censum iam
alios adnotavit Cl. David Clement in praefa-
Tom. I. de la *Bibliothèque historique & critique*
not. V. Litteris italicis, quas currentes vocant,
scripta est. Primo loco occurrit Fulvii Ursini
r, ad Fabium Farnesium equitem hierosolymi-
, Romae XII. Kal. Jun. 1569. scripta. Refert,
r Antonium Augustinum, Episcopum ilerden-
teminem esse, qui librorum CAESARIS amif-
fragmenta collegerit; cum autem codicem
xcentos fere annos scriptum inuenerit, operae
n se facturum arbitratum esse, si quas ex optimo
correctiones eruisset, adiunctis Octavii Panta-
& Gabriel. Faerni *emendationibus*, cum iis,
ollegisset, CAESARIS scriptorum *fragmentis*,

in lucem ederet. Sequitur Paulli Mar-
ad Paullum Rhamnusium, Joan. Baptista
historiae laudibus, quam Jo. Michael. B.
ad illustrissimam aetheriorum academiam,
SAREM, *scholiis suis illustratum*, Venet
editum, consecrat. Illi subiuncta sunt *no-*
rbium, populorum, Galliae & Hispani
commentariis CAESARIS occurrunt, qu
olim latine, & nunc dicuntur gallice & t
ordinem litterarum. Figurae *rbium, &*
nes geographicae, Hispaniae, & Galliae,
cundo, veronensi descriptae, heic vero l
in multis etiam aliis CAESARIS editi
riuntur. Epistolarum, Orationum, An
brorum de Analogia, apophthegmatum,
librorum, qui CAESARI tribuuntur,
Fuluio Ursino collecta, cum eius emen
c. JUL. CAESAREM pag. I-79. repe
sine, editioni adiiciuntur a) Veterum Gal
populorum, rbium, montium atque fluu
betica descriptio, eorum maxime, quae ap
REM in commentariis sunt; & apud Co
citurum auctore Raymundo Marliano. b)
riarum lectionum, quae e codice carrarie
Gryphii lugdunensi posteriore 1546. in 1
apud Funtas 1512. siue 1514. parisiensi
phani 1544. & Vascosani 1543. a Joar
Bruto excerptae fuerunt. Repetitam i
nem Antuerp. 1574. cognoscimus, e cat
num, quibus vsus fuit Franciscus Oudend
JVLIVM CAESAREM, cum integris ne
Vossii, Joan. Dauisii & Samuel. Clarkii,
& Roterodam. 1737. in 4. formae m
Illi tamen editio, quam descripsimus, i
nota fuisse videtur.

CLXVIII.

RICI GRESEMVNDI *iunioris* Mo-
iucundissimus in septem artium libe-
nsonem Dialogus

Ad Lectorem.

sque voles modo voluere scripta li-
belli

m faueas docta Talia dedit.

GRESEMVNDI nunc venerare Ma-
neruam

potuit verba latina loqui

vix fila octo bis tendit in annos

memini cum hec documenta dedit.

indem studiorum venerit etas

ut cedat itala turba viro.

fructus nascetur floribus illis

hoc quisquam voluere mente potest.

scriptum Germania barbara tellus

hec tales cum bene culta viros.

20.

THEODORICI GRESEMVNDI, iunio-
la, nostra aetate, rara sunt, inter quae
incipem obtinet locum. Multi quidem
lius fecerunt mentionem, sed eiusmodi
re adpareat, quod illis libellum oculis spe-
icuerit. Josias Simlerus in *Bibliotheca*
TH. GRESEMVNDVM, Hieronymi tan-
tebuileri testimonio, *laudes philosophiae*
n artium, luculentissimis dialogis comple-
dfirmat. Ut reliquos taceamus, Jacobus
i, in *Commentario, de linguae latinae in-*
stis Tom. II. Cap. III. p. 393. fide tan-
oannis Trithemii *de Scriptor. eccles.* cap.

Ff 3

DCCCXXXII.

verficuli, in titulo conspicui, testantur, i
annorum, & quidem, vt ipse, in *epistola*
ad Jo. de Trittenheym, *Abbatem spa*
praeceptorem ac dominum suum praecip
dum, scribit, eo tempore, quo contagioſ
pestilentiae lues obrepere grassarique coe
nim fuga sibi consulendum ratus, don
intemperies deferbuisset, ad diuae Me
quae vulgo Mergenthal adpellatur, se con
paullisper operam, a grauioribus discipl
& hunc *dialogum* composuit. Scripta est
dicatoria Moguntiae *Kalend. Januar. an*
quo anno prima editio per *Petrum Fri*
teste Michaelē Maittaire Tom. I. *Anna*
p. 583. & Cornel. a Beughem in *incunabi*
phiae p. 68. excusa fuit. Secunda ni fal
zio, quae ab eodem Mich. Maittaire l. c
Dauentriae 1497. in.4. impressa dicitur.
ad manus est, tertiam esse censemus. Lit
ractere exscripta est gothico, cuius in t
guntur verba: *Impressum Liptzk per Jac*
ner Herbipolensem, Anno salutis nostrae
que Michael Maittaire, neque Jo. Henri

genio I. cit. *Lipsiae* 1505. in 4. In nostra editione *epistolam* dedicatorem antecedit THEOD. GRESEMVNDI *carmen elegiacum, ad librum suum*, distichor. 15. Fingit GRESEMVNDVS in libello ipso, se per somnium duos vidisse viros, Chirona & Aristobulum, quorum hic artes liberales impugnauerit, ille eorum in se susceperit defensionem, vterque vero illum rogauerit, vt arbitrio suo controuersiam componeret. Disceptant igitur Cap. I. Chiron & Aristobulus *de grammatica*, II. *de logica*, III. *de rhetorica*, IIII. *de Astronomia*, V. *de Musica*, VI. *de arithmetica*, & VII. tandem & vltimo *de geometria*. Composito inter Chirona & Aristobulum certamine, septem liberales artes, sub specie *clarissimarum virginum* in conspectum veniunt, & GRESEMVNDVM rogant, vt sententiam suam, de hac controuersia, exponat, eorumque tueatur honorem. His precibus permotus GRESEMVNDVS, suam pronunciat sententiam, cuiusque artis liberalis, paucis verbis, repetit vtilitatem, & Chironi victoriam esse deferendam, decernit. Quam dixisset, gratias illi maximas agunt virgines, & cum Chirone & Aristobulo euanescent.

Elogium THEODORICI GRESEMVNDI, iunioris, conscripsit, illumque aetatis anno XL. ex passio-
nibus vuulae suffocatum esse, memorauit Hieronymus Gebuilerus. Reperitur hoc elogium, editioni *priminis*, quod GRESEMVNDVS *de violata, ab im-*
mo nebulone Schelkropf, *sacra cruce*, conscripsit, praemissum, quam Hieronym. Gebuilerus *Argento-*
tati 1514. in 4. curauerat. Excerptum ex illo dedit Iosias Simlerus I. cit. Integrum inseruit Georg. Christian. Joannis *Scriptoribus historiae* moguntin. Tomo *quarto Francof.* 1727. in fol. pag. 397 seqq. Euolui-
tiam merentur, praeter scriptores iam citat. Antonii Possleuini *Apparat. sacer* Tom. III. p. 271. Hippo-
yt. Maraccii *Bibliotheca mariana* Tom. II. pag. 387. Melchior. Adami *vitae Medicorum* germanor. qui p. 3.
nec de eo retulit: *Filium habuit Theodoricus Gre-*
semund

semund de Meschede, sibi cognominem
 ut vix pubertatem, & XV. aetatis an-
 multos aetatis prouectae & claros erudit-
 dia superavit. Scripsit idem tum ad
 tum ad alios eius seculi viros doctos, pen-
 stolas, de diuersis argumentis ornatissimae
 orationes, ciceronianam facundiam re-
 ut velut alter Adeodatus Augustini, quae
 genio, & scribendi argumentandique per-
 solertia multis fuerit admirationi & st-
 Paul. Freheri *Theatr. viror. eruditione* c.
 Hic etiam obseruare licebit, quod J.
 THEODORICVM GRESEMVNDVM,
 Theodorico Gerardo gaudano distinxe-
 THEODORICI GRESEMVNDI tribus
 quae causa eiusmodi confusionis fuerit
 gent. Conf. Mich. Maittaire *Annal. ry.*
 p. 583. not. 6.

CLXX.

Tragicocomedia de iherosolimitana
 Illustrissimi principis pomeriani.
 lior. 24.

Libellus, auctoris nomine in fronte c-
 dio & opera JOANNIS DE KITSZC
 que iuris Doctoris, Praepositi colberger
 tus fuit. Nomen adscripsit dedicatoria
Inclitum & praecelsum principem Geo-
gium) Stettinensem Pomeranie &c. I-
 scripsit opusculum, ut ipse refert, vehe-
 tatione permotus aliquorum celebrium
 illum ex Augusta vindelicia redeuntem
 peragrantem, officii gratia, adierant, c-
 cum illo, in litteraria palaestra, instru-
 teris impressum est gothicis sane lucule

mpus, hisce verbis in fine conspicuis designatur:
*Tragicocomedie professionis iherosolimitane Illu-
 ni Principis Pomeranie Liptzk per Melchiar
 et impressæ. Anno Xpr. Millesimo quingentesimo
 1. (1501).* Neque Michael Maittaire, neque
 continuator Jo. Henric. Leichius, huius libelli
 ionem fecerunt. In titulo conspicitur figura
 ii, qui insignia ducum Pomeraniae vnguibus te-
 Capiti illius galea cum corona imposita est, his
 ptis verbis:

Faveant tibi sidera precor.

Idem dedicatorem, varia antecedunt, nomine li-
 & Petri & Vincentii, rauennatis, *carmina*, ad
 om, composita, quæ partim Bogislai, Pomera-
 Ducis, cuius peregrinatio in Palaestinam de-
 tur, partim ipsius auctoris complectuntur elo-
 Finita dedicatione, nonnulla adponuntur *car-*
 ; haud satis metro adstricta, quæ *argumentum*
icocomœdiae complectuntur. Vnum modo ad-
 imus:

*Iturus domo Staettinensis hærens
 in satrapis de expeditione consultis
 qui ad unum dissuadent omnes
 primis uxor variis terretur ostentis
 oratur frustra secum ut maneat
 inde littere afferuntur de eius interitu
 uas solertes senes caute supprimunt
 no ad leciore herilis accipit coniunx
 ve diis sacrificans agit gratias
 unctius ut gesta sunt ordine omnia explicat,*

popusculum, uti nos quidem sciamus, nunquam
 fuit, de insigni raritate quilibet iudicium
 poterit. Excerptum ex illo dedit Joannes Bu-
 agius Libr. III. *Pomeraniae*, quam ex Manuscri-
 didit Jac. Henr. Balthasar, *Gryphiswald. 1728.*
 . p. 177.

CLXXI.

Dialogus de Sacri Ro. Imperii rebus p
 utilis cum epithomatibus historiarum
 Romanarum sed externarum fere omnium
 folior. 58.

Auctoris, eiusdem JOANNIS KITSCH
 men, in fronte libri, sine typographi, loci
 indicto editi, non expressum est, legitur
 initio *epistolae* dedicatoriae, ad Fridericu
 niae Electorem, *datae* Torgau Anno s
 XII. Kal. Jul. *Dialogum*, in ista *epistola*
 plisse perhibet, dum in Italiae oris *litterar*
geretur palaestra. In bononiensi academia
 Rectorem, alia testatur *epistola*, ad Philippu
 aldum scripta, *prid. Non. Sept. anno 1496*.
opusculum, nondum, triduo expleto, absolutu
rit, aut ad deterfis mendis, politiori lima
Epistolae subiecta est Philippi Beroaldi *respon*
opusculum summis effertur laudibus. Fingit
 se per somnium, duce Comite Pico Mirandula
 mortuo, ad inferorum sedes descendisse, &
 viderit, veteris & recentioris aevi heroas res
 que ab iis, gestas, in notis, somnio subiectis e

Fuit iste JOANNES DE KITSCHER, su
 scher, e vetere & nobili gente, quae eo
 re in Misnia florebat, oriundus. Juris v
 Doctor creatus, insignis orator & poeta exstitit
 ob rem a Vincentio rauenatè, Petri filio, ,
 gio ornatus fuit, quod inter alia, *Tragicoco*
 modo memoratae, praefixum fuit:

Laus patriae, virtutis honos, dilecte JOH.

Salve quo nunquam charior alter erit

Tu non argento nec fuluo es deditus auro

Sed cunctis anima est gratior ipsa tibi

Te quoque fastidit Veneris damnosa volupt.

Quae solet insanos reddere saepe viros

*Tibi nam pulchro mens est in corpore sano
Dulce tibi nomen Misina (Misnia) clara dedit
ingenioque vales dubias componere lites
Atque faues doctis ingeniose viris.
Sanonis es princeps, sacrarum gloria legum
Alter Fabricius, religione Numa.
Tu pater eloquii, germanae gloria gentis
Te cuncti laudant utraque lingua colit
Iurea nunc aetas, qua natus Tullius alter
Latfous & nobis Livius alter adest.
Iuppiter atque dedit famam sine labe tenere
Oblectas multos, principibusque placeas
Precor, o superi, nostrum servate JOHANNEM
Qui sandi splendor unicus estque decus
Iamque vale ac italum memori sub pectore conde
Quem fore ne dubita tempus in omne tuum.*

autem Petrus rauennas, hoc ad eum scripsit
gramma, quod legitur inter varia carmina, aureis
Rauennatis opusculis quae supra p. 28 sqq. de-
sumus, adiecta:

*Tu sis ingeniis nimium generosus auorum
Tu superas morum nobilitate genus
Magnum nomen habes quod toto extenditur orbe
Maius erit modo sint tempora longa tibi
Turbaque doctorum seculo te nouit in isto
Quilibet ingenii nobile laudat opus
Caesar & ipse tuae capitur dulcedine linguae
Eloquio mulces pectora cuncta tuo.*

orgii, Ducis Saxoniae, consiliarius factus, a Bogis-
lao Pomeraniae Duce, cum is e terra sancta in
Pomeraniam redisset, euocatus, eius in aulam concessit,
consiliarii aulici titulo ornatus, & ab eodem duce
in Augustam Vindelicorum missus fuit, quo in
Pomerania Tragicocomodiam composuit. Cum anno
1244. inter Bogislaum Ducem, & Stralsundam vr-
bem, dissidia exorirentur grauissima, & consilia, quae
tibi dederat KITSCHERVS, ex voto minime cede-
rent,

rent, ea re permotus, Pomeraniam reliquit, & triam se recepit. Ducis Saxoniae, Henrici, arius factus, variis negotiis publicis interfuit. enim Vito Ludouico Seckendorffio L. III. *Hitheranismi* Sect. 19. §. LXXII. Addit. III. cum anno 1538. visitatio ecclesiastica in Theodorico Preussio, Rudolpho a Rechenpartibus nobilium in Misnia, socius comesque est. Deinde anno 1539. in causa Antonii a Berg, qui a Georgio Duce, ex arce Schoaliisque praediis deturbatus fuerat, Principis moris erat, procuratorem egit, vid. Seckendorff. §. LXXIII. Addit. I. p. 223. Cum anno 1541. Philippi Hassiae Landgrafii bigamiam, cum Antea de Sala, grauissimae agitentur contra KITSCHERVS a duce Henrico, ad Saxoniam rem, legatus missus fuit, ut de hoc scandalo Landgrafio dato, magnas apud Electorem querelaret, vid. Seckendorff. l. cit. Sect. 21. §. LXIII. Addit. III. p. 279. Quo tempore KITSCHERVS obierit, a scriptoribus istius temporis non fuit. Genealogiam eius contexuit Gabriel B. in *Stemmat.* P. III. p. 137. Vid. praeterea Micraelii pommerische *Chronik und Geschichte* 485. Adam. Rechenberg *Schediasm. histor. Nobilitate Misniae litterata* Lips. 1694. in 4. §. 31. qui haec talia de illo retulit: *JOHANNES DE KITSCHER Colbergensis & altenburg signium cathedralium Ecclesiarum Praepositus burgenfis Canonicus J. V. Doctor & interpretissimus, reliquarum quoque bonarum litterarum ignarus, Philosophus denique, Orator & Poetistoriographus omnium peritissimus. Diu in studiis operam dedit, summaque cum laude Italarantibus in Juris subtilitatibus aequae ac inscientiis ita profecit, ut breui Juris consultissimifert. Hic utriusque Collegii bononiensis Accusatus Rector, dum isthic litteraria fungeretur*

Inter alia ad Philippum Beroaldum, sibi amicis-
se, scripsit Dialogum de Imperii rebus disertissi-
mo. Ex Italia dein ad natale solum reuersus, ma-
loquendae nec minoris utilitatis opuscula con-
tra posteritati reliquit: e quibus impressa circum-
itur hodie Dialogus in defensionem poetices, in
Musae interloquuntur: Dialogus, in quo virtus
brutina dissidentes decertant: Temperantia &
tas interloquuntur: Dialogus, in quo virtus a For-
vinculis constringitur &c. item variae orationes
utifices & reges varios, Epistolae etiam ad diuer-
riptae. De quibus vid. Centuria Scriptorum, qui
re, Vitembergae, & Francofurti ad Oderam, vs-
ad annum 1515, floruerunt, ex edit. J. J. Made-
selmstad. 1660. in 4. num. XCII. & Paull. Frehe-
beatrum viror. eruditione claror. p. 802. Cla-
is magna nominis fama annos natus XLIII. sub
miliano Imperatore & Leone X. anno 1514.

CLXXII.

derbegus Hoc est Vita & res strenue felici-
 que gestae, Georgii Castrioti, Epiri regis,
 gna facta Scanderbegi dicti, contra Turca-
 nianitatem & perfidiam, quae omnia suis
 nibus, & breui historico contextu cogno-
 r, omnibusque Christianis, ad intelligendum,
 ndum & debellandum Turcicam rabiem im-
 am, praesertim hoc tempore valde inser-
 . *Authore Reuerendiss. D. GEORGIO BAR-*
DO PONTANO, a Braitenberg. S. Metrop.
vagen. Praeposito, Olomucen. & Budissinen.
co, & Protonot. Apost. Com. Pal. S. Caes. Re-
Maiestatis & Reuerendiss. Sereniss. que Ar-
ebidu-

*chiducis, Maximiliani Consiliario. Han-
Weckelianis apud Claudium Marnium &
Aubrii MDCIX. (1609) in 8. form.
293. except. epistola dedicator. & p-
lior. 12.*

Conscripserat Marinus Barlerius, Sacer-
fis, de vita, moribus ac rebus, praecipue a-
cas, gestis, Georgii Castrioti, libros XIII
bibliothecae barberinae index Tom. I. p.
bibliotheca historica Struuius-buderiana Tom.
testatur, Romae nullo addito anni indicio
lucem prodierant, & anno 1537. Arge-
Caspar. Hedionem, denuo editi, & a Ph-
cero, cum eiusdem Barletii *historia, de se-
dione*, Tom. III. *chronic. turcic.* fol. 10
ferti fuerunt. Vid. David. Clement *Biblio-
rique & critique* Tom. II. p. 435 sqq.
teraria nostra p. 68. Cum uterque Barlet
BARTHOLDI PONTANI, a Brairen-
rarior factus esset, nouam is editionem,
publ. maturandam censuit, utque iuuari
orationes omnes, quas Barletius operi f-
rat, praemissis argumentis, ut historia bre-
ciperetur, ordine posuit, ut & in forma
ad ferendum vel versandum facili, impr-
sigillatim neque emtor, solutione magna
Consecrauit, hoc maioris operis barleti-
dium Jaroslao Borzita de Martinicz, S. C.
filiario, districtus Slanenſis, *capitaneo*, &
ipsum in rarioribus esse collocandum test-
vid Clement I. cit. *Catalog. Biblioth.* Ku-
T. I. p. 832. *Catalogus Biblioth.* falth
Recensio inuenitur in *Bibliotheca hambu-
rica*, Centur. II. p. 158 sqq.

CLXXIII.

CALLIMACHI EXPERIENTIS de bello Tur-
 is inferendo, Oratio grauiſſima, ac iam
 ribus conuenientiſſima. Idem eiſdem hi-
 de his quae a Venetis tentata ſunt, Perſis
 taris contra Turcos mouendis, non ſolum
 um elegantia conſcripta ſingulari, verum
 aultis grauiſſimis conſultationibus ad id bel-
 onficiendum referta. *Haganoae, ex officina*
na, Anno M. D. XXXIII. (1533) in 4. fo-
1.

ima & rara eſt editio, quam curauit Nicolaus
 elius, & nomine Ruperti Palatini Rheni, vtrius-
 Bauariae Ducis &c. inſcripſit. *Orationem PHI-*
VS CALLIMACHVS, iam anno 1486. coram
 centio IIX. Pontifice rom. pronunciauerat, vt
 1, ad ineundum, cum Rege Poloniae, contra
 tas, foedus, excitaret. Niceron in *Memoires*
 1. VI. p.207. illam hoc elogio ornauit: *Ce diſcours*
nt l'au, & tout historique. On y voit un long détail
Etat de l'Empire Ottoman, de ſes forces & de ſes
uées, & de tout ce que les Princes chrétiens ont
pour empêcher ſes progrès. Adſeruatur in ſplendi-
 na & inſtruſtiſſima Bibliotheca zaluſciana Codex
 raceus elegantiffimus, exaratus ante annos circi-
 CCLX. qui ſeptem PHILIPPI CALLIMACHI,
 ntini *Opuscula* autographa, Sigismundo Auguſto
 Poloniae, a Stanislao Gorski, canonico, oblata,
 lectitur, inter quae num. 4. exſtat *de bello Thur-*
ferendo ad innocencium octauum pontificem ma-
ianua ortum. oratio. vid. *ſpecimen Catalogi*
MS. Bibliothecae zaluſcianae a Joanne Da-
Andrea Janozki Canonico Scarbimirienſi, eiſ-
ue Bibliothecae praefecto exhibitum inſſu & ſum-
ptimi & munificentiffimi Principis Episcopi Cra-
coui-

sum perficarum *historiae*, Francof. 160.
371 seqq.

Ipse PHILIPPVS CALLIMACHVS
scripsit *de suis calamitatibus*, nondum
sum, cuius codicem chartaceum summe
spicuum Reuerendissimus & Celsissimus
dreas Stanislaus Kostka Comes Zalusci
cracouiensis, Dux Seueriae, a Serenif
gio, Jacobo Sobieski, testamento sibi, c
multis codicibus egregiis, legatum obti
Dan. Andr. Janozki *Specimen Catalogi* (
Bibliothecae zaluscianae p. 33. *Vit.*
CALLIMACHI EXPERIENTIS prae
tur, eius *historiae de Vladislao rege, seu*
nensi *Libr. II.* quam Jo. Michael Bru
1582. in 4. edidit. Jacobus Bongarsiu
descriptionem, cum *historia, de pugna v*
ruit *Scriptorib. rerum hungaricarum Frj*
p. 288 sqq. & Joan. Georg. Schwandt
rer. hungaric. Tom. I. p. 441 sqq. Legit
ter vitas clarissimorum historicorum, qu
ca & recensione Christ. Gottlieb Bude
in 8. prodire p. 248 sqq. Omnium v
exponenda eius vita versati fuerunt Au&
nale de' letterati d'Italia. Tom. XXVI.

ap. DX. p. 94. Jos. Simlerus *Bibliotheca* p. III.
 . Gerard. Jo. Vossius *de historic. latin.* L. III.
 IX. pag. 555 sqq. Giulio Negri in *Storia degli*
vi fiorentini p. II seqq. Martin. Cromerus in
 Lib. XXX. pag. 440 seqq. edit. Colon. 1589.
 us Ferrarius in *prolusione* VIII. Tom. II.
varior. p. 110 sqq. edit. Jo. Fabricii, *Wolfen-*
1711. in 8. P. Baile in *Dictionnaire historique*
ique Tom. I. p. 1144 sqq. Fridericus Hanni-
 mpel, in *Dissertat. de Societate Abbreviatorum*
 2, *Fene* 1704. in 4. pag. 11 sqq. Jo. Alb. Fa-
 in *Bibliothec. med. & infim. Latinit.* Lib. III.
 seqq. *Bibliotheca hamburgensis historica* pas-
 primis Centur. X. p. 207 sqq. Jacobus Woit
ertat. de incrementis studiorum per Polonos ac
 : Lips. 1723. §. XX. pag. 29 seqq. Jo. Daniel
 i *de litterar. in Polonia Propagatoribus Dan-*
1746. in 4. §. XVII. p. 15 sqq. vbi epitaphium
 lducitur, quod Joannes Albertus, Casimiri Re-
 l. filius illi ponendum curavit:

iacet, heu! patria procul a regione sepultus,
rogenitus thufco sanguine, CALLIMACHVS.
m fatum variis aduersum erroribus egit,
uictum his tandem constituitque locis.
s est postquam virtutem regia sensit,
idit florentem Sarmatis ora virum
, memor hospitii, tam mitis contulit isti
onsiliis regno comoda multa suis.
d sentit praesens & postera sentiet aetas:
uius iudicium sanctius esse solet
quoque aggressum, & quaedam maiora pa-
rantem

laud opportuno tempore, mors rapuit.

epitaphium legitur in Jacob. Bongarsii & Jo.
 . Schwandtneri II. citt. in Nicol. Reufneri *Ico-*
inae imaginibus viuis literis Cl. virorum ex typis
irchianis in lucem productis fol. H. 4. & para-
 I. G g ticularm

ticulam illius adtulit Paul. Freherus in *Theatre
eruditione claror.* p. 1432.

CLXXIII.

Antiquitatum & Annalium Treuirensium
XXV. duobus Tomis comprehensi, A
bus R. R. P. P. Soc. Jesu. P. CHRISTOP
BROWERO Gelro-Arnheimensi, & P. JA
MASENIO, Juliaco-Dalensi. Quorum ill
parasceuen, cum libris XXII. Annalium f
Hic praeter Additamenta proparasceues &
riae, III. reliquos Annalium libros, cum li
tis indicibus, adiecit. Tomus I. Opus var
tiquitatum monumentis aeri & ligno incisi
natum. Leodii ex officina typographica, Jo
thiae Houii, ad insigne Paradisi terrestis 16
teriorum permissu. in fol. pp. 626. non nu
epistola dedicator. praefat. & indice folior.

Tomus II. ibid. eod. pp. 566. except.
la dedicator. & indice folior. 28. & indice
nologic. Historiae treuirensis pp. 43.

Asterisco, raritatis indicio, opus notatur in
Biblioth. mencken. pag. 370. CHRISTOP
BROWERVS, Arnheimiae in Geldria anno 15
tus, in Jesuitarum Collegiis, colonienfi, treuir
fuldensi enutritus, per triginta quidem annoru
tium, huic operi infudauerat, sed minime tat
illi esse licuerat, vt eius editionem oculis sui
spicere posset. Prodierunt sane *Antiquitatum
nalium treuirensium Libri XXII.* cum iam
anni, ab eius morte, quam 1617. nephriticis
nriticis doloribus correptus, subiit, praeterlapsi

an 1626. curante Bernh. Gualthero. Sed inter
mos libros, haec prima editio omni iure referri
cum exemplaria fere omnia, iussu Philippi
ophori, Electoris treuirensis, e prosapia Soeter-
a oriundi, suppressa & e hominum conspectu
a fuerunt. Vid. *Bibliotheca hamburgensis histo-*
entur. III. p. 246 seqq. Jo. Georg. Schelhorn
itat. litterar. Tom. II. p. 346. Insignem igitur
doctis viris iniit gratiam, JACOBVS MASE-
quod nobile hoc historiae atque antiquitatum
anigae monumentum, e situ & tenebris protra-
nouisque supplementis augetet. Inchoantur
VERI *Annales*, cum anno, a nato Christo 270.
in Dioecesi treuirensi, ad annum vsque 1600.
exponunt; MASENIUS autem narrationem
inum vsque 1652. produxit. Id potissimum in
teriori historia agit BROWERVS, vt Guilielmi
ndri, qui id sibi datum esse existimauetat nego-
vt in *Annalibus sine Commentariis, de origine*
et antiquissima cinitatis Augustae Treuironum,
iae 1576. editis, ciuitatis controuersiam, quae
tum archiepiscopo treuirensi intercedebat, paullo
mentius defenderet, narrationes & argumenta
iteret & causam treuirensis archiepiscopi contra
atem ageret. Primam operis partem MASE-
s dicauit Carolo Caspar. a Petra, Ecclesiae tre-
is Archiepiscopo; secundam Metropolitanae
rensis ecclesiae Praelatis & Canonicis capitulari-
Recensio operis vid. in *Biblioth. hamburgensi*
rit. I. cit. in *Bibliotheca historica Struuiobude-*
p. 993. Redegit postea MASENIUS ipse hoc
in *compendium*, atque edidit titulo: *Epitomes*
illum treuirensium, Augustae Treuiron. 1676. in 8.
quidem a MASENIO, haec epitome perrata,
lus, quam ad annum 1672. perducta fuit, sed ad-
illi anonymus quidam, supplementum 12. pla-
rum, quo tristitia fata, quae vrbs illa, cum Archi-
topatu treuirensi, per tres annos 1673-75. cum
Gg 2 a Gal-

a Gallis, qui urbem expugnauerant, misere-
tur, pertulerat, exponuntur. Conf. *Bibliot-*
burgensis historica l. c. p. 251 sqq. *Bibliotheca*
Struuio - buderiana l. cit. De CHRISTO
BROWERO vid. Phil. Alegambe *Bibliotheca*
Societat. Jesu Rom. 1676. in fol. p. 73.

CLXXV.

Bibliotheca chalcographica, Illustrium
atque eruditione in tota Europa, Clari-
rum Virorum Theologorum, Jurisconsultorum,
dicorum, Historicorum, Geographorum, Phi-
losophorum, Poetarum, Musicorum
rumque. Collectore JANO JACOBO BO-
DO Ves: Sculptore Jan: Theod: de Br-
cogr. Antehac cum vitis editorum & in q-
partes distributorum, nunc vero coniunctis
Iconibus & distichis singulorum subiiciend-
bitorum, & ab eorum exitu, continuatorum
cofurti Impensis Joannis Ammonii Bibliopola
MDCL. (1650) in 4. folior. 239.

De insigni libri raritate testes habemus Si-
cob. Apinum in *Anleitung wie man die Bild-*
rühmter und gelehrter Männer mit Nutzen si-
und denen dagegen gemachten Einwendungen
lich begegnen soll, Nürnberg 1728. in 8. p. 1.
Jo. Vogtium in *Catalog. libr. rarior.* pag. 1
Nachrichten von einer hallischen Bibliothek I
p. 273. *Catalog. Bibliothecae salthen.* p. 132.
editiones recenset Niceron Tom. XII. p. 31.
ber complectitur 234. imagines virorum illu-
Exemplari, quo utimur, tres continuationes a-
suat, quarum heic adscribimus titulos.

CLXXVI.

Pars Bibliothecae chalcographicae, id est continuatio prima, iconum virorum virtute eruditione illustrium, quorum alii inter se iam olim desierunt, alii vero nunc quod ali lumine bonorum dignitatum suarum per gloria: Sculptore Sebastiano Furckio ui nunc additur natalium & obituum succinatio, adiectis singulorum iconibus singulis. *Francosurti, impensis Johannis Ammonii mo MDCL. (1650) folior. 57.*

eniuntur in illa continuatione LIII. imagines, iis exemplar in den *Nachrichten von einer hal- Bibliothek* l. cit. descriptum, LII. tantum- complexum fuerit. Non omnibus imaginibus iuntur *disticha*, quae seorsum impressa tribus fo- aemittuntur.

CLXXVII.

Pars Bibliothecae Chalcographicae Id Est Continuatio Secunda Iconum Virorum m, Quorum alii quidem inter viuos esse m desierunt, alii vero nunc quoque aura, n suorum perfruuntur gloria. Sculptore Ammonio *Junior* Chalcograph. Adiectis um Iconibus singulis distichis. *Impensis Jo- hannis Senior Cuius & Bibliopolae. Franc- d Moenum. Anno MDCL. (1650) fo-*

Nostrium exemplar, duabus imaginibus, illo, quod describitur in den *Nachrichte* hallischen *Bibliothek* l. cit. pag. 274. Imrum ob oculos ponuntur L. quibus inde & praefatiuncula bibliopolae Joannis Ammittitur, in qua Lectores rogat, ut illurgiebuis subministrandis, sine in natalibus libus humaniter indicandis, iuuare, & si rias petere liceat, eas insuper suppeditare

CLXXIX.

VIII. Pars Bibliothecae Chalcographiae Continuatio Tertia. Iconum Illustratum, quorum alii quidem inter violim defierunt, alii vero nunc quoque rum suorum perfruuntur gloria. Scemmente Ammonio, Chalcogr. Francof. gulorum Iconibus singulis distichis ad Moenum. Impensis Johannis Amme Bibliopol. Anno 1652. in 4. folior. 54.

Continet haec pars icones L. Epigrammatis iconibus subiecta, seorsum etiam triupressi, praemittuntur. Partem etiam chalcographicae VIII. suae Continuatio lucem exiisse, legimus apud Niceronundenen *Nachrichten von einer* hallischen sed in nostro exemplari non inuenitur. var. select. halens. Tom. III. p. 35 sqq.

Vitam JANI JACOBI BOISSARDI celeberrimi, Vesuntione Sequanorum (Bno 1528. nati, & Metis anno 1602. mortu verbis exposuerunt Martinus Hancnius, manar. *Scriptoribus* Tom. I. pag. 257 seq. Gotthelf Struvius in *dissertationibus* II

bris JANI JACOBI BOISSARDI, quae exstant
Observationibus halensibus *selectis* Tom. III. p. 1
 1. Niceron in *Memoires* Tom. XIII. p. 303 seqq.
 15. *Dictionnaire* de Mr. Baile Tom. I. pag. 588 sqq.
lecta litteraria de libris rarior. p. 136 sqq.

CLXXVIII.

CASAE V. Cl. Galateus. Seu de morum
 honestate & Elegantia, Liber ex Italico Lati-
 Interprete NATHANE CHYTRAE O. Eius-
 CASAE Libellus de officiis inter potentiores
 priores amicos. *Francofurti apud Andream*
Blum MDLXXX. (1580) in 8. pp. 130. si prae-
 & appendix except. fuerit.

Galateo ovvero de' *Costumi* di GIOV. DELLA CA-
 prodierat con l' *Orazione* à Carlo V. *Impera-*
in Firenze per i Giunti 1560. in 8. vid. Nicol.
 Haym, *Notizia de' libri rari, nella lingua italiana*
 182. *Cet Ouvrage*, ait Niceron in *Memoir*. Tom.
 pag. 121 seqq. *est le plus estimé de tous ceux de*
 CASA; *Il n'y a point de langue, en laquelle il*
est été imprimé. En effet c'est le livre italien le
ux écrit après le Decamerone de Boccace. C'est
entretien sur la maniere de plaire dans le commer-
de la vie. NATHAN CHYTRAEVS, poetices,
 cademia rostochienſi, professor, versionem suam,
 mit Nicolao Caesae, regni Daniae Cancellario,
hcb. 1577. *Epistolam* dedicatorem sequitur Jo-
 nis Caselii, ad eundem Nicolaum Casium, *epistola*,
 Commentationem CHYTRAEI scripta *Rostoch.*
 78. Excipit illam praefatio, ad omnes bonarum lit-
 orum studiosos adolescentes. In Jo. Caselii pro-
 do agitur, de tribus virtutibus cognatis, quarum
 petuus est usus, in consuetudine hominum, de

veritate, humanitate, urbanitate. In Galateo c. ipso, demonstratur potissimum, quod quaelibet quae cupiam ex sensibus molesta & grauis, appetentiae contraria est, & praeterea quae imarum turpium, & odiosarum animo subiicit, aut etiam aduersatur intellectui, quod, inquam, ei di res, aut actio, tamquam magnopere aliis dis omni cura & industria debeat vitari. Quapropter aliorum praesentia, non solum non faciendae, impurae, aut foetidae, aut taediosae, aut stom mouentes, verum etiam mentionem earum si deceat, quoniam non tantum actio, aut recc eiusmodi rerum displicet, sed eas etiam quoe vel modo, vel gestu, imaginationi alterius ad re, indecorum, quid? nonnunquam turpe esse se gallicum sermonem libellus conuersus, & edit hoc titulo: *Galatée, ou l'art de plaire dans la sation, traduit de l'Italien de JEAN DE LA par le Sieur du Hamel, Paris 1678.* in 12. hispanica per Dominicum de Bezerra proditiis 1585, in 12. vid. Niceron l. cit. Adiuuersioni CHYTRAEI latinae, alius JO. GABELLUS, quem latine primum conscripserat, polro ipse in hetruscum sermonem conuerterat. *Trattato degli Vfficii comuni, trà gli amici sri & inferiori.* Prima vice editus fuit Flo 1561. in 8. Huic adiecit CHYTRAEVS loc nullo bonorum auctorum, tam latinorum quam rum, quos in scriptione Galatei auctor expressi tem respexisse videtur. Vtrumque libellum ita cuius variae exstant editiones, Abbas Joan. B Casotti, notis Petri Dini, Jacobi Corbinelli, Menagii, Anton. Mariae Saluini, & suis proprium, ornatumque inseruit, collectioni de opere di Mons. GIOV. DELLA CASA, & copiosa giunta di scritte non piu stampate, quadi Florent. 1707. III. Tom. in 4. Libellus, ciis inter potentiores & tenuiores amicos reper

AE monumentis latinis, Florent. in officina
u, Bernardi filiorum, 1567. in 4. & a Nicol.
Gundlingio, Halae Magdeb. 1709. in 4. edi-
tores, qui res, ad JO. CASAM, episco-
pue tantum, pertinentes, exposuerunt, iam
imus in *Analectis litterariis* p. 214 sqq.
ATHANE CHYTRAEQ, Davidis fratrena-
e, poeseos, in Academia rostochiensis pro-
pul Menzingae in Palatinatu anno 1543, na-
m. 1598. mortuus, multis scriptis editis in-
id. *Etwas von gelehrten rostockischen Sachen*
p. 337. 344. 371. 474. & alibi passim.

CXXC.

risti, ex quattuor euangelistis per deuo-
rum PETRVM KYERSLACH, ordinis
um, cum tractatu de planctu Marie. in
48.

uli, litteris gothicis expressi, titulus, haud
atque accurate adlatus conspicitur a Michael,
e in *Annal. typogr.* Tom. I, p. 487. In
ulis subiicitur, figura ligno incisa, quae Chri-
sti adfixum matrem, & discipulum, duosque
refert, quorum vnus lanceae ictu, Christi la-
t. Folio 31, alia Christi cruci adfixi reperi-
o, ad descriptionem, quam dedit opusculi
effigiata. Folio 45. haec leguntur verba:
*collectura ex diuersis doctoribus, super passio-
ni, explicatam & descriptam, per quattuor
las. Anno dni. M. CCCC. LXXXVII. (1487)*
am folii altera pagina, inchoatur B. Bernardi
in Marie *Tractatus brevis*, cui hisce verbis
onitur: *Explicit Tractatus b. Bernardi de
Marie.* Josias Simlerus in *Bibliotheca* p. 559.
n. Passëquinus in *Apparat. sacra* Tom. III.

p. 58. eiusmodi tantum verbis, fecerunt auctorem: PETRVS DE KYRSLACKEN *Praedicatorum*, scripsit de passione domini Anno D. 1488. Illum fuisse, Lectorem T. Norimbergae, & monasteriorum Sueviae & vicarium generalem, docet Jacobus Echard *ptor. ordin. Praedicator. Tom. I. p. 858.* opusculum satis rarum esse, ex eo patet, quod res citati, cum auctore *lexici eruditorum* col. 2190. dubitant, an inter libros impre- debeat, an adhuc in MStis delitescat. In Weidneri *Catalogo dererienigen Lehrer, Anfang der christlichen Kirche, bis hieher Christi erläutert haben*, qui adicitur eiusdem *Kinderlehen, Augspurg 1725. in 8.* PETRI I LACKEN nomen frustra quaesieris. *Tr planctu* Mariae; ab editoribus, *operum S. clareuallensis*, recentioribus, ad ea opus- soler, quae supposititia sunt, & S. Berna- mentiuntur.

CXXCI.

Manuale Parrochialium sacerdotum.

lior. 12.

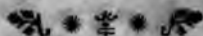
Plures, sine dubio & diuersae, pro diu- cesium & paroeciarum ratione, huius libe- editiones, cum tempore praesertim medii- libet fere presbyter, & sacerdos parrochiali- di manuali instructus esse deberet. Colligi *Statutis ecclesiae nannetenis*, in Edmund. & Vrsini Durandi Tom. III. *Thesauri nor- tor. col. 934.* vbi haec legimus verba: *libra- citur manuale habeant singuli presbyteri p. vbi continetur ordo seruitii mortuorum, bap- techismi, extremac unctionis &c.* Exempla

vere nobis licet, iam anno domini Milleſimo.
LV. (1255) compilatum dicitur. In XVI. di-
ar capita, quae cum libri initio, hic adscribi-

- Capitula Contenta in hoc libello.
- ſancta ſinodo Capitulum primum.
- ſacramento baptiſmatis. Cap. II.
- ſacramento Confirmationis Cap. vel diuiſio III.
- ſacramento altaris vel eucharistiæ Cap. & di-
ſtinctio IIII.
- ſacramento Confessionis. Cap. diuiſio vel discre-
tio V.
- ſacramento Ordinis. Cap. VI.
- ſacramento matrimonii. Cap. principium & ini-
tium VII.
- ſacramento eterne uictionis Cap. vel principa-
tus. IIX.
- negociis & officiis Clericorum. Cap. ciuitas aut
regnum. IX.
- inimmunitate. eccleſiarum & rerum ad eas perti-
nentium. Capitul. X.
- obſervatione Jeiuniorum Cap. propositio vel &
concluſio XI.
- Feſtiuitatibus. Duodecimum.
- Biſſexto Capitul. XIII.
- die Paſce (Paſchæ) Cap. XIII.
- ieiuniis quattuor temporum Cap. XV.
- ſententia Excommunicationis Cap. XVI.
- capit Manuale Parrochialium Sacerdotum.

nam ex quorundam ſimplicium ignorantia ſacer-
um, aliquando quedam ſunt que vergere poſſunt in
um & aliorum periculum animarum; hoc eis ſub
tate notauimus. non ut ipſi occasione iſtorum, in
obligentur de nouo: ſed ut de his que agere de-
ſimpliciter informantur. In ſine adiiciuntur ca-
obſeruandi ab Epifcopo, nimirum: Incendiarii.
otis fractis. Iniectione manuum in parentes. Ho-
micide,

*micide. Mulieres nocantes pueros: vel abortu
ortum) procurantes. De manialibus stuprum
sus de parentela: vel consanguinea: vel affini
iurii peccatum. Peccatum contra naturam.
legium. Sortilegium cum brutis. Isti vero
verbis in manuali adpositis utamur, sunt
Pape:*

*Ad Papam clerum feriens: falsarius: viti
Ecclesiam: simon audens celebrare missas.
Typographus opusculo, litteris gothicis e
haec verba adscripsit: Impressum Landszhut
rabilem dominum Joannem Weyssenbuger,
senburger) Anno dni. M. D. XX. (1520) D
gusti. Michael Maittaire istam editionem no*

CXXCII.

PUBL. OVIDII NASONIS, *sulmonensis*
amandi libri III. & de remedio an
fol. folior. 58.

In fine codicis rarissimi, litteris gothicis
bus impressi, haec typographus prodidit verb
PUBLII NASONIS OVIDII *de remedio an*
liciter explicit. Impressus in Augusta per Gi
Zainer ex. Reutlingen progenitum Anno
CCCC° LXXI° (1471) XV° Kal. Februarii.
Maittaire illius non habuisse videtur notitiam
in *Annalibus typographicis* eam non me
rit. Ita vero liber impressus est, ut litterae
initiales, a vocibus, quas inchoant, paullo
ciantur seiunctae, ea quidem ratione, ut Aldo
suos exscribere, in more positum erat. Quo
tionem codicis adinet, ille, si pauca quaed
ora exceperis, ab editionibus recentioribus
cedit. Sic v. c. in editionibus recentioribu
v. 3-6. legitur:

*ætas amans dones viridi mea carmina palma
Præferor ascreo mæonioque seni
ulix ab arniferis priameius hospes amyclis
Candida cum rapta coniuge vela dedit.*

ex vero noster, hos versus hac ratione expressit:

*ætas amans ornet viridi mea tempora palma
referor ascreo mæonioque seni
ulix ab arniferis priameius hospes amyclis
Candida cum rapta coniuge vela dedit.*

Libr. v. II. 12.

*non satis est venisse tibi me vate puellam
Arte mea capta est, arte tenenda mea est.*

* * * * *

*non satis est inuenisse tibi me vate puellam
Arte mea capta est arte tenenda mea.*

CXXCIII.

VIDII NASONIS, *Submonensis Elegiogra-
borum Vexilliferi.* Ars amandi ad Juuentu-
manam.

olon Distrophon Andree Prepositi De-
litzschensis

Ad Lectorem

*cior aligeri pueri. nunc castra sequaris
itas dum viridis: dum tibi forma nitet
a vicens euo quisquis fastidit amoris
lic pendet Veneri sera tributa senex
restes elimat amor: purgat ruditatem
cultorum morum dicitur esse parens*

Quis-

Quisquis ab humanis penetralibus arce
rem

Cernitur e mundo tollere dulce iuba
in 4. folior. 72.

In fine editionis, litteris gothicis excusae, guntur verba: *Ingeniosissimi vatis OVIDII NIS sulmonensis Ars amandi finit. Impresso Abiegnio (Thanner) sine Liptzenli. luti nostre M.CCCC. LXXXVIII. (1498).* typographus insignia sua adposuit. Neque Maittaire, neque illius continuator, Jo. I. Leichius editionis satis rarae fecerunt mer. Sequitur autem ista editio, eandem plane le quam in superiore deprehendimus.

De Joanne Praeposito, siue Probst, deliti hil aliud compertum habemus, quam quod i mia lipsiensi docuerit, & anno 1513. & 151 etoris magnifici munus in ea academia gesserit Zachar. Schneideri *Chronicon lipsiense*, Lip in 4. p. 317. 318.

CXXCIII.

PVBLII OVIDII NASONIS Fastorum
cum argumentis in librorum capitibus
in 4. folior. 100.

Editioni litterarum caractere gothico ex subiectus est *dicrum festorum cuiuslibet, apud nos, mensis, index.* Illius fini typographus scripsit verba: *PVBLII OVIDII NASON monentis poete clarissimi Fastorum libri sexti mi finit. Impressum Liptzk per providum necessum virum Baccalaureum Martinum Hersem Anno Millesimoquingentesimo duodecimo*

th. Henric Leichius, istam editionem omisit, sed
am, vno anno recentiore, in *Annal. typogr.* li-
ens. p. 93. adtulit, quae forte eadem est, quam
scribimus. Quemlibet librum antecedit *Tetrastili-*
dicolon auctore Petro eolico, quod argumentum
si ob oculos ponit. Speciminis loco, illa adscri-
bi non pigebit, quae in fronte libri I. & II. legun-

*Digerit in primo, menses quos continet annos
Quodque habet officium quilibet inde dies
Posthec describit primum, Jano duce mensem
Quicquid & annales addidit ipse docent.*

* * * * *

*Febrius hinc Janum sequitur recto ordine menses
Quisque dies cuiquam sit sacer inde deo
Ortus & occasus stellarum: romulus inde
Et castra huic mense semina finis erit.*

CXXCV.

VIDI quindecim metamorphoseos libri di-
ligentius recogniti cum familiaribus com-
pariis: & indice alphabetico ab ascensio sum-
ma collecto.

Virtus animi rebus prestare caducis
reditur: ex cultis nil dignum duxero libris
Ecce parare tibi posthac studiosa iuventus
Te potes modico quos multo impressimus
auro.

Medantur lugduni ab Jacobo huguetano eiusdem
artis bibliopola & ciue in vico mercuriali vulga-
re a la rue merchiere ad angiportum qui in ara-
ducit. Et parrhisus in vico sancti Jacobi sub
diua

diua virgine prope sanctum benedictum in 4.
208. exceptis foliis 10. prioribus.

In titulo, editionis rarissimae, Michaeli M
Jo. Alb, Fabricio, Jo. Henr. Leichio, & al
gnitae, litteris gothicis luculentis, exscript
spicimus insignia Bibliopolae Jacobi Hugueta
drato inscripta, cuius angulis adsident super
vrsus & leo, vterque coronatus; inferioribus
agnus, cum hac epigraphe: *La marque. de.*
Huguetan. libraire. en; Cum vocula *en* sta
leone posita sit, leonis simulacrum, urbem lu
sem (Lion) vt in Gallorum rebus *de Piccardi*
solet, designare coniiicimus. Is igitur verbo
teger erit sensus: *La Marque de Jaques H*
libraire en Lion. In secunda tituli pagina, b
breue Jodoci Badii Ascensii, legitur epistolio

Jodocus Badius Ascensius Jacobo Hugueta
ac probo Bibliopole ac ciui lugdunen. salu
Cum hisce diebus Lugduni agerem: rogasti me
phoseon opus relegerem: additurus si congruan
tur nonnihil. Relegi, adiecique annotatiunculas
atque in ordinem alphabeticum notatu digna coll
stigauique subinde, quae inuersa offendi. Sed
molestie fero) tanta est multorum negligentia vt
ror nouissimus primo sit peior. Tu vero, si me
secundam opellam a nobis exigis: perspicias. Fi
tem tuo nomini penitus destinatam dedico eidem.
Ad XV. Kalendas Junias anni MCCCCCI.

Sequitur P. OVIDII NASONIS *vita*, in q
alia leguntur versiculi, quibus OVIDIVS test
tur, se relegatione fuisse prohibitum, qu
metamorphoseon libros, sub limam reuocaret
emendaret:

Orba parente suo quicunque volumina tangis

His saltem vestra detur in vrbe locus.

Quoque magis faueas: non sunt hec edita ab

Sed quasi de domini funere rapta sui.

*quid in his igitur vitii rude carmen habebit:
vendaturus: si licuisset: eram.*

OVIDII vitam excipit: *Ad illustrissimum Man-
cipem Franciscum Gonzagam, Raphaelis Re-
rrationum in OVIDII Metamorphosin praefatio.*
est Venetiis Nonis Septembris 1493. ex quo col-
, Raphaelis Regii in OVIDII *Metamorphosin*
ionem, tunc temporis primum prodiisse. Du-
autem, Hoc anno, in lucem emissam fuisse
em, testatur Mich. Maittaire Tom. I. *Annal.*
p. 560. qui alteram *Venetiis per Bonetum Lo-*
impenfis Octaviani Scoti an. 1493. prodiisse
it, quae sine dubio omnium est prima. Nam
1 impressa *Venetiis per Bernardinum Benaliam,*
gi Raphaelis Regii verba, prodidit Michael
re l. cit. not. I. P. OVIDII *Metamorphosis*
egris ac emendatissimis Raphaelis Regii narra-
, & reprehensione illarum ineptiarum, quibus
quaternio, primae editionis fuit inquinatus.
ioni Raphael. Regii hoc adpositum est epi-

*nimosa phalanx dicendi tracta lepore
ulce melos poesis si quod mire placet:
ONIS celeres versos captate libellos:
uos vetus errorum pestis inborruerat.
metamorphoseos (nam sedula pulsat ad edes)
igore brumali torpeat ampla manus.
esferate sinus. digna mercede vocate
rata ferent gratis premia subfidiis.*

ut index eorum, quae libro metamorphos. conti-
quo finito, conspicitur *Systema mundi* ex mente
I descriptum. In fine codicis, typographus
it: PUBLII OVIDII NASONIS *metamorpho-*
tr una cum enarrationibus Raphaelis Regii du-
reperitorio. Lugduni impressus per magistrum
im Wolff de alemannia. *Die XXIX. Novembr.*
ni. M. quingentesimo primo (1501).

I.

H h

De

De Jodoco Badio, qui a patria Ask siue Aasch Brabandia, Ascensii cognomen obtinuit, criticus typographo seculi XV. & XVI. in Gallia celeberrime ceteris legi meretur P. Baile *Dictionnaire* Tom. I. p. 414. Adr. Baillet *Jugemens des Savans* T. I. Sect. II. p. 14. T. II. p. 420. Mich. Maittaire *typogr.* Tom. II. p. 66 sqq. Jo. Conr. Zeltneri *florum in Typographiis eruditorum centuria*, N. 1716. in 8. p. 76 sqq. Numerosae proles parens, dicitur diem supremum, anno aetatis LXXIII. 1535. Variis illum ornauit epitaphiis, graecis, Henricus Stephanus, e quibus vnum alteri adscribere licebit:

*Hic, liberorum plurimorum qui parens,
Parens librorum plurimorum qui fuit,
Situs Jodocus Badius, est ascensius.
Plures fuerunt liberis tamen libri,
Quod iam senescens coepit illos gignere,
Aetate florens coepit hos quod edere.*

* * * *

Κεῖνος ἔ καὶ Μούσαις καὶ Ἄρῃ περιστά ποιήσας
Παρισίῳ Βάδιος κεύθεται ἐν δαπιδῶ.
Βίβλους μὲν Μούσαισι, Ἄρῃ δὲ ἄρσεως υἱόν,
Ἔργατα εἰρήνης, ἔργατα καὶ πολέμου.
Καὶ τάχα δ' ἴσκει πατὴρ ἴσων παίδωντε βιβλῶντε,
Εἰ, ὅτε βιβλοτοκῆν, ἤρξατο παιδοτοκεῖν.

A viris criticis, animaduersionibus & emendationibus suis, in auctores veteres classicos, non parem gratiam. Franciscus sane Floridus Sabinus paullulo in eum fuisse videtur animo, cum L. II. *num subcisu*. Cap. XXII. in Jani Gruteri *La siue face artium liberalium* Tom. I. p. 1153. hac de illo scribit: Jodocus Badius ascensius, *in* *rum praefegmen, barbariei columen, atque, ut in conferam, Antonii Mancinelli interpres, dignum ut aiunt, patella operculum, insigni fretus impu* P. Virgilii opera, coeno, ne dicam merda obu

■ *pauca in eruditissimis viris, reprehendere ausus est, ac ob singularem inscitiam, summis labris degustare non potuit &c.*

Raphael Regius, natione Italus, urbem bergomen-
nam patriam nactus est; Litteras graecas & latinas
perbe calluit, & a senatu veneto, publico conductus
pendio, tum Patauii, tum Venetiis, humanitatis
peritia, publice professus est. Inclaruit seculo XV.
finem vergente, & initio seculi XVI. & varia in
peres auctores, in lucem emisit commentaria, vid.
[Simleri *Bibliotheca* p. 596. Christ. Schoettgenii
Animat. Biblioth. Fabric. med. & infim. Latinitat.
XVII. p. 141. Conf. quoque Joannis Britannici,
xiani, praefatio *Explicationibus in Horatii artem
poeticam, sermones & epistolas* praemissa, in Eminentiss.
incipis ANGELI MARIAE R.E. Cardinalis Biblio-
thecarii QVIRINI, *Specimine variae litteraturae, quae
in urbe Brixia, eiusque ditione paullo post typographiae
numabula florebat.* P. I. Brix. 1739. in 4. form. mai.
p. 24. vbi etiam de dissidiis atrocissimis, inter Cal-
phurnium, Marinum Becichemum, scodrensem, &
Raphael. Regium agitat p. 91. omnium optima ex-
cerptur narratio. Raphael Regius sane Calphurnium,
luti rabidus canis inuadit, cuius rei testis, *disputa-
tio* est inscriptio, quam contra Calphurnium scri-
psit, & Venetiis 1490. euulgauit, vbi haec leguntur:
Raphaelis Regii, in nonnullos errorum, cuiusdam Cal-
phurnii, bestiae *Disputatio.* Conf. Jo. Alb. Fabricii
Biblioth. med. & infim. Latinitat. L. XII. p. 87 sqq.

CXXCVI.

QVIDII Metamorphosis, cum integris ac
emendatissimis Raphaelis Regii enarrationi-
bus & repraehensione illarum ineptiarum quibus
opus Quaternio primae editionibus (editionis)
contaminatus. in fol. folior. 167.

H b 2

Editio-

Editionem oppido raram, apud Mich. M. & alios frustra quaesiuimus. In fine leguntur verba: *Impressum anno domini M. CCCC. V. Die vero VII. Februarii.* Loci & typographi prorsus destituitur, litterarum autem chara&mani, in Italia hanc editionem, suos habere nos docent. Tituli verba indicio sunt, illarum phaelis Regii edit. *Veneriis per Bernardinum 1493.* in fol. esse exscriptam. *Epistola* Ray ad Franc. Gonzagam, P. OVIDII NASON *index* eorum, quae in libris *metamorphos* o continentur, quae omnia, in editione modpta, exstare diximus, heic etiam locum in *Systema*, autem *mundi*, cuius fecimus simulationem, heic paullisper mutatum est. Editio dunt 1) Raphael. Regii, *ad clarissimos equitum* Buldonum, Joan. Francisc. Paschalicum minicum Bollanum, (qui idem sine dubio et supra, *Tractatum de conceptione gloriosissimae* *trix* Virginis Mariae, descripsimus) *eloqui* *advocatores oratio*, siue vt eminentiss. qu illam Tom. I. *specimin. variae litteraturae* p. 92. satis quidem adposite nominauit, in *quaedam clamitatio*, qua iustitiam sibi administrat, aduersus suarum *enarrationum deprauat* vocat, eo quidem furore atque verborum im Raphael. Regium, mentis suae tunc temporis fuisse compotem, ex illa colligas. Pa heic in lectorum transcriberemus gratiam, illud ab eminentissimo patre purpurato, factum qui l. cit. excerptum ex illa dedit, satis lucum In calce *declamationis*, collocata conspicitur *stola* Raphael. Regii, *ad Paullum Cornelium* *cium* venetum, *doctissimum sapientissimumque* *rem.* In illa etiam conqueritur auctor epistolam primam ab *Octauiano Scoto* impressam *foedissime*, siue *librariorum incuria*, siue *inuidor* *spiratione* esse deprauatam. Existimat emine

irinus l. c. p. 95. istam *epistolam* secundae editioni se praefixam, quoniam Regius, errores, qui in istam editionem irrepperant, excusat, & inter Cornelium his verbis compellat: *Tu namque es & modestia, & doctrina, ut quae bene scribuntur, in te commendes, quae vero festinatione, librariorumue via peccantur, illa benigne excuses.* Minime autem hoc anno 1497. euulgata, ut quidem eminentissimus Princeps existimat, secunda est, sed illam, nisi videtur, secundam esse censemus, quam supra, auctore Mich. Maittaire Tom. I. *Annal. typogr.* p. 560. *miss per Bernardinum Benarium* 1493. in fol. protulimus. Id heic silentio praeterire non possumus, quod editio, cui describendae, iam impendimus, iam, hypothetarum erroribus valde sit deformata, abus, ne ipsius tituli verba, immunia fuerunt.

CXXCVII.

De hoc volumine continentur Annotationes in omnia OVIDII opera. Index fabularum, errorum, quae insunt hoc libro, secundum Alphabeti. OVIDII Metamorphoseon XV. Aldus in 8. folior. 47. & 203.

Operum est OVIDII, quae Aldus plus vna vice officina sua typographica, in lucem prodire iussit licam. Tres editiones memorantur in den *Merkdigg. der königl. Biblioth. zu Dresden* Tom. III. 14 sqq. Quo autem nostra, editio tempore in lucem exierit, pro certo adfirmare non sustinemus, neque in duplici titulo, neque in fine adpositus fuerit. Praemittuntur nostro volumini, *variae lectiones, emendationes atque mutationes*, quas antiquis libris se inuenisse testatur Aldus in *praefatione ad Lectorem*. Complent folia 31. neque

Solum ad *Metamorphosin*, sed quoque ad reliqua
 OVIDII opera spectant. Eas sequuntur *Impressorum*
 ex omnibus tribus voluminibus folior. 6. *Lib-
 bularum* 9. folia replet. Libros *metamorpho-*
 praecedit titulus: OVIDII *Metamorphoseum*
Aldus. Si coniecturae locus fuerit, librum
 recensemus, secundae editionis partem credi
 quae anno 1516. & 1517. ex officina aldi
 fuit.

De PVELII OVIDII NASONIS *Metam-*
 & aliis, quos conscripsit libris, variisque edi-
 tionibus, vid. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. lat.*
 Libr. I. Cap. XV. p. 265 sqq. Tom. II. p.
Vitam P. OVIDII NASONIS, praeter duos
 antiquos, e Pomponii Laeti, & farnesiani
 productos, & praeter Paull. Marsum, Raph.
 Aldum Manucium, Christophor. Zarottum,
 Ciofanum, Anton. Volscum, quorum narrat
 OVIDIO, variis OVIDII praemittuntur edi-
 ordine chronologico, sic delineatam dedit Joann.
 ut poetae fata & opera, veris adsignentur ann.
 que philologicis & historicis illustrentur, usque
 stei aevi ritus moresque varii illustrentur.
 1708. in 8. pp. 240. si praemissa & indicem e-
 Eandem postea vitam ab auctore emendatam
 Petrus Burmannus splendidissimae operum
 addidit editioni, quam *Amstelod.* 1727. III
 in 4. euulgavit. Exstat Tomo III. in Ap-
 27-120. Conf. Filippo Argelari *Vita di P.*
 NASONE, quae OVIDII libris *Fastorum* p-
 conspicitur, in *Corpore poetarum latinor. cum*
versione editorum Tom. XXIII. *Mediolani* 1724.
 Jo. Nic. Funccii *de virili aetate lat. linguae Con-*
Marburg. Cattor. 1727. in 4. P. I. Cap. III. §. 2
 sqq. p. 251 sqq. Adr. Baillet *Jugemens des*
 Tom. III. P. I. p. 240 sqq. P. Baile *Dictionair*
 p. 2137 sqq. Gottfr. Ephraim Müllers *bisfo-*

Einleitung zu nöthiger Kenntniß und nützlichem
 bei der alten lateinischen Schriftsteller Tom. IIII.
 p. XIII. p. 1-208.

CXXCIIIX.

.LVS. TIBVLLVS. PROPERTIVS. in 8.
 Nr. 151.

Impressionis in fine libri his designatur ver-
 netiis in aedibus Aldi. *Mense Januario MDII.*
Nec sine privilegio, ut in Caeteris. Aldus Ma-
 anc editionem Marino Sannuto sequenti epi-
 tauit:

[a. Ro. Marino Sannuto *Patritio Veneto*
Benedicti Filio. S.

ERIVM CATVLLVM Veronensem *bis diebus*
ra impressum & libentius ad Te legendum mis-
larine Sannute humaniss. quoniam in urbe ista
virorum parente, & altrice ingeniorum Ve-
nde oriundus CATVLLVS quaesturam agis.
nim munus nostrum Tibi gratiss. fore, cum ipso
Quid. n. gratius CATVLLIANO lepore?
s, quoties post occupationes publicas relaxare
voles, percommode & haberi in manibus, &
status cura nostra CATVLLVS poterit. De-
e praeterea, quod longe alius, quam qui erat,
ob multas emendationes, & versus tui addi-
in pristinum locum restitutos. in qua re adiu-
maxime ab Hieronymo Auantio, veronensi,
doctiss. & summo ingenio, tibiue deditissimo.
vel eo gratiorem tibi CATVLLVM putamus su-
quoniam Auantius tuus veronensis, vel noster
i corrigendo, & in pristinum candorem resti-
& olim per se diu, & multo labore, & una me-
r imprimendum accuratiss. incubuimus. Quae
terisco videbis notata, ea in fine operis aliter,

atque aliter legi excudenda curauimus, ut possit
quisque quod melius visum fuerit, eligere pro
suo. Idem & in TIBULLO & PROPERTI
mus, quos ad tria millia voluminum, & plu
minima forma excusos in manus tuas, & ca
commode, assidueque una cum CATULLO &
redire speramus. Vale.

Ea, quae in hac epistola Aldus promissit in
ris aliter atque aliter legi excudenda, in null
plari, (tria enim ante oculos versantur, d
scribimus) inueniuntur. Vnus ex hisce trib
variis virorum doctorum versatus fuit mani
nomina sua titulo adscripserunt. Possedi
illum Petrus Mosellanus, qui hoc codice
fuit a Francisco Haller, cracouiensi. Mo
illum dono dedit M. Hieron. Ruperto, Cano
Pastori ecclesiae cathedralis budissinensi. e
nificencia, transiit ad Georgium Rothingian
thium. Tandem ad Rudolphum Agricola
In fine CATULLI Hieronymi Auancii *non*
dationes in Lucretium, quem Aldus, ut supra
adnotauimus, anno 1500. in 4. ex Auancii
tionem ediderat, repositae sunt. Praecedit ill
la Auancii, ad Marin. Sannutum. Omissae
tionem in Lucretium fuerunt, in editione CA
TIBULLI & PROPERTII repetita, quae
in aedibus Aldi, & Andreae Soceri, mense Mar
in 8. excusa fuit. Vid. die *Merkwürdigkeiten*
nigl. Biblioth. zu Dresden Tom. I. p. 425 sqq.
res aliae editiones rarissimae recensentur. (C
LVM emendatum ab Auancio iam ante aldi
tionem in lucem exiisse, epistola Hieron. A
Augustinum Morauum, olemucensem testa
Id. Octobr. 1493. scripta, quae in Eminent
RINI *Specim. variae litteratur.* brixienf. P. I.
legi poterit. Minime vero emendationib
veteres auctores, satisfecit viris criticis Hiero

ad praeter alios, disertis Janus Brouckhuysen
verbis, qui in *Notis ad PROPERT. L. II.*
I. v. 76. p. 116. edit. Amstelod. 1702. in 4.
officina aldina, multos scriptores bonos, ma-
nio interpolasse, ait. Conf. *L. III. Eleg. III.*
234. L. III. Eleg. VII. v. 16. p. 257.

ALERI CATVLLI, vitam, haud ita pridem
inter Italos doctissimi, descriptam dederunt.
nimirum Antonius Vulpus, cuius *vita CA-*
cum veterum testimoniis de CATVLLO, &
de metris CATVLLI, praemissa est CATVL-
J. A. Vulpii *Commentario locupletissimo, Pa-*
udis Jos. Coninus 1737. in fol. minor. form.
s est Jo. Franc. Corradini de Allio, qui edidit
ERIVM CATVLLVM *in integrum restitutum*
scripta, nuper Romae reperto, & ex gallicano,
, mediolanensi, romano, Zanchi, Maffei,
i, Achillis Vossii & aliorum, critice J. F. Cor-
e Allio in interpretes veteres, recentioresque
ticos, chronologos, etymologos, lexicographos, cum
ae nondum edita, Venet. 1738. in fol. min. Ter-
. Argelati vitam CATVLLI sermone hetrusco
tam, praefixit CATVLLI carminibus, in
veterum poetar. latinar. cum versione hetrusca
li ibichenfis, Pastoris Arcadis, editis T. XXI.
v. 1740. in 4. Conf. Jo. Alb. Fabricii Biblioth.
om. I. L. I. Cap. V. p. 51 sqq. T. II. p. 67 sqq.
al. Funcii de virili aetate lat. linguae Tractat.
p. III. §. 11 sqq. p. 174 sqq. Adr. Baillet Ju-
des Savans Tom. III. P. I. p. 81 sqq. Gottfr.
üllers historisch - critische Einleitung zu nöthi-
gnis und nützlichen Gebrauche der alten latei-
Schriftsteller T. II. Cap. V. p. 193 sqq. 237 sqq.
. 284 sqq. 294 sqq. P. Baile Dictionaire T. I.
sqq.

ALBIO TIVLLO, Equite & poeta romano,
is legi merentur Christoph. Frider. Ayrmanni

H h §

vita

vita ALBII TIBULLI, Equitis romani, poetae elegiacorum Principis, poematum eius enarrationumque, quibus ille vixit, ac Messalae vitae rerumque gestarum illustrationi inserviat ex officina gerdesiana 1719. in 8. Filippo Adami ALBIO TIBULLO l. cit. Jo. Alb. Fabricii Tom. I. L. I. Cap. XIII. p. 256 sqq. p. 349 sqq. Jo. Nicol. Funccii l. cit. p. 186 sqq. Adr. Baillet l. cit. p. 238 sqq. Ephr. Müller l. cit. p. 204 sqq. p. 247 sqq. p. 296 sqq.

Res, quae ad SEXTVM AVRELIVM TIVM pertinent, inter alios exposuit Donnola J. C. Hispellas in *percuriosa diss.* conscripsit de patria SEX. AVRELII PROPOTAE, in qua cum nonnulla de Hispelli antiquitatis multa alia scitu digna enodantur & explicata gineae 1629. in 4. Ob insignem raritatem Leonardus Schurzfleischius denuo edidit, prae & Annotationibus auxit & indices adiecit Vindobonae creusigianis 1713. in 8. Gillet de Merville de PROPERCE Chevalier romain, & la traduction en prose & en vers François de ce qu'il y a de remarquable dans ses poësies, avec des remarques sur des principaux evenemens de son siècle, qui se trouvent dans ses Ouvrages. à Paris chez André Caillart 1712. in 12. Conf. Filippo Argelati Vita di s. AVRELIO PROPERZIO l. cit. T. XXII. Mediceae in 4. Jo. Alb. Fabricii l. cit. Tom. I. L. I. Cap. XIII. p. 257 sqq. Tom. II. p. 352 sqq. Jo. Nicol. Funccii l. cit. §. X sqq. p. 193 sqq. Adr. Baillet l. cit. p. 215 sqq. Gottfr. Ephraim. Müller. l. cit. p. 253 sqq. p. 276 sqq. p. 284 sqq. p. 296 sqq.

CXXCVIII.

TERENTII *aphri comicorum elegantissimi* Comedie a Guidone Juvenale viro perquam lit-
familiariter explanate: & ab Jodoco Badio
vna cum explanationibus rursus annotata
recognite: cumque eiusdem Ascensii pre-
sentis atque annotamenti suis locis adhibitis
accuratissime venundant impresse. in 4.
maior. folior. 199.

signis istius editionis raritas, ex eo colligi pote-
quod neque Jo. Alb. Fabricius, neque Michael.
Maittaire, nec Arnoldus Henric. Westerhousius, qui,
ante posuimus calculum, 248. editiones enumera-
t, memorata fuit. Litteris illa gothicis exscripta
Tituli verbis subiectum est insigne, sine dubio
Iopolae, his circumscriptis verbis; DEVM. TIME.
PERES. SVSTINE. MEMENTO. FINIS. MAR-
BOILLON. In fine codicis haec leguntur verba:
ALII (Publii) TERENTII aphri *comicorum ele-*
gantissimi comedie a Guidone Juvenale viro perquam
familiariter explanate: & ab Jodoco Badio
vna cum explanationibus suis locis adhibitis
fuit annotata atque recognita: solerti cura castigata:
penusque non leui per egregium virum Steph. Baland
veribus mandata. Anno ab incarnatione domini
CCCCC. VI. (1506) die XXV. Augusti. Finiunt
ceter. Ex his verbis adparet librum Lugduni esse
pressum, quoniam Mich. Maittaire in *Anal. typogr.*
m. II. p. 145. Stephanum Baland inter vrbes lugdu-
nsis refert typographos. In epistola Jodoci Badii,
magistrum Herueum Besium, *iureconsultum & lit-*
is eruditissimum, scripta ex illustri parryffiorum
monacho ad Kalendas Januar. 1501. elucidamenta sua,
Lugduni, eo animo collecta scribit, vt in vernacu-
Gallorum linguam conuertantur.

De

De GVIDONE JUVENALE interprete TERTII, ex sententia Henrici Loriti, *haud satis idoneus*. Symphorian. Chamberii lib. *de viris illustribus* nec non *praeclaris totius Galliae scriptoribus* fol. 12. edit. Lugduni 1507. in 4. impressae, ubi hoc eius est elogium: GVIDO JUVENALIS patria Commanus vir undecunque doctissimus, sacrarum litterarum studiosus, humanitatis studia percollens, in exercitatus & prosa, multo tempore bonas litteras parisiensi gymnasio gratis docuit. Sed postmodum in saecularibus mundanis pessumdati, habitum monasticum in nobis S. Benedicti haud procul a ciuitate biturica adsumpsit, ubi paucis elapsis diebus, in Abbatem, cuius officii probitatem electus est. Verbum Dei feruens publice praedicauit, sed immatura mors illum ab hac vita auulsi. Variis scriptis & latino, & vernaculo Gallico sermone, editis inclaruit. Conf. Jos. Simleri *Bibliotheca* p. 251. Antoine du Verdier *Bibliothèque* France, Lyon, 1585. in fol. p. 533. Franc. la Caze du Maine *Bibliothèque de France Paris* 1584. in 4. p. 135. Anton. Posseuini *Apparat. sacer* Tom. I. p. 603. ubi illum philosophum ac theologum parisiensem, & monachum cluniacensem adpellat; die *Mémoires et anecdotes de la bibliothèque de la ville de Dresde* p. 235 sqq.

Auctores veteres, qui vitam P. TERTII in litteris consignarunt, collegit, notis illustrauit, & editioni TERTII Hag. Comitum 1726. II. Tom. 4. emissae. praemisit Arn. Henric. Westerhouius Tom. I. p. XXVII. sqq. Cum iis coniungi poterunt Osip. Spar. Sagittarii *Commentatio de vita & scriptis TERTII*, quae cum eiusd. *Commentat. de vita, scriptis, editionibus, interpretibus, lectione & imitatione Plauti & Ciceronis*. Altenb. ap. Georg. Conr. Ruge 1671. in 8. prodit. Filippo Argelati *vita di Publio Terenzio* in *Corpo poetar. latinor. con versione etrusca editor*. Tom. XVIII. Mediolani 1740. in 4. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. latin.* Tom. I. L. I. Cap. III.

p. III. p. 29 sqq. Tom. II. p. 27 sqq. Jo. Nicol.
 accii *de adolescentia lat. linguae Tract. Marburg.*
 10. in 4. Cap. III. §. XXIX sqq. p. 135 sqq. Adr.
 llet *Jugemens des Savans* Tom. III. P. I. p. 36.
 Gottfr. Ephr. Mullers *Einleitung zu nöthiger*
kenntnis und nützlichen Gebrauche der alten latein.
chriftsteller Tom. II. Cap. III. p. 107 seqq. Emi-
 nentissimi Cardinalis QVIRINI *specimen variae lit-*
erae brixienfis P. I. p. 50 seqq. die *Merkwür-*
keiten der königl. Biblioth. zu Dr. Tom. I. p. 234
 245 sqq. 253 sqq. 260 sqq. 267 sqq. *Analecta*
rar. de libris rar. p. 944 sqq. vbi partim de TE-
 NTII *vita* exponitur, partim *variae comoediarum*
 conscripsit, recensentur editiones.

CXC.

DOVICI BIGI PICTORII, *Ferrariensis*
 opusculorum Christianorum, libri tres elo-
 quissimi sanctissimique. Quorum Primus Jo.
 asco Pico, Mirandulae domino, & Concor-
 comiti, Secundus Alberto Pio, Carporum
 api, Tertius vero Guidoni Vbaldo, Urbina-
 Ducui dicatus est. PONTII PAVLINI
 Iambi Jambicum Christianam pietatem commen-

L. B. C.

truum opus est, sed forte sua breuitate pu-
 tabis

Grandius e terris sternit ad astra viam.
 folior. 63.

Omnia LVDOVICI BIGI PICTORII ferrariensis
 poetae, illa aetate celeberrimi, opuscula esse paul-
 riora, diximus in *Analectis litterar. de libris rarior.*

rior. p. 685 seqq. vbi p. 687 seqq. hanc *opus christianorum* editionem in censum librorum regulimus. Cum autem tunc temporis nondum vidissemus, eiusque titulus e *Nice moires* Tom. XXXIIX. p. 273. murilus, a scriptus esset, nos operae pretium facturos sumus, si adcuratorem istius libri, heic ex recensione. Illius editionem curauit Benanus, & dicauit Arnolfo *gentili suo*. In e Helueto K. Decemb. 1508. scripta, haec in LVDOVICI BIGI PICTORII prolata — *cuncta quae christianum hominem perdecasse, ita terse, suauissimis numeris suis constituta, extra omnem poetarum aleam, poni mereaque marullianum de eo conuenientissime dici*
Hunc si quis inter ceteros locat vates
Onerat quam honorat verius.

Epistolam excipit *index carminum*, quae per tres libros reperiuntur. Sunt illa numero 1 *pigrammata* vero, *epitaphia*, & *disticha*, librisim inserta, singula non numerata fuerunt. *tio in orationem dominicam*, & *hymnus in beatam virginem*, quae L. II. fol. 28. & 29. leguntur, si eadem sunt, quae seorsum cum *precationsum Dei filium*, prodire *Venet.* 1502. in *Analecta litteraria* p. 687. *Supplicatio, singulis, ante crucifixum, dicenda*, fol. 60. con III. oratione soluta conscripta est. Exstat III. carmen fol. 55. b. sqq. e quo colligitur GVM ingrauescente aetate poenituisse, quod *amorum libros* conscripserit. Carmen inscripto: *Anatoria carmina non esse scribenda* Candidae. (de qua vid. *Analecta litteraria* 686) vbi haec talia legimus:

Te tamen inprimis, & qui leget ista monen
Ne me imitans aliquod scribat amoris opus
Poenitet hic caecam me consumsisse iuuentam
Tamque diu summo displicuisse Deo

Nam quamvis ego coniugii spe semper amaram:

Es fuerit nostro, nullus in igne dolus

Quin tamen interdum ratio succumberet omnis

Sensibus: haud poteram continuisse suis

Quam melius vel christicolae miracula gentis

Vel patrum vitas concelebrasse foret.

Sed illic haud cuiquam vaturn: nisi canter amores:

Fama datur nigras effugitura rogos:

Hec quam stulta novus tenet assuetudo poetas

Concinitur primo carmine semper amor &c.

transitu quasi, heic etiam memorare licebit, quod

nulla LUDOVICI BIGI epigrammata in Tomo

aequillorum, Eleutheropoli 1544. in 8. legantur

videm p. 73. in Hypocritam, ad Homerum & p.

Romana venalis, & Romae luxus.

PONTII PAVLLINI carmini iambico, praemisit

etus Rhenanus epistolam ad Jacobum Fullonium,

Argentoraco cursum Idib. Januar. anno a Christo

1509. scriptam. Fuit MEROPIVS PONTIVS

ICIVS PAVLLINVS, patria burdegalenfis, epi-

scopus nolanus in Campania hetrusca, Decimo Ma-

Aufonio, vt Plinii verbo vtamur, iuratifsimus

scus, anno 431. defunctus. Scripsit carmen illud

Aufonium, cum adhuc in Hispania viueret, reli-

gi deditus christianae, assiduisque litteris Au-

gi prouocaretur, vt in patriam rediret. Opera

plus vice simplici, in lucem edita fuerunt, qui-

& editores vitam praemisissent. Francisci Sac-

ci vita S. PAVLLINI, ex ipsius sancti scriptis,

posterum elogiis concinnata, ab Heriberto Roswei-

operum PAVLLINI, editioni antwerpiensi 1622.

ol. praemissa, & postea inserta fuit, cum notis

nielis Papebrochii, & Adpendice; de tribus PAVL-

INIS, Nolaepiscopis sanctis, Actis Sanctorum

serpiens. Tom. III. mens. Junii p. 202 sqq. Eo-

loco p. 198. reperitur Vranii Prebyteri epistola,

Obitu S. PAVLLINI, ad Pacatum, e MS. trecenti-

sa, a Petro Francisc. Chiffletio, & cum aliis MSS.

conla-

conlata, cum notis Daniel. Papebrochii. Inſe
que Laurentius Surius *Vitis Sanctorum* ad d
p. 285. Petri Franc. Chiſſetii PAVLLIN
tus, ſine adpendix ad opera & res geſtas
LINI, nolani, prodiit *Diviſione typis Phil*
vance 1662. in 4. Cum Joan. Baptiſta I
PONTII MEROPII PAVLLINI, nolani
Opera, digeſta in duos Tomos, ſecundum ora
porum, nunc primum diſpoſita, & ad M
gallicanos, italicos, anglicanos, belgicos,
editiones antiquiores emendata & aucta, n
riorum notis illuſtrata, Pariſ. apud Jo. C.
Ludou. Guerin 1685. in 4. in lucem emitte
ſolum Tom. I. in praeſatione, varias operu
LINI editiones recensuit, ſed etiam Tom
PAVLLINI *elogia*, e variis ſcriptoribus,
Vranii *epiſtolam*, vitam PAVLLINI a Fran
no conſcriptam, & VII. *Differtationes*, ad
operum hifloriam ſpectantes adiecit. Reperiunt
in Ludouici Ant. Muratorii *Anecdotis, Mea*
in 4. Tom. I. p. 157 ſqq. *quinque Differt.*
S. PAVLLINI *dignitatibus; de S. PAVLLI*
paniae conſulavi; de reliquis S. PAVLLI
de tempore ſuſcepti a S. PAVLLINO epiſco
de aedificiis Nolae a S. PAVLLINO conditi
his conſ. poterunt Scriptores a Jo. Alb.
in *Biblioth. med. & infim. Latinit. L. XV.* p
citati, Anton. Poſſeuini *appar. ſacer* T
15 ſqq. Guil. Caue *Hiflor. litterar. Script*
ſtaſtic. p. 240 ſqq. Olai Borrichii *Differt.*
poetis latinis p. 74. Polycarp. Leyſeri *Hij*
tarum & poematum medii aevi p. 53 ſqq. Au
ſtian. Eſchenbach *Differtat. de poetis chriſtia*
Sect. II. §. XI. inter *Differtation. academica*
Norimb. 1705. editas, p. 101 ſqq. Adr. B.
gemens des Savans Tom. III. P. I. p. 413 ſ

Sed iam e diuerticulo iſto, in viam, & ad
editionem reuertimur. Adiecit illi coronis
typographus hoc epiſtalion:

Matthias Schürerius Helueticus *Studioſis Sal.*
fuit apud priſcos, minime ignobiles, ſrenas aut
ola Calendis Januariis pro foelici inuentis anni
ſcio quotannis, amicis miſſitare, quod tum ex hy-
drographorum, tum poetarum monumentis notiffimum
Ego itaque cum erga ſtudioſos omnes quam optime
ſus ſim, Haec chriſtiana BIGI carmina bonarum
rarum ſectatoribus velut pro ſrena, aut (ut vulgi
e loquar) natalitio donario miſi. Vos grati eſto-
et bene valete, ſemper quae meliora ſunt ſequentes.
Argentoraco.

Haec Chriſtiana LUDOVICI BIGI opuscula ſta-
li calami Argentoraci emendatiſſime exſcripta
Decimo ſexto K. Februar. Anno a Natali ebr-
u. M. D. VIII. (1509) Inuiſto Caefare Maximi-
li. P. F. Aug. Romani imperii Habenas moderan-
Conf. Mich. Maittaire Annales typograph. Tom.
p. 197.

CXCI.

THEODOLVS cum Commentario, in 4. fo-
 ior. 65.

THEODOLVS, ſive THEODOLVS, vt in
 ſuo exemplari, litteris romanis impreſſo, legitur,
 ſit, nondum conſtat. Sunt qui cum Honorio,
 Roduneniſi L. III. *de Scriptor. eccleſ.* Cap. XIII.
 6. edit. Jo. Alb. Fabricii, Sigeberto, gembla-
 ſi *de Scriptor. eccleſ.* Cap. CXXXIII. p. 108. Gui-
 m. Caue in *hiſtor. litterar. Scriptor. eccleſ.* p. 368.
 mir. Oudino in *Commentar. de Scriptor. & ſcri-*
eccleſ. Tom. II. col. 480. Polycarp. Leyſero in
ſis poetarum & poematum medii aevi p. 293. Chri-
 ſt. Schoettgenio in *Continuat. Biblioth. Fabric. med.*
ſis. Latinit. L. XVIII. p. 653. THEODOLVM,
 one fuiſſe Italum ſtatuunt, qui Athenis, ſtudiis
 m. I. Ii litte-

litterarum operam dederit, & ibidem, a dignitatem pervenerit. Cum gentiles & disputantes audierit, illum vtriusque part rationes, & in illud opus, quod *eglogam* vocavit, contulisse memorant. Alii cont Trithemius *de Scriptor. eccles.* Cap. CLXI. Sixtus, senensis, in *Biblioth. sancta* L. I. Anton. Possevinus in *Apparat. sacr.* Tom. Andr. Christian. Eschenbach in *Dissert. de stianis sacris* Sect. II. §. XXIII. l. cit. p. byterum & Episcopum Coelesyriae illum mant. Sed illos errasse, ex eo satis dilu quod Honorius, augustodunensis L. II. C odorum, quem Gennadius cap. XCI. TH adpellat, Presbyterum & Episcopum in THEODVLO, de quo heic agitur, diser stinguunt. Conf. Joan. Alb. Fabricii *Biblio* V. Cap. XLV. p. 546. Jo. Henr. Leich pogr. lipsiens. p. 65. not. x). Qua rati Possevinus, mira plane oscitantia, ex vno fecerit, diuersos, quorum duos priores Th cat, iam animaduertit Guil. Caue l. cit. Refi Schoettgenius l. cit. ex Anton. Sanderi *I gica MSta* I. p. 139. quod in codice qu Joannes Chrysostomus, hoc opus compo qui vt adrogantiam vitaret, adsumto nomine opus euulgauerit. Eadem plane *Commentario* editioni, quam recensemus fol. I. haec verba oculis se obiiciunt: *C est pene ignota. dicunt tamen aliqui quod Lvs ipsum composuit. Alii dicunt q Chrysostomus doctor Theologus eminen. Alii dicunt aliter. Sed super hoc non multum. Et ego credo quod THEODO proprium nomen auctoris: sed nomen n tum & fictum, secundum proprietatem rie: sicut in comediis dauus quasi dans v finalis est vt videatur qualiter a pseudo*

& peruersis hominibus, veritas ipsa saepe crimi-
 na: tamen ipsa vincit falsitatem. Ex quo patet
 tas operis. Hortatur enim in isto libello amare
 veritatem & fugere falsitatem & mendacium: & cre-
 quod falsitas a veritate superatur. — Titulus
 alius. Incipit liber vel aegloga THEODOLI.
 In Titulo innuit quod THEODOLVS sit nomen
 vis. Vel dicatur sic. Incipit THEODOLVS vs
 ODOLVS sit nomen huius aeglogae: sicut eunu-
 nomen vnius comediae: sicut etiam tragodiae pro-
 nominibus nominantur: sicut etiam intitulantur
 libet egloga Virgilii. Dicitur autem THEODV-
 a theos quod est deus, & dolus doli; quia in
 ae aegloga, agitur de veritate, quae est ipseme-
 & deus est prima veritas. & de dolo i. falsitate.
 ro latiori declaratione sciendum est, quod aegloga
 ar esse vana descriptio buccolicorum: ut est mate-
 hamilis, mores predicans, per introductionem ru-
 rum personarum, ut pastorum, & dicitur ab egle,
 & est capra: & logos sermo, quasi sermo caprinus.
 hamilis: vel quia a capris & talibus ruralibus pos-
 sibus talis sermo sumitur. Auctorem Eclogae,
 quis ille demum fuerit, ad poetas Seculi X. re-
 ndum esse, cum Guil. Caue & Jo. Alb. Fabricio,
 oris ad Trithemii l. cit. ideo existimat Polycarp.
 erus, l. cit. quod hexametris rhythmicis, siue
 finis ecloga sit conscripta. Ad seculum VI. au-
 THEODVLVS relatus fuit ab Olao Borrichio
 II. de poetis latin. p. 81. Inchoatur ecloga hac
 one:

lethiopum terras, tam feruida torruit aestas
 in cancro solis dum voluitur anveus axis
 empuleratque suas tilic sub umbra capellas
 Iatus ab Athenis pastor cognomine pseustis &c.
 sonae colloquentes sunt, Pseustis, Alichia, Pro-

quod ad commentarium adinet, illum ab homine
 aro, qui prima grammaticae neglexerit rudimen-

perfluus videbitur &c. Eminet inter c
Bernardus Siluestris, Clericus traiectinus
1110. clarus, cuius mentionem faciunt S
blacensis Cap. CLXVIII. p. 114. Ant
Tom. I. *Apparat. sacr.* p. 229. Casim
Commentar. de Scriptor. & Scriptis eccl
col. 1006. Caspar. Burmannus in *Tra*
Traiecti ad Rhen. 1738. in 4. pag. 25 se
varias bibliothecas nominat, in quibus E
mentarius MS. adseruatur. Stephanum
tringtonum siue Pettringtonum, eborace
logiae Doctorem oxoniensem, & mona
litanum, *Commentarium* in THEODVLI
psisse, testantur scriptores, quos pro
Schoettgenius l. cit. pag. 592. Is ipse S
tringtonus est, quem Jo. Lelandus in *C*
Scriptor. britannicis P. II. Cap. DXIII.
Pattrendunum, & Anton. Posseuinus in *A*
Tom. III. pag. 249. Christophor. Hend
dect. brandeburg. p. 193. & Polycarp. L.
p. 299. Stephanum anglicum nominant
tarium in THEODVLI *eclogam* conser
bent. *Commentarium* in THEODVLI

tegenius l. cit. Nostra, quae sine die, ut aiunt, in lucem exiit, inter illas, locum non in-
 . Inferuit *eclogam* etiam M. H. G. quae litterae
 iant Melchiorum Haiminsfeldum Goldastum,
lib. biblico, Francof. 1620. edito p. 22 sqq. quam
 nem, cum codice MS. academiae Juliae contu-
 yserus l. cit. p. 296 sqq.

CXCII.

ERIVS MAXIMVS, cum commento Oli-
 rii Arzignanensis Vicentini, in fol. fo-
 9.

emittitur editioni, cuius iam mentio facta fuit,
 n *Merkwürdigk. der königl. Biblioth. zu Dr.*

III. p. 114. Petri Bruti, episcopi catharen-
 la, ad Oliuerium suum Oratorem clarissimum, &
 ad Petrum de Brutis epistola dedicatoria. Illas
 it *index auctorum*, quibus in *commentario*, Oli-
 i vsus fuit, *compendiosa vita VALERII MAXI-*
& rubricae libri VALERII MAXIMI. In fine
 tur haec typographi verba: *Opus VALERII*
MI cum noua ac praeclara Oliuerii Arzigna-
viri praestantissimi examinata interpretatione:
sum Venetiis accuratissime per Albertinum Ver-
sem anno nostri saluatoris M. CCCCC. (1500)
mensis iulii. Quod ad exempla adtinet XXIII.
 communi, & quasi peruulgata opinione, a Ma-
 primum reperta dicuntur, illa in hac editione
 rantur. Istam autem inuentionis gloriam per-
 Manucio tribui, iam ostendimus in *Analectis*
v. de libris rarior. p. 1020. VALERIVM MA-
 M, cum Oliuerii arzignanensis *commentario*,
 editionem *venetam* 1488. in fol. saepius lucem
 monuit Joan. Alb. Fabricius in *Bibliothec. la-*
 II. Cap. V. p. 333. Conf. *Bibliothec. med. &*
Latinit. L. XIII. p. 476.

CXCIII.

VALERII MAXIMI Moraliū Exe
Libri Nouem, Summa Diligentia
Ac fidelissimis eruditissimorum virorum
s. Arzignanensis, Jodocique Badii Asce
mentariis enarrati, Quibus addita sunt
viginti exempla, nuper aldi Manutii in
venta, eiusdem Ascensii commentariis
Cum duplici Indice, Altero quidem ca
tero vero eorum quae toto opere no
visa sunt. Insunt praeterea Theophili
ditissimi Perutiles Lucubrationes, qua
mediocri erunt (si huius autoris virtut
nosse volueris) adiumento, Adiunctis e
ritatibus Liuii, Iustini, Plutarchi, Diony
torum aliorum illustrium historiographo
in aliis deerant. *Venetis M. D. LVII*
in fol. folior. 222. si praemiss. indices
exceperis.

Quid in editione nitida, quae raro oc
stitutum fuerit, lectores, titulus prolixus, sa
docere poterit. Patria Oliuerius fuit vic
teratque humaniores Venetiis docuit. Jo
nicenus, quem *spirituali quadam nece*
coniunctum, ait, auctor ei fuit, vt com
in VALERIVM MAXIMVM conscrib
enim editio VALERII MAXIMI in lu
quae in titulo Omniboni Leoniceni *com*
strata dicebatur, Jacobus Leonicenus,
modum aegre tulit, & Oliuero persuasit,
gratque discipuli officium tueretur, & p
suum, quo posset studio vindicaret, & a tu
commaculatus fuerat, nota liberaret.

1. Pallacini cuiusdam imperiti hominis *nugas*, a phurnio, non solum damnatae, sed cum eius correptioni traderentur, ita reiectae, ut diceret, *se malle non componere, quam tam mendosa corrigere*. Nihilominus tamen impressores ex avaritia adducti, Omnino illas *nugas* adscribere ausi fuerant, *ut eius avaritate venaliior fieret ac pretiosior editio*. Haec omnia nos docuit ipse Oliuerius arzignanensis, qui ea, epistola dedicatoria ad Petrum de Brutis, episcopo in catharensem, refert. Quis Theophilus vir ille dissimulus fuerit, cuius *lucubrationes*, in nostra editione reperiuntur, nos cum auctore der *Merkwürdigkeiten der königl. Biblioth. zu Dr. Tom. III. p. 115.* orare fatemur. Quisquis ille fuerit, mirifice eum sexum dedit Antonius Lenas, in editione VALENTINII MAX. quae hoc prodiit titulo: *Nicolaus Gorgonius: VALERII MAXIMI Opus cum interprete Oliuero: & paucis annotationibus: quas Arcadicus ille Theophili nomine marginibus inscripsit. Id Antonius Lenas praeclaræ indolis adolescens recognouit. videlicet consilio; ut per eam occasionem bicipitis ut monstri latratus: & plus quam cerbeream ramum coerceret: sed Praeceptoris modestiae obtemperans ab incepto destitit: grauitate vindictae praesentis lenitatem compensaturus. In quo quidem opere si ne memoratu digna facile inuenire cupis: Index ab Franciscus Puteolanus excogitauerat, sine ullo opere commonstrabit. Accedit & alter index vocatorum, qui in proxima editione promissas non prostat. Vale lector. Mediolani 1508. in fol. folior. 224.* Multum sane & acerbissimis in ista editione, Theophilum iniuriis petit, & illum plus vna vice *asinum* adpellat *cadicum*. Vid. die *Merkwürdigkeiten der königl. Biblioth. zu Dresden* I. cit. Editioni nostrae, typograuius quidem nomen suum non adposuit, sed illam ad Joan. Mariam Bonellum, in lucem exiisse, certissime nobis persuademus, cum litterarum characteres, iis simillimi sunt, qui in Terentio, Virgilio, aliis-

que auctoribus, in eadem officina typographica
lis, conspiciuntur.

CXCIII.

Epitomata super nouem libros VALERII
XIMI de dictis factisque memorabilibus
genter & accurate a Mgro. JOHANNES HO
RIO *Cubitenſi* recollecta.

Epigramma Magistri Andree Fabani Landau
ad Candidum Lectorem.

Vt datur hybleis apibus laus multa laboris
Cum stipant densis aurea mella fauis
Cum repetunt vernis redolentia floribus aru
Condere celestis cum inuat artis opus
Sic age: ne dubites: pigeat nec: candide led
Huic operi eternum contribuiffe decus.
Hic labor & studium patet: hic agitatio mer
Hic viget historie non moriturus honos.

Nectareos docti pressit quos cura magistri
Gustabit succos: hicque peritus eris.

in 4. folior. 62. & index folior. 6.

Quis JOANNES iste HONORIVS, cubi
tens, vt ipse nonnunquam scripsit JOANNES HO
RIVS CRISPVS, cubitensis fuerit, ignoramus. (
seculo XV. ad finem inclinante, & initio seculi)
Lipsiae vixerit, antiquorum auctorum, Ciceronis,
ratii, Senecae, aliorumque testantur opera, quae
temporis a Jacobo Thanner, & Martino herbipol
impressa, eius potissimum studia correcta, & com
tariis illustrata dicuntur. Conf. Joan. Henric.
chii Dissert. de origine & incrementis typograp
lipl

ensis, & *Annales typogr.* lipsien. passim. Quod
 ut ille, in recentissima *lexici eruditorum* editione,
 inuenerit locum, est omnino, quod valde mire-
 ri VALERIVM MAXIMVM, in Epitomen, re-
 rum, dicauit Vrsino cracouiensi, *discipulo suo*. In
 libri haec leguntur: *Epitomata in VALERII*
LIBRI libros nouem dictorum factorumque memo-
rium diligenter, & accurate a Magistro JOHAN-
HONRIO Cubitensi recollecta impressit Lipzick
diligentissimus Jacobus Abiegnus (Thanner) Her-
 denensis Anno salutis 1503. Haec verba excipit *Re-*
et verborum index. Repetitam libri editare edi-
 tam Lipsiae per *Jacob. Thanner* an. 1514. nos do-
 Jo. Henr. Leichius in *Annal. typogr.* lipsiens.
 l. not. c.)

CXC.V.

RI RAMI, *Veromandui*, pro philosophica
 arisientis academiae disciplina oratio ad Caro-
 lotharingum, Cardinalem. *Parisis ex officio*
quici Grandini, e regione gymnasii Rhemenfis,
 in 8. pp. 125.

o fine legitur: *Parisis excudebat* Matthaeus Da-
 Quinto *Kalend. Septemb.* 1551. Conqueritur PE-
 RAMVS, in *epistola* ad Carolum lotharingum,
 etiae Parisiiorum in Praelleorum *gymnasio*, *decimo-*
is Calend. Martii 1550. ante pascha, scripta, quod
 decimum quintum *Kalend. Martii*, cum prouoca-
 is, (in qua delitescere cogitauerit) diem adusa-
 anteueritisset, & ad decimum tertium, denunciast-
 coactus fuerit, subito in senatum venire, & colli-
 tam breui tempore, quae e tam multis volumi-
 is, in hac contentione, cum philosophiae aristote-
 e defensoribus, occurrerant. Causam, quam, in

hac oratione peroravit, ipsis, heic RAMI
ponimus, quae leguntur p. 6 seqq. Can-
cim abhinc annis philosophiae studiis ac a-
primis me totum magna animi alacritate
eius artis usum veterum & philosophorum
exercitationibus tantopere celebratum nosti-
stituerem, in illo animi ardore malum quem
Academiae parisiensi & publicis eius con-
quinto abhinc anno opposuit, a quo volunt-
tas nostra, tam vehementer ad Academiam
inflammata mille modis turbaretur & vex-
permissum esset, extingueretur. Vexationi-
mitotes non repeto, sed Deo Optimo Ma-
gratias habeo, quod illi malo Academiae
Genium & contrarium ad me sustentandi-
dum, miserisque illis omnibus liberandum
tharingum Cardinalem dederit. Ergo q-
anno ad institutum philosophiae laborem re-
deinde consequuta tempora, in illo studio p-
tis, oratoribus, philosophis, omnisque gener-
& scriptoribus publice declarandis & expi-
Dialecticae quantumcunque acervimis ac p-
liis assequi potui, tantum docui & demon-
rim malus ille Genius, vel turbandis rebus
tus, vel nondum satis idoneum nostri vexan-
tum nactus, quietos nos esse finit. Quart-
anno publicae auctoritatis quendam pugni-
quibus suis artibus adeptus furere in nos,
Adolescentulum audacem magnae dignita-
& viribus elatum & superbum, voluntati-
lum & ministrum reperit, per quem nos con-
mentitiis criminibus accusat, quod in philo-
nun philosophos, sed contra leges academiae
phis potius doceamus. Primum huic accus-
libidinis ministro supplicamus, quia nobi
suspectus esset, ne, dum causam nostram disce-
sentiam de nobis diceret, nene idem nostrae
cusator & disceptator esse vellet: reliquis

ordinum hominibus haec crimina ficta & falsa
sponderimus, legesque Academiae a nobis obseruari
uamus; rogamusque ut gymnasium nostrum per
& doctos homines uisitetur, & de nostra discipli-
neratur, ut falso crimine nos accusatos esse consta-
li quid a nobis humanitus offensam esset, ut nobis
odo non repugnantibus, sed optantibus emendare-
Hoc die nil amplius actum est. Postridie malus
nius per iudicem illum ministrum suum & certos
es ex eodem sinu appositus, discipulos nostros nulla
sione prius habita, indicta causa, nulla iudicii
in suo & priuato cubiculo condemnat: publicis
olis & sigillis & tabulis prohibet, omnibus denique
miae muneribus & praemiis excludit & eiicit.
ic sententia tam noua discipuli nostri prouocant.
rouocatione ex priuato iudicio in Julianensem phi-
orum comitium deducitur. Illic duo capita deli-
onis fuerunt, alterum de philosophici curriculi tem-
alterum de libris, de quo utroque nulla inter nos
tissenso. Itaque (credo quod minor in sacro loco
di uis matris Geniis inesse) una omnium philoso-
m uoce discipuli nostri absoluuntur, dummodo prae-
eorum iureiurando confirmaret libris Academiae
is definitos a se praelectos esse: id iureiuranda per-
confirmatur: sed tamen paulo post contra Julianen-
cretum nouis machinis in eodem illo domestico &
uari accusatoris & dominatoris nostri conciliabulo
discipuli ut antea, sed nos eorum magistri oppugna-

Accusator enim per fraudem & falsam relatio-
duobus publicae deliberationis capitibus de suo ter-
addit, de forma legendi: nosque hac supposititia
ionem quasi legitimam legendi formam violassimus,
quodam supplicis translationis genere damnatur,
publicis scholis disciplinam nostram ipsi detestemur
buegemus. imposterumque iureiurando nil tale factu-
sse confirmemus: ad discipulorum perfugium con-
mus & una prouocamus. Causa igitur ad superio-
Academiae ordines secunda prouocatione deuoluitur.

Hic

tunt. Accusator igitur tam turbulenti-
catu hominum sententiis elatus tertiae
cautionem arripit, a qua cum ad delectos
mus, priores appellationes sequuti & di-
stri prouocamus, & quarto supplicamus,
nos toties & accusasset, & tam iracundu
tot appellationibus nostris reiectus nullu
nostra iudicii locum reliquisset, imposter
dicaret. Quod cum mihi & ipse & eis
sarii denegarent, ad illud oppressurum
gium confugimus, a tanta violentia post
discipuli prouocamus. Habetis, F
modum in isto naufragio iactati, &
pocne obruti sumus. Vna appellatione
nunquam tabula adhuc sustentamur; at
vestra nobis aequitas aspirabit, ad porta
columen deducemur. Malus academiae
ministris abutitur, libidine, inuidia, in
fama, impudentia, auaritia, hic libidin
tam cupiditatem adhibuit. Attamen de
damnationum iniuria, de tot appellationu
differendum putauit. Haec vos tacente
que consideraturos existimauit, de re in

MI *Professoris regii & Audomari Talaei Praefationes, Epistolae, Orationes, Parisiis it. adiuncta P. RAMI vita; per Joannem eigium, cum Testamento, eiusdem Basilea, le aduersus Jacobum Schecium comparata Benae & Frid. Risneri Orationibus. Mar- in 8.*

CXCVI.

MI *Regii Eloquentiae Philosophiaeque oratio, initio suae professionis habita. octauo Calend. Septemb. Ad Car- ringum Cardinalem. Parisiis, Ex ty- atthaei Dauidis, via amygdalina, ad ne. 1551. in 8. pp. 35.*

tiam oratio, nuditissime litteris, quas cur- it, impressa, in collectione memorata in- anto hominum concursu recitata fuit; vt lititudine paene fuerint oppressi. Ipse id TRVS RAMVS, in epistolio ad Cardina- gum, quod tale est:

otharingo Cardinali, *Mecoenati suo* PE- RAMVS S.

professionis nostrae praefationem, in tanta sequentia habitam. vt non modo de concione te examinati subducti sint, sed ipsum ora- m multiplici tamque denso spiritu balitu- uis propemodum oppresserit. Itaque leges re duo millia hominum laudem tuae virtu- um, non audire. Vale.

ETRI RAMI plures exposuerunt, inter : Theophilus Banosius, qui edidit PETRI mentarium de religione christiana *Libris of. 1576. & 1577. in 8. cui RAMI vitam prae-*

praemisit. Joannes Thomas Freigius, vitan
 adiecit eius *praedictionibus*, in *Orationes octo
 res*, Basileae 1574. & 1580. in 4. Inserta e
 Collectioni *Collectaneorum*, Praefationum &c.
 pra memorauimus. Composuit praeterea r
 tam Nicolaus de Nancel, Trachyenus, quan
 vit, cum *libro Declamationum*, Paris. ex o
 Morelli 1599. in 8. edito. Cum his conf
 P. Baile *Dictionaire historique & critique*
 p. 2424 sqq. Niceron *Memoires* I. cit. & T
 pag. 64. Error sine dubio typographicus e
 orationem posteriorem, quam memorauimu
 1557. editam esse scribit. Adr. Baillet *Jug
 Savans* Tom. II. P. III. p. 87. 168. 217. N
*Jugemens des Savans sur les auteurs qui ont
 la rhetorique* P. II. p. 33 seqq. Jo. Launoi
 Aristotelis fortuna in academia parisiensi li
 cum Jo. Jonsii de historia peripatetica differ
 schediasmate de varia Aristotelis, in scholis
 tium fortuna, edidit Jo. Herm. ab Elswi
 1720. in 8. passim. Christianus Fridericus
 Historiam PETRI RAMI, Profess. regii pa
 cathedra philosophica lipsiensi, publice pro
 in lucem emisit Lipsiae 1715. in 4. Legi
 terunt Scaeuolae Sammarthani *Elogia Gall
 culo XVI. doctrina illustrium* L. II. p. 100
Isenac. 1722. in 8. Paull. Freheri *Theatrum
 eruditione claror.* p. 1467. Chr. Breithaupt
 de tribus Logicae instauratoribus RAMO, V
 & Cartesio *Jen.* 1712. in 4. Peruulgata p
 omnium est opinio, Jacobum Carpentarium
 phum, parisiensem RAMO infensissimum
 subornasse, qui P. RAMVM, in laniena p
 medio sustulerint. Omnia vero alia elucen
 tione, quam de cyclopica illa atque inaudita &
 da laniena quae facta est Lutetiae, Aurelii,
 & aliis in locis Galliae, sub Carolo Rege
 qui Bartholomaei nomine, in fastis, notatu

1572. conscripsit Joan. Guiliehm. a Bonheim
f. Cameræ & postea Consiliarius caesar. qui Au-
g., omnia ipse oculis percepit. Cum hæc narra-
typis nondum fuerit vulgata, particulam istam e
te manu exarato, quem possidemus, heic adii-
ci.

Ita vero ille: *Quod ad Dominum RAMVM*
es, ita se res habet. Is primum lytro 2000. corona-
n, vitam suam redemit, quos etiam persoluit. Postea
rex intellexisset, RAMVM nondum occisum esse, ex-
 suis iniunxit, ut idem etiam interficeretur. Fuit
ædibus suis occultatus, & se posuerat inter funes
sui & saccum straminis. Nihilominus inuentus,
rimæ confossus & per fenestram proiectus. Postea
ei exsecta, suuibus cadauer per ciuitatem traxe-
, in aquam tandem proiecerunt: tertio die flumen
ad litus pepulerat, ubi infantes lutetiani cadauer
is ceciderunt. Etiam mors cum Domino Carpentari-
annunciaretur, quocum propter Aristotelem, ab al-
parto impugnatum, ab altera vero defensum, perpe-
is erat, lacrymas fundere coepit, indigne ferens, tam
en virum, qui acumine ingenii praecelebat, & pro-
eruditionem ubique terrarum celebris erat, vita pri-
. Fuere literæ quaedam in musæo RAMI inuentæ,
quibus, multa arcana, colligi poterant. Inter reli-
vero, quæ habuit, etiam Cuiacii scripta reperta
, quibus totum se euangelicum declarat, ita ut & de
Cuiacii magnum sit periculum. Varia quoque
10, Lutetiae affixa fuere epitaphia, in summam sub-
miniam. Ista sane narratio plane aduersatur illi,
& reperitur in Commentariis de statu religionis &
ublicæ in regno Galliae, ubi P. III. Libr. X. fol. 42 b.
RVVS RAMVS, Jacobi Carpentarii, aduersarii,
a, a mactatoribus quibusdam, e cellula, in qua lati-
t, extricatus, depensa primam pecunia, acceptis ali-
vulneribus, e fenestra deturbatus, ilibusque effusis,
iis ictibus enecatus dicitur.

Poetarum famosiorum pluriumque
 morum virorum OCTAVII CLEO
 nensis, catalogus, eliminatus cura Geo
 Menigenfis. in 4. folior. 21.

Versibus elegiacis opusculum conscrip
 poetas graecos & latinos celebriores, al
 quitatis heroas, per somnium se vidisse
 Alio nomine a scriptoribus nonnumqua
 de poetarum nimirum caetu, libellus. I
 ma inchoatur:

Nox erat, & pleno fulgebat Cynthia ca
 ibat & arcton tardior vrsa polo
 Fessaque iam multo resolutum membra
 Curarum domitrix ceperat alta quie
 Ecce vagans, tandem florentibus applic
 Aut fuit: aut vacuae somnia mentis
 Acrius geminis petit ethera verticibus
 Menia sidonie qua posuere manus
 Hic tibi bache pater rauco sonat ere C
 Hic Helicone sacri sunt tibi Phebe
 Hic habitant claris nimphe Libetrides
 Hic est Pieridum Thespiadumque de
 Hic fons conspicuis vaturn celebrerrimus
 Gorgoneus celeri quem pede fecit equ

- Opusculo quidem neque typographi, neque
 que anni indicium additum est, illud tam
 Martino herbipolensi excusum esse, istius
 insigne, in fine conspicuum, docet. A
 editionem, Lipsiae 1501. per eundem Ma
 bipolensem impressam, Jo. Henric. Leic
 typograph. lipsiens. p. 79. testantur. Edit
 sine dubio prima est, quam Cornel. a Beu
 cunabulis Typographiae p. 48. 1474. in
 • scribit. Editio parisiensis ex aedibus asce

503. memoratur in Mich. Maittaire *An-*
tom. II. p. 165. In *Catalogo Bibliothecae*
p. 432. editionem *Paris* 1505. in 4.
 Libelli etiam editionem, *Basileae* apud
 18. in lucem exiisse, prodit Josias Sim-
 'iotheca p. 530. Floruit OCTAVIVS
 rs, fanensis, Seculo XV. & in primis
 ia Petrus, Laurentius, & Julianus Me-
 it. Eos enim seculi sui fuisse Maecena-
 dicat in poemate fol. II. verbis:

vis raras dent secula nostra poetas
leceantes secula nostra tamen
hoc vicium est non muneris: arma ca-
nenti

re noto carmine dantur opes.
on desunt: desunt qui munera sumant.
dhuc tuscis regibus ordis eques
rrhenas inter celeberrima gentes...
apidus celeri perfluit amnis aqua
nn tellus: qua non formosior alter
dior toto non manet orbe locus.
rmorei tendunt super astra penatas
tunt nitidi sydera summa lares
c medica generatus origine petrus.
colit: tuscae gentis & urbis honos,
rat genitor terra bene notus in omni
n immenso sanctior orbe fuit
vita esset, sublimia templa Deorum
'ia celsos struxit in urbe lares
nctorum numerosa volumina vaturn
udatas aede coegit opes
rem instituit romana primus in urbe
temperibus magne poeta tuis
r multo donavit munere vases
lis patulam prebuit usque domum
suprema clausus pia lumina nocte
os inter possides astra deos

Excedit patrem natus: vincitque parentis
 Officium: vinci gaudet & ipse parens.
 Ille sui aspiciens celo sacra inclita nati
 Sydereo grates soluit agitque Joui
 Ergo iter ad superos patria sibi preparat an
 Natus: & humanas spernit & odit opes
 Hospitibus donat noua munera: donat egen
 Magnaque ab hoc patrius munera ciuis h
 Jusicio cultor: verusque in crimine iudex
 Antiquum excedit religione Numam.
 Ocia amat: damnatque feri certamina mart
 Sola habet hostilis quis cadat arma furor
 Hic ergo est nostro Mecenas tempore: cuius
 Doctiloquis domus est semper aperta viris
 Etruscae decus est & gloria gentis vterque
 Ortus & ethrusca est alter & alter hum
 Pierios vates pariter dilexit vterque
 Laudibus immensis dignus vterque cani
 Vndique confugiunt ad Petri limina vates
 Limina dirceo nobilitata choro
 Huic etiam similes natos pia fata dederunt
 Qui decus & mores osque parentis habent
 Laudatas fortis didicit Laurentius artes
 Nec se desidia luxuriaene dedit
 Doctus equi fodere eratis calcaribus armos
 Marciaque audaci bella ciere manu
 Doctus & aeripides cursu preuerrere ceruos
 Doctus & hirsutos figere primus apros
 Hic etiam magni sectans vestigia patris
 Diligit aonidum pieridumque choros
 Tu quoque sacrarum studioso pectore iuli
 Aere camenarum numen & antra colis
 Priscorumque legis generosa poemata vatū
 Et quicquid pulcri musa latina tulit.
 Mitis in omne genus. sociosque benignus in om
 Officio: patrum qui bene tendis iter &c.
 Conf. Gerard. Joan. Vossius L. III. de Histori
 nis Cap. X. p. 739. vbi Cosmum Medicen
 Pe

m 1472. Julianum 1478. Laurentium autem mortuum esse adserit. CLEOPHILO prae-
n fuerat FRANCISCI, quod autem deposuit,
STAVII, quo pater vsus fuerat, postea adsum-
Multa reliquit scripta, cuius ipse catalogum de-
in *epistola* quadam, ad Fanenses, anno 1490.
a. Enumerant illa quoque Gerard. Jo. Vof-
& Jo. Simlerus II. citr. Eminent, inter illa, *Fa-
sine de bello fanensi, & parta urbi libertate* L.
armine heroico conscripti, & editi Rom. 1490.
las amorum, ad Juliam, sub Bernardini Cille-
omine Melchior Goldastus, inter *Catalecta Qui-
amcof.* 1610 in 8. edidit. Vero autem auctori
NGISCO OCTAVIO (CLEOPHILO) vindica-
nus Gruterus in *Delitiis poetar.* Itolorum Tom.
136-145. Diem obiit OCTAVIUS CLEO-
VS, ex veneno, quod ab vxorispatre, cum Me-
(Ciuita vecchia) commoraretur, illi propinatum
s, qui hac ratione, promissa illum dote, fraudare
mauerat, anno 1490. aetatis anno XLIII. Il-
isam, data, quod aiunt, opera conscripsit Fran-
Polyardus, quem in *eruditorum lexico* frustra
ieris, fanensis, quae exstat in Joannis Richardi
illustr. Viror. Francof. 1536. in 4. fol. 71 seqq.
Scriptores supra citat. & Joan. Alb. Fabricii
reb. med. & infim. latinit. L. XIII. p. 438. Li-
regor. Gyraldi *Dialog. de poetis sui temporis* I.
I. II. *Oper.* p. 386. vbi illum *suauem amatorem*,
illegidum, nominat. Marcus autem Antonius
Ilicus, *de reparatione linguae latinae* Tom. III.
m col. 331. edit. Coel. Secund. Curionis, *Basil.*
in fol. *multam quidem ingenii in illo, s. d. amo-
cantatorem, & ob id, minus celebrandum esse*,

s editore haec adnotauit Joan. Alb. Fabricius in
reb. med. & inf. Lat. L. III. p. 187 sqq. Geor-
Dorranus, Ostro-Francus *Professor Theologiae in*
lenia Lipsiensi, superstes adhuc an. 1514. cuius

*haec scripta referuntur in Centuria Maderiana
XLIX. Carmen de quatuor euangelistis. Sermo
bus concinnatus de S. Pauli laudibus. Poema a
uentutem de cursu & breuitate temporis. Aliud
tra osiores poetarum. Epitaphia & Epigram
Epistolae. Opusculum de coloribus rhetoricis.*

CXCIIIX.

Consensus orthodoxus Sacrae scripturae &
teris ecclesiae de sententia & veritate
borum coenae dominicae adeoque de tota con
versia sacramentaria, in certa capita distincta
quibus praeter veram huius mysterii doctrinam
plicationem, etiam vere sacramentarii errores
perpetua articulorum fidei analogia, & gen
patrum sensu excutuntur, atque simul exco
rae Dipnosophistarum imposturae deteguntur.
Nunc denuo multis in locis contra quorum
Mataeologorum recentes imposturas, auctus &
cognitus. Accesserunt duo indices: alter rer
& verborum, alter personarum, patrum, scrip
rum, synodorum, confessionum, quorum re
monia & sententiae in hoc Opere citantur: in
& haereticorum. Irenaeus L. III. Cap. II.
Quod si de aliqua quaestione disceptatio esset,
ne oporteret in antiquissimas recurrere eccle
in quibus Apostoli conuersati sunt, & ab his
praesenti quaestione sumere, quod certum &
quidum est? Hieronymus in Epist. ad Minen
Tomo III. Meum est propositum antiquos le
re, probare singula, retinere quae bona sunt, &

ecclesiae catholicae non recedere. *Ti-
Froschoucrum MDLXXXV. (1585)* in
411. exceptis praemiss. & indicibus fo-

us libri est, qui iamdudum rarissimus, in au-
tugiana, pretio 8. thalerorum, in Joan. Lu-
tünemanni *Catalog. libror. rariss.* p. 52. & in
bibliothecae Daniel. Salthenii p. 245. ven-
ditur. Originem illi dedit controuersia vbi-
ranta animorum contentione, seculo inpri-
l. ad finem labente, agitata, vt forte minus
nt, multis in bibliothecis loculi, libris repo-
qui a lutheranis & caluinianis Theologis, hac
ouerfia, euulgati fuerunt. Historiam con-
e, praeter alios dedit Rodolphus Hospinia-
rinus, qui anno 1598. in lucem emisit *Hi-
Sacramentariam, Hoc est libros quinque de
ominicae prima institutione: eiusque vero usu
in primitiua ecclesia: tum de origine, pro-
ceremoniis & ritibus missae, transsubstantia-
& aliorum pene infinitorum errorum, quibus
rima institutio horribiliter in papatu polluta
mata est: Cum refutatione Sophismatum &
utorum Rob. Bellarmini Jesuitae, & aliorum,
rosanationem hanc defendere conantur.* Ti-
id Jo. Wulphium Typis Froschou. in fol. pp.
anno 1602. *Historiae sacramentariae partem
de origine & progressu controuersiae sacra-
e, de coena domini, inter Lutheranos, Vbi-
& Orthodoxos, quos Zwinglianos seu Calui-
ant, exortae ab anno nati in carne Christi Sal-
M. D. XVII. vsque ad annum M. D. C. II. de-
qua etiam de origine & progressu Vbiquita-
Libro Concordiae agitur. ibid. folior. 493.
hristoph. Matth. Pfaffii introduct. in *hisse-
ologiae litterar. L. III. in Epilog. p. 405. &**

iniuriam patiuntur, praefatio apologetica ber lucem viderat *Heidelb.* an. 1574. *tio* excepit *tigurina* 1578. in fol. Et Christophor. Matth. Pfaffium in *Hist. leg.* l. cit. p. 415. memoratur, *tiguri* sine dubio typothetarum errori ori nostra est anni 1585. Cum Jacobus Theologorum württembergensium, nre adgrederetur, auctorem illius ignorantis *tigurin*is compilatum esse, Sed iam extra omnem dubitationem a Christophoro Herdesiano, halberst. syndico reipubl. norimbergensis, excellentis eruditionis, fuisse composita describitur opera, in den *nütz. lesenen Arbeiten der Gelehrten im J. 1733.* in 8. P. I. p. 11 seqq. Conf. iam citatos Vincentii Placcii *Thesaurum* p. 16. p. 101. & 102. Paultrum viror. *eruditione claror.* p. 80. Rüdingerus, Joachimi Camerarii gnisimum satis suspectus, inter Annas du Bourg. ex Aluernia riom

tie & literariis, Francof. 1702. in 4. P. II. p. 299.

ter confutationes *Consensus orthodoxi*, praecina tenet locum, opus quod inscribitur: *Solidaretio compilationis Cinglianae & Caluinianae quamonfensum orthodoxum, sacrae scripturae, & vecclesiae, de controuersia sacramentaria, appells, in lacem ediderunt, & aliquoties recoxerunt. ripta per Theologos wirttembergicos: in gratiam, quibus gloria Christi seruatoris, & sua aeterna cordi est. Accefferunt quoque duo indices: Alter & verborum, alter personarum, patrum, scriptosynodorum, Confessionum, quorum testimonia & itiae, in hac refutatione citantur. Tit. I. Cap. enim multi inobedientes, vaniloqui & seductores, ne qui de circumcissione sunt, quos oportet redarqui uniuersas domus subuertunt, docentes, quae portet, turpis lucri gratia. Dixit quidam ex illis, ius ipsorum propheta: Cretenses semper mendaces, bestiae, ventres pigri. Testimonium hoc verum Quam ob causam increpa illos dure. Editio altera. gae Excudebat Georg. Gruppenbachius MDXCIII. 3) in fol. pp. 530. except. praemiss. & indicere, quod nostra aetate satis rarum est, praefatio-*Consensus orthodoxi*, praefatio, & nouem capitotidem capita opponuntur. Prima editio in exierat, *Tubingae* 1584. in fol. Auctor cononis, ut iam diximus, fuit Jacobus Andreae, linga württembergicus, Cancellarius tübingensis, ologus, qui linguarum latinae, graecae, & hee cognitione, & multarum rerum scientia ext. Fatis concessit anno 1590. aetatis fere LXII. de illo Melchior. Adami *vitae Theologorum gerum* p. 302 sqq. Paulli Freheri *Theatrum virorum ione clarorum*, p. 277. qui ea, quae de illo comorant, depromserunt ex Jacobi Heerbrandi *orafunebri, de vita & obitu* Jacobi Andreae *Tubing.* in 4. Cum illa; ibidem, & eodem tempore pro-*

prodiit Anton. Varenbuleri *Oratio de*
Andreae. Nepos Jacobi, Joannes V.
dreae, edidit Famam andreanam reslo
Jacob. Andreae, vitae, funeris, scriptor
tionum, & progeniei recitationem, Arg
in 12. cui inserta fuit p. 372 sqq. L
Predigt bey der Leiche Jacob Andreae, J
zen summarischen Bericht, welcher gesell
nen Abschied von Magnif. D. Restor u
Vniversitat zu Tübingen christlich und
mon. Idem Jo. Valentin. Andreae n
Leui Sutoris adsumto; euulgauit Jacob
tam, hexametris expositam, Lunaeburg
Conf. Ludouic. Melchior. Fischlini Men
wirtenbergenf. P. I. 1710. in 8. p. 95 f.
Matth. Pfaffii II. citr. Joan. Fabricii L. c.
die unschuldigen Nachrichten an. 1716. p.
ex MSto edita fuit eine genaue Nachricht
Andreae Abschieds von Dresden. In J
Staatscabinet VIII. Oefnung Cap. VII
leguntur besondere Nachrichten von D. J
Herkunft und Conduite in Sachsen.

CXCVIII.

ANDREAE FRICII *Modreuii de*
emendanda Libri quinque, reco
Quorum Primus, de Moribus secund
bus. Tertius, de Bello. Quartus,
Quintus, de Schola. Ad Regem, Se
tifices, Presbyteros, Equites, populi
niae, ac reliquae Sarmatiae. Quibus
Secunda accefferunt praeter alia: De t
secundus, lectu dignissimus. Oratio
Epistolae. Cum locuplete rerum & v

1 indice. *Basileae, per Joannem Opor-*
in fol. pp. 807. excepto indice, typo-
tola ad Daniel. Schilingum, & ANDR.
irmine ad Nicol. Dlusum. in fine con-
or. 29.

tem libri oppido rari, optimam, data de-
opera, in epistola, ad Virum clariss. Abrah.
estnerum, Matheseos in Academia lipsiensis
k. extraord. amicum aestumatiss. quae legi-
sammelten Briefwechsel der Gelehrten auf das
1. p. 737 sqq. quam videlis. De editione
perfecta, *Basil.* 1554. in fol. edita, vid. Jo.
atalog. libror. rar. p. 288. *Analecta litteraria*
rior. p. 352. die *Nachrichten von einer hal-*
biotb. Tom. VI. p. 546 sqq.

CC.

AE FRIGII *Modreuii, Secretarii Regii,*
quatuor. I. de tribus personis & vna
ei, ad Sigismundum Augustum Regem
c. II. de necessitate conuentus habendi
religionis controuersias ad eundem Re-
de Jesu Christo filio Dei & hominis, eo-
so & domino nostro, ad Pium Papam V.
omouio, & de iis, quae huc-pertineant,
ianium Archiep. Gnesnensem. Ex ipsius
expressae: Adiecta est quaestio theo-
dissimilis argumenti, ab eodem auctore

Omnia nunc primum in lucem edita.
16. mense Julio, in 4. pp. 274. si praesa-
non numerata fuerit.

liber loco impressus fuerit, nondum dubitationem positum esse videtur. dius, qui librum in *Bibliotheca Amst. Freistad.* 1584. in 8. p. 36 sqq. descriptionem relatione accepisse, perhibet, operis factam esse *Racouiae*. Sed Gustau. Georg. Zeltnerus, in *Adn. Ruari Epistolar.* Centur. I. Ep. XLV *Basileae* factum esse adfirmat. Quae Fausti Socini, de *FRICII syluis* fuericis, ex eorum *epistolis*, in den *Nachhallischen Biblioth.* I. cit. p. 325. p. poterit. Conf. Stanislai Lubieniec *mationis polonicae, in qua tum reformationis originis & progressus in timis provinciis narrantur, Freistad.* 1734. Cap. IIX. p. 221 sqq. Christian. Augu *dige Historie der augspurgischen Conf.* 1734. in 4. L. VI. Cap. III. §. 26. p. Lauterbachs *pohlischer arianischer & Lips.* 1725. in 8. p. 105 sqq. P. *bistorique & critique* Tom. III. p. 195

nastafius a calumniis Heterodoxorum vindicac in fine Bibliothecariorum apostolicae secundus catalogus apponitur, ex quo non- ro illustranda Historia eliciuntur. *Auctore* NE CIAMPINO, Romano, Magistro breuium, nec non maioris praesidentiae abbreviatore, traque signatura Referendario. Romae, ex tpbia Joannis Jac. Komarek MDCLXXXIIX.) Superiorum permisso, in 4. pp. 120. & 119. umeratis foliis 7. prioribus.

O ANNES JUSTINVS CIAMPINI Romae anno j. natus, variis muneribus in curia romana admo- uit, & multa edidit scripta, quibus magnam no- is famam sibi parauit. Mortuus est anno 1698. ris anno LXV. Cum inter pastores arcadas ro- os, dum viueret, esset receptus, eo mortuo, Vin- to Leonio, eiusdem societatis pastor, *elogium* s, lingua hetrusca scripsit, quod legitur inter *le degli Arcadi illustri pubblicate da Giov. Maria scimbeni, in Roma 1710. in 4. P. II. p. 195 sqq.* sto *elogio* hausit, quae rerulit de CIAMPINI vita eron in *Memoires* Tom. III. p. 193 sqq. & in *der fchen Uebersetzung* Tom. III. p. 361 sqq. *Opera omnia*, haud ita pridem, in vnum corpus collecta, *tae apud Carol. Giannini III. Tom. in fol.* hoc ti- edita fuerunt: JOANNIS CIAMPINI, Romani, *isfri breuium gratiae, litterarum apostolicarum ma- s abbreviatoris, ac in utraque signatura referendarii, ra in Tres Tomos distributa. Editio nouissima cete- correctior & auctior. Accesserunt eiusdem CIAM- ii opuscula quaedam selectiora: item Appendix, seu ae, in quibus nonnulla post eius obitum innotata re- sentur: ac demum auctoris vita, nunc primum ipsius ribus addita. Sed ea non impedit editio, quo mi- a rerum antiquarum aestimatoribus, studiose ho- dierno*

dinalibus. Demonstrat per XII. libri (argumentis, *librum pontificalem*, non v. que auctoris opera esse compositum, Bibliothecarium, nonnisi paucas romanum, nimirum Gregorii IIII, Sergii II. Benedicti IIII. & Nicolai I. vitas exposcit, quae Gregorium praecedunt, sequuntur, diuersis ab auctoribus fuisse. Verumtamen licet a pluribus exaratum manorum Pontificum existimet, nihilo tetrographo, genuinisque e scripturis examinam, ac summam fidem, ei, habendam praecipue cum propter antiquitatem, & rationis sit liber, constantemque histori quam tot seculorum consensu, ecclesia perit, utpote quae litteris consignata auctoribus, qui vel pontificibus, quorum coaevi, vel paullo iuniores fuerint. C. II. citt. p. 204 sqq. & 269. Quae Friderici & Casimir. Oudini, de *libro pontificali* auctore, fuerit sententia, vid. in illius *papa femina*, Lugd. Bat. 1691. in 8. §. L. & *Miscellaneor. sacrae Antiquitatis* L. V. C.

ustrata Tom. I. Rom. 1692. in fol. tertium cupat. Francisci Blanchini, veronensis splendidissimae Anastasii editioni, Rom. 3. II. Tom. in fol. editae, praemissa.

ndice, quam JOANNES CIAMPINI huic exuit, exhibet *R. E. Bibliothecariorum Catalogum chronologicum ordinem, cum nonnominatum Datis, ex quibus varia eliciuntur, iasticae Historiae plurimum lucis afferunt. In* in bibliothecae apostolicae originem inquit igeli Roccae, & Onuphrii Panuinii exponit a, quibus ille bibliothecam istam a diuo Petro ab eius successore Clemente I. ortum & a *bibliorum codicibus*, praesertim *euangelis Petri, Pauli, Jacobi, Joannis & Judae, postolorum actis, & Joannis apocalypsi, deinde decretalibus, vel consultationibus, siue consilysynodalibus*, vel aliis id genus rebus, per pontifices, Christi vicarios, & Petri successorem paulatim accepisse, contendunt. anterioribus temporibus munus subscribenda, praecipue *Cardinalibus Bibliothecariis* fuerat idatum, CIAMPINI demonstrat, quod prioribus, id etiam ab aliis officialibus curiae v. c. *primiceriis, diaconis, subdiaconis, scriptis apostolicis, cancellariis, vicecancellariis, Cardinalibus Capellanis Pontificis*, administratum fuerit. quem *apostolicae sedis Bibliothecarii* titulo inuenit, est Laurentius, Presbyter Cardinalis . . . sub Pelagio II. anno 580. Ultimus in NI catalogo, qui dignus sane est, qui ad nostra aora ab earum rerum perito perducatur, est us Brancarus, de Lauraea nuncupatus, qui *Presbyteri Cardinalis Bibliothecarii*, per liberam rem Flauii Chisii in manibus Innocentii XI. factam anno 1681. adeptus est, & eo, quo NI librum edidit, illi adhuc praefuit. Hoc quo

Pretergon ad Examen Libri Pontifical
Epistola Pii II. ad Carolum VII. Reg
Ab Haereticis deprauata, & a Launoia
vindicata. Cura & studio JOANNIS
Romani Magistri Breuium Gratiae, Ne
ris Praesidentiae Abbreviatoris, Ac in v
tura Referendarii. Romae Ex Typogr.
Iacobi Komarek MDCLXXXIIX. (1688)
Permissu in 4. pp. 38. exceptis tribu
ribus.

Ediderat Fr. Vincentius Baro, Dom
bros V. apologetici, pro religione, vstra
moribus, ac iuribus Ordinis Praedicator
Theophili Rainaldi tres, totidem Petri d
aliquot epistolas Joannis Launoii, expostu
terii, aliosque, in quibus, inter alia S.
Launoium incusat, quod epistola VII. v
Pii II. ad Carolum VII. Galliae regem; .
tinus charissime fili, ut detractoribus sea
semper non credas, multa illorum passio
interpolauerit, & pro voce detractoribu

s. redactorum, Basil. ex officina Henricpetri 1571. serpsisse, ibique pro detractoribus, doctoribus legi, nauit. Impugnauit igitur Joannem Launoium JOAN. CIAMPINI, & huius vocis immutata in editione *Henricpetrina 1571. ab haeresi, ut usberana, profectam esse* pronunciare sustinuit. ocat ad editiones *epistularum Pii II. antiquiores,* um ad *norimbergensem impensis Anton. Koberger. mediolanensem* eodem anno impressam; *lugdunum per Joannem Molin alius de Cambray an. 1518. idem Basileensem Henricpetrinum an. 1551. Ope-* Aen. Syluii editionem, quae omnes pro *doctori-* eferant *detractores.* Dicauit hoc opusculum suum *CIAMPINI, Hieronymo Casanata, R. E. Presbytero inali.* Conf. Niceron II. citt. p. 205. & 369.

CCIII.

Sanctissimum, Et Beatissimum Patrem D. N. Innocentium XI. Pont. Max. Coniecturae De uo Azymorum Visu In Ecclesia Latina, Vel Romana, Qua Occasione Vox Fermenti in iadis, & Siricii Decretis, Ac in Epistola entii I. Rom. Pont. Aliique Veteres Eccle- Ritus declarantur. *Auctore JOANNE CIAMPINO Magistro Breutum Gratiae, Ac in utraque pra Referendario. Romae, Ex Typographia de Jacobi Komarek. MDCLXXXIX. Super Permissu. in 4. pp. 291. si folia 9. priora non mutata fuerint.*

scripsit hoc opus JO. JUSTINVS CIAMPINI, titulo iam patet, nomine Innocentii XI. Pontificom. In fronte, oculis se offert auctor, genibus a, Pontifici librum obferens, ab Arnaldo V. Wester-

Westerbout, nuditissime aere expressus. Imagini sub-
scripta sunt verba: *Feretis primitias messis vestrae* &
sacerdotem *Leuit. XXIII, 10.* Quatuordecim liberis
soluitur capitibus, quorum argumenta haec sunt.
I. *Brevis dissertatio quaestionis de Azymo* a Michaeli
Cerulario Patriarcha constantinopolitano, contra
rinos excitatae, cum illius obiectionibus, ac latinorum
responsionibus, ex quibus clare deducitur, Jesum Chri-
stum dominam nostram, sanctissimum eucharistiae spon-
tamentum, in Azymo instituisse. II. *Qualis panis* quod
ethnicos romanos, tempore primitivae ecclesiae usum
fuerit, azymusne an fermentatus. III. *Ecclesiam* lati-
nam, singulis seculis in Azymis celebrasse ostendit.
III. *Vox Fermenti in Melchiodis & Siricii* dona-
ac in epistola Innocentii I. ad Decentium Episcopo
contenta, in quo sensu a nonnullis scriptoribus accep-
sit? Examinantur in hoc capite sententiae de
Fermenti Anonymi apud Pamelium in *Liturgico* libro
Tom. I. p. 489. Petri Episcopi vrbeuerani, Francisci
Mariae florentini, Claudii Espensaei, Latini Lan-
Jacobi Sirmondi, Cardinalis Bonae, Christiani Lan-
Nicolai Cardinalis de Cusa, Caesaris Cardinalis Bo-
ronii, Seuerini Bini, Theophil. Rainaldi, Francisci
a S. Augustino Macedo, Antonii Dadini Altasser-
Joannis Cabassutii, Antonii Augustini & Joannis Me-
billonii. V. Proponitur Josephi Mariae Thomae
Presb. regii prisci Fermenti noua expositio. VI. Re-
luntur argumenta Eminentissimi Bonae, quibus probetur
intendit Fermentum in ecclesia latina, usque ad seculum
Michael. Cerularii, vel per ea tempora, usitatum fuisse.
VII. Auctoris sententia de Fermento proponitur. VIII.
De mixtione sacraei vini cum vino non consecrato, quod
dicendum sit? VIII. Quid esset Fermentum, quod da-
batur Sabbato in Consistorio lateranensi; Thomae de
Fermento, quod dabatur ante Palmas in Consistorio
lateranensi, opinio. X. Sententia Amalarii Fortunati
metensis ecclesiae Diaconi, de antiquo ritu immixtionis
duarum particularum sacraei panis, in calicem. XI. Jo-
Beleti,

th, *Theologi* parisiensis, & Gulielmi Durandi, minoris *Episcopi* iudicium super mixtione Corporis Christi, cum vino non consecrato, in die parasceues. An antiquitus permissam esset Acolythis, sacratissimam Eucharistiam deferre? XIII. de antiquitate ordinis romani, siue ritualis romani, ubi illud, cum Melchior Hittorpio, qui Coloniae 1568. in fol. ediderat, memorialis antiquitatis, & a magistris romanae Ecclesiae, praescriptum esse, sibi persuadet, cum nimis Stephanus III. & Pipino primum, ac deinde Carolum Martellum aduentibus, diuinas laudes & obsequia, ros cantibus psallere, gallica ecclesia exorsa est. s. de voce Ruga. Haec vox non solum in uitis sicum rom. quae Anastasio tribuuntur, saepissime occurrat, sed in ordine etiam romano inuenitur, cum effio describitur, quae missa finita fieri solet, e byterio, in secretarium, ubi inter alia haec legitur: Post episcopos presbyteri, deinde monachi, dein diaconi, deinde milites draconarii, id est qui signant: post eos baiuli, & cerastarii, post quos acolythis, qui Rugam conseruant, post eos extra praesbyterios, cruces portantes, deinde mansionarii iuniores, tractat (scil. Pontifex) in secretarium. Sub centuria vocata, quam de hac voce Ruga protulerunt, sententia Jul. Caes. Bulergeri de donar. Pontif. L. II. 43. Claud. Salmasii in notis ad Tertullianum de spectaculo, cap. V. Franc. Mar. Torrigii delle sacre grotte vaticane, cioe narratione delle cose più notabili, che sotto il pavimento della basilica di S. Pietro in Vaticano, in Roma 1635. in 8. P. II. p. 442. 471. & 500. Ioh. Macri, in Hierolexico, Octauii Ferrarii in origine linguae italicae, Caroli du Fresne Doct. da Cange in glossario med. & infim. Latinit. sub voce Ruga, & in Descript. urbis constantinopolitanae. A. Cap. 73. Ciampini Rugam vocem, non latinam, barbaram esse existimat, quae ab Gallorum ruga, s. latinitis via est, originem ducat. Rugam igitur romano ordine expressam nihil aliud omnino denotare.

Anti-Lutherus JVDOCI CLICHT
portuensis. Doctoris Theologi, Aca-
rbisensis. Tres Libros complectens. E
 tra effrenem viuendi licentiam, quam
 tatem christianam, ac euangelicam n
 therus, ostendit ecclesiam sanctam &
 des, constituendarum sanctionum (qu
 populum christianum, & transgres
 cati mortalis reos esse definiant)
 habere. Secundus contra abrogatione
 quam inducere molitus Lutherus, de
 stinctos officiorum gradus, ac ordines e
 fia. Non omnes itidem christianos esse
 & sanctissimum eucharistiae sacramentu
 missa consecratur, esse vere sacrificium
 contra enervationem votorum monastic
 inuehere contendit Lutherus, declara

cientem. *Anno M. D. XXV. (1525).* in 4. 215. non numerat. praef. & indice folior. 12.

tulus longo instructus symmate, libri minus frater obuii, ab vberiore recensione nos abstinere

Prior editio, quae posteriorem raritate super-

JODOCO CLICHTOVEO *Parisiis apud Simon.*

aeum 1524. in fol. edita, & Carolo Guiliardo,

ensis senatus Praesidi dicata fuit. Vid. *Catalogus*

ibec. tellerian. p. 44. & Mich. Maittaire *Annal.*

v. Tom. II. p. 648. In fine editionis, qua utimur,

legimus verba: *Expletum est hoc opus, contra Lu-*

m, in tres libros dissectum, atque proelo excusum, apud

issimum coloniensis academiae gymnasium. In offi-

onesti cuius Petri Quentell. *Anno ab incarnatione*

vi (qui obedientiae pietatis & religionis est amator)

mo quinto supra millesimum & quingentesimum

5) sexto kalendas Martias. In Mich. Maittaire

l. editionem frustra quaesivimus. Plura, qui de

ibro scire cupit, adeat Adr. Baillet *Traité des*

es personnelles, qui constituit Tom. VI. des *Juge-*

des Savans P. I. Chap. IIX. p. 400 sqq. Louis

du Pin *Bibliothèque des Auteurs ecclésiastiques*

XIII. p. 162 sqq.

CCV.

eneratione Sanctorum libri duo JODOCI

CLICHTOVAEI, *Neoportnenfis, excellentissim*

is academiae Theologi. Primus, honoran-

ab ecclesia sanctos, & sedulo a nobis oran-

stendit. Secundus, rationes eorum, qui

sunt non esse venerandos, nec orandos a

sanctos, diloluit. *Anno M. D. XXV. (1525)*

olior. 68.

lingua pronunciari solet, JOSSE CL.
Neoportuenſis, (Niewport) Flander,
ſtapulenſis diſcipulus, collegii pariſienſis
Doct̃or, & Canonicus carnotenſis, prim
los fuit, qui, vt Joan. Launoius P. II. 1
edit. *cantabrig.* 1689. in fol. teſtatur,
pariſienſibus, contra Lutherum inſurrexi
eſt Carnuti (Chartres) die XXII. Septem
Vitam eius praeter ſcriptores iam citati
expoſuerunt verbis Anonym. in *Additi*
Trithemii *Catalog. Scriptor. eccleſiaſt.* Cap.
edit. Jo. Alb. Fabricii, Anton. Poſſeuinus
ſacr. Tom. II. p. 272. Joan. Launoius
gymnaſii nauarraei, Paris. 1682. in 4. P. 1
Conf. Joſ. Simleri *Bibliotheca* p. 429. He
der Hardt *autographa Luth̃eri* P. I. p. 42.
Hiſtoria Biblioth. fabric. P. I. p. 141. The
Nachrichten von lauter alten und raren
110 ſqq. Jo. Alb. Fabriçii *Biblioth. med.* (P.
L. VIII. p. 507 ſqq.

Tractatus corre
spondet libris

Philicorum
de celó & mundo
de generatione
Metheororum
de anima.

or. 73.

nne Henric. Leichio, liber litteris gothicis
s, memoratur in *Annal. typogr.* lipiens. p. 76.
itur illi *Epitaphium venerabilis ALBERTI,*
rum Ordinis patris religiosissimi ac sacrae
professoris profundissimi, olimque Ratisponen-
episcopi dignissimi, quod hic adscribimus, quia
colixius illo est, quod ab H. Bullart, in *Aca-*
Sciences & des arts, contenant les vies & les
loriques, des hommes illustres, qui ont excellé
osessions, depuis environ quatre siècles, parmy
iations de l'Europe &c. Bruxel. 1682. in fol.
L. III. p. 145. a Jacobo Burckhardo *de lin-*
vae in Germania fati P. II. Cap. III. p. 120.
phor. Aug. Heumanno in *Actis philosoph.*
p. 757. & ab aliis adducitur:

doctorum. paris expers philosophorum
ps verborum vas fundens dogma sacrorum
et ALBERTVS preclarus: in orbe disertus
nctis certus assertor in arte repertus.
Platone vix inferior Salomone
tu Christe bone doctorum iunge corone
bis denis minus actis mille tricenis
nascentis. de corporis erit habenis
post festum Martini luce mulestum
tendo Deum transiit agens iubileum
rit hos versus mox ad tumulum retrouersus
dicat collectam cum requiescat
it iste chorum presul qui philosophorum
doctorum fuit ALBERTVS schola morum

Vitam ALBERTI magni, lauingensi
 & oris parisiensis, & Episcopi ratibonensis
 anno LXXXVII. Coloniae diem obiit fu
 no 1280. data, quod aiunt, descripsit
 de Prussia. Rudolphi de Nouiomago c
 tor. *vitam* ALBERTI M. Colon. 1490.
 statum Michael Maittaire in *Annal. typ.*
 p. 529. & Val: Andreas in *Biblioth. bel.*
 Librum titulo *legendae* B. ALBERTI n
 ratibonensis. Colon. apud Jo. Koelhof in
 thicis non addito anni indicio, euulgatus
 rat. Jacob. Quetif *de Scriptor. ordinis*
 pag. 871. Conf. Christ. Schoettgenii *C*
blioth. fabrician. med. & infim. Latinit. I
Lexicon eruditorum Tom. III. col. 187
 ribus temporibus eius dedit *vitam* Bern
 linus, feltrensis, cognomine de Taruif
 dinis praedicator. hoc titulo: *Beatus*
Magnus, gente teutonicus, natione Suen
ingenfis, Episcopus Ratisbonae ex fam
torum, recens laudibus illustratus, a vel
familiae. Venetiis typis Georg. Valentin

ro extra omnem dubitationem positum sit, cum e nobili Comitum Bolstadenſium ſtirpe, niſſe, in medio relinquimus ſententiam, ab iſ doctiſſimis prolatam. Nobis ſane eorum opinio, qui ob ſingularem rerum diuinarum umque ſcientiam, *Magnum* illum dictum ſtimant. Dicitur a beata Maria virgine quinqs ante obitum impetraſſe, vt omnia, quae in ſia, rebus naturalibus, & mathematicis didiſuiſceretur, vt ſcilicet in ſola fide & chan in philoſophorum opinionibus moreretur. eſar. Egall. Bulaei Tom. III. *Hiſtor. academ.*

p. 162 Henric. gandaueniſis *de Scriptor.* p. XLIII. p. 125. Jo. Trithemii *de ſcriptor.* p. CCCCLXVI. p. 114 ſqq. Anton. Poſſeriat. ſac. Tom. I. p. 31 ſqq. Guil. Caue *Hirrar. Scriptor. eccleſ.* p. 731. Joſ. Simleri a pag. 18. Jacob. Quetiſ. *de Scriptor. Ord.* t. Tom. I. p. 162 ſqq. & p. 275. Ambroſii ſura *Bibliotheca dominicana* p. 49 ſqq. Chriſtendreichii *Pandect.* brandeburg. p. 85 ſqq. *Diſtionaire* Tom. I. p. 128 ſqq. Jo. Alb. *Faſioth. med. & ipſum. Latinis.* l. cit. A magiae ALBERTVM liberare ſtudit Gabriel Naudé *ſie pour tous les grands perſonnages qui ont nent ſouſponnez de Magie* Chap. XIIX. p. 512 t. *pariſ.* 1625. in 8. *Opera ALBERTI M.* corpus collecta prodierunt cura Petri Jamachi Ord. Praedicat. gratianiopolitani *Lugdu-* XXI. Tomis in fol. Multa vero adhuc in cis latent, opera MSS. quae lucem nondum publicam.

CCVII.

Excellentissimi artium & sacre theologie
 ris domini EGIDII Romani, Archipresu
 turicensis, ordinis heremitarum sancti Augusti
 libros posteriorum Aristotelis expositio, in fo
 lior. 127.

In prologo AEGIDIUS romanus ad vener
 virum, ex Anglorum spectabili profapia ori
 dom. Stephanum de Mauley, scribit, illius se p
 mum, hosce in Aristotelis posteriorum libros, co
 tarios, hortatu composuisse. Antonius Posseus
 Appar. sacr. Tom. I. pag. 22. commentarius
 egregia, illa vero impressa esse, ignorasse co
 ficuti & Guilielmus Caue, qui in Operum AEG
 romani indice, ne titulum quidem libri adtulit,
 ob rem in eam adducimur sententiam, ut ex
 mus, reliquis AEGIDII operibus, hunc librum
 rariorem. In fine editionis, litteris gothicis
 ptae, quae a Michaele Maittaire in Annal. typogr.
 non memorata fuit, haec leguntur verba: *Vol
 per Bonetum locatellum, sumptibus Domini O
 niScoti sexto idus Maii clo CCCCLXXXIX.*

*Si quis ab instanti circo defendere sese
 Aegida vel cupiat pallados armigerae
 Hirsuta qui pelle tegor me vendicet & sic
 Romanum AEGIDII nouerit ingenium*

Ramusius Armi Cat

AEGIDIUS COLUMNA, romanus, e splend
 lustris Columnensium familia prognatus, Jo
 Columna, R. E. Cardinalis, qui anno 1244. ob
 nepos fuit, & ob insignes progressus, quos in
 sophia & theologia fecerat thomistica, *Doctores
 datissimi* adeptus est cognomen. Varia munera
 ecclesiastica, tandemque anno 1296. a Bonifacio
 bituricensium in Gallia Archiepiscopus, & pro

anicae Primas constitutus fuit. Sunt inter Scri-
 ps ecclesiasticos, qui cum Augustino Oldoino in
naeo romano p. 32, illum in R. E. Cardinalium
 gium cooptatum, & a Leone X. purpura cum ti-
 S. Matthaei in Merulana, quem postea cum titu-
 Marcelli commutauerit, ornatum fuisse perhi-
 . Sunt autem alii, qui illis contradicunt, inter
 eminet Ludouicus Donius d'Attichy in *Floribus*
riae Collegii S. R. E. Cardinalium ab anno 1049.
ad annum 1660. Lutet. Paris. 1660. III. Tom.
I. Tom. I. pag. 371. Diem obiit suum AEGI-
 s Auenione, XI. Kalend. Jan. an. 1316. aetatis
 LXVIII. Corpus Lutetiam Parisiorum transla-
 , in augustinianorum aede repositum, & sepul-
 m hoc epitaphio ornatum fuit:

IG JACET AVLA MORVM, VITAE MVNDI-
 TIA; ARCHIPHILOSOPHIAE. ARISTOTELIS.
 PERSPICACISSIMVS. COMMENTATOR;
 CLAVIS. ET. DOCTOR. SACRAE. THEOLO-
 GIAE; LVX. IN. LVCEM. REDVCENS. DV-
 BIA, FRATER. AEGIDIVS. DE ROMA. OR-
 DINIS. FRATRVM. EREMITARVM; S. AV-
 GVSTINI. ARCHIEPISCOPVS. BITVRICEN-
 SIS, QVI. OBIIT. ANNO DOMINI. MCCCKVI.
 DIE XXII. DECEMBRIS.

de illo Anton. Posseuini *Apparat. sacer* l. cit.
 . Caue *Histor. litterar. Scriptor. eccles.* pag. 753.
 ustin. Oldoini *Athenaeum* romanum pag. 28 seqq.
 . Egassii Bulaei *Historia academiae parisiens.*
 n. III. pag. 671. Fratr. Sammarthanorum *Gallia*
ffiana Tom. I. pag. 179 seqq. Natalis Alexandri
oria ecclesiastica Secul. XIII. Cap. V. Artic. II.
 n. VII. p. 152 seqq. Jo. Alb. Fabricii *Bibliothec.*
 l. *et infim. Latinis.* L. I. p. 51 199.

CCIIIX.

Duodecim libri Metaphisice ab ARISTOTELIS
summo philozophorum principe prae-
 cione tocius philosophie editi: Per
 capitula distincti. Summa denique dilig-
 dati incipiunt. in fol. folior. 122.

Adornauit editionem litteris gothici
 JOANNES PEYLYCK de Czeytz, id
 verba in fine conspicua testantur:

Condita pulchra iacent archana hic ph
Magno que studio scripsit ARISTOT

Accipe iucundissime lector hoc preclarum
num summi dei auxilio feliciter ad finem
etum. Summo denique studio Magistri
 PEYLYCK de Czeytz, ubi mendosum visus
 tum. Atque pro scholarium manuductione
 per tractatus & capitula distinctum. Ad
 ad rem pertinens neglectum inueneris! gi-
 pretare: quoniam non omnia possumus omni-
 sum Lyptzick per baccalarium Martinum
 de Herbipoli. Anno salutis Millesimoque
 mononagesimonono (1499) Die vero 4
 mensis Martii. His verbis typographi sc-
 sunt. Recusum esse hoc opus anno 1500
 scripsit Jo. Henric. Leichius in *Annal. typ*
 pag. 75.

JOANNES PEYLICKE, cizensis, prae-
 lomaeco, ciuitatis cizensis consule progn-
 magister lipsiensis, Jureconsultus, Decreta-
 for, Concilii Scabinorum Adseffor, & Sen-
 sis fuerat. Eius *compendium philosophi-*
 lucem vidit *Lipsiae* 1491. in fol. typis Me-
 teri impressum, vid. Jo. Henr. Leichii *As-*
 lipsiens. p. 65. Idem sine dubio liber et
Compendii philosophiae moralis adducitur

icio in *Biblioth. med. & infim. Latinit.* L. VIII. 13. & in *Lexico eruditorum* Tom. III. col. 1347. prius nos docet illum seculo XV. exeunte, & in Seculi XVI. floruisse. Herman. Buschii *Epitoma in JOHANN PEYLIUM Mamilinum, alias pz. art. doct. & Misnensis Juuentutis moderato-* existare L. III. *Carminum* adnotavit Jo. Henr. bius l. cit. not. r). Hoc cognomen *Mamilinus* dubio a similitudine vocis *Zeit* cum Teutonum e, quae latinis *mamma* est, originem duxit.

CCVIII.

in duo Elenchorum ARISTOTELIS *philosophorum principis* : per tractatus : capitula : &ulas distincti. oculataque elimati diligentia unt.

lagister Johannes Martini Saganensis ad-
Lectorem.

emor etatis paucos que durat ad annos
umanis opibus nec reparanda venit
preterias celesti odiosa zophie
lepte sub indocta nam fugit omnis honor
cito laxa cutisque ignavos occupat artus
lorabis vacuos preterisse dies.
l. folior. 28.

in calce libri legitur : *Finis secundi Elenchorum*
ARISTOTELIS. Anno dni. M. CCCCCIII. (1503).
amsi typographus nomen suum non adposuit, go-
cus tamen litterarum character satis luculentus, li-
um e Martini herbipolensis typographica officina
diisse, oppido testatur.

CCX.

Summi philosophorum principis ARISTOTELIS
libri octo de physico auditu physicorum
lati. Nouiter correcti & bene emendati.
vniuersaliter & in genere totum negoti-
um & vniuersalia philosophie principia
propter quid aliorum ostenditur Contin-
fol. folior. 90.

Codex litteris gothicis impressus, haec fert verba: *Habes amate lector textum AR-
fico auditu denuo satis laboriose emendatum
diligentia Baccalarii Martini herbipolensis
sis ciuis. ibidem a nouo pressum. Si quid
humano errore. admissum fuerit cum beniu-
dito atque inter legendum castigato. Non e-
omnia possit &c.* Hisce verbis typograp-
conspiciuntur subiecta.

CCXI.

Incipiunt libri *gloriosissimi Philosophorum*
ARISTOTELIS de Anima. in fol. fo

Neque a Michaelae Maittaire, neque a
Leichio, editionis, charactere gothico im-
pressio facta fuit. In fine haec leguntur ver-
ba: *ciunt gloriosissimi libri ARISTOTELIS*
(Stagyritae) filii Nichomaei de anima
Liptz impensis Jacobi Thanners impre-
1502.

CCXII.

quattuor librorum Meteororum ARISTOTELIS philosophorum facile principis beatus. Impressionum Ignee Aëree Aquæ cens causas & principia exquisitissime. in 66.

titur codici, charactere litterarum gothico, cuius Jo. Henr. Leichius in *Annal. Typogr.* mentionem fecit p. 81. epistola, in qua meteorologicam hanc, Petrus Sidororius, hallensis minimus magistros, academiæ Lipcentis, mendis unibus: complurimis tamen: eripuisse, atque a Melchiar Lotters oppidani Lipcentis ad æmulum & studiosorum profectum, caracteribus effecisse dicitur. In fine hæc leguntur verba: *quattuor Meteororum ARISTOTELIS philosophorum principis atque monarche. Lypczk in officina Lotters Anno MCCCCCIII. (1503) quinto yas finem feliciter cepere.*

CCXIII.

ΟΤΕΛΟΤΣ τα Ευρισκόμενα. ARISTOTELIS opera quæ existant. Addita iam ob argumenti similitudinem quæophrasti, Alexandri, Cassii, Sotionis, Polemonis, Adamantii, Melampodis. cuiusque sine adiecta varians locorum et præcipuis editionibus; nonnunquam manuscriptis codicibus: Emendationes non paucae ex interpretum versionibus, ut doctorum virorum animaduersionibus. capitum index; & duo rerum ac verborum

Ita inscribitur Tomus I. collectionis *orum* ARISTOTELIS, quam satis rarum
Joan. Ludolph. Bünemannus, in *Catalogo*
riss. p. 105. Gottlieb. Stolle in der *Histi-*
lahrbeit Jena 1736. in 4. p. 376. not. c
librorum Maurit. Georg. Weidmanni P.
Catalog. Biblioth. Salthen. p. 312. A
omnium partium, e quibus omnis colle
nitur, nos abstinemus, cum id multa sol
curatione factum fuerit a Viro Cl. Davi
in *Bibliothèque historique & critique* To
sqq. Duplex exemplar nobis ad manus e
alterum e bibliotheca portensi publica,
amico nobiscum communicatum fuit.
Tomo VII. qui *problemata* ARISTOTEL
titur, destituitur, qui etiam in istis exem
siderabatur, quae cum Cl. Clement e bibl
etorali hanouerana, & bünemanniana, co
fuerant. In exemplari, quod in biblioth
tur portensi, titulus, quem adscripsimus
tur, sed Tomo I. hic praefigitur titulus:
ΤΕΛΟΣ ὉΡΥΣΤΩ. ARISTOTELIS Ὁργ
Leges Theoreticae Omnes. Organum

Grynaeus latinam, *ad Philologum*. Paginis hoc men constat 465. Desiderantur etiam, quae in o exemplari reperiuntur, si *excerpta de ARISTOTELE* ex Suida & Diogene laërtio exceperis, *nissa de ARISTOTELIS vita & scriptis, ex aubus tum veteribus, tum recentioribus*. Cur Cl. id Clement *scripta ARISTOTELIS rhetorica, idum logices* adpellauerit *Tomum*, ignoramus. *tiae partis titulus, exemplar. bibliothecae por-* s, ab altero etiam exemplari differt. *ARISTOTΕΣ φυσικῆς ἀκροάσεως, βιβλία Θ. περὶ Οὐρανοῦ Δ. γενέσεως καὶ φθορᾶς Β. Μετεωρολογικῶν Δ. περὶ κο- Α. περὶ ψυχῆς Γ. περὶ αἰσθήσεως καὶ αἰσθητῶν βιβλ. Α. Μνήμης καὶ αἰαμιήσεως Α. περὶ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρεως Α. πνεύματων Α. περὶ τῆς κατ' ὕπνου ματικῆς Α. περὶ νεότη- εὶ γῆρας, καὶ ζωῆς καὶ θανάτου Α. περὶ αἰαπιστῆς Α. περὶ οβριότητος καὶ βραχυβιότητος Α. ARISTOTELIS* *byfica auscultatione, lib. 8. de Coelo 4. De Gener. orruptione 2. Meteorologicorum 4. De Mundo 1. Anima. 3. De Sensu & insensibilibus, lib. 1. De Me- & remiscencia 1. De Somno & vigilia 1. De uniis 1. De Diuinatione per somnum 1. De Juuen- seneſcute, vita, & morte 1. De Respiratione 1. Longitudine & breuitate vitae 1. Ad exemplaris n, quod postremum Lutetiae excusum est, emenda- Francofurti Ex Typographia Andreae Wecheli D. LXXVII. (1577) Ex praefatione Andreae pheli patet, quod hac parte initium operis impridi fecerit & speciminis quasi loco in lucem emitt. Tractatum, qui in hac parte reperiuntur, nlibet, nouo paginarum numero, Typographus tur. *Varia autem locorum lectio, in altero exem-*, in tractatus cuiusque fine addita, *index capi- & rerum ac verborum notatu digniorum bina in-* *aria alterum graecum, alterum latinum* heic deantur. Tomo VIII. hic praefigitur titulus: *ΣΤΟΤΕΛΟΥΣ Ἠθικῶν Νικομαχεῖων βιβλία δ'αα. A-* *TOTELIS Ethicorum, Sive De Moribus Ad Nic-* *coma-**

hac ratione inscribitur: ἈΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ
ARISTOTELIS *Oeconomica Siue de Rei*
cis. Francofurti. Ex Typographia Andre
M. D. LXXVII. pp. 33. Haec talem pri
lum: ἈΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ Πολιτικῶν βιβλία
STOTELIS *Politicorum, Siue de Optim*
pub. Libri Octo, Ex castigationibus Pet
emendatiores facti. Francofurti Ex Typo
dreae Wecheli. M. D. LXXVII. (1577) p
tri Victorii praefatio latina, scripta est la
1552. *Variae lectiones* praemissae, dua
dimidiam complent. Reliqua omnia,
tero exemplari adiiciuntur, hic desidera
ne haec titulorum diuersitas, indicium
tissimum, duplicem exstare *operum* om
STOTELIS editionem, quae *ex typogra*
liana francofurtensi in 4. in lucem emiss
quidem extra omnem positum dubitatio
tionem posteriorem, multo perfectiorem
que esse prior: sed litterarum caracte
exscripta est, paullo obtrusiores sunt illis,
tibus conspiciuntur anno 1577. editis.

US MAIORAGII versionem, & Petri Victo-
tentiam emendato: Noua Caputum diuifio-
nis in fingula capita argumentis: fingulorum
um, per tabulas oeconomia: nec non reple-
unis, praefertim in fecundo, vbi multorum
trum commentaria deerant. Per Fabium
um Vtinensem Philofophum, & Graecarum
rum Pub. Venetiis Doctorem. Cum du-
idice, altero Caputum, altero Rerum, & ver-
locupletiffimo. Ad Illuftriff. & Reueren-
R. E. Cardinalem Ampliffimum Augufti-
Valerium Epifcopum Veronenfem. *Vene-*
pud Francifcum de Francifeis, Senenfem,
XCI. (1591) in fol. folior. 270. praemiffis
icibus folior. 28. exceptis.

ber in Germania nunquam recufus, raro, noftra
e, inuenitur, quae enim *paraphrasis* MAIORA-
Bafleae 1554. expreffa in fol. a Jo. Alb. Fabri-
. III. Biblioth. graec. Cap. VI. p. 127. memora-
non ad libros ARISTOTELIS rhetoricos fpectat,
uidem vir Cl. Joan. Petrus Kohlius, in praefat.
ita & fcriptis MAIORAGII, Deliciis epiftolicis
1731. in 8. editis, praemiffa, exiftimare vide-
Paraphrafin in libros effe ARISTOTELIS re-
trius cui φδογας, & περὶ οὐρανῶν, diferte prodidit
lib. Fabricius l.c. & Niceron in Memoires Tom.
p. 283. Conf. Catalogus librorum per Joannem
finum excuforum, Andr. Jofifci Orationi, de or-
ita, & obitu Joan. Oporini, adieftus, vbi para-
fis memorata quidem adducta, nulla autem in li-
gheticos adlata fuit. Explanationes fuae com-
arii MAIORAGII, in libros tres ARISTOTE-
rheticos, primum in Italia, MAIORAGIO iam
tuo, in lucem prolati fuerunt, ab eius amittio
a. l. Mm Primo

Primo Comite Venetiis 1572. in fol. pp. 4.
 Niceron l. cit. p. 284. Editionem, quam
 theca portensi publica perlustrauimus, vt tit
 dit, Fabius Paulinus, qui philosophus & me
 nensis, non *typographus* fuit, vt Cl. quiden
 l. cit. p. 83. existimat, curauit. In secu
 pagina, conspicitur M. ANTONII MA
 imago, anno 1555. cum annum ageret aet
 nitidissime ligno incisa. Sub illa collocatus
rum MAIORAGII editorum, edendorum
torum elenchus. Fabii Paulini *epistolam* ded
 excipit, Primi Comitis *epistola*, *Mediolan*
nuar. 1571. Scripta, qua Fratribus Arcimbo
 tonello Protonotario apostolico, & Sena
 & Joanni Candiae & Vallegii domino, ea
 mum ob causam, editionem primam, *expl*
 MAIORAGII dicauit, quod MAIORAGII
 Fratrum Arcimboldiorum, alumnus olim
 Hanc *epistolam* sequitur, MAIORAGII *pr*
tres ARISTOTELIS libros, de arte rhetor
capitum, & tabula oeconomiam trium libro
plexa. Operi ipsi aducitur *index rerum &*
locupletissimus, quae in toto opere continentu
 ronus nullam huius optimae editionis not
 buisse videtur, id quod insignem illius rarit
 de confirmat. Recentiore editionem *Pa*
Joan. Cagnolum 1689. in 4. *nitide* quidem
tiosissime impressam, a Joan. Alberto Fabr
 buisse secum communicatam testatur Cl. Ko
 Incredibile est, quot virorum doctissimoru
 hoc MAIORAGII opus condecoratum fu
 lentio iam praeterimus Andreae Schotti, Da
 org. Morhofii, Ludouici Moreri, aliorum
 monia, & vnum, quod illi tribuit Cl. Ko
 repetimus encomium. *Thesaurus*, ait l.c
potius eloquentiae variaeque eruditionis, q
appellandus est hic MAIORAGII commenta
hunc enim quidquid propemodum habuit doctri

ne sibi comparauerat artificii rhetorici longo rerum
acquisiti ac confirmati, non sine summa diligentia
esset. Nec falluntur profecto illi, qui eorum omni-
quae nobis reliquit MAIORAGIVS, scriptorum
ceps ac praecipuum hoc appellant, omnium recen-
sum Hermolai Barbari, Georgii Trapezuntii, Ca-
Sigonii, Petri Victorii commentariis, doctissimis
multoque studio elaboratis, doctrinae non tantum
arata, sed & nitore sili, interpretationisque per-
icia longissime anteponunt &c. Inter tot aurem
IORAGII admiratores, adversarius quidam insur-
it Natalis Comes, qui paullo iniuriosior in eum
le videtur, cum L. VIII. *Mythologiae* Cap. V.
170. edit. wechel. 1574. in 8. plagii eum postula-
& scriberet: qui locus (ARISTOTEL. L. III.
105.) cum ante nostram aetatem legeretur deprava-

Petri Victorii Patricii florentini, ac viri claris-
simo ingenio est integritati restitutus, ut mihi, cum
in Florentiae, multis rationibus probarunt viri qui-
bus eximiae integritatis & eruditionis, atque in pri-

Vincentius Borghinus, vir omnium, quos unquam
noxi, multiplici rerum cognitione praestantissimus,
um gravium testium auctoritate commotus non po-
non summo opere improbare M. ANTONII cuius-
MAIORAGII, nescio impudentiam ne appellem,
exquisite ambitionem; qui omni explicatione pro-
aristotelicae artis ipsius Victorii scriptis accepta,
ex iisdem viris illustribus cognovi, ex hac emenda-
pe elatus, mox alibi in Victorium ipsum non seinel
ultrauit, & per loci huius correctionem viros omnes
issimos suae aetatis infectatus est: atque in primis
molauit Barbarum, virum praestantissimum &c.
Natalis Comitris legisse videtur Mr. Gibert,
idemque parisiensis Rector, & rhetorices in Colle-
mazariniano Professor, qui in *Jugemens des Sa-
rs sur les Auteurs, qui ont traité de la Rhetorique*
I. p. 65. cum de commentatoribus in libros ARI-
OTELIS rhetoricos, exponit, de MAIORAGIO

*il joint souvent des exemples: il montre
érudition: Victorius n'en a pas moins. C*
Dictionnaire historique & critique Tom. I
not. H. Sed dedit MAIORAGII dese
Kohlius l. cit. p. 84 sqq.

Catalogum Scriptorum, qui viram
MARIAE COMITIS, suae DE CONTI,
Maioragio, pago haud procul ab vrbe
sito, MAIORAGII adsciuit cognomen,
demiae Hetruscorum *degli Transformat*
tur, nomen ANTONII MARIAE,
transformauit ANTONII, anno 15
posteaquam Professoris eloquentiae m
munere, magna nominis fama functus f
1555. aetatis autem anno XLI. mortui,
transmiserunt, inuenies in *Memoires de*
l. cit. p. 285. in praefatione Cl. Kohlii, 1
p. 2 seqq. Conf Marquardi Gudii *epistola*
non solum nonnullae M. ANTON. MA
sed etiam virorum doctissimorum & clariss
RAGIVM, & ad alios passim insertae f
stolae, quibus vita MAIORAGII n
stratur

Positis ante singulas declarationes Graecis
s. Auctoris: iisdemque ad verbum Latine ex-
s. Accessit rerum & verborum memorabi-
Index plenissimus. *Cum gratia & privilegio.*
istiae, apud Juntas cl. Is LXXVI. (1576) in
pp. 698. exceptis praemissis & indic. fo-
23.

librorum, quos conscripsit PETRVS VICTO-
rs, editiones in Italia excusae, non solum littera-
a elegantia, qua editiones in Germania repetitas,
erant, sed etiam raritate, rerum aestimatoribus se-
nmendare solent. Hunc sane librum, inter rariss-
os iam rerulit Joan. Ludolph. Bünemannus, eique
magnum in *Catalogo libror. rarissimor.* p. 95. sta-
pretium. Conf. Cl. Vogtii *Catalog. libror. rariss.*
09. Is autem Gabrieli Naudaeo in *Bibliographia*
tica p. 247. edit. quae cum Degorei Whear *Re-*
onibus hyemalibus, Cantabrig. 1684. in 8. euul-
fuit, recte & doctrinae facilitati, & studiorum
terea suorum utilitati consuluisse videtur, qui Da-
is Heinlii paraphrasin, in libros ARISTOTELIS
ricos, una cum editis e regione Zwingeri & P. VI-
RRII commentariis, sibi addiscendum & evoluen-
proposuerit. Quibus causis PETRVS VICTO-
s adductus fuerit, ut Francisco Medici, Magno
riae Duci, hoc opus suum nuncuparet, hisce ver-
initio epistolae dedicatoriae exposuit: Multae
causae, & illae quidem magnae, ac instae prin-
optime, quae me hortatae sunt, ut hoc vigiliarum
rum munus, ad te mitterem: & siquid honoris
ac laudis ad me peruenire potest, tibi largirer, at-
bonefissimo tuo nomine consecrarem. ut autem
tam nunc, quod tibi multis modis debeo: liberali-
que tua grandi sum usus in neptibus collocandis,
l beneficium quam magnum sit, intelligere facile
vere, qui aliquando eguerunt, benignitateque ali-

enius subleuati sunt, illud me magis mouet, quod officio, facioque, quod necesse est ab omnibus, ac magno consilio gestum esse existimetur, enim cupidus verae laudis, laetorque non par audio iudicium meum commentari. Quomodo non probabitur, opus de optimo statu ciuitatis, in quo philosopho scriptum, ad eum missum esse, vnum tenet trium amplissimarum ciuitatum, multas relinquam, antiquas ac nobiles, siue in fidem his commendarint, siue quae in ditiorum posita sint: Et, ut illae rectum cursum saluaeque in portum vebantur, plurimum idemque excultum animum habet scientia artium, ceteraque monimenta magni huius dignouit: in primis autem sapientiae parte quae bene viuendi praecepta dat, Et non solum privatae vitae, cum laude degendae rationem, reipublicae, recte regendae prudentiam: Latino Graecumque sermonem, necessarium scientiae perdiscendis, puer adhuc hauserit. Haec non inuitum tamen, me traxerunt ad hoc facere. Matrimonio sibi iunxerat iste Franciscus uxorem, Maximiliani Caesaris sororem, ut PETRVS VICTORIVS, ait, de magnum Etruriae ducem adpellauit, itaque ab omnibus voluit, quo simili gradu honoris Cosmus, pater Francisci, a Pio V. pontifice decoratus fuerat. Indicem rerum ac verborum, ut VICTORIVM hoc labore leuaret, Benedictus, latinarum, ut a Victorio vocatur, Et rerum listorarum, ut artis quoque dicendi bene ipsarumque doctor adcuratus. Huius indicem, tres alii, primus graecarum vocum, secundum e veteribus auctoribus, ab ARISTOTELIS libris politicis, citatis, & tertius denique quorum nomina complectitur, quarum testium VICTORII commentariis citantur, aut loci citantur, aut explicantur. Impressus typis, in huius

tur, *apud heredes Bernardi Iuntae Mense Augusto LXXVI.* (1576). Quanti Ioannes Caselius librum aestimauerit, verba eius docent, quae leguntur *Solar. L. V. Epistol. V. ad PETRUM VICTOR- M* p. 285. edit. Justi a Dransfeld *francof.* 1687. *Deinceps reuertar ad ARISTOTELEM, & au- ribus meis forte illius libros de optimo statu rei- l. interpretabor, illustratos a te, diuinis commen- is, quo facilius amplissimas illas doctrinas asseque- ar, magisque emergeret illa cana veritas, Atticae isophiae alumna, secundum Varronem. De PE- I VICTORIO alio tempore dicendi locus erit.*

CCXVI.

NSTANTINI *Porphyrogenetae Imperatoris,* opera. In quibus *Tactica* Nunc primum unt. Ioannes Meursius collegit, coniun- didit. *Lugduni Batauorum, ex officina El- ina anno MDCXVII.* (1617) in 8.

cripta Joannis Meursii omnia, & in primis aucto- graecorum, quas euulgauit editiones, raro hodie niuntur. Imperatoris CONSTANTINI Por- rogenetae opera, quae heic reperiuntur, iam an- seorsum a Meursio edita fuerant, nunc vero ad- i *Tacticis* collegit, & ut in praefatione ait, *dispar- veluti artus unum corpus esse fecit.* Omnem col- ionem Joanni ab Oldenbarnevelt Holl. & Westfr. ocat. Archiuor. Praef. magni sigilli Cust. Reipu- ae dicauit. Scripta CONSTANTINI hoc ordi- osita fuerunt.

De Administrando imperio liber ad Romanum phyrogenitum, *filium.* Illum iam anno 1611. e editum, verba testantur in fine obuia: *Lugdu- latauorum typis Johannis Balduini, impensis vero*

Ludouici Elzeuirii. Anno MDCL. Primus f. annes Meursius, qui hunc CONSTANTINI luce donauit publica. Vfus fuerat codice, qui prista Egnatio, in Bibliothecam transmigrauerat, *Versionem latinam*, & *notas breues*. Cum caput libri XXIII. & XXIII. *per* 12. *terras* nimis corruptum, e graeco, non con- auderet Meursius, id postea praestitit Anselm- durius, Presbyter ac monachus benedictinus, gregatione melitensi, qui integrum librum, tione meursiana recudendum curauit Tom. I. quod parrem *corporis historiae byzantinae* co- & hoc inscribitur titulo: *Imperium Orientis antiquitates constantinopolitanae, in quatuor distributae, quae ex variis scriptorum graeco- ribus & praesertim ineditis adornatae, com- & geographicis, & topographicis, aliisque qu- rimis monumentorum ac numismatum tabellis- tur, & ad intelligentiam cum sacrae tum pro- storiæ apprime conducunt. Paris. e typogra- 1711. in fol. form. maior. & Venet. ex ty- Barthol. Jauarina 1729. II. Tom. in fol.*

II. *Liber Taciticus, terra marique pugnanti- nationem continens.* Huic libello Meursius versionem sed tantummodo *notulas* quasdam Emendarione igitur indigent verba Niceron XII. des *Memoires* p. 190. vbi CONSTA- *Tacitica* a Meursio *graeco & latine* Lugd. Ba- in 8. edita dicuntur. Communicatus fuerat theca palatina, cum Meursio codex, e codice thecae vindobonensis descriptus, quem Petri- becus Tom. VII. *Commentariar. de Biblioth-* dobonensi p. 201. descriptit.

III. *De Thematibus Imperii Orientalis Lib-* Bibliotheca & *versione* Bon. Vulcanii, cum *N-* dem. Prodiit Bonauenturae Vulcanii edi- *Anni Batavor.* ex officina Francisci Rapheleng- in 8. Codicem ille nactus erat, qui Mechlini

quemdam, Anglum, Thomam Clementem, *nenter habitus, multos annos, in Bibliothecis βιβλιοθηκῆς squallore & pulvere delitue-
ra in altera miserae illius urbis direptione
, militari violentiae obnoxius, perierat, nisi
Nam Vulcanio tandem, una cum Procopio
is Justiniani, & Agathia oblatas, persolutis
atus est. Retulit haec ipse Vulcanius in epi-
atoria ad Janum Doufam, Paul. Busung, &
ab Almonda. Secundum quidem librum*

*Thematibus imperii occidentalis suae Euro-
sem etiam emittere animo constituerat Bo-
nius, sed fato, nescimus quo, deterritus, a
destitit, illamque gloriam Federico Morel-
, qui primus *Librum II. cum versione sua &
ulgus edidit Paris. 1609. in 8. Sunt vero
pud CONSTANTINVM PorphYROGENNE-
provinciae, in quibus militum legiones,
is, locatae fuerunt. Vtrumque libellum
egis Galliae 2431. in charta bombycina
astigatum, & addita versione noua publici
fecit Anselmus Bandurius Tom. I. *Impe-
/ Adiecta conspicitur tabula geographica
ssa Guilielm. de l'Isle, quae imperium con-
litanum, quale ab Heraclii aetate, per 94-
ligestum, ob oculos ponit.***

CONSTANTINI PorphYROGENNETAE *Nouellae
nes aliquot. Sunt numero XIII. quas iam
exire, cum versione latina, iusserat Joannes
us, in Jure Graeco-romano tam canonico,
li, ex variis monumentis Europae & Asiae
ncosf. 1596. in fol. Tom. I. L. II. p. 103.
Tom. II. p. 139 seqq. His emendationes &
es quasdam adiecerat Joan. Leunclavius,
, Meursius in sua editione adiecit, & illis
iunxit, CONSTANTINI PorphYROGENNE-
ratoris nouellas constitutiones IIII. quas e
regis, auctiores melioresque, cum noua ver-
sione*

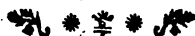
sione & castigationibus iam antea ediderat
Labbeus Paris. 1606. in 8.

Conf. de CONSTANTINO Porphy-
eiusque editis scriptis Martin. Hanckii de
byzantinis L. I Cap. XXV. p. 461 sqq. J
bricii *Bibliotheca graeca* L. V. Cap. V. p.
& qui nuper *Lipsiae* 1751. in fol. form. m
Imperatoris, de ceremoniis aulae byzantina
mum cum viris doctis e bibliothecae senat
ensis codice, cum viris doctis communicat
Henrici Leichii *Commentatio de vita & i*
CONSTANTINI Porphyrogeniti, imperat
tini *Lips.* 1746. in 4. edita, & operi memo
I. praemissa.

CCXVII.

Tου Σοφωτάτου ΚΟΥΡΟΠΑΛΑΤΟΥ
ΟΦΦικιαλῶν τοῦ παλλατίου Κωνσ-
ταῦς, καὶ τῶν ὀφφικίων τῆς μεγάλης Ε
Sapientissimi CΥΡΟΠΑΛΑΤΑΕ, de offici
latii Constantinopolitani, & officiis magi
siae. Libellus Graece & Latine nunc p
lucem editus, ad historiae ciuilis, ecclesi
totius antiquitatis intelligentiam perutili
farius. Ex bibliotheca viri clariss. &
Julii Pacii J. V. D. Additus in fine No
bellus. Cum indice rerum & verborum
tiss. *Apud Joannem Mareſcballum Lug*
MDLXXXVIII. (1588) in 8. pp. 425. 1
dedicatoria pp. 9. non numerata fuerit.

Librum esse raro obuium, *catalogus*
bibliothecae ſalthenianae p. 394. Duplex

lo, altera Julii Pacii, qui Hippolyto a Colli-
C. & Professori Heidelbergensi, tali inscripti-
rum dicat.

Nob. V.

Hippolyto a Collibus *J. C. clariff.*

Collegae Opt.

Hunc CYROPALATIS *de Officiis*
Constantinopolitan.

Libellum

Ex suo nemodiaeque in publicam
Utilitatem nunc
primum editum

Officii & Amicitiae non
Vulgaris publicae testandae
Causa. Jul. Pacius Beriga
D. D.

editoris Nadabi Agmonii, siue Francisci Junii,
istola *consulibus ac senatui inscriptae reipubl.*
furdensis, *Francof. an. 1588.* scripta, librum fa-
sse voluit. Is librum e graeco conuertit, &
& indicem adiecit. Ignorauit autem verum au-
GEORGII CODINI nomen, & *Cyropalatas*
tis nomen, pro proprio vendicauit. Quo loco
prodierit, non constat, verisimile est, illam
vergae natales suos debere, quamuis Martin.
us *de Scriptoribus byzantinis* Lib. II. Cap. X.
13. & Henric. Wharton in *Appendice ad Guil.*
listor. litterar. Scriptor. ecclesiast. p. 147. li-
brancosurfi esse euulgarum existiment. Nice-
Memoires Tom. XVI. p. 197. id *Lugduni Ba-*
n factum esse, adfirmat. Exstant exemplaria,
nouo ornata titulo, & additis aliquot pagellis
ci Junii nomen in fronte gerunt, & ex *Hie-*
ommelini officina 1596. prodiisse dicuntur.
Viceron l. cit. vbi ait: *Junius publica le pre-*
et Ouvrage sous le nom hebreu de Nadabus
nus; son travail n'a pas eu l'approbation du
qui a trouué son édition très défectueuse, & les
com-

conjectures dont il s'est servi dans ses correctes notes, fort peu heureuses. Il en donna une nouvelle à Heidelberg en 1596. in 8. Et la dédiée à Gerhard Freher, qui lui avoit procuré des manuscrits par le moyen desquels il y a rempli plusieurs de la précédente. Il en préparoit une troisième, lorsqu'il mourut, & cette circonstance a privé le public. Mais inprimis exceptit Franc. Junium, Jacobus Gretserus, qui illum non Tom. II. de sancta cruce, locis a Jo. Alb. L. V. Biblioth. graec. p. 478. memoratis per se sed etiam in variis lectionibus, & explicationibus libellum GEORGII CODINI Curopalatae, 1602. in 8. & in Facula GEORGIO CODINO Curopalatae accensa, Ingolstadt. 1604. in 8. mixtum dedit. Ipse Jacobus Gretserus, novam GEORGII CODINI dedit editionem, hoc titulo: GEORGIUS CODINUS Curopalatae & officialibus magnae Ecclesiae, & aulae metropolitanae, latine versus, adiunctis tribus Codicum, observationum, & emendationum libris, syntagmate de imaginibus manu non factis, de a S. Luca pictis, Paris. 1625. in fol. Ad tres potissimum recensuit librum, duobus Boicae bibliothecae, tertio lauteriano. In primis his verbis, in duplicem Franc. Junii editionem hitur: CODINUM ne plane otiosus essem, insumpsi, verti, commentaria adieci, errores germanici Junii detexi: utique id aut non facturum aut periculum (quamvis innumeros eius errores distinxim) nisi Junius homo arrogantissimi supercilii catholicae fidei immanissimus hostis fuisset, qui cum haberetur, & vendicaretur omniscius, perspicuit, edito CODINO, sibi hac opinione & famam iniuriam, si tamen volenti fieri potest iniuria Junius hanc de se opinionem, & famam volebat vebat, qui Curopalatam primum edidit, anno prioris LXXXIIX. ex bibliotheca Julii Pacii, su-

omine, vel potius in iudaicum commutato - - -
 s nactus Junius a Marquardo Frehero integriora
 plaria, adiectis priori editioni aliquot pagellis,
 s lacunas nonnullas expleuit; nomen suum pro-
 est, CODINVMque Frehero inscripsit, ita vt
 palata iam tribus patronis stipatus in publicum
 it. Merito tamen culpandus est Junius, quod
 n editionem non adornarit, & a se pleno sacco
 os errores non correxerit, adiutus codicibus bi-
 becae palatinae, & Raphaelis Seileri exemplari;
 erat apographum optimi codicis augustani: nam
 INVM olim fuisse: iam enim non est; sed amisi-
 st; vt ante aliquot annos ex amplissimo domino
 do Velfero Huiro Augustano intellexi: nescitur
 negligentia vel fraude perierit. Tot ergo subsi-
 instructus Junius, praesertim translatione Seile-
 , debebat CODINVM a capite ad calcem recogno-
 plurima & grauissima menda emendare, librum-
 b erroribus liberum lectori proponere. Verum
 borum praestitit, nisi quod vt antea dictum, pau-
 pagellas, primae ac mendosissimae suae editioni
 , mutato titulo, addito nouo patrono, appositoque
 nomine. Quo ipso fucum lectoribus fecit, quasi
 u editionem promeret; anno MDXCVI. cum non
 e noua, sed prima, illa nimirum ipsa, quae anno
 LXXXIIX. prodierat, &c. Cum & in cohimen-
 riam libris, Gretserus, Junio non pepercisset, so-
 suum defendere, & Gretsero dicam scribere
 uuit Gerard. Joan. Vossius in praefat. libr. de hi-
 tis latinis fol. 13 b. seqq. edit. Lugd. Bat. 1627.
 Sub limam vocata ipsa Gretseri editio, & de-
 edita fuit, a Jacobo Goar hoc titulo: GEOR-
 CODINVS Curopalata de officiis magnae eccle-
 & aulae Constantinopolitanae, ex versione P. Ja-
 Gretseri, Soc. Jesu, cum eiusdem in CODINVM
 mentarior. libris tribus, & de imaginibus non ma-
 bils opere. In hac editione praeter Comparatum
 regis MSS. Graecum textum, & reparam la-
 tinam

exceptis praecipuis & magnis. Com-
ptima & splendidissima partem *Corp-
bisfloriae byzantinae*, vid. *Bibliotheca hi-
storica* Centur. VIII. p. 112 sqq. Re-
ex editione repetita *Venet. ex typograp-
varina* 1729. in fol. in den *Nachrichte-
lischen Bibliothek* Tom. V. p. 449 se-
tione inter alia monet Jacobus Goar
caput de officialibus ecclesiae magnae, illi
esse CODINI, cuius sententiae ratio
nimirum *Catalogum*, in quo officialium
sentur, a reliquis CODINI capitibus
giis gallicis MSS. distinctum reperiri
opus, absque *catalogo*, in sua, recto ori-
distributum, quod & ipsi, quibus Gret-
rit, comprobent codices.

GEORGIVS CODINVS floruit sub
ratoribus constantinopolitanis, & post i-
stantinopolitanae expugnationem ad
Curopolatarum officium esse iam desier-
tur Lambecius, in eam inductus fuit op-
Curopolatae titulum tantummodo obti-
officiis palatii scripserit. Vid. *brevis e*

ren additum fuerit. Illi autem, qui *Caropalatinate* tatem gerebat, aulae custodia, & cura demandat, auream virgam gestabat, primus in comitatu ratoris, eiusque auctoritas, imperatoriae proxi- ras. Vid. de denominatione & dignitate *Curo- ae* Joan. Meursii *glossarium graeco-barbarum* h *Batan.* 1614. in 4. pag. 279 seqq. Caroli du 10. Domini du Gange *Glossarium med. & infim. cicatis Lugd.* 1688. col. 729. Eiusd. *Gloss. "um & infim. Latinis.* Tom. II. *Paris.* 1733. col. 1242. bi Goat *Commentar. ad GEORG. CODINVM* II. pag. 24. edit. *paris.* Jacob. Gretseri Lib. II. *ruat. in GEORGII CODINI Cap. II. p. 190. & sp. V. p. 208. edit. paris* 1648.

anciscus Junius siue de Jon, senior, Theologus psis, natus an. 1545. & mortuus anno 1602. vi- uam ipse descripsit, quam primum in lucem edi- aullus Merula *Lugdun. Batavor. ex officina plan- us* 1595. in 4. Praemissa postea fuit operibus eius *vgicis Geneu.* 1607. & 1613. II. Tom. in fol. edi- *Praefatione* illam ornauit, & *breui narratione, de morbo, obitu, & scriptis* auxit Daniel Gerdesius in *ellaneis* groningen. Tom. I. *Amstelod. & Duisburg.* 5. in 8. P. II. p. 201 seqq. Legi etiam poterunt 10. Gomari *oratio fanebris in obitum* Franc. Junii *h. Bat.* 1602. in 4. Jo. Meursii *athenae batavae* *h. Bat.* 1625. in 4. pag. 163. Paull. Colomesii *sa orientalis* p. 94 seqq. edit. Hag. Comit. 1665. Melchior. Adami *vitae Theologor. exteror.* p. 96. II. Freheri *Theatrum viror. eruditione claror.* 12. de *Lebensbeschryving van geleerde en beroemde men* P. VI. *Amsterd.* 1733. in 8. p. 601 sqq. Ni- 10 *Memoires des hommes illustres* Tom. XVI. p. 172 *p. Adr. Baillet Jugemens des Savans* Tom. II. P. II. 12 sqq. Tom. V. P. II. quae complectitur *les Au- déguisez*, P. II. Cap. VII. p. 167 seqq. P. Baile *ionnaire historique & critique* Tom. II. pag. 1585.

CCXIIIX.

Opusculum MICHAELIS COCCINII
gensis alias KÖCHLIN dicti, De i
 Graecis ad Germanos translatione, in qu
 differitur, qui Galliae populi spectent ad
 tionem imperii. Item de Francorum or
 de * iplici Freia. (Francia) De corona i
 pleraque alia scitu memoratuque dignissim
 logiae duae eiusdem COCCINII sese a c
 sa quorundam infamatione defendentis ac
 tis. Insuper protestatio ad lectorem. i
 lior. 30.

In hac paucarum plagularum collectione
 storibus se offert

1) Ringmanni Philefii Vogesinae *to dext*
 argumentum libelli exponitur:

*Incluta in Heluetiis an Argentina sit oris
 Allatia & possit dici Heluetia?*

Semper ea populus fuerit Germanus in vr.

Quamvis hoc essent Gallica regna solo?

Sique ibi sint Francis (versus Titana cadet

Qui degunt) quoquo iura relicta modo?

Imperium Graiis an Gallus habuerit ab ipj

Aut potius belli Theutonus arte valens?

COCCINIVS *querit cum Bebelio ipsa m*

Scribitur horum isto maxima parsque

2) MICHAELIS COCCINII, *ad praeclaru*
doctorem consultissimum, Jacobum Oesler T
fem, epistola. Commemorat in illa episto
 duas scripserit *apologias*, Argentinam chalc
 ad imprimendum delatas, in quibus, se ad
 lumniosam infamationem, defenderit, quae
 in primis auctoribus, contra illum exorta fue
 rum alter erat Theologus, alter Jurisconsult

centia ac loquentia notissimus. Impingere autem ibant illi haereseos notam, quam ob rem istas iposuit *apologias*. Quia autem chalcographus de illi paruitate conquerebatur, & eiusmodi parua ra, in emporio francofurtensi, venalia non solere oui, adfirmabat, quaedam *de imperii translatione* Germanos, item, *qui Galliae populi ad ius & dittem spectent imperii*, scribere tentauit.

;) Τὸ τερψάζον Wolfgangi Richardi gisingensis, *argumentum libelli COCCINII de imperii tralatione*.

l) MICHAEL COCCINII *epistola, ad disertissimos iuriumque consultissimos viros, Joannem Reuchphorcentem, & Joann. Streler, vlmensem, & nric. Winckelhoffen, ehingensem, confuederatum Sueuorum iudices consistoriales, ac triumui-*

In illa exponit, quae illum impulerint, ut opusculum conscriberet. En! ipsa illius ver-

Cum viri sitis doctissimi, ac humanitatis rissimi, in conuictu inter epulas & pocula: tales em quaestiones nobis proponere solentis. Quocirca siusmodi consuetudinis fructum aliquem videatis: reuimus eas quaestiones quas nouissime in conuictu bustoque philosophico proposuistis: diligentius per-
etare, ac quid de ipsis sentiamus scriptis nostris id is explicare. Fuere autem quaestiones a vobis pro-
itae haec: Prima an Argentina sit vrbs Heluetio-
n? & quos alfacicos appellamus sint Heluetii? sicut
idam arbitrantur. Secunda, an argentinenſes sint,
semper fuerint Germani in Gallia tamen siti? Ter-
ta: an Argentina & tota Alfacia, ad ius & ditio-
ni pertineant Francorum? Quarta: an imperii
latio de Graecis sit facta ad Francos & non Ger-
manos? Quinta: qui Galliae populi ad ius & ditio-
ni pertineant imperii: tanquam feudatarii? Pri-
us duas in praesentiarum Bebelius discutiendas as-
umpsit, cuius sententiam; & meo quidem iudicio ap-
robatam: cum ipsemet per ydoneos scriptores satis
berque munierit: nihil amplius mihi addendum re-
om. I. N n liquum

liquum fuit. Ideo ad reliquarum questionum nem accedam &c. Huic epistolae opusculum subiungitur. Insertum fuit a Simon. Schbro, qui inscribitur: *Sylloge historico-politico-ca, Argentorati 1618.* in fol. In *Catalogo Bodleianae* Tom. I. p. 168. duae aliae commemorantur, quibus insertum fuit. Scripti qui idem de *Translatione imperii a Graecis* cos, pertractarunt argumentum, recenset Voetius, *Selectar. Disputation. theologic. P. iect.* 1655. in 4. p. 891 sqq.

5) Στιχιδία τοῦ Φιλῶλου περὶ ὁμοῦ πατριῶν. latino elegiaco montem celebrat Vogesum

6) *Tetrastichon* Jacobi Henrichman. in *apologiarum coccinarum.*

7) *Pro cocciniana apologia, tetrastichon,* Richardi, gislingensis.

8) Ad MICHAEL. COCCINIVM, amilarem, epigramma Leonardi Clementis, vlr

9) MICHAEL. COCCINII ad Leonamentem, vlmensem, *artium & philosophiae* paroetianum zwifaldensem. epistola, in qua commotus duas conscripserit apologia ponit verbis: - - *quarto abhinc anno (aetatis meae erat annus vigesimus quartus) quoddam lucubraui, de caesarea papalique p de causis tantae imperii inclinationis: & christianae ruinae. Et quum idem opusculum paullo concitatus incautiusque ac minus eruditum; eam ob rem vt me ipsum emendarem: consideratius eruditiusque quod aliquando aca dignum) elaborarem, dialogum scribere coepi de imperii iuribus, in quo tu pontificis rbotem suslinere ac defendere conaris: Bebelius Caspar Humel media quadam ac regia incmedium pacis & concordiae excogitare labora praefatum opusculum per quendam poetastrum nem furtim ad manus cuiusdam bilofi rancoro*

peruenit; qui rem mox cuidam iuriconsulto detestatur. Is theologus malae cuiusdam de me infamionis auctor. & seminarium extitit praecipuum ut libellum conscripserim haeresi plenum, & quod de sim excommunicatus. Illam equidem infamatio ego qui honestis hic sum genitus parentibus, & inter illos ac ciues meos vita & moribus comprobatus animi (ut debet) iniquissimo ferens: hoc mense Januario 1661 duas apologias ad quendam canonicum Stutgarum dedi, ut me apud ducales senatores a tanta infamione & criminatione defenseret. Sed quia talis infamatio indies magis ac magis inualescit ideo constitui eas apologias (ut omnibus essent testimonium & purae meae innocentiae) sub tuo nomine publicare: ut infamatio sit publica, defensio itidem mea sit publica.

1) *Apologia prima ad quendam Canonicum Stutgarum.*

2) *Apologia secunda ad eundem Canonicum Stutgarum H. B.*

3) *Protestatio MICHAEL. COCCINII ad lectorem.* Scripta illa est ex Tubinga, XVI. Kal. Augusti. anni. MDVI. in fine hoc legitur Distichon:

*cessit apud Tribonos solito limatius, illa
Ancluta Grünigeri calchographia. Vale.*

4) *In detrectatorem integerrimi viri, MICHAEL. COCCINII Tubingen. praeceptoris sui doctissimi et Guolgangi Richardi gyslingensis.*

5) *Jacobi Heinrichmanni, philosophi. ad doctissimum iuriconsultum illustrissimum principis Würtembergensium praesentissimum, Beatum Widman, praetorem & doctorem suum, epistula.* Dirissimas impresiones in illa, in COCCINII Aduersarios euomit, Ab summe rerum opifex maxime Deus, hosce impios & pestiferos homines, vertigine, lippitudine, potestate & coryza officias: omnes mendicorum morbo (quibus afflicti ciuitantes

ante sacras aedes ad stygem manum porrigant) eo
ut tandem morbo suo impediti: bonos lacerare desin-

15) Decastichon Jacobi Heinrichman. contra
dicum detractorem:

Spurcus & infamis pereat detractor amarus

Linguam amittat qui detrabit ingenuis

Et suspendatur fiatque volucris esca

Mersus aquis hic sit piscibus atque cibus

Fulmine tangatur iactato ex aethere summo

Et pereant statim grandine quaeque sua

Et malus hunc sursum rapiens inque aere dat

Pulveret & vento discutiatque scobes

Hunc tandem stygius daemon sub balnea ducat

Affiduoque lauens hunc Acherontis aquis.

16) Jacobi Oesler, tübingsen. viriusque iuris
Argentinae consistorialis causidici epistola ad MIC-
COCCINIVM, conterraneum & amicum suum
fine omnis collectionis haec leguntur verba: Jo-
Grüninger imprimēbat Argēn.

De MICHAELE COCCINIO cuiusque scriptis
omnes fere Historiae litterariae scriptores, alio
silentium, e quo singularem eorum raritatem co-
mus. In gymnasio tübingsenſi illum Henrici Be-
belii fuisse auditorem, ipse profitetur in *epistola* Tübingen
anno 1505. d. V. Kal. Maii ad studiosam iuventutem
manicam, scripta, quae legitur in Henrici Bebelii
opusculis, Argentin. 1516. in 4. editis p. 139.
postea varii, contra praeceptorem insurgerent
farii, innocentiam illius strenue defendit in ap-
p. quae legitur in Appendice *Commentariorum* H.
Bebelii *de Abusione linguae latinae apud Germanos*
de proprietate eiusdem, qui, ut alias editiones
mus, Argentin. cum *opusculis* Bebelii modo mentio
1516. euulgati fuerunt. Circa annum 1511. M.
apud Gubernatorem Vitum de Furst, Suevum,
tem auratum, atque iureconsultum, Cancellari-
nere functum esse, patet ex *epistola* Henrici Bebelii
ad eum scripta, & huius *apologiae* l. cit. ful-

vero 1506. octauum fuisse, quo COCCINIVS, mens paedagogii rector antea fuerit, ipsius adicos iuniores Collegii modernorum studii tubindocet epistola, Jacob. Hainrichmanni gramm., Tubing. 1506. in 4. & alibi saepius editae,

Conf. Viri clariss. Jacob. Burckhardi nuper, tanto reipublicae litterariae detrimento, monumentar. de lingua latine in Germania fatis P. II. in primis p. 318. not. (tt). Burc. Gorth. Struuii in COCCINII libellum de bello Maximiliani Venetis gesto, apud Marqu. Freher. l. cit. Jos. is in Bibliotheca p. 504. & Catalog. Bibliothec. nae p. 288. eius de bellis italicis L. I. excusum, cum Coriol. Cepionis, de Petri Mocenici his Lib. III. & Cornel. Wengeri de bello interndum Archid. Austriae & Venetos libello ap. Winter 1544 in 8. adfirmant. Idem sine dulus est, quem Marquard. Freher. tit. de belloliani cum Venetis, gesto anno 1511. inseruit I. Scriptor. rer. germanic. p. 539 sqq. edit. orth. Struuii. Dialogus, quem in epistola, loco bis citata, memorat. sine dubio lucem nundit publicam, quod ipse testari videtur apoma, vbi operis in quatuor libros dispersiti arum satis copiose exponit, & dum quarti libri ni, ait, insisterem, suasioni cuiusdam amici, a lo abstinui. Acres, quam elaborare decreueram, esta, atque sepulta manebit cum perpetuo silentio. ctione opusculorum bebelianorum, quae sine unni indicio in 4. prodiit, exstat Contra cares COCCINIVS ad lectorem, & MICHAEL. NII alias KÖCHLIN dicti, tuingensis, ad m iuventutem germanicam, epistola, scripta e d. XXV. April. 1505. Et haec sunt omnia, pud scriptores, de illo inuenire potuimus.

ALBERTI M. quod nos quidem sciam
reperitur. Jo. Alb. Fabricius Lib. I.
& *infin. Latinit.* p. 121. librum ALB
buit *de doctrina dicendi & tacendi, Pars
de arte vivendi, loquendi & tacendi* in
Mich. Maittaire Tom. I. *Annal. typogr.*
prodit. Eundem nostrum librum
mus, nisi Michael. Maittaire nobis ol
tia, qui non sine ratione suspicari vi
lum falso, nomine ALBERTI M. ei
qui potius ad Albertanum caussidicus
de quo vid. *Analecta nostra litter.* p. 11
neat. Christoph. Hendreich. in *Pana*
p. 85 titulum, prout in editione, qu
versatur, eum legimus, quamvis non
tulit, & libri antiquissimam exstare in
editionem, quae sine dubio haec ne
omnia venerandae verustatis indicia
Sine die & consule in lucem exiit, litt
cis admodum inconcinnis expressa est.
locus est, illam ex officina Joannis Zai
euulgatam esse crediderimus, circa

roque libro conspirant. Christophor. Hendreichius iam l. cit. editionem recentiorem *Lipsiae 1511.* in d. excusam adtulit, quam Jo. Henr. Leichius in *mal. typogr.* lipsiens. silentio praeteriit. Capitum XIX. quibus omnis liber absolvitur, argumenta haec sunt. Caput I. *de utilitate huius artis.* II. *de ommissione veritatis evangelice.* III. *de locis & principiis huius artis.* IIII. *de scientia librorum nature artis & moris in rebus corporalibus.* V. *de scientia librorum nature artis & moris in rebus spiritualibus.* VI. *de faciebus Dei per quas intelligitur, docetur & predicatur.* IX. *de faciebus anime per quas intelligitur, docetur & predicatur.* VIII. *de faciebus peccati, per quas intelligitur, docetur & predicatur.* X. *de faciebus penitentiae genere, per quas intelligitur, docetur & predicatur.* XI. *de faciebus contritionis, confessionis & satisfactionis.* XII. *de faciebus virtutis.* XIII. *de usu secundum quem deo operi servit.* XIII. *Quod deus utitur mundo, ut homo, ad quinque sensus.* XV. *quomodo deus utitur mundo ut instrumento.* XVI. *quod deus utitur mundo ut medio morali.* XVII. *quomodo deus utitur dyabolo, inferno & coelo empireo.* XIX. *quomodo deus utitur bono peccato, virtute & poenitentia.*

CCXX.

Liber de abundantia exemplorum *magistri ALBERTI magni Ratispa. episcopi ad omnem manum.* in fol. form. minor. fol. 66.

Liber, qui priori & vetustate & raritate similis est, eadem typographica officina originem suam ducere debet. In septem divisus est partes, quarum I. agit *de timore mundano.* II. *de inferno.* III. *de purgatorio.* IIII. *de diuino iudicio.* V. *de timore mortis.* VI. *de peccati timore.* VII. *de timore periculorum.* Tempora, partim e profana, partim ex ecclesiastica

historia desumpta sunt, quibus multae historiae, & putida figmenta inmiscentur. Sic de timore serui haec narratur historia, de quo fisco trasatore, qui cum duceret vaccam & ad montem sancti Michaelis, in litore maris Britannie & normanie, & appropinquaret fluxus maris qui quandoque viam illam attigisset vaderet exclamans, dixit: O beate Michael & dabo tibi vitulum, liberatus autem dixit tuus erat beatus Michael si credebat quod vitulum meum: & ecce fluxus iterum quae cum, exclamauit dicens: O beate Michael & promitto tibi vaccam & vitulum. Liber dixit. O Michael nec vaccam nec vitulum Cum autem sic quasi securus cederet: ecce fons suffocauit eum, & vaccam & vitulum: Thessalonicen. 5. Cum autem dixerit pax tunc repentinus superueniet interitus. & iste dicit vaccam & vitulum: hic se & omnia de suffragiis mortuorum hoc relatum legitur plurimum narrat magister Nicolaus de Flanginei pus bituntinus, qui erant duo socii fideles. alter prauiter peccasset ab alio animatus iuit mam & data est ei triennis penitentia: quae grauem incurrit infirmitatem: & cum esset grauiter eo quod non impleisset penitentiam: socius quod vellet eam pro eo adimplere. Cum mortuo eam ageret in fine primi anni apparuit ei in tertia parte corporis albus, in a ad modum picis: in fine vero anni secundi duabus partibus albus: in fine vero terti ei gratias agens de sua liberatione. P. V. mortis, hoc adlatum est exemplum de quo sortilega, quae cum grauiter infirmaretur, a filia sua bona puella quod querebat sacerdotalia sacramenta esse: quod cum nollet facere vocat cinas, ut ei secum hoc persuaderent, cum aut nollet acquiescere dixit quod non ita cito mor

oc sciret quæsierunt. at illa. Hoc anno primo die
 audiui cuculum canentem: quinque vicibus con-
 ixit cu: cu: & ideo scio, quod non morior infra
 annos. Cum autem ei persuaderent ne haberet
 fiduciam & ipsa nullo acquiescere: mortua est
 e sacerdote & sacramentis, & hoc contra illos,
 nis confidunt in vita sua. Et eiusmodi flosculis
 liber refertus est.

CCXXI.

de ALBERTI M. siue quæstiones CCXXX.
 per Euang. Missus est angelus Gabriel. in
 nae max. folior. 66.

eris ALBERTI M. quod sæpe seorsum excusum
 & in omnium eius operum collectione, a Petro
 y Ord. Praedicator, monacho, Lugd. 1651. ad-
 1, Tom. XX. primum occupat locum, hæc est
 rarissima, & nisi fallimur, omnium prima. Lit-
 codex impressus est gothicis, adeo rudibus, ut
 typographicæ, quasi infantiam, primo aspectu
 re videatur. Scatet præterea typosetiarum
 is, totque implicitus est scribendi compendiis,
 ter tot libros, seculo XV. impressos, quos vn-
 euoluimus, vix lectu difficilior, nostris oculis
 us fuerit. Nullus titulus, nulla littera initialis,
 m typographi, loci, aut anni indicium. *Prolo-*
gis inchoatur verbis, litteris maiusculis valde de-
 bus expressus: INCIPIT. PROLOGVS. IN.
 . VIRGINIS. GLORIOSE. EDITVM. A. DO-
 O. ALBERTO. THETONICO.(Teutonico) QVI.
 . NOMINE. MAGNVS. ALBERTVS. VOCA-
Prologum sequuntur Tituli questionum.

CCXXII.

Opus de laudibus beatæ Virginis Li
fol. form. max. folior. 223.

Quod de antiquitate & raritate, ope
TI M. *super euangelium: missus est angeli*
mus, id etiam de hoc anonymi opere, c
codice, qui in Bibliotheca reperitur porte
est, valet, cum ex vna eademque officina ty
vtrumque produsse librum, primus adspe
libet docere poterit. Omnia certe, ar
phicae incunabula produnt. Liber null
ctoris nomine, his inchoatur verbis:

IN. OPVSCVLVM. DE LAVDIBVS. BE
RIE. VIRGINIS (virginis) INTITVLAT
PIT. FELICITER. Cum hoc opus te
Oudino Tom. III. *Commentar. de Scriptis*
eccles. col. 158. *egregium sane est, atque o*
Virginis Dei, Mariae, laudes cumulate
insignis eius raritas ex eo colligi potest;
sius Nouarinus, se primum esse iactaueri
istius operis, cuius codicem tantummo
manu exaratum notitia peruenerit, in *el*
Libr. III. quem edidit titulo: *Electa sa*
bus, qua ex linguarum fontibus, qua ex pr
ritibus, nonnulla sacrarum litterarum loca,
catu donantur aut noua luce vestiuntur, sub
umbra ita virginis Mariae laudes exhibent
Gabrielis Nuncii, Iosephi sponsi, Joachin
genitorum eius imagines & uniuersæ utiliur
colores vitæ perficiendæ huius umbræ appe
stiores ostendantur. Lugd. 1633. Turnoni 1
1647. in fol. operæ nos pretium facturos
mamus, ipsius auctoris verbis, cuiuslibe
mentum heic adscribere. In I. *Libro expon.*
salutatio delata ad Mariam. In II. *distinguit*
Maria seruiuit nobis in filio, de singulis mei
sibus suis. In III. *adsignantur primo dignit*

*nae carnis virgineae & duodecim specialia priu-
rius. In III. agitur de virtutibus & preeminen-
us. In V. de utraque pulcritudine eius. In VI. de
nulis vel adpellationibus eius Mater, amica, soror,
ina, filia, sponsa, vxor, seu vidua, mulier, bona
, virago, princeps, regina, primas, ancilla, mi-
i. In VII. quomodo designatur per quaedam
tia & superiora, caelum. firmamentum, sol, lu-
r, sydus, orison, Lucifer, aurora, lux, mane,
In IIX. de terra & hiis, quae ad terram perti-
quibus ipsa figuratur, terra, solum, tellus, humus
, limus, & argilla, arca. campus, ager, mons,
concaua, vallis, desertum, solitudo, petra, pascua,
m. In VIII. de receptaculis aquarum, quibus
figurari, fons, puteus, flumen, fluuius, torrens,
, stagnum, alueus, & situla, lacus, ydria, consba,
is, trames, aquaeductus, labium, piscina, natatio,
natatoria, amnis, vena, latex, cisterna. In X. de
iciis, quibus ipsa figuratur in biblia, archa, thro-
solium, ferculum, sella, tribunal, sedes & cathedra,
is, lectica, scabellum, lectulus & requies, habitatio,
a, nidus, cella & apotheca, gazophylacium, biblio-
, aerarium, gynaeceum, locus, horrea, pistrinum,
us, clihaus, fornaxque, caminus, aula, tabernacu-
thalamus, domus. In XI. de munitionibus & na-
t, vrbs ciuitas. castellum, villa, turris, munitio,
us, nauis, pericula maris, archa Noae. In XII.
e adpellatur hortus conclusus. Libro finis im-
indice 180. rerum diuersarum animatarum, &
imatarum, quibus Maria in hoc opere comparatur.*

emplar operis nostrum, vt iam diximus, non
to auctoris nomine, editum fuit, id tamen RI-
RDO A SANCTO LAVRENTIO, Canonico, Ar-
iacono, & S. Mariae rothomagensis poenitentia-
qui medio Seculi XIII. tempore, & circa annum
p. inclaruisse dicitur, tribuere non dubitat Casimir.
inus, l. cit. cum exemplar istius operis olim fuerit
impressum,

impressum, in Bibliotheca Franciscanorum de
naio in Normannia, hoc titulo conspicuum: De
RICHARDVS A SANCTO LAURENTIO, qu
400. annos floruit de laudibus beatae virginis lib
Praeter Casimir. Oudinum ad eundem aucto
opus etiam retulerunt Aloysius Nouarinus l. cit.
Labbeus de *Scriptor. eccles.* Tom. I. p. 31. The
Rainaldus de *libris bonis & malis* p. 121. & 235.
Nomenclatore mariano passim. Franc. Pomer
Histoire de l'Eglise cathedrale du Rouen 1686.
L. II. Chap. XXIII. p. 283. Dissentire quidem
tur Michael Maittaire in *Annal. typograph.* T.
p. 564. ubi cum Josia Simlero in *Biblioth.* p. 96
Iegrino Anton. Orlandi in *Origine e progresso
stampa, e Notizie dell' opere stampate da 1457.
1500.* p. 143. Cornel. a Beughem in *incunabili
graphiae* p. 37. auctorem operis Bernardinum de
seu bustiensem esse existimat. Conscripsit q
Bernardinus iste, mediolanensis, ex ordine Mi
Opus de laudibus Mariae, *sive* Mariale, sed di
omnino, ab opere, quod recensuimus, esse,
descriptio in Theophili Sinceri *Nachrichten von
alten und raren Büchern* p. 40 sqq. Henr. Whar
Adpendice ad Guil. Caue Histor. litter. Scriptor.
p. 159. Bernardinum iudicio parum valuisse, &
perstitutionem, & nugas prouum fuisse scribit, qu
nis laudibus, & blasphemis lectori nauseam,
Mariae faciat iniuriam. Varias istius libri ed
recenset Jo. Alb. Fabricius in *Biblioth. med. &
Latinitat.* L. II. p. 581. Conf. Anton. Posseuini
sac. Tom. I. p. 222. Henr. Wharton. l. cit. Quod
ad editiones adinet, operis, RICHARDI A S.
RENTIO, Petr. Lambecius Tom. II. *Commem
Biblioth. vindobonensi* p. 777. antiquam exsta
firmat, *Argentorati*, sine auctoris nomine, per
tinum Simum, librarium & ciuem inclyte ciuitat
gentine facta diligenti collatione praeuia eiusden
ad exemplaria scripta 1493. in fol. impressam.

aitaire *Annal. typograph.* Tom. I. p. 564. vbi
n diuersam esse ait, ab illa, quae iam anno
eadem *Martini Simi* (qui vero nomine Flach
it) officina typographica *Argentorati* in fol.
c. Conf. p. 447. Editionem *Dnaci* an. 1625.
antiquis Mss. factam, memorauit Phil. Lab-
it. & Jo. Alb. Fabricius L. I. *Biblioth. med.*
Latinit. p. 119. & Christian. Schœttgenius in
t. Biblioth. Fabric. med. & infim. Latinitat.
p. 230. sed illam se non vidisse scribunt
us & Oudinus II. citt. Petrus Jammy opus
lberti M. & hanc ob causam, inseruit col-
omnium Alberti operum Tom. XX. Id per-
ictum fuisse, scriptores supra citati, maxima
, iam obseruarunt, quos vide. Forte Petrus
eiusmodi exemplar habuit, quod recensui-
i Alberti M. *Commentarius, super euangelium*
angelus &c. vti iam supra monuimus, prae-
iuit, quod illum in eam adduxit sententiam,
ique opus, Albertum habere auctorem, ar-
r.

CCXXIII.

angelica de casibus conscientie per fra-
ANGELVM de *Clauasio ordinis Mino-*
rium generalem cismontanorum fratrum
ie compilata. in 4. folior. 369.

vt librum, semel iterum saepiusque editum,
ecclesia romana, libri instar classici, cum sil-
summa, reliquis casuisticis libris omnibus
is, illisque commendatus fuit, qui eiusmodi
, delectantur, in raris reponamus, nisi haec
tio id requirere videretur, quae, si non omni-
na, tamen e prioribus aliqua est, & multis vi-
tissimis incognita fuit, qui omnium primam
Vene-

tata stimulis, vel recalcitraret, aut succederet, non dubito magnum eius capit minere. Noli igitur, qui fuisti semper nobis & Reuerentie tue hac in re esse
ANGELVS de Clauasio, ad Torniell
rescripsit: Angelicam Summam pro v
sorum, & eorum, qui cupiunt laudabili
per a me diuina opitulante gratia compi
eronymus frater suades vt arti imprime
Tardiusculo quoque & pigritanti ani
dulcia figis calcaria. quam ex quo, vlti
onem, tot laudibus extollis, vt tuis v
ram, imprimendam ad te transmittito.
ora pro me. Prologum excipit triplex i
plectitur capitulorum principia, per
nem disposita. 2) Nomina theologorum
torum, & aliorum romanae ecclesiae Do
los ponit, qui citantur in summa angeli
rat modum allegandi. In calce editioni
guntur versiculi, quibus typographus i
men suam.

Huiusmodi angelicas quicumque audire

Quae omnia sunt in summa laudanda

actorem atque opus impressum felicia dona

Clauissima tulit terra beata viro

ec CARLETA minus gens felix unde creatus

ANGELVS angelicis dignus adesse choris.

icit summa angelica de casibus conscientie per fra-

ANGELVM de clauasio compilata: maxima

diligentia reuisa: & fideli studio emendata, sicut

opus per se satis attestabitur. Venetiis impres-

tr Georgium de Riuabeni Mantuanum alias Pa-

an (ita enim vocem Parentez, non Parentez, vt

oan. Sauberti *Historia Bibliothecae reipubl. nori-*

ens. p. 160. & in Michael. Maittaire *Anal. ty-*

Tom. I. p. 489. illam expressam conspicimus,

idam existimamus) Anno dni. MCCCCLXXXVII.

17) XI. Kal. Nouembris. Libro finis imponitur

icis iuris ciuilibus & canonici folior. 10.

ersatur recentior Summae angelicae editio, ma-

s nostris, quae tali inscribitur titulo: Summa an-

ta de casibus conscientie, cum additionibus nouiter

tis, in fol. folior. 267. In fine haec leguntur

ta: Laus Jesu Christo. virgini matri Marie. bea-

tratri nostro, sancto Francisco. sancto Seraphico

uenture doctori ceterisque dei electis. Finis Sum-

angelica de casibus conscientie per Fratrem AN-

gelvm de Clauasio compilata. maxima cum diligen-

reuisa. & fideli studio emendata. sicut ipsum opus

se satis attestabitur. Nurenberge impressa per

tonium Koberger inibi conciuem Anno dni.

MCCC. XCVIII. (1498) in vigilia sancti Bartho-

ae apostoli. His verbis versus a nobis memorati

ciuntur. Vid. Mich. Maittaire *Anal. typograph.*

Tom. I. p. 676. *Biblioth. salthen. Catalog.* p. 36.

mae istius Summae censentur editiones, quae

bi Vngarelli, monachi ex ordine Minorum, pa-

rii, additiones, & Petri Vendrameni J. C. ve-

adnotationes, ob oculos ponunt. Recensentur

ones in Anton. Posseuini *Apparat. sacro Tom.*

88. in Jo. Alb. Fabricii *Bibliotheca med. & in-*

fin.

sim. Latinit. L. I. p. 262. Sermones hetruscorum diuise memorat Jo. Alb. Fabricius l. cit. tem eiusmodi libris pretium statuerit Andrius, & Joannes Mabillonius, vide in illi *contra vitam monasticam*, quam edidit Arthaeus Lugdun. Batav. 1695. in 8. p. 55. *Traité des Etudes monastiques Paris. 1691.* Chap. VII. p. 296. Conf. Gebhard. Theof. *introducio in vniuers. theolog. moral. st. XVII. §. 5.* & Jo. Michael. Langii *Differ. & progressu theologiae moral. systematic.* Joan. Franc. Buddei *Isagoge historico-theol.* p. 704.

ANGELVS CARLETVS, Ligor, Minorum seruantium vicarius generalis, cognomen suo obtinuit, a Clauasio (*Chiavasso*) oppidum unito, inter Taurinum & Vercellas, vnicui duxit, sito, quod olim ad Liguriam hodie vero Ducis pedemontano pariet. ecclesiae doctoribus, egregius ornatur eloque, id tantummodo repetere licebit, quae decorauit Jacobus Philippus Bergomas, XVI. ubi omnium, inquit, diuinorum dogmatum ditio conspicuus, & diuini sermonis declamatorissimus, atque famosus, sed & quadam te & sanctimonia clarissimus effulsit. Qui nem suum Obseruantium citra montes, per nos, verbo & exemplo, digne & laudabiliter cum labore direxerit, nihilominus cum cingit vir existeret, ut merito re & nomine ANGELVS, opus certe dignissimum edidit. Suiusmodi angelicam nuncupauit. Quobierit, non constat, cum alii annum 1482 alii 1499 alii denique alium annum, illi finitalem, contendunt. Illorum nobis placet qui cum Augustino Oldoino, in Athenis p. 30 sqq. aliisque, ANGELVM anno 1499 april. e vita discessisse existimant. Conf.

ptis eius, praeter scriptores iam cit. Ios. Simleri *Notitiae* p. 42. Henr. Wharton *Appendix ad* *il. Caue Histor. litter. Scriptor. eccles.* p. 158. Na-
Alexandri *Historia ecclesiastic. Secul. XV. & XVI.*
m. II. Cap. II. Art. III. p. 177. Data, vt
per, opera vitam ANGELI CARLETI fuisse de-
pram, ab Archangelo di Salto, hoc titulo: *Idea*
Angeli Seraphici, exhibita, in vita B. ANGELI de
Avassio, Confessoris Ordinis Minorum, Cunei per
Abol. Strabellam, 1664. in 4. legimus in Biblio-
theca aprosiana p. 84. edit. Jo. Christoph. Wolfii,
ibid. 1734. in 8.

CCXXIII.

Summa ASTEXANI de Ast. de casibus conscien-
tie. in fol. form. maior. folior. 505.

ditionem insigniter raram possidet Scholae pro-
vincialis portensis Bibliotheca publica, Litteris ex-
ta est gothicis, omnibus litteris, quas initiales,
florentes vocant, destituta. Praemittitur *tabula,*
index folior. II. quam ipse ASTEXANVS, se-
sum ordinem alphabeti, se composuisse scribit.
ne tabulae se oculis obfert, simulacrum Jesu cru-
ifixi signo incisum. Initio Summae, haec verba
antur: In nomine dni. Amen. Incipit Summa de
cas, ad honorem Dei compilata, per fratrem ASTE-
XANVM de ordine fraterum minorum: ubi premittun-
littere eiusdem fratris ad dominum Johannem gaye-
um sancti theodori dyacon. & cardinalem. & postea
mediate littere eiusdem. quas quando recepit summam
ad supradictum ASTEXANVM. Epistola ASTE-
XANI, in qua Joannis Caietani Vrsini hortatu, hoc
composuisse opus memorat, scripta est Jan. 1317.
Summa in octo distributa est libros: In I. agitur de
minis praeceptis; in II. de virtutibus & vitiis; in III.
Tom. I.

terminorum, cum suis notabilibus,
canonici, quam civilis contentorum,
cultatem in iure studentibus conse
propter eorum raritatem seu obscuris
imponitur, ordinatione titulorum de
rum legalium, secundum ordinem
tur etiam ibidem simul qui sint titi
quorum materia, agitur in hac sunt
verba haec sunt: Preclarum ac flua
XANI opus de casibus: forum ani
concernentibus: ex diuinis & huma
summam octo partibus distinctam. e
nienti. morboque animi medelam affe
lens in sancta ac foelici ciuitate Colb
& circumspectum virum Hinricum
incolam & ciuem. Sub anno dni M.
(1479) secundo Kalendas septembris
pressum. Nec non de spectabilis &
tempore rectoris alme & insignis r
nienlis speciali mandato indagati
tioneque (lucubratione) perscripti vi
digestum. admissum & app

si primam esse statuamus, quae hoc titulo adduci-
in *Catalogue des livres imprimez de la Bibliothèque
Roy, à Paris de l'imprimerie royale 1735. Tom. II.*
276. & in Mich. Maittaire *Annal. typogr. Tom. I.*
389. *Fratri ASTESANI de Est de ordine Mino-*
Summa de casibus, libri octo cura & sollicitudine
fratris Bartolamei Bellari de Feltro ordinis mino-
ri, nec non Fratris Gometii Hispani de Vlixbona
logiae baccalarei emendata duob. Volum. sumptibus
Joannis de Colonia sociique eius Johannis
achen de Gherretzem Venetiis 1478. in fol. Quae
in Joannes Nicol. Weislingerus in Catalogo libro-
impressor. in Bibliotheca ordinis S. Joannis hieroso-
litani asseruntorum p. 13. & in Armamentario casbo-
Argenterat. 1749. in fol. pag. 18. de editione ar-
gentensi per Joannem Mentel 1469. impressa, pro-
fundamento adhuc satis incerto, nituntur, cum
ta, quibus sententiam suam probare sustinet, mi-
tantum & calamo scriptorio exemplari adposita
sint. Recentissimus in Analectis litterar. de libris
scribis p. 1017 seqq. Valerii Maximi editionem
vetustam, cui calamo annus 1470. adscriptus fue-
sed ideo librum eodem anno fuisse impressum,
certo adfirmare nunquam poterimus. Forte edi-
tionem Weislingerus vidit, eadem est, cuius in Bi-
theca portensi euoluimus exemplar, litteris paul-
diioribus gothicis, non addito, loci, typographi,
ni indicio, in fol. impressum. Foliis absoluitur
multisque scribendi compendiis refertum est.
ta, quae editioni colonienfi 1479. praemittitur,
finem imponit. Alias libri editiones vid. in Cl.
id. Clement Bibliothèque historique & critique
I. p. 170 sqq. Ex hac Summa, quae ab Auctore
ana & astensis plerumque nominari solet, & qui-
e Libro V. Tit. 32. excerpti sunt canones poeni-
ales, qui cum Gratiani decreto plerumque edi so-
& ab Antonio Augustino deinde adiecti fuerunt
essentialibus canonibus, quos cum notis edidit Tar-
vacenae.

raconae 1581. in 4. Venet. 1584. in 4. & cum iuris pontificii Paris. 1641. in fol. Habem editionem vetustam, gothico litterarum c in 4. fol. 6. excusam, quae hunc prae se fert *Textus canonum penitentialium. cunctis curarum habentibus multum salubris atque perutilis ad verbum pene, de summa fratris astensis, oratorum extractus.* Conf. Jo. Alb. Fabricii *Biblograeca* L. VI. Cap. I. pag. 75. Nicéron Tom. VIII. p. 70. die *Merkwürdigkeiten* d. *Biblioth.* zu Dr. Tom. II. p. 195 sqq.

De ASTEXANO siue ASTESANO, ex alpinorum vrbe, haud procul ab vrbe med oriundo, ordinis Minoritarum sodali, prou nuenfis alumno, seculo XIII. claro, vid. An seuini *Apparat. sac.* Tom. I. p. 135. Henr. *Append. ad Guil. Caue Hist. litter. Script* p. 19. Christophor. Hendreich *Pandectae* br gicae pag. 313. Louis Ellies du Pin *Biblioth Auteurs ecclesiastiques* Tom. XI. p. 7. Natali dri *Historia ecclesiastica Seculi XIII.* Tom. VI Artic. II. p. 153. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth infim. Latinit.* L. I. p. 381. Conf. Jo. Fran *Ifagoge historico-theologica* P. I. p. 704. & q scriptores citantur.

CCXXV.

Summa AZONIS. in fol. form. max. foli exceptis indicibus folior. 17.

- Opus profecto superuacaneum susciperem
- tam viri multis verbis repetere vellemus, q
- mini iurisperitorum incognitum esse credi
- Adeant qui de PORCIO AZONE, *Juris m*
- tuba veritatis*, & *legum fonte*, anno 1200 sun
- tius orbis luctu, extincto, historiam legere

Panziroli *de claris legum interpretibus* Lib. II. XV. p. 113 sqq. Jo. Richardi *visas Jureconsul-* 401 seqq. Marci Mantuae Benauidii *epitom.* *Iusfrum* p. 437. Christophor. Hendreich *Pan-* andeb. p. 367. Carol. Sigonii *de rebus bono-* us *Hanov.* 1604. in 4. L. III. in fine, Nicol. Bononiam *illustratam* in Jo. Gerh. Meuschenii *mmorum dignitate & eruditione virorum* Tom. II. 1736. in 4. pag. 162. Caesar. Egaff. *Bulaei* *in academiae parisiinae* Tom. III. pag. 675. Arisii *Cremonam litteratam* Tom. I. p. 89 sqq. *e de' letterati d' Italia* Tom. X. pag. 281 seqq. b. Fabricii *Biblioth. med. & infim. Lat.* Lib. I. In tanta olim, teste Guid. Panzirolo l. cit.

AZONIS *summa*, apud veteres Jureconsul- toritate fuit, vt non modo in omnium mani- faretur, sed sine ea, forensia negotia, non tra- offe, in prouerbium abiret. Vnde Veronae statutum fuit, neminem illorum Jureconsul- to- illegium posse ingredi, qui eam *Summam* non : Nec Mediolani in ordinem Ictorum reci- ir, qui id opus secum non ferret, ac suum esse

Nostra autem, qua viuimus aetate, quamuis trabiles fere exstent editiones, quas Hendrei- cit. recenset, ita euanuit illius auctoritas, vt lurimos caussarum patronos, reperiatur rarissi- ii AZONIS *Summam* viderit. Exemplaria iuae veterum Ictorum fatum, veluti commune unt, & nondum in falsamentariorum, vnguen- nue tabernas transierunt, in monasteriorum, s bibliothecis delitescunt, vbi tineas & blattas : Non sane opus inter libros rariores referre- si editio seculo XV. exscripta, id exigere vi- : Litteris excusa gothicis est, & primo loco, los ponit, *Summam codicis*, quae hisce inchoa- bis: Iesus Maria *Probemium ad Summam co-* per dominum AZONEM *compositam: nona cum* tione : ac multis cum additionibus in locis suis

*nouiter positis: Deo fauente feliciter incipit, Fol. 2
Domini AZONIS probemium ad summam institutionem
incipit feliciter, Fol. 250. sequitur Summa ad pon-
tias & tres libros C. ac super libro nouellarum, seu
ibenticorum. Initio leguntur versiculi:*

*Quisquis ad auratas diuini muneris artes
Caesarei intrepido currere calce cupis
Impiger excussis loculis preciosa magistri
AZONIS legum iam tibi scripta cape
Hic caput est iuris: fons hic rutilantior omni
Flumine: ab initiis optime queque suis.
Eia ago seruata quicquid iacet aeris in archa
Excute si sacri munera iuris aues.*

*In fine fol. 230. haec typographi conspiciuntur
ba: Excellentissimi ac preclarissimi Jurisconsulti
AZONIS summa super C. & super institutionibus
quibusdam additionibus, aliorum doctorum (Placenti
Accursii &c.) pernecessariis ad ipsam: diligentissimi
stigata explicat. Impressa Venetiis summo studio
diligentia a Philippo pincio Mantuano. M.
D. MCCCCXCVIII. (1498) die primo Junii. Im-
perante clementissimo, ac sapientissimo d. d. Augu-
stino Barbadico, Inuicissimi Venetorum Senatus Duce
nissimo. Cum privilegio nequis audeat imprimere
ad decennium sub pena in eo contenta. Defende
ter Antoni. His verbis subiicitur imago S. An-
tonio ligno incisa. Quatuor codici adiciuntur indices
chaeli Maittaire editio incognita fuisse videtur. Si-
quidem nonnulli, qui Summam istam Joanni Bati-
cremonensi, AZONIS praeceptorum tribuunt, sel-
lam iam AZONI vindicauit Jo. Bapt. de Ga-
lupis in Historia interpret. & glossator. iuris p. 50*

CCXXVI.

ita in hoc libello. Modus confitendi
positus per *Re. episcopum ANDREAM*
S. Ro. ecclesie. Pe. Interrogationes &
quibus quilibet sacerdos debet interroga-
confitentem. Canones penitenciales per
Ciuitatensem compositi. Casus papales
pales, in 4. folior. 20.

collectio, in primis ob canones poenitentia-
anne Alberto Fabricio, in *Bibliotheca graeca*
moratos, vbi L. VI. Cap. I. p. 74 sqq. *Canonum*
ialium compilatores, & editores longa serie
. Prima & tertia collectionis particula, au-
produnt ANDREAM DE ESCOBAR, Hispa-
rdinis benedictini, Episcopum ciuitatensem,
aiacensem, & postea megarenssem, romanae
oenitentiarium, & vt nonnulli memorant,
lem. An is *interrogationes & doctrinas, qui-*
bet sacerdos debet interrogare suum confitentem,
papales, & episcopales conscripserit, pro certo
e neutiquam possumus. *Modus confitendi*, ab
lo fortasse non differt, quem titulo *luminis*
um adducit Nicolaus Antonius in *Bibliotheca*
eter. Tom. II. pag. 155. vbi & reliqua AN-
DE ESCOBAR *opera* recensentur. Anto-
euinus in *parat. sacr.* Tom. I. p. 84 seqq.
ndream, Hispanum, Episcopum aiacensem,
ndream megarenssem, & alium denique fuisse
1, Hispanum monachum Ord. S. Benedicti,
um primum megarenssem, deinde ciuitaten-
x aiacensem, postremo Cardinalem ac Poeni-
m, & decretorum Doctorem, existimat. Po-
ribuit libellum *de forma & modo confitendi*,
otario animae, Nicolai Abbatis de Bogar-
ixum esse, ait, quod & confirmatur a Joanne

Trithemio *de viris illustribus Ordinis S. Benedicti*. 1575. in 4. L. II. Cap. 136. & L. III. c. tonius Posseuinus quidem, Nicol. Anthonius I qui illos sequitur Joan. Albert. Fabricius *Libriob. med. & infim. Latinit.* p. 243. AN DE ESCOBAR primum Megarensem (*Meia* de ciuitatensem (*Civitate*) hinc aiacensem fuisse Episcopum scribunt. Sed ipse ANDR ESCOBAR, episcopatus, quibus praefuit, in *modi confitendi*, ordine inuerso, hac ratione rat: Ego magister ANDREAS, Hispanus, penitentiarius olim ciuitatensis & aiacensis, megarensis vocatus Episcopus. ordinis sancti I requisitus per mibi confitentes hanc generalem nem, que quasi omnia peccata continet. ex multorum patrum dictis collegi verbis breuioribus q tui &c. In collectionis, litteris gothicis i fine, haec talia leguntur verba: *Impressum N per dnm. Joannem Weyßenburger presbiter no salutis octauo (1508). In vigilia Matthi Michael. Maittaire editionem silentio praete*

CCXXVII. .

JOANNIS CVSPINIANI, *viri clariss. p medici, ac diui Maximiliani Augusti*. De Caesaribus atque Imperatoribus Romanis insignis: ab innumeris quibus antea scateb. dis vindicatum: Vna cum Volphgangi Hunreconfulti doctiss. Annotationibus, quibumera enim huiusce auctoris, tum aliorum historicorum loca, & restituuntur & expl De utilitate vero huius historiae simulque ipsius vita, ex doctiss. praefationibus opemissis, Lector abunde cognoscer. Accessi

& verborum tam in Annotationibus, quam Imperatorum vitis memorabilium, copiosus. Cum *Caes. Maieſt. & Chriſtianiff. Gallorum Caroli, gratia & priuilegio ad annos ſex. Bap- per Joannem Oporinum & Nicolaum Brylinge-* in fol. pp. 635. & 239. exceptis praefationi- : indice pp. 65.

Nullum quidem haec editio anni indicium in fron- te calce gerit, ſed ſine dubio circa annum 1561. 62. in lucem exiit. Anno nimirum 1561. Al- i Reyffenſtayn *epiſtola* dedicatoria ad Joannem Ja- um Fuggerum, *Kalend. Februar.* ſcripta eſt. Cum leo CVSPINIANI librum, ſe edidiſſe adſcribat, Volſgangi Hungeri, amici & adfinis coniunctiſſimi *notationes* iam abſolutas, potiſſimum ab interitu licaret, primam iſtam editionem cenſemus eſſe; e Hungeri *adnotationes* refert. Emendatione igitur indigent, quae in *Bibliotheca hiſtorica ſtruuii-bu- iana* p. 65. de eiſmodi editione, cum Hungeri *stationibus, Baſil.* 1540. in fol. euulgata memoran-

Praefationem, & carmen hexametron anonymi, auctur Chriſtophor. Scheurlae *J. V. D. Aduocati- riae, ad Carolum aultrium Romanor. Imperato- , in hiſtoriam Caesarum, a CVSPINIANO conſcri- n, proueniunt*, ex prima editione tranſcriptum. enim lege, a CVSPINIANI haeredibus, poſt lon- traſtationem, impetrauerat atque obtinuerat li- n, vt ſub Imperatoris Caroli auſpiciis publicare- , cum illi iam pridem ab ipſo auctore deſtinatus, ltima etiam voluntate conſecratus fuerat. In Ni- ii Gerbelli, phorcenſis, *praefatione ad lectorem*, ANNIS CVSPINIANI vita exponitur.

Natus fuit JOANNES SPIESHAMMER, qui mo- llorum temporum, viſitatiſſimo, CVSPINIANVS niniſi voluit, Swinfordiae, in orientalis Franciae lla, anno 1473. In gymnasio Andobonensi Con- radi

radi Celtis fuit auditor, tantamque studiis
 tantamque cum laude gloriam consequutus
 tempore, in vniuersa doctorum turba, nem-
 cundior, aut eloquentior haberetur, qua pro
 laurea corona, ab Imperatore Maximiliano
 fuit. Primum omnium eum Imperator i-
 adsciuit, in Hungariam, Bohemiam, Polonia
 torem misit, annis XII. continuis, eius co-
 opera, in difficillimis rebus saepe vsus. Mi-
 rado Celte, anno 1508. Bibliothecae vi-
 praefectus, & tandem senatus vindobonen-
 constitutus fuit. Illius epitaphium exstet
Lambecii Commentar. de Bibliotheca vi-
Tom. II. p. 1011.

JOANNES CVSPINIANVS *Doct̃or quo*
Ciuitatis Viennensis praefectus.

Excolui primum Musas, & Apollinis arte
Nempe fui Medicus, tumque poeta simul
Postea me rebus natum maioribus, auxit
Caesar & ornauit praefidis officio

Illa igitur nostro sint verba inscripta sepul-
Vnica: vixi olim, CVSPINIANVS ei
Historiae immensae monumenta aeterna re-
Viuus in his semper CVSPINIANVS ei

Vixit ann. LVI. Obiit Al. MDXXX. IX.
April. die XIX.

JOANNIS CVSPINIANI *vita*, quam Nic-
 belius conscripsit, a Christ. Gottl. Budero i-
vitae clarissimorum historicorum, Jenae 174
 66 sqq. & omiſſis iis, quae ad rem non pe-
 a Melch. Adami *vitae philosophor. german*
 sqq. Conf. poterunt Jos. Simleri *Bibliothecae*
 Gerard. Jo. Vossii L. III. *de Historicis latin*
 p. 585 sqq. Paul. Freheri *Theatr. viror.*
claror. p. 1440. Martin. Hanckii L. II. *de*
Scriptor. Cap. XVI. p. 126 sqq. Joan. Fal-
storia Bibliothecae fabricianae P. III. p. 77.

uel. Schurzfleischii *introductio in Notitiam Ser-*
um P. I. p. 318 sqq. Jo. Alb. Fabricii *Bibliotheca-*
ed. & infim. Latinit. L. III. p. 2147 sqq.

istoria CVSPINIANI de Caesaribus, a Schurz-
chio opus vocatur *luculentum*, quod a viris do-
magni aestimari solet. Non autem difficile fuit,
PINIANO, viro doctissimo, eiusmodi opus con-
ere, cum illi ex Imperatoris liberalitate & be-
entia, omnes vndique vetustiores bibliothecae,
ia Ducum Austriae secretiora scrinia. & *de xia*
rent, quae librorum, aliorumque monumento-
rarissimorum, copiosam illi suppeditabant supel-
lem. Deduxit Caesarum & Imperatorum roman-
riam a Julio Caesare ad Maximilianum I. Post
stantinum IIX. Palaeologum inseruit p. 528-579.
lum *de Turcorum origine, & Imperatorum tur-*
rum historiam a Mahomethe pseudopropheta, ad
num othomannum vsque exposuit. Pagina 579-
agitur *de Turcorum re militari, religione, &*
ris eorum moribus domesticis. His adiunxit pag.
Foelcis Petancii, Cancellarii Segniae, qui sae-
in Turcia oratorem egit, & cui cum CVSPINI-
o. insignis fuit familiaritas, *Tractatio ad Vladis-*
i Hungariae & Bohemiae regem, quibus itinere-
Turci sint adgrediendi. Illius in fine collocatum
Maximiliani Imperatoris I. anno 1519. *Defuncti-*
um. Omni libro finis imponitur, JOANNIS
PINIANI *diario, de congressu Caesaris Maximi-*
augusti, & trium regum, Hungariae, Bohemiae,
oloniae, Vladislai, Ludouici, ac Sigismundi, in
viennensi facto, d. XVII. Julii Anno Cbr. 1515.
Iarquardo Frehero *diarium* insertum fuit Tom.
criptor. rer. german. p. 587 sqq. edit. Burc. Gotth.
uii.

Volffgangi Hungeri, *adnotationes* seorsum excu-
hoc titulo adiectae sunt libro: Volphgangi Hun-
, Baioarii Aquiburgensis, *Jurecos, in JOANNIS*
PINIANI *Caesarum Historiam, Annotationes.*

per Joannem Cuspinianum & Albrechtum
Cum anno 1601. *Frankfurti* omnia
SPINIANI opera III. Tom. in fol. et
eodem, quo recensuimus ordine, in
relata fuere. En! titulum integrum:

CCXXIIX.

JOANNIS CUSPINIANI, *Viri C*
tae & Medici, ac D. Maximilian
rus, de Caesaribus atque Imp. Ron
signe: Ab innumeris, quibus antea
dis vindicatum. Cum Wolphgan
C. doctiss. Annotationibus, quibus
huiusce auctoris, tum aliorum quor
rum loca & restituuntur & explicant
rerum & verborum maxime memo
dex locupletissimus. *Frankfurti* t
nis apud Claudium Marnium & be
Aubrii c. l. l. c. (1601) in fol. pp. 702.
Ex 2. indicis foliorum 160. & d. d. d.

inter eos referri, qui non semper & vbluis
 tur. Conf. *Catalog. Biblioth. falthen.* p. 70.
 Wolfgang Hungero, Jureconsulto seculi XVI.
 imo, Wasserburgi, in Bauaria nato, Profes-
 s in academia ingolstadiensis, Cancellario fri-
 & Camerae imperialis spirensis Adessore,
Dictionnaire historique & critique de Mr. Baile
 . p. 1522 sqq. vbi & reliqua eius scripta enu-
 r. Quod pro Ludouico Bauaro & Friderico
 Ta, Impp. *apologiam* scripserit, quam vero
 pressit, testatur ipse in *Adnotation.* ad CV-
 NI *Caesares* col. 186. edit. Basil. 1561. vbi
 os hoc loco pro utrisque optimis Imperatoribus
 & Aenobarbo elucubrata apologia integra,
 clarius ostendimus; & fabulam illam de Lu-
 Baioario vanam, falsam & tralaticiam esse,
 barbarum non tam de verbis, quam rebus ipss
 sse, atque in summa longe alias fuisse summis
 bus in hos Imperatores odiorum causas, &
 que tandem eae fuerint, saltem negotia ipsa
 rsa a Pontificiis, ea animorum impotentia, fa-
 verbitate tractata, ut horundem Imperatorum,
 aiar modestia, mansuetudo, humanitas, adeo-
 centia, pietas & iustitia eluceat, utcunque in-
 theologus Albertus Pighius, campensis, pon-
 n Hector L. V. Cap. 14. & 15. ecclesiasticae
 iae, causam huius Ludouici ita proposuerit,
 plicarit, ut uniuersam eam damnaret. Sed
 psun eo in argumento, ac praesertim Lib. VI.
 um pontificum auribus aliquid dare, iamprim
 um catholicum, veritatis amantiss. theologum,
 cclesiasticum, doctrinae & vitae sanctimonia,
 um viueret, cum primis spectatum, scio pro-
 & vbi necesse sit, ipsius censuram autogra-
 ea de re in medium proferre possum. Neque
 ro ex capite, isti apologiae nostrae hoc glorio-
 umus, sed potius concordiae ex calculo amicorum
 tam ecclesiasticorum quam laicorum, qui ca-
 belica

tholica in religione iuxta nobiscum versan-
clesiae statum a foedis & perniciosis abus-
tiorum monstris repurgatum sartumque & t-
aiunt) iam pridem pio zelo, sed haec
optant, ac super ea apologia, ipsis exhibi-
etiam scripto sua singuli nobis candidè &
suerunt iudicia. Attamen & sponte nostr-
cellentis cuiusdam amici benenolo monitu,
domi, retinere, eandem, quam in publicis
luimus. Diem obiisse supremum Hung-
anno 1555.

CCXXVIII.

Austria JOANNIS CVSPINIANI, &
bus eiusdem Marchionibus, Ducib-
ducibus ac rebus praeclare ad haec vsq-
ra ab iisdem gestis. Eiusdem JOAN-
SPINIANI oratio protreptica ad S. R.
Principes & proceres, vt bellum iusci-
tra Turcum: cum descriptione conflict-
garia facti, quo periit rex Hungariae L-
& qua via Turcus Solemet ad Budam
venerit ex Alba Graeca. cum enumera-
dotium, quibus a natura dotata est Hu-
insertione multarum rerum annotatu c-
rum. Cum Gasparis Bruschi poetæ la-
Comitis palatini praefatione, quae car-
giaco scripta, Encomion eiusdem Austri-
net. Cum Indice locupletissimo. *ibid.*
pp. 86.

En! secundae partis *omnium operum*
CVSPINIANI titulum. Gaspar Bruschi

dicavit Gregorio & Jacobo fratribus gerethneris, alteri Abbati cremiphanensi in Aura Anasum sita, alteri philosophiae ac sacrae magistro. *Historia CVSPINIANI* Auchoatur cum Leopoldo anno 933. & pertinendum I. vsque Caroli V. fratrem. *Hibui*unxit Austriae descriptionem, quantum patet cur ita dicta, tum Danubii descriptionem, per utramque Pannoniam, cum LX. navigabilibus, dehinc Praelatorum, Baronum, Militum oppidanorum quatuor ordinum, ac statuum, et venientium seriem, a quibus sunt monasteria fundata: postremo sex Austriae partium, Quirini Archiepiscopi laureacensis, & parte aquileiensis; Maximiliani Archiepiscopi laus, & martyris; Floriani tribuni militum, maraureaci passi; Seuerini, post Attilam Hungarum defunctum, secundarii Austriae apostomanni martyris; & Leopoldi pii Marchionis precatione Joannis Stabii, in sanctos Atrionos. Promiserat quidem in Epilogo ad J. D. CVSPINIANVS se velle subiungere fluuios, montes, oppida, castra, & villas, quae in peregrinatione, Joannes Stabius oculis luit, & iussu Maximiliani I. Imp. descripserat, is Collimitius auxerat & in tabulam redegeat non stetit CVSPINIANVM promissis, phus Lectorem monuit. *Orationem proterea, ad sacri rom. imperii principes & proceres, ut Casp. Vrsini, velii, ad Germaniae principes xandri Brassicani ad eosdem, & C. Vrsini vero. CVSPINIANVM carmina elegiaca latinationem* inscripsit CVSPINIANVS nomine praefulis tridentini, Regis Hungar. & Bohemae Archiducis Austriae, Ferdinandi, primarii a. Haec autem omnia iam lucem viderant Baz. in fol. cum chronico Magistri Alberti arnsis, quod ideo Typographus Francofurtensis se

se omiſſiſſe ſcribit, ne lectores ſuntibus
cum in eo tomo rerum germanicarum
quem Chriſtianus Verſilſius publicauer

CCXXX.

JOANNIS CVSPINIANI, *Viri C*
quondam Maximiliani Imperatoris
oratoris, de Conſulibus Romanorum
rii, ex optimis vetuſtiſſimisque au-
cti. Praefertur his Commentariis
Conſularis Rerum geſtarum Pop. Ro-
ceſſione Imperii Epitome, cum eius
NIANI, erudiſſimiſſis Scholiis, Magni
ſiodori Senatoris Chronicon, ſive
Romanorum Libellus, paſſim CVSPINIANI
mentariis inſertus. Nicolai Gerbe-
commentarios, ad ornatiff. virum Do-
cobum Fuggerum Praefatio, in qu-
graphis, de eorum diſcordia, deque
maxima utilitate. Ad haec rerum
rum toto opere memorabilium Inde-
mus. *ibid. cod.* in fol. pp. 477. ex
& indice folior. 30. & dimid.

Hac ratione, tertia *operum omnium*
NIANI, pars inſcribitur, cuius titulu-
tus, quae in libro inueniantur, ſatis ſ-
Omnium inter *opera*, quae CVSPINIANI
primum eſt, & prima vice cum *opusculi*
ratis, in lucem editum fuit *Bafil. 155*
fationi ſuae adiecit Gerbelius *verſicu-*
SPINIANI *manibus conſecrauit*:

is erat vernum, vernis erat undique tellus
ribus ornata, atque omnia plena rufis
nihil, nihil incultum, nihil denique durum,
gni stabant omnia lætitia.
ira prima iterum mundi rediisse putasses
us in aspectu nil nisi risus erat.
forte elysiis in vallibus, inque remotis
torum errabat turba diserta locis.
illecebris tam blandi excita, repente
taliae Clio sedula liquit aquas.
is a primis, a prima incude labores
ipit ad sese CVSPINIANE tuos.
in campos laetos, & amoena vireta
lat, Historicis exhibitura librum.
ora, quod voluit doctissima Musa peregit,
torumque gregi nobile reddit opus.
iam illius caetus, quis gaudia fando
slicet, aut laudes CVSPINIANE tuas?
in te doctus populus confluxit, & uno
inum scriptum comprobat ore tuum.
us ex templo, violisque recentibus omne,
is nemus hoc sacrum, quis locus ille viret.
ant doctæ monumenta insignia dextræ
:træ quam merito Jupiter æquus amat.
grata egregiis æquabit honoribus ætas
erior, multis accumulata bonis.
ibus immensas referent pia pectora grates
ibus o felix CVSPINIANE tuis.

CCXXXI.

Sueuici siue Chronica rerum gestarum
quissimæ & Inclytæ Sueuicæ gentis.
licquid fere de ea haberi potuit, ex la-
æcis, aliarumque linguarum auctoribus,
& plurimis non editis, comprehenditur,

P p

Ad-

Adiunctis interim ceterae quoque Germania
Orientis & Occidentis ac vicinarum prouinciaru
ad nostra vsque tempora, memorabilibus reb
ac scitu dignis. Opus nouum non solum elabor
tum & perutile, sed etiam ad alios permultos h
storicos ac scriptores facilius intelligendos nec
sarium: Cuius dodecas prima ab initio reru
conditarum vsque ad DCCC annum Christi d
ducitur. *Auctore MARTINO CRVSIO, Graeco
& Latinae linguae, cum Oratoria in celebri acad
mia Tybingensi Professore ac Historico.*

Μέγαν ἰσὺν ὑφαίνω

Ποικίλον ὕμνον ἀράσσω.

*Cum gratia & priuilegio Caes. Maest. speciali
decennium. Francofurti ex officina typographica
Nicolai Bassaei MDXCV. (1595) in fol. pp. 331
except. praemiss. & indice folior. 14.*

MARTINI CRVSII *graecae & latinae linguae
cum Oratoria in Academia Tybing. Professoris, An
nualium Sueuicorum Dodecas secunda ab anno Chri
sti DCCCL. vsque ad MCCXII. annum deducta
ibid. eod. pp. 574. non numeratis praemissis, &
indice folior. 17.*

- - - *Annalium Sueuicorum Dodecas terti
Ab anno Christi MCCXIII. vsque ad annu
MDXCIII. perducta. Adiecto paraleipomeno
variarum plurimarumque rerum libro: in quo ho
diernum quoque Turcicum bellum an. 1590. vs
que ad 1596. Domini annum, diligenter descri
bitur. ibid. MDXCVI. (1596) pp. 846. si pra
missa & index folior. 28. non numerat. fuerint.*

... Pp.

- - Paraleipomenos rerum Sueuicarum liber; 10 exponuntur Sueviae regiones, principatus, ratus, nobilitas. Wirtembergicae & aliae Suevicae urbes. Monasteria, arces, & pagi. Memorabilia, nec cuius hactenus nota. Praesertim de inter christianos & Turcas hodierno vsque munus Christi MDXCVI. *ibid. eod. pp. 132. et. praemiss. & indice folior. 5.*

Liber hic inter MARTINI CRVSI operum, quae hodie rara sunt, vtilissimus esse videtur. Omnia solum quae ad Sueviae historiam spectant, continentur, sed multa etiam iis immiscuit CRVSIUS, ut res, in aliis regionibus, gestas, ob oculos ponat. Satis accurata illius reperitur recensio in *Bibliotheca hamburgensi historica* Centur. X. p. 40 sqq. Immo ob rem a prolixiore haec recensio nos abstinere. Quilibet volumini imago MARTINI CRVSI ligno incisa praemittitur. Prima *dodecas* inscripta est nomine Friderici, Ducis wirtembergici, secunda, Philippi Ludouici, Ducis palatini, tertia, Joanni, Lucii, Sigismundi, & Achaii fratrum a Sadoaw. Liber autem *paraleipomenos* urbis Augustae, Naebae, Reutlingae, Esselingae, Hailprunnae, Halae, Apudoni, Memmingae, Noerlingae, & Werdae vicis, Consulibus, Praetoribus ac Senatoribus dictus est. Raritatis testes sunt *Bibliothecae menckianae catalogus* p. 431. Cl. Joannis Vogtii *Catalog. rar. p. 225 sqq. Catalog. Biblioth. tinckianae* 178. alique plures. Nouam quidem editionem in viris doctis communicare promiserat Joan. Michael Hallwachsius Professor tuingensis, sed versionis operis teutonice, quam Joan. Jacob. Moserus anno 1733. hoc titulo in lucem emisit: *MARTINI CRVSI Schwäbische Chronick, von Erschaffung der Welt auf das Jahr 1596. aus dem lateinischen erstmals verfertigt, und mit einer Continuation bis 1733. auch*
P p 2 *einen*

einen vollständigen Register versehen, nebst
rede, dem Leben des Autoris, vnd einer alph
Nachricht von mehr denn 1000. gedruckte
gedruckten Schriften, die Schwaben ganta
theil betreffen. Franckf. II. Tom. in fol. 3
absterritus destitit.

Vid. de MARTINO CRVSIO Viti My
rio de vita & obitu MARTINI CRVSI
1608. in 4. qua vsus in describenda CRVSI
Melchior Adami in *vitis philosophor.* ge
223 seqq. Joan. Conrad. Dieterici *progr.*
gatione graecarum litterarum & poeseos p
niam, a Triumviris litterariis MART. CRV
schael. Neandro, Laurent. Rhodomanno inst
sae 1663. in 4. Paul. Freheri *Theatrum vi*
tione claror. p. 1503. Henrici Wilandi *Le*
bey der Begräbnis Catharinen Vetscherin, M
CRVSI ehelicher Hauszfrauen, Tübing 1
Varia, in illo reperiuntur sermone, ad rer
narum historiam spectantia. Niceron *Mem*
XIII. p. 382 seqq. *Nov-antiqua* ann. 170
vbi legitur der theologischen Facultaet zu
Judicium von MARTINI CRVSI noch 2
ten Schriften, ex MSto. editum. De bello
ticali, per tres fere annos integros, inter Ni
Frischlinum, & MARTINVM CRVSIVM,
morum acerbitate gesto, vt teste David. Cl
603. *epist.* ad Pancrat. Crugerium, Graecis
curae fuerit Troiam capere, quam Frischlin
sarium omnibus probis deformatum concul
Carol. Henric. Langii Nicodemus Frischli
fama, scriptis ac vitae exitu memorabilis,
& Lipsf. 1727. in 4. Cap. II. §. X. p. 73
Jacob. Burckhardi *de linguae latinae in Ger*
tis P. I. Cap. VI. p. 501 sqq.

CCXXXII.

ARTINI CROMERI, *Varmiensis Episcopi*
 Polonia : Siue de origine & rebus gestis Po-
 norum Libri XXX. Oratio funebris Sigismun-
 primi, Regis, deque situ, populis, moribus,
 pistraribus, & republica regni Poloniae, libri
 I. Omnia nunc vltimo ab ipsomet auctore re-
 mpta, ac multis locis emendata & aucta. His
 inserunt recens ad historiae continuationem,
 & sequens pagina demonstrat, & chartae geo-
 phicae, cum Poloniae, Prussiae, Masouiae, Rus-
 &c. tum etiam Lithuaniae, Liuaniae &
 couiae, aeneis formis expressae. Cum indi-
 erum memorabilium locupletissimo. *Coloniae*
ppinae, in officina Birckmannica sumptibus Ar-
Mylii. Anno M. D. LXXXIX. (1589). Cum
ia & priuilegio S. Caesareae Maiestatis. in fol.
846. except. fol. prioribus 14. & indice fo-
. 27.

Omnia optima haec editio, nostra iam aetate
 prior facta est. Prolixiore heic recensione superse-
 ere possumus, cum in *Bibliotheca hamburgensi bi-*
brica Centur. III. Art. XXXVIII. p. 172 sqq. liber
 scriptus, variaeque editiones enumeratae fuerunt.
 mnia prima est, quae *Basileae ex officina oporiniana*
 1555. in lucem exiit. Conf. Gabriel. Groddeck *Sche-*
asma de Scriptor. Histor. polonicae p. 18. *Biblioth-*
historica Struuio-buderiana p. 1511 sqq vbi. etiam ii
 numerantur, qui CROMERI opus satis prolixum in
 ompendium redegerunt. Exemplar, quod e Biblio-
 teca portensi. publica, ante oculos versatur, hoc
 ngulare habet, quod ligaturae e corio rubro turcico,
 tauratae, haec litteris aureis verba inscripta fuerint

Manabant oculis lacrymae velut imber ab alto:

Nulla quies animo, corpore nulla quies.

His dum cincta malis iaceo, furibunda caterua

Quadrupedante solum martia prodit equo.

Vulnera vulneribus crebris superaddita cernas,

Sanguinolenta modo, huida membra prius.

Foedatus etiam rubicundo pulvere crines:

Spumantis sanies ore fit instar equi.

Et cruor, et tabum, toto mihi corpore manant,

Confossam crebra cuspide utrumque latus.

En morior, sanguisque animam circumuehit atque

Vivam tamen, mors est non cito posse mori &c.

Editionem libri antuerpiensem an. 1610. ab Hendrichio in *Pandect.* brandeb. p. 398. productam, in dubium vocavit Cl. Dau. Clement I. cit. Non cetero fundamento inniti credimus editionem, quae cum Flor. van der Haer *historia huius belli Bruxell.* 1606. in 8. produsse dicitur Tom. I. des *algemeinen gelehrten Lexic.* col. 743. in primis cum neque apud Valerium Andream Desselium in *Biblioth. belgic.* p. 411. neque apud Jo. Franc. Foppens in *Biblioth. belgic.* Tom. I. p. 567. eiusmodi editionis mentio facta sit. His testibus JOANNES BALINVS Vefalii, Sequanos natus, Presbyter, vixit in Belgio legionis burgundicae sub Claudio de Rya, Barone Balanionio, Curio seu Capellanus, et Vefaliae Clivionum vivere desit. Illum, praeter hunc librum, alia magno numero opuscula, praesertim poemata composuisse perhibent, quae hoc tempore, apud agnoscere reposita, inueniantur.

CCXXXIII.

Offidionis Madeburgi, Antiquae ac Inlym
Saxonum vrbis, anno 1550. et 51. a Caesari
nis factae, succincta atque historica descriptio
Pe

III. Et serenissimi Archiducis Alberti ab
ria, Belgii Principis. Cum expositione Gau-
n et rationis confectae Pacis, seu Induciarum,
tis articulis, et litteris Principum ad ipsas in-
las spectantibus *Auctore* JOANNE BALINO,
gundione Vesulano. Bruxellae, ex officina Rut-
Velpii, Typog. Fur. sub Aquila aurea, anno
Cum Priuilegio in 8. pp. 174. si ea quae prae-
antur et adiaciuntur folior. 25. exceperis.

Librum esse rarum, nos docuit Cl. David. Cle-
vit in *Bibliothèque historique et critique* Tom. II.
179. Dicauit illum Auctor *florentissimae reipubli-*
potentissimaeque dominationi Genuensi. Dedicam-
nem, praefationem, et capitum XIII. indicem
apiunt varia *poemata*, BALINO, in honorem Am-
lii Spinolae, Aurelii Spinolae, Philippi Paraucici,
et Joan. Baptist. Aureae conscripta. Composita
i belgici *historia*, adiicitur p. 108. *Historia de*
seu induciis XII. annorum, quae partem capitis
IX. et XVIII. caput integrum complectitur. For-
ea Christophor. Hendreichius adductus fuit, vt
LINI *historiam de induciis belgicis, Bruxellis an-*
1640. prodiisse scriberet. Libello additur JOAN-
BALINI poema elegiacum, *de pace belgica*,
od Jani *bifrontis belgici* titulo inscripsit. Folior.
Initium lectores docere poterit, qualis fuerit
LINVS poeta:

Squalebant mea membra situ, deforme cadauer
Prostratum gelida deficiebat humo:

Obruta lethaeo languebant lumina somno:
Pallida tingeat liuidus ora calor.

Astera frons sulcis tremulae vicina senectae:
Spiritus e tardo pectore missus eras.

Ingratos vox rauca sonos fundebat anbelo
Guttare, plena grauis verba doloris erant.

*Coniungunt crebra cuppinae ueternique
En morior, sanguisque animam cito
Viuo tamen, mors est non cito possi*
Editionem libri *antuerpiensem* an. 161
chio in *Pandect.* brandeb. p. 298. pro
bium vocauit Cl. Dau. Clement l. cit
re fundamento inniti credimus edition
Flor. van der Haer *historia huius bell*
in 8. produsse dicitur Tom. I. des *alg*
ten Lexic. col. 743. in primis cum ne
rium Andream Desselium in *Biblioth.*
neque apud Jo. Franc. Foppens in I
Tom. I. p. 567. eiusmodi editionis me
rit. Iis testibus JOANNES BALIN
Sequanos natus, Presbyter, vixit in
burgundicae sub Claudio de Rya, B
nio, Curio seu Capellanus, et Ves
vinere deliit. Illum, praeter hunc li
gno numero opuscula, praesertim p
fuisse perhibent, quae hoc tempore
reposita, inueniantur.

EBASTIANVM BESSELMEIERVM *cius vr-*
isem Germanico idiomate conscripta, nunc
 primum Latio donata.

In Madeburgum tetraſtichon

quidem bellum, in bello, poſt denique
 bellum

ſt mihi ſeruatus virginitatis honos
 quoniam iam ſum tot millia paſſa virorum,
 hic mihi quo potui virgo manere modo?
ſae, anno MDLII. (1552.) in 8. pp. 108.

EBASTIANVS BESSELMEIERVS, ciuis magdebur-
 niſis, in hoc libro deſcripſit obſidionem vrbis, qua,
 peratoris iuſſu, per quindecim meſes, illam cin-
 rat Mauricius, Elector Saxoniae, an. 1551. pro-
 pria quod *librum interimisticum* vrbs recipere no-
 rat. Expugnata fuit eodem anno, die III. No-
 vbris. Lingua librum conſcripſerat vernacula au-
 tor, qui, cum vrbs obſideretur, vigilum praefectus
 erat, hoc titulo: *Warbaſtigo Hiſtori vnd Beſchrei-*
ung des Magdeburgiſchen Kriegs, von anfang biß zu
ende, was ſich die Zeit der Belägerung innen vnd auß-
halb der Statt zugetragen vnd verlauffen hat, auch
in der Schlacht vnd fürnembſten Scharmützeln, Tba-
ten vnd Angriffen zu beyden theilen geſchehen, im labr
1552. mindern Zahl 50. vnd 51. auffi kürtzeſt verfaßt.
 per EBASTIAN BESSELMEYER Bürger zu
 Magdeburg, ſo in ſolchen bündeln bey vnd mit gewe-
 ſen. Gedruckt zu Baſel, im Jahr nach Chriſti Geburt,
 1552. in 8. Inſeruit illum Friderich Hortleder ope-
 ratum, quod inſcribitur: *der Römischen Keyſer vnd König-*
lichen Maiſtaeten, auch des heiligen Rö. Reichs, geiſtli-
cher vnd weltlicher Staende, Churfürſten, Fürſten,
Edelherren, Herren, Reichs vnd anderer Stätte, zuſam-
men getragene heilige Schrifft geiſtlicher vnd weltlicher Rechte
und Handlungen vnd Ausſchreiben &c. Tom. I.
 P P 5 Franckf.

quum ad legendum in cubiculo, quo de-
concederetur, nocturnis horis, clani a
que monachis, postmodum Parisiis pre-

Quo tempore auctor *actuum* mi-
et quis ille fuerit, adhuc sub iudice
kuis illum, ad Seculum, a Christo n-
retulit, sed codicem, e quo ille,
describendum curavit, recentioris a-
vel XIII, vel XIII. fuisse exaratum,
tis demonstrat Marquardus Herrgot-
minici Tschudii, Abbatis muren-
lit, quibus, in libro *de origine et ge-
simorum Comitum de Habsburg*, cui
sia inseruit, anno 1651. edito, et 17
reskii sententiam corroborare studu-
autem anonymum, primas partes,
tis officium in muren-
nuisse, coniicit Marqu. Herrgott,
p. XXXIII. ex verbis, quae *Actis* in-
Peiresk. et 337. edit. Marqu. Herrg-
ritate quadam, quasi dictatoria ed-
igitur, quatenus nulli Praepositorum
aliarum venerabilium personarum. l-

um murenſium, pro et contra R D. P. Marquardum Herrgott, genealogiae diplomaticae auguſtae gentis abſburgicae auctorem, ſeu acta foundationis murenſis monaſterii, tanquam eiusdem genealogiae fundamenta, ſui ſuae aſſerta, ſolidiſque rationibus et documentis breue et iuſte vindicata. Typis euſd. monaſterii per Ioan. Caſp. Hiltensperger 1750. in 4. form. maior. cum figuris aeneis. Id potiffimum agit Koppius, vt doceat genealogiam domus abſburgicae a Dominico Schudio et ab ipſo Marqu. Herrgott, ad fidem Actorum murenſium conditam, ruinoſis fundamentis ſuperſtruſtam non eſſe, neque fidem auctoris anonymi, ſi hoc foundationis libro, antiqua murenſis monaſterii iura perſequitur, merito ſuſpectam haberi. In his vindiciis ſuas diſtinxit partes, quarum I. Capitulis XXIII. diluit argumenca a Marqu. Herrgott conſideratam et authenticam Actorum murenſium proſeſſita, tantaeque, Acta haec, fidei, integritatiſque ſe oſtenditur, vt genealogia abſburgica recte ac ſolito iis ſuperſtruatur. P. II. X. capitulis demonſtrat, ſuſpectam imo neceſſitatem Actorum murenſium, tantam quidem, vt deſuper, genealogia abſburgica, etiam diplomatica, non tantum poſſit, ſed etiam debeat fundari. Ipſas praeterea ſtemmatis abſburgici propagines, ita deducit, vt a Guntramno ſuſcite, recta linea deſcendat, ad Rudolphum uſque romanorum regem. P. III. exhibet ipſa Acta murenſia, ſuae fidei ad litteram et ſenſum reſtituta, atque cum nouiſſima Marqu. Herrgott editione, cuius ſaepe diſcrepanciae et hallucinationes adnotantur, colorata, atque aliis inſuper animadverſionibus illuſtrata. De aliis editionibus vetuſtioribus vid. Cl. Joan. Vogtii Catalogus libror. rarior. p. 479 ſqq. Analeſta literaria de libris rarior. p. 619 ſqq.

CCXXXVI.

La vie du Marquis Galeace Caracciolo ,
à Geneve, le siècle passé. Histoire de
curieuses. *A Geneve pour Jean Louis De*
MDCLXX XI. (1681) in 12. pp. 159. 1
folia quatuor priora.

Sine dubio ipsa illa haec est versio, quam
trusco Nicolai Balbani idiomate conuersam
Mr. Minutoli, adfirmat Mr. Des Maizeaux in
ques sur la Lettre XXXV. de Mr. Baile Tom.
sterd. 1729. in 12. p. 181. quamquam titulus ibi
riatur, ab illo, quem adscripsimus, plane d
Non solum enim eodem anno 1681. versionem
dedit Mr. Minutoli *Geneuae in 12. prodiisse,*
tionis auctor refert, sed idem quoque confir
dentur octo asterisci, quos versionis auctor ant
in epistolae dedicatoriae fine, nominis sui lo
posuit. Tot enim e litteris nomen de Mr. M
compositum est. Dicata est haec versio
à Messieurs les Chefs des Familles Luquoises &
liées a Geneue. Ex epistola dedicatoria exce
dedit Cl. Dav. Clement in *Bibliothèque histor*
critique Tom. II. p. 348. Conf. *Analecta litten*
libris rarioribus p. 64. vbi pluribus verbis, de li
qui hetrusco sermone scriptus est, et eius ve
bus diximus. Versionem latinam, quae, ab a
anonymo, titulo Galeacii Caraccioli Vici *Mar*
vita: qua constantiae verae christianae exemplar
propontur, anno 1596. in 8. edita fuit, ob in
raritatem recudendam curarunt Auctores *muf*
vetici Tom. II. Part. IIX. *Turici 1748. in 8*
sqq. Anglicam versionem a W. Crashaw comp
ex Roberti Fysher *Catalogo Bibliothecae bodl*
Tom I. p. 237. iam memorauit Cl. David Clemen
Galeacius, siue Galeazzo Caraccioli, Vici
chio, patre Nicolao Antonio, et matre, Pet

, qui postea sub Paulli II. nomine, ecclesiae
 ae Pontifex praefuit, sorore, anno 1517. natus,
 oli fuit. Cum Petrus Martyr Vermilius, flo-
 nus, Canonicus regularis, Neapolin venisset,
 dem religionis christianae, quam sic dicti pro-
 ur reformati, dogmata disseminaret, Galeacius
 ciolus, Joannis potissimum Valdesii, Hispani,
 u illi adfinitate iunctus erat, Joannis Francisci
 tae persuasionibus permotus, illius etiam fre-
 tare coepit praelectiones, quibus adeo excita-
 uit, ut iam tunc temporis, reformatorum partes
 lte amplecteretur. Tandem, interiecto tempo-
 Germaniam, et quidem in aulam caesarem mis-
 Argentinae, ab eodem Vermilio, qui in Ger-
 am discesserat, magis confirmatus, anno 1551.
 , coniuge Victoria Ducis Nucerini filia, atque
 s relictis, omnibusque diuitiis spreis, Geneuam
 essit, & anno 1560. primum consultis pastori-
 Annam Fremiam, viduam, quae Rothomago,
 onis causa Geneuam venerat, iam quadragena-
 in matrimonium duxit. Cum illa, bonis omni-
 leiectus, in summa paupertate vixit, & anno 1586.
 is anno LXVIII. e vita decessit. Conf. de illo
 nus *Histor. L. LXXXIII. p. 174* sqq. Antoine
per Eloges des Hommes savans P. II. p. 135. In
 ta vitae versione, haec eius, & vxoris, quae vnde-
 post eius mortem, mense obiit, leguntur epita-
 in latina versione omissa.

*Offici Domini D. Galeacio Caracciolo, Mar-
 chionatus Vici in Regno Neapolitano,
 unico & legitimo heredi,
 P. P. L. P.*

*Alam liqui patriam, clarosque penates
 Et laetam antiqua nobilitate domum
 Esareaque manu porrectos fortis honores
 Contempsit, & magnas Marchio diuitias.*

*Vt te Christe, ducem sequer contemptus, & e
Et pauper varia pressus ubique cruce:
Nam nobis caeli veros largiris honores
Et patriam, & census annuos, atque domos
Excepit profugum vicina Geneva Lemanno
Meque suo ciuem fouit amica sinu;
Hic licet exigua nunc sim compostus in urna
Nec claros cineres alta sepulcra premant
Me decus ausoniae gentis, me vera superbis
Maiorem pietas regibus esse facit.*

* * *

*Letissimae Matronae, Annae Fremeriae, Illu-
stris Domini D. Galeacci Caraccioli uxori
P. P. L. P.*

*Vix vix undecies repararat cornua Phoebe
Conspicitur tristi funus in vrbe nouum:
Anna suum coniunx lacrymis generata mariti
Indomito tandem victa dolore cadit.
Illa sui cernens properantia tempora lethi,
Dixit tunc demum funere laeta suo,
Quam nunc grata venis, quam nunc tua iussa tamen
Mors sequor, ad sedes nam vehor aetheras.
Hic vbi certa quies concessa laboribus, aua
O coniux tecum iam meliore fruar.
Pectore quem toto conceperat illa dolorem
Sola superueniens vincere mors potuit.*

CCXXXVII.

JO. BAPTISTAE BENEDICTI, *Patricii Va-
ti, Philosophi, Diuersarum speculationum
thematicarum & physicarum liber. Ad Serenissi-
mum Carolum Emanuelem Allobrogum & Sub-
pinorum Ducem inuictissimum. Taurini apud*

*re-
cta*

1. *Nicolai Bevilacqua MDLXXXV. (1585) in p. 426. except. dedicatione & praefatione.*

libri satis rari, hic titulus integer est, quem mi-
adcurate, ex Eliae Ehingeri *Catalogo Bibliothecae*
ustanae 1633. in fol. col. 672. protulit Cl. David
ment in *Bibliothèque historique & critique* Tom.

p. 131. Inueniuntur in illo 1. *Theoremata ari-
etica*; 2. *de rationibus operationum perspectivae*
lus; 3. *de mechanicis lib.* 4. *Disputationes de qui-
dam placitis Aristotelis*; 5. *in quantum Euclidis*
um theoremata; 6. *physica & mathematica respon-
er epistolas.* Haec omnia multis figuris geome-
is illustrata conspiciuntur. Paullo vero gloriosius
hoc libro suo, loquitur in praefatione auctor, cum
alia scribit: *nihil his libris a me traditum est,*
et aut legisse, aut ab aliis audiuisse meminerim. nam
lona attigi, ea, aut cum aliqua differentia demon-
strationis, aut dilucidius scripsi, quodsi forte alius ea
tradidit, aut eius lucubrationes ad me non perue-
unt, aut earum perfectionis memoria excidit. Ut
etiam Aristoteles ipse sensit, facile fieri potest, ut
ribus eadem opiniones, in mentem veniant. Imo
ta scribenti euenire potest, ut cum iamdiu aliquid
pserit, iam oblitus ideim repetat, quod mihi etiam
nunquam accidit &c. Ex dedicatione adparet,
ad Duci Sabaudiae Caroli Emanuelis patri admo-
n carus ac familiaris fuerit BENEDICTVS; qui
m ex vrbe parmentis, Taurinum arcessiuerit. Eum
trum esse anno 1590. aetatis anno LX. prodit
con *uniuersale hofmannianum.* In Jos. Simleri
liotheca p. 341. illum JO. BAPTIST. DE BE-
DICTIS nominari conspeximus. Qua ratione
librum *de gnomonum umbrarumque solarium usu,*
ust. Taurinor. 1574. in fol. editum, admodum ra-
i, proprium sibi reddiderit, & pro suo venditave-
inter plagiarios qui vnquam exstiterunt impuden-
mus Joannes Taisnerius, hannoniensis, athenensis, id
m. I. Qq ipsis

ΦΙΛΩΝΟΣ Ιουδαιου εις τα τ.υ. Μ.
 ποιητικά, ιστορικά, νομοθετικά.
 μονοβιβλα. PHILONIS Judaei in
 de Mundi opificio, historicos, de Leg
 dem Libri singulares. Ex bibliothec
 σιλῆϊ τ'ἀγαθῶ κρατερῶ τ'ἀίχμητῇ. I
 ficina Adriani Turnebi typographi Regi
 pis M. D. LII. (1552). Ex privilegio
 pp. 736. si praemissa, & ea, quae ad
 ceperis.

Omnium prima graeca, & rarissima
 nitidissimis litterarum characteribus ex
 cavit illam Adrian. Turnebus, Caro
 Cardinali. Sequitur epistolam dedicat
 ακολουθία τῶν τοῦ ΦΙΛΩΝΟΣ συγγράμμα
 ρα ex Suida & Eusebio, de PHILON
 sine adiicitur ἡ διαφορὰ γραφῆς καὶ ἡ
 ἐκτίθεσις, & index rerum memorab
 PHILONE continentur, latinus. Ma
 est, quod splendida haec editio, non
 nis complectatur libros; desiderant
 opuscula nonnulla, quae David Hoesc

elligi poterit, ex Joan. Alb. Fabricii *Biblioth. graec.* L. III. Cap. III. p. 106 sqq. Cum Joannes Christophorus, Anglus, libros PHILONIS, *de mundi creatione, de decem praeceptis, de magistratu dilido, & de officio iudicis*, in latinum sermonem converteret, & Antwerp. 1553. in 4. ederet, contulit editionem *turnebianam* cum Codicibus MSS. & quingenta fere errata in illa castigavit.

Conf. de PHILONE, Judaeo alexandrino, qui circ. ann. Chr. XL. inclaruit, & de *opusculis* eius editis & ineditis, eorumque diuersis editionibus Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. graec.* I. cit. Optima omnium ceterarum editio, quam supra memorauimus, *morelliana, Lipsiensis graecolatina* 1640. in fol. Prima prodierat *graecolatina Geneuae* 1613. in fol. Sed in illa non erat libellus *περί ιερών ιερώνων. Parisiensis* reuera fuit *Vitebergae* 1690. in fol. Noua supplementa scriptorum PHILONIS Judaei, e Suecia extracta Guil. Ernest. Tenzelius, & singularem *ideo editionem*, inferuerat *Observationibus* halensibus *actis* Tom. V. p. 428 sqq. De Platonismo PHILONIS Judaei, singularem *Dissertationem contra* Jonathanem conscripsit Joan. Alb. Fabricius *Lips.* 1693. in 4. nunc exstat inter eius *opuscula Hamburg.* 1738. in vnum volumen collecta p. 147 sqq. Conf. Henric. Boecleri *Dissertation. academic. Argentor.* 1701. in 4. vbi Tom. I. pag. 380 sqq. inuenitur *mediasina* in PHILONIS Judaei *legationem ad* sum.

CCXXXVIII.

SEPHI *Judei Historici* praeclara opera non parua accuratione & diligentia recenter impressa non a complurculis mendis quibus passim statebant (*scatebant*) tersa atque castigata.

rum origine contra Grecos & Manet
ptium: nec non contra Appionem A
libri duo hucusque confusi nunc ve
distincti. Et his omnibus JOSEPHI
iecta sunt accurate singulis capitibus
argumenta: cum annotatiunculis in
que accommodatissime collocatis ne
ctori conducentibus. Roberti Goulle
ne professoris eruditissimi qui predic
opera eo modo quo permissum est
gno labore excoluit. Tretramonon: (tet
ipfius JOSEPHI biliae (*biliae*) hil
sticae Agefippi (*Aegesippi*) epithom
ter conciliatum. Eiusdem compen
etatibus seculi in quo praeter Xpi
multa scitu dignissima continentur. b
cosmographiae reollectjo: & omniu
gnorum origo successio & finis quot
illis & quot annis regnauerunt. illi pr
rum sacri codices ac JOSEPHVS nol

Versio latina, quae sub Rufini presbyteri aquileien-
sis nomine circumferri solet, librorum JOSEPHI
XX. de antiquitat. iudaicis primum, in hoc codice, la-
tinis litteris exscripto, occupat locum. Dicauit ver-
sionem editor Robertus Gouillet, *inter sacrarum lit-
terarum professores*, vti ipse ait, *minimus*, Ludouico
Herbért, abricensi Episcopo. Ex epistola dedicati-
cia adparet, Gouilletum Theologiae Parisiis fuisse pro-
fessorem, in Collegio haricuriano: Ita enim ille: *Cum
itaque animo volutarem cui bas meas lucubratiunculas
deuouerem, tu mihi inprimis occurristi dignissime pon-
tifex cui plurima debeo ceterique mei contubernales
haricuriani quippe cum tuis auspiciis reuerendus in
Christo pater & dns. bonae memoriae Gauffridus Her-
bert constiensis (constantiensis) olim praesul meritissi-
mus germanus tuus cuius animam collocet dominus cum
principibus populi sui, a paucis annis haricurianum lu-
men nostrum amplissimis donauit prouentibus: ad sco-
lasticorum aeductionem, ob idque tu cum claris fra-
tribus tuis quorum officiis me totum deuoui & deuoueo,
ampla impartitus es munera. Efflagito igitur id mu-
nusculi hilari accipias animo - - - Vale praesulum
columnen & decus ex haricurianis Saedibus Parrhisi ter-
tio kalendas Februarias. Anno dominicae salutis Mil-
lesimo quingentesimo decimo tertio.*

Epistolae dedicatoriae haec subiecta est

JOSEPHI in pseudographos Querimonia
Mancus ego nuper lacero mutilatus amictu:
Crinibus impexis pube tegente genas
Obscurasque miser longe relegatus in oras
Exilium quaeſta est mens gemebunda suum
Detritus iacui truncato stipite nullis
Nexibus aut neruis squallida membra valet
Saucia nec doctus reparauit corda Machaon
Lumina nec chyron: curaſque phillicides (Phily-
rides)
Non Circes iuuat false non phalidos herbae

Nec coī quicquam pharmaca rara senis
 Hei nimium possem vigilatas plangere noctes
 Atque queri studio preteritis dies
 Vt mea calorū (clarorū) memorarent gesta
 rerū

Scripta: vel optato fine legatur opus
 Ni bene crescenti occurrissent numina morbo
 Dum michi constanti mente Robertus adest.
 Ingenium: feruens studium: constantia: sader
 Me foedis soluit lector amande notis.

Sancti Hieronymi in JOSEPHVM prologum qui co-
 tinet generationem eius, fortunam quoque & testam-
 entum quod fert de Christo, excipit:

Studioſis litterarum zelatoribus Joannis de Guoy,
 morpenſis, epigramma.

Orta vetuſtarum cognoscere ſemina rerum
 Priſcaque quem patrum cernere geſta iuuat
 Quaeque paleſtiniſ ceciderunt agmina telis
 Victaeque romanum quae ſubiſſe iugum
 Hic JOSEPHVS adest terris (tetrīs) educū
 umbris

Singula qui fluxi temporis acta notat.
 Quicquid enim ſucci vetus aegēſhippus habebat
 Eloquioque pari. Biblia ſancta reſert.
 Quis ſimul adiicitur: quod charta ſcolāſtica pūit
 Omnia preſenti codice clara patent
 Quattuor vnus iſ eſt: hiſ terque quaterque legēda
 Ter lege biſſens lectio trina dabit
 Tetramorion ſiquidem complete quattuor vnū
 Continet: vt largas arcula ſeruat opes
 Adde breui ſolimae clauſas epitomate gentiſ
 Hiſtorias: quarum portio nulla vacat
 Haec dedit ex cultum ſolertiſ dogma Roberti
 Candida quem ſacrae pallidiſ (palladiſ) ora
 tegunt.

Archetyopum (archetypum) vitae hic elarique spe-
cimen honesti

Euentus varios indicat atque vias
Non igitur leuibus mergantur pectora nugis
Nam nihil stomachum nausea ficta grauem.

Illud, isthaec duo sequuntur epigrammata :

Eiusdem (Joan. de Guoy) perspicacissimo artium
& theologie professori, magistro Roberto Gouillet,
constantienli, praesentis voluminis eliminatori vi-
gilantissimo octostiebon.

Historiae flores quondam laetissima Clio
Inuenit quorum fons JOSEPHVS erat
Quo tamen extincto, dederant obstacula sentes
Nam tenebras luci plurima menda tulit.
At fugiant umbrae purgatis lumine nimbis
Dum clarii reseras docte Roberte vices
Sic tua diuinos spirantia verba recessus
Aethereas pandunt luce micante vias.

Mercurius lepaintre fratrem suum Joannem
barbier bibliopolam hoc epigramma-
te salutat.

Multiuigas liceat gressu nutante per vrbes
lucrit: historiae fautor & unus apex
Aut si tempus edax palmarum fregeris usus
Niliaco veterum cortine, (cortice) gesta canens
Aut scithyae, sirtisque lacus, sicutamque carybdin
Legerit. aeoliis undique pulsus aquis
Atribuens praelustre (praelustre) tamen genus Her-
culis intrat

Parrhios operi laurea ferta tuo
Quippe corintiaco rutilans tua charta metallo
(metallo)

Dignior ante graues semper habetur auos
Bibliopola fides precii cui vera recumbit
Diceris, & danaa nescins arte pater.

*ta diuisi adiectis singulorum capitum
non annotatiunculis in margine collo
apprime conducentibus : una cum co
solum eorundem librorum sed etiam Bi
inque Parriliis per Anthonium Bon
forem. Anno domini Millesimo quing
nono (1519).*

Secundam codicis partem consti
de bello iudaico libri septem, qui hac i
tur : Incipit FLAVIUS JOSEPHVS
strissimus de Iudaico bello per venera
praesbiterum de graeco in latinum tra
guldem mendose i...praesus ac in infini
deprauatus : nunc vero per grauissimu
disiniam thelogiae (theologiae) docto
fessorem magistrum Robertum Goulle
ta lucubratione grandique labore in su
tum restitutus excultus & ubique em
singulorum capitum compendiosis argum
notatiunculis perquam utilibus in ma
nec non cum concordantiis ad libros
PHI de antiquitatibus, & ad Aegesi
de Excidio hierosolymitano : Finer

*e doctorem: nec non Professore magistrum Ro-
um Goullet non sine multa lucubratione ingentique
e in statum suum pristinum restitutus, excultus, &
re emendatus. Adiectis singulorum capitum com-
pactis argumentis cum annotatumculis perquam
bus in margine collocatis nec non cum concordan-
ad libros eiusdem de Antiquitatibus & ad Aege-
um christianum de excidio hierosolimitano. Ad-
itur in Bibliotheca portensi publica membrana e-
ntis septem & triginta constans foliis, quae
tam, ut vulgo dicunt, regiam, siue augustam ma-
idine aequant, &, cum antiquitates JOSEPHI-
icas, tum & belli iudaici historiam a Rufino To-
o ut vulgo creditur, in latinum sermonem con-
um, complectuntur. Illam ante hos fere sex cen-
uinos, litteris fuisse exaratam, demonstrare variis
mentis sustinuit Fridericus Gotthilf Freytag pa-
n programme, quo hanc e Bibliotheca portensi
EPHI membranam descripsit Numburgi 1727.*

Tertia parte ponitur ob oculos JOSEPHI iudei
saphroditum *de antiquitate iudaice gentis: con-
Graecos Manethonem Appionemque & alias ae-
tios conscriptio (quam nouissimam post omnia ope-
redidit) in duos subdividens libros (quorum primus
ialiter contra Graecos & Manethonem, & Secun-
contra Appionem intitulatur) noviter impressa at-
per capitula (hucusque non) aegregie distincta ad-
s singulorum capitum argumentis cum annotatiun-
s perquam utilibus Per grauiissimum atque profun-
mum theologiae professorem magistrum Robertum
illèt. Typographus coronidis loco haec adposuit
ba: Exaratum habes (candide Lector) FLAVIUM
IEPHVM historicum illustrissimum de Aantiquita-
is (antiquitatibus) belloque iudaico nec non de an-
ia Judaeorum origine per venerabilem Rufinum
esbyterum De graeco in latinum traductum. Ante
quidem mendosae (mendose) impraessum ac in in-
finitis*

lafticae ubicunque idem cum JOSEPHI
Impraefus quidem industria probi vi
nemere in impressoria arte petiffimi
librarii. Impenfis vero bonestorum
petit & Francisci regnault bibliopòl
ni Milefimo quingefefimo decimonono
Aprilis.

Quarto loco in codice nostro cor
Gouillet Tetramonon, quod hac ra
FLAVII JOSEPHI historici illustr
tatibus belloque iudaico: nec non de
rum origine breuiuscula & perquam
nec non additiones bibliae & bystoria
Aegelfippi: locis congruis ad ipsum
curatiffime a grauiſſimo atque profum
doctore nec non profefſore magiſtro l
appofitae & collectae: quod quidem of
Tetramonon merito poteſt appellari. l
parti praemiſit Joannes Vateſſus ad j
gniſſimumque dominum magiſtrum Joa
ſacratiffima theologorum paleſtra lici
tiſſimumque (vigilantiſſimum) ac ſap
nae domus prouiſorem, & dominum.

rum hominum inertia: Quorum ne ullus quidem
 od fateri pudet) adhuc inuentus est inter eos rece-
 : qui literis inuigilasse: & ut (ita dixerim) plus
 quam vini consumpsisse videantur. Praeterquam
 ci tui admodum similes: & coetanei. De quorum
 ici grege: ac numero insignis ille: & egregius oc-
 iae nostrae regionis splendor ac decus eximium Ro-
 rus Goullet sacrarum literarum dignissimus anti-
 ac in eisdem professor emeritus tuae haricurianae
 ius ελατευτης και κευχημα ac eiusdem diligentissi-
 institutorum custos & assertor. Qui ut est omni-
 virtutum corona percelebris: ac magno ingenio
 unaque eruditione plenus in hac (ut scis) parthiliensi
 demia conspicuum iam dudum nomen: ac famam
 vetuam est adeptus: suo praesertim concionandi of-
 : in quo ipse quidem: si per ocium licet assidue
 us urbis ciues dulcissimo instructionis cibo reficit &
 ritualis verbi semine locupletat. Vnde quantum au-
 itatis & gloriae sit apud ipsos consecutus: musonia-
 (ut ita dixerim) silentio commodius potest: quam
 bis indicari. Accedit ad haec summa rerum inqui-
 : & diligentia qua vsus est maxima in hac sacra-
 mi FLAVII JOSEPHI operis recognitione. Quod
 idem vel nimia vetustate: vel patrum nostrorum ne-
 gentia apud nos perierat. Incumbens igitur vir
 que impigerrimus in tam liberale tanque laudabile
 nus (quo non solum viuos sibi conciliat. sed mortuum
 que reddit obstrictum beneficio sempiterno) ab omni
 rauationis: ac mendarum labe: vel ab interitu po-
 vendicauit. — — Huius igitur frequens flauia-
 : historiae recordatio. quam tam omnibus sit allata-
 commodi nemo est qui ambigat: elimatae praeser-
 : & ab eodem magistro nostro annuo labore recogni-
 distinctaeque luculenter quibusdam veluti pueris.
 : quae in rem esse plurimum videbuntur: adiectis in-
 ter ad singula capita non inutilibus epitomatibus, quae
 nectant vniuscuiusque materiam prime (primo) fron-
 tibus exhibeant. Est qua forte JOSEPHVS omiserat,
 & amb-

aliorumque studio atque exercitationi
raturum: compendiofissimam universi operi
pluraque ad totius historiae integritatis
supplementa congeffit: insequens opus
esset ex quattuor praesertim conflata
testamento veteri: scholastica histori-
a ac scite τομματα (tetramata) hoc est
appellavit. quod sua celebre infutur-
tas &c.

Adiicitur Tetramato, Compendium
seculi, in quo praeter Christi geneal-
tu dignissima continentur. brevis scilicet
recollectio, & omnium ferme regnum
& finis, quique reges in illis, & qu-
runt. Illi praesertim quorum sacri c-
PHVS. meminerunt, auctore M. F.
praefatiuncula monet, e sacris biblii
ronymi, Chrysostomi, Eusebii, Rhab-
sii, Isidori, Hugonis de S. Victore,
Maronis aegyptii, Philonis iudaei, &
Plutarchi, Justini, Liuii, Flori, aliis
storum, & doctorum catholicorum l-
dium concinnatum esse. Produxit i-

lioth. fabric. med. & inf. Latinit. L. XVII. p. 281.
se nescire ait, an fuerit editum. In *compendii*
nmdationem hoc Johannis de Gouy, qui su-
de Guoy nominatus fuit, in fine legitur *opi-*
mma:

Tempora quisquis amat longi discretus acui
Noscere vel fluxos rursus habere dies.
Aus veterum quaenam fuerit prosapia regum
Sceptraque quot soles regia quisque tulit:
Quas aquilo: quas eurus habet: quas cyrtbius vr-
bes

Quasque feras tumidis irrigat auster aquis:
Haec lege succincti (moueo) compendia libri:
Splendida quae terso pollice gesta notant
Aetatum cernes discrimina multaque vitae
Signa: dabunt mores dexteritasque patrum
Regnorum siquidem casus regumque propago
Praemia longevae prosperitatis alunt.
Ficta nec hic vani pingunt mendacia fuci
At solum: quicquid littera vera docet.
Multa igitur noster tollatur laude Robertus
Peruigili cuius munera tanta patent.
Nam quaecunque tenent prolixa volumina longo
Contextu: paucis conferet iste liber.
Talia quid praestlat? studii constantia sensus
In tenebris pernox assiduusque labor.
Singula foelici genuit quae Neustria fato
Paladis ut largas multiplicaret opus.

nni autem codici. typoshetarum quidem errori-
s corruptissimo, nihilo tamen minus oppido raro,
fce verbis imponitur finis: *Habes candide lector pre-*
ra JOSEPHI iudei historici opera vberime: a
osundissimo Theologiae professore, sic ut praemissum
elaborata opera & impensis Francisci Regnault &
hannis Petit librariis impressa: & ab innumeris
roribus quibus antea scatebant tersa atque castiga-
ne sis ergo ingratus praeces altissimo fundito pro
qui praedicta opera ad communem hominum utilita-
tem:

cro Tom. II. p. 279. & Tom. III.
fuit. Vid. Thom. Ittigii *prolego*
PHVM, in adpendice *omnium operum*
SEPHI, quae *graece cum versione*
eiusdem, Eduard. Bernardi, Jac. G.
Combesii, Jo. Sibrandi, Hendr.
Coccei, Ezechielis Spanhemii, Adr
selectis aliorum notis, adiectisque
mor. commentationibus ad *proser*
bros, spectantibus, in lucem edidit
campus, *Amstelod. Lugd. Bat. & Vli*
Tom. in fol. Tom. II. pag. 84.
Anton. Possevinus Tom. III. pag.
tionem apud Joannem Paruum s. P.
per typothetarum errorem *Pauus* ad
sam esse ait, quae ex *officina typog*
Bonnemere, *sumtibus* Jo. Parui *Bil*
Praeter Anton. Possevinum & Thom
tionis etiam fecerunt mentionem Jo
bliotheca p. 607. Jo. Alb. Fabricius i
L. III. Cap. VI. p. 243. in adpendic
Sigebert. Hauercampi p. 65. Chrif
l. cit. De editione priore, quae P

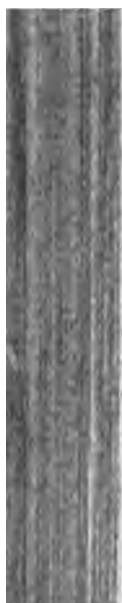
pissa, *Biblia sacra veteris Testamenti, Talmuth ad-*
bellauerit. De Rufino Toranio siue Tyrannio, aqui-
leienſi Presbytero, prae ceteris legi meretur Dom-
ſeruaſe ancien Abbé de la Trappe *vie de Rufin, Pa-*
ſi 1724. II. Tom. in 12. & Juſti Fontanini *Hiſtoria*
ſitterhria aquileienſis Rom. 1742. in 4. L. III. & V.
ſonſ. Adr. Baillet *Jugemens des Savans* Tom. II. P.
II. p. 270 ſqq. Chriſt. Schoettgenii *Continuat. Bi-*
bioth. fabric. ned. & infim. Lat. L. XVII. p. 369.
ſi plures nominantur auctores, qui de vita Rufini
& ſcriptis eius expoſuerunt.

De Roberto Goulleto, conſtantienſi (*Contances*)
Normanno, & reliquis eius ſcriptis vid. Simlerus,
ſſeuinus, Schoettgenius, *die Merkwürdigk. der kü-*
nl. Biblioth. zu Dresden II. citt.

CCXXXX.

HIERONYMVS, & GENNADIVS *maſſilienſis*, de
viris illuſtribus. in fol. form. minor. fo-
37.

Editio vetuſtiſſima ſine die & loco in lucem exiit.
ſitterarum characteres gothici paullo rudiores, & craſ-
ſiores nullum dubium relinquunt, quin codex offici-
ſe *typographicae Gintheri Zaineri, vlmienſis* natales
ſbeat. Littera initialis per omnem codicem conſpi-
tur nulla, omniaque verba graeca omiſſa ſunt, quo-
am loco lacunae oculis ſe obſerunt. Sic capite II.
ſniſſum eſt vocabulum *Hypotypoſeon*. Cap. VIII.
ſφονίαν. XI. *περί βίου θωρητικῶν ἱερέων* et ἡ *πλάτων φίλων*
ἢ φίλων πλατωνίζον. XIII. *ἀρχαιότητος* et *περί αὐτο-*
πρότερος λογισμῶν. XIX. *δεντίωνον.* XXII. *agon.* XXIII.
λογος et *διατριβὰς.* XXIII. *περί ἱεραμάτων θεοῦ.* XXXII.
ὑπταγμένα et *ψευδόγραφα.* XXXV. *ogdoade.* XXXIIX.
αὐτοχρήσειν, εἰρηματίς libri οὗτο: *ὑποτυπώσεων, προσε-*
λήψεως, ἀρχαιοποιῶν. XL. *Cataphrygarum, περί ἐκτά-*
σεως.

bricius dedit in *Bibliotheca ecclesiasti*
in signem per omnia fere capita, leē
dimus discrepantiam. Sed editione
vel ex codice corruptissimo, descri
thetarum erroribus mirifice depraua
tibus illico se prodit. Speciminis
integrum heic adscribimus: „*Theo*
„Gregorius appellatus est, neocesa
„pus admodum adolescens ob studia
„tinarum literarum de cappadocia
„cesaream palestine transiit iuncto
„nodoro. quorum cum egregiam
„origenes *cobortatus* est eos ad phil
„paulatim cristi fidem subintroduce
„ctatores reddidit quinquennio ita
„mittuntur ad matrem E quibus th
„scens *pane gericum* - - - sc
„conuocata grandi frequentia ipso
„presente recitauit qui vsque hodi
„et *ecclesiastes* (Fabricius p. 147. *mu*
„*sisten*) breuem quidem sed vald
„eius vulgo feruntur epistole *et de*
„apud Fabricium desiderantur, sed

is editoribus, ob insignem eius raritatem incognitum fuisse videtur. Alias antiquiores et recentiores HIERONYMI recenset editiones Joan. Alb. Fabricius in *Biblioth. ecclesiast.* p. 11. Conf. *Biblioth. latin.* tom. III. L. III. Cap. III. p. 455 sqq. In editione *erum* s. HIERONYMI omnium, quae studio Joan. Artianay, Presbyteri Congregat. S. Mauri, Paris. 1693 - 1707. V. Tom. in fol. prodiit, HIERONYMI liber exstat Tom. III. P. II. col. 97 sqq. GENNADII massiliensis editiones enumerantur in *Bib. ecclesiast.* Jo. Alb. Fabricii P. II. p. 4. Conf. *Bib. med. et infim. Latinit.* L. VII. p. 88 sqq. In editione *operum parisiensium* HIERONYMI legitur GENNADII liber Tom. V. in praemissis col. 26 sqq. Conf. hac editione Mr. le Clerc *Bibliothecae choise* Tom. II. p. 147 sqq.

Vitam S. HIERONYMI, stridonensis Episcopi, nium optime praeter Jo. Albert. Fabricium l. cit. posuit Casimir. Oudin in *Dissertat. de vita et scriptis* S. HIERONYMI, Tom. I. *Commentar. de Scriptor. scriptis ecclesiast.* p. 790 sqq. Conf. Scriptores in *Caigo Bibliothecae bunautanae* Tom. I. Vol. II. 1316 et longa serie memoratos.

De GENNADIO massiliensi, Presbytero, seculo V. finem inclinante, claro, vid. praeter Jo. Alb. Fabricium II. cit. Anton. Posseuini *Apparat. sac.* Tom. I. 134 sqq. Jacob. Gaddii *de Scriptor. non ecclesiast.* m. I. p. 222. Guil. Caue *Histor. litterar. Scriptor. ecclesiast.* p. 376. Henrici Norisii *Historia pelagiana* Helod. 1702. in fol. II. 16. vbi, sicut et in *Dissertat. V. de synodo oecumenica quinta, historiae pelagiae* adiect. p. 118. Pelagianis GENNADIUM adset, sed illum aduersus hanc Norisii criminatio, pluribus verbis defendit Bruno Neusserus, motus augustinianus, in *prodromo velitari pro Augusto, contra Henric. de Noris, Magunt.* 1676. in fol. 25 sqq.

CCXXXI.

CECILII CYPRIANI *Episcopi cartaginensis*
martiris dignissimi Libri et epistole.
 form. minor. folior. 31.

Editio satis rara et antiqua litteris gothicis
 praestata est. Quamvis nec typographi nec anni
 fuerit indicium, illam tamen seculo XV. ex
 Germania, et nisi fallimur, *Basileae* excusam
 terarum docent characteres. Aliae editiones
 seculo XV. in lucem exierunt, recensentur
Merkwürdigk. der Königl. Biblioth. zu Dr.
 p. 35 seqq.

CCXXXII.

Opera *Diui* CAECILII CYPRIANI
Carthaginensis ab innumeris mendis
 gata, adiectis nonnullis libellis ex vetustissi
 emplaribus, quae hactenus non habebantur
 motis iis, quae falso videbantur inscripta, v
 annotatiunculis. Atque haec omnia nob
 stitit ingenti labore suo Erasmus Roterodam
 iuandis optimis studiis natus. *Apud inclyt*
ileam. in fol. pp. 515.

Primus CYPRIANI *opera*, ad formam de
 reduxit Erasmus roterodamus, qui illa, hac
 ne, an. 1520. non 21. ut Casimir. Oudinus
mentar. de Scriptor. et scriptis eccles. Tom. I. c
 scribit, primum in lucem emisit, a mendis
 ribus, quibus priores editiones inquinatae er
 recta et repurgata. Vid. Jean le Clerc *Bibli*
choisie Tom. V. p. 269. Hanc vero editionem
 rum sic dictorum ecclesiasticorum praesertim

erasmianas et frobenianas omnes editiones, aequae esse hodie, atque in pretio haberi, docet *Bibecae falthen. catalogus* p. 31. Guil. Caue in *pro-n. Histor. litter. Scriptor. ecclesiast.* Sect. V. §. III. VI. In initio, oculis subiicitur I) *visa B. CAECILII CYPRIANI*, per D. Eusebium, Hieronymum. II) *Erasmi roterodami Epistola* dedicatoria, adrentium Puccium, *titulo sanctorum quatuor Cardem*, scripta *Louanii 1519. prid. Cal. Augusti* Eiusdem *adnotatiunculae*, in *CYPRIANVM.*) *Index, seu Ordo Operum diui CAECILII CYPRIANI*, cum iis, quae hactenus non habebantur, in iis voluminibus, sed e vetustis codicibus addita sunt, es. Erasmo rot. Retulit ad genuina *CYPRIANIRA*

Epistolarum libros IIII.

Tractatum ad Demetrianum Africae iudicem anno 253. scriptum, in quo demonstrat calamitates, ella, pestilentiam, rerum, quibus viuunt caritatem, quibus tunc, terrarum orbis premebatur, hristianis, ut quidem ethnici consueuerant, non esse imputandas.

Tractat. de habitu virginum, quem Jo. Fellusepiscopus oxoniensis, anno 248. scriptum esse existimat. In tres diuiditur partes, in I. ostendit virgines a terreno cultu et ornamentis debere abstinere; in II. hortatur virgines, ne cerussa nouum corpori colorem inducant, ne celebrent laetitia viris, neque illae, quibus non animus sit nuptiis interfint; in III. tandem virginitatis ob oculos ponit praerogatiuas.

Tract. de simplicitate praetatorum, siue *de unitate ecclesiae*, contra Nouatum et Nouatianum anno 151. scriptum, propterea quod illi sub specie singularis sanctitatis ab ecclesia catholica discesserant, cuius disciplinam admodum dissolutam esse, in vulgus spargebant. Qua ratione hic libellus, ad tabiliendum Petri primatum corruptus, interpo-

e) *Sermonem de elemosyna* an. 254.

f) *Serm. de zelo et liuore* an. 256.

g) *Serm. de bono patientiae* an. 255.

h) *Serm. de mortalitate* an. 252. D
mone homini christiano, facient
mortem pertimescant, nec r
quos nimium deslentos esse.

i) *Serm. de lapsis* an. 251. Quatuor
tissimum absoluitur capitibus : in
& gratias Deo persoluendas esse a
per Decii mortem ecclesiae tranqu
mi constantia, qua martyres pro f
christiana mortem subierant; in
rum defectionem deplorat; in
vehitur. qui sic dictos *lapsos* excip
to denique illos, qui a vera fide
tatur, ut ad christianorum caetun
poenas illis, quae apostatas, et
neant, ob oculos ponit.

k) *Sermon. de oratione dominica.* an.

l) *Libellum ad Fortunatum de exhor*
an. 252. compositum. Fuit is Fortu
li sibi persuadent, Episcopus in Afr
tionibus reperitur alius ad eundem

is, qui imposturam fecisse Erasmus, et libellum, quem ipse conscripserit, pro CYPRIANI labore inditasse aiunt, cum nullus inueniatur codex MS. in illum complectatur, et dicendi genus, erasmianum, admodum sit simile. Vid. Prudent. Marani praet. edit. *Operum CYPRIANI*, Paris. e typogr. re. 1726. in fol. form. mai. Sed liberat ab hac imitatione Erasmus Louis Ellies du Pin in *Bibliothèque des Auteurs eccles.* Tom. I. p. 173. Conf. Vincent. Placcii *Theatr. Pseudon.* p. 210. *estimonior. ad Quirinum contra Judaeos libr. III.* an. 8. et 249. conscriptos.

Et haec sunt, CYPRIANI opuscula, quae iam antiquioribus *operum* editionibus inueniuntur, nulla, quibus denuo Erasmus addidit,

! Jubaianum *de haereticis baptizandis libellum.*

! Pompeium *contra epistolam Stephani, epistolam.*

! Quintinum *epistolam.*

! *sententias episcoporum concilii carthaginensis, an.*

! *de baptizandis haereticis.*

index operum, quae falso videbantur CYPRIANO scripta. Talia sunt

montibus Sina et Sion, aduersus Judaeos tractatus.

tractat. de reuelatione capitis B. Joannis Baptistae.

xpositio in symbolum apostolorum.

bellus de singularitate Clericorum.

! Cornelium Papam *de Cardinalibus operibus* risti, usque ad eius adscensum, ad patrem, *sermones.*

index operum additorum ex descriptis calamo libris, eorum tamen. Ad ea referuntur.

de Moyse et Maximum, et ceteros confessores, de de *martyrii libellus.*

disciplina, et bono pudicitiae libellus, incerto auctore.

! Nouatianum *epistola, quod lapsis spes veniae non deneganda.*

iuxta ordinem litterarum digestus.

IIIX) *Passio B. CYPRIANI, Episcopi
per Pontium eius Diaconum addita
cula* Erasmi 1oterodami *aucta*, qua
morato, initio voluminis reposita
rum CYPRIANI adiectus fuit *in
memorabilem*. Fecit editionis me
Maittaire in *Annal. Typographic.*
Editiones *erasmianas* variis in locis
simir. Oudinus l. cit. et Jo. Alb.
biotb. latin. Tom. III. Libr. III. C.
censent. Post editiones Henrici C.
nucii, Jacobi Pamelii, Simon.
Rigaltii, Philippi le Prieur, Jo.
optima, nostra aetate censetur ex
dentius Maranus hoc in lucem emi
CILII CYPRIANI *Episcopi cartha
gis opera, ad MSS. codices recogniti
dio et labore* Stephani Baluzii *Tu
post Baluzium ac praefationem
PRIANI adormavit, unus ex monac
ori, Paris. e typogr. regia 1726. in
et Venetiis 1728. in fol. form.*

cyrium subiit sub Imperatore Gallieno in Africa anno 258. XIIIX. Kal. Octobr. Vid. de illo, praeter Pontii Diaconi *historiam de passione S. CYPRIANI*, Gregorii nazianzeni *orationem*, et S. Augustini *sermonem* et auctores, qui scriptorum ecclesiasticorum vitas collegerunt, Patrumque bibliothecas condiderunt, Joannis Pearsonii, Episcopi cestriensis, *Annales cyprianici, suae tredecim annorum, quibus S. CYPRIANVS inter christianos versatus est, brevis historia, chronologice delineata*, quam Joan. Fell Episcopus oxoniensis editioni operum CYPRIANI praemisit, Oxon. 1682. in fol. et repetit. edit. *Amstelod.* 1700. in fol. Joannis Dodwel *Dissertationes cyprianicae*, Oxon. 1684. et in editione CYPRIANI *oxoniensi. et amstelodamensi. La vie de S. CYPRIEN, Evêque de Carthage, avec la critique de ses écrits Amsterd.* 1689. in 12. Auctor vitae est Joannes Clericus, et eadem est, quae legitur in *Bibliothèque uniuerselle* Tom. XII. p. 212 sqq. in teutonicum conuersa sermonem exstat in Joan. Clerici *unpartheischen Lebensbeschreibungen einiger Kirchenväter und Ketzer*, quae cum praefat. Christian. Thomasi prodire Halae 1721. in 8. p. 138 sqq. *La vie de S. CYPRIEN, Docteur de l'Eglise, Evêque de Carthage et Martyr, dans laquelle on trouvera l'abrégé des ouvrages de ce Pere, des notes critiques et historiques et des dissertations theologiques, sur les différentes contestations de son tems, Paris.* 1717. in 4. Auctor, vt *Acta eruditorum* lipsi. an. 1718. p. 298. testantur, est Dom Gervaise ancien Abbé de la Trappe. Conf. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. med. et infim. Latinit.* L. III. p. 1252 sqq. *Acta Eruditor.* lipsiens. an. 1683. p. 411 sqq. Jo. Fabricii *Historia biblioth. fabric.* Tom. I. p. 164 sqq. Conr. Samuel. Schurzfleisch *Introductio in notitiam Scriptorum* P. I. p. 147 sqq. *Memoires de Trevoux* ann. 1734. p. 2246 sqq. vbi leguntur René Jos. de Tournemine *Coniectures sur la supposition de quel-*
Rr 4 *ques*

le verum etiam iocundum et per-
vissime impressum. et exactissime emen-
foliot. 65.

•Quamuis versio haec manca vald
sit, et Georgius Trapezuntius, hom
Dionysius Petavius *de incarnatione* ver
scribit, *latina sua versione, non tam e*
adtulerit, quam eo foede laniando, ad
vando, iustam de se querelam posteris
men priscis temporibus, et seorsum
liquis EVSEBII *operibus*, in lucem e
centet varias illius editiones J. Alb
Biblioth graec. L.V.Cap.III. p. 36sq.
moires Tom. XIII. p. 327, *Giornale de*
Tom. XVI. p. 10sq. Conf. Tom. R
Prima omnium prodit *Venetiis ex ty*
na Nicolai Jenson 1470. in fol. cui A
zanus in artificis laudem, *carmen* adp

Artis hic & fidei splendet mirabile
Quod fama autores, auget hono
Hoc Jenson Veneta Nicolaus in v
Prompsit, cui felix gallica terra
Scire placet tempus, Mauro Chris
Dux erat: cecidit animo Musa

Coisliniana olim Segueriana MSS. *Paris*. 1715. in fol. p. 348 sqq. Elia di Amato *Lettera, che EVSE- B10 di Cesarea, anco dopo il Concilio Niceno, s'imbruttato dall'errore Ariano, in lettere erudite di Amato Parte II. Genova 1715. in 4. Letter. XVI. pag. 291 sqq.* Jaques George de Chauffepié *Nouveau Dictionnaire historique & critique Tom. II. litt. E. pag. 67 seqq.*

CCXXXIII.

Opera complura Sancti HYLARII Episcopi serie coimpressa. D. (De) trinitate contra Arrianos lib. XII. Contra Constantium hereticum Lib. I. Ad Constantium Imperatorem Lib. II. Contra Auxentium Arrianum Lib. I. Auxentii Blasphemiae plena Epla I. De synodis contra Arrianos habitis I. lib. I. Ad Apram filiam diui Hylarii Epl. I. In psalmos David Commentarii Lib. II. In euangelium Matthaei Lib. I. *Vundantur vbi impressa sunt in aedibus ascensionis Parrhisii in via regia ad diuum Jacobum sub titulus lucii, in fol. folior. 100. 130. & 35.*

S. HYLARII, pictaulensium, in Gallia, episcopi qui diem obiit anno Chr. 367. vitam pluribus verbis exposuerunt, scriptores, qui Patrum & Scriptorum ecclesiasticorum historiam litterariam, data vt sunt opera, conscripserunt. Inter eos nominasse sufficiet Anton Posseuinum in *Apparat. sacro* Tom. II. p. 49 seqq. Guil. Caue in *Histor. litter. scriptor. eccles.* p. 164 seqq. Casimir. Oudinum in *Commentar. de Scriptor. & scriptis eccles.* Tom. I. col. 425 sqq. Louis Ellies du Pin in *Bibliothèque des auteurs ecclesiast.* Tom. II. p. 281 seqq. Jo. Bollandum in *Actis San-*

br. ad d. XIII. Januar. Tom. I. *Antwerp.* 1684. p. 32 seqq. Jean Bouchet in *Annales d'Aquitaine, nièrs* 1531. in fol. P. I. Cap. VI. XV. *Histoire littéraire des Gaules* Tom. I. P. II. p. 139 sqq. Jo. lb. Fabricium in *Biblioth. latin.* L. III. Cap. III. 413 seqq. Eumd. in *Biblioth. med. & infim.* Lat. L. IIX. 753 sqq. Jo. Fabricium in *Historia Biblioth.* Fabric. Tom. I. p. 180 sqq. Conrad. Samuel. Schurzsch in *introduc. in notitiam Scriptor.* P. I. p. 178 q. P. III. p. 46 sqq. Jo. Gillotius conscripsit *Commentat. de S. HILARIO, Pictauorum episcopo, ex his scriptis, & aliorum virorum doctiss. excerptam, in varias partes distributam, quae praefixa est operi S. HILARII editioni, Paris.* 1652. in fol. Reperitur etiam *S. HILARII vita*, descripta, cum *Catalogo, omnium*, quae conscripsisse fertur *operum*, in editione *HILARII* quam Petrus Coustant, monachus ordinis *S. Benedicti*, e congregat. *S. Mauri, Paris.* 93. in fol. in lucem emisit.

Editionem, quam oculis nunc obiectam habemus, tam & infrequentem, dicauit Robertus Fortunatus Melouiensis, *Reuerendo in Christo patri dno. Luoni edonen. Antistiti dignissimo & confessionis illustrissimae ac prudentissimae Francorum reginae auditori cumspectissimo.* In *epistola* dedicatoria ex gymnasium plebsaco Parrhisius septimo Idus ianuarias anni ad *culum nostrum M. D. X. (1510)* scripta, nonnulla

HILARII vita, scriptis & exstantibus, & deperditorumque stilo profert, illique tandem his verbis sem imponit: *inter ea autem opera quae summa videntia congesta venerandae paternitati tuae domino fessarie nuncupamus: duodecim libros de trinitate contra Arrianos diuus Hieronymus inscripsit: & instantium & Auxentium haereticos: & de synodis tra eos celebratis librum Georgius Cribellus praeter pridem in lucem protulit. Commentarios autem in psalmorum explanationem Joannes Solidus cranius, vir litteris & moribus probis, adbordante prae-*

CCXXXIII.

Opera complura *Sancti* HYLARI
serie coimpressa. D. (De) u
Arrianos lib. XII. Contra Constantiu
Lib. I. Ad Constantium Imperat
Contra Auxentium Arrianum Lib
Blasphemiae plena Epla I. De syno
rianos habitis lib. I. Ad Apram f
larii Epl. I. In psalmos David Co
Lib. II. In euangelium Matthaei
*nundantur ubi impressa sunt in aedi
Parrhisii in via regia ad diuum Ja
bus lucis, in fol. folior. 100, 130. &*

S. HILARI, pictaulensium, in
qui diem obiit anno Chr. 367. vitam
exposuerunt, scriptores, qui Patrum
ecclesiasticorum historiam litterariam
opera. conscripserunt. Inter eos noi

r. ad d. XIII. Januar. Tom. I. *Antwerp.* 1684. p. 2 seqq. Jean Bouchet in *Annales d'Aquitaine, itiers* 1531. in fol. P. I. Cap. VI - XV. *Histoire littéraire des Gaules* Tom. I. P. II. p. 139 sqq. Jo. b. Fabricium in *Biblioth. latin.* L. III. Cap. III. 113 seqq. Eumd. in *Biblioth. med. & infim.* Lat. L. IIX. 753 sqq. Jo. Fabricium in *Historia Biblioth.* Fac. Tom. I. p. 180 sqq. Conrad. Samuel. Schurzsch in *introduc. in notitiam Scriptor.* P. I. p. 178. P. III. p. 46 sqq. Jo. Gillotius conscripsit *Comitat. de S. HILARIO, Pictauorum episcopo, ex scriptis, & aliorum virorum doctiss. excerptam, in varias partes distributam, quae praefixa est opera S. HILARII editioni, Paris.* 1652. in fol. Re-
tetur etiam S. HILARII *vita*, descripta, cum *Ca-
ro, omnium*, quae conscripsisse fertur *operum*, in
tione HILARII quam Petrus Coustant, monachus
dinis S. Benedicti, e congregat. S. Mauri, *Paris.*
93. in fol. in lucem emisit.

Editionem, quam oculis nunc obiectam habemus,
tam & infrequentem, dicauit Robertus Fortunatus
elouiensis, *Reuerendo in Christo patri dno. Iuoni
donen. Antistiti dignissimo & confessionis illustris-
sae ac prudentissimae Francorum reginae auditori
cumspectissimo.* In epistola dedicatoria ex gymna-
plestetaco Parrhisius septimo Idus ianuarias anni ad
culum nostrum M. D. X. (1510) scripta, nonnulla
HILARII *vita*, scriptis & exstantibus, & deperdi-
torumque stilo profert, illique tandem his verbis
imponit: *inter ea autem opera quae summa vi-
mzia congesta venerandae paternitati tuae domino
fessarie nuncupamus: duodecim libros de trinitate
& contra Arrianos diuus Hieronymus inscripsit: &
stantium & Auxentium haereticos: & de synodis
tra eos celebratis librum Georgius Cribellus pres-
ter pridem in lucem protulit. Commentarios autem
in psalmorum explanationem Joannes Solidus cra-
ius, vir litteris & moribus probatis, adhortante
prae-*

Tractatus Procuratoris, editus
 boli. quando petiit iustitiam
 beata virgo Maria se opposuit con-
 tinuit, Nec non obmutuit pugna
 humanum.

Cum in *Analectis nostris litterari-*
ribus pag. 712 sqq. describeremus *Li-*
rium Mascaron contra *genus human-*
 editionem ignorabamus. Sed incio
 in *Neu-antiqua* anni 1720. ibique p
 grum *processum*, titulo, quo adscripsi
romana insertum esse conspeximus.
 tionis, haec legi dicuntur verba: *Fi-*
est presens tractatulus Romae per
 num Plannck de Patauia Anno MC
 (1486) die vero lunae sexta decima
 Sine dubio B. Loeschnerus editionem

Ascaron nominatur, sed initium quoque & in vtraque editione, mirifice discrepat. Ut noster veritas, vtriusque editionis, & initium, illam adscribemus. Initium nimirum tale est:

Bibl. portens.
Assus iudisarius.
t mascaron ad dei
ntis presenciam &
reator omnium ubi-
cia es XI. qu. III.
n c. custodi de pe-
sunt plures. Ego
curator. totius in-
nequicie. placeat
gnicione iusticie me
exta. l. proxime de
in. testa. dele. qui
ait Si es procura-
re mandatum. vt. l.
ficiatus ff. de positi
causam de elec.
rotis in l. si filius
S. veterani ff. de
cc.

Editio romana.
Accessit Ascaron ad om-
nipotentis dei presentiam
& ait: Creator omnium
ubique iustitia. XI. q. III.
secundum & c. custodi. de
pe. dis. III. c. sunt plures.
Ego sum procurator totius
nequiciae infernalis: pla-
ceat iusticiae dignator me
audire iuxta legem proxi-
me. ff. de his quae in testa.
delen. Cui dominus ait: si
es procurator, exhibe pro-
curatorium: vt. l. si quis in-
ficiatus. ff. de politi. extra
de elec. c. causam. & vt
no. in l. filius familias S.
veterani. ff. de Procura
&c.

editioni hac ratione finis imponitur:

Bibl. portens,
quelibet vestrum
quod suo nomine
Consulo ego pax
cordia fiat ea pro-
lmista ait Miseri-
& veritas supple
ac discordia erant
s osculate sunt. Est
ulum signum pacis
o. in. l. I. ff. de
l. pac.

Editio romana.
Cum quaelibet vestrum
babeat quod suo nomini con-
gruit: consulo ego pax,
quod pax fiat: ea propter
psalmista ait: misericordia
& veritas, Supple quae in
hac controuersia erant,
osculatae sunt. Est enim
osculum signum pacis vt no.
in l. I. ff. de pac. Medien-
Sa
te

Edit. Bibl. portens.

pac. Sororibus igitur pacificatis mediante pace procurator iniquitatis infernalis Mascaron tanquam male conscius recessit. Et ideo omnes filii Eue implorant virginem gloriosam & inde dicant. Eya ergo advocata nostra, illos tuos misericordes oculos ad nos conuerte scilicet osculum misericordie pacis Et ihesum benedictum fructum &c. expulso dyabolo. Litigacio Mascaron contra genus humanum finit feliciter.

Edit. rom

te igitur pace pacoribus, procuratatis recessit. Et filii Eue aduolant virginem. Vnde & dicitur aduocata nostra misericordes oculos conuerte: scilicet misericordiae & Iesum benedictum ventris tui excludi nobis ostende. o pia, o dulcis Maria. Amen.

Nisi omnia nos fallunt, editio, quae in I portensi ostenditur, antiquior, illa r detur.

CCXXXVI.

Elegans ac subtilis disputatio *excellentij* *utriusqu. doctor. domini YHERON* *NITINI* in qua examinantur plurima dum disputatione *clarissimi doctoris domini* *DICTI DE PLUMBINO*, in fol. form. n lior. 37.

In fine codicis, litteris gothicis excusi, ha tur verba: *Finunt tres subtiles & elegantes a* *nes. videlicet una perspicacissimi viri dni HY* *MI DE ZANETINIS utriusq. doc. acutissim* *Et due clarissimi viri doct. dni BENEDI*

LUMBINO. *Impresse bon.* (Bononiae) per Justinianum de Hyriberia *sub illustriss. principe domino oanne secundo bentiuolio. die XIII. Septembris. A. CCCCLXXXIX.* (1499). Michaeli Maittaire non innotuisse videtur, qui typographum Tom. I. *Annal. ypographic.* p. 173. 183. 189. 232. 265. 606. & 709. Iustinianum de Ruberia nominat.

HIERONYMI ZANETTINI siue ZANITINI siue DE ZANITINIS, nomen inter Jureconsultos valde obscurum est. In *Collectione vitarum clariss. Jureconsultorum*, quam Christianus Godofredus Hofmannus, Lips. 1721. in 4. edidit, non inuenitur, neque Joan. Alb. Fabricius, neque Christian. Schoettgenius in *Biblioth. med. & infim. Latinis.* illius fecerunt mentionem. Illum an. 1494. extinctum esse patet e Nicolai Burtii *Bononia illustrata, Bononiae apud Platonem de Benedictis* 1494. in 4. edita, & a Joh. Gerh. Meuschenio, ob insignem raritatem *vitis immorum dignitate & eruditione virorum* Tom. II. *Leburg.* 1736. in 4. pag. 157 sqq. inserta, vbi p. 163. le HIERON. ZANETINO haec talia leguntur: *Singeni fulgor in Hieronymo Zanetino iam auctis admodum diebus extincto emicuit, qui & ipse troque iure exornatus diu legendo ac interpretando me Bononiam) consiliis ac doctrina valde illustravit, in cuius memoriam haec carmina suo sepulcro, quod in clauetro diui Dominici situm est, descripta reperies:*

*Hic Zanetinus adest, Fellina quem tulerat,
Vnius hic tumulus non est, spes, fama, decusque
Iustitiae, probitas, contumelata iacens.*

*Hic patriae lumen, splendorque iubarque suorum,
Jam fuit, & viuet gloria parva diu.*

Pauca de illo etiam adtulerunt Jos. Simlerus in *Bibliotheca* p. 300. & Anton. Possevinus in *Apparat. sacro*, Tom. II. p. 47. In den *Merkwürdigk. der königl. Biblioth. zu Dresd.* Tom. I. p. 148. memorantur eius *Contrarietates seu diuersitates inter ius civile & canonicum, sparsae per totum corpus utriusque iuris.*

gicus *ATACIUS*. in *LOEALIO COENICO*,
rati 1613. III. Tomis in 8. euulgat
conclusionem & comprobationem Alch
extare, docet Thom. Hyde in *Cat*
Bodleianae Tom. II. p. 267. Illum
ditum fuisse memoria, *disputationis* in
declarat inscriptio: *Celeberrimi & in*
pontificii ac caesarei (caesarei) *interpret*
diuino munere memorie resurgentis dom
MI ZANITINI bononiensis, *facuna*
berrima disputatio incipit feliciter.
pertractat, ad rem testamentariam spe
defendit Bononiae 1457. in scholis Ba
cto Petro, cum doctoratus gradum adi
dem *disputatio* est, cuius Josias Siml
iecit mentionem. Nobis eorum non
tia, qui BENEDICTVM DE BARZI
ZIVM perusinum, & BENEDICTVA
BINO siue PIOMBINO, Ictos fuissi
tuunt. Eiusmodi sententiae addictos d
Jof. Simlerum p. 94. & 95. Guid. P
claris legum interpretibus L. II. Cap. LI
& Cap. CII. p. 200. *Lexici eruditor.* au
I. col. 945 & 950. Augustinus autem

stram sententiam videtur tempus, quò BENEDICTVS DE PLUMBINO, duas *disputationes* defendisse in codice nostro dicitur, anno nimirum 1386. circa eadem sane tempora, quibus Baldus senior floruit, cuius BENEDICTVS DE BARZIS apud Panzirolum l. cit. p. 175. & apud Oldoinum l. cit. auditor & discipulus fuisse dicitur. Vtrumque praeterea BENEDICTVM Ferrariae iura docuisse Panzirolus ll. citt. memoravit. In eadem etiam sententia fuisse videtur Christophor. Hendreichius cum in *Pandectis brandeb.* p. 414. voce DE BARCIS lectores ablegat ad PLUMBINVM. Sed eorum, quae scripserat immemor, p. 442. BENEDICTVM adducit DE BARZIS, Jureconsultum, & Patricium eugubinum, cui scripta tribuit, quae ab Oldoino, BENEDICTI DE BARZIS, & Plumbino oriundi, opera esse dicuntur. Conf. Thom. Hyde *Catalog. Biblioth. bodleian.* Tom. II. p. 65. vbi vnus tantummodo BENEDICTI PLUMBINI seu DE PLUMBINO, DE BARCIS sine BARZIS, scripta enumerantur. Sed aliis hanc controuersiam dirimendam relinquimus. BENEDICTVM DE BARZIS, plumbinum, posteaquam in patria, Senis, Florentiae, Ticini, Bononiae, Patavii, Ferrariae, iura, omnium adplausu, publice professus, & Imperatoris Sigismundi consiliarius factus fuerat, diem obiisse, scribunt Panzirolus & Oldoinus ll. citt. prid. Id. Martii an. 1410. Sepulchrum in templo augustinianorum hoc elogio ornatum fuit:

*Corpus humo, caelis animam, famamque dedisti
Laudibus, & legum BENEDICTE monarcha fuisti
Nominis effectus radians virtutis imago,
Pisanus cuius Plumbini clara propago.
Omnibus Italiae studiis tua lectio fuit
Publica dum legis hic tibi de Libitina refuit
Martia tunc orbi lux bis septena nitebat
Mille quater centum bisquinque annosque mouebat.*

In prima *disputatione* ex iure statutorio pisano, quæstio pertractatur, de filiis non legitime natis; in secun-

Consilia *da.* PETRI DE ANCHA
formae maior. folior. 196.

Dispefcitur haec *Confiliorum* colle-
tes, quarum prior finitur *confilio* C
Praeter rubricas iuxta ordinem decret
conuenienter collocari poffunt *confilia*,
tabula *confiliorum* famofiffimi iuris
dni PETRI DE ANCHA. collectoris
alma ftudio Bononiensi, per titulos
bium, in quibus conuenientius ipforum
ria potuerint collocari, ad communem
rem. Vtraque libri pars *confi*
CCCCXLIII. *Confilii* primi initio, h
ba: *Prefantiffimi iuris* veriusque in
DE ANCHARANO *Confilia* ampliff
arribus veterum imprefforum in pap
curatiffime mundata. Ille, qui emen
cepit curam, nominatur in volumi
legimus: *Finis fecunde partis confilior*
que iuris doc. do. PE. DE ANCHA.
data per auditiffimum legum Scholarem

PETRI autem DE ANCHARANO nomen, inter reconsultos, qui e Baldi schola prodierunt, non inlebre fuit. Illum e splendidissima Farnesiorum nte, fuisse oriundum, verba testantur, monumento is sepulchrali, quod Bononiae, in templo diui Donici, ab amicis, positum fuisse memorat Guid. Panolus Lib. III. *de clar. leg. interpret.* Cap. XXVI. 347. edit. Hofm. inscripta:

D. O. M.

ETRO. ANCHARANO. IURIS. PONTIFICII
ET. CAESAREI

RISSIMO, INTERPRETI. EIVS. AMANTISSIMI
SAXVM. HOC

INSTAVRATVM. POSVERE. ANNO
SAL.

M. CCCC. LXXXVII.

ONIS HIC SPECVLVM CIVILIS ET AN-
CHORA IURIS

EV IACET, AETERNAS MENS TENET ALMA
DOMOS

GEN ERAT PETRVS, GENVIT FARNESIA
PROLES

NUNC ANCHARANVM DAT SIBI LAVDIS
OPES.

S SVPERABAT EVM VIRTUTE MICANTE
QVIS ISTO

CONSILIIIS HOMINVM CLARIOR ANTE FVIT
MERITIS NVNC ASTRA DEDIT SIBI IVPPI-
TER ALMVS.

EVOLVIT GELIDO MEMBRA IACERE SOLO.

em epitaphium adtulit Nicolaus Burtius, parmensis, Bononia *illustrata*, in Jo. Gerard. Meuschenii *vitis minorum dignitate et eruditione virorum* Tom. II. 167. vbi secundi distichi hexameter, hac ratione citur:

Nomen erat PETRVS, genuit Farnesia pollens.

fuit in Farnesiorum ditioe situm. At
Collegium pauperum studiosorum, quod p
noniae instituit, *Ancharanum* adpellari te
Burtius in Bononia *illustrata*, et Guid. l
citt. Se Baldi fuisse discipulum ipse p
TRVS, cum in *consilio* CXLII. fol. 156.
strae Baldum *dominum et praeceptorem su*
Floruit seculo a Christo nato, XIII. a
gente, et Patauii, Ferrariae, Senis, et B
gno audientium concursu docuit, et *ve*
pres, *iuris lumen*, et *anchora iuris* cogno
Tanta etiam apud externos nominis eius
storitas fuit, vt summi etiam principes
dignitate constituti, in rebus dubiis et
illum consulerent, quamuis Franciscus
lum *quandoque auro et pecunia deceptum*
disse existimauerit. Eius in primis ope
Episcopi et sacerdotes, in Concilio pisa
ti, cum contra ducis Bauariae legatos
legitime congregatum, et Gregorium X
dictum XIII. Pontifices, iure, veluti
periuros, et haereticos, a concilio exa
pronunciarent. Vid. *Acta primi Concilii*
sion. VII. in Edmundi Richerii *Histori*
generaliu I. II. Colon 1682 in 4. Can

l inter *consilia*, decimum quintum *consilium*, fol. ditionis nostrae, M. CCCC. XV. (1415) die IIX. embr. conscriptum dicatur. Errorem etiam adunt illi, qui PETRVM DE ANCHARANO, viad annum vsque 1497. produxisse memorant. In sine dubio errorem, verbis, inscriptionis sepulchris, haud satis accurate consideratis, inducti fuerunt, quibus, epitaphium anno M. CCCC. LXXXVII. 7) *instituratum* dicitur. Nescimus unde Casimir. inus compertum habuerit, quod Tom. III. *Conitor. de Scriptor. et scriptis eccles.* col. 1239. hoc iphium in templo S. Benedicti bononiensi, spectat PETRVM DE ANCHARANO ibidem sepulchre esse scribit. Omnes enim scriptores, qui istius umentis sepulchralis mentionem faciunt, illud templo S. Dominici reperiri confirmant. Conf. alios Natalis Alexandri *Historia Eccles. Seculi XV.* IIX, Cap. IIII. Artic. V. p. 177. Francisci Schottii Ieron. ex Capugnano *Itinerarium mobiliorum Itationum, urbium, oppidorum, et locorum P. I.* 9. edit. *Vicent.* 1610. in 8. De PETRO ANRANO vid. Guid. Panzirolus I. cit. Joan. Eichar. in *vitis Juriconsultor. recensitor.* p. 419. Marcus tua Benauidius in *Epitome viror. illustr.* p. 487. baptista de Caccialupis in *succincta historia interm et glossator. iuris* p. 507. Jo. Trithemius *de tor. eccles.* Cap. DCCXXV. p. 168. Aubert. Mi. in *Auctario de Scriptor. eccles.* p. 84. Jos. Sim. in *Bibliotheca* p. 551. Anton. Posseuinus in *rat. sacr.* Tom. III. p. 33. Henricus Wharton in *nd. ad Guil. Caue Histor. literar. Scriptor. eccles.* Christoph. Hendreich in *Pandect. brandeburg.* 6. ubi illum PETRVM JOANNEM DE ANRANO vocat, Casimir. Oudinus I. cit. Joan. Fabricius in *Biblioth. med. et infim. Latinit.* L. 1, 713. Michael Maittaire in *Annal. typogr.* Tom. I. 9. editionem *Consiliorum*, qua utimur, valde racharactere litterarum gothico impressam, e

Catal. Biblioth. amerbachianae p. 27. adtulit, vbi verminus recte cognomen *de Ancyrano* scribitur, cum nostra editione semper legitur *DE ANCHARANO*. Editiones recentiores, cum *additionibus* Hieron. Zacharii enumerat Christophor. Hendreichius et Casim. Oudinus II. cit. ubi etiam reliqua *PETRI DE ANCHARANO opera* commemorantur. Conf. *die Mündigk. der königl. Bibliothek zu Dresden* Tom. I. p. 330.

CCXXXIIIX.

Consilia et questiones *FREDERICI de Senis*. fol. form. maior. folior. 109. si indicem premissum exceperis.

FREDERICVS PETRVCIVS, senensis, sine re aliis vocatur *FRIDER. PETRVCIVS* de Senis, medio Seculi XIII. tempore, in Italia, inter Iureconsultos celeberrimos inclaruit. Jus praesertim officium interpretatus est, primum in patria, etiam Perusii, et inter discipulos, Baldum in praeceptis habuit. Cancellariam curiae romanae illi fuisse mandatam, ex Aegidii de Bellamera Jureconsulti et Archiepiscopi auenionensis *prologo, de permutatione beneficiorum ecclesiasticorum* probauit Casim. Oudinus Tom. III. col. 1139. *Commentar. de Scriptis et scriptis eccles.* Senis, extra portam, nouam Constantinianorum domum, ab illo conditam, bellorum et calamitatibus vastatam, et postea restitutam fuisse testatur Guid. Panzirolus *de clavis legum interpretib.* L. III. Cap. XXIII. p. 342. Quo anno obiit supremum, nullibi relatum legimus. In patria esse defunctum, et in aede maiori, prope Joannis sacellum, sepulcrum marmoreum, pluribus signis exornatum, et mira elegantia elaboratum habuisse, refert Panzirolus l. cit. Conf. de illo, et

is illius, inter quae *consiliorum* collectio, praeter sibi vindicat locum, praeter scriptores iam de, Marci Mantuae Benavidii *Epitome vivor. il.* p. 465. Jo. Baptist. de Caccialupis *Historia iuris. et glossator. iuris* p. 506. Jos. Simleri. *Biblioth. p. 210. et 211.* vbi FRIDERICVM PETRVCII, senensem, & FRIDERICVM de Senis, dictis fuisse homines, credidisse videtur. Anton. Muini *Apparat. fac.* Tom. I. p. 481. Jo. Alb. Fabri-
biblioth. med. & infim. Latinit. L. VI. p. 628.

quod, ad *consiliorum* editionem, satis raram, ad, illi praemittitur *Tabula* folior. 5. *super dispensationibus, questionibus, & consiliis domini* FREDE-
PETRVCII de Senis, *per titulos decretalium;*
ita hac ratione inchoantur: Domini nostri Jhe-
christi nomine eiusque matris sanctissime Marie vir-
gloriose suffragiis innocatis. Incipiunt questiones
estate Consilia reddita ad consultationes responsa
dum allegando sed ut plurimum consulendo ac cal-
nes habito cum iuris utriusque doctoribus per. do.
DERICVM DE PETRVCII de Senis decreto-
doctorem in diuersis studiis & maxime peruino.
icet ex ordine & dispositione ipsorum posset quis de
ritate & posteritate temporis sumere argumentum.
tamen cessat in eis quod praefata sine annotatione
orum scripta fuerunt. Et quod de eis velut spar-
& in cedula scriptis nullam vel modicam utilitatem
iebat scriptorum. Ideo eas & ea quoties ponendo vs-
et facilius inueniri indifferenter & prout occurre-
scriptori tradendo fecit in vnum volumen redigi
is licet modicas apostillas & additiones faciendo
is etatis progressu & experientia casuum didicis-
et omnia correctioni & reformationi patris & dni.
Jo. An. (Joannis Andreae) illuminatoris iuris ca-
ici intelligantur submissa. Additiones quoque &
stille praedictae cum dictionibus super quibus cadunt
finem cuiuslibet consilii, questionis & responsi, seu
tionis ordinate sub quotis per litteras alphabeti
con-

risperitos consulere consueuerit.
videtur collectio, quae ad manu
de Pistorio, Abbatis Lapi de Pod
Tuderto, Francisc. de Monte altin
tepolitiano, Ricardi de Malumb
sancti Miniati prope Florentiam,
aliorum complurium. Jureconsult
ad FRIDERICI PETRVCCII *con
siones* reperiuntur. 'Michaeli Mai
gnita fuit. De aliis antiquioribu
editionibus, vid. Casimir. Oudin
bricius II. citt. Conf. die *Merskwa
nigl. Biblioth. zu Dresd.* Tom. II.

CCXXXVIII

D*ominus* SIMPHORIANI CHA
nen. Liber de quadruplici
gia Asclepii Hermetis Trismegis
commentariis *eiusdem domini* s
Sixti philosophi pythagorici Encl

ſu Ludouici XII. francor. regis in urbem
am. De eiusdem victoria in Genuen, Re-
francorum genealogia. De claris Lugdu-
us. De Gallorum ſcriptoribus. De gallis
is pontificibus. Epistoſe varie ad *cundem*
am SIMPHORIANVM, in 4. folior. 141.

Omnia SYMPHORIANI CHAMPERII *opera*,
ra aetate, maxime rara ſunt. Teſtes producimus
Jo. Vogtii *Catalog. libror. rarior.* p. 168. Samuel.
el *Biblioth.* P. I. p. 34. P. III. p. 7. Daniel.
deſii *Florileg. libr. rar.* p. 68. Jo. Chriſt. My-
Memorabilia Biblioth. academicae ienenſis p. 74
Catalog. Biblioth. ſulthenian. p. 575. Eorum
ſogum vide in Niceron *Memoires* Tom. XXXII.
245 ſeqq. Haec collectio, ob ſingularem in
nis raritatem laudatur in *Bibliothecae ſarra-*
um catalogo pag. 193. vid. Daniel. Gerdeſii
ilegium l. cit. Niceron l. c. pag. 251. illam mi-
adcurate, in fol. prodiſſe ſcribit. In fine illius
c legimus verba: *Impreſſum eſt preſens opus*
duni, expenſis honeſtiſſimorum bibliopolarum Ste-
ui Gueyhardi & Jacobi Huguetani: arte vero &
ſtria Jannot de Campis: Anno domini M. CCCCC.
(1507) *Finitum prid. Kal. Auguſti.* Michael
taire nullam libri notitiam habuiſſe videtur. Ty-
raphus in illo exſcribendo caractere, litterarum
lico, uſus eſt. Cum a nemine huc uſque rarior
e, quod nos quidem ſciamus, deſcriptus fuerit,
aque memoratu digna, in illo occurrant, lectores
obis condonabunt, ſi in illo recenſendo paullo
ſiores fuerimus. Imago ſancti Symphoriani, ge-
is innixi, qui ab adſtante carnifice capite plecti-
ligno incifa, ſexies in libro occurrit. Eadem
ginis figura, virum & feminam genibus flexis ob-
lo ponit, quae SYMPHORIANVM CHAMPE-
M, & eius vxorem referre videtur.

I. Liber

rum. nauis (La Nef des Princes
Noblesse, avec autres enseigneme
bles à toutes manieres de gens, po
vivre & à bien mourir, dediqués, &
Prelats & Seigneurs, composés par
Seigneur Robert de Balsat, Consei
du Roy nostre Sire, & son Senechal
Item plus le Regime d'un jeune
verbes des Princes, & autres peti
& profitables, lesquels ont été ec
SYMPHORIEN CHAMPIER, D
gie & Medecine, jadis natif du Li
in 4. fol. 65. La Nef des Dames
posée par M. SYMPHORIEN CH.
en Medecine; contenant quatre li
est intitulé la fleur des Dames; le
du Mariage; le tiers est des prop
& le quart est le livre de vrai amo
4. Paris. 1515. in 4. Paris. 1531
ron l. cit. p. 245 sqq.) *Dialectices*
nua (yterque liber vno volumine
4. editus fuit. vid. Nicéron l. cit
contra malos d' fascinatores. (Nic

lard Conventus lugdunensis fratrum Heremitarum
Si Augustini in alma theologie facultate parisiën.
vilis professoris ad SYMPH. CHAMPERIVM epi-

s. 4) Joannis Arzelerii, iuris pontificii pro-
 ioris officialis lugdunensis epistola ad eundem.
 Indisalui Toledo ad eundem epistola. 6) Phi-
 pi Laurentii sereniss. Francorum reginae pbyfici ad
 eundem epistola. 7) imago S. Symphoriani, quam
 i descripsimus, cui haec subiecta leguntur verba:
us qui beatum Simphorianum martyrem tanta vir-
te donasti: ut intrepidus exorante matre capite ple-
que quam vanam Veneris simulacrum Heraclio pre-
bo impellente, venerari maluerit: presta quesumus:
eius exemplar imitantes: ab omni idololatrie servi-
te: aliisque diris facinoribus expiatis efficias. Per
minum nostrum Jesum Christum filium tuum &c.

II. *Diffinitiones Asclepii, Hermetis Trismegisti*
scipuli, ad Ammonem Regem, per Ludouicum La-
tellum, ad patrem suum Joannem Ay, ad latinum,
franco traductas, consecrauit eruditissimo atque in
ei disciplinarum cognitione consummatissimo, totius
de Gallie philosophorum principi Jacobo Fabri sta-
ten. Commentarius SYMPHOR. CHAMPERII

Asclepium in quatuor sectus est partes, & multa e
 motissima Aegyptiorum antiquitate, depromta ob
 iolos ponit. Vid. Jo. Alb. Fabricii *Bibliothec. graec.*
 T. Cap. IIX. p. 56 sqq. cui tamen haec Ludouici
 zarelli versio latina, minus nota fuisse videtur.

III. Sixti philosophi pythagorici *enchiridio*, praefi-
 ter SYMPHORIANI CHAMPERII epistola, ad
 libbertum Naturelli, tum traiectensis Ecclesiae Prae-
 positum, tum atanathen. *Abbatem commendatarium*
ludun. in qua se mirari ait, hunc Sixti philosophi li-
brum, grauissimis creberrimisque sententiis refer-
um, a nemine Gallorum haftenus esse impressum:
um quotidie multi impressores perituras nugis im-
tant chartas. In fine libelli legitur Laurentii Ab-
batii carmen, in eius commendationem ad lectorem,
scriptum.

ausi. au poicam pousopouam L. 1. 1.
Operum Justi Lipsii, *Lugdun.* 1613.
Thom. Gale praefatio, ad *opuscula*
fica & ethica graec. & latin. Amstelo
Sextii *sententiae* reperiuntur pag. 6
autem plane abiit *sententiam*, non
ni doctorum virorum suffragio con
nus Godofr. Siberus, qui Sextii *sen*
fratas, separatim edidit, *Lips.* 1725
Episcopo romano & martyri vindica
gumenta quibus vtraque pars senti
firmare studet, nec non variae *Senten*
tiones, in medium prolatae fuerunt
cio L. VI. *Biblioth. gr.* Cap. X. p. 6
lectione SYMPHOR. CHAMPERII

III. Isocratis *ad Demonicum or*
greco, in latinum versa, quae epistol
ad Philippum Laurentianum, Apolli
forem bene meritum, Francorumque *r*
curatissimum, in fronte gerit.

V. *Siluae medicinales ad complem*
vita sana atque longa spectantes, qu
cium, ordine alphabetico dispositori
oculos ponunt. Praemittitur illis *e*
llis, ad Gabrielem Mirum, apollineae

VII. *Quodam ex Plinio iuniore excerpta ad hippo-
atice artis facultatem attinentia, &*

*IIX. Medicorum privilegia, ex iuris cesarei corpore
prompta. Haec omnia, quae iam enumerauimus,
imam collectionis constituunt partem.*

Secundae parti nouus praefigitur titulus: *Tropheum
illorum quadruplicem eorundem complectens histo-
riam in quattuor partitum libros partiales. Primus de
llie diuisione. De gallorum origine. De eorundem
uersus alias nationes victoriis. De Karoli octauī at-
que Ludouici XII. francorum regum, preclaris gestis.
t de eiusdem regis Ludouici XII. ingressu, in urbem
muensem. De gallorum commendatione ex aliorum
tionum testimoniis. Liber secundus de commenda-
tione & antiquitate ciuitatis lugdunensis. De eius-
dem ciuitatis uiris illustribus. Liber tertius de scripto-
ribus famatis, qui in partibus gallie vixerunt. Liber
quartus de status ecclesiastici tranquillitate apud Auinio-
nem. Titulum excipit Index capitum libri, de qua-
druplici gallorum historia. In eius fine oculis se ob-
rret imago S. Ludouici, ligno incisa, hac adscripta
ecatione: *Deus qui beatum Ludouicum gallica di-
ne potentem a prima iuuenta, & misericordie & to-
s religionis exemplum ceteris prebuiſti: presta, quesu-
is ut qui vesanam presentis seculi castitate voluptatem
tentem pietate opulentiam: & vera humilitate super-
m perfundedit: tua gratia nedum eius meritis comi-
vita illius instar moratos esse concedas & in perpe-
am celesti gloria perfrui largiaris. Per dominum
trum &c.**

Liber primus Trophei Gallorum, cui praemittitur
ssola probemialis, ad Georgium de Ambasia rotho-
agensis ecclesiae Archipraesulem & Cardinalem, ac in-
tincia legatum, in varios tractatus, variaque dispe-
litur capita, quorum argumenta haec sunt: Tracta-
s I. *de Gallie diuisione item de Gallorum origine Eo-
mdemque in alias nationes, & precipue rhomanos
rtutibus. Tract. II. de Karoli octauī atque Ludouici
tom. I.* T t duode-

duodecimi Francorum Regum preclare gestis. In fronte istius tractatus, conspicitur figura ligno incisa, quatuor magos, ex oriente venientes, & puerulo Jesu, recens nato, munuscula obferentes, ob oculos ponit. Tr. III. inscribitur de Gallorum commendatione, & aliarum nationum testimoniis. Adiciuntur illi carmina quaedam breviora Antonii Mancinelli, Publii Fausti Andrelini, foroliuensis, in laudem Caroli VIII. Ludouici XII. Ducum aurelianorum, & Ludouici Sfortiae composita. Inserta etiam conspicitur Benedicti portuensis ad Bartholomaeum Justinianum oratio de serenissimi Ludouici XII. Francorum Regis in urbem Genuam, aduentu. Illam sequitur 1) Bartholom. Justiniani ad spectatum & ornatum cum Benedictum portuensem, reipublicae genuensis cellarium, epistola, qua illi ob transmissam narrationem, gratias agit. 2) Decretum genuensium antiquum observandum, celebratum Anno domini M. D. die XVII. Novembris, cum illustris & excelsus dominus Philippus de Cleves dominus Rauestein Regius adveniens & genuensium gubernator esset. Solenni decreto perpetuis temporibus valituro sanxerunt & iuraverunt Genuenses, quod dies aduentus christianissimi regis Ludouici XII. in urbem genuensem, qui fuit optimus sextus mensis Augusti, quotannis ab universa civitate ferietur ac festus peragatur, & insuper campanarum sonitu ac salodiis, ceterisque leticie signis celebratur. ita ut adventus ipsius memoria omnibus incutenda esse videatur. 3) Oratio habita Genue apud regem Galliarum, per Nicolaum Brignalem civem genuensem prid. Kal. septembris. Anno salut. 1502. Compendiose atque sub forma epitomatis, expellente genuenses a Domino SIMPHORIANO CHAMPERNO compilata. 5) Oratio do. Stephani Vinaldi ad Regem pro utilitate genuen. in prima audientia publica. Nonnulla ex preclaris francorum Regum facinoribus modum supplementi eorum, quae de his in superioribus dicta sunt, collecta. 7) Regum Francorum gentilibus

*antiquioribus, quam recentioribus rerum scri-
ptis in epitomen redacta.*

Indus liber Trophei Gallorum, de origine & institutione civitatis lugdunensis, & de eiusdem illustribus, inscribitur nomine Jacobi de Amun-
veriusque iuris Professoris in ecclesia diui Joan-
nistae lugdunens. comitis ac Praeceptoris, do-
gdunens. vicarii generalis. Capite I. agitur
de antiquitate urbis lugdunensis. Cap. II.
de lugdunensis preeminencia, siue hierarchia.
I. de claris lugdunensibus. Huic capiti adii-
cit epitaphia ex vetustissimis monumentis urbis
in Gallia comata, sumpta. Nicéron I. cit.
mentem suam de hoc libro II. hac ratione
dit: *Le Traité de claris lugdunensibus est fort
après y avoir recherché à sa maniere l'origine
ille de Lyon, & avoir parlé de son eglise, il
ex hommes illustres, c'est-à-dire, aux Saints,
et vécu, & finit par quelques inscriptions, qui
sont dans cette ville. Leur petit nombre mon-
tre qu'il a eu peu de curiosité pour ces sortes de
monumens, ou que de son temps il y en avoit peu de
restés. La maniere même dont il les rapporte,
explique, fait voir qu'il ne les entendoit pas trop
bien qu'il étoit peu versé en ce genre de Littéra-*

*r tertius de viris illustribus, nec non preclaris
Gallie scriptoribus, ne contient gueres, ut Ni-
c. cit. ait, que des auteurs ecclesiastiques, sur la
desquels il se contente de marquer succincte-
ment ses Ouvrages.*

*r quartus dicatur est Francisco de Stagno, De-
mini Doctori, Ruchen. praesuli, domini Georgii
basia, ecclesie rhomane Cardinalis, ac legati
ensis, generali locum tenenti, & Gubernatori
iensis. In quatuor dividitur partes. I. de sum-
mificibus Gallis, qui in Gallia resederunt. II.
de pontificibus, qui ex Gallis ad summi ponti-*

go arbori adstantem, quae manibus
cum litteris J. D. C. (Jannot De Car
boris apicem haec leguntur verba:

Plefir. Quadrato vero, quo omnis
datur, haec inscripta sunt verba: *Un
sôle.*

Litterae & carmina, quibus collecti
nirur, auctores habent Sebastianum
cobum Robertetum, Gondisaluum
Valuphinum, Joannem Mairium, H
rium.

Quae de SYMPHORIANO CHAM
aetate scimus, maxima ex parte, ex
ptis collecta sunt. In libro *de claris*
nonnullos maiorum suorum recenset,
net Petrus Gherardi rom. Ecclef. Ca
tistes aniciensis a sancto Symphoriano
nem. In *adpendicula*, quam huic li
colaus de Quercu, qui *huius opusculi*,
lugdunensibus) *castigationi praefuit*,
CHAMPERIVS lugdunensis esse dic
maiores eius, ex nobili, in Delphina
xerint originem. Idem Nicolaus de
quae conscripsit SYMPHORIANVS
opuscula recenset. Illum autem ex

producit testem. Quo autem tempore natus, quoue mortuus fuerit, non constat; Nonnulla illius scripta nomen CAMPEGGII prae se ferunt, quod hac potissimum ratione, factum esse adserit Niceron l. cit. ut Italis persuaderet, se originem ducere, e familia di Campeggio bononiensi, & di Campisi ticinensi. Inter polyhistoras sui temporis, non postremum obtinuit locum, quod varia & maxima, quibus ornatus fuit, elogia, & scriptorum ab ipso compositorum, testatur catalogus. Sed in aliam plane abiit sententiam Julius Caesar Scaliger, in poemate scazontico, quod inscribitur *Ata*, ubi de CHAMPERIO haec talia leguntur:

CHAMPERIVS quis ille, si petit quisquam,
Respondeo, sed Scaeuolae modo paucis
Ardelio mirus, insolens, tumens, turgens
Titulo Archiatri, quod Deus sit atrorum;
Nam candidae ille mentis haud tenet micam,
Falsarius sed inuidusque ineptusque,
Scriptis alienis indidit suum nomen,
Vno alteroue verbulo usque mutato,
Dum ex officina barbarissima agnoscas.
Quid si ille falsitauerit suum nomen
CAMPEGIVM e CHAMPERIO. Et tacitus dormis

Democrite! o nec rumperis cachinnando.

Conf. de illo Fratris Angeli de Duccis, Carmelitae brixienensis *Apologoticon* supra cit. ubi multa in laudem CHAMPERII, eiusque opusculorum dicta reperies. *Catalogus Praeceptorum, Patronorum, familiarium, & auditorum* SYMPHORIANI CHAMPERII, ab ipso CHAMPERIO conscriptus; Petri Anton. Rustici *Oratiuncula ex tempore habita, pro celebratissimo Doctore, & equite aurato*, SYMPHOR. CHAMPERIO. Vtrumque opusculum inuenitur in SYMPH. CHAMPERII libro, qui inscribitur *Duellum epistolare Galliae & Italiae antiquae res summatim complectens. Tropaeum christianiss. Galliarum Regis Francisci*

cisci huius nominis I. item complures illustrium virorum epistolae ad D. SYMPH. CAMPERIVM. Im-
pressum dicitur opus illud per Joannem Phiroben &
Joannem Divineur Alemanos sumptibus honesti viri
Jacobi Francisci Deionta Florentini, Bibliopolae Ve-
neti, Anno a virginis partu 1510 in 8. pp. 190. re-
petita exstat editio Lugduni 1519. in 8. Vid. etiam
Jof. Simleri Bibliotheca p. 641 sqq. Anton. Possleu-
ni Appar. sacer Tom. III. p. 259. G. A. Mercklini
Lindenius renovatus Norimb. 1686. in 4. p. 986 sqq.
Andreae Rossoti Syllabus Scriptorum Pedemontani
Monteregal. 1667. in 4. p. 527. sqq. L'histoire litté-
raire de Lyon du P. Colonia Tom. II. p. 478 seqq.
Benedictus Curtius Symphorianus, gallice Benoît
Court de St. Savorin a SYMPHORIANE CHAM-
PERIO, medico, plane diversus, Jureconsultus, &
ecclesiae lugdunensis eques fuit, qui cognomen Sym-
phoriani, a patria, eodem loco, quo CHAMPERIVS
natus fuit, adeptus est. Inclauit in primis commen-
tario, quem in Martialis Aruerni Arresta Amoris L.
II. conscripsit. Varias illius editiones recenset No-
ceron in Memoires Tom. VIII. p. 174 sqq. Albert.
Henric. de Sallengre in Memoires de litterature Tom.
I. Art. IIX. p. 104 sqq. Cl. Dau. Clement in Biblio-
theque historique & critique Tom. II. p. 308 sqq.
Reliqua eius scripta, memorantur a Josia Simlero in
Biblioth. p. 94. a H. A. de Sallengre l.cit. a Cl. Vo-
tio in Catalogo libror. rar. p. 228.

CCL.

PETRI CRINITI, viri eruditissimi de honesta
disciplina libr. XXV. de poetis latinis lib. V.
Et poematum lib. II. Cum indicibus suis. Ve-
nundantur in vico sancti Jacobi ab Johanne paruo
& ipso Ascensio. in fol. form. minor. folior. 148.

Editio

Editio oppido rara produit *Parisiis* 1508. quod verba in fine conspicua, paullo post memoranda docent. Illius iam mentionem factam fuisse a Michael. Maittaire conspicimus Tom. II. *Annal. typogr.* p. 194. Dicauit illam, Jodocus Badius ascensius, Germano Ganæo, qui *libri imprimendi facultatem* Ascensio fecerat. Dedicatio subscripta est, *ad Idus Junias* 1508. Coronidis loco illi adponitur *octosthicon* ascensianum *ad eundem* Ganæum. Ipse PETRVS CRINITVS libros suos, *de honesta disciplina*, scripsit ad Bernardinum Caraffam, Neapolitanum, Pontif. antiochensem, Florent. *Non. Jun.* 1504. Haec *ascensiana* editio, ad illam exscripta fuit, quam Benedictus Philologus, Florentiae, *opera & impensa* Philippi de Giunta 1504. in fol. in lucem emisit. Id aurem colligimus, ex Benedicti Philologi *epistola*, ad Scipionem Carteromachum, nostrae etiam editioni praemissa, qua ei mittit CRINITI *commentarios*, quos imprimendos curauerat, eumque rogat, vt ipsius labores formis excudat, eundemque laudat, quod superioribus annis, tanto omnium concursu & fauore graecas litteras Venetiis professus fuerit. Conf. Michael Maittaire *Annal. typogr.* Tom. II. p. 170. *Catalog. Biblioth. weidmann.* P. I. p. 135. Libro XXV. & vitimo PETRVS CRINITVS imprecationem, siue vt vocat *legis cautionem*, contra ineptos criticos adposuit:

*Quoi legent hosce libros mature censunto:
Profanum vulgus: & inscium ne attrectato
Omneisque legulei blenni, barbari procul sunt
Qui aliter faxit: is rite sacer esto.*

Libri V. *de poetis latinis*, a Liuiio Andronico initium capiunt, & ad C. Sollium Sidonium Apollinarem vsque, historiam poetarum XCVI. persequuntur. Inscriptis illos nomine Cosmi Paccii, Pontificis aretini, *Kalend. Novembr.* 1505. Praemisit etiam praefatiunculam, *de origine poetices, apud latinos.*

lanensium Ducem, die XXVI. Decem
S. Stephani, mediolanensi, gladio truci
Paull. Jovius in *Elog.* Galeacii Sfortia
P. Baile *Dictionnaire* Tom. II. pag. 165
carmen inscribitur: *de virtute* Joannis
poniani, *tyrannicidae*. Typographus
haec adscripsit verba: *Habes itaque,*
tria ex lucubratione PETRI CRINIT
de honesta disciplina: alterum de po
tertium in quo sunt eiusdem lepidissim
stra accuratissime auspice domino Ger
ciompressa (coimpressa) *Caetera eiusd*
nimenta ut nostrae committantur expe
boni consulito. Vale. Ex aedibus Asc
Junias M. D. VIII. (1508). Repet
officina, esse editionem anno 1510. in
Catalog. Biblioth. weidmann. I. cit. C
salthen. p. 150. ubi vero in 4. editi
tur. De editione parisiensi ascensio
fol. vid. Mich. Maittaire Tom. II. p
editiones recentiores enumerat Jo. A
Biblioth. lat. med. & infim. Latinit. I
Operum, quae promissit PETR. CRI

insevit Janus Gruterus *Deliciis poetarum* ita-
Tom. I. p. 823-846. Varia virorum docto-
de eius operibus iudicia collegit Adolphus Clar-
lus, siue Jo. Christ. Rüdigerus in *vitis clarissimor.*
litterar. viror. P. VII. *Viteb.* 1708. in 8. p. 33

Conf. Adr. Baillet *Jugemens des Savans*
II. P. I. pag. 172. & 401 seqq. Tom. III. P. I.

Quae apud Liliū Gregor. Gyraldum *de poe-
ti temporis* Dialog. I. Tom. II. *Oper.* p. 390. de-
eguntur, talia sunt: *Reliquit & varii generis ver-*
Petrus CRINITVS, Florentinus, non illepidos-
um, sed certo tales, qualia sunt quae soluta ora-
reliquit. multa is ubique polliceri videtur, quae
adeo praestat, omnisque CRINITI oratio, non ut
ita animum implet, prope enim dixerim nugae-
rae. Illum ad impietatem quamdam pronum
e & procliuem, & in libris in primis *de honesta
iplina*, quaedam inueniri, quibus res sacras, & re-
onem cui addictus erat, in ludibrium conuerterit,
itur Jo. Henric. Boeclerus in *Bibliographia criti-*
Cap. XXVII. p. 448. vbi ait: PETRVS CRINI-
s Italus, qui *de honestis disciplinis & poetis dis-*
ns nimium nugatus est, ac non nisi cum grano sa-
egendus. Homines quidem non satis eruditi, mul-
olim hoc autore vsi sunt, & in primis etiam qui
tionibus ad populum habendis vacant; cum ille ta-
vel maxime in rebus sacris ineptiat.

floruit PETRVS RICCIUS, siue, ut dici maluit,
INITVS, Florentinus, initio Seculi XVI. diem-
in flore aetatis; anno vndequadragesimo obiit.
rbi, quo periit, genus, ipse decantauit *carmine*,
ad inscribitur *de sua aegritudine & imminente obitu*,
initio statim haec leguntur:

*Nil est quod ultra sit licitum mihi
Sperare tandem: nil medicae manus
Ex imminente me miserum rogo
Referre incolumem queunt.*

*Et iam medullis aestuat intinis
Accensa bilis: nec patitur meo
Vnquam dolori finem aliquem dari
Sed vexat magis indies*

*Obducta frontis lumina: per genas
Delapsa tetra cum macie cutis
Et destitutae mentis inertia
Inflare exitium monent &c.*

Sunt nonnulli, qui illum moerore confectum per-
dunt, cum conuiuio cuidam interesset, quo natis in
vsum laetitiae scyphis pugnabatur, eiusque capiti
vnus e discipulis cyathum, vino repletum illideret,
vel vt Gerard. Joan. Vossius Lib. III. *de Histor. lat.*
p. 603. scribit, *cantharo frigidae, a petulanti comia
perfunderetur.* Praeter elogium quod Paull. Jovius &
scripserit, legi de illo poterit Jos. Simleri *Bibliotheca*
ca p. 556. Giulio Negri *Storia degli Scrittori fiorenti*
p. 462. Burc. Gotth. Struuii *Bibliotheca antiqua*
Ann. 1705. p. 411 sqq. Antoine Varillas *Anecdotes*
de Florence ou l'histoire secrete de la maison de Me-
dicis, Haye 1685. in 12. L. V. Conf. Vossius, Fa-
bricius, Clarmundus II. cit. Posterior I. cit. p. 36.
PETRO CRINITO, florentino perperam tribuit *His-*
toriam belli rustici, in Germaniae diuersis partibus an-
1525. excitati, & a magistratibus feliciter sedati, quae
inuenitur in Marqu. Freheri *Scriptor. rer. germanic.*
p. 235-278. edit. Struuii, a Petro Haarer, siue Cri-
nito, Germano, Electoris palatini Secretario compo-
sita fuit. Conf. Fabricius I. cit. p. 1231.

CCLI.

Omnia opera ANGELI POLITIANI & alia
quaedam lectu digna, quorum nomina in se-
quenti indice videre licet. in fol. folior. 448.

Exe-

Exemplar libri, quod ad manus est, adeo splen-
dum, elegans & nitidum est, ac si hac aetate ex of-
fina typographica instructissima prodierit. Non so-
la charta purissima, et instar membranae crassa, sed
etiam luculentioribus, se lectoribus commen-
dat. Id sane pro certo adfirmare possumus, quod,
si Georgii Vallae opus, *de rebus expetendis & fu-
endis* exceperimus, elegantiore & splendidiore
num non vidimus, qui in Aldi romani officina ex-
pressus fuerit. Dicaunt illum Aldus Manucius, roma-
nus, Marino Sannuto, Leonardi filio, patritio Ve-
neto. Dignissimum venia in epistola dedicatoria, esse
et, POLITIANVM, siquid in eius scriptis depre-
hendatur parum elaboratum & cultum, cum haec
opera eius non ab ipso edita fuerint sed ab amicis,
et praecipue ab Alexandro Sartio, bononiensi, qui
micissimi viri, quaecunque habere potuerit, opera,
cultum ac diu, & accurate quaesita, imprimenda
curauerit. Refert praeterea, POLITIANVM, si
ipsum suos vixisset, leges ex pandectis, quae
olim pisanae fuerant, in pristinam lectionem, quod
ipsum facere coeperat, restituere, commentariosque
a illas non barbare, sed more romano, conficere
voluisse. Dolet, quod *secunda Miscellaneorum cen-
suria*, & *Epiphyllides*, & in Tranquillum, in Teren-
tium, in Statium, in Quintilianum doctae & inge-
niosae *adnotationes*, ab illo, non absolutae fuerint,
nonnullaque eius *opera*, a quibusdam hominibus flo-
rentinis ideo occultentur, ut in posterum illa, pro
suis edant. Stulte autem illos agere scribit. Nam
id profecerint, ut siquid ipsi vnquam dignum scitu
nuenerint, ediderintque, magis POLITIANI quam
eorum esse, docti omnes contendunt, qui suppressa
quam plurima POLITIANI esse *opera*, a quibusdam,
quos alienis pennis se valere nihil pudet, non igno-
raverint. *Opera*, quae Aldus Manucius, in hanc col-
lectionem retulit, haec sunt :

1) AN-

1) ANGELI POLITIANI, aliorumque viro-
doctissimorum, & in summa dignitate constitutorum
epistolarum Libri XII. Petri Medicis potissimum ho-
tatu, POLITIANVS epistolas se collegisse, et in
lumen redeigisse, in prima libri primi testatur
la. Seorsum prodierunt hoc titulo: *Illustratio*
rorum Epistole

Meri sales: merae facetiae

Meri lepores: merae argutiae.

Merae urbanitates: merae delitiae:

Merae vnares: venerumque gratiae

Quarum auctores hoc habentur ordine.

Operis sequentis auctores: Angelus Politianus, Jo-
nes Picus Mirandula, Hermolaus Barbarus, Pom-
nius Laetus, Baptista Guarinus, Philippus Beroaldus
Nicolaus Leonicens, Hieronymus Donatus, Cal-
machus, Ludouicus Odaxius, Marcus Antonius de
bellicus, Lucius Phosphorus *Pana.* Signi. Jacobus
Antiquarius, Caesar Carmentus, Bartholomaeus Sta-
la, Antonius Codrus Vrceus, Franciscus *Pancr.*
Augustinus Mapheus, Joannes Franciscus *Berbo-*
stus, Marfilius Ficinus, Macarius Mutius *Egus.*
Tydeus Acciarinus, Baccius Vgolinus, Aldus Man-
tius Romanus, Mattheus Vero. *Cann. regularis,* In-
nocentius *Papa Octauus,* Jacobus *Cardinalis Prade-*
fis, Franciscus Pico. *Cardinalis Senensis,* Paulus
Cortellius, Joannes *Dei gratia rex Portugalliae,* Lau-
rentius Medices, Ludouicus Sforcia *Dux Cr.* Geo-
gius Merula, Bartholomaeus Chalcus, Petrus Cal-
tus, Michael Acciarius Vtianensis, Scipio Car-
machus. In fine editionis rarissimae, in fol. forme
minoris excusae, haec leguntur verba: *Hoc opus do-*
ligerter impressum est Anno a natali christiano M.
CCCCXCIX. (1499) ad Idus Februarias. In officio
Nicola Wolf Lutrien. *Parisiis* illam prodidisse, ex
stola Iodoci Badii ascensii, ad Antonium Koberg-
typogr. Norimbergensem, dedicatoria colligitur

se epistolarum esse collectorem profitetur. Vid. zh. Maitaire *Annal. typogr.* Tom. I. p. 686. die *Merkwürdigkeiten der königl. Biblioth. zu Dresden* m. II. p. 542 sqq. Exstat etiam editio *parisensis* a Franc. Syluii Ambianatis 1517. In libro XII. Ita inueniuntur, quae Hermolaum Barbarum habere auctorem, v. c. *praefatio in paraphrasin physices emilii, in castigationes plinianas, in libros Aristotilis, Oratio ad Fridericum Imperatorem, & Maximilianum regem Romanorum*, nomine reipublicae aetate, cuius erat legatus, *epistola de ferculis* &c. anti POLITIANI epistolas aestimauerit Mr. de la chesfoucault vid. in *Essais de littérature* Tom. I. 192.

2) *Miscellaneorum Centuria prima*, ad Laurentium dicent. Prima vice prodierant *Florentiae* in fol. m. minor. cuius editionis in fine haecce leguntur haec: *Impressit ex Archetypo Antonius Miscominus. uiliaries quidam POLITIANI recognouere. POLITIANVS ipse nec Horthographiam se ait, nec omnium alienam praestare culpam.* Florentiae Anno Salutis. M. CCCC. LXXXIX. (1489.) Decimo tertio kalendas abres. vid. Michael. Maittaire *Annal. typogr.* Tom. 5. 509. die *Merkwürdigk. der königl. Biblioth. zu Dresden* Tom. III. p. 89 sqq. Inserta est centuria ista Iano Grutero Tom. I. *Lampadis sive facis artium eralium, Francof.* 1602. in 8. p. 1 - 124. Fuerunt enim POLITIANI aetate, qui illum multa, e Nicolai rotti *cornucopiae*, in sua transcripserunt *Miscellanea*, confirmarent. Defendit se ipse in *Miscellaneorum* conclusionem, conf. Jacob. Thomasius *de plagio litario* p. 234. edit. *leucopetr.* 1679. in 4. P. Baile *Bibliotheca* Tom. III. p. 2343. not. m.

3) *Herodiani historia* e graeco in latinum conuer-
sa; Praemittitur illi epistola ANGELI POLITIANI, Andream Magnanimum, scripta in *rustulo festulapridie Non. Maias an. 1493.* & praefatio ad Innocentium IX. Pontificem max. Prima omnium editio hunc

hunc prae se fert titulum : *Herodiani historiae Imperii post Marcum Libri octo e Graeco translati ANGELO POLITIANO interprete*, ad Innocentium octauum, *Pontificem Maximum*. Finis haec ob oculo ponit verba : *Herodiani librorum octo de Imperio Marum, vel de suis temporibus, ANGELO POLITIANO interprete finis. Quod quidem opus nunc et aureum Plato de Benedictis accuratissime anno Domini M. CCCC. XCIII. (1493) pridie 8to septembris Bononiae, quam pulcherrimis huiusmodi characteribus impressit. in fol. form. minor. vid. Michael. Maittaire *Annal. typogr.* Tom. I. p. 558. *Merkwürdigk. der königl. Biblioth. zu Dresden* Tom. III. p. 67. Ob hanc versionem, quam, ut alios imitaceamus viros doctissimos, Degoreus Wheaton *Relection. biemalibus Cantabrig.* 1684. in 8. p. 71. ornauit elogio : *legat igitur censeo, siue graeci siue latine Herodianum; nam haud scio vter maiorem laudem mereatur Herodianus ne, quem in lingua sua re vena fluere non negauerim: an POLITIANVS, qui Herodiani scripta, tanta felicitate interpretatus, non translulisse, sed ipse composuisse videri possit.* In plagii etiam suspicionem POLITIANVS venit, cum aemuli eius illam Gregorio Tiphernati tribuerent. Vid. Jacob. Thomasius l. cit. p. 234 sqq. P. Baile *Dictionnaire* l. cit. Adrien Baillet *Jugemens des Savans* Tom. I. P. III. p. 314. vbi inter alia hanc Bernardi de la Motte legimus adnotationem qua, non Gregorii Tiphernatis, sed Omniboni brendulensis Vicentini POLITIANVM pressisse vestigia, in conuertendo Herodiano, innuit.*

J'ai fait voir, air page 26. de l'indice expurgatoire la Menagiana, que s'il y avoit eu quelque Traduction d'Herodien plus ancienne que celle de POLITIEN, ce n'étoit pas à Gregoire de Tiferne, mais à un autre Italien son contemporain nommé Ognibuono natif de Lunigo près de Vicence, en latin Omnibonus vicentinus, qu'il la falloit attribuer. Sur quoi j'ai indiqué un endroit

at du 2 Livre de la Rome triomphante de Blondus, . 44 sqq. edit. basileens. 1531. in fol.) où se trouve un morceau de cette traduction lequel prouve clairement que POLITIEN s'en est aidé.

4) Epicteti stoici enchiridion, e graeco versum, Laupatio Medici dicatum.

5) ANGELI POLITIANI pro Epicteto stoico, ad Atholomaeum Scalam epistola, scripta Fesulis Kal. id. sextil. 1479. in qua Epictetum, contra Scalae sectiones defendit, quibus illum, obscura, supra minimis vires, et falsa praecepisse pronunciauerat.

5 b) Alexandri Aphrodisaei, super nonnullis physicis questionibus solutionum liber, in latinum conuersus. licitur illi, Petri Criniti ad Joannem Franciscum cum, mirandulanum Principem epistola, scripta Vindob. April. 1497. Florentiae. Librum tantummodo priorem e graeco conuertit POLITIANVS, de qua versione vid. Jo. Alb. Fabricii Biblioth. graec. L. II. Cap. XXV. p. 74.

6) Plutarchi chaeronaei, amatoriae narrationes, ANGELO POLITIANO interprete, nomine Panduli Collenuccii pisaurensis Jureconsulti inscriptae Fesulis nonis Sextil. 1478.

7) ANGELI POLITIANI praelectio, in priora Aristotelis analytica, cui titulus Lamia.

8) ANG. POLITIANI praelectio, cui tit. Panepistemon.

9) Quod ira in pueris, optimae indolis saepe est argumentum, ad Laurent. Medicen.

10) Oratio in expositione Homeri. Quae Guil. Bueus, & Francisc. Duarenus, de hac oratione retulerunt, vid. in Jacobi Thomassii Dissertat. de plagio terario l. cit. & in Paul. Colomesii Казанд. litterariis pp. XXXI. in Opusculis Vltraieci. 1669. in 12. p. 66 sqq.

11) Oratio super Fabio Quintiliano, & Statii siluis.

12) Praefatio in Suetonii expositionem.

13) Pro oratoribus Senensium ad Alexandrum VI. pontificem max. oratio. Inserta est haec oratio, clarum hominum orationibus, vel bonoris officique causae, ad principes, vel in funere de virtutibus eorum habitis,

bitis, quae ex academia veneta 1559. in 4. prodierunt, & orationibus gratulatoriis, in electione, coronatione, natiuitate, nuptiis, triumphis &c. Pontificum Imperatorum, Regum, Principum &c. habitis a legum viris suae aetatis doctissimis, Hanoniae 1613. in p. 75 sqq. Supra vero quam dici potest, Pontifici recens electo, adulatus est POLITIANVS. Vna petendus testimonii loco esse poterit, quae statim ab initio legitur: *Gratulamur tibi, Alexander Sexte, Romanus Pontifex, quod ad rerum humanarum fastigia subuectus, imo ad diuinitatem ipsam, plane subleuatus, omnia praeter Deum, minora inferioraque te videris, sic, ut reges etiam ipsi & principes adorare sub vestigia tua, & puluerem pedum tuorum lingere modo non dedignentur, sed loco etiam praeclari muneris concupiscant.*

14) *Pro oratoribus Florentinorum, ad Alphonsum Siciliae regem; In eadem collectione banouensi legitur p. 126 sqq.*

15) *Secunda oratio pro oratoribus Florentinorum ad Alphonsum Siciliae regem.*

16) *Pro Praetore florentino, ad dominos incensum sumum magistratum.*

17) *Magni Athanasii in psalmos opusculum ANGELI POLITIANO interprete. Exigua tantum spatiosa quaedam expositionum in Psalmos translatum ANGEL. POLITIANVM scribit Jo. Alb. Fabricius L. V. Biblioth. graec. Cap. II. p. 304.*

18) *ANGELI POLITIANI dialectica.*

19) *Praelectio de dialectica*

20) *Praelectio in Persium.*

21) *Silua, cui titulus Nutricia, Argumentum poetica & poetis desumptum est. Janus Gruterus inseruit Delitiis poetarum Italorum Tom. II. p. 256 sqq. Absoluta est in Fesulano XIX. idus Octobr. 1486. dedicata Antoniotto Gentili, titulo S. Anastasiae presbytero Cardinali auriensi.*

22) *Silua, cui titulus ruficus, in poetarum*

ergilique *Georgicon enarratione pronunciata*, ad Ja-
sum Saluiarum. Exstat in J. Gruteri *Delitiis poe-*
rum Itolorum l. cit. p. 279 sqq. & in Renari Rapini
rtis, Vltraiefti 1672. in 12. Seorsum prodiit cum
colai Beraldi interpretatione *Bafil.* 1518. in 4.

23) *Silva*, in *bucolicon Vergili enarratione pronun-*
ta, cui titulus *Mantua*; Praefixa est epistola ad Lau-
ritium Medicen, Petri Francisci filium, Florentiae
82. & praefatio poetica, vid. *Delitiae poetar.*
lor. p. 295 sqq.

24) *Silva*, cui titulus *Ambra*, in *poetae Homeri*
rratione pronunciata Florentiae prid. Non. Nouembr.
85. vid. *Delitiae poetar.* italor. l. cit. p. 307 sqq. De
nmentatoribus in quatuor Politiani *filuas* vid. P.
le *Dictionnaire* l. cit. p. 2342. not. H.

25) *Elegia*, sive *epicedion* in Albierae Albiciae
naturam obitum ad Sismundum Stupham eius spon-
n, vid. *Delitiae poetar.* italor. p. 325.

26) *Liber Epigrammatum latinorum*, quae inserta
dem *Delitiis poetarum* italor. p. 333 sqq. sed non-
la omiffa fuerunt.

27) *Liber epigrammatum graecorum*, quem edidit
obius Acciaiolus Florent. 1495. Vid. de Zeno-
Acciaiole, Ordini Praedicatorum adscripto, Ja-
Echardus *de Scriptor. Ord. Praedicator.* Tom. II.
5 sqq. Vid. de carminibus ANGELI POLITIANI
par. Barthii *Aduersar.* L. XLVII. Cap. V. col. 2193
Lil. Gregor. Gyraldi *de poetis sui temporis* Dia-
I. Tom. II. *Oper.* p. 388 sqq. Olai Borrichii *de poe-*
latinis Dissertat. III. p. 103. Adr. Baillet *Jugemens*
Savans Tom. III. P. I. p. 52 sqq. In Antouii dos
ys, Lusitani, Congregationis Oratorii olyssiponen-
Regis Portugalliae Historici latini & Regiae Aca-
niae Socii *Epigrammatum* Tomo I. Olyssipon. 1728.
L. I. p. 25. hoc legimus in ANGELVM POLITIA-
na, *monachos, obscaenos libros damnantes. probris la-*
ntem Epigramma

in I.

V v

Car-

*Carpere non cessas monachos qui carmina damnae
Atque doces tuto quaeque profana legi
Non hominis nequam vox est ea daemones effrons
Quam solus profert absque pudore satan
Quis sis cordatos inter vis noscere ? dicam
Angelus es certe POLITIANE malus.*

In fine epigrammatum graecorum, et totius, quae
descriptimus collectionis, haec se oculis obferant
verba: Venetiis in aedibus Aldi Romani mense
M. IID. (1498) Impetrauimus ab illustrissimo Senatu
Veneto in hoc libro idem quod in aliis nostris. Ad
iicitur registrum & monodia in Laurentium Medicum
quae iam legitur, in libro epigrammatum latinorum
ibique intonata dicitur per Arrighum Isaac. Plena
verbis argumenta singulorum opusculorum, quae
collectione reperiuntur, exposuit Phil. Mallin
histoire critique de la republique des lettres Tom. I.
p. 233 sqq. Tom. III. p. 252 sqq. & Vir amplissimus
Fridericus Otto Menckenius in vita POLITIANI
memoranda.

ANGELVS AMBROGINVS, siue CINTIVS,
a patria Montepolitiano (Montepulciano) Heretici
oppido, cognomen POLITIANI adeptus est, vir do-
ctissimus, litterarumque in Italia renascentium, in-
staurator, diem obiit supremum anno 1494. Floren-
tiae aetatis anno XL. In eius obitum Petrus Cade-
tus hoc epitaphium scripsit

*Hic hic Viator paululum gradum siste
Vatem potentis Spiritus vides clarum:
Qui mente promptus acri, & arduum spiras
Ac summa quaeque & alta consequi suetus:
Is ille ego ANGELVS POLITIANVS sum.
Fouit benigno me sinu Flora, & illic
In fata cessi: Parthenopaeos reges
Quum gallica arma irruerent minabunda:
Tu vale & hoc sis meriti memor nostri.*

Vid. Nicol. Reusneri icones ex typis Waldkirschianis
in lucem productae pl. G. 5. Monstratur hodie 2018
1718

ANI monumentum sepulcrale, in aede Domini-
orum S. Marci florentina, nulla inscriptione or-
um: vid. Jo. Georgii Keyseri *neueste Reisen I. Thei-
mon.* 1740. in 4. XLIII. Br. p. 540. Legi de PÓ-
TIANO merentur Jos. Simleri *Bibliotheca* p. 43:
rard. Joan. Vossii *de Historicis latinis* L. III. Cap.
I. p. 564 sqq. Paul. Freheri *Theatrum viror. cru-
ione claror.* p. 1432. P. Baile *Dictionaire historique
critique* Tom. III. p. 2340 sqq. *Giornale de' lettera-
Italia* Tom. VI. pag. 255 sqq. Tom. XIIX. p. 255
I. Isaac Bullart *Academie des Sciences* Tom. I. p.
5 sqq. Adr. Baillet *Jugemens des Savans* Tom. II.
p. 390 sqq. Tom. II. P. III. p. 817 sqq. Tom. III.
p. 52 sqq. MS. Menage *Antibaillet* Tom. I. p. 51 sqq.
olph. Clarmundi *vitas clarissimorum in re litteraria-
orum* P. III. Viteb. 1710. p. 163 sqq. Jo. Alb. Fabri-
Biblioth. med. & inf. latinis L. I. p. 263 sqq. Thom.
anii Praefatio *de claris Angelis*, quae praemitti-
Angeli Caninii, angelarensis, *Hellenismo* p. 19
I. edit. *Amstelod.* 1700. in 8. Daniel. Guil. Molle-
Dissertatio de ANGELO POLITIANO Altorf.
98. in 4. Werner. Jacob. Clausii POLITIANVS;
de ANGELI BASSI POLITIANI *Canonici olim
rentini vita, scriptis, & moribus liber*, Magdebi-
18. in 8. Abbatis Pierantoni Scraffi *vita del po-
ziano*, quae praefixa est libro hetrusco, hoc
illo, insignito: *le elegantissime Stanze di M. ANGE-
POLIZIANO & la Ninfa Tiberina del Molza-
gano* 1750. in 4. Omnium vero optime, & lu-
entissime, de ANGELO POLITIANO, & *scriptis*
illo editis, eorumque variis editionibus egit, quem
honoris causa nominavimus, Vir ampliss. Frideric.
to Menckenius in *Historia vitae & in litteras me-
orum ANGELI POLITIANI*, *Lipfia in officina gle-
schiana* 1736. in 4.

CCLII.

Opera JOANNIS PICI MIRANDVLE Comitis
Concordie: litterarum principis: nouissime
 accurate reuifa (addito generali super omnibus
 memoratu dignis regesto) quarumcunque facu-
 ratum professoribus tam iucunda quam proficua.
 JOANNIS PICI MIRANDVLA. vita: per Jo-
 nem Franciscum Illustris Principis Galeotti Pici
 Filium elegantissime conscripta. Heptaplus de
 opere sex dierum geneleos Fo. I. Deprecatoria
 ad Deum elegiaco carmine Fo. XX. Apologia
 Tredecim quaestionum Fo. XXI. Tractatus de
 ente & vno cum obiectionibus quibusdam & re-
 sponfionibus Fo. LXII. Oratio quaedam elegan-
 tissima Fo. LXXXIII. Aepistolae plures JOAN-
 NIS PICI MIRANDVLAE. & aliorum famulo-
 rum, Fo. XCII. Disputationum aduersus astro-
 logos libri duodecim Fo. CXV. Testimonia eius
 vitae & doctrinae. In principio. Caecilii Cypri-
 ni episcopi Carthaginensis de ligno crucis carmen
 Fo. I. Hoc in volumine scribunt epistolas hi viri
 clarissimi. JOANNES PICVS MIRANDVLA
 Jo. Fran. Miran. Gal. comitis filius. Hermolus
 barbarus. Angelus politianus. Frater Baptista
 carmelita. Matheus Bossus Veronensis. Hiero-
 nymus donatus. Robertus saluiatus. Philippus
 beroaldus. Baptista guarinus. Christophorus
 landinus. Alexander cortesijs. Bartholomaeus
 fontius. Marsilius ficinus. Baccius vgolinus.
 Junianus maius parthenopeus. Hieronymus Em-
 ser. in folio form. minor. folior. 216. si praemis-
 sa folior. 12. exceperis.

Tertia, quod nos quidem sciamus, haec est omni-
 a, JOANNIS PICI, mirandulani, in vnum cor-
 rectorum operum editio, satis hodie rara & in-
 quens. *Prima* prodijt Bononiae, vbi illam typis
 pressit Benedictus Hectoris bononiensis die XX.
 rt. 1496. in fol. *Secundum* censemus, quam
 Martinus Venerus d. XXIII. Aug. excudit Venet.
 8. in fol. vid. Mich. Maittaire *Annal. typogr.* Tom.
 . 611. & 664. Nostra *tertia*, de qua vid. Michael.
 ittaire *Annal. typogr.* Tom. II. p. 171. hanc in
 refert typographi subscriptionem: *Disputatio-*
bas JOANNIS PICI MIRANDVLAE, concor-
 e Comitit, litterarum Principis aduersus Astrolo-
 : diligenter impressit Industrius Joannes Prüs C.
 Argentinus. Anno salutis M. CCCCIII. (1504)
 : vero XV. Marcii. Praemittitur ipsis JOANNIS
 21 operibus.

1) Hieronimi Emseri presbyteri ad Joan. Prüs ar-
 tinum ciuem, atque Calcographum accuratissimum,
 istola, quam, quia brevis illa est, adscribimus in-
 ram: Conuicisti me nuper Joannes amantissime
 itabundus: quatenus tibi: ex JOANNIS PICI
 stris olim MIRANDVLAE comitis ac litterarum
 ncipis, elucubrationibus, (quas acceperis expro-
 e) summa eorum. quae lectu indicarem pulciora
 ioraque excerptem: atque in ordinem: siue rege-
 aliquod (ut vocant) redigerem: quo lectores con-
 prolixitate perplexos, nouus inuitaret labor. at-
 rerum brevis (laconico more) annotatio: Ego
 & tametsi hoc tempore prae valitudine litterario
 minus sum idoneus: tibi nihilominus: Libenter &
 cundabo & obsequar: tum quod honestum impri-
 est tibi viro grandaevo atque in aedendis ad com-
 nem litterariae Reipub. utilitatem voluminibus:
 ram atque aetatem omnem consument: ferre sup-
 ias: tum quod cum librum in manus suscepis: cu-
 aetas nostra: non dico praestantior: sed ne fini-
 quidem vidit. Quicquid enim apud veteres siue
 V v 3 iunio-

imiores omnes Hebraeos: Chaldaeos: Arabes: Graecos: siue Latinos: abstrusum diu latuit: homo ille in Heptaplo quod reliquis operibus adeo coegit: excidauit: atque ingenii sui altitudine propagauit: inter vetustos recens inter recentes vero videri antiquissimus. Accipe igitur mi Joannes quem posui laborem ab Italis: quorum vetus imprimendi hodie friget: neglectum: daque operam: (ut seu Germani nostri: impressoriae artis inuectores extiterint) ita bene castigatque premendo palmam aliis acripiat. Id autem poteris consequi eo facilius: quod tibi sunt characteres quos vel Nicostrata ipsa laudare: aut Dedalus admirari queat. Accedit ad hoc exemplar quod habes non vulgare: siue (ut plerumque fit) mendacium sed Bononiense illud castigatissimum: ex vero & primo mirandulanæ manus archetypo percusum: cui potestatem mihi fecit doctissimus ille communis meus amicus & benefactor Thomas wolphius iunior iuris pontificii insignibus decoratus: musarum sacerdos: & Ciceroniana quadam facundia germanos omnes tam decorans quam exuperans. Tu vale atque communis utilitati inserui: Mercede apud deum Op. Max. non cariturus: Ex Argentina.

Tetrastichum Eiusdem (scil. Emseri).

Crede mihi lector Picana volumina scrutans

Facundus: Doctus: Religiosus eris.

Haec tria si vili non praeponeunda monetat

Duxeris: infelix iure putandus eris.

Sequitur 2) Regestum omnium voluminis opusculorum, quod, ut ex epistola adlata patet Hieronymus Emserum auctorem habet. Excipiunt illud

3) Joannis Francisci Pici Mirandulae epistola de veritatis amatores, &

4) Jacobi Wimpfelingi Sletstatini ad Lectorem nobilissimorum operum JOANNIS PICI MIRANDULAE, epistola. In utraque, insignis & plane stupenda

la PICI eruditio, & operum, quae conscripfit, praetantia lectoribus commendatur. Illis adiicitur

5) JOANNIS PICI MIRANDVLAE viri omni disciplinarum genere consummatissimi vita. Per Joannem Franciscum Illustris Principis Galeotti Pici Filium edita. Eius in fine repositum est

6) Caecilii Cypriani episcopi Carthaginensis carmen de ligno crucis, vna cum duobus PICI epigraphis: utrum hoc est

JOANNES iacet hic MIRANDVLA. Caetera norunt

Et Tagus & Ganges forsan & Antipodes.

Iterum a fratre Baptista Mantuano conditum dicitur

PICVS JOANNES caelos elementa deumque
Doctus adhuc iuuenis sanctificatus obit.

Præterea ut Jo. Georg. Keyslerus adnotavit in den neuen Reisen P. I. Br. XLIII. p. 539. hodie superest, in templo S. Marci florentino, ubi hac ratione sepulchro eius insculptum conspicitur

D. M. S.

JOANNES IACET HIC MIRANDVLA: CETERA
NORVNT

ET TAGVS, ET GANGES FORSAN ET AN-
TIPODES

OBIIT ANNO SAL. M. CCCC. LXXXIIIIL.
VIX. AN. XXXIIL.

HiERONYMVVS BENIVENIVS, NE DISIVNCTVS
POST MORTEM LOCVS OSSA TENERET, QVO-
IUM IN VITA ANIMOS CONIVNXIT AMOR,
IACHVMO SVPPOSITA PONEND. CVR. OBIIT
ANNO MDXXXXIIL. VIXIT LXXXVIIIIL. MENS.
II.

Quod ad JOANNIS PICI opera adinet, quae in hac collectione reperiuntur, verbum non addimus amplius, cum iam Jo. Alb. Fabricius in Biblioth. med.

et infim. Latinit. L. VIII. p. 334 sqq. & Niceron in Memoires Tom. XXXIII. p. 139 sqq. illa longa serie recensuerunt, & eorum argumenta exposuerunt.

Natus fuit JOANNES PICVS anno 1463. pater Joanne Francisco Pio, Comite Mirandulae & Concordiae, & ob insignem, quam iuuenis prodidit, ingenii & doctrinae praestantiam, *ingeniorum sui seculi Phoenix*, & a Scaligero *Monstrum sine vitio* adpellatus fuit. Omnium optime illius dedit vitam, Joannes Franciscus, Joannis e fratre Galeotto filius, quae nostrae collectioni praemittitur, & a Guil. Batelo, *vitis selector. aliquot virorum qui doctrina, dignitate aut pietate inclaruere*, Londin. 1681. in 4. inserta fuit p. 90 sqq. Exstat etiam, in Joannis Eichardi *vitae illustrium virorum Francof. 1536. in 4. p. 58* seqq. Conf. *Leven van JOANNES PICVS Prinsse van Mirandola en Concordia*, in *Levensbeschryving van beroemde en geleerde Maanen* P. III. num. III. pag. 499 seqq. Werner. Jacob. Clausii *programma de reditione cum solida pietate in JOANNE PICO, Mirandulano Principe conspicua*. Hal. Magdeb. 1757. in fol. Adr. Baillet *Enfans devenus celebres par leurs etudes et par leurs ecrits*, qui liber constituit Tom. V. P. I. des *Jugemens des Savans* edit. Amsterd. 1725. in 8. p. 78 sqq. Reliqui scriptores, qui, illius memoriam scriptis, ad posteros transmittere studuerunt, commemorantur a Joanne Albert. Fabricio & Nicetrono II. cit. ubi etiam recentiores operum editiones & eorum versiones adferuntur. Fallitur vero Fabricius, cum *Operum JOANNIS PICI* collectionem per Hieron. Emserum *Basileae 1557.* editam scribit. Hieron. enim Emserus iam anno 1527. d. II. Novembr. mortuus fuerat; editio vero *basileensis* an. 1557. ad Emseri editionem recusa tantummodo fuit.

CCLIII.

POGGII FLORENTINI Oratoris Clarissimi Ac
Sedis Apo. Secretarii OPERVM Primae Par-
Contenta. Historia disceptatiua de AVARICIA.
storiae disceptatiuae CONVIVALES tres. De
OBILITATE liber disceptatorius. De huma-
conditionis MISERIA libri duo. RVINA-
M vrbis ROMAE Descriptio. ASINVS LY-
ANI per Poggium e graeco in latinum versus.
er INVECTIVARVM contra Foelicem Anti-
sam, Franciscum Philelphum & Laurentium
Iam. Liber ORATIONVM variarum.

Secundae Partis Contenta. Liber EPISTOLA-
M pluribus epistolis familiaribus, antea non
illis, ac lectu iocundissimis auctus. In quibus
tatu digniora sunt haec. De laude RVVIS si-
rei rusticae. Balneorum BADENSIVM prope
Uregum descriptio. HIERONYMI haeretici
tus & supplicii enarratio. De TRAIANI
esaris excellentia. Philippi Mariae Ducis Me-
lanensis epistola ad Poggium, & responsua
sdem super laudibus FLORENTINORVM.
LASCIVE scribentes POETAS. Disceptatio
chra super praestantia SCIPIONIS aphricani,
2. IULII Caesaris. Quam dialogus notabilis
e, sequitur de INFOELICITATE PRINCI-
M. Finem his omnibus FACETIARVM Sa-
ponunt. Particulares praedictorum manu-
ones studiosus lector quaerat post finem ope-
n INDICE speciali desuper confecto: quae
oribus addita sunt quotatione sua clarius secer-
nente

nente 1513. in 4. form. maior. vel si mauis fol.
form. minor. folior. 185.

De insigni editionis raritate, vid *Catalogus Maye-*
rianae Biblioth. p. 782. *Catalog. Biblioth. Daniel. Sal-*
thenii p. 308. vbi haec editio minus recte *Basileae*
euulgata dicitur. Nam in fine nostri exemplaris haec
leguntur verba: *Argentinae Impensis prouidi Jo-*
annis Knoblouchi: litterario praelo Joannis Schor praef-
sum hoc opus. *POGGII sub annum Domini MDXIII.*
(1513) Kalen. Septembris. Quae in collectione inue-
niantur, titulus satis superque indicat. Verba illius
quae litteris maiusculis exprimenda curauimus, praeter
omnem fere istorum temporum consuetudinem
characteribus typorum rubris exscripta adparent. Et
autem haec editio, non prima sed *tertia*. *Prima*
prodiit Argentorati 1511. in fol. quam excepit *secun-*
da parisiensis eodem anno in 4. in lucem emissâ. Co-
rauit istas editiones Thomas D. Aucuparius, poeta
laureatus, cuius epistola dedicatoria, ad Sebastianum
Brant, Argentoraci *XXVIII. mens. Ianuar. anno*
1511. scripta, editioni, qua utimur, praefigitur.

In *historia disceptatina coniuiali, de auaritia, &*
luxuria, & de fratre Bernardino, aliisque contem-
natoribus, quam ad Franciscum Barbarum scriptâ,
colloquuntur Antonius Luscus, Cincius, Bartholo-
maeus de Montepulciano, alique.

In *historia tripartita*, quae tres continet *bis-*
trias disceptatinas coniuiales, ad Prosperum Cardine-
lem de Colonna scriptas, eiusmodi pertractant
quaestiones. 1) *uter alteri gratias debeat, pro con-*
uiuio impenso: isne qui vocatus est, ad conuiuium, an
qui vocarit? 2) *Quae sit res ad doctrinam praestor-*
tior, generique humano utilior, iuris ne ciuilis, an
medicinae? 3) *latina ne lingua prisca Romani vul-*
go ab ipsa infantia uterentur, an alia quidem esse
doctorum virorum, alia plebis oratio?

Liber de nobilitate Gerardo Cumano dicatus est; Cum POGGIUS, in hoc libello, paullo acrius in Venetos inuheretur, eadem animi contentione illi respondit Laurus Quirinus Patricius Venerus, & Leonardus Chienfis, qui *tractatum* conscripsit *apologeticum, de vera nobilitate*, qui manuscriptus olim adseruabatur in bibliotheca Jacobi Facciolari, vid. Joannis Baptistae Recanati Patricii Veneti *vita* POGGII mox memoranda p. XXI. Niceron *Memoires* Tom. VIII. pag. 148. In epistola POGGII manuscripta, ad Thomasium, philosophum & medicum venetum, quam apud Clariss. viros Abbates Saluinius existisse ait Recanatus, omnem rem in nobiles quosdam venetos confert, quorum opera italicum bellum excitatum putabat.

Librum I. & II. de miseria conditionis humanae nomine illustrissimi Principis Sigismundi Pandulphi Malatestae inscripsit. Henricus Bebelius illis *argumentum*, nouem distichis comprehensum anteire iussit.

Descriptionem de fortunae varietate urbis Romae, & de ruina eiusdem, inseruit Albertus Henricus de Sallengre Tom. I. *noui Thesauri antiquitat. romanar. Hagae* 1716. p. 497 seqq. & Joan. Godofr. Clausingius *Juri publico Romanorum, id est Arcanorum status reipubl. romanae Fascicul. III. Lemgov. 1737.* in 8. Tituli similitudine inductus fuit Joan. Albert. Fabricius, vt Libr. XV. *Biblioth. med. & infim. Latinit.* pag. 898. pleniorẽ libelli crederet editionem, POGGII opus, plane diuersum *de varietate fortunae Libr. III.* quod primum hoc titulo in lucem editum fuit: POGGII BRACCIOLINI, florentini, *Historiae de varietate fortunae Libri III. ex MS. Bibliothecae ortobonianaë, nunc primum editi, & notis illustrati a* Dominico Georgio. *Accedunt eiusdem epistolae LVII. quae nunquam antea prodierant. Omnia a* Joanne Oliua Rhodigino *vulgata, Paris. 1723. in 4.*
Conf.

ne, Pontifex romanus electus fuerat, I
lelphum, qui eius amicum Nicolaum N
satyris laceffuerat, & Laurentium Vallan
dacitate, totque petiit conuiciis, vt
eius, in hoc genere superare videatur.
uestiuam in Vallam, quae hic desideratur
nato l. cit. pag. XXII. MStam habuit J
ninus.

Oratio funebris I. recitata fuit in fun
Zabarellae, Cardinalis florentini, II. in
bergati Nicolai Cardinalis titulo S. cruci
nere Nicolai Niccoli, ciuis florentini, II.
Laurentii de Medicis, V. denique *ora*
laum V. Pontificem scripta est. Et hisc
Parti I. collectionis imponitur finis. D
funere Leonardi Bruni, arretini, *POG C*
nem, quam ex veteri codice manuscripto
cae colbertinae, primus, cum orbe litte
municauit Stephanus Baluzius Tom. II
Paris. 1680. in 8. p. 248 sqq. & post I
cudendam curauit Petr. Burmannus Tom
sauri Scriptor. Italiae. Inuenitur etiam
epistolarum Leonardi Bruni, quas Jo. A
euulgauit *Hamburg.* 1724. in 8. & in
epistolarum Leon. Bruni collectione qua

Parti collectionis operum POGGII BRACCIOLINI secundae nouus praemittitur titulus. Initium faciunt *epistolae, ad varios*, quorum nomina reperiuntur in Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. med. & infim. Latinit.* L. XV. p. 899. Inter *epistolas* eminent, 1) ad Cosmum de Medicis *epistola, de laudibus ruris siue rei rusticae*, cuius in initio conspicitur Henric. Bebelii *epistola extemporalis*, ad Joannem Streler, vlmensem, Juris Doctorem; *de laudibus & felicitate pagorum, ruris, & siluarum*. 2) *de Balneis prope Thuregum sitis descriptio* ad Nicolaum Nicoli. 3) *de Hieronymi pragensis, haeretici obitu, & supplicio descriptio*, ad Leonardum Brunum, arretinum. Variis in collectionibus haec *epistola* postea locum inuenit. Reperitur in collectione, quae sine loci & anni indicio, in fol. pp. 349. prodiit, & hunc prae se fert titulum: *Commentariorum Aeneae Sylui Piccolominei Senensis, de concilio Basileae celebrato, Libri II. olim quidem scripti, nunc vero primum impressi*. In quibus sic illam synodum depingit, sic quicquid illic actum est, bona fide refert, ut qui legerit, interesse, & insulatos illos heruas disputantes, colloquentes, concionantesque coram videre se putet. Nec solum iucunda est historia, verum etiam utilis. Vixque aliud Concilium extat pari fide & diligentia descriptum. Lege felix. Cum multis aliis nunquam antehac impressis: quorum cognoscendum gratia ne te pigeat sequentem indicem aut epistolam percurrere. p. 302 seqq. Rarissima postea collectio titulo *Fasciculi rerum expetendarum & fugiendarum*, Coloniae 1535. in fol. edita fuit. In hac posteriore editione POGGII narratio de Hieronymo pragensi legitur fol. 152 seqq. Exstat etiam in *Historia & monumentis* Joannis Hufs atque Hieronymi pragensis *Confessorum* Christi 1715. in fol. Tom. II. pag. 532 seqq. in Joachim. Cainerarii *Narratione historica de fratrum orthodoxorum ecclesiis, in Bohemia, Moravia & Polonia. Heidelbergae typis voegelinianis* 1605. in 8. p. 241 seqq. in Theodori Bezae *Iconibus*

nicam hoc prodiit titulo: *Wie Hieronymus ein Anhänger Johannis Hufs durch das Costanz für ein Ketzer verurtheilt und waden ist, und wie er sich zu sterben bereit b* loci, anni, & typographi facto indicio, per nardi Bruni *epistola responsoria*, ad *rogellam* legitur in Joachimi Camerarii libr. ci in *Epistolis* Leonard. Bruni L. III. Ep. V edit. Laurent. Mehus p. 119 seqq. 4) *Epistola* Mediolanensis, ad *rogellum*, *cum eius de laudibus* Florentinorum. 5) *de laudibus* ad Borinium bononiensem. 6) *Epistola* normitae, ad *rogellum*, in qua se exrum auctorum tuetur, quod paullo lascina scripserit, & *rogellus* ad eandem *re*. *Vter praestantior fuerit Imperator Julius Scipio africanus, aduersus* Guarinum qui priorem posteriori praetulerat. quitur

Dialogus de infelicitate Principum, a virum Thomam, quem seorsum ex bibliothana, cum notis edidit Elias Ehingerus, F in 8. vid. Jacobi Bruckeri *Commentati scriptis* Eliae Ehingeri, *August. Vindelic*

Niceron l. cit. p. 146. *sont fort peu exactes; les fautes y sont sans nombre, & il n'est gueres possible de décider laquelle est la moins fautive.*

POGGII BRACCIOLINI, octo Pontificum roman. Secretarii, qui e Terra noua florentinae diuionis oppido, prope Aretium originem duxit & annò 1459. aetatis anno LXXX. diem obiit supremum Florentiae, vitam data, quod aiunt, opera descripserunt. Just. Chr. Thorschmidius in *dissert. de FRANCISCI POGGII florentini vita, & meritis in rem literariam, Vitemb. 1713. in 4.* Jo. Baptist. Recanati in POGGII *vita*, quam praemisit POGGII *Historiae florentinae nunc primum in lucem editae, notisque & auctoris vita illustratae, Venet. 1715. in 4. form. maior. pag. I-XLVI. inserta postea POGGII Historia florentina, cum Recanati vita fuit Thesauro antiquitatis. & Histor. Ital. Tom. IIX. P. I. Exstat etiam vtraque in Ludou. Anton. Muratorii *Scriptoribus rerum italic. Tom. XX. Mediolani 1731. col. 155* seqq. Henr. Albert. de Sallengre in *vie du POGGE florentin, avec des memoires sur les Ouvrages du POGGE & des corrections des fautes commises par divers auteurs sur le Chapitre du POGGE, in Memoires de litterature Tom. I. P. I. pag. 1* seqq. Mr. Jaques Lenfant in libello cui titulus *Poggiana ou la vie & le caractère du POGGE florentin, Amsterd. 1720. II. Tom. in 12.* Nicéron in *Memoires Tom. VIIII. pag. 128* seqq. Inuenitur etiam in *de Levensbeschryving van beroemde en geleerde Mannen P. II. Num. VIIII. pag. 437* seqq. *Leven van POGGIUS BRACCIOLINI.* Conf. Jos. Simleri *Bibliotheca pag. 582.* Gerard. Jo. Vossii *de Historic. latin. L. III. Cap. V. p. 502* seqq. Anton. Possëuini *Apparat. sac. Tom. III. p. 95* seqq. vbi lectores praeter alia monet, vt meminerint, prohibitas esse in *indice romano POGGII suetias*, cum tamen reliqua eius scripta non prohibeantur. Casimir. Oudini *Commentar. de Scriptor. & scriptis eccles.* Tom. III. col. 2381 seqq. Henr. Wharton *Ad-*
*pendix**

zu Dresden Tom. III. p. 570 sqq. & auctores ibidem citati.

CCLV.

Opera ANTONII MANCINELLI, *veliterni*, in 4. folior. 249.

In fine voluminis litteris gothicis exscripti, haec leguntur verba: *Opera ANTONII MANCINELLI veliterni in Grammaticam: quorum tituli in frontispicio huius libri, continentur finiunt feliciter. per Nicolaum Kesler caractere nitido & correctura exactissima Basilee elaborata Anno a partu virginis Millesimo quingentesimo primo (1501). Hisce verbis typographus scuta sua adposuit. Inveniuntur in hac collectione*

1) *Donatus melior*, ad Quintum & Festum *filio* compositus 1487. quem librum saepius editum, Nicéron in *Memoires* Tom. XLIX. in catalogo operum ANTONII MANCINELLI omisit.

2) Marci Catonis *Carmen*, de moribus per ANTONII MANCINELLUM ex depravato correctum. Idem a Nicerono non memoratum fuit.

3) *de arte grammatica* introductorius libellus.

4) *Epitomata seu regulae constructionis* ad Nicolaum Rubeum Patricium venetum 1492. Adhuc epistolae dedicatoriae laborum suorum catalogum Nicolaus Rubeus noscat, quid ad annum vsque 1492. ad peritorum eruditionem elaborauerit.

5) *Summa declinationis, nominis variationem de* cens.

6) *Thesaurus variae constructionis*, Dominico de Bonis auguriis, iuris virisque doctore in gymnasio romano, ideo dicatus an. 1499. quod illo duce, auctore, & auspice ANTON. MANCINELLO curato tempore

tēporis, iam per quatuor annos, in gymnasio romano profiteri licuerat.

7) *Spica suae arista in grammaticam, suae libellus voluminum quatuor de declinatione, de generibus, de praeteritis, de supinis, carmine conscriptus, ad Jacobum Sutrinum iuris utriusque doctorem eximium, Episcopumque calacensem liberalissimum 1491.* Initium facit Antonii illuminati de monte nouo, ad ANTON. MANCINELLVM epistola, scripta eodem anno kalend. sextilibus. ubi inter alia de *Spica* haec leguntur: *Spicam percurri quae mihi frugifera visa est, ut nihil haecenus ad puerorum eruditionem (absit omnis liuor) compendiosius ac utilius editum intuear. Nihil namque mancum aut prauum: sed omnia dextima & rectissima supit. Abeat iam barbarus Alexander (Alexander de villa del'Aremoricus dolensis ex ordine Minorum) & barbaram cum sua barbarie repetat patriam. Et vere romanus ac elegans MANCINELLVS ubique vigeat & decantetur. Gratulor ingenio tuo perspicacissimo: quo latinus sermo illustratur. Gaudeo mihi & ceteris grammatices professoribus qui sine labore & fastidio, tua industria in tradendis artibus grammaticae erudimentis proficere poterimus &c.*

8) *Versilogus de syllabarum quantitate ad inclitum adolescentem Joannem Michaellem de Bonis augutiis, clarissimi viri Dominici filium Verbani quidem gymnasii doctoris summi.*

9) *Carmen de floribus nominum & verborum, Vrsino, velinae domus heroi clarissimo Episcopoque theanenli, ac gymnasii almae urbis rectori quam optimo dicatum 1489. Romae kalendis sextilibus.*

10) *Carmen de figuris & earum originatione ad J. V. regis Hungariae Bohemiaeque Oratorem. Causam, qua impulsus fuit, ut eius nomine libellum inscriberet, hisce versibus exposuit:*

Pannonios inter fama celeberrime Praesul
 Romano eloquio vel Cicerone prior
 Cum tibi sint dociles pueri claviq; nepotes
 Pars quorum studiis erudienda meis
 Scripsimus haec valeant cultum quis nosse poema
 Quis veterum passim scripta referta notent
 Cultior bis etenim quaecumque oratio fiet
 Sive soluta mest sive notata modis
 Utque per ora virum possint audentius ire
 Nec sannas metuant auriculae sibi
 Eligo tutorem summa gravitate verendum
 Eligo quem procerum pectora seu tremunt
 Qui nulli ingenio, nulli virtute secundus
 Quo nullus toto gratior orbe manet.
 Hinc ad te properant nostri monumenta laboris
 Hinc velut ad numen missa libenter eunt
 Sumito parva licet minimo quoque minima gas-
 dent

Sumito: sic voti spes tua compos eat.

Epigrammati subiicitur MANCINELLI epistola ad
 generosissimum adolescentem Michaelen Pannonium,
 qui sine dubio J. V. Oratoris filius fuit. Scripta est
 Romae Nonis sextil. 1489.

11) de virtute poetica ad bonum impellente libellus,
 qui titulis quinquaginta absolvitur, & excerpta ran-
 tummodo e veterum auctorum monumentis, in pri-
 mis poeticis ob oculos ponit. Epistola praefixa est
 ANTON. MANCINELLI ad artium & medicinae
 doctorem eximium, philosophum item amplissimum An-
 tonium Petricam Kalend. Aug. 1486.

12) Vitae ANTONII MANCINELLI sylva. Ini-
 tium statim; carminis argumentum ob oculos po-
 nit:

*Quae mihi terra parens, qui me gentere parentes
 Cognomen fuerit qua ratione datum.*

Quat

Quae mihi iuncta thoro, quibus & comitatus alumnis,

Hinc studia, hinc mores Calliopea refer.

Vnius distichi epigrammate quod initio repositum fuit, hoc carmen ornauit Ascanius Quatrasius Sermonetanus. Recudendum carmen elegiacum ex editione romana 1502. in 4. haud ita pridem curauit Jo. Gerard. Meuschenius in *vitis summarum dignitate & eruditione virorum Coburg.* 1735. in 4. Tom. I. p. 40 lqq. De antiquioribus Syluae editionibus, & de gallica versione, quae à Lyon chez Louis Lanchart in 8. euulgata dicitur, vid. Nicéron l.cit. p. 327.

13) Laurentij Vallensis *Epitome portusque elegantiae per ANTONIVM MANCINELLVM ad amicum filios, Venetiis idib. Martiis* 1492. Quatuor mensium laborem continuum, libro Laur. Vallae, *elegantiarum*, in epitomen redigendo se impendisse scribit.

14) *Lima decorationis in Vallam reuerendo aedis seminariae antistiti, diuique Marci canonico Nicolo Rubeo, Veneto, consecrata Venet. XIIIX. Kal. Jul.* 1497.

15) *In rhetoricam Ciceronis novam, commentum, ad generosissimum adolescentem Hieronymum Omphredi Justinianum, Patritium venetum, Prothonotarium apostolicum, Archidiaconum concordiensem. Venetiis, IIX. idus Nouembr.* 1493.

16) *Scribendi orandique modus, ad Valerium Cripinum, iureconsultum eximium ciuemque veliternum quam optimum & generosum Venet. XVIII. Kal. Jun.* 1493.

17) *Vocum proprietates ex Donato, Aulo Gellio, Asconio Pediano, Macrobio, rhetoricis Ciceronis, musculanis quaestionibus, Vegetio de re militari, Caepro, Pompeio Festo, Nonio Marcello, Tullio de*

natura deorum, de diuinatione, & Lactantio Firmiano. Et haec sunt omnia, quae in collectione satis rara reperiuntur. Habemus aliam editionem, in cuius fine haec leguntur verba : *Opera ANTONII MANCINELLI Veliterni in Grammaticam quorum tituli a frontispicio huius libri continentur finiunt felicitate per Nicolaum Kesler caractere nitido, & correctura exactissima Basilee elaborata Anno a partu virginis Millesimo quingentesimo tertio (1503).* Posterior editio priori in omnibus ad nodum similis est, & pauciorum foliorum numero absoluitur, quare vnam eandemque editionem, & in posteriore vltimum tantummodo folium recusum esse censuimus.

ANTONIUS MANCINELLVS, velitermus, natus fuit anno 1552. Originem duxit e familia di Polombo, MANCINELLI autem cognomen, ab eo qui e leuinis erat, in posteros propagatum fuit. Ipse hanc causam retulit, in *ssylua de vita sua* his rebus :

*Jam tibi cognomen dedit quae causa, docui
Cum dedit primis ante Palumbus auis
Dum Stephanus puer esset auis : lacuoque lacrima
Fortior, accepit quod tibi nomen inest.
Tu dexter : notique tui : fraterque, paterque
Sed MANCINELLVS dicere sicut auis*

In patria, Sermoneti, Romae, Fani, Veneriis, aliisque Italiae locis, grammaticam in scholis professus est, multaque scripsit, quae ad grammaticam, veresque auctores enucleandos spectant. In *ssylua de vita sua*, operum quae ad annum vsque 1492. in lucem emisit, hanc dedit notitiam.

*Ordine cuncta modo reserui quaecunque supersunt
Vt studia, vt mores, quae tibi Parca dedit.
Grammaticae in puerum docti docuere latini
Cura tu fuerat maxima namque patri.*

*Qui rector custosque pius, venusinus ut olim
Expulit omne nefas, contulit omne decus.
Consilio cuius ciuilia iura petisti
Ad logicam vertit, post medicina, virum
At quoniam data sunt mortalibus omnia caelo
Pierides noluit reddere virgo tibi
Praeteritis igitur septem ter messibus aevi,
In patria doctor publicus eligeris.
Verborum regimen, variatio, schema, figurae
Thesaurus flores hic vigilata prius.
Gymnasium post Roma dedit, commenta Maronis,
Tum Satyri, hinc Flacci, versilogamque paris
Pomponi hortatu venetas deductus ad oras
Laurenti limam scribis, & inde modum.
Somnia quis maior declaras Scipio visus,
Rhetoricenque simul vel Ciceronis opus.
In patria speculum de moribus officiisque
Sermonumque decus scribitur, hortus item.
Lexicon, Emporium, diuersa epigrammata Persi
Solini, Aeneidos, glossaque fit Valeri.*

10 disticha posteriora in editione anni 1501. omis-
sunt, cum octo totius carminis posterioribus, qui-
s munia, quae gessit publica descripsit, & narratio-
m vitae suae ad annum 1502. perduxit. Legun-
t in Jo. Gerard. Meuschenii libro cit. p. 45. Quo
tempore, quoue mortis genere diem obierit supre-
mum, non constat. Legimus quidem in Flacii illyrici
talogo testium veritatis Tom. II. L. XVIII. p. 903.
it. Simon. Goulartii, Lugdun. 1597. in 4. haec ta-
: De ANTONIO MANGINELLO, quidam ce-
ris vir hanc narravit, historiam: MANGINEL-
s in solempni quodam festo Romae sub processione,
re solito, albo insidens equo, publice coram omni po-
lo elegantem habuit orationem, contra Alexandrum
tum Pontificem: ubi omnes Papistarum & Anti-
isli regni abusus, impios mores, spurcissimam vi-
n, inaudita scelera & scandala reprehendit. ac
valde

valde acriter in easdem abominaciones est inuectus: & in fine postquam perorauerat, orationem scriptam inter populum astantem sparsit. Commotus hac oratione Pontifex, illum comprehendit. & utramque ei manum abscindi iussit. Sed conualescens ANTONIVS paulo post iterum in alio quodam festo, similimoda multo grauiorem & vehementiorem habuit contra Pontificem orationem, qua ira accensus Alexander linguam ANTONIO excindi curauit; quo dolore aggrauato, puer hic vir interijt. Huius rei fides penes auctorem su. Conf. P. Baile *Dictionaire*, Tom. III. pag. 1895 seq. vbi plures nominantur auctores, qui hoc commentum prodiderunt, quod Nicéron I. cit. pag. 318 seqq. confutauit, qui, cum P. Baile, errorem forte ex nominis similitudine enatum esse existimat, cum nonnulli Italorum scriptores Hieronymo cuidam Mancioni, neapolitano, Caesaris Borgiae, Alexandri VI. filii iussu, linguam esse praescisam referant, propterea quod ille aduersus Borgiam aculeatis sermonibus usus fuerit. Conf. Jo. Gerh. Meuschenii *praefatio* Tom. I. *uitar. Summar. dignitate & eruditione variorum*. De ANTONIO MANCINELLO conf. Joh. Simleri *Bibliotheca* p. 52. Jo. Alberti Fabricii *Biblioth. med. & infim. Latinit.* L. I. p. 333 seqq. qui cum Nicerono I. cit. pag. 323, varias *opusculorum* MANCINELLI editiones, & eorum collectiones quae nostra aetate oblivione sepultae iacent, enumerat. De *commentario* in Horatium alio tempore dicemus. Nonnulla eius *epigrammata* inseruit Janus Gruterus *Delitiis italorum poetarum* Tom. II. p. 6 seqq. Quae Francisci Floridi Sabini de illo fuerit sententia, e loco, supra p. 482. ex eius *lection. selectis*. Lib. II. Cap. XXII. a nobis producto, colligi poterit.

CCLVI.

ocabularium PYLADE in 4. folior. 43.

Tituli verbis superimpositum est, insigne typographicum cum hisce verbis: *Jo. Jacomo. e fratelli de gnano.* Versibus conscripsit PYLADES *vocabularium*, & praemisso carmine octo distichorum, nupavit Scipioni Tertio, *Patricia brixiano, mercatorum consuli acquisitissimo.* Insetum fuit carmen ab eminentissimo Principe ANGELO MARIA Cardina-Bibliothecario QVIRINO *Specimin. var. litterar. brixienf. P. II. pag. 10.* Versibus PYLADIS, hincitur *commentarius* prosaicus, qui eundem habet *actorem.* Vtriusque heic adiicimus *specimen*:

Abigo, Abactor, abactus

*Expellens abigit; pecus & furatus abegit
Hinc furto pecus abripiens dicitur abactor
Inde magistratu pulsusque vocatur abactus,*

*bigere est expellere, quasi extra agere ut abige muf-
es a facie; abige capras a vitibus. Inde abacti di-
ntur, qui coacti deposuerunt magistratum, & ab eo
pulti sunt; ut inquit Festus. Abigere etiam est
rto tollere, ut latrocinari; sed de pecuariis tantum
imalibus, unde abactores dicuntur pecuariorum ani-
alium fures, quos Vlpianus & alii abigeos vocant.
hac ratione omne opusculum compositum est. Si-
dubiq prima est editio, quam eminentiss. QVIRI-
vs l. cit. Brixiae per Jacobum Britannicum, an-
1498. impressam esse scribit. Nostrae, quam ad
anus habemus, editioni adiicitur Georgii Vallae *de
thographia* opusculum. In fine illius haec oculis
iiciuntur verba: PYLADAE *vocabularium cum
isdem interpretamento, & Georgii Vallae de oribq-
aphia opusculum, quam accuratissime compilatum.**

Impressum Mediolani per Petrum Martirem de Mantegatus. *Ad impensam* Johannis Jacobi & Fratrum de Legnano Anno Domini M. CCCCXV. (1515) Die X. Mai. Michaeli Maittaire, vtraque editio cognita fuit. Num plures existent editiones, per certo adfirmare non sustinemus: quodsi vero existant illas, ut PYLADAE scripta omnia, oppido raras esse scriptorum silentio conicimus. Neque enim huius *vocabularij* a Josia Simlero, neque a Christiano Schoettgenio, nec in recentissima *lexici eruditorum* editione, mentio vlla facta fuit.

CCLVII.

PYLADAE in Alexandrum de Villa Dei Annotationes.

Alexandri de Villa Dei, aremorici, dolensis, ex ordine Minorum, qui initio Seculi XIII. inclausi, doctrinale puerorum, siue grammatica latina, et fasciano excerpta, & versibus Leoninis composita, per ccc. & amplius annos, in scholis pertractata, & semel iterum, saepiusque typis exscripta fuerat, cura PYLADES BVCCARDVS inepti hominis nugis permutatus, illas confutare adgrederetur, & *adnotationum* libellum, in eius *Doctrinale Brixiae ex officina Iosephi Britannici* anno 1500. in lucem prodire iubent. Vid. eminentissimi QVIRINI *Specim. variae litteraturae brixienf.* P. II. p. 1 sqq. ubi etiam epistola PYLADAE dedicatoria, ad Heliam Capreolum, *Oratorem excellentem, & lunatensem Praectorem* inserta fuit. Editioni quae nobis est, haecce verba in fine adposita sunt: *Impressum* Mediolani per Joannem Angelum Scinzenzeler, Anno dni. M. CCCC. II. (1502) die II. mensis Decembris. Michaeli Maittaire editio non innotuisse videtur. De Alexandro de Villa Dei

vid. Joſ. Simſleri *Bibliotheca* p. 25. Anton. Poſſeuini *Apparat. ſac.* Tom. I. p. 45. Caſimur. Oudini *Commentar. de Scriptor. & ſcriptis eccleſ.* Tom. III. col. 154 ſqq. Chriſtophor. Hendreich *Pandectae* brandeb. p. 108. Polycarp. Leyſeri *Hiſtoria poſtarum medii aevi* p. 767 ſqq. *Giornale de' letterati d'Italia* Tom. XXIII. p. 270 ſqq. vbi memorantur Alexandri *vita*, & *emendatio*, ac *ſupplementum doctrinalis*, a Pontico Virunio, conſcriptum. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. med. & infim. Latinit.* L. I. p. 177 ſqq. Eminentiff. Principis QVIRINI l. cit. vbi etiam aliorum virorum doctorum, Gregor. Lil. Gyraldi, & Joan. Deſpauterii, qui edita *grammatica* meliore, *doctrinale* e ſcholis expulit, de Alexandri ineptiis, exponuntur ſententiae.

CCLIIIX.

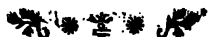
PYLADEAE *Brixiani* Carmen ſcolaeſticum. in 4. folior. 38.

Opus, quod omnem grammaticam, metro adſtrictam exhibet, ideo PYLADES, in praefatione ad lectorem, *carmen ſcolaeſticum* adpellari ait, quod in ſcholis doceri legique debeat. Editio, qua vrimur, talia, coronidis loco, adpoſita habet: *Impreſſum Mediolani per Magiſtrum Petrum Martirem de Mantagatiis Ad Impenſas: Filiorum Quondam Domini Joannis de Legnano. Anno Domini. M. CCCCII. (1502) Die XXIIIX. Menſis Octobris.* In titulo Filiorum Joannis de Legnano inſignia, conſpiciuntur. Illam ad editionem tertiam *brixienſem*, XV. Kal. Sept. 1498. per Jacobum Britannicum, impreſſum, eſſe exſcriptam, non ſolum epigramma docet, quod in fronte conſpicitur, ad *generoſum magnificumque veneti nominis*

*dum in utero conceptum foetum :
educens : quid nisi abortivum potui
netus in ortu ipsa : neque lotum n
buc : primas vagitus edere incipiam
musu : ad immaturam virilitatem
Nunc autem & prouectior : & suo
exit. &c. Epigramma ad Joannem I
eminentissi. QYRINVS I. cit. adtu
tione non adparet. Tale autem c
nem ad lectores sequitur :*

Ad Lectores PYLADE

*Nomen in hoc casum : genus : atque
Et cum praeteritis verba supina
Cernitur hoc residens epopoeia cultu
Plura quid exoptas Pallada nosse
Non hic teutonico praelatum guttur
Barbara nec latius verba coacta
Non vana inspicies : & non disce
Quaeque virum induti dediticiss
Quarta sit & cernes non syllaba qu
Vix paucos recte condere lege ped
Sic duo munda : Catia munda : non abita*

*Hunc iuvenes : patrique parent : qui discere vera
Grammata Rhomulidum Ceropidumque (Cecro-
pidum) petunt.*

Hoc quoque discipulos ludi exercere magistri

Pertesi longo tempore barbariem :

Non grauis impensa est, argenti proferet illum.

Nun capidus nummis bibliopoladecem.

In calce operis hi leguntur versiculi :

Ad Lectorem PYLADES

Lector candide ne meum libellum

Hunc spernas rogo dum scholasticorum

Non sit pessimus hic tibi librorum

Verum si magis utilis videtur.

Prisca barbarie. politiorque

Id quod iudicio tuo relictum est :

Hoc pacto tamen : ut soluta noscat

Omni lege elementa : syllabasque

Solas carminis exuisse normam :

Dum mens altius explicat volatus :

Hunc amplectitor : & meos labores

Toto pectore : si libet : faueto.

*Ex ultima recognitione auctoris, opusculum Mediolani
539. in 4. prodiisse, testatur Josias Simlerus in
Biblioth. p. 592.*

CCLVIII.

PYLADAE Genealogia, in 4. fol. 30.

Antiquiores operis editiones, in ipsa Italia, a qua prodierunt, rarissimas esse, ex eo coniecimus quod eminentissimus QVIRINVS non aliam habuerit quam quae duabus Hesiodi editionibus, in Germania typis exscriptis, nimirum *basileensibus oporiniana & birckmannianae* adiectae fuerant. Habemus Hesiodi editionem graecolatina, ex officina *voegeliana*, sine loci & anni indicio, in 8. emissam, cui praeter Hesiodi opera & dies a Nicolao Valla, *Scutum Herculis* a Joanne Ramo de Goës, & *Theogoniam* a Botino Mombrizio, latino carmine redditam, PYLADAE etiam *Theogonia* accessit. Editioni in Italia emulgatae, quae iam ante oculos versatur, neque loci, neque typographi, nec temporis indicium adpositum est, illam autem *Mediolani sumtibus filiorum Joannis de Legnano* in lucem exiisse, initio Seculi XVI. istorum bibliopolarum docet insigne, tituli verbis adpositum. Haud vero satis accurate mihi agere videntur, qui hoc PYLADAE opus, *Theogoniae*, quam Hesiodus conscripsit, versionem nominant. In quinque enim carmen libros diuisum, *Theogonia* Hesiodi non solum multo prolixius est, sed ipse PYLADES initio Libri I. praeter alios auctores, qui historiam veterum mythicam, litteris consignarunt, Diodori Siculi, & Joannis Boccacii de Certaldo libris, se usum fuisse adfirmat:

Carmine concipimus geneas cantare Deorum

Quos pia gentiles turba vocare solet.

Quonam quisque patre: & qua sit genitrice creati

Forfitan & clarum siquid in orbe dedit.

In quibus Ascracae pars est non ultima vatis:

Multa etiam Siculus quae Diodorus agit.

*Quidquid & aggeffit quondam Certaldus in unum
Aut veteres scriptis, nos docuere suis.*

IS suum PYLADES nuncupavit Lucae Tertio Pa-
iorum Brixiae splendori, & Maecenati suo, hoc epi-
nmate:

*Tertie cura poli: Musarum gloria Luca
Carmine diuorum suscipe quaeso genus*

*Quod PYLADES nuper fictum tibi dedicat uni
Dum sibi praesidii te satis esse putas.*

*Nil habuit maius, quo te lux maxima vatum
Munere deuotus posset adire cliens.*

*Quidquid nam inconstans homini fors addit: &
aufert:*

*Argenti: & rerum: possidet ille nihil:
Contentus casule & modici possessor agelli:*

*Si modo vix tenuis suppetas ore cibus.
Hunc tu iudicio postquam graniore libellum
Terferis: in populum, si volet: ire iube.*

msf. de hoc opere Jo. Alb. Fabricii *Bibliothec. graec.*
II. Cap. IIX. p. 384. Christ. Schoertgenii *Continuat.*
blioth. Fabric. med. & infim. Latinis. L. XVI. p. 63.
f. Simleri *Biblioth. p. 105.* Eminentiss. QYIRINI
ecimen Litteratur. brixienf. P. II. p. 296 sqq.

PYLADES BVCCARDVS, qui a nonnullis minus
lucurate Burchardus PYLADES adpellari solet, bri-
ensis, triticus, grammaticus, & poeta non incele-
tis, patriam suam, exeunte seculo XV. & initio se-
culi XVI. illustrauit, Inter eos viros obtinet locum,
ui, si corporis formositatem, membrorumque con-
ninitatem spectaueris, naturam non satis fautricem
xperti fuerunt. De Plauti in primis *comœdiis*, vt
minentiss. QYIRINVS P. I. *Specimin. variae litteratur.*
rixienf. p. I sqq. testatur, praeclare meritis fuit, qua-
rum

rum XIII. correxit, quinque exposuit, & a ter mille & amplius erroribus liberavit, quibus illas Georgius Merula alexandrinus statienensis, Eusebius Scutarius vercellensis, Joannes Baptista bononienensis, & Bernardus Saracenus venetus, euulgatis Plauti editionibus, & scriptis in eum commentariis inquinaverant. Cum autem PYLADES nouam editionem meditareretur, mors illum a suscepto negotio, desistere coegit. Sed suscepit in se editionis curam, rogatu & amicitia PYLADIS, permotus Joannes Britannicus, illamque in lucem exire iussit, *Brixiae apud* typographum sibi cognominem *Jacobum Britannicum* 1506. in fol. Qui ratione postea PYLADES a Thadaeo Vgoletto, florentino, qui Georgium Merulam praeceptorem defenderat, impugnatus fuerit, in editione Plauti, quam curauit Lucas Panetius, olchinensis canonicus, *Parmae* 1510. & *Venetis* 1518. in fol. pluribus verbis exposuit eminentissimus QVIRINVS libr. saepius laudato P.I. p.29sq. Conf. die *Merkwürdigkeiten der königl. Biblioth. zu Dresden* Töm. I. p. 93 sq. ubi Fridericus Taubmannus, vehementer adnotationibus manuscriptis, quae in Bibliotheca regia, *Dresdae* adseruantur, in PYLADEM inuectus memoratur. Opera PYLADAE, seu vt illum perperam vocat, Py-laeis, *Mediolani, ex officina Joan. Mariae de Ferraris* 1512. in 4. prodiisse, testatur Joan. Nicol. Weislinger in *Catalog. librorum impressorum, in bibliotheca S. Joannis hierosolymitani, Argentorati adseruato- rum* p. 34.

CCLX.

oc in Volumine hec continentur LAVRENTII VALLENSIS Elegantie de lingua latina. RENTII VALLENSIS de Pronomine Sui ad nem Tortelium (Tortellium). LAVRENTII LENSIS Lima quedam per Antonium Manlum. in fol. folior. 85.

Hicce verbis in titulo adpositum est, scutum coronatum, in quo conspicitur felis, quae glirem torat, his adscriptis litteris J. B. S. quibus typographi Joannis Baptistae Sessæ, sine dubio, indicanomen. Impressit ille librum, quod eius subscript docet, in fine libri conspicua: Venetiis *anno mini M. CCCC. XCIX. (1499) Die IIX. Februarii.* eterea in fine libri, aliud insigne typographicum enitur, quod easdem litteras initiales refert. Sæime quidem LAVRENTII VALLAE libri, qui hoc volumine reperiuntur, in lucem editi fuerunt, quod insignem testatur adplausum, quo exce- fuerunt, editiones tamen seculo XV. exscriptae, in primis se commendant raritate, omnes.

Elegantiarum libros sex dicavit, Joanni Tortel- , arretino, *Cubiculario apostolico, theologo fa- diffimo.* Prima omnium editio prodierat *Romae* VI. in fol. vid. Michael. Maittaire *Annal. typogr.* Tom. I. p. 308. qui editionem rarissimam, per alricum Gallum, impressam esse existimat. Rari- illam aequat, editio *veneta* eiusdem anni *per olauum Jenson* in fol. excusa. vid. Michael. Mait- *Annal. typogr.* l. cit. p. 304. Reliquae editiones in Christ. Schoettgenii *Continuat. Biblioth. Fa- med. & infim. Latinis.* L. XX. p. 787 sqq. In Col- lione omnium *operum* LAVRENTII VALLAE *incipetrina Basil.* 1540. quam alio tempore descri- *bm. l.* Y y bemus,

olim in Germania fuisse repertos; quibus litteris fugientibus & fatiscen-
tibus tandem fuisse, Asconii
Idem fere retulit Aldus Manucius
ad Marcum Musurum de orthographi-
a, a se edito subiunxit, scribi
mae, quum Domitium (Domit. Ca-
ret intellexisse, LAVRENTIUM V
partem elegantiarum suarum accep-
Quintiliani libris XII. elegantiarum
nomine Asconii Pediani, se eo ti-
ae Gallia expectare, ibidem addidi
Jo. Vossius de Hist. latin. L. I. C.
sq. Bernard. de la Monnoye Ren-
gements des Savans d'Adrien Baillet
p. 70 sq. P. Baile Dictionnaire Tom.
(L). Arnold. Drakenborch praefat.
Liuii, Lugd. Batav. & Amstelæd.
De controuersia, inter Andream
scum Floridum Sabinum, & Jacob
veterum Jureconsultorum latinita-
rent. Valla in praefat. L. III. Elega-
dibus extulerat, capitibus autem XI
VI. Etiam in hunc modum

Libellus de reciprocatione sui & suus, a LAVRENTIO VALLA, eiusdem Joannis Torrellii, arretini, nomine inscriptus fuit. Reperitur iam *elegantiarum libris* adiectus in editione *veneta* 1471. & in collectione *operum VALLAE*; modo memorata p. 235-249. In nostra editione in libelli fine hoc legitur epigramma:

Calphurnius Antonio Pasqualino de Sancto
Germano Campaniae S.

Restituit quondam patriae vexilla Camillus:

Et raptas Gallis solus ademit opes.

Rettulit eloquium nostro LAVRENTIUS acuto:

Et capitoline contulit arcis opem.

Barbara cuncta iacent: sunt hoc & vindice pulsæ

Quicumque a gotthis signa relicta colunt.

Quo tibi debet semper studiosa iuventus

Campani Antoni gloria magna soli

Nanque tua impensa totum vulgatur in orbem

VALLENSIS notus qui fuit ante magis.

Tertium in collectione occupat locum LAVRENTII VALLENSIS *lima quaedam, per Antonium Mancinellum, veliternum, ad reuerendum aedis geminianae Antistitem, diuique Marci Canonicum, Nicolaum Rubeum, Patricium venetum, omnium bonarum artium & virtutis cultorem.* Excipit Mancinelli *limam*

Tabula in VALLAE libros elegantiarum alphabeti ordine disposita.

Vid. de LAVRENTIO VALLA patricio Romano, & S. Joannis lateranensis Canonico, litterarum elegantiorum, in Italia, instauratore, Gerard. Joann. Vossius de *Historic. latinis* Lib. III. Cap. VII. pag. 528. Barthol. Facius *de viris illustribus* pag. 23. Adr. Baillet in *Jugemens des Savans* loc. cit. & Tom. II. P. I. pag. 348 seqq. Tom. II. P. III. p. 293 seqq. Christ. Schoettgenius in *Continuat. Biblioth. Fabric. med. & infim. Latinit.*

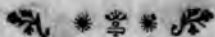
zinit. L. XX. p. 787 seqq. Reliquis autem in-
ponenda LAVR. VALLAE vita praeipu-
palnam Joann. Antonius Vigerinus Abbas in
LAVRENT. VALLAE, quod e codice v-
no in lucem edidit Dominicus Georgius N. III.
pendicis *Monumentorum*, quae *disquisitioni de*
lai V. Pont. Max. erga litteras, & litteratos
pag. 204 seqq. adiecit. P. Baile in *Dictionaire*
III. pag. 2790 seqq. Arnoldus Drackenbor-
vita LAVRENTII VALLAE, quam p-
tioni ad Tom. VII. Liuii inseruit, & comp-
anonymus *de Levensbeschryving van geleerde e*
roemde Mannen, qui P. II. pag. 577 seqq. ex
Leven van LAVRENS VALLA. Ob v-
tem, cuius erat studiosissimus, iusto liberius
tam, Pontificis, aliorumque virorum, in summa
gnitate constitutorum, sibi contraxit odium, v-
Baile I. cit. not. (D). Inter viros doctos etia
venti fuerunt, qui illum peterent inuectiuis,
casione quavis oblata, perfringerent. Principe
ter eiusmodi aemulos LAVR. VALLAE
nent locum, Antonius Panormita, Benedictus
randus, Antonius raudensis, & quos iam nomi-
mus Poggius Bracciolinus, & Bartholom. F.
Poggius sane ob voces quasdam, quae LAVR-
TIO VALLENSI, in eius *epistolis* displicue-
quinque orationes conscripsit *invectivas*, iniur-
conuiciis plenissimas. In omni fere pagina occ-
bestia, latrator furibundus, insanus, conuiciato
mens, haereticus, monstrum &c. Quatuor tan-
modo eiusmodi *orationes* impressae fuerunt,
reperiuntur in Poggii *Operibus* fol. 71 b. seqq.
argentinesf. 1513. in 4. & in editione *ex colla*
emendatorum exemplarium recognita, per He-
Bebelium *Basil. ex officin. henricpetrina* 1538. in
p. 188 sqq. *Quinta* lucem nondum vidit, sed
tantum exstitit in Bibliotheca Iusti Fontanini,
Niceron *Memoires* Tom. VIII. p. 150 seqq. (

Jaques Lenfant Poggiana, *ou la vie de Pogge Florentin* pag. 212. & quae ad illum locum scripsit Giovambattista Recanati in *Osservazioni critiche ed apologetiche sopra il libro del Sigr. Jacopo Lenfant intitolato Poggiana* p. 108 seqq. De controuersia, leui ex causa, cum Barthol. Facio exorta, insignique animorum contentione agitata, vid. V. Cl. Laurentius Mehus, in *vita* Barthol. Facii, quam praemisit Facii *de viris illustribus libro*, p. XXV. seqq. Exstant Facii *inuectivae* in LAURENT. VALLAM in *Miscellaneo di varie operette* Tom. VII. *Venez.* 1743. in 12. pag. 331 seqq. Qua ratione vero LAURENTIVS VALLA his, & aliis suis aduersariis responderit, vid. in *Dictionaire de Mr. Baile* l. cit. p. 2790 seqq. not. (c) & in Arnold. Drackenborch *vita* LAVR. VALLAE l. cit. passim. Illum anno 1457. aetatis anno quinquagesimo, dieb. obiisse supremum praeter alios testantur Paull. Jovius in *Elogiis Doctor. viror.* p. 18. Arnold. Drakenborch l. cit. p. XXVIII. & Mr. de la Monnoye in *Remarques sur les Jugemens des Savans d'Adrien Baillet* Tom. II. P. I. p. 349. quamvis alii, qui sententiam suam tuentur, inscriptione sepulchrali, quae, in templo S. Joannis lateranensis, romano, legitur, annum 1465. illi fuisse emortualem contendunt.

CCLXI.

In presenti libro continentur Libri sex *Elegantiarum* LAURENTII VALLENSIS *Oratoris Clarissimi*. Tractatus de reciprocatione Sui & Suus *eiusdem* ad Johannem Tortellium cubicuarium apostolicum. Inuectiva in errores Antonii Raudensis. LAURENTII VALLENSIS

de libero arbitrio dialogus ad Garfianæ Illerdensem
Episcopum.

P. Paulus Senilis cunctis bonarum litterarum
cultoribus S. P. D.

Rhetora quisquis amas: vates linguamue lati-
nam:

LAVRENTI hoc VALLE perlege semper
opus,

Nanque docet verum: quo sunt sermone lo-
cuti

Tullius heroicum virgiliusque pater

Et docet: ut fuerint variis erroribus vti

Multi: quos doctos inscia turba putat.

Hunc igitur legito iuuenis studiose: senexque:

Si recte queris verba latina loqui:

in fol. form. minor. folior. 124.

Et antiquitate & raritate hic codex superiorem
superat. Vidimus illius exemplar, caractere li-

terarum gothico admodum inconcinno, exscriptum,
in Bibliotheca scholae prouincialis portensis pu-

blica. Manu illi adscripta erant haec verba: *Li-*
ber sancte Marie virginis in porta. hunc frater bal-

thazar suo prouisu anno domini 1485. comparauit.

Typographus autem talia in fine codicis subiecit:

LAVRENTII VALLENSIS oratoris discer-

tissimi: ornatissimus de libero arbitrio dialogus per

me Johannem Koelhoff de Lubeck Cinem Coloniae

accuratissime impressus Anno gre. M. CCCC. LXXXII.

(1482) die vero XIX. mensis Maii feliciter expli-

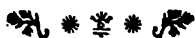
cit. Editionem, ad illam, quam curauit, qui in ti-

tulo nominatur, Paullus Senilis, Paris. 1476. ex-

scriptam esse, ex eius epistola ad Joannem Heynlin

de Lapide, & huius ad Paullum Senilem christia-

nissimi

nissimi Francorum regis Secretarium responsoria colligimus. Vtraque initio statim voluminis repofita est. Paulli Senilis epiftola talis est: *Cum his proximis diebus mecum ageres vir humanitate, litterisque excellens ut clariffimi viri LAVRENTII VALLE quem merito latine lingue reftauratorem dixerim: elegantias caftigare librariorum vitio corruptiffimas: recepi tandem me id effe fafturum. Non quod ego me tanto oneri parem effe crediderim (quippe quod vix doctiffimi homines ferre queant) fed quod tantum tua apud me autoritas valet. ut fatear, nihil a me tibi poffe fine maxima ingratitude denegari. Eft profecto res ifta & digna, & pernecceffaria: fed que doctum virum & ociofum poftulat: Quorum mihi neutrum adeffe tu optimus teftis es. Nam & magnorum principum aule non ex imperitis litteratos, fed ex litteratis imperitos facere confueverunt. Et hec procellofa tempora non chartam, aut calamum, fed equos tibi gladiumque depofcunt: Accedit etiam ad has difficultates: quod ego in hanc urbem me fur- tim (ut ita dixerim) ob comparanda tibi quedam neceffaria furripui, regem verfus ilico rediturus. Inter has tamen tantas loci temporisque anguftias geffi tibi morem: ut potui melius, & LAVRENTIUM noftrum non me aufim dicere emendaffe: fed celerrime percur- riffe & quidem stomachabundum: tum quia non lati- ni viri: qualis ipfe fuit, fed legere barbari hominis fcripta videbar: tum quia moleftiffimum mihi erat: ad emendandos pro tenui ingeniolo meo tot librariorum errores omnino mihi otium denegari. Tuum igitur nunc officium eft, ut poftquam ego te iubente hoc negotium: quod fupra meas vires effe intelligo: aggreffus fum: tu optima lima tua: tuoque grauiffimo iudicio perfequaris plurima: que adhuc corrigenda fupersunt: ut ego agellum hunc spinis lapidibus lolioque mundaiffe, ac farculo coluiffe: tu vero plantis & variorum florum genere exornaffe iudicaris. Poftulas hoc a te ftudioforum iuuenum cetus: quibus hic liber*
maxi-

maxime utilitati futurus est : postulat LAVRENTIVS noster : qui cum ad extirpandam ab hominibus nostris hoc suo aureo libro barbariem incredibiles pen- labores vigilasque subierit : committendum non est : et nostra culpa ipse fuisse barbarus videatur. Postulat denique Senilis tui honor : in quem multos impetum facturos esse non dubito : presertim in hac prestantissima urbe Luteria ubi nonnullos esse audio, qui Ciceronis latine lingue omnium iudicio parentis scripta castigant. Quae res certe non mediocri mihi voluptas est. Nam si forte ad me reprehendendum grauis- simi censores isti descenderint : Ego ad Ciceronem con- fugiam : ut quo ipse olim urbem Rhomam a Catilina : eodem nunc se meque ab istorum moribus ense des- dat, Vale.

Respondit Paulo Senili, & illi gratias, ob librum transmissum egit, Joannes de Lapide, epistola, in qua inter alia, haec digna nobis visa fuerunt, quae heic adscribantur: - - - Utinam ea sit aliquando fa- cultas : qua pro mea voluntate gratum tibi facere pos- sim : qui mox a me rogatus, tam frugiferum laborem suscepisti : susceptum quoque consummasti. Neque se- ne quicquam reliqui fuit a me repertum : a quo vel mi- nutissimam scabram, obtusa mea lima (quam deceptus amore optimam dixisti) possem excerpere. Sed ne laurentianum quidem agrum tantum (ut scribis) spinis, lapidi- bus, lolioque mundasti, & sarculo coluisti : verum etiam (quod incassum mihi reliquum esse voluisti) plantis & vario florum genere, plurimum exornasti. hec enim a me tantum exhorrent : quantum uni tibi maxime sunt ho- nori. Non enim ego (ut tu) in latio : sed alias in ge- mania : alias parisi : in nudo quidam, & barbaro pe- ne sermone florem etatis consumpsi. neque tam oratori- bus hic atque illic, quam philosophis theologisque me addixi : in dies que magisque addico. ut me vix qui- dem si possem quod mones : LAVRENTIO tuo licet temporis punctum impertiri. Bene itaque mecum egi- sti : qui usque adeo politum LAVRENTIVM red- disti :

: ut non a me: sed ne a se quidem, si viueret: ex-
ior reddi posset. Obsequar tamen munitis tuis ope-
ra maxima potero. morem secutus quorundam fa-
miliarium, qui magna cum nequeant, in minimis quod-
num ipsi habent, libenter pollicentur, ac faciunt.
centianum siquidem opus non solum singulis capitu-
latis: sed unum (etiam vocabulum) quodque per
tibi seriem in tabule modum distribui quo quisque
quod sibi volet vocabulum, sine labore desumere.
res si forte cuiquam fuerit commoditati: non is
gratias habeat: at vero tibi quam maximas & agat
ferat: qui me tuo beneficio, tuisque litteris ut ope-
ridam LAVRENTIO prestarem, obstrinxisti.
ergo nihil habeat hic noster LAVRENTIVS quod
merito tibi sit tribuendum, quem barbarorum faucibus
eripisti: quem saucium restaurasti, quem ad vni-
versum politum nitidumque prodire iussisti, quem denique
clorum membrorum, officiis distinctum, in nostrorum
innum, & omnis posteritatis usum longe lateque man-
us. Vale meque amo tui quidem amantissimum.
us. Sorbone scriptum Anno Domini Millefimo
dringentesimo Septuagesimo Sexto (1476) vicesima
die mensis Septembris. A Michael. Maittaire
re editionis parisiensis, neque colonienfis mentio
fuit. Praeter duplicem indicem, alterum mate-
rum, alterum vocabulorum, quae in elegantiarum
s occurrunt, & ipsos elegantiarum libros, una cum
illo de reciprocatione sui & suus, in hac collectione
ant Inuectiva in errores Antonii raudensis. An-
nus Harena raudensis, siue, ut a Philippo Picinel-
lidem nominatur, in *Ateneo de' Letterati* milanesi,
mo 1670. in 4. p. 48. Antonius Rho', mediola-
sis, ex ordine Minorum, & ex familiaribus LAV-
RENTII VALLAE fuerat. Cum vero is, *commen-
um de imitatione*, a se conscriptum, VALLAE,
squam ederetur, ad legendum obtulisset, hic au-
quaedam in eo, a se primum inuenta, depre-
disset, quae Antonius, a VALLAE discipulis re-
m. I. Zz sciue-

sciuerat, & iam pro suis venditabat, VALLA indigna-
bundus, ea quae sua erant, iterum sibi vindicauit, ele-
gantiarum libris inseruit, & hac ratione dissidio illi
occasionem dedit. Nam cum hunc deinde raudensis
librum, post suos elegantiarum libros, in lucem emis-
sum, & Mediolano ad regem Alphonsum, qui tum
Baroli debebat, dono missum intellexisset, Joannis
Alzinae rogatu eum perlegisset, & non tantum quae
furto sibi sublata esse, antea auctori indicauerat, reli-
quis immixta, verum se etiam ab hoc impudentissimo
plagiario, in vltimum literarii ludii locum, dispa-
torio supercilio relegatum vidisset, indignatione ex-
census, hanc *inuestiuam*, siue plurimos admiserat, co-
res Antonii raudensis, quos plurimos admiserat, co-
scripsit libellum. Dicauit illum Joanni Lucinae, Al-
phonso regis Secretario; Praefatio ad Joannem Lu-
cinam, & initium ipsius *inuestiuae*, in hoc nostro ex-
emplari deest, quod verbis: *A. Ab. Abs praepositionum*
sunt, inchoatur. Conf. de hac controuerfia LA-
RENT. VALLAE praefat. in libr. II. *Elegantiarum* in
Operib. pag. 42. & praefat. ad Joan. Lucinam pag.
390. Adr. Bailler *Jugemens des Savans* Tom. II.
P. I. pag. 352. Jo. Alb. Fabricii *Bibliotheca med.*
& infim. Latinit. Lib. I. pag. 342. Arnold. Dra-
kenborch *vita* LAURENT. VALLAE pag. XII
segg.

De libero arbitrio dialogus, in quo, ea consue-
adgressus est, quae de arbitrii libertate, Boetius
L. V. de consolatione philosophiae scripserat. Prae-
mittitur dialogo praefatio ad Garfiam episcopum Ne-
densem. In *Operibus* VALLAE legitur p. 999.
Arnoldus Drakenborch l. cit. pag. IIX. opusculum
LAURENTIO VALLA, in secessu neapolitano,
scriptum esse existimat.

Omni collectioni, in secunda vltimi folii
na, finem imponunt *Aliae abbreviationes*
norum more, quae plurimum in authenticis lib

duntur. quae quidem ut scire pretium & necessarium est, sic ignorare turpissimum:

Obscurum inter viros doctos Paulli Senilis nomen est, omnisque opera nostra, quam euoluendis ideo scriptoribus impendimus, vana atque irrita fuit.

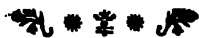
Joannes de Lapide, siue Lapidanus, siue von Stein, patria Germanus, ordine carthusianus, Doctorque parisiensis, & Joannis Reuchlini praeceptor fuit, seculoque potissimum XV. exeunte, multis scriptis editis inclaruit. Cum eodem tempore, duae philosophorum scholasticorum orirentur in academia parisiensi sectae, quarum altera *Nominalium*, altera *Realium* insigniebatur cognomine, a posteriorum ille partibus stetit, primusque fuit, qui eorum doctrinam, in academiam basileensem, e Gallia intulit. Vid. Jo. Trithemius *de Scriptor. eccles.* Cap. DCCCXCIII. pag. 213. vbi illum elogio *viri in diuinis scripturis eruditissimi & secularis litteraturae non ignari, ingenio excellentis, eloquio disertis, vita & conuersatione praeclari* ornauit. Conf. Jos. Simleri *Bibliotheca* p. 389. Anton. Posseuini *Apparat. sacer* Tom. II. pag. 210. Jo. Albert. Fabricii *Bibliotheca med. & infim. Latinit.* Lib. XI. pag. 718 seqq. Jacob. Bruckeri *Fruges aus der philosophischen Historie* Tom. V. pag. 1325. Jo. Henric. Maii *vita Joannis Reuchlini, Francof. & Spira* 1687. in 8. p. 152.

CCLXII.

JOANNIS TORTELII *Aretini* orthographia.
JOANNIS TORTELII Lima quaedam per
GEORGIVM VALLAM in tractatum de orthographia, in fol. folior. 187.

Editio libri, quam tunc temporis nondum videramus, a nobis iam adducta fuit, in *Analectis litterariis* p. 36. Curavit illam Pirrhus Pincius, mantuanus, qui, ut in epistola dedicatoria, *ad magnificum ac equitem splendidissimum* Franciscum Capellum, patricium Venetum, refert, precibus studiosissimorum & ornatissimorum iuuenum, qui in JOANNIS TORTELLII lectione assidui erant, multaque in illo opere lituris potius, quam studio digna, inter studentum sibi occurrisset, aiebant, permotus, operi succurrere non dubitavit, quod ob impressorum negligentiam, atque imperitiam, in tenebris, vilesce-
re iam coeperat. Impressoriae vero tantum artis errores se recognovisse profiteretur, non auctoris, quem tamen censet alias optime recognitum, ac supremam manum ad vnguem perpassum. Emendatissimum aurem impressoribus, se dedisse exemplar adfirmat, lectoremque rogat, quod si secus eueniret, non illi, sed ipsis adscribatur, quos manuū celebritate falli saepe, probe sciat. Ipse TORTELLIVS, auctoretinus. Commentarios suos grammaticos *de orthographia dictionum, & graecis tractarum*, nomine inscripsit Nicolai V. Pontificis romani. Perduxit illud opus, in quo *omnem litterariam antiquitatem, & orthographiae rationem, cum opportunis historiis, pro poetarum declaratione, connectere* studuerat, iam antea inchoatum, ob alia vero negotia, ac studia relictum, ad finem, cum apud Alatrium, (Alatri) Campaniae oppidum, ex aeris romani molestia secessisset. *Ce Livre est divisé, ait Nicéron in Mémoires* Tom. XXV. p. 302. *en deux parties, dont la première qui est fort courte contient quelques chapitres sur l'invention, le nombre, la figure, la prononciation, & l'assemblage des lettres de l'Alphabet. La seconde qui est fort longue, contient un catalogue alphabétique des mots latins, la plupart tirés du grec, desquels l'auteur enseigne ou tâche d'enseigner l'Orthographe.* Conrad. Samuel Schurtzfleischius in *introductione in notitia*

tiam *Scriptorum* P. II. p. 295. JOANNEM TORTELLIVM, bono elegantique ingenio praeditum, hoc doctrinae monumento, quo rectam scribendi rationem, altissimis quasi tenebris obrutam, denuo protraxit in lucem, ab obliuione hominum se vindicasse, scribit. De variis operis editionibus vid. *Analecta litteraria de libris rarioribus* l. cit.

Quod ad GEORGII VALLAE opusculum adinet, orthographicum, cuius in titulo codicis mentio facta fuit, illud perbreue est; Dicauit illud VALLA *magnifico adolescenti* Antonio Simonetae, qui *assiduus vucibus*, efflagitauerat, vt VALLA de ratione scribendi, qua posset breuitate, multa simul ad illum contexeret. Omne opusculum sex absolvitur foliis. In fine illius, haec leguntur verba: *Impressum Venetiis, per Joannem de Tridino alias Tacuinus. Regnante inclito Principe* Augustinus (Augustino) Barbado. *Anno ab incarnatione. M. CCC. LXXXV. Die vero XVIII. mensis Decembris.* Hisce verbis Typographus sua adposuit insignia, adscriptis litteris Z. T. Conf. Michaelis Maittaire *Annal. Typogr.* Tom. I. p. 591. Vid. de GEORGIO VALLA, placentino, medico, & humaniorum litterarum Venetiis professore Adr. Baillet *Jugemens des Savans* Tom. II. P. I. p. 422. Tom. II. P. III. p. 324. Christ. Schoettgenii *Continuat. Biblioth. Fabric. med. & infim. Latinis.* L. XX. p. 785 sqq. P. Baile *Dictionnaire* Tom. III. p. 2793. sqq.

Scriptores, qui de JOANNE TORTELLIO arretino, commentati fuerunt, adduximus iam in *Analectis* l. cit. Illis accenseri poterit Barthol. Facius *de viris illustribus* p. 25. Christophor. Hendreich in *pandect. brandeburg.* p. 259. & Jo. Alb. Fabricius in *Biblioth. med. & infim. Latinis.* L. VIII. p. 448 sqq.

In Hoc Libello Subiecta Continentur. VALERII PROBI interpretamenta litterarum singularium in antiquitatibus Romanis cum plerisque circa singulas litteras additionibus. *Idem* VALERIVS PROBUS de abbreviaturis Nominum Civium Romanorum In iure civili de legibus, & plebiscitis de actionibus, de edictis perpetuis. de ponderibus. de numeris. POMPONII LAETI libellus de Romanorum magistratibus. *Idem* de Sacerdotibus Ro. *Idem* de diuersis legibus Ro. in 4. folior. 39

Euulgavit istam editionem satis raram, Theodoricus Grefemundus, spirensis, Juris Doctor, Canonicus ad D. Stephani moguntinus, Electoris Jacobi moguntini, in rebus spiritualibus vicarius, Prototartarius, & iudex generalis, & Collegii S. Stephani Dilectus finitor. Cleri minoris, & Scholasticus. Merita illius in rem litterariam, praemissa epistola, ad ipsum Grefemundum, scripta, laudat Jacobus Wymphelingus schlerstatinus, illumque hortatur, ut praeter haec VALERII PROBI, & POMPONII LAETI libellum in lucem edere properet *Antiquitates*, quas collegit moguntinas, nec non *catalogum & vitas Episcoporum & Archiepiscoporum* moguntinensium, in primis cum simile opus *de Episcopis argentinensibus*, in lucem edere Wymphelingus constitutum habeat. Edidit postea Joan. Huttichius *collectionem Antiquitatum in urbe & agro moguntino, repertarum*. cui collecti symbolam contulerunt Theodor. Grefemundus & Balthasar Geyerus, *Mogunt. 1520. & 1525.* Ad hunc Wymphelingi epistolam sequitur, ipsius Theod. Grefemundi *ad lectorem*, & Petri Guntheri *ad lectorem indicatio*, siue epigramma ad lectorem, & bri argumento. POMPONII LAETI libris additur indices, & Grefemundi *peroratio*, in qua

lia, in illos inuehitur, qui inepte, inconcinne, barbare, multa scribunt, qui noua vocabula fingunt; seruaticanea cumulant; ut instrumenta ut libelli, paullo post ad laxandi ventris sedem reponendi: ut cetera id perus in modum immensum, ad exhauriendas pauperum crumenas, excrescant. Sed non solum in stilo, peccari, ait, sed etiam in litteris & characteribus, cum tamen exquisitissime scripserint veteres, & litteras & vocabula, non sicut nostrae tempestatis quidam scribae: praecipue in lingua vernacula: qui nullam prorsus inter M. liquidam & V. vocalem faciunt differentiam: Eadem figura utramque litteram depingentes: tanquam non sint litterae inter se distinctae. V. vocalem anteponunt consonantibus, in dictionum principio quo loco in litteram F. resolui non potest: N. geminam in medio vocabulorum frequenter usurpant: cum vna simplex sufficiat: Inter X. & G. & P. paruum discrimen faciunt: multaque alia inuertunt atque confundunt: contra omnes orthographiae leges: omnemque litterarum & syllabarum naturam conditionem, de hoc magno abusu: aliisque multis in orthographia erratis & ineptiis pulchram concessit admonitionem Nicolaus de Wyla, scriptor & interpres latinae linguae elegantissimus. De illo, & versionibus eius alio tempore dicendi locus nobis erit. In fine perorationis, haec leguntur verba, litteris quadratis, solito maioribus, expressa: IMPRESSVM OPPENHEIM. ANNO. DOMINI MILLESIMO. QVINGENTESIMO. DECIMO (1510). Quamuis typographus nomen suum non adposuerit, librum tamen, ex officina Jacobi Chobelii (Koebeli) prodiisse, patet ex Wimphelingi epistola citata, ubi Jacob. Koebelium tam diligentem archigrammateum, quam industrium chalcographum adpellat. In Michael. Maittaire *Annal.* editionem frustra quaesiuimus.

De Theodorico Grefemundo, iuniore, vid. quae p. 453 sqq. adtulimus, cum illius *dialogum de septem liberalibus artibus* describeremus.

De alijs & recentioribus VALERII PROBI, grammatici berytii editionibus, vid. Jo. Alb. Fabricii *Biblioth. lat.* Tom. I. L. III. Cap. VI. p. 774 sqq. Tom. III. p. 668.

De JULIO POMPONIO LAETO, vid. praeter scriptores in *Analectis litterariis de libr. rar.* p. 508 & 1134. nominatos Jo. Fichardi *vitae viror. illustr.* p. 73. sqq. & Christ. Gottlieb. Baderi *vitae clarissimor. histor.* p. 1 sqq. vbi M. Anton. Sabellici epistola de vita POMPONII LAETI legi poterit. Conf. Paull. Freheri *Theatrum viror. eruditione claror.* p. 1427. Adr. Baillet *Jugemens des Savans* Tom. II. P. I. p. 369 sqq. Bernard. de la Monnoye *Dissertation touchant POMPONIVS LAETVS*, quae legitur in Adr. Baillet *Jugemens des Savans* l. cit. p. 371 sqq. *Leven van JUL. POMPON. LAETVS en van zyn geletterde Gezelschap*, exstat in *Levensbeschryving van beroemde en geleerde Mannen* P. III. N. III. p. 337 sqq.

[E]MENDANDA.

Pag. 3. lin. 26. legatur in Scotiam. pag. 10. lin. 23. *hom.* p. 11. l. 26. ad auctorem. p. 15. l. 14. 1547. p. 25. 5. quae. p. 35. l. 9. Minerue. p. 47. l. 33. egit. p. 58. l. 3. p. 480. except. praemiss. & indice folior. 22. p. 63. l. 21. *ptando.* p. 96. l. 4. spectantibus. p. 106. lin. vlt. *auctaria.* p. 123. l. 6. conspiciuntur. p. 129. l. 26. Earl. p. 131. col. l. 24. *initio.* p. 162. l. 13. a nonnullis. p. 169. l. 27. adposito. p. 181. l. 26. qua. p. 195. l. 9. omitteret. p. 199. 30. quem. p. 200. l. 8. *cum* †. p. 236. l. 22. Lives. p. 250. 28. exscriptae fine. p. 264. l. 16. auxerit. p. 287. l. 3. *Se-widei.* l. 14. megalopolensium. p. 321. l. 8. Caloioannem vocant. p. 323. l. 2. ΧΩΝΙΑΤΟΤ *hopia.* l. 3. *Logothetae.* p. 328. l. 7. *inuenta.* p. 339. l. 1. librum. p. 345. l. 18. non constar. p. 346. l. 10. deleatur. 112. p. 348. l. 18. *de nos.* p. 349. l. 23. *apud.* p. 350. l. 17. *après sa.* p. 358. l. 11. mereretur. p. 363. l. 14. *Giunffi.* p. 397. l. 10. *praecipuae.* p. 401. l. 27. Cassouiae. p. 420. l. 20. tamen. p. 452. l. 3. deleatur : quam, atque legatur : &. p. 465. l. 25. *Illius* est. p. 469. l. 5. honorum. p. 485. l. 15. typothetarum. p. 513. l. 17. *ortus.* p. 521. l. 24. Vchanium. p. 524. l. 8. Lauraea. p. 552. l. 1. MDCXI. p. 554. l. 10. deleatur : cum viris doctis. p. 568. l. 33. *vetula.* p. 583. l. 12. voci *recenset* addatur : *inter libros raros locum sibi vindicat.* p. 599. l. 15. a BALINO. p. 615. l. 22. *Multiingas.* p. 623. l. 22. deleatur *vlmenfi* & legatur *angustanae.* p. 633. l. 29. quae. l. 34. prodidit. p. 653. l. 22. Gueynardi. p. 666. l. 16. scripsit. 669. l. 8. Themistii. p. 680. l. 5. Pico, p. 700. l. antepenult. *quicunque.* p. 705. l. 4. Tortelium p. 709. l. 11. *miscellaneae.* p. 713. l. 12. & *referat.* p. 717. l. 12. *vocibus.*

Caetera, quae auctore absente irrepperunt errata,
B. L. facili negotio corrigere poterit.

LEADER 7

[illegible]

2

..

..

..

..

